ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਰਾਗ ਰਤਨਾਵਲੀ

ਪ੍ਰੋ. ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ

ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਬਿਊਰੋ
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ
ਰਾਗ ਰਤਨਾਵਲੀ

ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ

ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਬਿਊਰੋ
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ

GURU ARJAN DEV RĀGA RATNĀVALI (Punjabi)
by
PROF. TARA SINGH (Late)

ISBN 81-7380-677-2

ਸੰਪਾਦਕ :
ਡਾ. ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ
ਰੀਡਰ, ਸੰਗੀਤ ਵਿਭਾਗ,
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ

2000
ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ : 550
ਮੁੱਲ : 485-00

ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਭਾਟੀਆ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ
ਅਤੇ ਵੈਸਟਰਨ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼, ਅਨਾਰਦਾਨਾ ਚੌਕ, ਪਟਿਆਲਾ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦ੍ਰਿਤ

ਮੁਖ ਬੰਧ

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਆਪਣੇ ਮੌਲਿਕ ਗੁਣਾਂ ਸਦਕਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮਕਾਲੀਨ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਨਿੱਖੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਕਿਰਿਆਤਮਕ ਰੂਪ (ਸ਼ਬਦ-ਕੀਰਤਨ) ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਥੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਢ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਵੀ ਅਨੇਕ ਵਿਦਵਾਨ, ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਕਿਰਿਆਤਮਕਤਾ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕਤਾ ਨਾਲ ਨਿਕਟ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਨਾਮ ਸਵਰਗੀ ਪ੍ਰੋ: ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰਨ ਨਿਸ਼ਠਾ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ।

ਪ੍ਰੋ: ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਮੂਹ ਰਾਗਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੁਰਲਿੱਪੀ ਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਰਾਗ ਰਤਨਾਵਲੀ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਰਾਗ ਰਤਨਾਵਲੀ, ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਗ ਰਤਨਾਵਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਸਾਡੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਲੜੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋ: ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਰ ਲਿੱਪੀ ਰੂਪ ਆਪ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਣ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਰਾਗ ਰਤਨਾਵਲੀ ਪੁਸਤਕ ਜਿੱਥੇ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਲਈ ਇਕ ਸਰੋਤ ਪੁਸਤਕ ਸਿੱਧ ਹੋਵੇਗੀ ਉਥੇ ਸਮੂਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪੂਰਨ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਕੇਵਲ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਲਈ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਅਨੂਠਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੀ ਇਸ ਅਮੀਰ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਇਹ ਉੱਤਮ ਨਮੂਨਾ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਭੇਟ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਛਪਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਲੈਕਚਰਾਰ ਡਾ: ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ ਹੁਰਾਂ ਨੇ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਮੀਦ ਹੈ ਪਾਠਕ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ,
ਪਟਿਆਲਾ

ਡਾ: ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ
ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ

ਵਿਭਾਗੀ ਸ਼ਬਦ

ਪੰਜਵੇਂ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਦੀ ਬਾਣੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਤ ਪੁਸਤਕ 'ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਰਾਗ ਰਤਨਾਵਲੀ' ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਆ ਸਵਰਗੀ ਪ੍ਰੋ. ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦੇਣ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਆਪ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਯੁਕਤ ਰਾਗਾਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਗ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਕੇ ਸੁਰ ਲਿਪੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਦੀ ਖ਼ੂਬੀ ਕੇਵਲ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਉਚਤਮ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਗਾਇਨ ਹਿੱਤ ਸ਼੍ਰੇਸਠ ਸਿੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੋ. ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ 'ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਰਾਗ ਰਤਨਾਵਲੀ', 'ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਰਾਗ ਰਤਨਾਵਲੀ' ਅਤੇ 'ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਗ ਰਤਨਾਵਲੀ' ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਨ। ਆਪਦੇ ਉੱਦਮ ਸਦਕਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਮੂਹ ਰਾਗਾਂ ਤੇ ਰਾਗ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਅਨੇਕ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ, ਖੋਜਾਰਥੀਆਂ, ਕੀਰਤਨੀ ਵੀਰਾਂ ਤੇ ਸਮੂਹ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਲਾਹੇਵੰਦ ਸਾਬਤ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋ. ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਕਾਰਜ ਇਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਦਾ ਧਾਰਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੂਹ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਇਕ ਨਿਰੰਤਰ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕਾਰਜ ਵਜੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਹੈ ਸਮੂਹ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਅਵੱਸ਼ ਹੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸਿੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਭੇਟ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ

ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ
ਮੁਖੀ

ਵਿਸ਼ਾ ਸੂਚੀ

ਮੁਖ ਬੰਧ (ਵੀ.ਸੀ. ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ) III

ਵਿਭਾਗੀ ਸ਼ਬਦ V

ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਤਾਲਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ IX

1. ਰਾਗ ਸਿਰੀ 1
2. ਰਾਗ ਮਾਝ 39
3. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ 84
4. ਰਾਗ ਗਉੜੀ 100
5. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ 122
6. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ 126
7. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ 130
8. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਝ 135
9. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ 145
10. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ 148
11. ਰਾਗ ਆਸਾ 160
12. ਰਾਗ ਆਸਾ ਕਾਫ਼ੀ 206
13. ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ 210
14. ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ 227
15. ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ 263
16. ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰ 299
17. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ 302
18. ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ 322
19. ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ 341
20. ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ 376
21. ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ 416
22. ਰਾਗ ਟੋਡੀ 447
23. ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ 494
24. ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ 498
25. ਰਾਗ ਸੂਹੀ 507
26. ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲੁ 533
27. ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮੰਗਲ 580

28. ਰਾਗ ਗੌਂਡ 584
29. ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ 597
30. ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ 632
31. ਰਾਗ ਨਟ 636
32. ਰਾਗ ਮਾਲੀ ਗੌੜਾ 647
33. ਰਾਗ ਮਾਰੂ 662
34. ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ 699
35. ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ 710
36. ਰਾਗ ਭੈਰਉ 743
37. ਰਾਗ ਬਸੰਤ 759
38. ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ 769
39. ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ 787
40. ਰਾਗ ਮਲਾਰ 845
41. ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ 872
42. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ 913
43. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ 928
44. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ 941

ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਤਾਲਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

1. ਤਿੰਨਤਾਲ

ਇਹ ਤਬਲੇ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੁਲ 16 ਮਾਤਰਾਂ ਹਨ। ਸਮੂਹ ਮਾਤ੍ਰਾ ਨੂੰ ਚਾਰ ਬਰਾਬਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਮਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਸਮ, ਪੰਜਵੀਂ ਤੇ ਦੂਜੀ ਤਾਲੀ, ਨੌਂਵੀਂ ਮਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਮਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਤੀਜੀ ਤਾਲੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਿੰਨਤਾਲ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ :

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
ਬੋਲ	ਧਾ	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਧਾ	ਧਾ	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਧਾ	ਧਾ	ਤਿੰ	ਤਿੰ	ਤਾ	ਤਾ	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਧਾ
ਤਾਲੀ	×				2				0				3			

2. ਤਾਲ ਰੂਪਕ

ਰੂਪਕ ਸੱਤ ਮਾਤਰਾਂ ਦਾ ਤਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਇਉਂ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਮਾਤਰਾਂ, ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਦੋ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਵੀ ਦੋ ਹੀ ਮਾਤਰਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਸਮ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਦੋਵੇਂ ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾਂ ਤੇ ਹੀ ਦਿਖਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਤਾਲੀ ਚੌਥੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਤਾਲੀ ਛੇਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਲ ਵੀ ਤਬਲੇ ਦਾ ਤਾਲ ਹੈ।

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7
ਬੋਲ	ਤੀ	ਤੀ	ਨਾ	ਧੀ	ਨਾ	ਧੀ	ਨਾ
ਤਾਲੀ	×			2		3	

3. ਇਕਤਾਲ

ਇੱਕਤਾਲ ਤਬਲੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੈ। ਇਹ 12 ਮਾਤਰਾਂ ਦਾ ਤਾਲ ਹੈ। ਖਿਆਲ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਇੱਕਤਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ 6 ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਦੋ-ਦੋ ਮਾਤਰਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਸਮ ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਵੀ, ਨੌਂਵੀ ਅਤੇ ਗਿਆਰਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਤਾਲੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ, ਸੱਤਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਖਾਲੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ਬੋਲੀ	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਧਾਗੇ	ਤ੍ਰਿਕਿਟ	ਤੂ	ਨਾ	ਕ	ਤਾ	ਧਾਗੇ	ਤ੍ਰਿਕਿਟ	ਧੀ	ਨਾ
ਤਾਲੀ	×		0		2		0		3		4	

4. ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

ਦਾਦਰਾ ਤਾਲ ਦੀਆਂ ਛੇ ਮਾਤਰਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਬਰਾਬਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ-ਤਿੰਨ ਮਾਤਰਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਉੱਤੇ ਤਾਲੀ ਅਥਵਾ ਸਮ ਹੈ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਮਾਤਰਾ ਉੱਤੇ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤਬਲੇ ਦਾ ਤਾਲ ਹੈ।

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6
ਬੋਲ	ਧਾ	ਧਿੰ	ਨਾ	ਧਾ	ਤਿੰ	ਨਾ
ਤਾਲੀ	×			0		

5. ਕਹਿਰਵਾ

ਕਹਿਰਵਾ ਤਾਲ ਤਬਲੇ ਦਾ ਤਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਤਾਲ ਦੀਆਂ ਅੱਠ ਮਾਤਰਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੋ-ਦੋ ਮਾਤਰਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮ ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ, ਦੂਜੀ ਤਾਲੀ ਤੀਜੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ, ਖਾਲੀ ਪੰਜਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਤਾਲੀ ਸੱਤਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ :

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8
ਬੋਲ	ਧਾ	ਗੇ	ਨਾ	ਤੀ	ਨਾ	ਕੇ	ਧਿੰ	ਨਾ
ਤਾਲੀ	×		2		0		3	

6. ਚਾਰ ਤਾਲ

ਚਾਰ ਤਾਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਜਾਂ ਪਖਾਵਜ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤਾਲ ਹੈ। ਧ੍ਰੁਪਦ ਗਾਇਨ ਲਈ ਚਾਰ ਤਾਲ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚਾਰ ਤਾਲ ਦੀਆਂ ਮਾਤਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ, ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਤਾਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਇੱਕ ਤਾਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਬੋਲਾਂ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੁੱਲ 12 ਮਾਤਰਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋ-ਦੋ ਮਾਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਛੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਮ ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ, ਖਾਲੀ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਅਤੇ ਤਾਲੀਆਂ ਪੰਜਵੀਂ, ਨੌਵੀਂ ਅਤੇ ਗਿਆਰਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ :

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ਬੋਲ	ਧਾ	ਧਾ	ਦਿੰ	ਤਾ	ਕਿਟ	ਧਾ	ਦਿੰ	ਤਾ	ਤਿਟ	ਕਤ	ਗਦੀ	ਗਨ
ਤਾਲੀ	×		0		2		0		3		4	

7. ਝਪਤਾਲ

ਝਪਤਾਲ ਤਬਲੇ ਦਾ ਤਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਤਾਲ ਵਿਚ ਦਸ ਮਾਤਰਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਚਾਰ ਵਿਭਾਗ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਦੋ ਮਾਤਰਾਂ, ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ, ਤੀਜੇ ਵਿਚ ਦੋ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਮਾਤਰਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਸਮ, ਤੀਜੀ, ਅੱਠਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਤਾਲੀ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਖਾਲੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ :

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ਬੋਲ	ਧੀ	ਨਾ	ਧੀ	ਧੀ	ਨਾ	ਤੀ	ਨਾ	ਧੀ	ਧੀ	ਨਾ
ਤਾਲੀ	×		2			0		3		

8. ਦੀਪਚੰਦੀ

ਦੀਪਚੰਦੀ ਤਬਲੇ ਦਾ ਤਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 14 ਮਾਤਰਾਂ ਹਨ। ਮਾਤਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ, ਤਿੰਨ-ਚਾਰ, ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲੈ ਕੇ ਚਾਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਚਾਲ ਝੂਮਰਾ ਤਾਲ ਵਰਗੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਹਾਂ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਅੱਠਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਖਾਲੀ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਦੀਪ ਚੰਦੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਸਮ, ਚੌਥੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ

ਦੂਜੀ ਤਾਲੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਤਾਲੀ ਗਿਆਰਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਹੈ। ਠੁਮਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੀਪਚੰਦੀ ਤਾਲ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ :

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
ਬੋਲ	ਧਾ	ਧੀਂ	S	ਧਾ	ਗੇ	ਤੀਂ	S	ਤਾ	ਤੀਂ	S	ਧਾ	ਗੇ	ਧੀਂ	S
ਤਾਲੀ	×			2				0			3			

9. ਤੀਵਰਾ

ਇਹ ਪਖਾਵਜ ਦਾ ਤਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੁਲ ਸੱਤ ਮਾਤਰਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਮਾਤਰਾਂ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦੋ-ਦੋ ਮਾਤਰਾਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਤੇ ਸਮ, ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਤਾਲੀ ਹੈ :

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7
ਬੋਲ	ਧਾ	ਧਿੰ	ਤਾ	ਤਿਟ	ਕਤ	ਗਦੀ	ਗਨ
ਤਾਲੀ	×			2		3	

10. ਆੜਾ-ਚੌਤਾਲ

ਆੜਾ-ਚੌਤਾਲ ਵਿਚ 14 ਮਾਤਰਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੋ-ਦੋ ਮਾਤਰਾਂ ਦੇ 7 ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਸਮ, ਤੀਜੀ, ਸੱਤਵੀਂ, ਗਿਆਰਵੀਂ ਤੇ ਦੂਜੀ, ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਤਾਲੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਵੀਂ, ਨੌਂਵੀਂ ਅਤੇ ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਮਾਤਰਾਂ ਤੇ ਖਾਲੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ :

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
ਬੋਲ	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਧਾਗੇ	ਤਿਟ	ਤੂ	ਨਾ	ਕ	ਤਾ	ਧਿੰ	ਤਿਟ	ਧਿੰ	ਨਾ	ਧਿੰ	ਨਾ
ਤਾਲੀ	×		2		0		3		0		4		0	

11. ਸੂਲਤਾਲ

ਸੂਲਤਾਲ ਪਖਾਵਜ ਦਾ ਤਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੁਲ 10 ਮਾਤਰਾਂ ਹਨ। ਦੋ, ਦੋ ਮਾਤਰਾਂ ਦੇ ਪੰਜ ਵਿਭਾਗ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮ, ਦੂਜੀ ਤਾਲੀ ਪੰਜਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ, ਤੀਜੀ ਤਾਲੀ ਸੱਤਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ; ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਨੌਂਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ :

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ਬੋਲ	ਧਾ	ਧਾ	ਦਿੰ	ਤਾ	ਕਿਟ	ਧਾ	ਤਿਟ	ਕਤ	ਗਦੀ	ਗਨ
ਤਾਲੀ	×		0		2		3		0	

12. ਧਮਾਰ

ਧਮਾਰ ਤਾਲ ਵਿਚ 14 ਮਾਤਰਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜ, ਦੋ, ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਚਾਰ ਮਾਤਰਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਚਾਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਉੱਤੇ ਸਮ, ਛੇਵੀਂ ਤੇ ਦੂਜੀ ਤਾਲੀ, ਗਿਆਰਵੀਂ ਤੇ ਤੀਜੀ ਤਾਲੀ ਅਤੇ ਅੱਠਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਖਾਲੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸਰੂਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਰਕਾਰ ਹੈ :

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
ਬੋਲ	ਕ	ਧਿ	ਟ	ਧਿ	ਟ	ਧਾ	ऽ	ਗ	ਤਿ	ਟ	ਤਿ	ਟ	ਤਾ	ऽ
ਤਾਲੀ	×					2		0			3			

13. ਵਿਕ੍ਰਮ ਤਾਲ

ਵਿਕ੍ਰਮ ਤਾਲ ਵਿਚ 12 ਮਾਤਰਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ 12 ਮਾਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੋ, ਤਿੰਨ, ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਚਾਰ ਮਾਤਰਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਚਾਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ। ਭਾਵ ਪਹਿਲੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਦੋ ਮਾਤਰਾਂ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਤਿੰਨ, ਤਿੰਨ ਮਾਤਰਾਂ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਚਾਰ ਮਾਤਰਾਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਸਮ, ਤੀਜੀ ਤੇ ਦੂਜੀ ਤਾਲੀ, ਛੇਵੀਂ ਤੇ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਨੌਂਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਤੀਜੀ ਤਾਲੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸਰੂਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਰਕਾਰ ਹੈ :

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ਬੋਲ	ਧਾ	ऽ	ਧਿੰ	ਤਾ	ऽ	ਕ	ऽ	ਤਾ	ਤਿਟ	ਕਤ	ਗਦੀ	ਗਨ
ਤਾਲੀ	×		2			0			3			

ਰਾਗ ਸਿਰੀ (ਸ੍ਰੀ)

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁਖ ਸਥਾਨ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰੀ ਬੜਾ ਪੁਰਾਤਨ, ਮਧੁਰ ਅਤੇ ਕਠਿਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ, ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਰਬਾਬ ਦੀ ਮਧੁਰ ਝੁਨਕਾਰ ਨਾਲ "ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥ ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥" (ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧)

ਸ਼ਬਦ ਇਸੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗਾਂਵਿਆ। ਕਰਤਾਰੀ ਸਿਰਜਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਧਨੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁਖ ਰਾਗ ਸਵੀਕਾਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸਥਾਨ ਪਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਰਾਗ ਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਰਾਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਥਮ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਇਸ ਰਾਗ ਬਾਰੇ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ :

ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

(ਵਾਰ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮ : ੩ ॥)

ਇਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਭਾਈ ਗੁਰਦ ਸ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਗੁਰਮਤਿ ਆਸ਼ੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਲਈ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਇਸੇ ਨੂੰ ਸਰਬੋਤਮ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :

ਰਾਗਨ ਮੇਂ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਪਾਰਸ ਪਖਯਾਨ ਹੈ।

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਥਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਮਤਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪੁਰਖ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਓਅੰਕਾਰ ਨਾਥ ਠਾਕੁਰ ਦਾ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕਥਨ ਹੈ "ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਪੰਜ ਮੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਬਾਕੀ ਪੰਜ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਪਾਰਵਤੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਇਸ ਛੇਵੇਂ ਰਾਗ "ਸ੍ਰੀ" ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਮੰਨੀ ਜਾਣਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ "ਸ੍ਰੀ" ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ।" ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਜਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸਚਾਈ ਦਾ ਕਿਤਨਾ ਅੰਸ਼ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਕਠਿਨ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਗੱਲ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗ ਹੈ।

ਮੱਧਕਾਲ ਵਿਚ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਅਜੋਕਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਪਰਿਚਤ ਹਨ ਕਿ ਭਰਤ ਦੇ ਨਾਟਯ ਸ਼ਾਸਤਰ ਗ੍ਰੰਥ (ਚੌਥੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ) ਤੋਂ 1813 ਈ: ਤੱਕ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਸ਼ੁੱਧ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਕ ਸੁਰ ਸਪਤਕ ਉਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਸਨ। ਇਹ ਸੁਰ ਸਪਤਕ ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਟ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਮੱਧਕਾਲ ਵਿਚ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਕਾਫੀ ਥਾਟ ਦੇ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਜਿਹੇ ਉਦਾਹਰਣ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਿਖੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੱਖਣ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਨਿਸ਼ਾਦ ਕੋਮਲ ਵਾਲੇ ਥਾਟ ਨੂੰ "ਖਰਹਰ ਪ੍ਰਿਆ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੱਧਕਾਲੀ ਦਖੱਣੀ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ—ਰਾਮਾਮਾਤਯ, ਸੋਮਨਾਥ, ਵਿਅੰਕਟਮਖੀ, ਤੁਲਾਜੀ, ਪੁੰਡਰੀਕ, ਆਦਿ ਖਰਹਰ ਪ੍ਰਿਅ ਨੂੰ "ਸ੍ਰੀ ਮੇਲ" (ਥਾਟ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹੋ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਅੱਜ

ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਕਾਫੀ ਥਾਟ ਜਾਂ ਗੰਧਾਰ ਨਿਸ਼ਾਦ ਵਾਲਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਪੰਡਿਤ ਵੀ. ਐਨ. ਭਾਤਖੰਡੇ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ "ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, "ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ। ਸਾਂ ਨੀ ਪ ਧ ਨੀ ਪ, ਮ ਰੇ ਗੁ ਰੇ ਸਾ।" (ਭਾਤਖੰਡੇ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਭਾਗ ਤੀਸਰਾ, ਪੰਨਾ 44)

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਕਰਤਾਰੀ ਸਿਰਜਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੁਆਮੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਘੋਖਵਾਂ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁਰਾਤਨ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਖੋਂ ਪਰੋਖੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਕ ਜਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਸੁਰ ਸਪਤਕ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਰਾਗ (ਸਿਰੀ) ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੰਪਾਦਨਾ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਥਮ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ।

ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਾਚਣ ਤੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਟ ਦੇ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਵਿਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਇਆ। ਲਗਭਗ ਦੋ-ਢਾਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਦਾ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਬਾਰੇ ਇਕ ਰੌਚਿਕ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਚਾਹੇ ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਟ ਵਿਚ ਰਖੋ ਜਾਂ ਪੂਰਵੀ ਵਿਚ, ਚਲਨ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੇਵਲ ਸੁਰਾਂ ਚਾ ਰੂਪਾਂਤਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਟ ਦੇ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ, ਮਧਿਅਮ, ਨਿਸ਼ਾਦ, ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਦੇ ਸਿਰੀ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ, ਮਧਿਅਮ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਾਗ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਦੇ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਉਪਰ ਵਿਆਖੀ ਜੁਗਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਰੁਪਾਂਤਰ ਕਰਕੇ ਕਾਫੀ ਥਾਟ ਵਿਚ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਗ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਦੋਵੇਂ ਸਰੂਪ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਰਸਾਤਮਕ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਹਨ।

ਆਧੁਨਿਕ ਥਾਟ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੇ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਾਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ, ਮੱਧਿਅਮ, ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਵਕਰ ਰੀਤ ਨਾਲ ਸੱਤ ਸੁਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਕਾਰਣ ਇਸਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸਦਾ ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਸ਼ਭ, ਕਈ ਵਾਦੀ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਧੈਵਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਭ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਵਿਚ ਸੰਵਾਦੀ ਭਾਵ ਦਾ ਅਭਾਵ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਸ਼ਾਸਤਰਕਾਰ ਇਸ ਦਾ ਪੰਚਮ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ਡਜ ਸੰਵਾਦੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਰਾਗ ਧਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਸੰਵਾਦੀ ਮੰਨਣਾ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿੱਤ ਹੈ, ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਸੰਧੀ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਝ ਵੇਲੇ (ਸੂਰਜ ਛਿਪਣ ਵੇਲੇ) ਗਾਇਆ-ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਠਿਨ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਗਾਇਕ ਹੀ ਕਲਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਠਹਿਰਾਓ ਦੇ ਸੁਰ ਸ਼ਡਜ, ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਹਨ, ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ "ਰੇ ਪ" ਅਪੇ ਪ ਰੇ" ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ

ਸਾ ਗ ਪ ਨੀ

ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਸੁਰ ਪੰਗਤੀਆਂ, ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ "ਰੇ੍ ਰੇ੍ ਸਾ" ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ "ਧੁ ਧੁ ਪ "ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਅਤਿਅੰਤ ਸ਼ਰੁਤੀ ਮਨੋਹਰ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ, ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਗ ਭਗਤੀ ਭਾਵ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਹਰੇਕ ਸ਼ੈਲੀ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਅਤਿਅੰਤ ਕੁਸ਼ਲਤਾਪੂਰਣ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

ਸਾ ਗ
ਅਰੋਹ : ਸਾ, ਰੇ੍ ਰੇ੍, ਸਾ, ਰੇ੍ ਮ ਪ, ਨੀ ਸਾਂ

ਗ
ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਧੁਪ, ਮ ਗ ਰੇ੍, ਰੇ੍, ਸਾ

ਸਾ ਗ
ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਸਾ, ਰੇ੍ ਰੇ੍, ਸਾ, ਰੇ੍ ਪ, ਮ ਗ ਰੇ੍, ਸਾ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. (ਸਾ) ਰੇ੍ ਰੇ੍ ਸਾ, ਰੇ੍ ਨ਼ੀ ਧ਼ੁ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ੍ ਨ਼ੀ ਧ਼ੁ ਪ਼, ਪ਼ ਧ਼ੁ ਪ਼ ਪ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਰੇ੍ ਰੇ੍ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਰੇ੍ ਰੇ੍, ਮ ਗ ਰੇ੍ ਰੇ੍, ਸਾ ਰੇ੍ ਨ਼ੀ ਸਾ। ਨ਼ੀ ਰੇ੍ ਗ, ਗ ਰੇ੍ ਰੇ੍ ਮ ਗ ਰੇ੍, ਰੇ੍ ਪ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ੍ ਮ ਰੇ੍, ਪ, ਮ ਪ ਧੁ ਮ ਗ ਰੇ੍, ਰੇ੍ ਸਾ, ਰੇ੍ ਨ਼ੀ ਧ਼ੁ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼, ਨ਼ੀ ਸਾ, ਰੇ੍ ਰੇ੍ ਸਾ, ਰੇ੍ ਮ ਮ ਪ, ਮ ਗ ਰੇ੍, ਰੇ੍ ਪ ਰੇ੍, ਗ ਰੇ੍, ਰੇ੍, ਸਾ।
2. ਸਾ ਰੇ੍ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਪ ਧੁ ਮ ਪ, ਰੇ੍ ਰੇ੍ ਪ, ਮ ਪ, ਧੁ ਮ ਗ ਰੇ੍, ਸਾ ਰੇ੍ ਸਾ ਸਾ, ਪ ਧੁ ਪ ਪ, ਮ ਪ ਧੁ ਮ ਗ ਰੇ੍, ਰੇ੍ ਮ ਮ ਪ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਰ੍ਰ ਰ੍ਰ ਪ ਪ, ਮ ਪ, ਰ੍ਰ ਪ ਮ ਪ, ਧੁ ਧੁ ਪ ਮ ਪ, ਰੇ੍ ਮ ਪ, ਪ ਧੁ ਮ ਪ, ਧੁ ਪ, ਮ ਪ ਨੀ ਨੀ ਧੁ ਪ। ਮ ਪ ਸਾਂ ਨੀ ਧੁਪ, ਧੁ ਮ ਗ ਰੇ੍, ਮ ਪ ਨੀ ਧੁ ਪ ਧੁ ਮ ਗ ਰੇ੍, ਰੇ੍ ਪ ਮ ਪ ਧੁ ਮ ਗ ਰੇ੍, ਗ ਰੇ੍, ਰੇ੍ ਸਾ, ਰੇ੍ ਨ਼ੀ ਧ਼ੁ ਪ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ ਸਾ ਰੇ੍ ਰੇ੍ ਸਾ।
3. ਮ ਪ ਨੀ ਨੀ, ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਰੇ੍ਂ ਰੇ੍ਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਨੀ ਧੁ ਪ ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇ੍ਂ ਰੇ੍ਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇ੍ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਪ ਧੁ ਮ ਪ, ਸਾ ਰੇ੍ਂ ਨੀ ਸਾ ਰੇ੍ਂ ਰੇ੍ਂ ਸਾ, ਪ ਧੁ ਪ ਪ ਮ਼ ਪ਼ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇ੍ਂ ਰੇ੍ਂ ਸਾਂ, ਰੇ੍ਂ ਸਾ, ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇ੍ਂ ਰੇ੍ਂ ਸਾਂ, ਗਂ ਰੇ੍ਂ ਰੇ੍ਂ ਮ ਗਂ ਰੇ੍ਂ ਰੇ੍ਂ ਪਂ, ਮ ਗਂ ਰੇ੍ਂ, ਰੇ੍ਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਰੇ੍ਂ ਮ ਪਂ, ਮ ਰੇ੍ਂ, ਗਂ ਰੇ੍ਂ ਰੇ੍ਂ ਸਾਂ ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇ੍ਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਰੇ੍ਂ ਨੀ ਧੁ ਪ, ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇ੍ਂ, ਰੇ੍ਂ ਰੇ੍ਂ ਨੀ ਧੁ ਪ, ਨੀ ਧੁ ਪ, ਮ ਪ ਧੁ ਮ ਗ ਰੇ੍, ਪ ਮ ਰੇ੍ ਰੇ੍, ਗ ਰੇ੍, ਰੇ੍, ਸਾ।

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਕਿਆ ਤੂ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੀਗਾਰ ॥
ਰਸ ਭੋਗਹਿ ਖੁਸੀਆ ਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ॥
ਬਹੁਤੁ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਇਸੀ ਵਰਤਹਿ ਹੋਇ ਅਫਾਰ ॥
ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ"
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਪੜਿ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾਇਆ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥
ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਰੰਗੇ ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕ ॥
ਕਿਸ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਬਿਸਰਿਆ ਸਭ ਸਾਕ ॥
ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਪਾਕ ॥ ੨ ॥
ਲੈਦਾ ਬਦ ਦੁਆਇ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਇਕਤ ॥
ਜਿਸਨੋ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇਦਾ ਸੋ ਸਣੁ ਤੁਝੈ ਅਨਿਤ ॥
ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਵਿਆਪਿਆ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ॥
ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਇਕੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸ ਹਉਮੈ ਰੋਇ ॥
ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੪੨)

ਰਾਗ ਸਿਰੀ **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

ਸਥਾਈ

×			2		3		×			2		3	
ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਪਪ	ਮ	ਧ	ਪ	–
ਮੇS	ਰੇS	ਮਨ	ਸੁ	ਖ	ਦਾ	S	ਤਾ	S	ਹਰਿ	ਸੋ	S	ਇ	S
ਪਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਗੁਰ	ਪ	ਰ	ਸਾS	S	ਦੀ	S	ਪਾS	S	ਈ	ਐ	S	S	S

ਸਾਰੇ ਸਾ ਪ ਮਪ ਨੀਸਾ ਰੇ ਸਾ ਮਪ ਨੀਸਾ ਰੇਰੇ ਸਨੀ ਧੁਪ ਮਗ ਰੇਸਾ
ਕਰ ਮਿ ਪ ਰਾS SS ਪ ਤਿ ਹੋS SS SS SS ਇS SS SS

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਪ ਨੀ ਨੀ — — ਸਾਂ — ਨੀ ਸਾ — — —
ਕਿਆ S ਤੂ ਰ ਤਾ S S ਦੇ S ਖਿ ਕੈ S S S

ਨੀ ਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ — ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧੁ ਪ ਪ
ਪੁ ਤ੍ਰ ਕ ਲ ਤ੍ਰ ਸੀ S ਗਾS SS S S S S ਰ

ਪ ਮ ਪ ਨੀ — ਨੀ ਸਾਂ ਨੀਰੇਂ ਨੀ ਰੇਂ ਨੀ ਧੁ ਪ ਪ
ਰ ਸ ਭੋ ਗਹਿ S ਖੁ ਸੀ ਆਕ S S ਰਹਿ S S S

ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ — ਪ ਪ ਮਧੁ ਮਗ ਰੇਗ ਰੇ — ਸਾ ਸਾ
ਮਾS SS ਣਹਿ ਰੰ S ਗ ਅ ਪਾS SS SS S S S ਰ

ਸਾ ਸਾ ਸਾ ਮ — ਸਾ ਸਾ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼ —
ਬਹੁ ਤੁ ਕ ਰਹਿ S ਫੁ ਰ ਮਾS SS ਇ ਸੀ S S S

ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ — ਸਾ ਸਾ ਰੇ — — ਸਾ — — —
ਵ ਰ ਤਹਿ ਹੋ S ਇ ਅ ਫਾ S S ਰ S S S

ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਰੇ ਪ ਪ ਪ ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ — ਪ —
ਕ ਰ ਤਾ ਚਿ S ਤਿ ਨ ਆS SS ਵ ਈ S S S

ਮਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਸ
ਮਨ	ਮੁ	ਖ	ਅੰ	ऽ	ਧ	ਗ	ਵਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰਤ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭੂਲਿ ਖੁਸੀਆ ॥
ਛਤ੍ਰਧਾਰ ਬਾਦਿਸਾਹੀਆ ਵਿਚਿ ਸਹਸੇ ਪਰੀਆ ॥ ੧ ॥
ਭਾਈ ਰੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥
ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਦੁਖੁ ਸਹਸਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੇਤੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਾ ਤੇਤੇ ਭਵਿ ਆਇਆ ॥
ਧਨ ਪਾਤ ਵਡ ਭੂਮੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿਆ ॥ ੨ ॥
ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਫਰਿਆ ॥
ਸਭੁ ਕੋ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਲਇਓਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਾਕੁ ਰਲਿਆ ॥ ੩ ॥
ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸੇਵਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥
ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਵਡ ਸਾਹਬੀ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨੁ ਥੀਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੪੨)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
								ਸਥਾਈ :		ਸਾਰੇ	ਸਾਸਾ
										ਭਾऽ	ਈਤ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਸਾਸਾ
ਰੇ	ऽ	ਸੁ	ਖੁ	ਸਾऽ	ਧ	ਸੰ	ਗਿ	ਪਾ	ਇਆ	ਭਾऽ	ਈਤ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਰੇ	ऽ	ਸੁ	ਖੁ	ਸਾऽ	ਧ	ਸੰ	ਗਿ	ਪਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ

ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪਪ
ਲਿ	ਖਿ	ਆ	ਲੇ	ਖੁ	ਤਿਨਿ	ਪੁਰ	ਖਿ	ਬਿ	ਧਾ	ਤੈ	ਦੁਖੁ

ਨੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਮਰੇ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ
ਸ	ਹ	ਸਾ	ਮਿ	ਟਿ	ਗਇ	ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–
ਮ	ਨਿ	ਬਿ	ਲਾऽ	ਸੁ	ਬਹੁ	ਰੰ	ਗੁ	ਘ	ਣਾ	ऽ	ऽ
ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਂ
ਦ੍ਰਿਸਂ	ਟਿ	ਭੂ	ऽਲਿ	ਖੁ	ਸੀ	ਆऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ

ਮ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇ	–	ਸਂ
ਛ	ਤ੍ਰ	ਧਾऽ	ऽਰ	ਬਾ	ਦਿ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਹੀऽ	ਆ	ऽ	ऽ

ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀਰੇਂ	ਨੀਧੁ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਵਿ	ਚਿ	ਸ	ਹ	ਸੇ	ऽ	ਪऽ	ਰੀऽ	ਆऽ	ऽऽ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਪੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਿ ॥
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਛੁਟੈਗੀ ਬੇਬਾਣਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥ ੧ ॥
ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੂੰ ਆਇਆ ਲਾਹਾ ਲੈਣਿ ॥
ਲਗਾ ਕਿਤੁ ਕੁਫਕੜੇ ਸਭ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੁਦਮ ਕਰੇ ਪਸੁ ਪੰਖੀਆ ਦਿਸੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥
ਓਤੈ ਸਾਥਿ ਮਨੁਖੁ ਹੈ ਫਾਥਾ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥
ਮੁਕਤੇ ਸੇਈ ਭਾਲੀਅਹਿ ਜਿ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ੨ ॥

ਜੋ ਘਰੁ ਛਡਿ ਗਵਾਵਣਾ ਸੋ ਲਗਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤਣਾ ਤਿਸ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਹਿ ॥
ਫਾਥੇ ਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ਕਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ੩ ॥

ਕੋਈ ਰਖਿ ਨ ਸਕਈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥
ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ਆਇ ਪਇਆ ਸਰਣਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਡੁਬਦਾ ਲਇਆ ਕਢਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੪੩)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ

ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ :			ਮਧੁ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇ	ਸਾ
											ਪ੍ਰਾऽ	ऽऽ	ਣੀऽ	ऽ	ਤੂੰ
ਪ	–	ਪ	–	ਮਪ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਆ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਲਾऽ	ऽ	ਹਾ	ऽ	ਲੈ	ऽ	ਨਿ	ਲ	ऽ	ਗਾ	ऽ	ऽ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀਨਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀ	ਧੁ	ਪ਼	ਪ਼ਪ਼	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	–
ਕਿ	–	ਤੁ	ਕੁ	ਫੁ	ऽ	ऽऽ	ਕऽ	ੜੇ	ऽ	ऽ	ਸਭ	ਮੁ	ਕ	ਦੀ	ऽ
ਪ	–	ਪ	–	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾ					
ਚ	ऽ	ਲੀ	ऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨਿ					

ਅੰਤਰਾ : ਨੀ ਧੁ ਪ —
ਭ ਲ ਕੇ ऽ

ਧੁਪ ਮਪ ਨੀ ਨੀ | ਸਾਂ — — ਨੀ | ਸਾਂ — — ਸਾਂਸਾਂ | ਨੀ ਸਾਂ ਮਂ ਗਂ
ਉऽ ऽऽ ਠਿ ਪ | ਪੇ ऽ ऽ ਲੀ | ਐ ऽ ऽ ਵਿਣੁ | ਬੁ ऽ ਝੇ ऽ

ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ | ਨ਼ੀ ਸ਼ਾ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ | ਨੀ ਧੁਪ ਪ ਪ | ਮਪ ਨੀਸ਼ਾ ਰੇਂ ਸ਼ਾ
ਮੁ ਗ ਧ ਅ | ਜਾ ऽ ऽऽ ऽऽ | ऽ ऽ ऽ ਣਿ | ਸੋਂऽ ऽऽ ਪ਼ ਭੁ

ਰੇਂ ਨੀ ਸੁ ਪ | ਮਂ ਪ ਸ ਨੀ | ਧੁ ਧੁ ਪ — | ਧੁਪ ਮਪ ਰੇਂ ਮਂ
ਚਿ ਤਿ ਨ ऽ | ਆ ऽ ऽ ऽ | ਇਓ ऽ ऽ ऽ | ਛੁऽ ऽऽ ਟੈ ऽ

ਧੁ — ਪ ਪ | ਮਂ ਧੁ ਮਂ ਗ | ਰੇ ਰੇ ਸਾ ਸਾ | ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ
ਗੀ — ਬੇ ऽ | ਬਾ ऽ ऽ ऽ | ऽ ऽ ऽ ਣਿ | ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ
ਰੇ ਪ ਪ — | — ਮਂ — ਨੀ | ਧੁ — ਪ — | ਪ਼ ਮਪ ਨੀਸ਼ਾ ਨੀ
ਸੇ ऽ ਤੀ ऽ | ऽ ਚਿ ऽ ਤੁ | ਲਾ ऽ ਇ ऽ | ਸ ਦਾऽ ऽऽ ਸ

ਰੇਂ — ਸ਼ਾ ਸ਼ਾ | ਸ਼ਾਂਨੀ ਧੁਪ ਮਪ ਨੀਸਾਂ | ਨੀਧੁ ਪਮਂ ਗਰੇ
ਦਾ ऽ ਰੰ ਗੁ | ਮਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ | ऽऽ ऽऽ ਣਿऽ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥
ਮਾਇਆ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰੁ ॥
ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ਪਰਿਆ ਵਸਿ ਜੰਦਾਰ ॥ ੧ ॥

ਅੰਧੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਕੰਧੀ ਪਾਹਿ ॥
ਜੇ ਹੋਵੀ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਨਹ ਡਡੁਰੀ ਪਕੀ ਵਢਣਹਾਰ ॥
ਲੈ ਲੈ ਦਾਤ ਪਹੁਤਿਆ ਲਾਵੇ ਕਰਿ ਤਈਆਰੁ ॥
ਜਾ ਹੋਆ ਹੁਕਮੁ ਕਿਰਸਾਣ ਦਾ ਤਾ ਲੁਣਿ ਮਿਣਿਆ ਖੇਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥
ਪਹਿਲਾ ਪਹਰੁ ਧੰਧੈ ਗਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਿ ਸੋਇਆ ॥
ਤੀਜੈ ਝਾਖ ਝਖਾਇਆ ਚਉਥੈ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥
ਕਦ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ॥ ੩ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ਕੀਆ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਝੀ ਮਨਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
ਨਾਨਕ ਡਿਠਾ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੪੩)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ :			ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ
											ਅੰ	ऽ	ਧੇ	ऽ	ਤੂੰ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	–
ਬੈ	ऽ	ਠਾ	ऽ	ਕੰ	ऽ	ਧੀ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਹਿ	ਜੇ	ਹੋ	ऽ	ਵੀ	ऽ
ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ਼	ਮ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਪ	–
ਪੂ	ऽ	ਰ	ਬਿ	ਲਿ	ऽ	ऽ	ਖਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ਤਾ	ਗੁ	ਰ	ਕਾ	ऽ
ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾ਼	ਰੇਂ	–	ਸਾ਼ਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ					
ਬ	ਚ	ਨੁ	ਕ	ਮਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਹਿऽ	ऽऽ	ऽऽ	–				

ਅੰਤਰਾ :

ਮ	ਪ	ਨੀ	ਧੁ
ਘ	ੜੀ	ऽ	ਮੁ

ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ੍ਹਾ	—	—	ਨੀ	ਸਾਂ	—	—	—	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਹ	ਤ	ਕਾ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ऽ	ਹੁ	ਣਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਜ	ਸ
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਵਾ	ऽ	ਰ	ਣ	ਹਾ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰੁ	ਮਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ
ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਰੇ	—	ਸਾ	—	ਸਾ	ਸਾ	ਧੁ	—
ਕਾ	ऽ	ऽ	ਮਿ	ਵਿਆ	ऽ	ऽ	ਪਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸ	ਮ	ਝੈ	ऽ
ਮ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਰੇ	—	ਮ	ਗ	ਰੇ	—	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ
ਨਾ	ऽ	ਹੀ	ਗਾ	ਵਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰੁ	ਉ	ਠਿ	ਚ	ਲਿ
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	ਮ \	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਆ	ऽ	ਪ	ਛੁ	ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ਇ	ਆ	ऽ	ऽ	ਪ	ਰਿ	ਆ	ऽ
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗਰੇ					
ਵ	ਸਿ	ਜੰऽ		ਦਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰऽ					

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਸਭੇ ਥੋਕ ਪਰਾਪਤੇ ਜੇ ਆਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ ॥
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਕਥਿ ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤੇ ਜਿਸ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਮਥਿ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਸਭ ਧੰਧੁ ਹੈ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹਿ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਲਖ ਖੁਸੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
ਨਿਮਖ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥
ਜਿਸ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥ ੨ ॥

ਸਫਲ ਮੂਹਤੁ ਸਫਲਾ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥
ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰ ਕਾਢਿਆ ਸੋਈ ਉਤਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥ ੩ ॥

ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥
ਢੋਈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਲਭਾ ॥
ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾਂ ਜਿਥੈ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੪੪)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×	2	0	3
		ਸਥਾਈ :	ਰੇਮ ਪਧੁ ਮ ਪ
			ਮੇऽ ਰੇऽ ਮ ਨ
ਨੀ ਨੀਰੇਂ ਨੀ ਧੁ	ਪ – ਮ ਧੁ	ਪ – – ਪ	ਮਪ ਨੀਸਂ ਨੀ ਧੁ
ਏ ऽ ਕ ਸ	ਸਿਉ ऽ ਚਿ ਤੁ	ਲਾ ऽ ऽ ਇ	ਏऽ ऽऽ ਕ ਸ
ਮ ਧੁ ਪ ਪ	– ਮਪ ਧੁ ਮਗ	ਰੇ – ਸਾ –	ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਰੇ ਪ
ਬਿ ਨੁ ਸ ਭ	ऽ ਧੰऽ ऽ ਧੁऽ	ਹੈ ऽ ऽ ऽ	ਸऽ ਭऽ ਮਿ ਥਿ
ਮ ਧੁ ਪ ਪ	ਧੁਪ ਮਪ ਰੇਮ ਪਨੀ	ਧੁਪ ਮਗ ਰੇਸਾ ਨੀਸਾ	
ਆ ऽ ਮੋ ਹਿ	ਮਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ	ਇऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ	
		ਅੰਤਰਾ :	– ਪ ਧੁ ਪ
			ऽ ਸ ਭੇ ऽ

ਮਪ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–	ਮ	ਪ	ਨੀ	–
ਥੋੜ	ऽ	ऽ	ਕ	ਪਗ	ऽ	ऽ	ਪ	ਤੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਆ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	–	–	–	–	–	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਮਂ
ਵੇ	ऽ	ਇ	ਕੁ	ਹ	ਥਿ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜ	ਨ	ਮੁ	ਪ
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੂ	ਪ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀ
ਦਾ	ऽ	ਰ	ਥੁ	ऽ	ਸऽ	ਵ	ਲੁ	ਹੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜੋऽ	ऽऽ	ਸ	ਚਾ
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਸ	ਬ	ਦੁ	ऽ	ਕऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਥਿ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਗੁ	ਰ	ਤੇ	ऽ
ਰੇ	ਪ	ਪ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਨੀਧੁ	ਪ	ਪਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਮ	ਹ	ਲੁ	ਪ	ਰਾਪ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਤੇ	ऽऽ	ऽ	ਜਿਸੁ	ਲਿ	ਖਿ	ਆ	ऽ
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	–	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾ				
ਹੋ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਮ	ऽ	ਥਿ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ				

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਗੋਇਲਿ ਆਇਆ ਗੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਡੰਫੁ ਪਸਾਰੁ ॥
ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਚਲਣਾ ਤੂੰ ਸੰਮਲੁ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਿਆਰਿ ॥
ਕਿਆ ਥੋੜੜੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੈਸੇ ਰੈਣਿ ਪਰਾਹੁਣੇ ਉਠਿ ਚਲਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ॥
ਕਿਆ ਤੂ ਰਤਾ ਗਿਰਸਤ ਸਿਉ ਸਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਬਾਗਾਤਿ ॥ ੨ ॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜਿ ॥
ਸਰਪਰ ਉਠੀ ਚਲਣਾ ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥ ੩ ॥
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਿਆ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜਾ ਆਇਓਇ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੫੦)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ — ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

ਸਥਾਈ

×			0			×			0		
ਸਾਰੇ̱	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ̱ਪ	ਮ	ਧ̱	ਪ	–	–	–	–	–
ਹਰਿ	ਗੁ	ਣ	ਗਾऽ	ਉ	ਮ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਮਪ	ਪ	ਧ̱	ਮ	ਗ	ਰੇ̱	ਗ	ਰੇ̱	ਗ	ਰੇ̱	ਸ	ਸਾਸਾ
ਸਤਿ	ਗੁ	ਰੁ	ਸੇ	ऽ	ਵਿ	ਪਿਆ	ऽ	ऽ	ਰਿ	ऽ	ਕਿਆ
ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਧ̱	ਮਗ	ਰੇ̱ਗ	ਰੇ̱	ਸਾ	–	–
ਥੋ	ੜ	ੜੀ	ਬਾ	ਤ	ਗੁ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਨੁ	ऽ	ऽ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਗੋ	ਇ	ਲਿ	ਆ	ऽ	ਇਆ	ਗੋ	ऽ	ਇ	ਲੀ	ऽ	ऽ
ਨੀਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	ਗਾਂ	ਰੇ̱ਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	ਰੇ̱ਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ̱ਂ	ਨੀ	ਧ̱	ਪ
ਕਿਆ	ਤਿ	ਸੁ	ਡੰ	ਫੁ	ਪ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰੁ
ਮਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ̱	ਪ	ਮਗ	ਰੇ̱	ਧ̱	ਪ	–	–
ਮੁਹ	ਲ	ਤਿ	ਪੁੰ	ਨੀ	ऽ	ਚऽ	ऽ	ਲ	ਣਾ	ऽ	ऽ

ਮਧੁ	ਮ	ਗ	ਰੇਰੇ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਗਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ
ਤੂੰS	ਸੰ	S	ਮਲੁ	ਘ	ਰ	ਬਾ	S	SS	S	S	ਰੁ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲੜੀ ਜਿਚਰੁ ਸਾਥੀ ਨਾਲਿ ॥
ਜਾ ਸਾਥੀ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਤਾ ਧਨ ਖਾਕੂ ਰਾਲਿ ॥ ੧ ॥
ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਚਰੁ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਘਰੁ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭਿ ਕਹਾਤਿ ॥
ਜਾ ਉਠੀ ਚਲਸੀ ਕੰਤੜਾ ਤਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤੇਰੀ ਬਾਤ ॥ ੨ ॥
ਪੇਈਅੜੈ ਸਹੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਸਾਹੁਰੜੈ ਸੁਖਿ ਵਸੁ ॥
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ਸਿਖੁ ਤੁਧੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਦੁਖੁ ॥ ੩ ॥
ਸਭਨਾ ਸਾਹੁਰੈ ਵੰਞਣਾ ਸਭਿ ਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੫੦)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ — **ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ**

ਸਥਾਈ

×				0				×				0			
ਸਾ	ਸਾ	ਧੁ	–	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	–	–	–	–
ਮ	ਨਿ	ਬੈ	S	ਰਾ	S	ਗੁ	ਭਇ	ਆ	S	S	S	S	S	S	S
ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	–	ਪ	–	–	–	–	–
ਦ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਦੇ	ਖ	ਣੈ	ਕਾ	ਚਾ	S	ਉ	S	S	S	S	S
ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਮ	ਰੇ	–	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	–	–	–
ਧੰS	SS	ਨੁ	ਸੁ	ਤੇ	S	ਰਾ	S	ਥਾ	S	ਨੁ	S	S	S	S	S

ਅੰਤਰਾ

–	ਸਾਂਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ̍	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	–
ऽ	ਤਿऽ	ਚ	ਰੁ	ਵ	ਸ	ਹਿ	ਸੁ	ਹੇ	ऽ	ऽ	ਲ	ਝੋਂ	ऽ	ऽ	ऽ
–	ਨੀਸਾਂ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ऽ	ਜਿऽ	ਚ	ਰੁ	ਸਾ	ऽ	ਥੀ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਲਿ
–	ਮ̍ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	–	ਪ	ਪ	–	ਮ̍	ਗ	ਰੇ	ਪ	–	–	–
ऽ	ਜਾऽ	ਸਾ	ऽ	ਥੀ	ऽ	ਉ	ਠੀ	ऽ	ਚ	ऽ	ਲਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ
ਰੇਮ̍	ਪਧੁ	ਪ	ਮ̍	ਰੇ	–	ਮ̍	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	–	–	–
ਤਾऽ	ऽऽ	ਧ	ਨ	ਖਾ	ऽ	ਕੂ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਲਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰ ੬

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕੁ ਓਹੀ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਆਕਾਰੁ ॥
ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਇ ॥
ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਖੁ ਕਲੇਸੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ॥
ਕੋਟਿ ਜਤਨਾ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥
ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ਪਾਪ ਸਗਲੇ ਜਾਹਿ ॥
ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ੩ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥
ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਇਹੁ ਭਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੫੧)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ :								ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਗ	ਰੇਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
								ਗੁS	ਰS	ਕੈS	ਚS	ਰ	ਨ	ਮ	ਨ
–	ਰੇ	ਪ	–	ਮ	ਧ	ਪ	–	–	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ
S	ਮ	ਹਿ	S	ਧਿਆ	S	ਇ	S	S	ਛੋ	S	ਡਿ	ਸ	ਗ	ਲ	ਸਿ
ਪ	–	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	-	ਸਾ	–	ਰੇ	–	ਪ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ
ਆ	S	S	ਣ	ਪਾ	S	S	S	ਸਾ	S	ਚਿ	ਸ	ਬ	ਦਿ	ਲਿ	ਵ
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ								
ਲਾS	SS	SS	SS	ਇS	SS	SS	SS								
ਅੰਤਰਾ :								–	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								S	ਕ	ਰ	ਣ	ਕਾ	S	ਰ	ਣ
–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
S	ਏ	S	ਕੁ	ਓ	S	ਹੀ	S	ਜਿ	ਨਿ	ਕੀ	S	ਆ	S	S	ਆ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	–	ਪ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਕਾS	SS	S	S	S	S	S	ਗੁ	S	ਤਿ	ਸ	ਹਿ	ਧਿਆ	S	ਵਹੁ	S
–	ਮਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
S	ਮS	ਨ	ਮੇ	ਰੇ	S	S	S	S	ਸ	ਰ	ਬ	ਕੋ	S	S	ਆ

ਰੇਂਨੀ ਧੁਪ ਮੰਪ ਨੀਸਾਂ   ਨੀਧੁ ਪਮੰ ਗਰੇ ਸਾ

ਧਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ   ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਤੁऽ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮੰਧੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲਾਣਾ ॥
ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਰਹਤ ਭਗਤੁ ਹੈ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥
ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ॥
ਕਿਆ ਕਹਉ ਸੁਣਉ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ ਮੰਧੇ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਹੀ ॥
ਤਤ ਸਮਦਰਸੀ ਸੰਤਹੁ ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਮੰਧਾਹੀ ॥ ੨ ॥
ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਇਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਰਲਾ ॥
ਕਥਨ ਕਹਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ॥ ੩ ॥
ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥
ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੫੧)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ — **ਇਕਤਾਲ**

ਸਥਾਈ

×		0		2		0		3		4	
ਨੀ ਧੁ	—	ਪ	ਪ	ਮੰਪ	ਧੁ	ਮੰਗ	ਰੇਗ	ਗ ਰੇ	—	ਸਾ	—
ਠਾ	ऽ	ਕੁ	ਰੁ	ਸऽ	ਰ	ਬੇऽऽ	ਸऽ	ਮਾ	ऽ	ਣਾ	ऽ
ਸਾ	—	ਰੇ	ਰੇ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਮੰਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਕਿਆ	ऽ	ऽ	ਕ	ਹਉ	ऽ	ਸੁ	ਣਉ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ
ਧੁਪ	ਮੰਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੇਸਾ
ਤੂੰऽ	ऽऽ	ਵ	ਡ	ਪੁ	ਰ	ਖੁ	ਸੁ	ਜਾऽ	ऽऽ	ਣਾऽ	ऽऽ

ਅੰਤਰਾ

ਰੇ	—	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	—
ਦੂ	ऽ	ਕ੍ਰਿ	ਤ	ਸੁ	ऽ	ਕ੍ਰਿ	ਤ	ਮੰ	ऽ	ਧੇ	ऽ

ਸਾਂ	—	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਸੰ	ऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਰੁ	ਸ	ਗ	ਲਾ	ऽ	ਣਾ	ऽ

ਮਪ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਰੇਂਗ	ਰੇ	—	ਸਾ
ਦੁਹ	ਹੂੰ	ਤੇ	ਰ	ਹ	ਤ	ਭऽ	ਗऽ	ਤੁऽ	ਹੈ	ऽ	ऽ

ਸਾ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	—	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਕੇ	ਈ	ਵਿ	ਰ	ਲਾ	ऽ	ਜਾऽ	ऽऽ	ਣਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

ਤੇਰੈ ਭਰੋਸੈ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਲਾਡ ਲਡਾਇਆ ॥
ਭੂਲਹਿ ਚੂਕਹਿ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਸੁਹੇਲਾ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥
ਤੇਰਾ ਬਿਖਮੁ ਭਾਵਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਉ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਆਪਾ ॥
ਸਭ ਹੀ ਮਧਿ ਸਭਹਿ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਬੇ ਮੁਹਤਾਜ ਬਾਪਾ ॥ ੨ ॥
ਪਿਤਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਜੁਗਤਾ ॥
ਬੰਧਨ ਮੁਕਤੁ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਰਾਖੈ ਮਮਤਾ ॥ ੩ ॥
ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੫੧)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ — ਇਕਤਾਲ

×		0		2		0		3		4	
								ਸਥਾਈ :		–	ਮ॑ਪ
										ऽ	ਸੁऽ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ̱̇	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ̱	–	ਪ	ਪ
ਹੇ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਬऽ	ਹ	ਨੁ	ਕ	ਹਾ	ऽ	ਵ	ਨੁ
ਮ॑ਪ	ਧ̱	ਮ॑	ਗ	ਰੇ̱	–	ਪ	ਪ̣	ਰੇ̱	ਗ	ਰੇ̱	ਸਾ
ਤੇऽ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਬਿ	ऽ	ਖ	ਮੁ	ਭਾ	ऽ	ਵ	ਨੁ

ਅੰਤਰਾ

×		0		2		0		3		4	
ਪ	–	ਮ॑	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–
ਤੇ	ऽ	ਰੈ	ਭ	ਰੋ	ऽ	ਸੈ	ऽ	ਪਿਆ	ऽ	ਰੇ	ऽ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਮ॑̇	ਗਂ	ਰੇ̱̇	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧ̱	ਪ
ਸੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਡ	ਲ	ਡਾ	ऽऽ	ਇਆ	ऽ
ਮ॑ਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ̱	ਪਮ॑	ਧ̱	ਮ॑	ਗ	ਰੇ̱	ਗਰੇ̱	ਸਾ	ਸਾ
ਭੂऽ	ऽऽ	ਲ	ਹਿ	ਚੂऽ	ऽ	ਕ	ਹਿ	ਬਾ	ऽऽ	ਰਿ	ਕ
ਸਾ	ਰੇ̱	ਪ	ਪ	ਮ॑	ਧ̱	ਪ	–	ਮ॑ਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ̱,	ਮ॑ਪ
ਤੂੰ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਪਿ	ਤਾ	ऽ	ऽ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਇਆ	ਸੁऽ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪੂਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ੧ ॥
ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਪਾਰੁ ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਿਨਹਿ ਦੀਆ ਰਿਦੇ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤੇ ਵਿਆਪਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਪਉ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਲਾਗੁ ਚਰਣੀ ਮਿਟੈ ਦੂਖੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ੨ ॥
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਕਮਾਵੈ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥
ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਭ ਹੋਇ ਰੇਣਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ੩ ॥
ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਤੂੰ ਹੈ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰੁ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੫੧)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ :		ਸਾ	ਰੈ	ਰੇ	ਪ
												ਜ	ਪਿ	ਮ	ਨ
ਪ	–	–	ਪ	ਮਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	–	–	ਰੈ
ਨਾ	ऽ	ऽ	ਮੁ	ਏऽ	ऽ	ਕੁ	ਅ	ਪਾ	ऽ	ऽ	ਰੁ	ਪ੍ਰਾ	ऽ	ऽ	ਨ
ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ਼	–	ਪ਼ਧ਼	ਮ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	–	–	ਰੇ	ਮ	–
ਮ	ਨੁ	ਤ	ਨੁ	ऽ	ਜਿऽ	ਨਹਿ	ਦੀ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰਿ	ਦੇ	ऽ
ਪ	–	ਪਾਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ			
ਕਾ	ऽ	ऽ	ਆऽ	ਧਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੁऽ				

ਅੰਤਰਾ :		–	ਮ	–	ਮ
		ऽ	ਸੰ	ऽ	ਚਿ

ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ
ਹ	ਰਿ	ਧ	ਨੁ	ऽ	ਪੂ	ऽ	ਜਿ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰੁ	ऽ	ਛੋ	ऽ	ਡਿ
ਰੇਂ	ਮਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	–	ਮ	ਧ	ਪ
ਸ	ਗ	ਲ	ਵਿ	ਕਾ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰ	ऽ	ਜਿ	ਨਿ	ਤੂੰ
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–ਸ	ਸਸ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੈਂ
ਸਾऽ	ऽ	ਜਿ	ਸ	ਵਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਰਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ਹਰਿ	ਸਿ	ਮ	ਰਿ	,–
ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ				
ਹੋ	ऽ	ਇ	ਉ	ਧਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੁ				

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈਆ ਕਟਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲੁ ॥
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹੋਆ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥
ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸਿਆ ਸਭੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥
ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥
ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਆਤਮ ਦਾਨੁ ॥
ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥
ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਜਾਇ ॥
ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥
ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕੁ ॥
ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਚੋ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥
ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਏਕ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੫੨)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ :			ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ
											ਮੇ	ਰੇ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ
ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	–	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਰਾ	ऽ	ਹਉ	ऽ	ਤੁ	ਧੁ	ਵਿ	ਟਹੁ	ਕੁ	ਰ	ਬਾ	ऽ	ऽ	ਣੁ	ਤੇ	ਰੇ
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਦऽ	ਰੰऽ	ਸ	ਨ	ਕਉ	ऽ	ਬ	ਲਿ	ਹਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਰ	ਣੈ	ऽ	ਤੁ	ਸਿ
–	ਰੇ	ਪ	–	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ					
ऽ	ਦਿ	ਤਾ	ऽ	ਅੰ	ऽ	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਮੁऽ					
										ਅੰਤਰਾ :		–	ਪ	ਮ	ਪ
												ऽ	ਸੰ	ਤ	ਜ
ਨੀ	–	ਨੀ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂਗੁ	ਰੇਂ	ਮੰ
ਨਾ	ऽ	ਮਿ	ਲਿ	ऽ	ਭਾ	ऽ	ਈ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕऽ	ਟਿ	ਅ
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	–	ਪ	ਮ	ਪ
ਝਾ	ऽ	ਜ	ਮ	ਕਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਲੁ	ऽ	ਸ	ਚਾ	ऽ

ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਮਧੁ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਧੁ	–
ਸਾ	ऽ	ਹਿ	ਬੁ	ऽ	ਮऽ	ਨਿ	ਵੁ	ਠਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹੋ	ऽ	ਆ	ऽ
ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ਼	ਰੇ	–	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਪ	–
ਖ	ਸ	ਮੁ	ਦਇ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਲੁ	ਪੂ	ऽ	ਰਾ	ऽ
ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇ	ਸਾਂ	–	–	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਮਂ	ਗਂ
ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰੁ	ਭੇऽ	ऽऽ	ऽ	ਟਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਬਿ	ਨ	ਸਿਆ	ऽ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ					
ਸ	ਭੁ	ਜੰ	ऽ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਲੁऽ					

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪੂਜੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਣੇ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਤਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ॥
ਗੁਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਰ ਜੇਵਡ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥
ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੁਰੁ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥
ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਰੁ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥
ਗੁਰੁ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਗਮ ਹੈ ਕਿਆ ਕਥੇ ਕਥਨਹਾਰੁ ॥ ੩ ॥

ਜਿਤੜੇ ਫਲ ਮਨਿ ਬਾਛੀਅਹਿ ਤਿਤੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਪਾਵਣੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆਂ ਬਾਹੁੜਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰਉ ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ੨੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੫੨)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
												ਸਥਾਈ :		ਸਾ	ਰੇ
														ਮੇ	ਰੇ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ
ਸਾ	ऽ	ਜ	ਨ	ਹऽ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਸ	ਮਾ	ऽ	ऽ	ਲਿ
ਮ̣	ਪ̣	ਨ̣ੀ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ
ਸਾ	ऽ	ਧੂ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਗ	ਤਿ	ਮऽ	ਨਿऽ	ऽ	ਵ	ਸੈ	ऽ	ऽ	ऽ
ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ,	ਸਾਰੇ
ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ	ਹੋ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਘਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਲऽ,	ਮੇਰੇ
							ਅੰਤਰਾ								
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	–
ਗੁ	ਰੁ	ਪ	ਰ	ਮੇ	ऽ	ਸੁ	ਰੁ	ਪੂ	ऽ	ऽ	ਜੀ	ਐ	ऽ	ऽ	ऽ
–	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਪਂ	ਰੇਂ	ਗੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ
ऽ	ਮਨਿ	ਤ	ਨਿ	ਲਾ	ऽ	ऽ	ਇ	ਪਿਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰੁ
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	–	–	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–
ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰੁ	ਦਾऽ	ऽऽ	ਤਾ	ऽ	ऽ	ਜੀ	ऽ	ਅ	ਕਾ	ऽ	ऽ	ऽ

–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	–	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀ	–	ਧਪ	ਨ਼ੀਧ	ਪ	ਪ
ऽ	ਸ	ਭ	ਸੈ	ਦੋ	ऽ	ਇ	ਅ	ਧਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ਰੁ
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ਼	ਰੇ਼	–
ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਬऽ	ਚऽ	ਨ	ਕ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਵ	ਣੇ	ऽ	ऽ	ऽ
ਰੇਮ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਰੇ	ਮ	ਗ਼	ਰੇ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾਸਾ
ਸऽ	ऽऽ	ਚਾ	ऽ	ਏ	ऽ	ਹੁ	ਵੀ	ਚਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰੁ	ਬਿਨ੍
ਰੇ	–	ਮ	–	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	–
ਸਾ	ऽ	ਧੂ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਗ	ਤਿ	ऽ	ਰ	ऽ	ਤਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ
ਰੇ਼ਂ	–	ਰੇਂ	–	ਰੇ਼ਂ	ਰੇ਼ਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇ਼ਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ਼ਂਰੇ਼ਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ	ਗ਼ਰੇ	ਸਾ,	ਸਾਰੇ
ਮਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਮੋ	ਹੁ	ਸ	ਭੁ	ਛਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰ,	ਮੇਰੇ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਸੁਣਿ ਭਾਈਹੋ ਛੂਟਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵਣੇ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥
ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥
ਭਾਈ ਰੇ ਸਾਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥
ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਫਲੁ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪਿ ॥
ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ੩ ॥
ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਰੈ ਨਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੫੨)

ਰਾਗ ਸਿਰੀ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — ਇਕਤਾਲ

×		0		2		0		3		4	
								ਸਥਾਈ :		ਮਪ	ਨੀਸਾਂ
										ਭਾS	ਈS
ਨੀ	–	ਸ਼ਾ	ਸ਼ਾ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ
ਰੇ	S	ਸਾ	ਚੀ	ਸS	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਸੇ	ਵ	ਭਾS	ਈS
ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸ਼ਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	–	–
ਰੇ	S	ਸਾ	ਚੀ	ਸS	ਤਿS	ਗੁ	ਰ	ਸੇ	S	S	ਵ
ਮਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਧ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਤੁ	ਠੈ	S	ਪਾS	S	ਈ	ਐ	S	S
ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਧ	ਪਧ		
ਪੂ	ਰ	ਨ	ਅਲ	ਖ	ਅ	ਭੇS	SS	SS	ਵS		
						ਅੰਤਰਾ					
ਪ	ਪ	ਜ	ਧਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਸੰਤ	S	ਜ	ਨਹੁ	ਸੁ	ਨਿ	ਭਾ	S	ਈ	ਹੋ	S	S
ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਛੂS	ਟ	ਨੁ	ਸਾ	S	ਚੈ	ਨਾS	SS	S	ਇ	S	S
ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਮਧ	ਪ	–	–
ਗੁ	ਰ	ਕੇ	ਚਰ	ਣ	ਸ	ਰੇS	SS	ਵS	ਣੇ	S	S

ਰੇ	ਮ	ਮ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਪ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	–
ਤੀ	ਰ	ਥ	ਹS	ਰਿS	ਕਾ	ਨਾ	S	S	ਉ	S	S
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ਼ਪ਼	ਮ਼ਪ਼	ਨ਼ੀਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	–
ਆ	S	ਗੈਂ	ਦ	ਰ	ਗਹਿ	ਮੰS	SS	ਨੀ	ਅਹਿ	S	S
ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਨ਼ੀ	ਧਪ		
ਮਿ	ਲੈ	ਨਿ	ਥਾ	S	ਵੇ	ਥਾS	SS	ਉS	SS		

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥
ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਮਾਨਸੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥
ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਜੋਇਆ ॥
ਕਰਮ ਸੁਕਰਮੁ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਸੁ ਜੰਤੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੭੭)

ਰਾਗ ਸਿਰੀ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

ਸਥਾਈ

×			2		3		×			2		3	
ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਮਾ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਪ	ਹਿ	ਲੈ	ਪ	ਹ	ਰੈ	S	ਰੈਂ	SS	ਣਿ	ਕੈ	S	ਵ	ਣ
ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	–	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–
ਜਾ	ਰਿ	ਆ	ਮਿ	S	ਤ੍ਰਾ	–	ਧ	ਰਿ	ਪਾ	ਇ	S	ਤਾ	S
ਗੁ	ਗੁ	ਮਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਉ	ਦ	ਰੈਂS	ਮਾ	S	ਹਿ	S	ਦ	ਸੀ	S	ਮਾ	S	ਸੀ	S

ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	
ਮਾ	ਨ	ਸੁ	ਕੀ	ਆ	ਵ	ਣ	ਜਾ	ਰਿ	ਆ	ਮਿ	ਤ੍ਰਾ	ਕ	ਰਿ	
ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਨ਼ੀ	ਧਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ਸਾ	
ਮੁਹ	ਲ	ਤਿ	ਕ	ਰ	ਮ	ਕ	ਮਾS	SS	SS	ਹਿS	SS	SS	SS	

ਅੰਤਰਾ

ਰੇਰੇ	ਮਮ	ਮਮ	ਪ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾ	–
ਮੁਹ	ਲਤਿ	ਕਰਿ	ਦੀ	S	ਨੀ	S	ਕਰ	ਮ	ਕ	ਮਾ	S	ਣੇ	S
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਮਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	–	–
ਜੋS	ਸਾS	ਲਿS	ਖ	ਤੁ	ਧੁ	ਰਿ	ਪਾS	S	S	ਇਆ	S	S	S
ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪਪ
ਮਾ	ਤ	ਪਿSS	ਤਾ	S	ਭਾ	S	ਈ	ਸੁ	ਤ	ਬ	ਨਿ	ਤਾ	ਤਿਨ
ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਮ	ਪਨ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ	ਗੁਰੇ
ਭੀ	ਤ	ਰਿ	ਪ੍ਰ	ਭੁ	S	ਸੰ	ਜੋS	SS	SS	SS	ਇਆ	SS	SS

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕੇ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

੧ਓ ਸਤਿਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਡਖਣਾ ॥

ਹਠ ਮਝਾਹੂ ਮਾ ਪਿਰੀ ਪਸੇ ਕਿਉ ਦੀਦਾਰ ॥

ਸੰਤ ਸਰਣਾਈ ਲਭਣੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੮੦)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
							ਸਥਾਈ :		ਮਪ	ਨੀ	ਸਾਂ
									ਹS	ਠ	ਮ
ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀ
ਝਾ	S	ਹੂ	ਮਾ	S	ਪਿS	ਰੀ	S	S	ਪS	ਸੇ	S
ਧੁ	ਪ	ਪ	–	ਮਧੁ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ	ਸਾ			
ਕਿਉ	S	ਦੀ	S	ਦਾS	SS	SS	SS	ਰ			
							ਅੰਤਰਾ :		ਪ	ਮ	ਪਪ
									ਸੰ	ਤ	ਸਰ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀ
ਣਾ	S	ਈ	ਲS	S	ਭ	ਣੇ	S	S	ਨਾ	ਨS	ਕ
ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਮ	ਨੀਸਾ			
ਪ੍ਰਾ	Sਣ	ਅ	ਧਾS	S	SS	SS	SS	ਰS			

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਸੰਤਨ ਮਨਿ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥
ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਬਿਪਰੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥
ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਬਿਨੁ ਦਰਸਾਵਏ ਇਕ ਖਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥
ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੀਨਾ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਛੁਲੀ ਜਿਉ ਮਰੈ ॥
ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ਗੁਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵਏ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੮੦)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ **ਇਕਤਾਲ**

ਸਥਾਈ

×		0		2		0		3		4	
ਸਾਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮੰ	—	ਧੁ	ਪ	—	ਪ
ਚਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਸਿਉ	ਪ੍ਰੀ	਽	ਤਿ	ਰੀ	਽	ਤਿ
ਨੀ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪਪ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	—	ਸਾ	—
ਸੰ	ਤਨ	ਮਨਿ	ਆ	਽	ਵਏ	ਜੀ	਽	਽	਽	ਉ	਽
ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਰੇ	ਗਂ	ਰੇ	ਸਾਸਾ	ਸਾਨ਼ੀ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ਼ੁ	ਪ਼	ਪ਼
ਦੁ	ਤੀ	ਆ	ਭਾ	ਉ	ਬਿਪ	ਰੀ਽	ਤਿ	ਅ	ਨੀ	਽	ਤਿ
ਸਾ	ਸਾ	ਧੁਧੁ	ਮੰ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	—	ਸਾ	—
ਦਾ	ਸਾ	ਨਹ	ਭਾ	ਵ	ਏ	ਜੀ	਽	਽	਽	ਉ	਽

ਅੰਤਰਾ

ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਨੀਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਦਾ	ਸਾ	ਨਹ	ਭਾ	ਵ	ਏ	ਬਿਨੁ	ਦ	ਰ	ਸਾ	ਵ	ਏ

ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਇਕ	ਖਿ	ਨੁ	ਧੀ	ਰ	ਜੁ	ਕਿਓ	ऽऽ	ऽ	ਕ	ਰੈ	ऽ
ਮੰਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮੰਧੁ	ਮੰ	ਗ	ਰੇ	ਗਰੇ	ਸਾ
ਨऽ	ऽਮ	ਬਿ	ਹੂ	ऽ	ਨਾ	ਤਨਿ	ਮ	ਨੁ	ਹੀ	ऽऽ	ਨਾ
ਪਪ	ਮੰ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁਮੰ	ਗਰੇ	ਸਾ
ਜਲ	ਬਿ	ਨੁ	ਮ	ਛੁ	ਲੀ	ਜਿਓ	ऽ	ਮऽ	ਰੈਂऽ	ऽऽ	ऽ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕੇ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਡਖਣਾ ॥

ਸੋਹੰਦੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਡੂਜੜੋ ॥

ਖੁਲ੍ੜੇ ਕਪਾਟ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤੇ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੮੦)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
	ਸਥਾਈ :		ਪ	ਮੰਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਮੰਗ	ਰੇ	–	ਮੰ	ਮੰ
			ਸੋ	ਹੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਦऽ	ੜੋ	ऽ	ਹ	ਭ
ਪ	ਪ	ਪ	–	ਮੰਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮੰ	ਧੁ	ਮੰ	ਗ
ਠਾ	ऽ	ਇ	ऽ	ਕੋऽ	ऽ	ਇ	ਨ	ਦਿ	ਸੈ	ਡੂ	ਜ
ਰੇ	ਰੇ	ਸਾਂ									
ੜੋ	ऽ	ऽ									

								ਅੰਤਰਾ :	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਪ
									ਖੁ	ਲ	ੜੇ	ਕ
ਨੀ	—	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ		ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਪਾ	ਙ	ਙ	ਟ	ਨਾ	ਙ	ਨ	ਕ		ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ
ਨੀ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮੰਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ		ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮੰਧੁ	ਮੰਗ
ਭੇ	ਙਙ	ਙ	ਟ	ਤੇਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ		ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਸਾ	ਨੀਸਾ										
ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ										

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ (ਛੰਤੁ)

ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰ ਬਾਣੀ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥
ਸਿਮਰਤ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਪੂਰਨ ਬਿਸੁਆਸ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥
ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬੇਸਾਰੀਐ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਟਾਰੀਐ ਗੁਣਵੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦੇਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਰੇ ॥
ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੇ ਸ੍ਰਬ ਕੈ ਸਾਥੇ ਜਪਿ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੮੦)

ਰਾਗ ਸਿਰੀ | **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

ਸਥਾਈ

×			2		3		×			2		3	
ਰੇਂ	—	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	—ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਨੀਧੁ	ਪ	ਪ
ਤੇ	ਙ	ਰੇਂ	ਬ	ਚ	ਨ	ਅ	ਨੂ	ਙਪ	ਅ	ਪਾ	ਙਙ	ਙ	ਰ

ਮਪ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਮਗ	ਰੇ	–	ਮ	ਗ
ਸੰਤ	ਤਨ	ਆ	ਧਾ	ऽ	ऽ	ਰ	ਬਾਤ	ਣੀ	ਬੀਤ	ਚਾ	ऽ	ਰੀ	ਐ
ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਮਪ	ਨੀਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਗ
ਜੀ	ऽ	ऽ	ਉ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸਿਮ	ਰਤ	ਤ	ਸਾ	ऽ	ਸ	ਗਿ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਪ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	–	ਧ	ਪ	–
ਰਾ	ऽ	ਸ	ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ	ਬਿ	ਸੁ	ਆ	ऽ	ਸ	ਕਿਉ	ऽ
ਮਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਮਤ	ਨਹੁ	ਬੇ	ਸਾਤ	ਰੀ	ਐ	ऽ	ਜੀਤ	ऽऽ	ऽऽ	ਉ	ऽ	ऽ	ऽ

ਅੰਤਰਾ : ਪਪ

ਕਿਉ

ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾ	–
ਮ	ਨਹੁ	ਬੇ	ਸਾ	ਰੀ	ਐ	ऽ	ਨਿਮ	ਖ	ਨਹੀ	ਟਾ	ਰੀ	ਐ	ऽ
ਸਾਂਗਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–
ਗੁਣ	ਵੰ	ਤ	ਪ੍ਰਾ	ऽ	ਨ	ਹ	ਮਾਂਤ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ
ਮਪ	ਨੀ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਪ	–	ਪ	–
ਮਤ	ਨ	ਬਾਂ	ਛ	ਤ	ਫ	ਲ	ਦੇ	ਤ	ਹੈ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ

ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	–	ਨੀਧੁ	ਪਧੁ	ਮੰਪ	ਮੰਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ
ਜੀ	ਅ	ਕੀ	ਬਿ	ਰ	ਥਾ	ऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਧੂੜੀ ਮਜਨੁ ਸਾਧ ਖੇ
ਸਾਈ ਥੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
ਲਧੇ ਹਭੇ ਥੋਕੜੇ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੮੦)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ **ਤਿੰਨ ਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ :			ਮੰਧੁ	ਮੰਗ	ਰੇ	–	ਸਾ
											ਧੂऽ	ऽऽ	ੜੀ	ऽ	ऽ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਮੰ	ਧੁ	ਪ	–	–	ਮੰ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ
ਮ	ऽ	ਜ	ਨੁ	ਸਾ	ऽ	ऽ	ਧ	ਖੇ	ऽ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਥੀ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀਧੁ	ਮੰਧੁ	ਮੰਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ					
ਏ	ऽ	ਕ੍ਰਿ	ऽ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਲऽ					
								ਅੰਤਰਾ :			ਮੰ	ਪ	ਨੀ	–	ਨੀ
											ਲ	ऽ	ਧੇ	ऽ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ		ਮੰਪ	ਨੀ	–	ਰੇਂ
ਹ	ਭੇ	ऽ	ऽ	ਥੋऽ	ऽ	ऽ	ਕ	ੜੇ	ऽ	ऽ		ਨਾऽ	ਨ	ऽ	ਕ

ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਧੁਪ	ਮੰਪ	ਰੇਮੰ	ਪਧੁ	ਮੰਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ
ਹ	ਰਿ	ਧ	ਨੁ	ਮਾs	ss	ss	ss	ss	ss	ਲੁs

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਡਖਣਾ

ਸਾਈ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ
ਕੀਮ ਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੋ ॥
ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ
ਸੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਦੋ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੮੧)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ — **ਤਿੰਨ ਤਾਲ**

×				2				0				3			
		ਸਥਾਈ :				ਰੇਪ	ਮੰਧੁ	ਪ	–	–	ਮੰ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ
						ਸਾs	ss	ਈ	s	s	ਨਾ	s	ਮੁ	s	ਅ
ਰੇਂ	–	ਸਾ	ਸਾ	–	ਸਾ,	ਰੇਪ	ਮੰਧੁ	ਪ	–	–	ਮੰ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਮੋ	s	s	s	s	ਲੁ,	ਸਾs	ss	ਈ	s	s	ਨਾ	s	ਮੁ	s	ਅ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	–	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਮੰਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਮੋ	s	s	s	s	s	s	ਲੁ	ਕੀ	s	ਮ	ਨ	ਕੋs	s	ਈ	s
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮੰਗ										
ਜਾs	ss	ss	ਣs	ਦੋs	ss										

ਅੰਤਰਾ :							
ਨੀ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ
ਜਿ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਭਾऽ	ऽऽ	ਗ	ਮ

ਸਾਂ	—	—	—	ਸਾਂ	—	—	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਥਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹਿ	ऽ	ऽ	ਸੇ	ਨਾऽ	ऽ	ਨ	ਕ	ਹ	ਰਿ	ਰੰ	ਗੁ

ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਨੀਧੁ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਣਾऽ	ਦੋऽ	ऽऽ

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ (ਛੰਤ)

ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤੇ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਲਿਖਤੀ ਕੁਲੁ ਤਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤਿਨੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥
ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ॥
ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਹਰਿ ਜਸੋ ਦੀਨੇ ਜੋਨਿ ਨਾ ਧਾਵੈ ਨਹ ਮਰੀ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਭੇਟਤ ਹਰੇ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥
ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਕੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੮੧)

ਸਿਰੀ ਰਾਗ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

ਸਥਾਈ

×			0			×			0		
ਪਪ	ਪ	ਪਧ	ਮ	ਮ	ਮਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	—	ਰੇ
ਕਹ	ਤੇ	ਪऽ	ਵਿ	ਤ੍ਰ	ਸੁਣ	ਤੇ	ਸ	ਭਿ	ਧੰ	ऽ	ਨੁ
ਪ਼ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਗੁ	ਰੇ	—	—	ਸਾ	—	—
ਲਿਖੰ	ਤੀ	ਕੁਲੁ	ਤਾ	ਰਿ	ਆ	ਜੀ	ऽ	ऽ	ਉ	ऽ	ऽ

ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	—	ਮ	ਪ	—	—	ਪ	—	—
ਜਿ	ਨ	ਕਉ	ਸਾ	ऽ	ਧੂ	ਸੰ	ऽ	ऽ	ਗਿ	ऽ	ऽ
ਪਮ	ਧਪ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	—	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਨਾऽ	ऽਮ	ਹਰਿ	ਰੰ	ऽ	ਗੁ	ਤਿ	ਨੀ	ऽ	ਬ੍ਰਹ	ਮ	ਬੀ
ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁ	ਰੇ	—						
ਚਾऽ	ਰਿऽ	ਆऽ	ਜੀ	ਉ	ऽ						

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	—	ਨੀ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ
ਬ੍ਰਹ	ਮ	ਬੀ	ਚਾ	ऽ	ਰਿਆ	ਜਨ	ਮੁ	ਸ	ਵਾ	ऽ	ਰਿਆ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	—
ਪੂऽ	ਰ	ਨ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਪ੍ਰ	ਭਿ	ਕ	ਰੀ	ऽ	ऽ
ਸ਼ਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
ਕਰੁ	ਗ	ਹਿ	ਲੀ	ऽ	ਨੇ	ਹਰਿ	ਜऽ	ਸੋऽ	ਦੀ	ऽ	ਨੇ
ਰੇ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ	ਗੁਰੇ
ਜੋ	ਨਿ	ਨਾ	ਧਾ	ऽ	ਵੈ	ਨऽ	ਹऽ	ਮऽ	ਰੀऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਰਾਗ ਮਾਝ

ਮਾਝ, ਇਕ ਅਲਪ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਉੱਤਰ ਭਾਰਤ ਜਾਂ ਦੱਖਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਮੱਧ ਕਾਲੀਨ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਮੱਤ ਨੇ ਛੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਗ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ।

ਸੰਗੀਤਅਚਾਰੀਆ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਅਨੇਕ ਰਾਗ ਪ੍ਰਾਂਤਿਕ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਧੁਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮ ਬੱਧ ਕਰਕੇ ਕਲਾਸਿਕੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ-ਮੁਲਤਾਨ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੀ ਲੋਕ ਧੁਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮੁਲਤਾਨੀ, ਕਲਿੰਗ ਤੋਂ ਕਾਲਿੰਗੜਾ, ਬੰਗਾਲ ਤੋਂ ਬੰਗਾਲ ਭੈਰਵ, ਸੌਰਾਸ਼ਟਰ ਤੋਂ ਸ਼ੌਰਾਸ਼ਟਰ ਟੰਕ, ਤਿਲੰਗਾਨਾ ਤੋਂ ਤਿਲੰਗ ਆਦਿ ਰਾਗ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਏ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਾਝੇ ਦੀ ਲੋਕ ਧੁਨ ਤੋਂ ਮਾਝ ਰਾਗ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ। ਮਾਝ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਰੂਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ, ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਮਹਾਨ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਾਝ ਰਾਗ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਅਨੂਪਮ ਦੇਣ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਵਿਚ ਰਾਗ ਇਤਨਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਗਾਇਨ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਧਾਰਣ ਲੋਕ ਧੁਨਾਂ ਵੀ ਬੜੀ ਪ੍ਰਬੀਨਤਾ ਨਾਲ ਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਗਾਇਨ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਤ ਬਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਧੁਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਮਾਝ ਦੀ ਵਾਰ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ।

"ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਤਥਾ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧।"
"ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਹੜਾ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ॥"

ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਕਬਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਝ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਾਰ ਵਰਗੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਵੀ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋ ਚੁਕੀ ਸੀ। ਮਾਝ ਰਾਗ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਰਹੇ ਹਨ ਇਕ ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ ਦਾ, ਦੂਜਾ ਖਮਾਜ ਅੰਗ ਦਾ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਕਾਫ਼ੀ ਅੰਗ ਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ, ਗਾਇਨ ਦੇ ਵਿਭਿੰਨ ਘਰਾਣਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਗਵਾਲੀਅਰ ਘਰਾਣੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਿੱਖ ਕੀਰਤਨਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਮਾਝ ਰਾਗ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸਰੂਪ (ਕਾਫ਼ੀ ਅੰਗ) ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਮਾਝ ਰਾਗ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਦੋ ਗੰਧਾਰ, ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਵਕਰ ਰੀਤ ਨਾਲ ਸੱਤ ਸੁਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ

ਔਡਵ-ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਮਾਝ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ੀ, ਦੇਸ, ਸਾਰੰਗ, ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ, ਕਾਫ਼ੀ, ਜੈਜੈਵੰਤੀ, ਮਾਲਗੁੰਜੀ, ਮਲ੍ਹਾਰ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰੰਗਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ "ਰੇ ਪ" ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਅੰਗ ਦਾ ਘੋਖਵਾਂ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਰਾਗ ਆਪਣੇ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕ ਰਾਗਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੀ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਾਝ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਡਾ. ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਡੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ : ਇਹ **ਰਾਗ** ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਅਨੁਸਾਰ ਭਿੰਨ **ਰਾਗਣੀ** ਹੈ। ਮਾਝੇ ਦੇ ਦੇਸ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਹੋਣ ਤੇ ਦੇਸੀ ਸੰਕੀਰਣ ਹੈ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ, ਮਧਮਾਧਵੀ, ਮਲਾਰ ਮਿਲੇ ਤੇ ਬਣੀ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਡਾ. ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਧਿਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਾਝ ਰਾਗ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ : "ਸੁਰ ਤਾਲ ਸੰਬ੍ਰਹ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਰਠ, ਬਿਲਾਵਲ, ਸਾਰੰਗ, ਧਨਾਸਰੀ, ਨਟ ਪੰਜੇ ਮਿਲਨੇ ਕਰਕੇ **ਮਾਝ ਰਾਗ** ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਇਸਨੂੰ ਰਾਗਨੀ ਕਰਕੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮਾਝ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਗਣੀ।

ਇਕ ਹੋਰ ਬਚਿੱਤਰ ਗੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਝ ਰਾਗ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਛੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਦਰਜ ਰਾਗ-ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੁਤਰ। ਸਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਗ ਕੇਵਲ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਹੀ ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਗੁੰਦਣਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਉਸ ਸਮੇ ਇਸ ਤਕ ਰਸਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਜਿਹਾ ਅਨਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਮੱਧ ਕਾਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਵਿਭਿੰਨ ਘਰਾਣਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਰਾਗ ਬਹੁਤਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ! ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਾਝ ਰਾਗ ਨੂੰ ਨਿਵਾਜਣ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ।

ਆਰੋਹ :-ਸਾ ਰੇ, ਮ ਪ, ਨੀ ਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ :-ਸਾਂ ਨ੍ਹੀ ਧਪ, ਧਮ ਗਮ, ਰੇਪ, ਗੁਰੇਗੁ, ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ।

ਮੁਖ ਅੰਗ :-ਪ, ਧ ਮ ਪ, ਗ, ਮ, ਰੇਪ, ਮ ਗੁ, ਰੇਗੁ ਸਾਰੇ, ਨ਼ੀਸਾ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ ਰਾਗ ਮਾਝ :

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀਸਾ, ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼, ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼, ਗ਼ ਮ਼, ਰੇ ਪ਼, ਗੁ ਗੁ ਰੇ ਰੇ ਮ਼ ਪ਼,

   ਧ਼ਪ਼ ਮ਼ਪ਼ ਗ਼ ਮ਼ ਰੇ ਪ਼ ਗੁ ਰੇ, ਰੇ ਮ਼ ਮ਼ ਮੰ ਪ਼, ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਮ, ਮ ਗੁ ਮ,

   ਗੁਰੇ ਗੁ ਰੇ, ਗੁ ਰੇਗੁ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ।

2. ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ, ਮ ਗ ਮ ਗੁਰੇ, ਰੇ ਗੁ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ, ਰੇਪ ਗੁ ਰੇ,
ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ, ਧ ਧ ਪ ਮਪ, ਧ ਮ ਗ ਮ ਰੇਪ, ਗੁਰੇ ਰੇ ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਧ ਪ, ਧ ਮ ਗ ਮ ਰੇ ਪ ਗੁ ਗੁ ਰੇ,
ਗੁ ਰੇ, ਗੁਰੇ ਗੁ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ ।

3. ਸਾਰੇ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ, ਪ ਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਰੇਂ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ ਪ,
ਮ ਪ ਨੀਸਾਂ, ਪ ਨੀਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਮਂ ਗਂ ਮਂ ਗਂ ਰੇਂ, ਗਂ ਰੇਂ ਗਂ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ,
ਰੇਂ ਮਂ ਪਂ ਗਂ ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ, ਰੇਂ ਪਂ ਗਂ ਰੇਂ ਗਂ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ, ਮ ਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ, ਰੇਂ ਨ਼ੀ ਧ ਪ
ਮ ਪ ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਧ ਪ ਧ ਧ ਪ ਮ ਪ, ਧ ਮ ਪ ਗ ਮ ਰੇ ਪ ਗੁ ਰੇ, ਗੁਰੇ ਗੁ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ ।

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥
ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਣੀ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਨ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਕ ਘੜੀ ਨਾ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥ ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥
ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥
ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੯੬)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ)			ਤਿੰਨਤਾਲ
×	2	0	3
		ਸਥਾਈ :	– ਰੇਮ ਪਧ ਮ
			ऽ ਹਉ ऽऽ ਘੋ

ਪਧ	ਮਪ	ਪ	ਪ	–	ਮਪ	ਧ	ਮ	ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	ਰੇਗੁ	ਰੇਪ	ਪ	ਧ
ਲੀऽ	ऽऽ	ਜੀ	ਉ	ऽ	ਘੋਂऽ	ਲਿ	ਘੁ	ਮਾऽ	ऽ	ਈऽ	ऽऽ	ਗੁਰ	ਦਰ	ਸ	ਨ
ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ'ਰੇ	ਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਰੇ
ਸੁऽ	ऽ	ऽऽ	ਤੁऽ	ऽ	ਪਿਆ	ऽ	ਰੇ	ਜੀ	ऽ	ਉ	ऽ	ऽ	ਮੇ	ਰਾ	ਮਨੁ
ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ਼	–	ਪ਼ਧ਼	ਸ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	–	–	ਰੇਰੇ	ਮ	ਮ
ਲੋ	ਚੈ	ਗੁ	ਰ	ऽ	ਦਰ	ਸ	ਨ	ਤਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ਬਿਲ	ਪ	ਕ
ਪ	–	ਪ	–	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	–	ਮਰੇ	ਮ	ਪ
ਰੇ	ऽ	ਚਾ	ऽ	ਤ੍ਰਿऽ	ਕऽ	ਕੀ	ऽ	ਨਿਆ	ऽ	ਈऽ	ऽऽ	ऽ	ਤ੍ਰਿऽ	ਖਾ	ਨ
ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਉ	ਤ	ਰੈ	ऽ	ਸੁਾऽ	ऽऽ	ਤਿ	ਨ	ਆऽ	ऽऽ	ਵੈ	ऽ	ਬਿਨੁ	ਦਰ	ਸ	ਨ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਗ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ				
ਸੁੰऽ	ऽऽ	ऽ	ਤ	ਪਿਆ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽऽ				

ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ਇਕਤਾਲ

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ :		–	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ
								ऽ	ਹਉ	ऽऽ	ਘੋ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ
ਲੀ	ऽ	ਹਉ	ਘੋ	ਲਿ	ਘੁ	ਮਾ	ऽ	ਈ	ਹਉ	ऽऽ	ਘੋ

ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਪਪ	ਪਧ	ਧ	ਪ
ਲੀ	ऽ	ਹਉ	ਘੋ	ਲਿ	ਘੁ	ਮਾ	ਈ	ਗੁਰ	ਸਾऽ	ਜ	ਣ
ਮਗ	ਮ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਸਾ			
ਮੀऽ	ਤ	ਮੁ	ऽ	ऽऽ	ਰੇ	ਜੀ	ऽ	ਉ			

ਅੰਤਰਾ

ਮ	–	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਤੇ	ऽ	ਰਾ	ਮੁ	ਖੁ	ਸੁ	ਹਾ	ऽ	ਵਾ	ਜੀ	ऽ	ਉ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਸ	ਹ	ਜ	ਧੁ	ऽ	ਨਿ	ਬਾ	ऽऽ	ऽ	ਣੀ	ऽ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁ	ਰੇ	–
ਚਿ	ਰੁ	ਹੋਂ	ਆਂ	ऽ	ऽ	ਦੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਖੇ	ऽ	ऽ
ਰੇਮ	ਪਧ	ਪਮ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	–	–
ਸਾ	ऽऽ	ਰਿੰऽ	ਗ	ਪਾऽ	ऽ	ਣੀऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਧੰ	ਨੁ	ਸੁ	ਦੇ	ਸੁ	ਜ	ਹਾऽ	ऽऽ	ਤੂੰ	ਵ	ਸਿ	ਆ
ਰੇਂ	–	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ
ਮੇ	ऽ	ਰੇ	ਸ	ਜ	ਣ	ਮੀऽ	ਤऽ	ਮੁऽ	ਰਾ	ऽ	ਰੇ

ਧਪ ਮਪ ਸਾਂ ਨ਼ੀਧ ਮਗ ਮਮ ਗੁਰੇ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ

ਜੀS SS S SS ਉS SS SS SS SS

ਤਿੰਨਤਾਲ

× 2 0 3

ਸਥਾਈ : – ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਨੀ

S ਹਉ SS ਘੋ

ਸਾਂ – ਸਾਂ ਰੇਂ | – ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ | ਧ – ਪ – | – ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਨੀ

ਲੀ S ਜੀ ਉ | S ਘੋ ਲਿ ਘੁ | ਮਾ S ਈ S | S ਹਉ SS ਘੋ

ਸਾਂ – ਸਾਂ ਰੇਂ | – ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ | ਨ਼ੀਧ ਪਧ ਪ ਪਾ | – ਮਪ ਧ ਪ

ਲੀ S ਜੀ ਉ | S ਘੋ ਲਿ ਘੁ | ਮਾS ਈS ਤਿ ਸੁ | S ਸੁS ਚੇ S

ਸਗ ਮੰ ਗੁਰੇ ਸਾਰੇ | ਪ ਗੁਰੇ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀ | ਸਾ – ਸਾ –

ਗੁS ਰ ਦੇS ਰS | S ਬਾS SS ਰੇ | ਜੀ S ਉ S

ਅੰਤਰਾ : ਮਮ

ਇਕ

ਮ ਮ – ਮ | ਪ ਪ ਨੀ ਨੀ | ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ | ਸਾਂਰੇਂ ਨੀ ਸਂ ਸਾਂਸਾਂ

ਘ ੜੀ S ਨ | ਮਿ ਲ ਤੇ ਤਾ | ਕ ਲਿ ਜੁ ਗੁ | ਹੋS S ਤਾ ਹੁਣਿ

ਰੇਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਗੁਂ | ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ | ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ | ਨ਼ੀ – ਧ ਪਪ

ਕ ਦਿ ਮਿ ਲੀ | ਐ S ਪ੍ਰਿ ਅ | ਤੁ ਧ ਭS ਗS | ਵੰ S ਤਾ ਮੋਹਿ

ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	–	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗਰੇ	ਸਾਰੇ
ਰੈ	ਣਿ	ਨਿ	ਵਿ	ਹਾਂS	S	ਵੈ	S	S	ਨੀS	ਦ	ਨ	ਆS	S	ਵੈS	SS
ਰੇਰੇ	ਰੇ	ਪ	ਪਧ	–	ਮਗ	ਮਮ	ਗੁਰੇ	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	–	ਸਾ			
ਬਿਨੁ	ਦੇ	S	ਖੇS	S	ਗੁਰ	ਦਰ	ਬਾS	SS	ਰੇ	ਜੀ	S	ਉ			

ਸਥਾਈ ਰੂਪਕ

×			2		3		×			2		3	
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	–	ਪ	–
ਹਉ	SS	ਘੋ	ਲੀ	S	ਜੀ	ਉ	ਘੋ	ਲਿ	ਘੁ	ਮਾ	S	ਈ	S
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਹਉ	SS	ਘੋ	ਲੀ	S	ਜੀ	ਉ	ਘੋ	ਲਿ	ਘੁ	ਮਾ	ਈ	ਜ	ਨ
ਮਧ	ਧ	ਪ	ਮਗਂ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	ਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸ਼ਾ
ਨਾS	ਨ	ਕ	ਦਾS	S	ਸS	S S	ਤੁ	ਮਾ	S	ਰੇ	ਜੀ	S	ਉ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	–
ਭਾ	ਗੁ	ਹੋ	ਆ	S	ਗੁ	ਰਿ	ਸੰ	ਤੁ	ਮਿ	ਲਾS	S S	ਇਆ	S
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਪਂ	ਮਂਗਂ	ਮਂ	ਗੁਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਪਂ	ਗੁਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–
ਪ੍ਰਭਿ	ਅ	ਬਿ	ਨਾS	S	ਸੀS	S S	S	ਘਰ	ਮਹਿ	ਪਾ	S	ਇਆ	S

ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਰੇਰੇ
ਸੇ	ਵ	ਕ	ਰੀ	ऽ	ਪ	ਲੁ	ਚऽ	ਸਾऽ	ਨऽ	ਵਿ	ਛੁ	ੜਾ	ਜਨ
ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	–	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਦਾ	ऽ	ਸ	ਤੁ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਰੇ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽऽ

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀ ॥ ਸੋ ਕੰਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਤੇਰੀ ਘਾਲੀ ॥
ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਵੁਠਾ ਸਭਨਾ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਤੂੰ ਸਾਝਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਸਭੁ ਕੋ ਆਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰ ਹੈ ਵੁਠਾ ॥
ਸਭੇ ਸਾਝੀਵਾਲ ਸਦਾਇਨਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮਿ ਭਵਾਇਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੯੭)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ :				ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਮ
												ਸਾ	ਰੁ	ਤਿ	ਸੁ
ਪ	–	ਪ	–	ਪਪ	ਮਪ	ਧਮ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਪ
ਹਾ	ऽ	ਵੀ	ऽ	ਜਿਤੁ	ਤੁऽऽ	ਧੁ	ਸ	ਮਾऽ	ऽ	ਲੀऽ	ऽऽ	ਸੋ	ਕੰ	ਮ	ਸੁ
ਮਗ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ
ਹੇऽ	ਲਾ	ਜੋ	ऽ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਰੀ	ਘਾ	ऽऽ	ਲੀ	ऽ	ਸੋ	ਰਿ	ਦਾ	ਸੁ

ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ਼	–	ਧ਼	ਮ਼	ਪ਼	ਪ਼ਨ਼ੀ	ਸਾਰੇ	ਰੇ	–	–	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
ਹੇ	ਲਾ	ਜਿ	ਤੁ	ऽ	ਰਿ	ਦੈ	ਤੂੰ	ਵੁऽ	ऽऽ	ਫ	ऽ	ऽ	ਸ	ਭ	ਨਾ
ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ				
ਕੇ	ऽ	ऽ	ਦਾ	ਤਾऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽ				
									ਅੰਤਰਾ :			ਰੇ	–	ਮ	ਮ
												ਤੂੰ	ऽ	ਸਾ	ਝਾ
ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਪ	–	ਨੀ	ਸਾਂ
ਸਾ	ऽ	ਹਿ	ਬੁ	ਬਾ	ऽ	ਪੁ	ਹ	ਮਾऽ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਨਉ	ऽ	ਨਿ	ਧਿ
ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	ਪ	ਰੇਂ	ਰੇ
ਤੇ	ऽ	ਰੈ	ਅ	ਖੁऽ	ऽऽ	ਟ	ਭੰ	ਡਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਜਿ	ਸੁ	ਤੂੰ
ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	–	ਰੇ	ਮ	ਮ
ਦੇऽ	ऽ	ਹਿऽ	ਸੁ	ਤ੍ਰਿऽ	ਪऽ	ਤਿ	ਅ	ਘਾऽ	ऽ	ਵੈऽ	ऽऽ	ऽ	ਸੋ	ऽ	ਈ
ਪ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਮਮ	ਗੁਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ				
ਭ	ਗ	ਤੁ	ਤੁ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽऽ				

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥
ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਆਸਣੁ ਊਚ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀਦਾ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ ॥
ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥

ਜੇਹਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹੋ ਕਹਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਹਿਆ ॥
ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੯੭)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
								ਸਥਾਈ :	ਮਰੇ	ਪਮ	ਧ
									ਅਨ	ਹऽ	ਦੁ
ਪ	–	ਪ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਪ
ਵਾ	ऽ	ਜੈ	ਸਹ	ਜਿਸ	ਸੁऽ	ਹੇऽ	ਲਾ	ऽऽ	ਸ	ਬਦਿ	ਅ
ਮਗ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਮ̍	ਮ
ਨੰऽ	ਦ	ਕ	ਰੇ	ਸ	ਦ	ਕੇ	ਲਾ	ऽ	ਸਹ	ਜ	ਗੁ
ਪ	–	ਪ	ਪਮ	ਧਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	–	ਮੰ	ਪ	ਪ
ਫਾ	ऽ	ਮਹਿ	ਤਾऽ	ऽऽ	ੜੀ	ਲਾ	ਈ	ऽ	ਆ	ਸ	ਣ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਾਗੁ	ਰੇਸਾ			
ਉ	ਚ	ਸ	ਵਾऽ	ਰਿऽ	ਆऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ			
								ਅੰਤਰਾ :	ਮਪ	ਮ	ਮ
									ਫਿਰਿ	ਘਿ	ਰਿ
ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਮੰ
ਅ	ਪੁ	ਨੇ	ਗ੍ਰਿ	ਹ	ਮਹਿ	ਆ	ਇਆ	ऽ	ਜੋऽ	ऽऽ	ਲੋ

ਗੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ੜੀ	ऽ	ਦਾ	ਸੋ	ऽ	ਈ	ਪਾ	ਇਆ	ऽ	ਤ੍ਰਿਪ	ਤਿ	ਅ
ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਰੇਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ
ਘਾ	ਇ	ਰਹਿ	ਆऽ	ऽऽ	ਹੈऽ	ਸੰ	ਤਹੁ	ਗੁਰਿ	ਅ	ਨ	ਭਉ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਨੀ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ			
ਪੁਰ	ਖ	ਦਿ	ਖਾऽ	ਰਿऽ	ਆऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ			

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥
ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋਹਹਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾ ਵਡ ਭਾਗਣਿ ॥ ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥
ਰੂਪਵੰਤਿ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ । ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥
ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਜੋ ਪਿਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਮਹਿਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ ॥
ਥਿਰੁ ਸੁਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੯੭)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — **ਤਿੰਨ ਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ :				ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ
								ਜਿ	ਤੁ	ਘ	ਰਿ	ਪਿ	ਰਿ	ਸੋऽ	ऽऽ
ਸਾਂ	–	ਸੰ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ
ਹਾ	ऽ	ਗੁ	ਬ	ਣਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਤਿ	ਤੁ	ਘ	ਰਿ	ਸ	ਖੀ	ਏऽ	ऽऽ

ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੁ	ਸਾਰੇ	—	ਰੇਪ	ਪ	ਸ	ਮਗ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ
ਮੈਂ	ऽ	ਗ	ਲੁ	ਗਾऽ	ऽ	ਇਆ	ऽऽ	ऽ	ਅਨ	ਦ	ਬਿ	ਨੋਂऽ	ऽ	ਦ	ਤਿ
—	ਰੇਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	—	—	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ
ऽ	ਤੈਂऽ	ਘ	ਰਿ	ਸੋਂऽ	ऽ	ਹ	ਹਿ	ऽ	ਜੋ	ਧ	ਨ	ਕੰ	ऽ	ਤਿ	ਸਿ
ਧਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ								
ਗਾऽ	ऽऽ	ਰੀऽ	ऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉਂऽ	ऽऽ								

ਅੰਤਰਾ :

								ਮ	—	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨੀ	—
								ਸਾ	ऽ	ਗੁ	ਣ	ਵੰ	ऽ	ਤੀ	ऽ
ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	—	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਮਂ
ਸਾ	ऽ	ਵ	ਡ	ਭਾऽ	ऽ	ਗ	ਣਿ	ਪੁ	ऽ	ਤ੍ਰ	ਵੰ	ऽ	ਤੀ	ਸੀ	ਲ
ਗਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	—	ਰੇਂ	ਸਾਂ	—
ਵੰ	ऽ	ਤ	ਸੈ	ਹਾ	ऽ	ਗ	ਣਿ	ਰੁऽ	ऽऽ	ਪ	ਵੰ	ऽ	ਤਿ	ਸਾ	ऽ
ਰੇ	ਸਾ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	—	ਖ
ਸੁ	ਘ	ੜ	ਬਿ	ਚ	ऽ	ਖ	ਣਿ	ਜੋ	ऽ	ਧ	ਨ	ਕੰ	ऽ	ऽ	ਤ
ਧਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾਂ								
ਪਿਆ	ऽऽ	ਰੀऽ	ऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉਂऽ	ऽऽ								

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥
ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥
ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀਹ ਇਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨਾ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥

ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪ ਤਾਪਾ ॥ ਗਵਨ ਕੀਆ ਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥
ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਸਿਆ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੯੮)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — ਤਿੰਨ ਤਾਲ

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ :			ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਮਗ॒	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
								ਖੋਂS	SS	ਜS	ਤS	ਖੋਂS	SS	ਜS	ਤS
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–	ਰੇਮ	ਪਧ	ਪ	ਧ	–	ਮ	ਪਧ	ਮਪ
ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਚਾ	S	ਹੇ	S	ਭਾS	SS	ਤਿ	ਭਾ	S	ਤਿ	ਬS	ਨS
ਮਗ	ਮ	ਗ॒	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਬS	ਨ	ਅ	ਵ	ਗਾ	S	ਹੇ	S	ਨਿ	ਰੁ	ਗੁ	ਣ	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਣ
ਧਪ	ਮਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸ਼ਾ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਹS	ਰਿS	ਹ	ਰਿ	ਮੇS	SS	ਰਾ	ਕੋਈ	ਹੈ	S	ਜੀ	ਉ	ਆ	S	ਨਿ	ਮਿ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਮਮ	ਗ॒ਰੇ								
ਲਾS	SS	ਵੈS	SS	ਜੀS	SS	ਉS	SS								
					ਅੰਤਰਾ :			ਮ	ਮ	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
								ਖ	ਟੁ	ਸਾ	S	ਸ	ਤ	ਬਿ	ਚ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਮੰ
ਰ	ਤ	ਮੁ	ਖਿ	ਗਿਆ	S	ਨਾ	S	S	ਪੂ	S	ਜਾ	ਤਿ	ਲ	ਕੁ	ਤੀ

ਗਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ਰ	ਥ	ਇ	ਸ	ਨਾS	S	ਨਾ	S	S	ਨਿ	ਵ	ਲੀ	ਕ	ਰ	ਮ	ਆ
ਧਪ	ਮਪ	ਮਗ	ਮਮ	ਗੁਰੇਂ	ਸਾਰੇ	–	–	–	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ
ਸS	ਨS	ਚਉ	SS	ਰਾS	ਸੀ	ਹS	SS	S	ਇਨ	ਮ	ਹਿ	ਸਾਂ	S	ਤਿ	ਨ
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ								
ਆS	SS	ਵੇS	SS	ਜੀS	SS	ਉS	SS								

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥
ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਨਿਰਹਾਰੀ ਕੇਸਵ ਨਿਰਵੈਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਜਾ ਕੇ ਪੂਜਹਿ ਪੈਰਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ਭਗਤ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਰਾ ॥ ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਤਿਤੁ ਤਰੀਐ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ. ਪੰਨਾ ੯੮)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

×			2		3		×			2		2	
						ਸਥਾਈ							
ਨੀ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਪਾ	S	ਰ	ਬ੍ਰਹ	ਮ	ਅ	ਪ	ਰੰS	SS	ਪਰ	ਦੇ	S	ਵਾ	S
ਪਧ	ਮਪ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ
ਅਗ	ਮ	ਅ	ਗੋS	S	ਚ	ਰ	ਅਲ	ਖS	ਅS	ਭੇS	S	ਵਾ	S

ਰੇ ਪ ਪਧ   ਮਗ ਮ ਗੁ   ਰੇ ਗੁਰੇ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀ   ਸਾ – ਸਾ ਸਾਸਾ
ਦੀ ਨ ਦਇ   ਆऽ ਲ ਗੋ   ऽ ਪਾऽ ਲऽ ਗੋ   ਬਿੰ ऽ ਦਾ ਹਰਿ
ਪ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ   ਸਾ ਰੇ ਰੇ   ਪ ਮਗ ਮ ਗੁਰੇ   ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾਂ
ਧਿਆ ऽ ਵਹੁ   ਗੁ ਰ ਮੁ   ਖਿ ਗਾऽ ऽ ਤੀऽ   ਜੀ ऽ ਉ ऽ

ਅੰਤਰਾ

ਮਮ ਮ ਮ   ਪ ਪ ਨੀ   – ਸਾਂਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ   ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ –
ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ   ਮ ਧੁ ਸੂ   ऽ ਦਨੁ ਨਿ ਸ   ਤਾऽ ऽ ਰੇ ऽ
ਰੇਂਰੇਂ ਰੇਂ ਪਂ   ਮਂਗਂ ਮਂ ਗਂਰੇਂ ਸਾਰੇਂ   ਗਂਰੇਂ ਸਾਂਰੇਂ ਰੇਂ   ਨੀ – ਸਾਂ –
ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ   ਸੰऽ ऽ ਗੀऽ ऽऽ   ਕ੍ਰਿਸ ਨ ਮੁ   ਰਾ ऽ ਰੇ ऽ
ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂਰੇਂ   ਨ਼ੀ – ਧ ਪ   ਧਪ ਮਪ ਧਪ   ਮਗ ਮ ਗੁਰੇ ਸਾਰੇ
ਦਇ ਆਲ ਦऽ   ਮੋ ऽ ਦ ਰੁ   ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ   ਪਾऽ ऽ ਈਐ ऽऽ
ਪ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ   ਸਾਰੇ ਰੇਪ – ਪ   ਮਗ ਮ ਗੁਰੇ   ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ
ਹੋ ਰ ਤੁ   ਕਿऽ ਤੈऽ ऽ ਨ   ਭਾऽ ऽ ਤੀऽ   ਜੀ ऽ ਉ ऽ

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ ॥ ਗਰੀਬਾ ਅਨਾਥਾ ਤੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥
ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੂੰ ਹੈ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਭਾਣੈ ਉਝੜ ਭਾਣੈ ਰਾਹਾ ॥ ਭਾਣੈ ਹਰਿਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਹਾ ॥
ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬਹੁ ਜੂਨੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਨਾ ਕੋ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਰਤੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥

ਖਾਕੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਇ ਪਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੈ ॥
ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੯੮)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
						ਸਥਾਈ					
ਪ	ਪ	ਪ	ਮਧ	ਪ	–	ਮਗ	ਮ	ਗ	ਰੇਗੁ	ਸਾ	–
ਕ	ਹਿਆ	ऽ	ਕਰ	ਣਾ	ऽ	ਦਿऽ	ਤਾ	ऽ	ਲੈऽ	ਣਾ	ऽ
ਰੇਰੇ	ਮ	ਮ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਗਰੀ	ਬਾ	ਅ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਥਾऽ	ਤੇऽ	ऽ	ਰਾऽ	ਮਾऽ	ਣਾ	ऽ
ਰੇਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧਪ
ਸਭ	ਕਿ	ਛੁ	ਤੂੰ	ऽ	ਹੈ	ਤੂੰऽ	ਹੈऽ	ਮੇਰੇ	ਪਿਆ	ਰੇ	ਤੇਰੀ
ਮਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਮਧ	ਪ
ਕੁਦ	ਰ	ਤਿ	ਕਉ	ਬ	ਲਿ	ਜਾऽ	ऽऽ	ਈ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉ
						ਅੰਤਰਾ					
ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਭਾ	ऽ	ਣੈ	ਉ	ਝ	ੜ	ਭਾऽ	ऽऽ	ਣੈ	ਰਾ	ऽ	ਹਾ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗੁਂਰੇਂ	ਗੁਂਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਭਾऽ	ऽऽ	ਣੈ	ਹਰਿ	ਗੁ	ਣ	ਗੁਰ	ਮੁਖਿ	ਗਾ	ਵਾ	ऽ	ਹਾ

ਨੀ	–	ਨੀ		ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ		ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ		ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ
ਭਾ	ऽ	ਣੈ		ਭਰ	ਮਿ	ਭ		ਵੈऽ	ऽऽ	ਬਹੁ		ਜੂ	ऽ	ਨੀ
ਰੇਰੇ	ਮ	ਮ		ਪ	ਪ	ਪ		ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ		ਮਗ	ਮਗ	ਰੇ
ਸਭ	ਕਿ	ਛੁ		ਤਿ	ਸੈ	ਪ		ਜਾऽ	ऽऽ	ਈऽ		ਜੀऽ	ऽऽ	ਉ

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥
ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ॥ ਜੀਇ ਸਮਾਲੀਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥
ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭ ਕਿਛ ਮੰਗਾ ॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ ॥
ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤ ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੰਧਨੁ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥
ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੯੮)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — **ਤਿੰਨ ਤਾਲ**

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ :			–	ਧ	ਮ	ਪ
												ऽ	ਦੁ	ਖੁ	ਤ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਪ	–	–	ਧ	ਮ	ਪ
ਦੇ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਵਿऽ	ऽऽ	ਸ	ਰਿ	ਜਾऽ	ऽऽ	ਵੈ	ऽ	ऽ	ਭੁ	ऽ	ਖ
ਮਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	–	ਧਪ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	–	ਰੇਰੇ	ਰੇ	ਪ
ਵਿਆ	ऽ	ਪੈ	ऽ	ऽ	ਬਹੁ	ਬਿ	ਧਿ	ਧਾऽ	ऽ	ਵੈऽ	ऽऽ	ऽ	ਸਿਮ	ਰ	ਤ

ਮਗ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	–	ਸਾਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਮ
ਨਾS	S	S	ਮੁ	S	ਸ	ਦਾ	ਸੁ	ਹੇ	S	ਲਾ	S	ਜਿਸੁ	ਦੇ	S	ਵੈ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗੁਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ			
ਦੀ	S	ਨ	ਦਇ	ਆS	SS	ਲਾS	S	ਜੀS	SS	ਉS	SS	S			
									ਅੰਤਰਾ :			–	ਮਰੇ	ਪ	ਪ
												S	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ
ਨੀ	–	ਨੀ	–	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	–	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਮੇ	–	ਰਾ	S	S	ਵਡ	ਸ	ਮ	ਰ	S	ਥਾ	S	S	ਜੀ	ਇ	ਸ
ਮਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	–	–	ਗੁਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	–	ਮ	–	ਪ
ਮਾ	ਲੀ	ਤਾ	S	S	ਸਭੁ	ਦੁ	ਖੁ	ਲ	S	ਥਾ	S	S	ਚਿੰ	S	ਤਾ
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮਗ	ਮਮ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਰੇ	ਮ	ਮ
ਰੋS	SS	ਗੁ	ਗ	ਈ	S	ਹਉ	S	ਪੀS	SS	ਝਾ	S	S	ਆ	ਪਿ	ਕ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ			
ਰੇ	S	ਪ੍ਰ	ਤਿ	ਪਾS	SS	ਲਾS	S	ਜੀS	SS	ਉS	SS	S			

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥
ਊਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾਹ ਅਤੋਲੇ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭੌ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥

ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਏਹੁ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੯੯)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		

ਸਥਾਈ

ਪ	–ਪ	ਪਮ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁ	ਰੇਗੁ	ਸਾ	ਰੇ
ਲਾ	ਸਲ	ਗੋਸ	ਪਾਸ	ਲ	ਦਇ	ਆਲ	ਰੰ	ਗੀ	ਸਸ	ਲੇ	ਸ
ਰੇਰੇ	ਮ	ਮ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਗਹਿ	ਰ	ਗ	ਭੀਸ	ਸਰ	ਸਬੇ	ਅੰਸ	ਤ	ਗੌ	ਵਿੰ	ਦੇ	ਸ
ਪ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–
ਊ	ਚ	ਅ	ਥਾ	ਹ	ਬੇ	ਅੰ	ਸ	ਤ	ਸੁਆ	ਮੀ	ਸ
ਰੇ	ਮਮ	ਮ	ਪਪ	ਪ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪਧ	ਪ
ਸਿ	ਮਹਿ	ਸਿ	ਮਹਿ	ਹਉ	ਸ	ਜੀਸ	ਵਾਂਸ	ਸਸ	ਜੀ	ਸਸ	ਉ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਮ	ਪਪ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਦੁ	ਖ	ਭੰ	ਜ	ਨ	ਨਿ	ਧਾ	ਨ	ਅ	ਮੋਸ	ਸ	ਲੇ
ਪਪ	ਨੀ	ਸਾਂਸਾਂ	ਰੇਂ	–ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਨਿਰ	ਭਉ	ਨਿਰ	ਵੈ	ਰਸ	ਅ	ਧਾ	ਰ	ਅ	ਤੋ	ਸ	ਲੇ

ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ̱	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਮਗ̱	ਰੇਰੇ
ਅਕਾ	—	ਲ	ਮੂ	ਰਤਿ	ਅ	ਜੂऽ	ऽऽ	ਨੀऽ	ਸੰऽ	ਭੌऽ	ਮਨ
ਰੇਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ̱	ਪਧ	ਪ
ਸਿਮ	ਰ	ਤ	ਠੰ	ऽ	ਢਾ	ਥੀऽ	ऽऽ	ਵਾਂऽ	ਜੀ	ऽऽ	ਉ

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ॥
ਧੰਨੁ ਮੂਰਤ ਚਸੇ ਪਲ ਘੜੀਆ ਧੰਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ਮਿਟਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥
ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਗਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ ॥ ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ ॥
ਨਾਮਿ ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੯੯)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — **ਤਿੰਨ ਤਾਲ**

×				2				0				3			
											ਸਥਾਈ :	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ
												ਧੰ	ਨੁ	ਸੁ	ਵੇ
ਪ	—	ਪਪ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗ̱ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਪਪ
ਲਾ	ऽ	ਜਿਤੁ	ਮੈ	ਸऽ	ਤਿऽ	ਗੁ	ਰੁ	ਮਿऽ	ਲਿ	ਆऽ	ऽऽ	ਸ	ਫ	ਲੁ	ਦਰ
ਮਗ	ਮ	ਗ̱	ਰੇ	ਗ̱	ਰੇ	ਗ̱	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ̱	ਸਾ	—	ਨੀ̱	—	ਸਾ	ਰੇ
ਸऽ	ਨੁ	ਨੇ	ਤ੍ਰ	ਪੇ	ऽ	ਖ	ਤ	ਤ	ਰਿ	ਆ	ऽ	ਧੰ	ऽ	ऽ	ਨੁ

—	ਨੀ	ਧੁਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮੁ	ਪੁ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	—	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਸਾ
ਮੁ	ਙ	ਰਤ	ਚ	ਸੇ	ਙ	ਪ	ਲ	ਘ	ੜੀ	ਆ	ਙ	ਪੰ	ਙ	ਨਿ	ਸੁ
ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਪ	ਮਗੁ				
ੳ	ਙ	ਇ	ਸੰ	ਜੋਙ	ਙਙ	ਗਾਙ	ਙਙ	ਜੀਙ	ਙਙ	ੳਙ	ਙਙ				

ਅੰਤਰਾ :

												ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
												ੳ	ਦ	ਮੁ	ਕ
ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਪੰ
ਰ	ਤ	ਮ	ਨੁ	ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲ	ਹੋਙ	ਙ	ਆ	ਹਰਿ	ਮਾ	ਰ	ਗਿ	ਚ
ਮੰਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੇਂ	ਗੰ	ਰੇਂ	ਗੰ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	ਰੇ	—	ਮ	ਮ
ਲਙ	ਤ	ਭੂ	ਮੁ	ਸ	ਗ	ਲਾ	ਙ	ਖੋ	ਙ	ਇਆ	ਙ	ਨਾ	ਙ	ਮੁ	ਨਿ
ਪ	—ਪ	ਪ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ
ਧਾ	ਙਨੁ	ਸ	ਤਿ	ਗੁਙ	ਰੂਙ	ਙ	ਸੁ	ਣਾ	ਙ	ਇਆ	ਙ	ਮਿ	ਟਿ	ਗਙ	ਏਙ
ਮਸ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ				
ਸਙ	ਗ	ਲੇ	ਙਙ	ਰੋਙ	ਙਙ	ਗਾਙ	ਙਙ	ਜੀਙ	ਙਙ	ੳਙ	ਙ				

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ ਦਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥
ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥
ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਣਾ ਜੀਉ ॥
ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥
ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ਸਹਜ ਕੇਲ ਰੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥

ਸਾ ਬੁਧਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥
ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਓਟ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥
(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੧੦੦)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਖਮਾਜ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ :		ਸਾਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ
												ਵਿऽ	ਸऽ	ਰੁ	ਨਾ
ਪ	–	–	–	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਪ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ
ਹੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਏ	ऽ	ਵ	ਡ	ਦਾ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ
ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਗ
ਪਾ	ऽ	ਭ	ਗ	ਤ	ਨ	ਸੰ	ਗਿ	ਰਾ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਦਿ	ਨ	ਸੁ	ਰੈ
–	ਗ	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਧ	–	ਪ	–	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ
ऽ	ਣਿ	ਜਿਉ	ऽ	ਤੁ	ਧੁ	ऽ	ऽ	ਧਿਆ	ऽ	ਈ	ऽ	ਏ	ऽ	ਹੁ	ਦਾ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ				
ऽ	ਨੁ	ਮੋ	ਹਿ	ਕऽ	ਰऽ	ਣਾऽ	ऽऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽऽ				
										ਅੰਤਰਾ :		ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ
												ਮ	ऽ	ਟੀ	ऽ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ
ਅੰ	ऽ	ਧੀ	ऽ	ਸੁ	ਰ	ਤਿ	ਸ	ਮਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਸ	ਭ	ਕਿ	ਛੁ
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	–	ਪ	ਧ	ਗ	ਮ
ਦੀ	ऽ	ਆ	ऽ	ਭ	ਲੀ	ਆऽ	ऽऽ	ਜਾऽ	ऽ	ਈ	ऽ	ਅ	ਨ	ਦ	ਬਿ

ਗਮ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਖ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗੁ
ਨੋਂऽ	ऽऽ	ऽ	ਦ	ਚੋ	ऽ	ਜ	ਤ	ਮਾ	ऽ	ਸੇ	ऽ	ਤੁ	ਧੁ	ਭਾ	ऽ
ਰੇ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾ				
ਵੈ	ऽ	ਸੋ	ऽ	ਹੋऽ	ऽऽ	ਣਾऽ	ऽऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽ				

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤਿਖਹਾਰੇ ॥
ਤੁਮਰੀ ਆਸ ਪਿਆਸਾ ਤੁਮਰੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਪੀ ਖੀਰੁ ਅਘਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਠੰਢਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਜਿਉ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਭਰਤਾ ਚਿਤਵਤ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਨੁ ਰੰਗੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਗਿਝਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਮਰਾ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੇ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਖਮਾਜ ਥਾਟ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ :				ਸਾਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ
								ਤੂੰऽ	ऽऽ	ਜ	ਲ	ਨਿ	ਧਿ	ਹ	ਮ
ਪ	–	ਪ	ਧ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	–ਪ	ਪ	ਧ
ਮੀ	ऽ	ਨ	ਤੁ	ਮਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਤੇ	ਰਾ	ਨਾ	ਮੁ	ਬੂੰ	ਦऽ	ਹ	ਮ
ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	–	–	ਸਾ
ਚਾ	ਤ੍ਰਿਕ	ਤਿ	ਖ	ਹ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ਤੁ	ਮ	ਰੀ	ऽ	ਆ	ऽ	ऽ	ਸ

ਪ਼ਨ਼ੀ	ਸਾਗ਼	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਖ	ਧ
ਪਿਆ	ऽऽ	ਸਾ	ऽ	ਤੁ	ਮ	ਰੀ	ऽ	ਤੁ	ਮ	ਹੀ	ऽ	ਸੰ	ਗਿ	ਮ	ਨੁ
ਗਮ	ਪਧ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਗਮ	ਗ								
ਲੀऽ	ऽऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽ								
				ਅੰਤਰਾ :				ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	–
								ਜਿਉ	ऽ	ਬਾ	ऽ	ਰਿ	ਕੁ	ਪੀ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਖੀ	ऽ	ਰੁ	ਅ	ਘਾऽ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਜਿਉ	ऽ	ਨਿ	ਰ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	–	ਧ	ਪ	–	ਗ	–	ਮ	ਪ	ਪ
ਦੇ	ਖਿ	ਸੁऽ	ਖੁऽ	ਪਾ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਤ੍ਰਿ	ਖਾ	ऽ	ਵੰ	ऽ	ਤ	ਜ	ਲੁ
ਗਮ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਪੀऽ	ऽऽ	ਵ	ਤ	ਠੰऽ	ऽऽ	ਢਾ	ਤਿਉ	ਹ	ਰਿ	ਸੰ	ਗਿ	ਇ	ਹੁ	ਮ	ਨੁ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ਸਾ								
ਭੀऽ	ऽऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽऽ								

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਦੂਖ ਬਿਡਾਰਨ ਹਰੀਆ ॥
ਅਵਰਿ ਸਾਦ ਚਖਿ ਸਗਲੇ ਦੇਖੇ ਮਨ ਹਰਿਰਸੁ ਸਭ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਜੋ ਜੋ ਪੀਵੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਨਾਮਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥
ਨਾਮਨਿਧਾਨ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਜਿਨਿ ਹਰਿਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਨਾਹੀ ਡੁਲਾਨਾ ॥
ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੀਠਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥

ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਹਥਿ ਆਇਆ ਵਰਸਾਣੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਘਣੇਰੇ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥
(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਖਮਾਜ ਥਾਟ) **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
						ਸਥਾਈ					
ਸਾ	ਗ	ਗ	ਸਾਗ	ਮਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ
ਅੰ	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਨਾऽ	ऽਮ	ਸ	ਦਾ	ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲੀ	ਆ
ਪ਼ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਸੁਖ	ਦਾ	ਈ	ਦੂ	ਖ	ਬਿ	ਡਾऽ	ਰ	ਨ	ਹ	ਰੀ	ਆ
ਸਾ	ਅ	ਗ	ਮ–ਮ	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਪਪ
ਅ	ਵ	ਰਿ	ਸਾऽਦ	ਚ	ਖਿ	ਸ	ਗ	ਲੇ	ਦੇ	ਖੇ	ਮਨ
ਗਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ	ਗ
ਹਰਿ	ਰ	ਸੁ	ਸ	ਭ	ਤੇ	ਮੀऽ	ऽऽ	ਠਾऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉ
						ਅੰਤਰਾ					
ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਜੋऽ	ਜੋ	ऽ	ਪੀऽ	ਵੈ	ऽ	ਸੋ	ਤ੍ਰਿ	ਪ	ਤਾ	ऽ	ਵੈ
ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਗੁਂ	ਗੁਂਗੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਅ	ਮਰੁ	ਹੋ	ਵੈ	ਜੋ	ऽ	ਨਾऽ	ऽਮ	ਰਸੁ	ਪਾ	ऽ	ਵੈ
ਨੀ	–ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਮ	ਪਧ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਧਧ
ਨਾ	ऽਮ	ਨਿ	ਧਾ	ऽ	ਨ	ਤਿऽ	ਸਹਿ	ਪऽ	ਰਾ	ਪਤਿ	ਜਿਸੁ

ਪਪ	ਧ	ਗ	ਪ	ਪ	ਗ	ਗਮ	ਪਧ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾਰੇ	ਸਾਨ਼ੀ
ਸਬ	ਦੁ	ਗੁ	ਰੂ	ਮ	ਨਿ	ਵੂऽ	ऽऽ	ਠਾऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੇਵਕ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਆਹਰੁ ॥ ੧ ॥
ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕਾ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੋ ਸੇਵਕ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ ਜਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜੋ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥
ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥ ਸੋ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰਾ ਗਉਹਰੁ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥
(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੧)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਖਮਾਜ ਥਾਟ) **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

×			2		3		×			2		3	
							ਸਥਾਈ :			–	ਗਮ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀ
										ऽ	ਓऽ	ऽऽ	ਤਿ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	–	ਪ	–	ਪਮ	ਮ	ਮ
ਪੋ	ऽ	ਤਿ	ਸੇ	ਵਕ	ਸੰ	ਗਿ	ਰਾ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਪ੍ਰਭ	ਪ੍ਰ	ਤਿ
ਮਪ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਗਗ	ਰੇਰੇ	ਸਾਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	–	–	ਪ਼	–	ਨ਼ੀ
ਪਾऽ	ऽऽ	ਲੇ	ਸੇ	ਵਕ	ਸੁਖ	ਦਾऽ	ऽऽ	ਤਾ	–	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਣੀ
ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਪ਼ਨ਼ੀ	ਸਾਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਰੇਂ	ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਗ	ਮ
ਪ	ਖਾ	ਪੀ	ਸਉ	ऽऽ	ਸੇ	ਵ	ਕ	ਕੈ	ऽ	ऽ	ਠਾ	ਕੁ	ਰ

ਗਮ ਪਨ਼ੀ ਧ	ਪਧ	ਮਧ	ਗਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	—			
ਹੀ ऽऽ ਦਾ	ਆऽ	ਹऽ	ਰੁऽ	ਜੀ	ऽ	ਉ	ऽ	ऽ			
						ਅੰਤਰਾ :		—	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ
								ऽ	ਕਾ	ਟਿ	ਸਿ
ਮਪ ਗ ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ		—	ਪ	ਨੀਨੀ	ਸਾਂ
ਲਕ ਪ੍ਰ ਭਿ	ਸੇऽ	ऽ	ਵਾ	ਲਾ	ऽ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਹੁ	ਕਮੁ	ਸਾ
ਗੁਂ ਗੁਂ ਗਂ ਰੇਂ	—	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	—	ਪਧ	ਗ	ਮ
ਹਿਬੁ ਕਾ ਸੇ	ऽ	ਵਕ	ਮ	ਨਿ	ਭਾऽ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਸੋऽ	ਈ	ਕ
ਪਨੀ ਸਾਂ ਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਗ		—	ਪਗ	ਮ	ਮਗ
ਮਾऽ ਵੈ ਜੋ	ਸਾऽ	ਹਿऽ	ਪ੍ਰऽ	ਭਾ	ऽ	ਵੈ	—	ऽ	ਸੇ	ਵ	ਕऽ
ਪ ਪ ਪ	ਪਧ	ਮਪ	ਗਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ			
ਅੰ ਤ ਤਿ	ਬਾऽ	ਹऽ	ਰਿऽ	ਮਾ	ਹ	ਰੁ	ਜੀऽ	ਉ			

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ ਹਰਿਆ ॥
ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ॥ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੨)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਖਮਾਜ ਥਾਟ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ :	ਪਮ	ਗਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ
								ਸS	ਭS	ਕਿS	ਛੁ	ਘ	ਰ	ਮ	ਹਿ
ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਬਾ	S	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	S	ਹੀ	S	ਬਾ	S	ਹ	ਰਿ	ਟੋ	S	ਲੈ	ਸੋ
ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ
ਭ	ਰ	ਮਿ	ਭੁ	ਲਾ	S	ਹੀ	S	ਗੁ	ਰ	ਪ	ਰ	ਸਾ	ਦੀ	ਜਿ	ਨੀ
ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਗੁਂ	ਗੁਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਅੰ	S	ਤ	ਰਿ	ਪਾ	S	ਇਆ	ਸੋ	ਅੰS	SS	ਤ	ਰਿ	ਬਾ	ਹ	ਰਿ	ਸੁ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾ								
ਹੋS	SS	ਲਾS	SS	ਜੀS	SS	ਉS	S								
							ਅੰਤਰਾ :	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	–
								ਝਿ	ਮਿ	ਝਿ	ਮਿ	ਵ	ਰ	ਸੈ	S
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਅੰ	S	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਧਾS	S	ਰਾ	S	ਮ	ਨੁ	ਪੀ	S	ਵੈ	S	ਸੁ	ਨਿ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ
ਸ	ਬ	ਦੁ	ਬੀ	ਚਾS	SS	ਰਾ	S	ਅ	ਨ	ਦ	ਬਿ	ਨੋ	S	ਦ	ਕ
ਗ	–	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	–	ਸ	ਗ	–	ਮ	ਪ	–	ਗ	ਮ
ਰੇ	S	ਦਿ	ਨ	ਰਾ	S	ਤੀ	S	ਸ	ਦਾ	S	ਸ	ਦਾ	–	ਹ	ਰਿ

ਪਨੀ	ਸਾਂਗੁ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸ
ਕੇਤ	ss	ਲਾs	ss	ਜੀs	ss	ਉs	s

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥
ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਬਿਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ੩੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੩)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ :				ਗਮ ਧਨੀ		ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਧ	ਮ	–	ਮਪ
								ਤੂੰssss		ਮੇ	ਰਾ	ਪਿ	ਤਾ	s	ਤੂੰs
ਗ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਸਾ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਗ	ਮ	ਮ	ਮ
ਹੈ	s	ਮੇ	ਰਾ	ਮਾ	s	ਤਾ	s	ਤੂੰ	s	ਮੇ	ਰਾ	ਬੰs	s	ਧ	ਪੁ
ਮਪ	ਮਪ	ਗ	ਰੇਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਗ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ
ਤੂੰs	ss	ਮੇ	ਰਾs	ਭ੍ਰਾ	s	ਤਾ	s	ਤੂੰ	s	ਮੇ	ਰਾ	ਰਾ	s	ਖਾ	s

ਗ ਮ ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ – ਸਾਂ – ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਂ ਨ਼ੀ ਧ ਮ ਪ ਗ –

ਸ ਭ ਨੀਙ ਙਙ ਙ ਥਾ ਙ ਈ ਙ ਤਾਙ ਙਙ ਭਉ ਙ ਕੇ ਙ ਹਾ ਙ

ਗਮ ਧਨੀ ਸਾਂਸਾਂ ਨੀਧ ਮਪ ਗਗ ਰੇਸਾ ਰੇਸਾ

ਕਾਙ ਙਙ ਝਾਙ ਙਙ ਜੀਙ ਙਙ ਉਙ ਙਙ

ਅੰਤਰਾ : ਗ ਮ ਧ ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ –

ਤੁ ਮ ਰੀ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਙ ਤੇ ਙ

– ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂਨੀ ਧਰੇਂ ਸਾਂ – – ਸਾਂਨੀ ਧ ਨੀ ਸਾਂ ਗਂ ਗਂ ਮਂ

ਙ ਤੁ ਧੁ ਪ ਛਾਙ ਙਙ ਣਾ ਙ ਙ ਤੂੰਙ ਮੀ ਰੀ ਓ ਙ ਟ ਤੂੰ

ਗਂ – ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ – ਸਾਂ – – ਸਾਂਸਾਂ ਸਂ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀ ਧ

ਹੈ ਙ ਮੀ ਗ ਮਾ ਙ ਣਾ ਙ ਙ ਤੁਝ ਬਿ ਨੁ ਦੂਙ ਙਙ ਜਾ ਙ

ਨੀ ਧ ਮ ਮ ਮ ਪ ਗ – – ਗਮ ਧ ਧ ਗਮਧਨੀ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ

ਅ ਵ ਰੁ ਨ ਕੋ ਙ ਈ ਙ ਙ ਸਭੁ ਤੇ ਰਾ ਖੇਙਙਙ ਙ ਲ ਅ

ਸਾਂਨੀ ਧਨੀ ਸਾਂਨੀ ਧਮ ਮਪ ਗਗ ਰੇਸਾ ਰੇਸਾ

ਖਾਙ ਙਙ ਝਾਙ ਙਙ ਜੀਙ ਙਙ ਉਙ ਙਙ

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਭਗਤ ਜੀਵਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ ਜੋ ਘਰ ਤੇ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥
ਆਸਾ ਮਨੋਰਥੁ ਪੂਰਨੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਧਿਆਵਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥

ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾਵਾ ਗੁਰਿ ਮਨਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਹਰਿਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥
ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੩)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) — ਇਕਤਾਲ

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ :					
ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗ	–
ਜੀઽ	ਅઽ	ਪ੍ਰਾ	ਣ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮ	ਨਹਿ	ਅ	ਧਾ	ਰਾ	ઽ
ਗਗ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਭਗ	ਤ	ਜੀ	ਵਹਿ	ਗੁ	ਣ	ਗਾઽ	ਇ	ਅ	ਪਾ	ਰਾ	ઽ
ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	–	ਨ਼ੀ	ਸਾਸਾ	ਗਗ	ਗਗ	ਮ	ਮ	ਮਮ
ਗੁઽ	ਣઽ	ਨਿ ਧਾ	ઽ	ઽ	ਨ	ਅੰઽ	ਮ੍ਰਿਤੁ	ਹਰਿ	ਨਾ	ਮਾ	ਹਰਿ
ਗਮ ਧਨੀ ਸਾਂ		ਨੀ	ਧਾ	ਧ	ਮ	ਮਪ	ਮਪ	ਗ	ਰੇਸਾ	ਰੇ	ਸਾ
ਧਿਆ ઽઽ ਇ		ਧਿਆ	ਇ	ਸੁ	ਖੁ	ਪਾઽ	ઽઽ	ਇਆ	ਜੀઽ	ਉ	ઽ
						ਅੰਤਰਾ :					
ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	–ਧ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਮ	ਨ	ਸਾ	ਧਾ	ઽਰਿ	ਜੋ	ਘઽ	ਰઽ	ਤੇ	ਆ	ઽ	ਵੈ
ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਮ
ਸਾ	ਧ	ਸੰ	ਗਿ	ਜਨ	ਮੁ	ਮਰ	ਣੁ	ਮਿ	ਟਾ	ઽ	ਵੈ

ਸੰਾ	–ਸੰਾ	ਸੰਾ ਨੀਸੰਾਰੇਂਸਾ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਗ
ਆ	ऽਸ	ਮ ਨੌਂऽ ऽऽ	ਰ	ਬੁ	ਪੂ	ਰ	ਨੁ	ਹੋ	ऽ	ਵੈ
ਧ਼	ਨੀ਼	ਸਾ	ਗਗ	ਮ	ਮ	ਗਮਧਨੀ	ਸੰਾਗੰ	ਰੇਂ	ਸੰਾਰੇਂ	ਸੰਨੀ ਧ
ਭੇ	ਟ	ਤ	ਗੁਰ	ਦ	ਰ	ਸਾऽऽऽ	ऽऽ	ਇਆ	ਜੀऽ	ऽऽ ਉ

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਹੋਵੈ ਪਰਮਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥
ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਮਨੂਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਸੂਖੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੰਤ ਰਸਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥
ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਦਇਆਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥
ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਸਗਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿਆ ॥ ਕਰਣਹਾਰਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕਰਿਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਅਰਾਧੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੩)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨ ਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਬਾਈ :		ਰੇਮ	ਪਧ	ਪਮ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ
								ਅੰऽ	ऽऽ	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਬਾऽ	ऽ	ਣੀऽ	ऽऽ
ਪ	ਗੁਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	–	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼	ਨੀ਼	ਧ਼	ਪ਼
ऽ	ਹਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਤੇ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ਸੁ	ਣਿ	ਸੁ	ਣਿ	ਹੋ	ऽ	ਵੈ	ऽ
–	ਪ਼ਧ਼	ਮ਼	ਪ਼	ਪ਼ਨੀ਼	ਸਾਰੇ	ਰੇ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–
ऽ	ਪਰਮ	ਗ	ਤਿ	ਮੇऽ	ऽऽ	ਰੀ	ऽ	ਜ	ਲ	ਨਿ	ਬੁ	ਝੀ	ऽ	ਸੀ	ऽ

ਧਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	ऽ	ਮਰੇ	ਮਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਤੁऽ	ਲੁऽ	ਹੋ	ਇ	ਮऽ	ਨੂ	ਆऽ	ऽऽ	ऽ	ਸਤਿ	ਗੁਰ	ਕਾ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨੁ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਮਮ	ਗੁਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ								
ਪਾऽ	ऽऽ	ਏऽ	ਜੀऽ	ਉऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

							ਅੰਤਰਾ :	ਮ	–	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ
								ਸੂ	ऽ	ਖੁ	ਭਇ	ਆ	ऽ	ਦੁ	ਖੁ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਪਂ	ਮਂਗਂ	ਮਂ	ਗੁਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ
ਦੂ	ऽ	ਰਿ	ਪ	ਗऽ	ऽ	ਣਾ	ऽ	ऽ	ਸੰ	ਤ	ਰ	ਸऽ	ਨ	ਹऽ	ਰਿऽ
–	ਗੁਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂਸਾ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ
ऽ	ਨਾऽ	ਮੁ	ਵ	ਖਾ	ऽ	ਣਾ	ऽ	ऽ	ਜਲ	ਥ	ਲ	ਨੀ	ऽ	ਰਿ	ਭ
ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	–	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਰੇऽ	ऽऽ	ਸ	ਰ	ਸੁऽ	ऽ	ਭऽ	ਰऽ	ऽ	ਬਿ	ਹ	ਥਾ	ਕੋ	ऽ	ਇ	ਨ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਮਮ	ਗੁਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ								
ਜਾऽ	ऽऽ	ਏऽ	ਜੀऽ	ਉऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਿਲਿਗਾਵਹ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥
ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੋ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸ਼ਚੁ ਸੁਆਮੀ ਰਿਜਕੁ ਸਭਸੁ ਕਉ ਦੀਏ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਭੁ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰ ਗਿਰਾਮੀ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਥੀਏ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥

ਆਇ ਪਇਆ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੫ ॥
(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੪)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨ ਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ :	ਨੀ	ਧ	–	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ
								ਆ	ਉ	ऽ	ਸਾ	ਜ	ਨ	ਸੰ	ਤ
ਧ	–	–	ਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ
ਮੀ	ऽ	ऽ	ਤ	ਪਿਆ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ਮਿ	ਲਿ	ਗਾऽ	ऽऽ	ਵ	ਹ	ਗੁ	ਣ
ਮ	ਪ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਗ	ਗ
ਅ	ਗ	ਮ	ਅ	ਪਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ਗਾऽ	ਵ	ਤ	ਸੁ	ਣ	ਤ	ਸ
ਮ	–	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਭੇ	ऽ	ਹੀ	ऽ	ਮੁ	ਕ	ਤੇ	ਸੋ	ਧਿਆ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ਜਿ	ਨਿ	ਹ	ਮ
ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗਗ								
ਕੀऽ	ऽऽ	ਏऽ	ऽऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽऽ								
							ਅੰਤਰਾ :	ਗ	ਮ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–
								ਜ	ਨ	ਮ	ਜ	ਨ	ਮ	ਕੇ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਧਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਕਿ	ਲ	ਬਿ	ਖ	ਜਾऽ	ऽऽ	ਵਹਿ	ऽ	ऽ	ਮਨਿ	ਚਿੰ	ऽ	ਦੇ	ऽ	ऽ	ਸੇ
ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਧਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਧ	ਧ
ਈऽ	ऽऽ	ਫऽ	ਲ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਵਹਿ	ऽ	ऽ	ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਹਿ	ਬੁ

–	ਨੀਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਗ	–	–	ਸਾਸਾ	ਗ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	–
ऽ	ਸੋऽ	ਸ	ਚੁ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ	ऽ	ਰਿਜ	ਕੁ	ਸ	ਭ	ਸੁ	ਕਉ	ऽ
ਗਮ	ਧਨੀ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਮਪ	ਗਗ								
ਦੀऽ	ऽऽ	ਏऽ	ऽऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽऽ								

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ ॥
ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਦੇਤ ਸਗਲ ਆਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥
ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਜਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥ ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੫)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) — **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

ਸਥਾਈ

×			2		3		×			2		3	
ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	–
ਭਏ	ऽऽ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ऽ	ਲ	ਗੋऽ	ਵਿੰ	ਦ	ਗੁ	ਸਾ	ऽ	ਈ	ऽ
ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	–	ਮਪ	ਗ	ਰੇਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਮੇ	ऽ	ਘੁ	ਵ	ਰ	ਸੈ	ऽ	ਸऽ	ਭ	ਨੀऽ	ਥਾ	ऽ	ਈ	ऽ
ਸਾਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਗ	ਮ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	–	ਮ	–
ਦੀऽ	ਨ	ਦਇ	ਆ	ऽ	ਲ	ਸ	ਦਾ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ऽ	ਲਾ	ऽ

ਗਮ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਗ
ਠਾऽ	ਢਿ	ਪਾ	ਈ	ऽ	ਕ	ਰ	ਤਾऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ਜੀ	ऽ	ਉऽ	ऽ

ਅੰਤਰਾ

ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	–	ਮਧ	ਧ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–
ਅ	ਪੁ	ਨੇ	ਜੀ	ऽ	ਅ	ऽ	ਜੰਤ	ਪ੍ਰ	ਤਿ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਧ	–
ਜਿਓ	ऽ	ਬਾ	ਰਿ	ਕ	ਮਾ	ऽ	ਤਾ	ऽऽ	ਸੰ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ	ਨੀ	ਧ	ਨੀਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਗ	–
ਦੂ	ਖ	ਭੰ	ਜऽ	ਨ	ਸੁ	ਖ	ਸਾऽ	ਗ	ਰ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ
ਸ਼ਨੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਮ	ਗਮ	ਧਨੀ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਗ
ਦੇऽ	ऽ	ਤ	ਸ	ਗ	ਲ	ਆ	ਗऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽ

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥
ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥ ੨
ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹਿਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਸਹਣਾ ॥
ਜਿਥੈ ਰਖਹਿ ਬੈਕੁੰਠ ਤਿਥਾਈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਦੁਖਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੬)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) — ਤਿੰਨ ਤਾਲ

×	2	0	3
ਸਥਾਈ :	ਸਾਂਨੀ ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ	ਧਮ ਮਪ ਪਗ –	– ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਨੀ
	ਮS ਨੁS ਤS ਨੁS	ਤੇS SS ਰਾ S	S ਧS ਨੁS ਭੀ
ਸਾਂ – ਸਾਂ –	– ਸਾਂ ਸਾਂ –	ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀ ਧ	ਧ ਮ ਮ ਪ
ਤੇ S ਰਾ S	S ਤੂੰ ਠਾ S	ਕੁS ਰੁS ਸੁਆ S	ਮੀ S ਪ੍ਰ ਭੁ
ਗ ਰੇਸਾ ਰੇ ਸਾ	ਧ਼ – ਨ਼ੀ ਸਾ	– ਸਾ ਸਾ ਸਾ	ਸਾਗ ਮਪ ਮ ਪ
ਮ̍ SS ਰਾ S	ਜੀ S ਉ ਪਿੰ	S ਡੁ ਸ ਭੁ	ਗS SS ਸਿ ਤੁ
ਗ - ਰੇ ਸਾ	ਗ ਮ ਧ ਨ਼ੀ	ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ
ਮਾ S ਰੀ S	ਤੇ S ਰਾ S	ਜੋ S ਰੁ ਗੋ	ਪਾS SS ਲਾS SS
ਧਪ ਮਪ ਗਗ ਰੇਸਾ			
ਜੀS SS ਉS SS			
ਅੰਤਰਾ :	ਮ ਗ – ਮ	ਧ – ਧ ਮ	ਮਧ ਨੀਸਾ ਸਾਂ ਸਾਂ
	ਸ ਦਾ S ਸ	ਦਾ S ਤੂੰ S	ਹੈS SS ਸੁ ਖ
ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ –	ਸਾਂ ਗਂ ਗਂ ਮਂ	ਗਂ ਰੇਂਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ	ਸਾਨੀ ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ
ਦਾS SS ਈ S	ਨਿ ਵਿ ਨਿ ਵਿ	ਲਾ SS ਗਾ S	ਤੇS SS ਰੀS SS
ਸਾਂਨੀ ਧਨੀ ਧ –	– ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀ ਧ	– ਧਮ ਮ ਧਪ
ਪਾS SS ਈ S	S ਕਾ ਰ ਕ	ਮਾS SS ਣਾ S	S ਜੇS ਤੁ ਧੁ

ਗ	ਰੇਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ
ਭਾ	ऽऽ	ਬ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਤੂੰ	ऽ	ਦੇ	ऽ	ਹਿ	ਦਇ	ਆऽ	ऽऽ	ਲਾऽ	ऽऽ
ਧਪ	ਮਪ	ਗਗ	ਰੇਸਾ												
ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽऽ												

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਐਥੈ ਤੂੰਹੈ ਆਗੈ ਆਪੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭ ਤੇਰੇ ਥਾਪੇ ॥
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਤੇ ਮੈ ਧਰ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਜਿਨਿ ਤੇਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਫਲ ਏਹਾ ਹੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥
ਇਕਸੁ ਵਿਣੁ ਹੋਰੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੭)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
					ਸਥਾਈ						
ਗ	ਗ	ਮ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	—
ਐ	ਥੈ	ऽ	ਤੂੰ	ਹੈ	ऽ	ਆ	ਗੈ	ऽ	ਆ	ਪੇ	ऽ
ਗ	—	ਮ	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਗ	ਰੇਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	—
ਜੀ	ऽ	ਅ	ਜੰ	ਤ੍ਰ	ਸਭਿ	ਤੇऽ	ਰੇ	ऽऽ	ਥਾ	ਪੇ	ऽ
ਸਾਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਸਾ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਧਧ	ਧਪ	ਮ	—
ਤੁਧੁ	ਬਿ	ਨੁ	ਅਵ	ਰੁ	ਨ	ਕੋ	ਈ	ऽऽ	ਕਰ	ਤੇ	ऽ

ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀਧ	ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂ	ਨੀਧ ਨੀ ਧ	ਧ ਮ –
ਮੈ ਧ ਰS	ਓS ਸ੍ਣ ਤੁ	ਮਾS S ਰੀ	ਜੀ ਉ S

ਅੰਤਰਾ :

ਗ ਮ ਮ	ਧਧ ਧ ਮ	ਮਧ ਨੀਸਾ ਨੀ	ਸਾਂ – ਸਾ
ਰ ਸ ਨਾ	ਜਪਿ ਜ ਪਿ	ਜੀS SS ਵੈ	ਸੁਆ S ਮੀ
ਸਾਂਨੀ ਧ ਨੀ	ਸਾਂਸਾਂ ਗਂ ਗਂ	ਮਂ ਗਂ ਰੇਂਸਾਂ	ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ
ਪਾS ਰ ਬ੍ਰ	ਹਮ ਪ੍ਰ ਭ	ਅੰ ਤ ਰS	ਜਾ S ਮੀ
ਸਾਂ ਜਾਂ ਨੀਸਾਂ	ਨੀਸਾਂਰੇਂਸਾਂ ਨੀਧ	ਧ ਮ ਪ	ਪ ਗ ਗ
ਜਿ ਨਿ ਸੇS	ਵਿਆ SS ਤਿ ਨ	ਹੀ ਸੁ ਖੁ	ਪਾ ਇਆ ਸੋ
ਸਾਂਨੀ ਧ ਨੀ	ਸਾਗ ਮ ਮ	ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ	ਧਪ ਮਪ ਗਗ
ਜਨ ਮੁ ਨ	ਜੂS S ਐ	ਹਾS SS ਰੀS	ਜੀS SS ਉS

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਰਬਸੁ ਦੀਜੈ ਅਪਨਾ ਵਾਰੇ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਸੋਈ ਸਾਜਨ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਰੀਜੈ ਸਾਗਰੁ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਿਲ ਬਿਖ ਗੁਰ ਕਾਟੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਪੂਰਨ ਭਾਗ ਭਏ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਰੰਗ ਪਾਣੀ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੮)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) ਤਿੰਨ ਤਾਲ

×				2				0				3			
		ਸਥਾਈ :		ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਗਮ	ਧ	ਪ	ਗ	–	ਰੇ	ਸਾ
				ਮ	ਨੁ	ਤ	ਨੁ	ਂ	ਰਂ	ਤਾ	ਂ	ਰਾ	ਂ	ਂ	ਮ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾਗ	ਮ	ਮ	–	ਗ	ਮ	ਧ	ਨੀ
ਪਿਆ	ਂ	ਰੇ	ਂ	ਸ	ਰ	ਬ	ਸੁ	ਦੀਂ	ਂ	ਜੈ	ਂ	ਅ	ਪ	ਨਾ	ਂ
ਧ	ਪ	ਮ	–	–	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਵਾ	ਂ	ਰੇ	ਂ	ਂ	ਆਂ	ਂ	ਠ	ਪ	ਹ	ਰ	ਗੋ	ਵਿਂ	ਦਂ	ਗੁ	ਣ
ਸਾਂਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ
ਗੁਾਂ	ਂਂ	ਈਐ	ਂ	ਂ	ਬਿਸ	ਰੁ	ਨ	ਕੋਂ	ਂਂ	ਈ	ਂ	ਸਾ	ਂ	ਸਾ	ਂ
ਗ	ਰੇਸਾ	ਰੇ	ਸਾ												
ਜੀ	ਂਂ	ਉ	ਂ												

×				2				0				3			
		ਅੰਤਰਾ :		ਗ	ਮ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
				ਸੋ	ਂ	ਈ	ਂ	ਸਾ	ਂ	ਜ	ਨ	ਂ	ਮੀ	ਂ	ਤੁ
ਸਾਂਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਗਂ	–	ਮਂ	ਗਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਪਿਆ	ਂਂ	ਰਾ	ਂ	ਰਾ	ਂ	ਮ	ਨਾ	ਂ	ਮੁ	ਸਾ	ਧ	ਸੰਂ	ਂਂ	ਗਿ	ਬੀ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ
ਚਾਂ	ਂਂ	ਰਾ	ਂ	ਂ	ਸਾ	ਂ	ਧੂ	ਸੰਂ	ਂਂ	ਗ	ਤ	ਰੀ	ਂ	ਜੈ	ਂ

ਪ	ਗ	ਗ	ਗ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾਗ	ਮ	ਮ	—	ਧਧ	ਮਧ	ਗਮ	ਧਸਾ
ਸਾ	ऽ	ਗ	ਰੁ	ਕ	ਟੀ	ਐ	ऽ	ਜऽ	ਮ	ਕੀ	ऽ	ਫਾऽ	ऽऽ	ਸਾऽ	ऽऽ

ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਧਧ	ਮਧ	ਗਗ
ਜੀऽ	ऽऽ	ਉਃऽ	ऽऽ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰ ੩

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨ ਧੀਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰਦੇਉ ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੂਰੇ ॥ ੧ ॥
ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀਤਾ ਫਿਰਿ ਕਾਹੇ ਝੂਰੇ ॥ ੨ ॥
ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧ ਕੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ੩ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰੇ ॥ ੪ ॥
ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥ ੫ ॥
ਸਭ ਛਡਾਈ ਖਸਮਿ ਆਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਠਰੂਰੇ ॥ ੬ ॥
ਕਰਤੈ ਕੀਆ ਤਪਾਵਸੋ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਹੋਇ ਮੂਰੇ ॥ ੭ ॥
ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ੩੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੨)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) **ਇਕਤਾਲ**

—		0		1		0		3		4	
		ਸਥਾਈ :		ਗਮ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
				ਹऽ	ਰਿ	ਜ	ਪਿ	ਜ	ਪੇ	ਮ	ਨੁ
ਰੇ	—	ਸਾ	—	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ
ਧੀ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ਸਿ	ਮऽ	ਰਿऽ	ਗੁ	ਰ

ਸਾ	ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ
ਦੇ	ऽ	ऽ	ਉ	ਮਿ	ਟਿ	ਗ	ਏ	˘ ˘	ऽऽ	ਦੂ	ऽ
ਧਪ	ਮਪ	ਗਗ	ਰੇਸਾ								
ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਅੰਤਰਾ :

ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	–	ਧ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸ	ਰ	ਨਿ	ਆ	ऽ	ਵੈ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹਮ	ਕੀ
ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਧ
ਤਾ	ਫਿ	ਰਿ	ਕਾ	ऽ	ਹੇ	ਭੂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ
ਧ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਮ	–
ਚ	ਰ	ਨ	ਸੇऽ	ਵ	ਸੰਤ	ਸਾऽ	ऽ	ਧ	ਕੇ	ऽ	ऽ
ਮਪ	ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਧ	ਗਮ	ਧਨੀ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ
ਸਗ	ਲ	ਮ	ਨੋ	ਰ	ਥ	ਪੂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ
ਧਮ	ਮਪ	ਮਗ	ਰੇਸ਼ਾ								
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਮਾਂਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ ॥
ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ ਥਕਿ ਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ ॥
ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥

ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮ ॥
ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ ॥
ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ॥
ਸ੍ਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ ॥
ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੂਣੀਆ ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ॥
ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੩)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		

ਸਥਾਈ

ਨੀਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਗ	–	ਰੇਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ
ਕਿਰ	ਤਿ	ਕ	ਰ	ਮ	ਕੇ	ਵੀ	ऽ	ਛੁऽ	ੜੇ	ऽ	ਕਰਿ
ਸਾਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾਗ	ਮ	ਗ	ਮ	–	ਗ	ਮ	–	ਮ
ਕਿਰ	ਪਾ	ऽ	ਮੇऽ	ऽ	ਲਹੁ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ
ਗੁ	ਮ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਸਾਂ
ਚਾ	ਰਿ	ਕੁੰ	ਟ	ਦ	ਹ	ਦਿऽ	ਸऽ	ਭ੍ਰ	ਮੇ	ऽ	ਥਕਿ
ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	–	–
ਆऽ	ऽऽ	ਏ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੀ	ਸਾ	ऽ	ऽ	ਮ	ऽ	ऽ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	–	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਧੇ	ਨੁ	ਦੁ	ਧੈ	ऽ	ਤੇ	ਬਾऽ	ऽऽ	ਹ	ਰੀ	ऽ	ऽ

ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂਗਂ	ਮਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–
ਕਿਤ	ਤੇ	ਨ	ਆਤ	ਤ	ਵੈ	ਕਾ	ਤ	ਤ	ਮ	ਤ	ਤ
ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ		ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	–	–
ਜਲ	ਬਿ	ਨੁ	ਸਾਤ	ਤਖ	ਕੁਮ	ਲਾ	ਤ	ਵ	ਡੀ	ਤ	ਤ
ਸਾਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾਗ	ਮ	ਮ	ਧਧ	ਮਧ	ਗਮ	ਧਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀਧ਼
ਉਪ	ਜ	ਹਿ	ਨਾਤੇ	ਤ	ਹੀ	ਦਾਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਮਤ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨ ਰੈਣਿ

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣਿ ॥
ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਨੈਣ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥
ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣ ॥
ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਪਾਈਐ ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭ ਗੈਣ ॥
ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥
ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਖਾਕੂ ਰੂਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੇਣ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸੁਰਜਨ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੬)

ਰਾਗ ਮਾਝ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

×			2		3		×			2		3	
							ਸਥਾਈ						
ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਧ
ਸੇਤ	ਤਤ	ਵੀ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਆਤ	ਤਤ	ਪ	ਣਾਤ	ਤਤ	ਹ	ਰਿ

ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	–	–	–
ਸਿਮs	ਰੀ	s	ਦਿ	ਨ	ਸ	ਭਿ	ਰੈ	s	s	ਣਿ	s	s	s
ਗ	–	ਮ	ਗਮ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮਪ	ਗ	ਰੇਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਅ	s	ਪੁ	ਤਿਆ	s	s	ਗਿ	ਸਰ	ਣੀ	ਪs	ਵਾ	s	ਮੁ	ਖਿ
ਧਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਗ	–	ਸਾਗ	ਮ	ਗ	ਮ	–	–	–
ਬੇs	s	ਲੀ	ਮਿ	ਠ	ੜੇ	s	ਵੈs	s	s	ਣ	s	s	s

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਧ	–	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਜ	ਨਮ	ਜ	ਨ	ਮ	ਕਾ	s	ਵਿs	ਛੁs	ੜਿ	ਆ	s	ਹ	ਰਿ
ਸਂਨੀ	ਧ	ਨੀਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂਗਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	–
ਮੇs	s	ਲ	s	ਸ	ਜ	ਨੁ	ਸੈs	ss	s	ਣ	s	s	s
ਪ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ
ਜੰ	ਜੀ	ਅ	ਹ	ਰਿ	ਤੇ	s	ਵਿs	ss	ਛੁ	ੜੇ	s	ਸੇ	s
ਮਮ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਗ	–	ਰੇਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਸੁs	ਖਿ	ਨ	ਵ	s	ਸ	ਨਿ	ਭੈ	s	ss	ਣ	s	s	s

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ

ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਗਉੜੀ ਬੜਾ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ 22 ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕ ਵਖਰਾ ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸੰਗੀਤਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਗਉੜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ" ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਉੜੀ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੰਨਗੀਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨ ਕੋਈ ਅੰਸ਼ ਜਾਂ ਅੰਗ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਗ ਦਾ ਆਵੱਸ਼ ਉਪਲੱਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਉੜੀ ਦੇ "ਰਾਗਾਂਗ-ਰਾਗ" ਜਾਂ ਗਉੜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਹ ਮਰਿਯਾਦਾ ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਤੋਂ ਪੂਰਵ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੈ। ਇਹੋ ਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ "ਗਉੜੀ" ਨੂੰ ਇਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਵੀਕਾਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਗ "ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ" ਹੈ।

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਮਾਰਵਾ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ੜਜ, ਰਿਸ਼ਭ ਕੋਮਲ, ਮਧਿਅਮ ਦੋਵੇਂ, ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਜਾਂ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਧੈਵਤ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਸ਼ੜਵ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਸੰਧੀ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾਗ, ਮਧ ਨੀ ਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਧ, ਮ, ਧ ਗ ਮਗ, ਮਗ, ਰੇ ਸਾ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਨੀ ਧ, ਮ ਧ, ਗ ਮ ਗ, ਮਗ, ਰੇ ਸਾ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀ, ਧ਼ ਨ਼ੀ ਮ਼ਧ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ, ਮਧ ਨੀ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ, ਰੇ ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ, ਮ ਮਗ, ਮਗ, ਮਗ, ਮਗ, ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

2. ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ ਸਾ, ਨੀ ਸਾ ਗ ਮਗ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਮਧ, ਮਧ, ਗ ਮ ਗ, ਗ ਮਧ ਨੀ ਮਧ, ਗ ਮ ਗ, ਗ ਮਧ ਨੀ ਮਧ ਮਨੀ, ਨੀ ਧ ਮਧ ਗ ਮ ਗ, ਗ ਮਧ ਨੀ, ਮਧ ਨੀ ਸਾਂ, ਧ ਨੀ ਮਧ ਗ ਮ ਗ, ਮਗ, ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

3. ਮਗ, ਮਧ, ਨੀ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਨੀ ਮਧ ਨੀ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ; ਨੀ ਸਾਂ ਗ, ਗ ਸਾਂਰੇਂ, ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਗ ਮਂ ਮਂ ਗ, ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਗ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਧ ਨੀ ਮਧ ਗ ਮ ਗ, ਨੀ ਨੀ ਧ ਨੀ ਮਧ ਗ ਮਧ ਮਗ; ਮਗ, ਮਗ, ਮਗ, ਰੇ ਸਾ, ਨੀ ਨੀ ਰੇ ਸਾ ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਚਉਪਦੇ

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥
ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥
ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥
ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥ ੨ ॥
ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਰੀ ॥ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥
ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ੩ ॥
ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਤਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥
ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
ਇਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੫)

ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ (ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

	x				2				0				3			
ਸਥਾਈ :					ਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਮ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਨੀ	ਰੇ
					ਕਿ	ਨ	ਬਿ	ਧਿ	ਕੁਤ	ਸਤ	ਲੁ	ਹੋ	ਤ	ਤ	ਮੇ	ਰੇ

ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਰੇ॒	ਰੇ॒	ਪ	–	ਮ॑	ਧ॒	ਪ	ਪ	ਮ॑ਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ॒	ਨੀ
ਭਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਕਿਉ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਗਾऽ	ऽऽ	ਮ	ਸ
ਧ॒ਪ	ਮ॑ਧ॒	ਮ॑ਰੇ॒	ਸਾ												
ਗਾऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽ												

ਅੰਤਰਾ

				ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ॑ਪ	ਧ॒ਪ	ਮ॑	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਕ੍ਰ	ਸ	ਲ੍ਰ	ਨ	ਗ੍ਰਿऽ	ਹਿऽ	ਮ॑	ऽ	ਰੀ	ऽ	ਸ	ਭ
ਰੇਂ॒	ਰੇਂ॒	ਸਾਂ	–	ਮ॑	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ॒	ਰੇਂ॒	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ॒ਸਾਂ
ਮਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਊ	ऽ	ਚੇ	ऽ	ਮੰ	ऽ	ਦ	ਰ	ਮੁੰ	ऽ	ਦਰऽ	ਰऽ
ਨੀ	–	ਧ॒	ਪ	ਮ॑	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ॒	–	ਪ	ਪ	ਧ॒ਪ	ਮ॑ਪ	ਰੇ॒ਮ॑	ਪਨੀ
ਛਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਝੂ	ऽ	ਠੇ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਲ	ਚਿ	ਜऽ	ਨऽ	ਮੁऽ	ਗऽ
ਧ॒ਪ	ਮ॑ਧ॒	ਮ॑ਰੇ॒	ਸਾ												
ਵਾऽ	ऽऽ	ਇਆ	ऽ												

ਸਥਾਈ ਦੂਜੀ

				ਧ॒	ਪ	ਧ॒	ਮ॑	ਪ	ਨੀ	ਧ॒	ਪ	–	ਮ॑	ਰੇ॒	ਸਾ
				ਇ	ਨਿ	ਬਿ	ਧਿ	ਕ੍ਰ	ਸ	ਲ੍ਰ	ਹੋ	ऽ	ਤ	ਮ॑	ਰੇ
ਪ	–	ਪ	–	ਪ	–	ਪ	ਮ॑	ਰੇ॒ਮ॑	ਪਧ॒	ਪ	ਮ॑	ਰੇ॒	–	ਨੀ॒	ਰੇ॒
ਭਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਕਿਉ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਈਐ	ऽऽ	ਹ	ਰਿ	ਗ	ऽ	ਸ	ਸ

ਸ਼	–	ਸਾ	–
ਗ	ऽ	ਈ	ऽ

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥
ਕਈ ਜਨਮ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਹੋਇਓ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਹੈਵਰ ਬ੍ਰਿਖ ਜੋਇਓ ॥ ੧ ॥
ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥
ਚਿਰੰਕਾਲ ਇਹ ਦੇਹ ਸੰਜਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਈ ਜਨਮ ਸੈਲ ਗਿਰਿ ਕਰਿਆ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਰਭ ਹਿਰਿ ਖਰਿਆ ॥
ਕਈ ਜਨਮ ਸਾਖ ਕਰਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਇਓ ਜਨਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥
ਤਿਆਗ ਮਾਨੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੩ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਗੁ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥
ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੬)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ			ਸਾ	ਰੁ	ਮ̍	ਧੁ
												ਮਿ	ਲੁ	ਜ	ਗ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ̍	ਰੁ	ਰੁ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਰੁ	ਪ	ਮ̍
ਦੀ	ऽ	ਸ	ਮਿ	ਲऽ	ਨ	ਕੀ	ऽ	ਬ	ਰੀ	ਆ	ऽ	ਚਿ	ਰੰ	ऽ	ਕਾ
–	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਪਮ̍	ਰੁਮ̍	ਪਧੁ	ਮ̍ਪ	ਮ̍	ਰੁ	ਸਾ	–				
ऽ	ਲ	ਇ	ਹ	ਦੇऽ	ऽऽ	ਹऽ	ਸੰऽ	ਜ	ਰੀ	ਆ	ऽ				
									ਅੰਤਰਾ			ਪ	ਪ	–	ਪ
												ਕ	ਈ	ऽ	ਜ
ਧੁ	ਪ	ਮ̍	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੁਂ	ਰੁਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੁਂ	–	ਮ̍ਂ
ਨ	ਮ	ਭ	ਏ	ਕੀ	ऽ	ਟ	ਪ	ਤੰ	ऽ	ਗਾ	ऽ	ਕ	ਈ	ऽ	ਜ

ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	—	ਪ	ਪ	—	ਪ
ਨ	ਮ	ਗ	ਜ	ਮੀ	ऽ	ਲऽ	ਕੁऽ	ਰੰ	ऽ	ਗਾ	ऽ	ਕ	ਈ	ऽ	ਜ
ਰੇਮ	ਪਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਧੁ	ਪ	—	ਪ	—	ਸਾ	ਰੇ	—	ਸਾ
ਨऽ	ਮऽ	ਪੰ	ऽ	ਖੀ	ਸ	ਰ	ਪ	ਹੋ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ਕ	ਈ	ऽ	ਜ
ਮ	ਧੁ	ਪ	—	ਧੁਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁਮ	ਗੁਂਰੇ	ਸਾ				
ਨ	ਮ	ਹੈ	ऽ	ਵऽ	ਰऽ	ਬ੍ਰਿऽ	ਖऽ	ੜऽ	ऽऽ	ਇਓऽ	ऽ				

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨੁ ॥ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ॥
ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥

ਰਮੀਆ ਰੇਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੂੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰਤ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ॥
ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥
ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ੩ ॥
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੭੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੭੭)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ (ਮਾਰਵਾ ਥਾਟ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਧ	ਮਧ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
											ਰ	ਮਈ	ऽऽ	ਆऽ	ऽऽ

ਸਾ – ਸਾ ਨ਼ੀ | – ਰੇ਼ ਸਾ ਗ | ਰੇ਼ – ਸਾ ਨ਼ੀ | ਸਾ ਗ – ਮ
ਰੇ ऽ ਨੁ ਸਾ | ऽ ਧ ਜ ਨ | ਪਾ ऽ ਵਉ ਗੁ | ਰ ਮਿ ऽ ਲਿ

ਧ ਮ ਧ – | ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਨੀਰੇਂ ਸਾਂਰੇਂ | ਨੀਧ ਨੀਧ ਮਗ
ਅ ਪੁ ਨਾ ऽ | ਖऽ ਸऽ ਮੁऽ ऽऽ | ਧਿਆ ऽऽ ਵਉ

ਅੰਤਰਾ ਧ ਧ ਮ ਗ
ਜਿ ਨਿ ਕੀ ऽ

ਮ – ਧ – | ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ – | – ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ | ਨੀ ਸਾਂ ਗਂ ਮਂ
ਤਾ ऽ ਮਾ ऽ | ਟੀऽ ऽऽ ਤੇ ऽ | ऽ ਰ ਤ ਨੁ | ਗ ਰਭ ਮ ਹਿ

ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ – | ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ | ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀ ਧ | ਨੀ ਧ ਮ ਗ
ਗ ऽ ਖਿਆ ऽ | ਜਿऽ ਨਿ ਕ ਰਿ | ਜऽ ਤऽ ਨੁ ऽ | ਜਿ ਨਿ ਦੰ ऽ

ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧ | ਮ ਧ ਮ ਗ | ਗ ਮ ਗ – | ਮ ਗ ਰੇਂ ਸਾ
ਨੀऽ ऽऽ ਸੋ ऽ | ਭਾ ऽ ਵ ਡਿ | ਅਾਂ ऽ ਈ ऽ | ਤਿ ਸੁ ਪ੍ਰ ਭ

ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਗ | ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਨੀਰੇਂ ਸਾਂਰੇਂ | ਨੀਧ ਨੀਧ ਮਗ
ਕਉ ऽ ਆ ਠ | ਪऽ ऽऽ ਹऽ ਰऽ | ਧਿਆ ऽऽ ਈऽ

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥ ਕਲਮ ਕਾਗਦ ਸਿਆਨਪ ਲੇਖੀ ॥
ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਹੋਇ ਦੇਖਿਆ ਖਾਨ ॥ ਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨ ॥

ਸੋ ਸੁਖੁ ਮੋ ਕਉ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਸੁ ਪਵਨ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥
ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਆਖਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਤਖਤੁ ਸਭਾ ਮੰਡਲ ਦੋਲੀਚੇ ॥ ਸਗਲ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗੀਚੇ ॥
ਆਖੇੜ ਬਿਰਤਿ ਰਾਜਨ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਮਨੁ ਨ ਸੁਹੇਲਾ ਪਰਪੰਚੁ ਹੀਲਾ ॥ ੩ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਨ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਇਹੁ ਆਨੰਦੁ ਲਹਿਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥
ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੧੭੯)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਪਮ	ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–
								ਸੋS	SS	ਸੁS	ਖੁS	ਮੋ	S	ਕਉ	S
ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾਂ	–	ਸਾ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਪ	–	ਮ	ਧੁ	ਪ	–
ਸੰ	S	ਤ	ਬ	ਤਾ	S	ਵਹੁ	S	ਤ੍ਰਿ	ਸ	ਨਾ	S	ਬੂ	S	ਝੈ	S
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਮ	ਧੁਧੁ	ਮਰੇ	ਸ਼ਾ								
ਮS	ਨੁS	ਤ੍ਰਿ	ਪ	ਤਾS	SS	ਵਹੁ	S								
						ਅੰਤਰਾ		ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–
								ਬ	ਹੁ	ਰੰ	ਗ	ਮਾ	S	ਇਆ	S
ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਬ	ਹੁ	ਬਿ	ਧਿ	ਪੇ	S	ਖੀ	S	S	ਕ	ਲ	ਮ	ਕਾ	S	ਗ	ਦ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ
ਘਿਆ	SS	ਨ	ਪ	ਲੋ	S	ਖੀ	S	ਮ	ਹ	ਰ	ਮ	ਲੂ	ਕ	ਹੇ	ਇ

ਧਪ	ਮੰਪ	ਰੇ	ਪ	ਮੰ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਸਾ	ਰੇ	ਪ	–	ਮੰ	ਧੁ	ਪ	–
ਦੋਂS	SS	ਖਿਆ	S	ਖਾ	S	S	ਨ	ਤਾ	S	ਤੇ	S	ਨਾ	S	ਹੀ	S

ਮੰਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਧੁਪ	ਮੰਰੇ	ਸਾ
ਮS	ਨੁS	ਤ੍ਰਿS	ਪS	ਤਾS	SS	SS	ਨ

ਦੂਜੀ ਸਥਾਈ

ਪਮੰ	ਰੇਮੰ	ਪਧੁ	ਮੰਪ	ਮੰ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਜਾS	SS	ਕੈS	SS	ਹ	ਰਿ	ਧ	ਨੁ

ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਧੁ	ਪ	–	ਰੇ	ਮੰ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਸੋ	S	ਈ	ਸੁ	ਹੇ	S	ਲਾ	S	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕਿ	ਨ	ਪਾ	S	ਤੇ	S

ਮੰਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮੰ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਸਾS	ਧ	ਸੰ	ਗਿ	ਮੰ	S	ਲਾ	S

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਆਨ ਰਸਾ ਜੇਤੇ ਤੈ ਚਾਖੇ ।। ਨਿਮਖ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇਰੀ ਲਾਥੇ ॥
ਹਰਿ ਰਸ ਕਾ ਤੂੰ ਚਾਖਹਿ ਸਾਦੁ ॥ ਚਾਖਤ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ੧ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ਪਿਆਰੀ ॥
ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹੇ ਜਿਹਵੇ ਤੂੰ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਉ ॥
ਆਨ ਨ ਸੁਨੀਐ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈਐ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਹਵੇ ਆਰਾਧਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਠਾਕੁਰ ਆਗਾਧਿ ॥
ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ ॥ ੩ ॥
ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਫਲ ਫੁਲ ਪੇਡੇ ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੇ ॥
ਆਨ ਨ ਰਸ ਕਸ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਸਹਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੫-੮੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੧੮੦)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ (ਮਾਰਵਾ ਥਾਟ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ				ਗਮ̍	ਧਨੀ	ਧਮ̍	ਗਮ̍	ਗ	ਰੇ
		-								ਅੰS	SS	ਮ੍ਰਿS	ਤੁS	ਰ	ਸ
ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ̍	ਗ	ਮ	ਗ	–	–	–	ਮ̍	ਗ	ਮ̍	ਧ
ਨਾ	S	ਪੀ	S	ਉ	S	ਪਿਆ	S	ਹੀ	S	S	S	ਇ	ਹ	ਰ	ਸ
ਪਧ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂਨੀ	ਧਨੀ	ਮ̍	ਧ	ਗਮ	ਗ						
ਗS	SS	ਤੀ	S	ਹੋS	ਇS	ਤ੍ਰਿ	ਪ	ਤਾS	ਹੀ						
									ਅੰਤਰਾ			ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਮ̍
												ਆ	S	ਨ	ਰ
ਪ	ਗ	ਮ̍	ਧ	ਮ̍ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗਂ
ਸਾ	S	ਜੇ	S	ਤੇS	SS	ਤੈ	S	ਚਾ	S	ਖੇ	S	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਨ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧਨੀ	ਮ̍ਧ	ਮ̍	ਗ	ਮ̍	ਗ	ਮ̍	ਧ
ਤ੍ਰਿ	ਸ	ਨਾ	S	ਤੇS	SS	ਰੀ	S	ਲਾS	SS	ਥੇ	S	ਹ	ਰਿ	ਰ	ਸ
ਮ̍ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਮ̍	ਧ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਗ
ਕਾS	SS	ਤੂੰ	S	ਚਾ	S	ਖ	ਹਿ	ਸਾਂ	S	S	ਦੁ	ਚਾ	S	ਖ	ਤ
ਮ̍	–	ਧ	ਧ	ਮ̍ਧ	ਨੀਸਾ	ਨੀ	ਧ	ਮ̍ਧ	ਗਮ						
ਹੋ	S	ਇ	ਰ	ਹS	ਹਿS	ਬਿ	ਸ	ਮਾS	ਦੁS						

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੀਤੁ ॥
ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ ॥ ੧ ॥

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਨਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥
ਜਹ ਪੇਖਉ ਤੇਹਾ ਤੁਮ ਬਸਨਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ਰਸਨਾ ॥ ੨ ॥
ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤੂੰ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਰੰਗ ਰਸਾ ਤੂੰ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੁ ॥
ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ॥ ੩ ॥
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ਇਕੁ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕੈ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੧੮੧)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ			ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਪਮ	ਰੇਸਾ
												ਤੂੰऽ	ऽऽ	ਮੇऽ	ਰੇऽ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਰੇ	–	ਰੇ	ਪ
ਲਾ	ऽ	ਲ	ਨ	ਤੂੰ	ऽ	ਮੇ	ਰੇ	ਪ੍ਰਾ	ऽ	ऽ	ਨ	ਤੂੰ	ऽ	ਮੇ	ਰੇ
ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁਮ	ਗਰੇ	ਸਾ				
ਸਾ	ऽ	ਹਿ	ਬ	ਤੂੰऽ	ऽऽ	ਮੇ	ਰੇ	ਖਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨ				
									ਅੰਤਰਾ			ਮ	–	ਪ	ਨੀ
												ਤੂੰ	ऽ	ਮੇ	ਰਾ

ਧ਼	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਰੇਂ	ਮ
ਸ	ਖਾ	ऽ	ਤੂੰ	ਹੀ	ऽ	ਮ	ਰਾ	ਮੀ	ऽ	ऽ	ਤੁ	ਤੂੰ	ऽ	ਮ	ਰਾ
ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ਼	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਪ੍ਰੀ	ऽ	ਤ	ਮੁ	ਤੂऽ	ਮऽ	ਸੰ	ਗਿ	ਹੀ	ऽ	ऽ	ਤੁ	ਤੂੰ	ऽ	ਮ	ਰੀ
ਨੀ	ਧ਼	ਪ	–	ਮ	–	ਧ਼	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਪ
ਪ	ਤਿ	ਤੂ	ऽ	ਹੈ	ऽ	ਮ	ਰਾ	ਗ	ਹ	ਣਾ	ऽ	ਤੁ	ਝ	ਬਿ	ਨੁ
ਮ	ਧ਼	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧ਼ਮ	ਗਰੇ	ਸਾ				
ਨਿ	ਮ	ਖ	ਨ	ਜਾऽ	ऽऽ	ਈ	ऽ	ਰऽ	ਹऽ	ਣਾऽ	ऽ				

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਾਕੈ ਵਸਿ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ਜਾਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨ ॥
ਜਾਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥

ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥
ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਬਾਹਿ । ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
ਸਰਬ ਬਿਆਪਿਤ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ॥ ਜਾਕੀ ਸੋਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ ॥ ੨ ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹੋਤ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਤਰੇ ॥ ੩ ॥
ਸੰਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੧੮੨)

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ (ਮਾਰਵਾ ਥਾਟ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਮ̍ਧ	ਮ̍ਗ	ਮ̍ਗ	ਰੇ̱ਸਾ
												ਕS	ਹੁS	SS	ਬੇS
ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ̍	ਗ	ਰੇ̱	ਸਾ	–	ਮ̍	ਗ	ਮ̍	ਧ
ਨੰ	ਤੀ	ਅਪੁ	ਨੇ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਪਾ	S	ਹਿ	S	ਕਾ	S	ਜ	ਤੁ
ਮ̍ਧ	ਨੀਸਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਮ̍	ਧ	ਗ	ਮ	ਗ	–				
ਮਾS	SS	ਰੇਂ	S	ਦੇS	SS	ਇ	ਨਿ	ਬਾ	S	ਹਿ	S				
										ਅੰਤਰਾ		ਮ̍	–	ਗ	–
												ਜਾ	S	ਕੇ	S
ਮ̍	ਮ̍	ਧ	–	ਮ̍ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਨੀ	–
ਵ	ਸਿ	S	S	ਖਾS	SS	ਨ	ਧੁਲ	ਤਾ	S	S	ਨ	ਜਾ	S	ਕੇ	S
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਮ̍	ਧ	ਮ̍	ਗ	ਮ̍	ਗ	ਮ̍	ਧ
ਵ	ਸਿ	ਹੈ	S	ਸS	ਗS	ਲ	ਜ	ਗ	S	S	ਨ	ਜਾ	S	ਕਾ	S
ਮ̍ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਮ̍	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ̱	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	–
ਕੀS	SS	ਆ	S	ਸ	ਭੁ	ਕਿ	ਛੁ	ਹੋ	S	ਇ	S	ਤਿ	ਸ	ਤੇ	S

ਮ ਮ	ਗਮ	ਧ	ਧ	ਮਧ	ਗਮ	ਧਨੀ	ਸਾਂ	ਧਨੀ	ਮਧ	ਗਮ	ਗ
ਬਾਙ	ऽऽ	ਹ	ਰਿ	ਨਾਙ	ऽ.ऽ	ਹੀऽ	ऽ	ਕੋऽ	ऽऽ	ਇऽ	ऽ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

ਜੋ ਪਰਾਇਓ ਸੋਈ ਅਪਨਾ ॥ ਜੋ ਤਜਿ ਛੋਡਨ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥ ੧ ॥

ਕਹਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮਿਲੀਐ ਕੇਹ ॥

ਜੋ ਬਿਬਰਜਤ ਤਿਸ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਝੂਠ ਬਾਤ ਸਾ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਤਿ ਹੋਵਨੁ ਮਨਿ ਲਗੈ ਨ ਰਾਤੀ ॥ ੨ ॥
ਬਾਵੈ ਮਾਰਗੁ ਸਚੁ ਟੇਢਾ ਚਲਨਾ ॥ ਸੀਧਾ ਛੋਡਿ ਅਪੂਠਾ ਬੁਨਨਾ ॥ ੩ ॥
ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ੨੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੧੮੫)

ਰਾਗ ਗਾਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ — **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

ਸਥਾਈ

×			0			×			0		
ਪ	ਪ	ਮਰੇ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ
ਕ	ਹਹੁ	ਗੁऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਈऽ	ਮਿ	ਲੀ	ਐ	ਕੇ	ऽ	ਹ
ਸਾਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	–	ਪ
ਜੋ	ऽ	ਬਿऽ	ਬਰ	ਜ	ਤ	ਤਿऽ	ਸऽ	ਸਿਉ	ਨੇ	ऽ	ਹ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਜੋ	ऽ	ਪ	ਰਾ	ऽ	ਇਓ	ਸੋ	ऽ	ਈ	ਅ	ਪ	ਨਾ

ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਜੋ	ਤ	ਜਿ	ਛੋ	ਡ	ਨ	ਤਿਸੁ	ਸਿਉ	ਮਨੁ	ਰ	ਚ	ਨऽ

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਮਿਲ ਆਏ ਸੰਜੋਗ ॥ ਜਿਚਰੁ ਆਗਿਆ ਤਿਚਰੁ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥ ੧ ॥

ਜਲੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥
ਕਿਰਤਿ ਸੰਜੋਗਿ ਸਤੀ ਉਠਿ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਮਨਹਠਿ ਜਲ ਜਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥ ੨ ॥
ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਰੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮਾਨੈ ॥ ੩ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥
ਧੰਨੁ ਸਤੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੧੮੫)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਾਰਵਾ ਥਾਟ ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਿਅਮ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਮਧ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਗ	–	ਗ	–	ਸਾਗ	ਮਧ	ਮ	ਧ	ਗ	ਮ	ਗ	–	ਜऽ	ਲੈऽ	ऽऽ	ਨऽ
ਪਾ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਮ	ਸ	ਨੇ	ऽ	ਹੀ	ऽ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ
												ਕਿ	ਰ	ਤਿ	ਸੰ
ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧਮ	ਗਮ	ਗ	–				
ਜੋऽ	ऽऽ	ਗਿ	ਸ	ਤੀऽ	ऽऽ	ਉ	ਠਿ	ਹੋऽ	ऽऽ	ਈ	ऽ				
										ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਗ	ਗ
												ਕ	ਲਿ	ਜੁ	ਗ

ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ
ਮ	ਹਿ	ਮਿ	ਲਿ	ਆऽ	ऽऽ	ਏ	ਸੰ	ਜੋ	ऽ	ऽ	ਗ	ऽ	ਜਿऽ	ਚ	ਰੁ
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਗਮ	ਗ				
ਆ	ਗਿਆ	ਤਿ	ਚਰੁ	ਭੋऽ	ऽऽ	ਗ	ਹਿ	ਭੋ	ऽ	ऽऽ	ਗ				

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪੀਊ ਦਾਦੇ ਕਾ ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥
ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧ ॥

ਰਤਨ ਲਾਲ ਜਾ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਮੋਲੁ ॥ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੂਟ ਅਤੋਲ ॥ ੨ ॥
ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿਲੀ ਭਾਈ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਵਧਦੋ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਸੁ ਏਤੁ ਖਜਾਨੈ ਲਇਆ ਰਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੧੮੫)

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਾਰਵਾ ਥਾਟ — **ਤਿਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਮਧ
												ਰऽ	ਮऽ	ਧऽ	ਨऽ
ਮ	–	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਗ
ਵੰ	ऽ	ਤ	ਭਾ	ਗ	ਠ	ਸ	ਚ	ਨਾ	ऽ	ਇ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਗੁ	ਣ
ਗਮ	ਧ	ਧ	–	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਧਮ	ਗਮ	ਗਰੇ	ਸਾ				
ਗਾऽ	ऽ	ਵਹ	ऽ	ਸऽ	ਹऽ	ਜਿऽ	ਸੁ	ਭਾऽ	ऽऽ	ਇऽ	ऽ				

ਅੰਤਰਾ ਨੀ ਧ ਮ ਗ

ਪੀ ਉ ਦਾ ऽ

ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ — ਸਾਂ ਸਾਂਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ — ਨੀ ਸਾਂ ਗਂ ਗਂ

ਦੇऽ ਕਾऽ ਖੋ ਲਿ ਡਿ ਠਾ ऽ ਖ ਜਾऽ ऽ ਨਾ ऽ ਤਾ ऽ ऽ ਮ

ਰੇਂ — ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂਨੀ ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਧਮ ਗਮ ਗਰੇ ਸਾ

ਰੈ ऽ ਮ ਨਿ ਭਇ ਆऽ ऽऽ ਨਿऽ ਧਾऽ ऽऽ ਨਾऽ ऽ

ਰਾਗ ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਰਾਗ ਦੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਹਨ। (1) ਭੈਰਵ ਥਾਟ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ (2) ਭੈਰਵ ਥਾਟ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, (3) ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ ਦਾ ਅਤੇ (4) ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਦਾ।

ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਗਉੜੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਨਾਚ ਲਹਿਰਾਂ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਭੈਰਵ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਸਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵਕਰ-ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ੜਜ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਮੰਦਰ ਸਪਤਕ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਸੁਰ ਤੇ "ਮੁਕਾਮ" (ਨਿਆਸ, ਠਹਿਰਾਓ) ਕਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇ : ਸਾਰੇ਼ ਸਾਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀ"

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਰੇ਼ ਗ ਰੇ਼, ਗ ਮ ਪ, ਮ ਪ ਧ਼ ਨੀ ਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਧ਼ ਪ, ਧ਼ ਪ ਮ, ਰੇ਼ ਗ ਰੇ ਗ, ਰੇ਼ ਸਾ, ਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਸਾ ਧ਼ ਪ, ਧ਼ ਪ ਮ ਪ ਗ ਮ, ਗ ਰੇ ਗ ਰੇ਼ ਸਾ ਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ ਨ਼ੀ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. (ਸਾ), ਸਾ ਰੇ਼ ਸਾ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਸਾ ਨ਼ੀ, ਰੇ਼ ਸਾ ਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ ਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਸਾ ਨੀ ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ ਸਾ ਰੇ਼ ਗ, ਗ ਰੇ਼ ਗ ਰੇ਼ ਸਾ ਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀ, ਸਾ ਰੇ਼ ਗ, ਮਾ ਰੇ਼ ਗ ਮ, ਰੇ਼ ਗ ਮ, ਗ ਮ ਪ ਪ ਮ ਗ ਗ ਰੇ਼ ਸਾ ਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼, ਸਾਰੇ਼ ਗ ਮ ਪ ਮ, ਗਮ, ਗ ਮ ਪ ਧ਼ ਪ ਧ਼ ਮ ਪ ਗ ਮ, ਗ ਰੇ਼ ਗ ਰੇ਼ ਸਾਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀ, ਧ਼ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ ਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ।
2. ਸਾ ਰੇ਼ ਗ ਮ, ਗ ਰੇ਼ ਗ ਮ, ਮ ਧ਼ ਪ ਧ਼ ਮ ਪ ਗ ਮ, ਸਾ ਗ ਮ ਧ਼, ਪ ਧ਼ ਪ ਧ਼ ਮ ਪ ਗ ਮ, ਧ਼ ਪ ਧ਼ ਮ, ਨੀ ਨੀ ਧ਼ ਪ ਧ਼ ਪ ਧ਼ ਮ, ਪ ਧ਼ ਨੀ, ਧ਼ ਨੀ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ, ਨੀ ਧ਼ ਨੀ, ਧ਼ ਪ, ਧ਼ ਪਾਧ਼ ਮ, ਗ ਮ, ਗ ਮ ਪ ਪ ਮਗ, ਮ ਗ ਗਰੇ਼ ਰੇ਼ ਸਾ, ਰੇ਼ ਸਾ ਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ ਸਾ।

3. ਮ ਪ ਧ॒, ਪ ਧ॒ ਨੀ, ਧ॒ ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ, ਧ॒ ਨੀ ਧ॒ ਸਾਂ ਨੀ ਰੇਂ॒ ਸਾਂ ਰੇਂ॒ ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ ਧ॒ ਨੀ, ਮ ਨੀ ਧ॒ ਨੀ, ਧ॒ ਰੇਂ॒ ਸਾਂ ਰੇਂ॒ ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ ਧ॒ ਨੀ, ਨੀ ਨੀ ਸਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ॒ ਸਾਂ ਨੀ ਧ॒ ਨੀ, ਧ॒ ਪ ਧ॒ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ॒ ਸਾ ਰੇਂ॒ ਨੀ, ਸਾਂ ਨੀ ਧ॒ ਪ, ਨੀ ਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂ॒ ਸਾਂ, ਨੀ ਧ॒ ਨੀ, ਧ॒ ਪ, ਸਾਂਰੇਂ॒ ਗਂ ਮਂ ਪਂ ਪਂ ਮਂ ਗਂ ਰੇਂ॒ ਸਾਂ ਰੇਂ॒ ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ ਧ॒ ਨੀ, ਧ॒ ਪ, ਧ॒ ਪ ਮ, ਪ ਮ ਗ, ਮ ਗ ਰੇ॒, ਗ ਰੇ॒ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਧ॒ ਸਾ ਨ਼ੀ ਰੇ॒ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ॒ ਸਾ ।

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਡਰਿ ਡਰਿ ਮਰਤੇ ਜਬ ਜਾਨੀਐ ਦੂਰਿ ॥
ਡਰੁ ਚੁਕਾ ਦੇਖਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ੧ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥
ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਰਪਰ ਤਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਬਿਸਰੈ ਜਬ ਨਾਮੁ ॥
ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥ ੨ ॥

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੋਈ ਨ ਕਹੀਜੈ ॥
ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੀਜੈ ॥ ੩ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥
ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ੩੨ ॥ ੧੦੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੮੯)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਭੈਰਵ ਮੇਲ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਗਮ	ਪਧ॒	ਪ	ਮ	ਗਰੇ॒	ਗਰੇ॒	ਸਾਰੇ॒	ਸਾਨ਼ੀ
								ਸਙ	ਤਿਙ	ਗੁ	ਰ	ਅਙ	ਪਙ	ਨੇਙ	ਙ ਙ
ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀਧ॒	ਸਾ	ਨ਼ੀ	–	ਨ਼ੀ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪਧ॒	ਪਧ॒	ਮ	–
ਕਉ	ਙ	ਬ	ਲਿ	ਗਙ	ਙ	ਰੈ	ਙ	ਛੋ	ਙ	ਡਿ	ਨ	ਜਾਙ	ਙ ਙ	ਈ	ਙ
ਪਧ॒	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ॒	ਨੀ	ਪਧ॒	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇ॒ਗ								
ਸਙ	ਰਙ	ਪਙ	ਰ	ਤਾਙ	ਙ ਙ	ਰੈਙ	ਙ ਙ								

						ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ
								ਡ	ਰਿ	ਡ	ਰਿ	ਮਰ	ਤੇऽ	ਜ	ਬ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਮਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਪ	–	ਗ	ਮ
ਜऽ	ऽ	ਜਾਨੀ	ਐ	ਦੂ	ऽ	ऽ	ਰਿ	ਡ	ਰੁ	ਚੂ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਦੇ	ऽ
ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਗ								
ਖ਼ਿਆ	ऽऽ	ਭ	ਰ	ਪੂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰਿ								

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਾਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀਆ ॥ ੧ ॥
ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥
ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕਉ ਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ॥ ਸੋ ਅਨ ਰਸ ਨਾਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ੨ ॥
ਜਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥ ਸੋ ਕਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੈ ॥ ੩ ॥
ਜਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੮੬)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਭੈਰਵ ਥਾਟ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			ਗਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਮ	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ਼	ਰੇ
				ਜਾऽ	ऽऽ	ਕੀ	ऽ	ਪ੍ਰੀऽ	ऽ	ਤਿ	ਗੋ	ਬਿੰ	ਦ	ਸਿਉ	ऽ
ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਮ	–	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ
ਲਾ	ऽ	ਗੀ	ऽ	ਦੂ	ऽ	ਖੁ	ਦ	ਰ	ਦੁ	ਭ੍ਰ	ਮੁ	ਤਾऽ	ऽऽ	ਕਾ	ऽ
ਪਧੁ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਗ												
ਭਾऽ	ऽऽ	ਗੀऽ	ऽऽ												

ਅੰਤਰਾ				ਗਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸ਼ਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ
				ਜਾS	SS	ਕਾ	S	ਮੀ	S	ਤੁ	ਸਾ	ਜS	ਨੁ	ਹੈS	SS
ਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਸ	ਮੀ	ਆ	S	ਤਿ	ਸੁ	ਜ	ਨ	ਕਉ	S	ਕ	ਹੁ	ਕਾS	SS	ਕੀ	S
ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	–												
ਕS	ਮੀS	ਆS	S												

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰਕੇ ਚਰਣ ਊਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਥੇ ॥ ੧ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥
ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਰੰਗ ਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਨਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥ ੨ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਡੀਠਾ ॥ ੩ ॥
ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੮੧)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਭੈਰਵ ਥਾਟ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਸਾ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਪਮ	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਰੇ
				ਸ	ਤਿ	ਗ	ਰ	ਅS	ਪੁS	ਨੇ	S	ਕਉ	S	ਕੁ	ਰ
ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਧੁ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਮਧੁ	ਪ	ਮ
ਬਾ	S	ਨੀ	S	ਆ	S	ਤ	ਮ	ਚੀ	S	ਨਿ	ਪ	ਰS	ਮS	ਰੰ	ਗ
ਗਮ	ਰੇਗ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ												
ਮਾS	SS	ਨੀS	SS												

ਅੰਤਰਾ				ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਗੁ	ਰ	ਕੇ	ऽ	ਚ	ਰ	ਣऽ	ਊऽ	ਪ	ਰਿ	ਮ	ਰੇ
ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਮ	ਪਧੁ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਮਾऽ	ऽ	ਥੇ	ऽ	ਤਾऽ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਦੁ	ਖ	ਮ	ਰ	ਸऽ	ਗਾऽ	ਲੇ	ऽ
ਪਧੁ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਗ												
ਲਾऽ	ऽऽ	ਥੇऽ	ऽऽ												

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਆਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਊਣਾ ਕਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੀਤ ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਰਾਖਹੁ ਸਦ ਚੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵਿ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥ ੨ ॥
ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨ ਕਰਿ ਤੂੰ ਆਸਾ ॥ ਆਦ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ੩ ॥
ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੩੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੮੭)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਭੈਰਵ ਥਾਟ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ			ਗਮ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਨੀਰੇ
												ਹऽ	ਰਿऽ	ਸਾऽ	ऽऽ
ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਨੀ	ਧੁ	ਸਾ	ਨੀ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਮ
ਪ੍ਰੀ	ऽ	ਤ	ਮੁ	ਕ	ਰਿ	ਮ	ਨ	ਮੀ	ऽ	ऽ	ਤ	ਪ੍ਰਾ	ऽ	ਨ	ਅ
ਗਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਪ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਧੁਪ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਮਗ				
ਧਾऽ	ऽऽ	ਰੁ	ਗ	ਖਹੁ	ऽऽ	ਸऽ	ਦ	ਚੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤऽ				

										ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਧ	ਪ	ਧ੍ਰ
												ਰੇ	ऽ	ਮ	ਨ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ
ਮ	ऽ	ਰੇ	ਤੂੰ	ਤਾ	ऽ	ਕਉ	ऽ	ਆ	ऽ	ਹਿ	ऽ	ਜਾऽ	ऽऽ	ਕੈ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	–	ਨੀਧ੍ਰ	ਸਾਂਨੀ	ਧ੍ਰਪ	ਧ੍ਰਪ	ਮਪ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ				
ਉऽ	ऽऽ	ਣਾ	ऽ	ਕऽ	ਛੂऽ	ਹੂऽ	ऽऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਹਿऽ	ऽऽ				

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮੀਤੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥ ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤਬ ਕੁਸਲ ਸਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥
ਏਕਾ ਟੇਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤ ॥
ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥ ੨ ॥
ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੩ ॥
ਹਮ ਦਾਸੇ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ॥ ੪ ॥ ੪੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੮੭)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਭੈਰਵ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			ਸਾਰੇ	ਗਰੇ	ਗ	ਮ	ਗਮ	ਪਧ੍ਰ	ਪ	ਮ	ਗਰੇ	ਗਰੇ	ਨ਼ੀ	ਰੇ
				ਏऽ	ऽऽ	ਕਾ	ऽ	ਟੇऽ	ऽऽ	ਕ	ਮ	ਰੈऽ	ऽऽ	ਮ	ਨਿ
ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਗਮ	ਪਧ੍ਰ	ਸਾਂ	ਨੀ
ਚੀ	ऽ	ऽ	ਤ	ਜਿ	ਸੁ	ਕਿ	ਛੁ	ਕ	ਰ	ਣਾ	ਸੁ	ਹऽ	ਮऽ	ਰਾ	ऽ
ਧ੍ਰਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ												
ਮੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤऽ												

ਅੰਤਰਾ				ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਮੀਠ	ਠ	ਤੁ	ਕ	ਰੇ	ਠ	ਸੇ	ਠ	ਟੀ	ਠ	ਹ	ਮ
ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਗਮ	ਪਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ
ਮ	ਠ	ਨਾ	ਠ	ਮੀਠ	ਠਠ	ਤ	ਕੇ	ਕ	ਰ	ਤ	ਬ	ਕੁਠ	ਸਠ	ਲ	ਸ
ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ												
ਮਾਠ	ਠਠ	ਨਾਠ	ਠਠ												

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੰਗਾ ॥ ੧ ॥
ਮਾਧਉ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥
ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥ ੩ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੯੮)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਭੈਰਵ ਥਾਟ ਔਡਵ-ਸੰਪਰਣ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਰੇ
				ਮਾ	ਠ	ਧਉ	ਜਾ	ਕਉ	ਠਠ	ਹੈ	ਠ	ਆ	ਠ	ਸ	ਤੁ
ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	–	ਪ	ਧੁ	ਪ	–	ਮਪ	ਨੀਸਾ	ਨੀ	ਧੁ
ਮਾ	ਠ	ਰੀ	ਠ	ਤਾ	ਠ	ਕਉ	ਠ	ਕ	ਛੁ	ਨਾ	ਠ	ਕੀਠ	ਠਠ	ਸੰ	ਠ
ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾਰੇ	ਸਾ												
ਸਾਠ	ਠਠ	ਰੀਠ	ਠ												

ਅੰਤਰਾ				ਮ	–	–	–	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਜਾ	ऽ	ਕਉ	ऽ	ਤੁ	ਮ	ਭਏ	ऽ	ਸ	ਮ	ਰ	ਥ
ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	–	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ
ਅੰ	ऽ	ਗਾ	ऽ	ਤਾऽ	ऽऽ	ਕਉ	ऽ	ਕ	ਛੁ	ਨਾ	ऽ	ਹੀऽ	ऽऽ	ਕਾ	ऽ
ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨੀਸਾ												
ਲੰऽ	ऽऽ	ਗਾऽ	ऽऽ												

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਆਪਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਲਾਗੋ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਿ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਵਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ॥ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਤੇਰੀ ਹਤੈ ਬਲਾਇ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਭਾਈ ॥ ੩ ॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥ ੪ ॥ ੫੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੯੦)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਭੈਰਵ ਥਾਟ ਔਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਪਮ	ਰੇਮ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
								ਗੁऽ	ਰੁऽ	ऽ	ਗੁ	ਰੂ	ऽ	ਜ	ਪਿ
ਨੀ	–	ਨੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ
ਮੀ	ऽ	ਤ	ਹ	ਮਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਮੁ	ਖ	ਊ	ऽ	ਜ	ਲ	ਹੋऽ	ऽऽ
ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾ								
				ਬਾऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽ								

						ਅੰਤਰਾ		ਮ	–	ਪ	ਪ	ਨੀ	–	ਨੀ	ਨੀ
								ਰਾ	ऽ	ਖਿ	ਲੀ	ਆ	ऽ	ਗੁ	ਰਿ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–
ਪੂ	ऽ	ਰੈ	–	ਆऽ	ऽऽ	ऽ	ਪਿ	ਮ	ਨ	ਮੁ	ਖ	ਕਉ	ऽ	ਲਾ	ऽ
ਰੇਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾ								
ਗੋऽ	ऽऽ	ਸੰ	ऽ	ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਪੂ								

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

ਸਾਧੂ ਜਨ ਰਾਮੁ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥ ਜਾਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥ ੩ ॥

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੪ ॥ ੬੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੯੨)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਭੈਰਵ ਥਾਟ ਔਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਮਪ	ਧੁਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ
												ਜऽ	ਪਿऽ	ਮऽ	ਨऽ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਮ	–	ਪ	ਨੀ
ਮ	ऽ	ਰੇ	ਗੋ	ਵਿੰ	ਦ	ਕੀ	ऽ	ਬਾ	ऽ	ਣੀ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਧੂ	ऽ
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ				
ਜ	ਨ	ਰਾ	ਮੁ	ਰऽ	ਸऽ	ਨ	ਵ	ਖਾ	ऽ	ਣੀ	ऽ				

										ਅੰਤਰਾ		ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ
												ਜਿ	ਸੁ	ਸਿ	ਮ
ਪ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਮੰ	ਗਂ	ਰੇਂ
ਰ	ਤ	ਦੂ	ऽ	ऽ	ਖੁ	ਸ	ਭੁ	ਜਾऽ	ऽ	ਇ	ऽ	ਨਾऽ	ऽ	ਮੁ	ਰ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ				
ऽऽ	ਨऽ	ਨੁ	ਵ	ਸੈऽ	ऽऽ	ਮ	ਨਿ	ਆऽ	ऽऽ	ਇऽ	ऽऽ				

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤੁ ॥ ੧ ॥
ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਸਭਿ ਕੋਇ ॥
ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਪੁਨੈ ਸੁਆਇ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਿਆ ਦੂਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ਸਗਲ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥
ਰਸਨਾ ਗੀਧੀ ਬੋਲਤ ਰਾਮ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥ ੩ ॥
ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੮੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੯੫)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਭੈਰਵ ਥਾਟ ਔਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਮਪ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
												ਐऽ	ऽऽ	ਸਾऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀ	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	–
ਮੀ	ऽ	ਤੁ	ਕ	ਰ	ਹੁ	ਸ	ਭੁ	ਕੋ	ऽ	ਇ	ऽ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	–
ਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ				
ਬਿ	ਰ	ਥਾ	ऽ	ਕੋऽ	ऽऽ	ਇ	ਨ	ਹੋ	ऽ	ਇ	ऽ				
										ਅੰਤਰਾ		ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪ
												ਅ	ਪੁ	ਨੇ	ਲੋ

–	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ
ऽ	ਭ	ਕਉ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ਨੋ	ऽ	ਮੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤੁऽ	ਸ	ਗ	ਲ	ਮ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ				
ਨੋ	ਰ	ਥ	ਮ	ਕऽ	ਤਿऽ	ਪऽ	ਦੁऽ	ਦੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤੁऽ				

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥
ਪਾਇ ਲਗਉ ਮੋਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਕੋਊ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਧਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੈ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਿਰਾਗੀ ॥ ੧ ॥
ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ॥
ਮਿਟਿਓ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੦੪)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਬਿਲਾਵਲਥਾਟ ਇਕ ਅਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪ੍ਰਕਾਰ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਗ	ਗ	ਪ
												ਪ੍ਰ	ਭ	ਮਿ	ਲ
ਮ	–	ਸ	–	ਸਾਗ	ਮਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ	ਮ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ
ਬੇ	ऽ	ਕਉ	ऽ	ਪ੍ਰੀऽ	ऽਤਿ	ਮ	ਨਿ	ਲਾ	ऽऽ	ਗੀ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਇ	ਲ
ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਪ	–	ਪ	–	ਧਨੀ	ਸਾਂ
ਗਉ	ऽ	ਮੋ	ਹਿ	ਕ	ਰਉ	ऽ	ਬੇ	ऽ	ਨ	ਤੇ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ਊऽ	ऽ
ਸ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਮਗ	ਗਰੇ	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ				
ਸਂ	ऽ	ਤੁ	ਮਿ	ਲੈऽ	ऽऽ	ਬऽ	ਡ	ਭਾ	ऽ	ਗੀ	ऽ				

								ਅੰਤਰਾ				ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
												ਮ	ਨ	ਅ	ਰ
ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	–
ਪਉ	ऽ	ਧ	ਨੁ	ਗ	ऽ	ਖਉ	ऽ	ਅऽ	ऽऽ	ਗੌਂऽ	ऽऽ	ਮ	ਨ	ਕੀ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਧ	–	ਨੀ	ਪ	ਧ	–	ਧ	ਧ
ਮ	ਤਿ	ਮੋ	ਹਿ	ਸऽ	ਗ	ਲ	ਤਿ	ਆ	ऽ	ਗੀ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਰ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਧ
ਕੀ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਕ	ਥਾ	ऽ	ਸੁ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਵੈ	ऽ	ਅ	ਨ	ਦਿ	ਨੁ
ਧਨੀ	ਸਾਂ	ਧਨੀ	ਪ	ਮਗ	ਗਰੇ	–	ਗ	ਗਮ	ਪਪ	ਮ	ਗ				
ਫਿऽ	ਰਉ	ਤਿऽ	ਸੁ	ਪਿऽ	ਛੈऽ	ऽ	ਵਿ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਗੀ	ऽ				

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਨਿਕਸੁ ਰੇ ਪੰਖੀ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਪਾਂਖ ॥
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੁ ਪੂਰਨ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਹੀਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖੁ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥
ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕੂਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਸ ਪੰਕਜ ਅਤਿ ਤੀਖ੍ਯਣ ਮੋਹ ਕੀ ਫਾਸ ॥
ਕਾਟਣਹਾਰ ਜਗਤ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥ ੧ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸੁਨਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ੨ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੦੪)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਪੂਰਵੀ ਮੇਲ)

ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮ	ਗਮ	ਗਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀਧ਼
											ਨਿ	ਕऽ	ਸऽਸੁऽ	ਰੇ	ऽऽ

ਨ਼ੀ – ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਗ ਰੇ ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ – ਮ ਧ਼ ਸਾ –

ਪੰ ऽ ਖੀ ਸਿ ਮ ਰਿ ਹ ਰਿ ਪਾਂ ऽ ਖਿ ऽ ਮਿ ਲਿ ਸਾ ऽ

ਨ਼ੀ – ਰੇ ਰੇ ਗ ਰੇ ਮ ਗ ਰੇ – ਸਾ ਸਾ ਸਾ – ਪ ਪ

ਧੁ ऽ ऽ ਸ ਰ ਣਿ ਗ ਹੁ ਪੂ ऽ ਰ ਨ ਗ ऽ ਮ ਰ

ਮਪ ਧੁ ਮ ਪਪ ਮਧੁ ਮਗ ਰੇ ਮਗ ਰੇ – ਸਾ

ਤऽ ਨੁ ਹੀ ਅ ਰੈऽ ऽऽ ਸੰ ਗਿऽ ਗ ऽ ਖੁ

ਅੰਤਰਾ ਮ ਮ ਗ –

ਭ੍ਰ ਮ ਕੀ ऽ

ਮ – ਧੁ ਧੁ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ ਰੇਂ ਗਾਂ ਰੇਂ

ਕੂ ऽ ਈ ਤ੍ਰਿਸ ਨਾऽ ऽऽ ਰ ਸ ਪੰ ऽ ਕ ਜ ਅ ਤਿ ਤੀ ऽ

ਮ ਗਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧੁ ਪ ਪ ਪ – ਪ ਪ

ऽ ऽ ਧ ਣ ਮੋ ਤ ਕੀ ऽ ਫਾ ऽ ऽ ਸ ਕਾ ऽ ਟ ਨ

ਮਪ ਧੁ ਮ ਗ ਰੇ ਰੇ ਮ ਗ ਰੇ – ਸਾ ਸਾ ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਪ ਧੁ

ਹਾऽ ऽ ਰ ਜ ਗ ਤ ਗੁ ਰ ਗੋ ऽ ਬਿ ਦ ਚऽ ਰऽ ਨ ਕ

ਮਪ ਧੁ ਪ ਪ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀਧੁ ਪਮ ਗਰੇ ਮਗ ਰੇਸਾ

ਮऽ ਲ ਤਾ ਕੇ ਕऽ ਰऽ ਹੁऽ ਨਿऽ ਵਾऽ ऽऽ ਸऽ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥
ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਚਿਤਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਹੈ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ਨੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ॥
ਤੁਲਾ ਧਾਰ ਤੋਲੇ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਭੋ ਹੀ ਥੋਰਾ ॥ ੧ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਜਾਤ ਬਹੋਰਾ ॥
ਅਨਦ ਸੂਖ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਸਵੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੦੪)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਪੂਰਵੀ ਮੇਲ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਪ	ਮਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਪਪ	ਮ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ
				ਹ	ਰਿऽ	ਪੇ	ऽ	ਖ	ਨ	ਕਉ	ਸਿਮ	ਰ	ਤ	ਮ	ਨੁ
ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	–	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਰੇ	ਗ
ਮ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਆऽ	ऽऽ	ਸऽਪਿਆ	ऽ	ਸੀ	ਚਿ	ਤ		ਵਉ	ऽऽ	ਦਿ	ਨੁ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਸਾਸਾ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ
ਰੈ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਹੈऽ	ऽऽ	ਕੋ	ਈ	ਸੰऽ	ऽ	ਤੁ	ਮਿ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਵੈऽ	ऽ
ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ												
ਨੇऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਸੇऽ	ऽ	ਵਾ	ऽ	ਕ	ਰਉ	ऽ	ऽ	ਦਾऽ	ऽऽ	ਸ	ਦਾ

ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ
ਸ	ਨ	ਕੀ	ऽ	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਭਾਂ	ऽ	ਤਿ	ਤਿ	ਸੁ	ਕ	ਰਉ	ऽ	ਨਿ
ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	–	ਨੀ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਮ
ਹੋ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਤੁऽ	ਲਾऽ	ऽ	ਧਾ	ऽ	ਰ	ਤੋऽ	ऽऽ	ਲੇ	ऽ	ਸੁ	ਖ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਸਾਸਾ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ
ਸ	ਗ	ਲੇ	ऽ	ਬਿऽ	ਨऽ	ਹ	ਰਿ	ਦऽ	ਰ	ਸ	ਸ	ਭੋऽ	ऽऽ	ਹੋऽ	ऽ
ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ												
ਥੋऽ	ऽऽ	ਗऽ	ऽऽ												

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੁ ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥

ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥

ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥ ੨ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥

ਸੰਤੀ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥

ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੨੫

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੦੫)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਭੈਰਵ ਥਾਟ ਔਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ) ਇਕਤਾਲ

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ						
ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	–
ਰਾS	SS	ਖੁ	ਪਿ	ਤਾ	S	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮ	S	ਰੇ	S
ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	ਸਾਸਾ
ਰਾS	SS	ਖੁ	ਪਿ	ਤਾ	S	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮ	S	ਰੇ	ਮੋਹਿ
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਮੁ	ਮ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਨੁ	ਸ	ਭ	ਗੁ	ਨ	ਤੇS	SS	ਰੇS	SS
					ਅੰਤਰਾ						
ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਪੰ	ਚ	ਬਿ	ਖਾ	S	ਦੀ	ਏ	ਕ	ਗ	ਰੀ	S	ਬਾ
ਸਾਂਰੇਂ	ਮਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਰਾS	S	ਖਹੁ	ਰਾ	ਖ	ਨ	ਹਾS	SS	SS	ਰੇ	S	S
ਮ	ਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਖੇ	ਦੁ	ਕ	ਰਤਿ	ਅ	ਰੁ	ਬਹੁ	ਤੁ	ਸੰS	ਤਾ	S	ਵਹਿ
ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਆ	S	ਇਓ	ਸਰ	ਨਿ	ਤੁ	ਹਾS	SS	ਰੇS	SS	SS	SS

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਤੁਝ ਤੇ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥ ੧ ॥
ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੇ ਰੰਗਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ ॥ ੨ ॥
ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਹ ਕੇਵਲ ਜਬ ਤੇ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੀ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੋ ਚੂਕੋ ਸਹਸਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਈ ॥ ੩ ॥
ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਜਲੁ ਤਰਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮਿਰਆ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੦੬)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਭੈਰਵ ਥਾਟ) — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਸ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗਰੇ	ਗਰੇ	ਸਾਰੇ	ਸਾਨੀ	ਸਾ	—	ਸਾ	—
ਤੁ	ਝ	ਬਿ	ਨੁ	ਕS	ਵS	ਨੁS	ਹS	ਮਾ	S	ਰਾ	S
ਗਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਮ	ਗਰੇ	ਗਰੇ	ਸਾਰੇ	ਸਾਨੀ	ਸਾ	—	ਸਾ	ਸਾਸਾ
ਤੁ	ਝS	ਬਿ	ਨੁ	ਕS	ਵS	ਨੁS	ਹS	ਮਾ	S	ਰਾ	ਮੇਰੇ
ਮ	—	ਗ	ਮ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਧੁਪ	ਧੁ	ਪਮ	ਗਰੇ
ਪ੍ਰੀ	S	ਤ	ਮ	ਪ੍ਰਾS	SS	ਨS	ਅ	ਧਾS	S	ਰਾS	SS
						ਅੰਤਰਾ					
ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ
ਅੰ	ਤ	ਰ	ਕੀ	ਬਿ	ਧਿ	ਤੁ	ਮ	ਹੀ	ਜਾ	S	ਨੀ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂਮਂ	ਗਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸ਼ਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਤੁS	ਮS	ਹੀS	ਸ	ਜਨ	ਸੁ	ਹੇS	SS	SS	ਲੇ	S	S

ਗਗ	ਮ	ਪ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਠੀ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਮਗ	ਰੇ	ਗ	ਗਗ
ਸਰ	ਬ	ਸੁ	ਖਾS	SS	ਮੈ	ਤੁS	ਝS	ਤੇS	ਪਾ	ਦੇ	ਮੇਰੇ
ਰੇਗ	ਰੇਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਗਮ	ਪਧੁ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਠਾS	ਕS	ਰ	ਅ	ਗਹ	ਅ	ਤੇS	SS	ਲੇS	SS	SS	SS

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥
ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥
ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾਤਾ ਏਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ਕਿਉ ਮਿਲਹ ਤੁਝੈ ਉਡੀਣੀਆ ॥
ਕਰ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਘੜੀ ਵਿਸਰੈ ਪਲੁ ਮੂਰਤੁ ਦਿਨ ਰਾਤੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਜਿਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੨੪੭)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਪੂਰਵੀ ਮੇਲ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਸਾਨ਼ੀ	ਧੁਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਮ̍	ਗ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਰੇ
						ਮ̍S	ਰੇS	ਮ	ਨਿ	ਬੈ	S	ਗ	S	ਗੁ	ਭਇ
ਮ	—	—	ਨ਼ੀਧੁ਼	ਨ਼ੀ	—	—	—	ਮ̍	—	ਧੁ਼	—	ਮ̍ਧੁ਼	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ
ਆ	S	S	ਜੀS	ਉ	S	S	S	ਕਿਉ	S	ਦੇ	S	ਖਾS	S	ਪ੍ਰ	ਭ

ਨ਼ੀ	ਰੇਂ	ਸਾ	–	–	–	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਗਮੰ	ਪ	ਪ	ਪ
ਦਾ	ਙ	ਤੇ	ਙ	ਙ	ਙ	ਮੰ	ਰੇ	ਮੀ	ਙ	ਤ	ਸ	ਖਾਙ	ਙ	ਹ	ਰਿ
ਮੰ	ਧੁ	ਪ	–	ਪ	–	–	–	ਮੰ	ਧੁ	ਮੰਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ
ਜੀ	ਙ	ਉ	ਙ	ਙ	ਙ	ਙ	ਙ	ਗੁ	ਙ	ਰਙ	ਙ	ਪੁ	ਰ	ਖ	ਬਿ
ਪਧੁ	ਮੰਪ	ਗਮੰ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ										
ਧਾਙ	ਙਙ	ਤੇਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ										

ਅੰਤਰਾ

								ਮੰ	ਮੰ	ਗ	ਗ	ਮੰ	–	ਧੁ	–
								ਪੁ	ਰ	ਖੋ	ਬਿ	ਧਾ	ਙ	ਤਾ	ਙ
ਮੰਧੁ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਵਙ	ਙ	ਙ	ਕੁ	ਸ੍ਰੀ	ਙ	ਧ	ਰੁ	ਕਿਉ	ਙ	ਮਿ	ਲਹ	ਤੁਙ	ਝੇ	ਙ	ਉ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਨੀ	–	ਧੁ	ਪ	ਮੰਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਮੰਪ	ਮੰ	ਗ
ਡੀਙ	ਙਙ	ਙ	ਣੀ	ਆ	ਙ	ਙ	ਙ	ਕਙ	ਰ	ਕ	ਰਹਿ	ਸੇਙ	ਙਙ	ਵਾ	ਙ
–	ਰੇਗ	ਰੇ	ਮੰ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਸਾ	ਪ	–	ਪ	ਮੰਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ
–	ਸੀਙ	ਙ	ਸੁ	ਚ	ਰ	ਣੀ	ਙ	ਮਨਿ	ਆ	ਙ	ਸ	ਦਙ	ਰਙ	ਸ	ਨਿ
ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ										
ਮਾਙ	ਙ	ਙਙ	ਣੀਙ	ਆਂਙ	ਙਙ										

ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕੁ ॥

ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ
ਛੰਤ ਗੋਬਿਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥
ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੨੫੪)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਭੈਰਵ ਮੇਲ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਗਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਮ	ਗਰੇ	ਗਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
								ਛਾऽ	ऽऽ	ਤੀ	ऽ	ਸੀऽ	ऽऽ	ਤ	ਲ
ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਮ	ਨੁ	ऽ	ਸੁ	ਖੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਛੰ	ऽ	ਤ	ਗੋ	ਬਿ	ਦ	ਗੁ	ਨ
ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀਧੁ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਗ								
ਗਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਇऽ	ऽऽ								
							ਅੰਤਰਾ	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	–
								ਐ	ऽ	ਸੀ	ऽ	ਕਿऽ	ਰऽ	ਪਾ	ऽ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਕ	ਰ	ਹੁ	ऽ	ਪ੍ਰ	ऽ	ਭ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਨ	ਕ	ਦਾ	ऽ	ਸ	ਦ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਂਗ								
ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸਲੋਕੁ ॥

ਝਾਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ
ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਆਰਾਧਿ ॥
ਕਾਰਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ
ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੫੫)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਭੈਰਵ ਮੇਲ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮ	ਗਰੇ	ਗਰੇ	ਸਾ	ਨੀ
											ਝਾ	ਲਾS	ਘੇS	ਉ	ਠਿ
ਸਾਰੇ	ਨੀਸਾ	–	–	ਨੀ	ਧ	ਸਾ	ਨੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਧ
ਨਾS	SS	S	S	S	S	S	ਮੁ	ਜ	ਪਿ	S	ਨਿ	ਸਿ	ਬਾ	S	S
ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਧਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ					
ਸੁS	ਰS	ਆS	S	ਰਾS	SS	SS	SS	SS	SS	SS					
								ਅੰਤਰਾ			ਪ	ਧ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ
											ਕਾ	S	ਰਾS	SS	S
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	–	–	ਨੀਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਤੁ	ਝੈ	S	ਨ	ਬਿਆ	S:S	SS	ਪ	ਈ	S	S	ਨਾS	S	ਨ	S	ਕ
ਨੀਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ					
ਮਿS	ਟੈ	S	ਉ	ਪਾS	SS	SS	SS	SS	SS	ਧਿS					

ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕੁ ॥

ਧਰ ਜੀਅਰੇ ਇਕ ਟੇਕ ਤੂ
ਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀ ਆਸ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ
ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੫੧)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਪੂਰਵੀ ਮੇਲ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ				ਮ̍	ਗ	ਰੇ̱	–	ਸਾ
												ਧ	ਰ	ਜੀ	ऽ	ਅ
ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਧੁ਼	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ̱	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਰੇ̱	ਗ	ਰੇ̱	ਮ̍
ਰੇ	ऽ	ਇ	ਕ	ਟੇ	ऽ	ऽ	ਕ	ਤੂ	ऽ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਹਿ	ऽ	ਬਿ
ਗ	ਰੇ̱	ਸਾ	–	ਪਪ	ਮ̍ਪ	ਧੁਧੁ	ਮ̍ਗ	ਰੇ̱ਮ̍	ਗਰੇ̱	ਸਾ					
ਡਾ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਸ					
								ਅੰਤਰਾ				ਮ̍	ਗ	ਮ̍	–	ਧੁ
												ਨਾ	ऽ	ਨ	ऽ	ਕ
ਮ̍ਧੁ	ਨਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਮ̍ਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਰੇਂਨੀ
ਨਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਮੁ	ਧਿਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ऽ	ਕਾऽ	ऽऽ	ਰऽ	ऽ	ਜੁऽ
ਧੁ	–	ਪ	–	ਮ̍ਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ̍	ਗਰੇ̱	ਮ̍ਗ	ਰੇ̱ਸਾ					
ਆ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਗਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਸਿऽ					

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ

ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਹਨ, (ੳ) ਪਹਿਲੇ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਤੇ ਗਉੜੀ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੈ, (ਅ) ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਗਉੜੀ ਅੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮਧਿਅਮ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ੲ) ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਥਾਟ ਮਾਰਵਾ ਹੈ । ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਦੇ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਨਾਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਦੇ ਇਸ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ ਦੋਂ ਮੱ–ਧਅਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦ ਚਿਤਰ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਅਤੇ ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਦੀ ਰੰਗਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਿਅਮ ਨਾਲੋਂ ਤੀਬਰ ਮੱਧਿਅਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ ਦਾ ਗਉੜੀ ਕਹਿਣਾ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ; ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੋ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਦ ਲਹਿਰਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ । ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਦੇ, ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਗਉੜੀ ਰੰਗਤ ਸਾਫ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਗ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਵਰਜ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਹੀ ਸੁਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸ਼ਡਵ ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ਡਜ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਗਾਇਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਕੰਨ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਚੌਗਿਰਦੇ ਵਿਚ ਕਰੁਣਾਰਸ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਛਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਰੇ̱ ਰੇ̱, ਮ̍ ਪ, ਮ̍ ਪ, ਨੀ ਸਾਂ

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਧ̱ ਪ, ਧ̱ ਮ, ਮ ਪ, ਮ̍ਧ̱ ਮ̍, ਗਰੇ̱ ਗਰੇ̱ ਸਾ ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਨੀ ਧ̱ ਪ, ਧ̱ ਮ, ਪ ਮ̍ਧ̱ ਮ̍, ਗਰੇ̱ ਗਰੇ̱ ਸਾ ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾ ਰੇ̱ ਸਾ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ਼̱ ਪ, ਧ਼̱ ਮ, ਪ, ਪ਼ ਮ̍ਧ਼̱ ਮ̍ਗ਼ ਮ̍ਪ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਸਾ ਰੇ̱ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ̱ ਰੇ̱ ਸਾ,

ਸਾ ਰੇ̱ ਮ̍ਗ ਰੇ̱ ਗ, ਮ̍ ਰੇ̱ ਰੇ̱ ਪ, ਰੇ̱ ਮ̍ਪ ਧ̱ ਮ̍ਪ ਧ̱ ਮ, ਪ ਧ̱ ਮ̍ਪ ਧ̱ ਮ, ਮ ਪ ਮ ਪ ਗ, ਮ̍ ਰੇ̱ ਗ, ਰੇ̱ ਰੇ̱ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ̱ ਸਾ ।

2. ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਰੇ ਰੇ ਮ, ਮਪ, ਸਾ ਰੇ ਗ ਰੇ ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਮ ਮ ਪ, ਰੇ ਪ ਮਪ ਧ ਮਪ, ਮ ਮ ਗ ਰੇ ਗਰੇ,

ਰੇ ਮਪ ਧ ਮਪ ਧ ਮਪ, ਮਪ ਨੀ ਧ ਪ, ਧ ਮ, ਪਗ, ਮ ਮ ਗ ਰੇ, ਰੇ ਮਰੇ ਪ, ਮਧ ਮਗ,
ਰੇ ਰੇ ਗ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

3. ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਮਧ ਪਪ ਮ ਧ ਪ, ਮਪ ਨੀ ਧ ਪ, ਮਪ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਮਪ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ

ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ, ਗਂ ਰੇਂ ਮਂਗਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ,

ਧ ਮ, ਮ ਪ ਗ, ਮਪ ਧ ਮਗ ਰੇ, ਮ ਰੇ ਗ, ਰੇ ਗ ਰੇ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ

ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਪੂਰਨ ਭਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵੈ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਮਾਈ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ॥ ੧ ॥
ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਰਭਉ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੦੨)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ (ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਗਉੜੀ ਅੰਗ) ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਿਅਮ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਬਾਈ						
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
ਰਾऽ	ऽऽ	ਮ	ਕੋ	ਬ	ਲੁ	ਪੂ	ਰ	ਨऽ	ਭਾ	ऽ	ਈ
ਪਧ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਗ	ਗ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ
ਤਾऽ	ऽ	ਤੇ	ਬ੍ਰਿऽ	ਥਾ	ਨ	ਬਿਆ	ऽऽ	ਪੈऽ	ਕਾ	ऽ	ਈ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮੰ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੰਗੰ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਜੋ	ऽ	ਜੋ	ਚਿ	ਤ	ਵੈ	ਦਾऽ	ਸਸ੍ਹ	ਹਰਿ	ਮਾ	ऽ	ਈ
ਨੀਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਗ	ਮੰ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀऽ
ਸੋऽ	ऽ	ਸੋ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ਆऽ	ਪਿ	ਕ	ਗऽ	ऽऽ	ਈऽ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥
ਜੀਤਿ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਖਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ॥ ਛੋਡਿ ਗਏ ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥ ੧ ॥
ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਾਜ ਰੰਗ ॥ ਤਿਆਗਿ ਚਲਿਓ ਹੈ ਮੂੜ ਨੰਗ ॥ ੨ ॥
ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਦੇਹ ਫੂਲਿਆ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਧਰ ਸੰਗਿ ਰੂਲਿਆ ॥ ੩ ॥
ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੧੦)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ (ਮਾਰਵਾ ਥਾਟ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮੰ	ਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ
											ਸੁ	ਖੁ	ਨਾऽ	ऽਨੀ	ਹੀ
ਸਾ	—	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	—	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਰੇਮੰ	ਪ	ਮੰ
ਰੇ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਭ	ਗ	ਤਿ	ਬਿ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਜੀ	ऽ	ਤਿऽ	ऽ	ਜ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ
ਨ	ਮੁ	ਇ	ਹੁ	ਰS	ਤS	ਨੁ	ਅ	ਮੋ	S	ਲ	ਕੁ	ਸਾS	SS	ਧ	ਸੰ
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀਧ	ਮਧ	ਪਮ	ਗਮ·	ਗਰੇ	ਸਾ					
ਗ	ਤਿ	ਜ	ਪਿ	ਇS	SS	ਰS	ਖਿS	ਨਾS	SS	S					

ਅੰਤਰਾ

											ਮ	ਗ	ਮ	–	ਧ
											ਸੁ	ਤ	ਸੰ	S	S
ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਮਂ
ਪS	ਤਿS	ਬ	ਨਿ	ਤਾ	S	S	ਬਿ	ਨੋ	S	ਦ	ਛੋ	S	ਡਿ	S	ਗ
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀਧ	ਮਧ	ਪਮ	ਗਮ	ਗਰੇ	ਸਾ					
ਏ	S	ਬ	ਹੁ	ਲੋS	SS	SS	ਗS	ਭੋS	SS	ਗ					

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਿਣ

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਾਗ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਹਨ ਇਕ ਭੈਰਵ ਥਾਟ ਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਦਾ। ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਿਣ ਦੇ ਇਸ ਸਰੂਪ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਭੈਰਵ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ, ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰ ਵਰਜਿਤ, ਨਿਸ਼ਾਦ ਦੋਵੇਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਧੈਵਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ – ਔਡਵ ਹੈ। ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਦੀ ਇਸ ਵੰਨਗੀ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਵੇਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਰੇ ਮ ਧੁ, ਨੀ ਸਾਂ

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਧੁ ਮ, ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਧੁ ਮ, ਰੇ ਮ, ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀਧ਼ੁ ਸਾ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਸਾਰੇ ਨ਼ਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ੁ ਸਾ ਨ਼ੀ, ਰੇ ਸਾ, ਰੇਰੇ ਸਾਨ਼ੀਸਾ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ਼ੁ ਧ਼ੁ ਮ਼,

ਮ਼ ਧ਼ੁ ਨ਼ੀ ਮ਼ ਧ਼ੁ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਧ਼ੁ ਨ਼ੀ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਮ ਰੇ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀਂ ਨੀ ਰੇ ਸਾ।

2. ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ ਧ਼ੁ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ਮ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਮ ਰੇ ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਰੇ ਮ ਮ ਧੁ ਧੁ ਮ, ਸਾਰੇ ਮ ਮ ਧੁ, ਧੁ ਧੁ ਮ,

ਮ ਰੇ ਸਾ, ਸਾਰੇ ਮਮ ਰੇ ਮ ਰੇ ਧੁ ਮ, ਮਮ ਰੇਸਾ ਸਾਰੇ ਮਮ ਧੁ ਧੁ ਮ, ਸਾਰੇ ਮਮ ਰੇ ਮ ਰੇ ਧੁ ਮ ਨੀ ਧੁ ਮ,

ਨੀਨੀ ਧੁਨੀ ਮ ਧੁ ਰੇ ਧੁ ਮ, ਧੁਮ ਰੇਮ ਧੁ ਮ ਰੇ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

3. ਸਾਰੇ ਮਮ ਨੀ ਨੀ ਧੁ ਮ, ਮ ਮ ਧੁ, ਨੀ ਸਾਂ, ਸਾਂਨੀ ਧੁਮ ਧੁਨੀ ਮਧੁ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ, ਮ ਧੁ ਮ ਨੀ ਧੁ ਸਾਂ ਨੀ ਰੇਂ ਸਾ, ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਮਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਸਾਂਨੀ ਧੁਮ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ ਮ, ਮ ਨੀ ਧੁ, ਮ ਧੁ ਮ ਨੀ ਧੁ ਮ, ਰੇ ਧੁ ਮ, ਸਾ ਮ ਰੇ, ਧ਼ੁ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦਯ ਗੁਸਾਈ ਮੀਤੁਲਾ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੈ ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜੀ ॥ ੧ ॥
ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤਹੁ ਉਧਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀਆ ਤੂੰ ਸਦ ਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ੨ ॥
ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਾਰ ॥
ਸਰਣਿ ਸਮਾਈ ਦਾਸ ਹਿਤ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ੩ ॥
ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ਸੇ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ੪ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਭਜੈ ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੦੩)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ (ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**
(ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਰੇਸ਼ ਕੋਮਲ ਨੀ ਦੋਵੇਂ)

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਸਾਰੇ	ਮਧੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ऽ
								ਦਇ	ऽऽ	ਯ	ਗੁ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਈ	ऽ
ਨ਼ੀ	ਧੁ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	–
ਮੀ	ऽ	ऽ	ਤੁ	ਲਾ	ऽ	ऽ	ਤੂੰ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਹ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਰੈऽ	ਰੈ
ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਧੁਮ	ਧੁਮ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ								
ਬਾऽ	ऽऽ	ऽਸੁ	ਜੀऽ	ਉऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ
								ਤੁ	ਝ	ਬਿ	ਨੁ	ਘ	ਰੀ	ऽ	ਨ

ਮਧ̱	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	–	–	–	ਸਾਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂਰੇ̱ਂ	ਮਂ	ਰੇ̱ਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	–
ਜੀऽ	ऽऽ	ऽ	ਵ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਧ੍ਰਿ	ਗ	ਰऽ	ਹ	ਣਾ	ऽ	ਸੰ	ऽ
ਰੇ̱ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	ਧ̱	ਨੀ̱	ਧ̱	ਮ	ਮ	–	ਧ̱	ਮਧ̱	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰ
ਸਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰਿ	ਜੀ	ऽ	ਅ	ਪ੍ਰਾऽ	ऽऽ	ਣ	ਸੁ	ਖ
ਧ̱	ਨੀ̱	ਧ̱	ਮ	ਰੇ̱	ਮ	ਰੇ̱	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ̱	ਮ	ਰੇ̱	ਮ	ਧ̱	ਮ	ਮ
ਦਾ	ऽ	ऽ	ਤਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਬ	ਲਿ
ਧ̱ਨੀ	ਸਾਂਰੇ̱ਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ̱ਨੀ̱	ਧ̱ਮ	ਧ̱ਮ	ਰੇ̱ਮ	ਰੇ̱ਸਾ								
ਹਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽਰਿ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽऽ								

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ
ਰਹੋਏ ਕੇ ਛੰਤ ਕੇ ਘਰਿ ਮਃ ੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹੈ ਕੋਈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੋ ਗਾਵੈ ॥
ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ੧ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਚਾਹੈ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਹਰਿ ਆਹੈ ॥
ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੈ ॥ ੨ ॥

ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਿਨ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੀ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਿਹ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥ ੩ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਪਾਰੇ ॥
ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗਤੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੦੩)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ (ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਪਮ	ਗਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
								ਹੈਂऽ	ऽऽ	ਕੋਂऽ	ਈऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਮ
ਨ਼ੀ	ਧੁ਼	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗਮ	ਪ	ਪ	ਮ
ਪਿਆ ऽ	ਰੇ		ऽ	ਗਾ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਸ	ਰ	ਬ	ਕ	ਲਿਆ ऽ		ਣ	ਸੂ
–	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ								
ऽ	ਖ	ਸ	ਚੁ	ਪਾऽ	ऽ	ਵੈऽ	ऽऽ								
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਨੁ	ਬ	ਬ	ਨੁ	ਖੋऽ	ऽऽ	ਜ	ਤ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਫਿ	ਰ	ਤ	ਬੈ	ਗ	ऽ	ਗੀ	ऽ	ਬਿ	ਰ	ਲੇ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਹੂ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਨੀ	–	ਧੁ	ਪ	ਨੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗਮ	ਪ	ਪ	–
ਏऽ	ਕऽ	ਲਿ	ਵ	ਲਾ	ऽ	ਗੀ	ऽ	ਜਿ	ਨਿ	ਹ	ਰਿ	ਪਾऽ	ऽ	ਇਆ	ऽ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾ								
ਸੇऽ	ऽऽ	ਵऽ	ਡऽ	ਭਾऽ	ऽऽ	ਗੀऽ	ऽ								

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ

ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਦੇ ਮਧੁਰ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੁਆਰਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ, ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਵਕਰ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਸਤ ਹੀ ਸੁਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ, ਰੇ਼ ਗ ਮ॑ਪ, ਮ॑ਪ ਧ਼ ਪ, ਨੀ ਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਧ਼ ਪ, ਮ॑ਗ ਮਗ, ਮ॑ਗ, ਰੇ਼ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਪ, ਮ॑ਗ ਮਗ, ਮ॑ਗ ਰੇ਼ ਸਾ, ਨ਼ ਧ਼ ਸਾ ਨ਼ੀ, ਰੇ਼ ਸਾ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. (ਸਾ), ਰੇ਼ ਸਾ ਸਾ ਨ਼ੀ, ਰੇ਼ ਸਾ ਨ਼ੀ ਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀ, ਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ, ਮ॑ਪ ਧ਼ ਪ, ਮ॑ਧ਼ ਨ਼ੀ, ਮ॑ਧ਼ ਮ॑ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀ,

ਧ਼ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ, ਰੇ਼ ਗ, ਧ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ, ਗ ਗ ਰੇ਼ ਸਾ ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ ਮ॑ ਰੇ਼ ਮ ਗ.

ਮ॑ਗ ਰੇ਼ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ ਰੇ਼ ਗ, ਰੇ਼ ਸਾ ਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨੀ ਸਾ ਰੇ਼ ਨ਼ੀ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ ਰੇ਼, ਗ ਮ॑ਪ ਮ॑ਗ,

ਮ॑ਗ ਰੇ਼ ਮ ਗ, ਮ॑ਗ, ਰੇ਼ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ।

2. ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼, ਨ਼ੀ ਗ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਮ॑ ਮ॑ ਗ, ਰੇ਼ ਮਗ. ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ ਪ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ ਮ॑ ਰੇ਼ ਮ ਗ,

ਰੇ਼, ਗਪ, ਧ਼ ਪ ਮ॑ਗ ਰੇ਼, ਪ, ਮ॑ਪ ਧ਼ ਪ, ਮ॑ਗ ਰੇ਼ ਮ ਗ, ਰੇ਼ ਗ ਪ, ਮ॑ਗ ਰੇ਼ ਗ, ਰੇ਼ ਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀ,

ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼; ਮੰਪ ਧ਼ ਪ, ਮੰਪ ਮੰਗ, ਪ ਮੰਗ ਮੰਰੇ਼ ਮ ਗ, ਮੰਗ ਰੇ਼ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀ, ਰੇ਼ ਸਾ,
ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ ।

3. ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ ਰੇ਼, ਮੰਪ ਧ਼ ਪ, ਮੰਗ, ਮੰਧ਼ ਨੀ, ਮੰਧ਼ ਨੀ, ਮੰਧ਼ ਨੀ ਰੇਂ਼ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ਼ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ ਧ਼ ਨੀ,
ਮੰਧ਼ ਨੀ ਰੇਂ਼ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ਼ ਗਂ ਰੇਂ਼ ਸਾਂ, ਨੀ ਧ਼ ਨੀ, ਨੀ ਰੇਂ਼ ਗਂ ਰੇਂ਼ ਮੰਂ ਗਂ, ਮੰਂ ਗਂ ਰੇਂ਼ ਸਾਂ,
ਗਂ ਰੇਂ਼ ਸਾਂ ਰੇਂ਼ ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ ਧ਼ ਨੀ, ਨੀ ਨੀ ਧ਼ ਪ, ਮੰਧ਼ ਪ, ਮੰਪ ਧ਼ ਪ ਮੰਗ, ਰੇ਼ ਗ ਰੇ਼ ਪ, ਮੰਗ,
ਪ ਮੰਪ ਧ਼ ਪ, ਮੰਪ ਗ ਰੇ਼, ਮ ਗ, ਰੇ਼ ਮੰਗ, ਮੰਗ, ਰੇ਼ ਸਾ, ਗ ਰੇ਼ ਸਾ ਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀ,
ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ ।

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥
ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ ॥ ੧ ॥
ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥ ੩ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੦੪)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ				ਮੰ	ਗ	ਰੇ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ਼
												ਕ	ਵ	ਨ	ਗੁ	ਨ
ਸਾ	–ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ਼	–	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ਼	ਗ	–	ਰੇ਼
ਪ੍ਰਾ	ऽਨ	ਪ	ਤਿ	ਮਿ	ਲਉ	ਮੰ	ਰੀ	ਮਾ	ऽ	ਈ	ਹੂ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪ

ਗਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	–	ਧੁਧੁ
ਦੀਣ	ऽ	ऽ	ਨ	ਬੁ	ਧਿ	ਬ	ਲਿ	ਹੀ	ऽ	ਨੀ	ਮੋ	ਇਸ	ਹਿ	ऽ	ਪਰ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪਮ	ਗਮ	ਗ					
ਦੇਣ	ऽऽ	ਸ	ਨਿ	ਦੂਣ	ऽ	ਰ	ਤੇ	ਆਣ	ऽऽ	ਈ					

ਅੰਤਰਾ

											ਮ	ਗ	ਮ	–	ਧੁ
											ਨਾ	ऽ	ਹਿ	ऽ	ਨ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	–	ਮਂ
ਦਣ	ਰਣ	ਬੁ	ਨ	ਜੋ	ऽ	ਬ	ਨ	ਮਾਣ	ऽ	ਤੀ	ਮੋ	ऽ	ਹਿ	ऽ	ਅ
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	–	ਧੁ
ਨਾ	ऽ	ਥ	ਕੀ	ਕਣ	ਰਣ	ਹੁ	ਸ	ਮਾ	ऽ	ਈ	ਖੋ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਤ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਮ	ਗਗ	ਨੀ	ਰੇ	ਗ	–	ਰੇ
ਖੋਣ	ऽऽ	ਜ	ਤ	ਭਣ	ਖੇਣ	ऽ	ਬੈ	ਰਾ	ऽ	ਗਨਿ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਦ	ऽ	ਰ
ਗਪ	ਮਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਮਗ					
ਸਣ	ਨਣ	ਕਉ	ਹਉ	ਵਿਣ	ਰਣ	ਤਣ	ਤਿ	ਸਾਣ	ऽऽ	ਈਣ					

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥
ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ੧ ॥
ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥
ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸਹਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥
ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਏ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥
ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥ ੩ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੀ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੦੫)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮ॑ਗ	ਰੇ॒ਗ	ਰੇ॒ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ॒
											ਅਉ	ऽऽ	ਧऽ	ऽ	ਘ
ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਧ॒	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ॒	–	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ॒	ਗ	ਗ
ਟੈ	ऽ	ਦਿ	ਨ	ਸੁ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ਣੇ	ऽ	ਰੇ	ਮਨ	ਗੁ	ਰ	ਮਿ	ਲਿ
ਗਪ	ਮ॑ਧ॒	ਪ	ਪ	ਮ॑ਧ॒	ਨੀਸਾ	ਰੇ॒ਨੀ	ਧ॒ਪ	ਮ॑ਗ	ਮਗ	ਰੇ॒ਸਾ					
ਕਾऽ	ऽऽ	ਜ	ਸ	ਵਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ					
								ਅੰਤਰਾ			ਮ॑	ਗ	ਮ॑	–	ਧ॒
											ਕ	ਰਉ	ऽ	ऽ	ਬਿ
ਮ॑ਧ॒	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇ॒	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇ॒ਂ	ਗਂ	–	ਮ॑ਂ
ਨੰऽ	ऽऽ	ਤੀ	ऽ	ਸੁ	ਣਹੁ	ਮੇ	ਰੇ	ਮੀ	ऽ	ਤਾ	ਸੰ	ऽ	ਤ	ऽ	ਟ

ਗੰ ਰੇਂ ਸਾਂ – ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀਧੁ ਸਾਂ ਨੀ ਮ ਧੁ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀ

ਹ ਲ ਕੀ ऽ ਬੇऽ ऽऽ ऽ ऽ ਲਾऽ ऽ ऽ ਈ ऽ ਹਾऽ ऽऽ ऽ

ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ ਨੀ ਧੁ ਪ ਮ ਗ ਮ ਗ ਨ਼ੀ ਰੇ ਗ – ਰੇ

ਖਾऽ ऽऽ ਟਿ ਚ ਲ ਹੁ ਹ ਰਿ ਲਾ ऽ ਹਾ ਆ ऽ ਗੈ ऽ ऽ

ਗਪ ਮਧੁ ਪ ਪ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਨੀ ਧੁਪ ਮਗ ਮਗ ਰੇਸਾ

ਬऽ ਚऽ ਨੁ ਸੁ ਹੇऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਲਾऽ ऽऽ ऽऽ

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਝ

ਮੱਧ ਕਾਲਨਿ ਸ਼ੁੱਧ, ਛਾਇਆ ਲਗ ਅਤੇ ਸੰਕੀਰਣ ਰਾਗ ਵਰਗੀਕਰਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਨੁਸਾਰ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਛਾਇਆ ਲਗ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਮਾਝ ਰਾਗ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਡੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਹਨ । ਇਕ ਕਾਫੀ ਥਾਟ ਦਾ, ਦੂਜਾ ਖਮਾਜ ਥਾਟ ਦਾ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ ਦਾ । ਮਾਝ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗਉੜੀ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਡੇ ਅਧਿਐਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਪਰੰਤੂ ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਧੁਨਿਕ 10 ਥਾਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਥਾਟ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ । ਥਾਟ–ਉਪਥਾਟ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਪੂਰਵੀ ਅਤੇ ਖਮਾਜ ਥਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ।

ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੋ ਰਿਸ਼ਭ, ਦੋ ਗੰਧਾਰ, ਦੋ ਮੱਧਿਅਮ, ਦੋ ਧੈਵਤ, ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਬੜੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੂਰਵਕ ਸਪਤਕ ਦੇ 12 ਸੁਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਇਸਦੇ ਆਰੋਹ–ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕਲਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਤ ਹੀ ਸੁਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਅਤਿ ਕਠਿਨ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਇਕ ਅਤਿਅੰਤ ਕਠਿਨ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਰੇ ਰੇਰੇ ਮਪ, ਮਪ ਧੁਪ, ਮਪ ਨੀ ਸਾਂ ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਧ ਪ ਮਪ, ਮ ਗ, ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ ਨੀਧ ਸਾਂ ਨੀ ਰੇ ਸਾ ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਸਾ, ਰੇ ਮਪ, ਧ ਪ ਮਪ, ਮਗ, ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ, ਨੀ ਰੇ ਸਾ ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਨੀ ਧ ਸਾ ਨੀ, ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਨੀ ਧ ਪ ਧ ਪ ਮਪ, ਮ ਗ, ਰੇ ਮਪ, ਮਪ ਨੀ ਨੀ ਸਾ,

ਮਾ ਰੇ ਰੇ ਮਪ, ਮ ਗ, ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਰੇ ਸਾ ਨ ਸਾ ਰੇ ਮਪ, ਰੇ ਮਪ ਮਪ, ਰੇ ਮਪ ਧ ਮਪ ਧ ਪ,

ਧ ਧ ਪ ਮਪ, ਮਗ, ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਨੀ ਧ ਪ, ਮਪ ਨੀ ਨੀ ਸਾ, ਨੀ ਧ ਸਾ ਨੀ, ਰੇ ਸਾ ।

2. ਸਾ ਰੇ ਮੰਪ, ਰੇ ਰੇ ਮੰਪ, ਮੰਪ ਧੁ ਧੁ ਪ, ਮੰਪ ਨੀ ਧੁ ਪ, ਨੀ ਧੁ ਪ ਮੰਪ ਧੁ ਪ, ਮੰਪ ਮਗ, ਰੇ ਪ ਮ ਗ,

ਮ ਗੁ ਰੇ ਸਾ ਰੇ ਮੰਪ, ਮੰਪ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾਂ, ਮੰਪ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨ਼ੀ ਧ ਪ. ਧੁ ਧੁ ਪ ਮੰਪ, ਮ ਪ ਗ,
ਮ ਗੁ ਰੇ ਸਾਂ, ਨ਼ੀ ਧ਼ ਸਾ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

3. ਪ ਪ, ਮੰਪ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨ਼ੀ ਧ ਪ, ਮੰਪ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ, ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ,

ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ, ਨ਼ੀ ਧ ਪ, ਮੰਪ ਧੁ ਪ ਮੰਪ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਮੰ ਪ, ਰੇਂ ਮੰ ਪਂ, ਮੰ ਗਂ,

ਮੰ ਗੁਂ ਰੇ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ ਪ, ਮੰਪ ਧੁ ਪ, ਮ ਗ, ਮ ਗੁ ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼,

ਮੰ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥
ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਕਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥
ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ਜੀਉ ॥
ਪੂਰਨ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਕਿਉ ਪੇਖਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਵਣ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤਾ ਦਾਸੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣੀ ਜੀਉ ॥
ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਤਾਈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥
ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਖੋਜੰਤਾ ਜੀਉ ॥ ਹੋਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥
ਗੀਤ ਨਾਦ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਪਤਿਤ–ਪਵਿਤ ਲਗਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰੇ ਜੀਉ ॥
ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਰਵੈਰੇ ਜੀਉ ॥
ਗੁਰ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰਾਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥
ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥
ਜਿਸੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਿਸੁ ਸਭ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੧੯)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਝ (ਭੈਰਵ ਅੰਗ) — ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

×				0				×				0			
								ਸਥਾਈ							
ਸਾਗ	ਮਧੁ	ਪ–	ਮ	ਗ	–	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ
ਦੀS	SS	ਨਦ	ਇ	ਆ	S	ਲ	ਦ	ਮੰS	S	ਦ	ਰ	ਗ	S	ਇਆ	ਜੀ
ਸਾ	–	–	–	–	–	–	–	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀਧੁ	ਨ਼ੀ	ਧ਼ੁ	ਪ਼
ਉਜੀ	S	S	S	S	S	S	S	ਕੱS	S	ਟਿS	ਜ	ਠਾS	S	ਕ	ਰਿ
–	ਮ਼	ਪ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	–	–	–	–	–
S	ਸੇ	ਵ	ਲ	ਗਾ	S	ਇਆ	ਜੀ	ਉ	S	S	S	S	S	S	S
ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਸਾਂ
ਭ	ਗ	ਤ	ਵ	ਛS	ਲੁS	ਤੇ	ਰਾ	ਬਿ	ਰ	ਦ	ਰ	ਖਾS	SS	ਇਆ	ਜੀ
ਨੀ	–	–	–	–	–	–	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਉ	S	S	S	S	S	S	S	ਪੂS	SS	ਰ	ਨ	ਸ	ਭ	ਨੀ	S
ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ
ਜਾS	SS	ਈ	ਜੀ	ਉS	S	SS	SS	S	ਪੂ	ਰ	ਨ	ਸS	ਭ	ਨੀ	S
ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਸਾ	ਸਾ	–	–	–								
ਜਾS	S	ਈ	ਜੀ	ਉ	S	S	S								
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ
								ਕਿ	ਉ	ਪੇ	ਖਾ	ਪ੍ਰੀS	SS	ਤ	ਮੁ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	–	–	–	–	–	–
ਕ	ਵ	ਣ	ਸੁ	ਕ	ਰ	ਣੀ	ਜੀ	ਉ	S	S	S	S	S	S	S

ਪ	ਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਗ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਪ	ਨੀ
ਸੰ	ऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਦਾ	ऽ	ਸੀ	ऽ	ਸੇ	ऽ	ਵਾऽ	ऽ	ਚऽ	ਰऽ	ਣੀ	ਜੀ
ਧ	–	ਪ	ਪ	–	–	–	–	ਪਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਗ	–
ਜੀ	ऽ	ਉ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਇਹੁ	ਜੀ	ਉ	ਵ	ਤਾऽ	ऽऽ	ਈ	ऽ
ਮਪ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਗਗ	ਗਮ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ
ਬऽ	ਲਿऽ	ਬ	ਲਿ	ਜਾ	ਈ	ਜੀ	ਉ	ਤਿਸੁ	ਨਿਵਿ	ਨਿ	ਵਿ	ਲਾऽ	ऽ	ਗਉ	ऽऽ
ਪ	ਗੁਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	–	ਸਾ	–								
ऽ	ਪਾऽ	ਈ	ਜੀ	ਉ	ऽ	ऽ	ऽ								

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥

ਜੋਰਿ ਤੁਮਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਚੁਪ ਕੀਆ ॥ ਕਦ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੜਿਆ ॥ ੧ ॥

ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ ਸੁ ਅਖੀ ਡਿਠੜਿਆ ॥

ਕੋਈ ਜਿ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਮੂਲਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ॥ ੨ ॥

ਇਕਸੁ ਦੁਹੁ ਚਹੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀ ॥

ਇਕੁ ਅਧੁ ਨਾਇ ਰਸੀਅੜਾ ਕਾ ਵਿਰਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ ॥ ੩ ॥

ਭਗਤ ਸਚੇ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੧੭)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਝ (ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ)

ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

×			0			×			0		
						ਸਥਾਈ					
ਸਾਰੇ	ਮਪ	ਮ	ਪ	–	ਪਪ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਗੁ	ਰੇ	–
ਤੂੰS	SS	ਮ	ਰਾ	S	ਬਹੁ	ਮਾS	SS	ਣੂS	ਕਰ	ਤੇ	S
ਰੇ	–	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਸਾ	ਰੇਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਸਾ
ਤੂੰ	S	ਮ	ਰਾS	S	ਬਹੁ	ਮਾS	SS	SS	S	S	ਣੂ
ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ਼ੁ	ਪ	ਮ਼ਪ਼	ਨ਼ੀਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਜੋ	ਰਿ	ਤੁ	ਮਾ	S	ਰੈ	ਸੁS	ਖਿS	ਵ	ਸਾ	S	S
ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ
ਸ	ਚੁ	ਸ	ਬ	ਦੁ	ਨੀ	ਸਾS	S	SS	SS	SS	ਣੂS
						ਅੰਤਰਾ					
ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਸ	ਭੇ	S	ਗ	ਲਾ	S	ਜਾS	S	ਤੀ	ਆ	S	S
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਪ	–	S
ਸੁ	ਨਿ	ਕੈ	ਚੁ	ਪ	ਕੀ	ਆ	S	S	S	S	S
ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਕ	ਦ	ਹੀ	ਸੁਰ	ਤਿ	ਨ	ਲS	SS	ਧੀS	ਆ	S	S

ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	ਸਾਨ਼ੀ	ਸਾ	–	–
ਮਾS	S S	ਇਆ	ਮੋਂS	S	ੜਿ	ਆS	S S	S S	S	S	S

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਝ

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਅਰਾਧੀਐ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥
ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥
ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥
ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥ ੨ ॥
ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥
ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥ ੩ ॥
ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੧੮)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਝ (ਭੈਰਵ ਤੇ ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ) **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
					ਸਥਾਈ						
ਸਾ	ਸ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਮਗ	ਪ	–	–
ਦੁ	ਖ	ਭੰ	ਜਨੁ	ਤੇ	ਰਾ	ਨਾS	SS	ਮੁS	ਜੀ	S	S
ਗ	ਮ	ਪਮ	ਗ	ਰੁ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	–	ਰੇ	ਸਾ	–	–
ਦੁ	ਖ	ਭੰS	ਜਨੁ	ਤੇ	ਰਾ	ਨਾ	S	S	ਮੁ	S	S
ਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਗ	ਸਾਗ	ਮ	ਗ	ਮ	-	–
ਆ	ਠ	ਪ	ਹ	ਰ	ਆ	ਰਾS	S	ਧੀ	ਐ	S	S
ਮ	ਧ	ਧ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਪ	ਗ	ਗ
ਪੂ	ਰ	ਨ	ਸਤਿ	ਗੁS	ਰ	ਗਿਆ	SS	SS	S	S	ਨੁ

ਅੰਤਰਾ

ਗਗ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਜਿਤੁ	ਘ	ਟਿ	ਵ	ਸੈ	ਤ	ਪਾਤ	ਤਤ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮੁ
ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂਗਂ	ਮਂ	ਮਂ	ਗਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ
ਸੋਤ	ਈ	ਸੁ	ਹਾਤ	ਤ	ਵਾ	ਬਾਤ	ਤ	ਤਤ	ਉ	ਤ	ਜਮ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਮਗ	ਪ	—	—
ਕੰ	ਕ	ਰੁ	ਨੇਤ	ੜਿ	ਨ	ਆਤ	ਤਤ	ਵਤ	ਈ	ਤ	ਤ
ਗ	ਮ	ਪਪ	ਗਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	—	ਰੇ	ਸਾ	—	—
ਰ	ਸ	ਨਾਤ	ਹਰਿ	ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ਤ	ਤ	ਉ	ਤ	ਤ

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ

ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥ ੧ ॥

ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥

ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥

ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜਲੁ ਪਾਈਐ ਪਾਰਿ ॥

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ੩ ॥

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੧੮)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਝ (ਖਮਾਜ ਤੇ ਭੈਰਵ) ਮਿਸ਼ਰਤ

ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਸਾਗ	ਮਪ	ਧ	ਪ	–	ਮ	ਗ	ਰੇ॒	–	ਸਾ
						ਹऽ	ਰਿऽ	ਰਾ	ਮ	ऽ	ਰਾ	ਮ	ਰਾ	ऽ	ਮ
ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	–	–	–	ਸਾ	ਸਾ	ਪ਼	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਪ਼ਨ਼ੀ	ਸਾਗ॒
ਰਾ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜ	ਪਿ	ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ	ਹੋ	ऽ	ਏऽ	ऽऽ
ਰੇ	ऽ	ਸਾ	–	–	–										
ਕਾ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ऽ	ऽ										
						ਅੰਤਰਾ		ਗ	–	ਮ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਧ॒	ਨੀ	ਨੀ
								ਰਾ	ऽ	ਮ	ਗੋ	ਬਿੰ	ऽ	ਦ	ਜ
ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ॒	ਸਾਂ	–	–	–	ਪਨੀ	ਸਾਗ॒	ਗ॒	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਪੇ	ऽ	ऽ	ਦਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹੋऽ	ऽऽ	ਆ	ऽ	ਮੁ	ਖੁ	ऽ	ਪ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪਧ॒	ਸਾਂਨੀ	ਧ॒	ਪ
ਵਿ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤੂ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਸੁ	ਸੁऽ	ਣੋऽ	ਐ	ऽ
–	ਮ	ਗ	ਰੇ॒	ਗ	–	–	–	ਗਮ	ਪਧ॒	ਪ	ਮ	ਗਰੇ॒	ਗ	ਰੇ॒	ਸਾ
ऽ	ਜਿ	ऽ	ਸੁ	ਤੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੋऽ	ऽऽ	ਈ	ऽ	ਭਾऽ	ऽ	ਈ	ऽ
ਨ਼ੀ	–	ਨ਼ੀ	ਰੇ॒	ਸਾ	ਸਾ										
ਮਿ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤੂ	ऽ										

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦੂ ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸਭ ਫਿਕਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥
ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥

ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਰਾਧੀਐ ਉਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ੨ ॥

ਸਾਜਨੁ ਬੰਧ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥

ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ੩ ॥

ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਥੇਹੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧ ਨੋ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੧੮)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਝ (ਬਿਲਾਵਲ ਤੇ ਭੈਰਵ ਅੰਗ) **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

×			2		3		×			2		3	
							ਸਥਾਈ						
ਮਧ	ਨੀਸੰ	ਸੰ	ਸੰਨੀ	ਧਨੀ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਗ	–
ਮੀS	SS	ਠੇ	ਹS	ਰਿS	ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ਉ	ਜਿੰ	ਦੂS	SS	ਤੂੰ	S
ਗਮ	ਪਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਮੀS	SS	ਠੇ	ਹ	ਰਿ	ਗੁ	ਣ	ਗਾ	S	S	ਉ	S	S	S
ਸਾ	ਸਾ	–	ਨੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਗ	ਮਗ	ਗ	ਮ	–	–	–
ਸ	ਚੇ	S	ਸੇS	SS	ਤੀ	S	ਰS	SS	ਤਿ	ਆ	S	S	S
ਗਮ	ਧ	ਮ	ਧਨੀ	ਸੰਰੇਂ	ਸੰ	–	ਸੰਨੀ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ
ਮਿਲਿ	ਆ	ਨਿ	ਥਾS	SS	ਵੇ	S	ਥਾS	SS	SS	ਉS	SS	SS	SS

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–
ਹੋ	ਰਿ	ਸਾ	ऽ	ਦ	ਸ	ਭ	ਫਿऽ	ऽऽ	ਕਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਾਂ	ਮਂ	–	ਮਂਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਤਨੁ	ਮ	ਨੁ	ਫਿ	ਕਾ	ऽ	ऽ	ਹੋऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਇ	ऽ	ऽ	ऽ
ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	–
ਵਿਣੁ	ਪ	ਰ	ਮ॑ऽ	ऽ	ਸ	ਰ	ਜੋऽ	ऽऽ	ਕ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ
ਮ	ਪ	ਗ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ
ਫਿ	ਟੁ	ਸੁ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਵ	ਣੁ	ਸੋऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਰਾਗ ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ

ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ ਪੂਰਬੀ ਮਾਲਵਾ ਥਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ, ਮੱਧਿਅਮ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਤਾਰ ਸ਼ਡਜ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਕਸਰ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸੰਧੀ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦਾਅਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੈਂਚੀ ਪਹਿਲੀ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਲੋਂ ਹੋਇਆ ਦੇ ਪੰਨਾ 214 ਦੇ ਫੁਟ ਨੋਟ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਹੈ। "ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਕਈ ਥਾਂਈ ਮਾਲਵੇ ਦੇ ਮੁਹਾਵਰੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਵਵੇ" ਦੀ ਥਾਂ "ਬਬਾ" ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ—ਬਿਚਿ, ਬਪੇ, ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ" ਇਸ ਸੰਕੇਤ ਤੋਂ ਇਹ ਗਿਆਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਮਾਲਵਾ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ ਰੇ਼, ਗ ਮ॑ ਧ਼ ਪ, ਮ॑ ਧ਼ ਨੀ ਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ, ਰੇ਼ਂ ਨੀ ਧ਼ ਪ, ਮ॑ਗ, ਰੇ਼ ਗ, ਰੇ਼ ਸਾ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ ਰੇ਼, ਗ ਮ॑ ਧ਼ ਪ, ਮ॑ਗ, ਰੇ਼ ਗ, ਰੇ਼ ਸਾ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ਼ ਸਾਸਾ ਨ਼ੀ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਰੇ਼ ਨ਼ੀ, ਧ਼ ਪ਼, ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਮ਼॑ ਗ, ਰੇ਼ ਗ, ਗ ਮ਼॑ ਧ਼ ਪ਼,

ਮ਼॑ਧ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਧ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗਰੇ਼, ਮ॑ਮ॑ ਗਰੇ਼ ਗ, ਰੇ਼ ਸਾ, ਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਮ਼॑ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ,

ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ।

2. ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗਰੇ਼, ਗ ਮ॑ ਧ਼ ਪ, ਮ॑ ਮ॑ ਗ ਰੇ਼ ਗਰੇ਼ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗਰੇ਼ ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ ਮ॑ ਧ਼ ਪ, ਮ॑ ਧ਼ ਪ,

ਗ ਮ॑ ਧ਼ ਪ, ਮ॑ ਧ਼ ਨੀ ਧ਼ ਪ, ਮ॑ ਧ਼ ਨੀ ਸਾਂ, ਰੇ਼ਂ ਨੀ ਧ਼ਪ, ਮ॑ ਧ਼ ਨੀ ਧ਼ ਪ, ਮ॑ ਧ਼ ਪ, ਗ ਮ॑ ਧ਼ ਪ,

ਮਗ, ਰੇ਼ ਗ, ਰੇ਼ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ।

3. ਮੰ ਮੰਗ, ਮੰਧੁ, ਮੰਧੁ ਨੀ ਸਾਂ, ਰੇ ਨੀ ਧੁ ਪ, ਮੰਗ, ਮੰਧੁ ਨੀ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ,

ਨੀ ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਗਂ, ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਗਂ ਮੰ ਮੰ ਗਂ ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ,

ਰੇਂ ਨੀ ਧੁ ਪ, ਮੰਧੁ ਨੀ ਧੁ ਪ, ਮੰਗ ਰੇ ਗ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ ।

ਰਾਗੁ ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਮੀਤਾ ਲੇਹੁ ਆਗੈ ਬਿਖਮ ਪੰਥੁ ਭੈਆਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥
ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥ ੧ ॥
ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ਬਿਚਿ ਹਉਮੈ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥
ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਦੁਇ ਭੁੰਚਨਾ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ੨ ॥
ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਹੋ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ੩ ॥
ਜੈਸੋ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੈ ਤੈਸੋ ਕਹਿਆ ਪੁਕਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੧੪)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮੰ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ
											ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀਰੇ	ਗਰੇ	ਗਮੰ	ਧੁ	ਪ	–	ਪ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	–	ਧੁ
ਲੇ	ऽ	ਹੁ	ऽ	ਮੀऽ	ऽऽ	ਤਾऽ	ऽ	ਲੇ	ऽ	ਹੁ	ਆ	ऽ	ਗੈ	ऽ	ऽ
ਮੰਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮੰਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ					
ਬਿऽ	ਖऽ	ਮ	ਪੰऽ	ऽ	ਥੁ	ਭੈ	ऽ	ਆऽ	ऽऽ	ਨऽ					

ਅੰਤਰਾ

											ਮ	ਗ	ਮ	—	ਧੁ
											ਸੋ	ਙ	ਵ	ਙ	ਤ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਾਂ	ਰੇ
ਸੋਙ	ਙਙ	ਵ	ਤ	ਸ	ਦਾ	ਙ	ਸੋ	ਙ	ਙ	ਵਿ	ਤੇਰੈ	ਸੰ	ਙ	ਗਿ	ਬ
ਮਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁਪ	ਮਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਧੁ
ਸ	ਭੁ	ਹੈ	ਙ	ਕਾਙ	ਙਙ	ਙ	ਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਲੁ	ਕ	ਰਿ	ਸੋ	ਙ	ਙ
ਮਧੁ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਰੇ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ
ਵਾਙ	ਙਙ	ਤੂੰ	ਙ	ਸਾਙ	ਙਙ	ਙ	ਧ	ਕੀ	ਙ	ਰ	ਹੋ	ਕਾ	ਙ	ਙ	ਟੀ
ਗਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ					
ਐਙ	ਙ	ਜ	ਮ	ਜਾਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਲੁਙ					

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ

ਮੱਧ ਕਾਲ ਵਿਚ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਸਨ ਇਕ ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ ਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਭੈਰਵੀ ਅੰਗ ਦਾ। ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੜੇ ਰੰਜਕ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਤਿ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਭਰਪੂਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਗਲ ਤਾਂ ਇਕ ਬੰਨੇ ਰਹੀ ਅਜ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸੀ ਓਪਰੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਬਿਉਰਾ ਉਪਲੱਬਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਗਉੜੀ ਮਲਾ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰ ਰਚਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਥੇ ਕੇਵਲ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ ਦੀ ਵੰਨਗੀ ਬਾਰੇ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ।

ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਥਾਟ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ, ਮਧਿਅਮ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵਕਰ-ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਗ ਭਾਵੇਂ ਗਉੜੀ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੀ ਥੱਖਰੀ ਚਾਲ–ਢਾਲ ਕਾਰਣ ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਂਦ ਰਖਦਾ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ ਗ ਮ ਪ, ਮਧੁ ਨੀ ਸਾਂ।

ਵਰਰੋਹ : ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨੀ ਪ, ਧੁ ਮ ਗ ਰੇ, ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ।

ਆਰੋਹ : ਨੀ ਪ, ਧੁ ਮ ਗ ਰੇ, ਮ ਗ, ਰੇ ਸਾ।

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਨ਼ੀ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਪ਼, ਮ਼ਪ਼ ਗ਼ ਮ਼ਗ਼, ਮ਼ ਪ, ਮ਼ ਧੁ ਨ਼ੀ,
ਮ਼ ਧੁ਼ ਸਾ, ਮ਼ ਧੁ਼ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਨ਼ੀ ਧੁ ਸਾ ਨ਼ੀ, ਰੇ ਗ, ਰੇ ਗ, ਰੇ ਮ ਮ ਗ,
ਮ ਮ ਗ ਰੇ ਗ ਮਪ, ਮ ਪ ਗ, ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ।

2. ਸਾ, ਨ਼ੀਰੇ ਗਗ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀ ਰੇ ਗ ਮ ਪ, ਮ ਧੁ ਪ, ਨੀ ਪ, ਮ ਗ, ਮ ਧੁ ਪ, ਨੀਨੀ ਧੁਪ ਮ ਪ
ਗਮ ਨੀ ਧੁ ਪ, ਮਪ ਮਗ, ਨੀ ਪ ਮ ਗ, ਨੀ ਮ ਗ, ਪ ਗ, ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

3. ਗਗ ਰੁੇਸਾ ਨ਼ੀ ਰੁੇ ਗਮ ਪ, ਪ ਪ ਮ ਗ, ਨੀ ਪ, ਮਪ ਧੁ ਪ ਮ ਗ, ਮ ਧੁ ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ ਰੁੇਂ ਸਾਂ
ਸਾਂਰੁੇਂ ਨੀਸਾਂ ਰੁੇਂ ਨੀ ਪ, ਮਗ, ਮਧੁ ਨੀ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੁੇਂ ਗਂ ਰੁੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੁੇਂ ਗਂ ਮਂ ਰੁੇਂ ਮਂ ਮਂ ਗਂ ਰੁੇਂ ਸਾਂ,
ਨੀ ਰੁੇਂ ਗਂ ਰੁੇਂ ਸਾਂ, ਰੁੇਂ ਨੀ ਪ, ਧੁ ਮ ਗ, ਪ ਗ; ਮ ਗ, ਰੁੇਂ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੁੇ ਸਾ ।

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਾਇਓ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਖੁ ਰੇ ॥
ਹਰਖ ਸੋਗ ਹਾਨਿ ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੁਖ ਚਿਤਿ ਸਮਸਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਉ ਲਉ ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚਉ ਚਿਤਵਉ ਤਉ ਲਉ ਦੁਖਨੁ ਭਰੇ ॥
ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ ॥ ੧ ॥
ਜੇਤੀ ਸਿਆਨਪ ਕਰਮ ਹਉ ਕੀਏ ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਪਰੇ ॥
ਜਉ ਸਾਧੂ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਓ ਤਬ ਹਮ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥ ੨ ॥
ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ ਕਰਤੋ ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਘੇਰੇ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪੀ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਤਬ ਹਮ ਸਹਿਜ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥
ਜਉ ਲਉ ਪੋਟ ਉਠਾਈ ਚਲਿਅਉ ਤਉ ਲਉ ਡਾਨ ਭਰੇ ॥
ਪੋਟ ਡਾਰਿ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੧੪)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ (ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			ਮਪ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੁੇਸਾ	–	ਸਾ	–	ਰੁੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ
				ਪਾऽ	ऽऽ	ਇਓ	ऽऽ	ऽ	ਬਾ	ऽ	ਲ	ਬੁ	ਧਿ	ਸੁ	ਖੁ
ਪ	–	–	–	ਮਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁੇ	ਸਾ
ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹऽ	ਰ	ਖ	ਸੋ	ऽ	ਗ	ਗਾऽ	ऽ	ਨਿ	ਮਿ	ਰ	ਤੁ
ਧੁ	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੁੇ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਰੁੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ
ਦੂ	ਖ	ਸੁ	ਖ	ਚਿ	ਤਿ	ਸ	ਮ	ਸ	ਰਿ	ਗੁऽ	ਰऽ	ऽ	ਮਿ	ਲੇऽ	ऽऽ

ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੇਂਸਾ

ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਅੰਤਰਾ				ਨੀ	–	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ
				ਜਉ	ऽ	ਲਉ	ऽ	ਹਉ	ऽ	ਕਿ	ਛੁ	ਸੋਂऽ	ऽऽ	ਚਉ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਧੁ	–	ਧੁ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਚਿ	ਤ	ਵਉ	ऽ	ਤਉ	ऽ	ਲਉ	ऽ	ਦੁ	ਖ	ਨੁ	ਭ	ਰੇऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਨਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਧੁਪ	ਮਧੁ	ਧੁ	ਮ
ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਜਉ	ऽ	ऽ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾऽ	ऽਲੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਪੂऽ	ऽऽ	ਰਾ	ऽ
ਗੁਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	–	ਪ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ
ਭੇऽ	ऽऽ ਟਿਆ ऽऽ			ਤਉ	ऽ	ऽ	ऽ	ਅ	ਨ	ਵੇ	ਦ	ਸऽ	ਹऽ	ਜੇऽ	ऽऽ

ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੇਂਸਾ

ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫

ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਰੀ ਤਿਆਗਿਓ ॥
ਤਿਆਗਿਓ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ॥
ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆਗਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੋਊ ਸਮਾਨੇ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਗੁਰ ਪਾਗਿਓ ॥
ਸੰਪਤ ਹਰਖੁ ਨ ਆਪਤ ਦੂਖਾ ਰੰਗੁ ਠਾਕੁਰੈ ਲਾਗਿਓ ॥ ੧ ॥
ਬਾਸ ਬਾਸਰੀ ਏਕੈ ਸੁਆਮੀ ਉਦਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ ॥
ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ਪੂਰਨ ਸਰਬਾਗਿਓ ॥ ੨ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੋ ਮਨਿ ਬੁਰੋ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੋਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥ ੩ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰੀ ਪਰਿਓ ਆਇਓ ਸਰਣਾਗਿਓ ॥
ਨਾਮ ਰੰਗ ਸਹਜ ਰਸ ਮਾਣੇ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੧੪)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ (ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ) — ਇਕਤਾਲ

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਮਗੁ	ਰੇੁਗ	ਰੇੁਸਾ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀਧ਼ੁ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	—	ਸਾਰੇੁ	ਗੁ	ਰੇੁ	ਸਾ
ਭਾऽ	ਵऽ	ਨੁऽ	ਤਿਆ	ऽऽ	ਗਿਓ	ਰੀ	ऽ	ਤਿਆ	ऽ	ਗਿਓ	ऽ
ਸਾਰੇੁ	ਗੁਮ	ਗੁ	ਪ	ਪ	—	ਪਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਰੇੁਗੁ	ਰੇੁਸਾ
ਤਿਆ	ऽऽ	ਗਿਓ	ऽ	ਮੈਂ	ऽ	ਗੁऽ	ਰੇ	ਮਿ	ਲਿ	ਤਿਆ	ਗਿਓ
ਸਾ	ਰੇੁ	ਗੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਪ	ਮ	ਮ
ਸ	ऽ	ਬ	ਸੂ	ਖ	ਆ	ਨੰऽ	ਦ	ਮੰ	ਗਲ	ਰ	ਸ
ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇੁਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੇੁਗੁ	ਰੇੁਸਾ
ਮਾऽ	ऽਨਿ	ਗੋ	ਬਿੰ	ऽ	ਦੇ	ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਗਿਓ	ऽऽ	ऽऽ
						ਅੰਤਰਾ					
ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	—	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇੁਂ	ਰੇੁਂ	ਸਾਂ
ਮਾ	ਨੁ	ਅਭਿ	ਮਾ	ऽ	ਨੁ	ਦੋ	ਊ	ਸ	ਮਾ	ऽ	ਨੇ
ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇੁਂ	ਸਾਂਰੇੁਂ	ਗੁਂ	ਰੇੁਸਾਂ	ਰੇੁਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇੁਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਮਸ	ਤ	ਕੁ	ਝਾऽ	ਰਿ	ਗੁਰ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਗਿਓ	ऽ	ऽ
ਧੁ	ਮ	ਮ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਰੇੁਗੁ	ਰੇੁ	ਸਾ
ਸੰ	ਪ	ਤ	ਹਰ	ਪऽ	ਨ	ਆ	ਪ	ਤ	ਦੂऽ	ऽ	ਖਾ
ਸਾ	—	ਰੇੁ	ਗੁ	ਪ	ਪ	ਪਧੁ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੇੁਗੁ	ਰੇੁਸਾ
ਰੰ	ऽ	ਗੁ	ਠਾ	ਕੁ	ਰੈ	ਲਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਗਿਓ	ऽऽ	ऽऽ

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫

ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ।
ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਥੀਆ ਸਤਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਲਾਥੀ ਭੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਲਾਥੀ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਸਾਰੀ ॥
ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਧਰਿਓ ਮਨ ਜੀਤੋ ਜਗੁ ਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਡੋਲਨ ਤੇ ਅਬ ਚੂਕੇ ॥
ਅਖੁਟੁ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਰੇ ਮੂਕੇ ॥ ੨ ॥
ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਐਸੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥
ਲਾਹਿ ਪਰਦਾ ਠਾਕੁਰੁ ਜਉ ਭੇਟਿਓ ਤਉ ਬਿਸਰੀ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥ ੩ ॥
ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ਏਹੁ ਅਚੰਭਉ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ਗੁਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਰਾਖਿਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੬੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੧੫)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ (ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਗਸ	ਰੇਸਾ	ਨੀਰੇ	ਗਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
				ਪਾऽ	ऽऽ	ਇਆ	ऽऽ	ऽ	ਲਾ	ਲੁ	ਰ	ਤ	ਨੁ	ਮ	ਨਿ
ਪ	–	ਪ	–	ਮ	ਗ	ਪ	–	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	–	ਧ	ਰੇ
ਪਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਤ	ਨੁ	ਸੀ	ऽ	ਤ	ਲੁ	ਮ	ਨੁ	ਸੀ	ऽ	ਤ	ਲੁ
ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਨੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਨੀਨੀ
ਥੀ	ऽ	ਆ	ऽ	ਸ	ਤ	ਗੁ	ਰ	ਸऽ	ਬ	ਦਿ	ਸ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧਮ	ਗਰੇ	ਮਗ	ਰੇਸਾ												
ਇਆ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਅੰਤਰਾ				ਨੀ	–	ਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਲਾ	ঽ	ਥੀ	ਬੂਙ	ঽ	ਖ	ਤ੍ਰਿ	ਸ	ਨਾਙ	ঽঽ		
ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇ	ਗਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–
ਲਾਙ	ঽ	ਥੀ	ঽ	ਚਿੰ	ঽ	ਤਾ	ঽ	ਸ	ਗ	ਲ	ਬਿ	ਸਾਙ	ঽঽ	ঽ	ঽ
ਨੀ	–	ਧਪ	–	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸਾਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਪ	–
ਰੀ	ঽ	ঽঽ	ঽ	ਕ	ਰੁ	ਮঽ	ঽਸ	ਤ	ਕਿ	ਗੁ	ਰਿ	ਪੂ	ঽ	ਰੈ	ঽ
ਗ	ਰੇ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਨੀਪ
ਧ	ਰਿ	ਓ	ঽ	ਮ	ਨੁ	ਜੀ	ঽ	ਤੋਙ	ঽ	ਜ	ਗੁ	ਸਾਙ	ঽঽ	ঽঽ	ঽঽ
ਧਮ	ਗਰੇ	ਮਗ	ਰੇਸਾ												
ਰੀঽ	ঽঽ	ঽঽ	ঽঽ												

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫

ਉਬਰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥
ਸਰਬ ਲੋਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੰਡਲ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰਤੇ ਧਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਇਉ ਕਹਿਆ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸੂਖੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਲਹਿਆ ॥
ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਕੀ ਲਖਮੀ ਜੋਰੀ ਬੂਝਤ ਨਾਹੀ ਲਹਰੇ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤੋ ਪਹਰੇ ਪਹਰੇ ॥ ੨ ॥
ਅਨਿਕ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤ ਮਨ ਮੋਹਨ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮਾ ॥
ਜਲਤੋ ਜਲਤੋ ਕਬਹੂ ਨ ਬੂਝਤ ਸਗਲ ਬ੍ਰਿਥੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮਾ ॥ ੩ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਇਹੈ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੧੫)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ (ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		–	ਮਗ	ਪ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–
								ऽ	ਉਬ	ਰ	ਤ	ਰਾ	ऽ	ਜਾ	ऽ
ਨੀ	–	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਧ	ਪ	–	–	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਗ
ਰਾ	ऽ	ਮ	ਕੀ	ਸ	ਰ	ਣੀ	ऽ	ऽ	ਸ	ਰ	ਬ	ਲੋ	ऽ	ਕ	ਕਾ
ਮਗ	ਰੇਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	–	ਨੀਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗਮ	ਪਧ	ਪਮ	ਪ
ਇਆ	ऽ ऽ	ਕੇ	ऽ	ਮੰ	ऽ	ਡ	ਲ	ऽ	ਇਰਿ	ਗਿ	ਰਿ	ਪऽ	ਰऽ	ਤੇऽ	ऽ
ਮਧ	ਰੇਰੇ	ਨੀ	–	ਪਪ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ							
ਧऽ	ਰऽ	ਣੀ	ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ							
						ਅੰਤਰਾ		–	ਮ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ऽ	ਸਾ	ਸ	ਤ	ਸਿੰ	ऽ	ਮ੍ਰਿ	´ਤਿ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਬੇ	ਦ	ਬੀ	ਚਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ਮऽ	ਹऽ	ऽ	ਪੁ	ਰ	ਖ	ਨ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	–	ਪ	–	ਮਧ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਪ	ਪ
ਇਉ	ऽ	ऽ ऽ	ਕਹਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਬਿਨੁ	ਨੁऽ	ਹ	ਰਿ	ਭ	ਜ	ਨ	ਨਾ

ਪ	ਗ	ਗ	ਮੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਨ਼ੀਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗਮੇ	ਪਧੁ	ਪਮੇ	ਪ
ਹੀ	ऽ	ਨਿ	ਸ	ਤਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਸੂऽ	ਖੁ	ਨ	ਕਿऽ	ਨऽ	ਹੂੰऽ	ऽ

ਮੇਧੁ	ਸਾਂਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਪਪ	ਮੇਗ	ਮੇਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
ਲऽ	ਹਿऽ	ऽ	ऽ	ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫

ਮੋ ਕਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸਮਝਾਵੈ ॥
ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਜਨਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਜਾਨਤ ਕਿਛੁ ਇਨਹਿ ਕਮਾਨੋ ਜਪ ਤਪ ਕਛੂ ਨ ਸਾਧਾ ॥
ਦਹ ਦਿਸਿ ਲੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਉਰਾਇਓ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ॥
ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਭੂਮਿਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਇਸਕਾ ਇਹੁ ਮੇਰਾ ॥
ਭਰਮ ਮੋਹ ਕਛੂ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਇਹ ਪੈਖਰ ਪਏ ਪੈਰਾ ॥ ੨ ॥
ਤਬ ਇਹੁ ਕਹਾ ਕਮਾਵਨ ਪਰਿਆ ਜਬ ਇਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤਾ ॥
ਜਬ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਹਿ ਕਰਤਾ ॥ ੩ ॥
ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਣਹਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੧੫)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ (ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਪਧੁ	ਮੇਪ	ਗ	ਮੇ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ
								ਮੋऽ	ਕਉ	ऽ	ਇ	ਹ	ਬਿ	ऽ	ਧਿ
ਨ਼ੀ	–	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	–	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਮੇ਼	–	ਧੁ਼	ਰੇ
ਕੋ	ऽ	ਸ	ਮ	ਝਾ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ऽ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ਹੋ	ऽ	ਇ	ਜ
ਸਾ	–	ਸਾ	–	–	–	–	–								
ਨਾ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ								

ਅੰਤਰਾ

								ਮ	ਮ	ਧੁ	–	ਮਧੁ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਅ	ਨ	ਜਾ	ऽ	ਨੁऽ	ਤ	ਕਿ	ਛੁ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਇ	ਨ	ਹਿ	ਕ	ਮਾ	ऽ	ਨੇ	ऽ	ਜ	ਪ	ਤ	ਪ	ਕ	ਛੂ	ऽ	ਨ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	–	ਧੁ	ਪ	ਮਧੁ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	–	ਪ	ਪ
ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ		ਧਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਦऽ	ਹऽ	ਦਿ	ਸਿ	ਲੈ	ऽ	ਇ	ਹੁ
ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨੀ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਮਨੁ	ਦਇਉ	ऽ		ਗ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ਕ	ਵ	ਨ	ਕ	ਰ	ਮ	ਕ	ਰਿ
ਮਧੁ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧੁਰੇਂ	ਰੇਂਨੀ	ਪਪ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ								
ਬਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਭਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਆ ਬਿਰਥੇ ॥
ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਇਹਿ ਓਰੈ ਮੂਸੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ਤਿਨ ਕਾ ਆਢੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ਆਗੈ ਚਲਣੁ ਅਉਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ਊਂਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥
ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਅਰੁ ਧਰਨੀ ਭ੍ਰਮਤਾ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥
ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਓਹ ਲੋਗਨ ਹੀ ਪਤੀਆਵੈ ॥ ੨ ॥
ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਮੁਖ ਬਚਨੀ ਉਚਰੈ ਆਗੈ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥
ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਓਹੁ ਸਗਲੀ ਝਾਖ ਝਖਾਈਐ ॥ ੩ ॥
ਨਾਨਕੁ ਕਹਤੋ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮੀ ॥
ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਤਿਆਗਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੧੯)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ (ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਨ਼ੀ	ਰੇ
				ਹ	ਰਿ	ਬਿ	ਨੁ	ਅ	ਵ	ਰ	ਕਿ	ਆ	ऽ	ਬਿ	ਰ
ਸਾ	–	–	–	ਨ਼ੀਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਮ	ਗ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧ਼
ਥੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜऽ	ਪ	ਤ	ਪ	ਸੰ	ऽ	ਜ	ਮ	ਕऽ	ਰ	ਮ	ਕ
ਮ਼	ਧ਼	ਪ਼	–	ਮ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਰੇ	ਸਾ	–	–	–	ਨ਼ੀਰੇ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਮਪ
ਮਾ	ऽ	ਣੇ	ऽ	ਇ	ਹਿ	ਓ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮੂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਮਗ	ਰੇਮ	ਗਰੇ	ਸਾ												
ਸੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	–	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਬ	ਰ	ਤ	ਨੇ	ऽ	ਮ	ਸੰ	ऽऽ	ਜ	ਮ	ਮ	ਹਿ
ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਹ	ਹ	ਤਾ	ऽ	ਤਿ	ਨ	ਕਾ	ऽ	ਆ	ऽ	ਢੁ	ਨ	ਪਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨੀਨੀ	ਧ	ਪ	–	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਪ	ਮ	ਗ
ਇਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਆ	ऽ	ਗੇऽ	ऽ	ਚ	ਲ	ਣੁ	ਅਉ	ऽ	ਰੁ	ਹੈ	ऽ

ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	–	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮਧ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਰੇਂ	ਰੇਂਨੀ
ਭਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਉਂ	ऽ	ਹਾ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਮਿ	ਨ	ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਪਪ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਇਆ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਧਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ॥
ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
ਕਿਆ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਕਿ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕਿਆ ਇਸੁ ਹਾਥ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਜਿਤੁ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥
ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ਏਕ ਰੂਪ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੨੧੯)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ (ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਮ	ਧ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ
						ਮਾ	ਧਉ	ਹऽ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਮੁ	ਖਿ
ਪ	ਪ	ਪ	–	–	–	–	–	ਪ	ਪ	ਮਧ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ
ਕ	ਹੀ	ਐ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹ	ਮ	ਤੇऽ	ऽ	ਕ	ਛੂ	ऽ	ਨ
ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨੀ	ਰੇ	ਗ	–	ਮ	ਧ	ਪ	–
ਹੋ	ਵੈ	ਮ	ਰੇ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ	ਜਿਉ	ऽ	ਰ	ऽ	ਖਹੁ	ऽ	ਤਿਉ	ऽ

ਧੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਧੁਸਾਂ   ਰੇਂਨੀ ਪਪ ਮਗ ਮਧੁ
ਰऽ ਹੀऽ ਐऽ ऽऽ   ऽऽ ऽऽ ऽऽਮਾਧਉ

ਅੰਤਰਾ   ਨੀ – ਪ –   ਮ ਗ – ਮ
ਕਿਆ ऽ ਕਿ ਛੁ   ਕ ਰੈ ऽ ਕਿ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ   ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ –   ਨੀ ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ   ਮਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ
ਕऽ ਰऽ ਣੈ ऽ   ਹੀ ऽ ਗ ऽ   ਕਿਆ ऽ ਇ ਸੁ   ਹਾ ऽ ਬਿ ਬਿ

ਨੀ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ   ਨੀ – ਧੁਪ –   ਧੁਪ ਮਪ ਗ ਮ   ਧੁ ਸਾਂ ਨੀ –
ਚਾ ऽ ऽऽ ऽऽ   ਰੇ ऽ ऽऽ ऽ   ਜਿऽ ਤੁऽ ਤੁ ਮ   ਲਾ ऽ ਵਹੁ ऽ

ਪ ਪ ਮ ਗ   ਰੇ ਮ ਗ ਪ   ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ   ਨ਼ੀ ਰੇ ਗ ਗ
ਤਿ ऽ ਹੀ ऽ   ਲਾ ऽ ਗਾ ऽ   ਪੂ ऽ ਰ ਨ   ਖ ਸ ਮ ਹ

ਮਧੁ ਸਾਂਸਾਂ ਧੁਰੇਂ ਰੇਂਨੀ   ਪਪ ਮਗ ਮਗ ਮਧੁ
ਮਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ   ਰੇऽ ऽऽ ऽऽਮਾਧਉ

ਰਾਗ ਆਸਾ

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਵਿਚ ਆਸਾ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਰਾਗ ਹੈ । ਆਸਾ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਮਧੁਰ ਸੁਰਾਵਲੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕਣ ਵਿਚੋਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ । ਇਹੋ ਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਆਸਾ ਰਾਗ ਪੰਜਾਬੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਇਕ ਅਨਿੱਖੜ ਅੰਗ ਬਣ ਚੁਕਾ ਹੈ । ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮਰਮੱਗ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀਆਂ ਸੋਨ-ਸੁਨਹਿਰੀ ਕਿਰਨਾਂ ਇਸੇ ਰਾਗ ਦੀ ਮਧੁਰ ਧੁਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਸੰਝ ਦੀ ਲਾਲੀ ਕਿਸੇ ਦਿਸ–ਹੱਦੇ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਲੁਕਣ ਵੇਲੇ ਇਸੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਮਧੁਰ ਸੁਰਾਵਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ "ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ" ਦੀ ਕੀਰਤੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਾਦਨਾਚਾਰੀਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਰਬਾਬ ਦੀ ਮਧੁਰ ਝਨਕਾਰ ਨਾਗ ਉਸ ਅਕਾਲ ਰੂਪ ਬਾਰੇ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਸੋ ਦਰੁ" ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਸਾਲਾਹ ਇਸੇ ਰਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ।

ਪੁਰਾਤਨ ਜਾਂ ਮਧਕਾਲੀਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਆਸਾ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ । ਪ੍ਰੋ: ਸ਼ੰਕਰ ਗਨੇਸ਼ ਵਿਆਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਸਾ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਗ ਹੈ । ਪ੍ਰੋ: ਵਿਆਸ ਪੰਡਿਤ ਵਿਸ਼ਣੂ ਦਿਗੰਬਰ ਪਲੁਸਕਰ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ ਸਨ । ਪੰਡਿਤ ਵਿਸ਼ਣੂ ਦਿਗੰਬਰ **1958** ਈ: ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਆਏ ਸਨ ਉਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾ ਰਾਗ ਪਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਪੰਡਿਤ ਪੁਲਸਕਰ ਨੇ ਆਸਾ ਰਾਗ ਵਿਚ "ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਸਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਗ ਸਿਖਾਇਆ । ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਸਾ ਰਾਗ ਉਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ।

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਸਾ ਰਾਗ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਮਤ ਹੈ ਕਿ ਆਸਾ ਦਾ ਆਰੰਭ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਇਕ ਲੋਕ ਧੁਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੋਇਆ । ਆਸਾ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕਦੋਂ ਤੇ ਕਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇਆ ਇਹ ਗਲ ਮਿਲਦੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਕਠਿਨ ਹੈ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਵੱਸ਼ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਰੂਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਸਭ ਵਧ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ ।

ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ "ਸਤਿਗੁਰੂਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਨਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ "ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ" ਗਾਉਣ ਦੀ ਰੀਤਿ ਚਲਾਈ" ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਚੌਥੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ **24** ਛਕਿਆਂ ਨੂੰ **24** ਪਉੜੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ । ਹੁਣ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਆਸਾ ਦੀਵਾਰ ਦਾ ਨਿਤ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । "ਗਾਇ ਰਬਾਬੀ ਆਸਾ ਵਾਰ ।" (ਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ) ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਦਰ ਦੀ ਚੌਕੀ ਵੇਲੇ ਸੰਝ ਸਮੇਂ ਵੀ ਆਸਾ ਗਉਣ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਹੈ ।" ਇਸ ਕਥਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਅਧੁਨਿਕ ਰਾਗ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਿੱਖ ਸੰਗੀਤ ਸੰਪਰਦਾ ਵਿਚ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਆਰੂੜ੍ਹ ਹੈ ।

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ "ਜਪੁ" ਜੀ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਰਾਗ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ "ਆਸਾ" ਹੈ ਆਸਾ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਭ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਕੀਰਤਨਕਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਨਿਸ਼ਾਦ ਵੀ ਵਰਤ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਸਾ ਰਾਗ ਦੇ ਰਾਗ ਧਰਮ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮਧਿੱਅਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ਡਜ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਅੰਤਮ ਪਹਿਰ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦਾ ਅੰਤਮ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕ ਮਾਂਡ ਹੈ। ਮਾਂਡ ਗੰਗਾਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਆਰੋਹ ਵਿਚ "ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਸਾਂ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਸਾ ਵਿਚ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੁਰ (ਗ ਨੀ) ਵਰਜਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਇਹ ਮਾਂਡ ਨਾਲੋਂ ਭਿੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਸਾ, ਰੇ, ਮ ਪ, ਧ ਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ, ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਗ ਰੇ, ਸਾ ਗ ਰੇ ਗ ਸਾ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ, ਪ ਮ ਗ ਰੇ, ਸਾ ਗ ਰੇ ਗ ਸਾ।

ਰਾਗ ਆਸਾ ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਨ਼ੀਧ, ਧ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼, ਪ਼ ਪ਼ ਮ਼, ਧ਼ ਮ਼, ਪ਼ ਧ਼ ਨ਼ੀ, ਪ਼ ਧ਼ ਸਾ, ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਪ਼ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਪ਼ ਧ਼ ਸਾ ਰੇ, ਧ਼ ਸਾ ਰੇ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਨ਼ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਪ਼ ਧ਼ ਸਾ, ਸਾ ਗ ਰੇ ਗ ਮ, ਮ ਗ ਰੇ ਗਾ ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਮ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਰੇ ਮ, ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਪ ਧ ਸਾ ਰੇ ਗ, ਸਾ ਰੇ ਮ, ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਮ ਗ ਰੇ, ਸਾ ਗ ਰੇ ਗ ਸਾ।

2. ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਰੇ ਮ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਮ ਪ, ਮ ਪ, ਮ ਧ ਪ ਧ ਪ ਮ ਗ ਰੇ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਮ ਗ ਰੇ, ਸਾ ਰੇ ਮ ਮ ਪ, ਧ ਧ ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਮ ਗ ਰੇ, ਸਾ ਗ ਰੇ ਗ ਸਾ, ਰੇ ਰੇ ਮ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ ਨੀ ਧ ਪ, ਪ ਧ ਪ ਮ਼ ਗ ਰੇ, ਰੇ ਮ ਮ ਪ ਪ ਧ ਮ, ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਪ ਧ ਨੀ ਨੀ ਨੀ ਧ ਪ ਮ, ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਰੇ ਮ ਪ ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ ਮ, ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਪ ਧ ਸਾਂ, ਰੇ ਨੀ ਧ ਪ ਮ, ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਪ ਧ ਮੀ ਧ ਪ ਮ, ਧ ਪ ਮ ਪ ਧ ਪ ਮ ਗ ਰੇ, ਸਾ ਗ ਰੇ ਗ ਸਾ।

3. ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਧੰ ਨੀ ਪ ਧ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ ਮਗ ਰੇ ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਧ ਸਾਂ, ਸ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਨੀ ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਧ ਸਾਂ, ਪ ਧ ਸਾਂ, ਰੇਂ, ਧ ਧ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ ਧ ਸਾਂ, ਪ ਧ ਸਾਂ ਰੇਂ ਗਂ, ਰੇਂ ਗਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾ ਨੀ, ਧ ਨੀ ਧ, ਪ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਪ ਧ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਰੇਂ, ਸਾਂ ਰੇ ਮਾਂ ਗਂ ਰੇਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਗਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਮਂ ਗਂ ਰੇਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਮਂ ਪਂ, ਮਂ ਮਂ ਗਂ ਰੇਂ, ਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂ ਗਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ ਧ, ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਪ ਧ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ ਧ, ਪ ਧ ਮ, ਧ ਧ ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਮ ਗ ਰੇ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਮ ਧ ਪ ਧ ਮ ਮ ਗ ਰੇ, ਸਾ ਗ ਰੇ ਗ ਸਾ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਦੇ ॥ ਹਮ ਆਈ ਵਸਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥

ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿਤ ਹੋਏ ॥

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹਨਿ ਧ੍ਰੋਹੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ੍ਹ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ ਗਿਰਹੀ ਤਿਨ੍ਹ ਹੋਇ ਨ ਆਪੈ ।

ਇਕਿ ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਤਿਨ੍ਹ ਬਹੁਤੁ ਕਲਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥

ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੇ ਲੋਭਿ ਸਬਾਏ ॥

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥੁ ॥ ੩ ॥

ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਦਾਸਿ ॥ ਕਰ ਜੋੜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਾ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੭੦)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		–	ਸਾਰੇ	ਗਗ	ਸਾਰੇ
												ऽ	ਐऽ	ऽऽ	ਸਾऽ
ਮ	–	ਮ	ਮ	ਰੇਮ	ਮਧ	ਪ	ਧ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਗ	ਸਾ	–	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾਰੇ
ਦੇ	ऽ	ਖਿ	ਬਿ	ਮੋऽ	ऽऽ	ਹਿ	ਤ	ਹੋऽ	ऽऽ	ਏ	ऽ	ऽ	ਸਾऽ	ਧਿऽ	ਕऽ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮੰ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	–	ਪਧੁ	ਨੀ	ਪਧ
ਸਿ	ਧ	ਸੁ	ਰ	ਦੇऽ	ऽऽ	ਵ	ਮ	ਨੁ	ऽ	ਖਾ	ऽ	ऽ	ਬਿऽ	ਨੁ	ਸਾऽ
ਸੰਾ	–	ਸੰਾ	ਸੰਾ	ਪਧ	ਸੰਾਰੇਂ	ਧਰੇਂ	ਰੇਂਸੰਾ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾ			
ਧ੍ਰੋ	ऽ	ਸ	ਭਿ	ਧ੍ਰੋऽ	ऽऽ	ਹऽ	ਨਿऽ	ਧ੍ਰੋऽ	ऽऽ	ਹੇऽ	ऽऽ	ऽ			

ਅੰਤਰਾ

			— ਧਮ ਪ ਧ
			ऽ ਜਿਨਿ ਲਾ ਈ
ਸਾਂ — ਸਾਂ ਸਾਂ	ਸਾਂ — ਸਾਂ ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ ਧਰੇਂ ਸਾਂ —	ਸਾਂਸਾਂ ਪ ਧ ਧ
ਪ੍ਰੀ ऽ ਤਿ ਸੋ	ਈ ऽ ਫਿ ਰਿ	ਖਾऽ ऽऽ ਇਆ ऽ	ਜਿਨਿ ਸੁ ਖਿ ਬੈ
ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂਰੇਂ ਰੇਂ	ਗਂਰੇਂ ਸਾਂਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਧ —	— ਸਾਂ — ਸਂ
ਠਾਂ ਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ	ਬऽ ਹੁऽ ਤੁ ਦਿ	ਖਾऽ ऽऽ ਇਆ ਦਿ	ऽ ਭਾ ऽ ਈ
ਧਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀ ਧ	ਪ ਧ ਮ ਮ	ਮਗ ਰੇਗ ਸਾ —	— ਰੇਰੇ ਮ ਮ
ਮੀऽ ਤਾਕੁ ਟੰ ਕੁਬ	ਦੇ ऽ ਖਿ ਬਿ	ਬਾऽ ऽऽ ਦੇ —	ऽ ऽ ਹਮ ਆਈ
ਪ ਪ ਧਨੀ ਪਧ	ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਵ ਸ ਗऽ ਤਿऽ	ਗੁ ਰ ਪ ਰ	ਸਾऽ ऽऽ ਦੇऽ ऽऽ	ऽऽ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸਸੂ ਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀਨੀ ਵਾਖਿ ॥ ਦੇਰ ਜਿਠਾਣੀ ਮੁਈ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪਿ ॥
ਘਰ ਕੇ ਜਿਠੇਰੇ ਦੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪਿਰਿ ਰਖਿਆ ਕੀਨੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਿ ॥ ੧ ॥

ਸੁਨਹੁ ਲੋਕਾ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥
ਦੁਰਜਨ ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਸੰਘਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਗੀ ਲੋਗਾ ਰੀਤਿ ॥
ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਦੁਰਜਨ ਮੀਤ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਪਛਾਨੇ ॥ ੨ ॥
ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬਾਧਿਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਦ ਵਾਜਿਆ ॥
ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥ ੩ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋ ਸੁਣੇ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥
ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਓਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੭੦)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਰੇਮ	ਪਧ	ਮ	ਧ
												ਸੁऽ	ਨऽ	ਹੁ	ਲੇ
ਪ	–	–	ਪ	ਧਮ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	–	ਧ਼	ਮ਼	ਪ਼	ਧ਼
ਕਾ	ऽ	ऽ	ਮੈ	ਪ੍ਰੇऽ	ऽऽ	ਰ	ਸੁ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਇਆ	ऽ	ਦੁ	ਰ	ਜ	ਨ
ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਗ	ਸ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ
ਮਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਵੈऽ	ऽ	ਰੀ	ਸੰ	ਘਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰਿ
ਪਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਧ
ਮੋਂऽ	ਕਉ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਦਿ	ਵਾऽ	ऽऽ	ਇਆ	ऽऽ	ऽ	ਸੁਨ	ਹੁऽ	ਲੇऽ
										ਅੰਤਰਾ		–	ਮ	ਮ	–
												ऽ	ਸ	ਸੂ	ऽ
ਪ	–	ਧਨੀ	ਪਧ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਪ	ਧ	ਧ
ਤੇ	ऽ	ਪਿऽ	ਰਿऽ	ਕੀ	ऽ	ऽ	ਨੀ	ਵਾ	ऽ	ऽ	ਖਿ	ऽ	ਦੇ	ਰ	ਰਿ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗਂਰੇਂ	ਸਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਠਾ	ਣੀ	ਮੁ	ਈ	ਦੂऽ	ऽऽ	ਖਿ	ਸੰ	ਤਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਪਿ	ऽ	ਘਰ	ਕੇ	ਜਿ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਮਰੇ	ਪਮ	ਧਪ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਸਾਸਾ	ਰੇ	ਮ	–
ਠੇऽ	ਰੇऽ	ਕੀ	ऽ	ਚੂऽ	ऽऽ	ਕੀ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ऽ	ਨਿ	ਪਿਰਿ	ਰ	ਖਿਆ	ऽ
ਪ	–	ਧਨੀ	ਪਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾਂ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ
ਕੀ	ऽ	ਨੀऽ	ऽऽ	ਸੁ	ਘ	ੜ	ਸੁ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਣਿऽ	ਸੁਨ	ਹੁऽ	ਲੇऽ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਨੁ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਨਹ ਦੇਖਿਓ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੀਗਾਰੋ ॥
ਚਜ ਅਚਾਰ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜੈ ਆਨੀ ॥ ੧ ॥
ਸੁਨਿਬੋ ਸਖੀ ਕੰਤਿ ਹਮਾਰੋ ਕੀਅਲੋ ਖਸਮਾਨਾ ॥
ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਅਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਅਬ ਹੁਣਿ ਸੋਹਿਓ ॥ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੋ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜੋਹਿਓ ॥
ਆਂਗਨ ਮੇਰੈ ਸੋਭਾ ਚੰਦ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਅਨੰਦ ॥ ੨ ॥
ਬਸਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ॥ ਸਗਲ ਅਭਰਣ ਸੋਭਾ ਕੰਠਿ ਫੂਲ ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਖੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ੩ ॥
ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਗ੍ਰਿਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਰਹਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੭੨)

ਰਾਗ ਆਸਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਧ	ਮ	ਪ	–	ਧ
											ਸ	ਨਿ	ਬੋ	ऽ	ਸ
ਸਾਂ	–	–	–	ਧਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਧ	ਪਧ	ਪਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮ
ਖੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕੰऽ	ऽऽ	ਤਿ	ਹ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਰੋ	ਕੀ	ऽ	ਅ	ਲੋ	ऽ
ਮਧ	ਪਧ	ਮ	–	ਪਗ	–	ਰੇ	–	ਸਾਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਰੇਰੇ	ਮ̍	ਪਪ	ਧ	ਧ
ਖऽ	ਸऽ	ਮਾ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨਾ	ਕਰੁ	ਮ	ऽਸ	ਤ	ਕਿ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਪ	–	ਧ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਧਾ	ऽ	ਰਿ	ਗ	ऽ	ਖਿਓ	ਕ	ਰਿ	ਅऽ	ਪੁऽ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਕਿਆ	ऽ	ਜਾ
ਨੀਸ਼ਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪਧ	ਪਮ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਧ
ਨੈऽ	ऽऽ	ਇ	ਹੁ	ਲੋऽ	ऽऽ	ਕੁ	ਅ	ਜਾऽ	ऽऽ	ਨਾ	ਸੁ	ਨਿ	ਬੋ	ऽ	ਸ

										ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
												ਗੁ	ਨੁ	ਅ	ਵ
ਪ	ਪ	ਧਨੀ	ਪਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਧ
ਗ	ਲ	ਮS	ਰੇS	ਕ	ਛੁ	ਨ	ਬੀ	ਚਾ	S	ਰੋ	S	ਨ	ਹ	ਦੇS	SS
ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ
ਖਿਓ	S	ਰੁ	ਪ	ਰੰS	S	ਗਿ	ਸੀ	ਗਾS	S S	ਰੋ	S	ਚ	ਜ	ਅ	ਚਾ
ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਮਂਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	ਧ
S	Sਰ	ਕਿ	ਛੁ	ਬਿ	ਧਿ	ਨ	ਹੀ	ਜਾS	S S	ਨੀ	S	ਬਾS	S S	ਹ	ਪ
ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਧ
ਕ	ਰਿ	ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਸੇS	S S	ਜੈS	S S	ਆS	S S	ਨੀ	ਸੁ	ਨਿ	ਬੋ	S	ਸ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕੇ ਚਉਪਦੇ

ਇਕ ਘੜੀ ਦਿਨਸੁ ਮੋ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਹਾਰੇ ॥
ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥
ਇਕੁ ਪਲੁ ਦਿਨਸੁ ਮੋ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ॥
ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਆਸ ਘਨੇਰੀ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਮੋ ਕਉ ਪਿਰਹਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਚਹੁ ਜੁਗਹ ਸਮਾਨੇ ॥
ਰੈਣਿ ਭਈ ਤਬ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ੨ ॥
ਪੰਚ ਦੂਤ ਮਿਲਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥
ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ਹਾਥ ਪਛੋੜੀ ॥ ੩ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੭੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੭੪)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ
												ਇ	ਕੁ	ਪ	ਲੁ
ਮਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਧਮ	ਮਧ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ
ਦਿਨ	ਸੁ	ਮੋ	ਕਉ	ਕਬ	ਹੁਤ	ਨ	ਬਿ	ਹਾਤ	ਤਤ	ਵੈ	ਤ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨ
ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਕੀ	ਤ	ਮ	ਨਿ	ਆਤ	ਤ	ਸ	ਘ	ਨੇ	ਤ	ਰੀ	ਤ	ਕੋ	ਈ	ਐ	ਸਾ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਨੀ	ਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ				
ਸੰਤ	ਤੁਤ	ਮੋ	ਕਉ	ਫਿਤ	ਰਤ	ਹਿ	ਮਿ	ਲਾਤ	ਤਤ	ਵੈਤ	ਤਤ				
										ਅੰਤਰਾ		ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਪ
												ਇ	ਕ	ਘ	ੜੀ
ਧਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਦਿਨ	ਸੁ	ਮੋ	ਕਉ	ਬਤ	ਹੁ	ਤੁ	ਦਿ	ਹਾ	ਤ	ਰੇ	ਤ	ਮ	ਨੁ	ਨ	ਰ
ਗਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਹੈਤ	ਤਤ	ਕੈ	ਸੇ	ਮਿ	ਲਉ	ਤ	ਤ	ਪਿਆ	ਤ	ਰੇ	ਤ	ਮ	ਨੁ	ਨ	ਰ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ				
ਹੈਤ	ਤਤ	ਕੈ	ਸੈ	ਮਿਤ	ਲਉ	ਤ	ਤ	ਪਿਆਤਤ	ਰੇਤ	ਤਤ					

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥

ਮਨ ਕਿਉ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਹਿਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ॥

ਮਨਸਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਸਦ ਹੀ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥
ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥
ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥
ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੧੫)

ਰਾਗ ਆਸਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	–	ਮ	ਪ	–	ਧਨੀ	ਪਧ
						ਮ	ਨ	ਕਿਉ	ऽ	ऽ	ਬੈ	ਗਾऽ	ਗੁऽ	ਕऽ	–
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	–
ਰ	ਹਿ	ਗਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸ	ਤਿ	ਗੁऽ	ਰੁऽ	ਮ̍	ਰਾ	ਪੂऽ	ऽऽ	ਰਾ	ऽ
–	–	–	–	–	–	–	–	ਸਾਰੇ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	–	ਮ	–
ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮऽ	ਨ	ਸਾ	ਕਾ	ਦਾ	ऽ	ਤਾ	ऽ
ਮਰੇ	ਪਮ	ਧਪ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸੁऽ	ਖऽ	ਨਿऽ	ਧਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨੁ	ਅੰ	ऽ	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਸ	ਰਿ	ਸ	ਦ
ਸਾਂਰੇ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਸਾਸਾ								
ਹੀऽ	ऽऽ	ਭ	ਰ	ਪੂऽ	ऽऽ	ਗ	ਮਨ								
						ਅੰਤਰਾ		ਸਾਂਸਾਂ	ਧ	ਮ	ਧਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਪ੍ਰਭੁ	ਹੋ	ਇ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ऽ	ਲੁ	ਤ

ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰਾ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਧ
ਇ	ਹੁ	ਮ	ਨੁ	ਲਾs	ss	ਈ	s	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰੇ	ਸੇ	s	ਵਿ	ਸ
ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ,	ਸਾਸਾ								
ਭੈ	s	ਫ	ਲ	ਪਾs	ss	ਈ,	ਮਨ								

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਸਦ ਹੀ ਰਾਤਾ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਤਾ ॥
ਹਰਿ ਰਸ ਕੇ ਮਾਤੇ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅੰਨਦ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਮਹਿ ਵਿਆਪੈ ਚਿੰਦ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਅਲਮਸਤੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥
ਆਨ ਰਸਾ ਸਭਿ ਹੋਛੇ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਰਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਧੂ ਹਾਟਿ ਸਮਾਇ ॥
ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਨ ਕੋਹ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ ਦੇਹਿ ॥ ੨ ॥
ਨਾਨਕ ਚਾਖਿ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥
ਈਤ ਊਤ ਕਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੀਧਾ ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੭੭)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ				ਸਾਂਨੀ	ਨੀਧ	ਧਪ	ਪਮ
												ਹs	ਰਿs	ਰs	ਸੁs
ਪ	—	ਪ	ਪਪ	ਮਧ	ਪਧ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	—	ਰੇ	—	ਮ	ਮ
ਪੀ	s	ਵੈ	ਅਲ	ਮਸ	ਤੁs	ਮ	ਤ	ਵਾs	s s	ਰਾ	s	ਆ	s	ਨ	ਰ
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਧਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾ				
ਸਾ	s	ਸ	ਭਿ	ਹੋs	s s	ਛਾs	s s	ਰੇs	s s	s s	s				
								ਅੰਤਰਾ				ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
												ਹ	ਰਿ	ਰ	ਸੁ

ਪ	–	ਧਨੀ	ਪਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਪ	–	ਧ	ਧ
ਪੀऽ	ऽ	ਵऽ	ਤऽ	ਸ	ਦ	ਹੀ	ऽ	ਗਾ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਆ	ऽ	ਨ	ਰ
ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਗਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸਾ	ऽ	ਖਿ	ਨ	ਮऽ	ਹਿ	ਲ	ਹਿ	ਜਾऽ	ऽऽ	ਤਾ	ऽ	ਹਰਿ	ਰ	ਸ	ਕੇ
ਧਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਮ	ਮ
ਮਾऽ	ਤੇऽ	ਮ	ਨਿ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਅ	ਨੰऽ	ऽऽ	ऽ	ਦ	ਆ	ऽ	ਨ	ਰ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਧ	ਧਨੀ	ਪਧ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾ				
ਸਾ	ऽ	ਮ	ਹਿ	ਵਿਆ	ऽऽ	ਪੈऽ	ऽ	ਚਿੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਦ				

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੂਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਸੰਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਡਰਾਹੀ ॥ ੧ ॥

ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥
ਬੈਠਤ ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਵਿਕਰਾਲਾ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੭੯)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਪਥ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਗ
												ਤੁऽ	ਮऽ	ਰੀऽ	ऽ
ਗ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਧ	ਪ	–	ਪ	–	ਰੇ	–	ਮ	ਮ
ਓ	ऽ	ਟ	ਤੁ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਰੀऽ	ऽ	ਆ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਬੈ	ऽ	ਠ	ਤ

ਪ	–	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਊ	S	ਠ	ਤ	ਸੋS	S	ਵ	ਤ	ਜਾ	S	ਗ	ਤ	ਵਿ	ਸ	ਰੁ	ਨਾ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾ				
ਹੀ	S	ਤੂੰ	S	ਸਾS	SS	ਸS	ਗਿS	ਰਾS	SS	ਸਾS	S				
										ਅੰਤਰਾ		ਪਧ	ਨਾ	ਪ	ਧ
												ਤੁS	ਝ	ਬਿ	ਨੁ
ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਧ	–	ਪ	–
ਅ	ਵ	ਰੁ	ਨਾ	ਹੀ	S	ਮੈ	S	ਦੂ	S	ਜਾ	S	ਤੂੰ	S	ਮੇ	S
ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ
ਰੇ	S	ਮ	ਨ	ਮਾS	S	S	S	ਹੀS	SS	S	S	ਤੂੰ	S	ਸਾ	S
ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਰੇ	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ	–	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮ	ਪ
ਜS	ਨੁS	ਸੰ	S	ਗੀS	SS	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਮੇ	S	ਰਾ	S	ਕਾS	SS	ਹੇ	S
ਧਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਧ	ਸਾਂਰੇਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਗਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ				
ਜੀS	SS	ਅ	ਤ	ਗS	SS	SS	SS	ਹੀS	SS	SS	SS				

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥
ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥
ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ ੧ ॥
ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥
ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥
ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥
ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੭੮)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮਪ	ਧਨੀ	ਪ	–	ਧ
											ਸਰੰ	ऽऽ	ਜਾ	ऽ	ਮਿ
ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	–	ਧ
ਲਾ	ऽ	ऽ	ਗੁ	ਭਵ	ਜਙ	ਲ	ਤ	ਰ	ਨ	ਕੈ	ਜ	ਨਮੁ	ਬ੍ਰਿ	ऽ	ਥਾ
ਪਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਪ	ਮਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ					
ਜਾऽ	ऽ	ऽ	ਤ	ਚੰऽ	ऽ	ਗਿ	ਮਾ	ਇਆ	ऽऽ	ਕੈ					
								ਅੰਤਰਾ			ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ
											ਭਈ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਪ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਪ	–	ਧ
ਗ	ऽ	ਪ	ਤਿ	ਮਾ	ਨੁ	ਖ	ਦੇ	ਹੁऽ	ਰੀऽ	ਆ	ਗੋऽ	ऽऽ	ਬਿੰ	ऽ	ਦ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਗ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਮਿ	ਲ	ਣ	ਕੀ	ਇ	ਹ	ਤੇ	ਰੀ	ਬऽ	ਰੀऽ	ਆ	ऽ	ਅ	ਵ	ਰਿ	ਕਾ
ਧਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਨੀ	ਧ
ऽऽ	ਜऽ	ਤੇ	ਰੈ	ਕਿऽ	ਤੈऽ	ऽ	ਨ	ਕਾ	ऽ	ਮ	ਮਿਲੁ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਧ	ਸੰ

ਨੀਧ	ਪਧ	ਮ	ਮ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ
ਗਤ	ਤਿਤ	ਭ	ਜੁ	ਕੇਤ	ਤਤ	ਵ	ਲ	ਨਾਤ	ਤਤ	ਮ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੫ ਮਹਲਾ ੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਸੋਈ ਸਗਲ ਜਗਤ ਧੰਧ ਅੰਧ ॥
ਕੋਊ ਜਾਗੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ॥ ੧ ॥
ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮਗਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥
ਕੋਊ ਤਿਆਗੈ ਵਿਰਲਾ ॥ ੨ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ॥
ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਸਾਧੂ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਰੰਗਿ ॥
ਵਡਭਾਗੇ ਕਿਰਪਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੩੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੮੦)

ਰਾਗ ਆਸਾ — **ਇਕਤਾਲ**

×		2		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਧ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਧ	—	ਮ	ਪ
ਭ੍ਰ	ਮ	ਮ	ਹਿ	ਸੋਤ	ਤ ਤ	ਈ	ਤ	ਤ	ਸ	ਗ	ਲ
ਪਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਗ	ਸਾ	—	ਸਾ
ਜਤ	ਗ	ਤ	ਧੰ	ਤ	ਧ	ਅੰਤ	ਤ ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਧ
ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—	ਪਧੁ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ
ਕੋ	—	ਊ	ਤ	ਜਾ	ਤ	ਗੈ	ਤ	ਹਤ	ਰਿਤ	ਜਤ	ਨੁਤ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਮ	ਗ	ਮੋ	ਹ	ਨੀਂS	S	ਨ	S	S	ਮ	ਗ	ਨ
ਧ	ਧ	—	ਸਂ	—	ਰੇਂ	ਸਾਂਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਧ
ਪ੍ਰਿ	ਅ	S	ਪ੍ਰੀ	S	ਤਿ	ਪ੍ਰਾS	S S	S	S	S	ਨ
ਨੀ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਕੋ	ਊ	S	ਤਿਆ	S	ਗੈ	ਵਿS	ਰS	ਲਾS	S S	S S	S S

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੬ ਮਹਲਾ ੫

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥
ਤੇਰੇ ਜਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥
ਮਸਲਤਿ ਮਤਾ ਸਿਆਣਪ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਜਾ ਕਉ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤਾ ॥
ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਈ ਸੇ ਸਾਹ ਭਲੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੩ ॥
ਭਰਮ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਸਭਿ ਨਿਕਸੇ ਜਬ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥
ਵਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੫੪੦

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੩੮੦)

ਰਾਗ ਆਸਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×	2				0				3			
					ਮ		ਪ					
ਸਥਾਈ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧਨੀ	ਪਧ
	ਤੇS	ਰੇS	ਜ	ਨ	ਰ	ਸਿ	ਕ	ਰ	ਸਿ	ਕ	ਗੁS	ਣS

ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	–	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ
ਗਾ	ऽ	ਵਹਿ	ऽ	ਮ	ਸ	ਲ	ਤਿ	ਮ	ਤਾ	ऽ	ਸਿ	ਇਆ	ऽऽ	ਣ	ਪ
ਮ	ਗੇ	ਰੇ	–	ਮ	–	ਪ	–	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂਰੇ
ਜ	ਨ	ਕੀ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਤੂੰ	–	ਕ	ਰਹਿ	ऽ	ਕ	ਗऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਗ ਰੇਸਾ
ਵਹਿ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਅੰਤਰਾ				ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–	ਪਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ
				ਜੋ	ऽ	ਤੁ	ਧੁ	ਭਾ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਸੋऽ	ऽ	ਪ	ਰ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਧ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ
ਵਾ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਸੂ	ऽ	ਖੁ	ਸ	ਹ	ਜੁ	ਮ	ਨ	ਸੋऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਨੀ	ਧ
ਈऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਕ	ਰ	ਣ	ਕਾ	ਰऽ	ਣ	ਸ	ਮ	ਰऽ	ऽऽ	ਥ	ਅ
ਪ	ਮ	ਮ	–	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂਰੇਂ
ਪਾ	ऽ	ਗ	ऽ	ਅ	ਵ	ਰੁ	ਨਾ	ਹੀ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਕੋऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਗ ਥੇਸਾ
ਈऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਚੈ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ਪੰਚ ਜਨਾ ਲੇ ਵਸਗਤਿ ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰੇ ॥ ੧ ॥
ਤੇਰਾ ਜਨ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
ਰਬਾਬੁ ਪਖਾਵਜ ਤਾਲ ਘੁੰਘਰੂ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ਅਪਨਾ ਪਾਛੈ ਅਵਰ ਰੀਝਾਵੈ ॥
ਰਾਮਨਾਮ ਜਪੁ ਹਿਰਦੈ ਜਾਪੈ ਮੁਖ ਤੇ ਸਗਲ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੨ ॥
ਕਰ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਤਨਿ ਲਾਵੈ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥
ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਪੇਖੈ ਲਾਇ ਸਰਧਾ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥
ਐਸੀ ਨਿਰਤਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੪੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੩੮੧)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਸਾ
								ਤੇS	ਰਾS	ਜS	ਨੁS	ਨਿS	ਰS	ਤਿ	ਕ
ਰੇ	–	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–ਪ	ਪਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਪ	ਪਧ	ਪਧ	ਮ	ਮ
ਰੇ	S	ਗੁ	ਨ	ਗਾ	S	ਵੈ	Sਰ	ਬਾS	S	ਬੁ	ਪ	ਖਾS	SS	ਵ	ਜ
ਰੇਮ	ਪਧ	ਪ	ਮ	–	ਗ	ਰੇ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਤਾS	SS	ਲ	ਘੁੰ	S	ਘ	ਰੂ	S	ਅ	ਨ	ਹ	ਦ	ਸ	ਬ	ਦੁ	ਵ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ								
ਜਾS	SS	SS	SS	ਵੈS	SS	SS	SS								
						ਅੰਤਰਾ		–	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਮ	ਪ
								S	ਉ	ਦ	ਮੁ	ਕS	ਰS	ਤ	ਹੇ
ਧ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਹੇਂਸਾਂ	ਗਾਂਰੇਂ	ਮਂ	ਗਾਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਵੈ	S	ਮ	ਨੁ	ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲੁ	ਨਾ	SS	ਚੋS	S	ਆ	S	ਪੁ	ਨਿ

ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਪਧ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ
ਵਾਃ	ਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਰੇ	ਃ	ਃ	ਃ	ਪੰ	ਃ	ਚ	ਜ	ਨਾਃ	ਃਃ	ਲੈ	ਃ
ਨੀ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	–
ਵ	ਸ	ਗ	ਤਿ	ਰਾ	ਃ	ਖੈ	ਃ	ਮ	ਨ	ਮ	ਹਿ	ਏ	ਃ	ਕੰ	ਃ
ਧਸਾਂ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂਰੇਂ	ਸਾਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ								
ਕਾਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਰੇਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ								

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਜਨਹਿ ਪੀਓ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਚੂਕੇ ਭੈ ਭਾਰੇ ਦੁਰਤੁ ਬਿਨਾਸਿਓ ਭਰਮੁ ਬੀਓ ॥ ੧ ॥
ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮੈ ਜੀਓ ॥
ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਠਾਰ ਥੀਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਏਹੁ ਕਾਜੁ ਤੁਮ ਆਪਿ ਕੀਓ ॥
ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸਹਜੇ ਬਿਖਿਆ ਭਈ ਖੀਓ ॥ ੨ ॥
ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਏਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੀਓ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਤਾਪੁ ਸੰਤਾਪੁ ਮੇਰਾ ਬੈਰੁ ਗੀਓ ॥ ੩ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਲਿਜੁਗੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੀਓ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੪੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੯੨)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਧਨੀ	ਪਧ
								ਦ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਪੇ	ਃ	ਖਃ	ਤਃ
ਸਾਂ	–	–	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ
ਮੈ	ਃ	ਃ	ਜੀ	ਓਃ	ਃਃ	ਃ	ਃ	ਸੁ	ਨਿ	ਕ	ਰਿ	ਬਃ	ਚਃ	ਨ	ਤੁ

ਪ	ਧ	ਮ	—	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਸਾ	ਧ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	—
ਮੂਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਸੁऽ	ਤਿऽ	ਗੁ	ਰ	ਮ	ਨੁ	ਤ	ਨੁ	ਮ	ऽ	ਰਾ	ऽ
ਪਧ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪਧ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਗਸਾ								
ਠਾऽ	ऽऽ	ਰੁ	ਥੀ	ਓऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਅੰਤਰਾ

ਸਾਂ	—	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ
ਅੰ	ऽ	ਮ੍ਰਿ	ਤੁ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਤੁ

ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	—	ਰੇਂ	ਸਂ
ਮੂਾ	ऽ	ਗੁ	ऽ	ਠਾ	ऽ	ਕੁ	ਰ	ਏ	ऽ	ਹੁ	ਮ	ਗ	ऽ	ਰ	ਸੁ
ਗਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪਧ	ਰੇਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	—
ਜऽ	ਨऽ	ਰਿ	ਲੀ	ਓऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਜऽ	ਨऽ	ਮ	ਜ	ਨ	ਮ	ਚੂ	ऽ
ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	—	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਕੇऽ	ऽऽ	ਭੈ	ऽ	ਭਾ	ਰੇ	ਰੇ	ऽ	ਦੁ	ਰ	ਤੁ	ਬਿ	ਨਾ	ऽ	ਸਿਓ	ऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਗਸਾ								
ਭऽ	ਰऽ	ਮੁऽ	ਬੀऽ	ਓऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭ ਕੋ ਲਾਗੂ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਦੂਜਾ ਸੂਝੇ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ੧ ॥
ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਲੋਗਨ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ॥
ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸਨੋ ਕਹੀਐ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰਾ ਹਾਥ ਦੇਇ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸ ਕਉ ਬਿਪੁ ਨ ਕੋਊ ਭਾਖੈ ॥ ੨ ॥
ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਓਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥
ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਤੂੰ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ੩ ॥

ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੪੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੮੩)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
						ਸਥਾਈ					
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਮ	–
ਚੀ	ਤਿ	ਆ	ਵੇS	SS	ਤਾਂ	ਸ	ਦਾ	ਦਇ	ਆS	ਲਾ	S
ਮ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀ	ਪਧ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਲੰ	ਗ	ਨ	ਕਿਆ	S	ਵੇS	ਚਾ	S	S	ਰੇ	S	S
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ
ਬੁ	ਰਾ	ਭ	ਲਾS	SS	ਕਹੁ	ਕਿ	ਸ	ਨੋ	ਕਹੀ	ਐ	S
ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	–	ਗ	ਸਾ	–
ਸ	ਗ	ਲੇ	ਜੀ	ਅ	ਤੁ	ਮ੍ਹਾS	SS	S	ਰੇ	S	S
						ਅੰਤਰਾ					
ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪਧ	ਨੀ	ਪਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਤੂੰ	ਵਿ	ਸ	ਰਹਿ	S	ਤਾਂ	ਸS	ਭੁ	ਕੋS	ਲਾ	S	ਗੂ
ਪ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਧ	ਰੇਂਸਾਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	–
ਚੀ	ਤਿ	ਆ	ਵੈ	S	ਤਾਂ	ਸੋS	SS	S	ਵਾ	S	S
ਗਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਨੀ	ਧ	ਮ	–
ਅਵ	ਰੁ	ਨ	ਕੋ	S	ਊ	ਦੂਜਾS	SS	ਜਾ	ਸੂ	ਝੈ	S

ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਧਧ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ
ਸਾऽ	ऽऽ	ਚੋਂऽ	ਅਲ	ਖ	ਅ	ਭੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਵਾऽ	ऽऽ	ऽ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੭ ਮਹਲਾ ੫

ਲਾਲ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥ ੧ ॥

ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥

ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥ ੨ ॥
ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥ ੩ ॥
ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ੪ ॥

ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥

ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੧ ॥ ੫੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੮੪)

ਰਾਗ ਆਸਾ — **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

×			2		3		×́			2		3	
						ਸਥਾਈ							
ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਧਨੀ	ਪਧ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–
ਕ	ਵਨ	ਬ	ਨੀ	ऽ	ਰੀऽ	ऽऽ	ਤੇ	ऽ	ਰੀ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਲੀ	ऽ
ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	–	ਮਧ	ਪਧ	ਮ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	–
ਕ	ਵ	ਨ	ਰੰ	ਗਿ	ਤੂੰ	ऽ	ਭऽ	ਈऽ	ਗੁ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਲੀ	ऽ
						ਅੰਤਰਾ							
ਮ	–	ਮ	ਪ	ਪ	ਧਨੀ	ਪਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਲਾ	ऽ	ਲੁ	ਚੋ	ਲ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਤੈ	ਤ	ਨਿ	ਸੋऽ	ऽऽ	ਹਿਆ	ऽ

ਪਪ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	—	ਰੇਂ	—	ਧੁਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਗਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	—
ਸੁਰਿ	ਜ	ਨ	ਭਾ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਤਾਂऽ	ऽऽ	ਮਨਿ	ਮੋ	ऽ	ਹਿਆ	ऽ
ਗਂਗਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਧਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	—
ਸੁਰਿ	ਜ	ਨ	ਭਾऽ	ऽऽ	ਨੀऽ	ऽ	ਤਾਂऽ	ऽ	ਮਨਿ	ਮੋऽ	ऽऽ	ਹਿਆ	ऽ

ਸਥਾਈ ਦੂਜੀ

ਰੇਮ	ਪਧ	ਪ	ਨੀਧ	—	ਧ	ਧ	ਧਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਧਧ
ਸੁਨਿ	ਰੀऽ	ਸ	ਖੀ	ऽ	ਇ	ਹ	ਹऽ	ਮऽ	ਰੀ	ਘਾ	ऽ	ਲ	ਪ੍ਰਭ
ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	ਰੇਗ	ਰੇ	ਰੇ
ਆ	ਪਿ	ਸੀ	ਗਾ	ऽ	ਰਿ	ਸ	ਵਾऽ	ਰऽ	ਨऽ	ਗ	ऽऽ	ऽ	ਰ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਦੂਖੁ ਘਨੋ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥ ੧ ॥

ਚੂਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥

ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥ ਕਾਨਿ ਕਢਨੁ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥ ੨ ॥
ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ੩ ॥
ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਥਿਰ ਸੋਹਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੮੪)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਝਪਤਾਲ**

×	2		0		3	
		ਸਥਾਈ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪਧ ਨੀਨੀ ਪਧ
			ਚੂ	ऽ	ਕਾ	ਨਿऽ ऽऽ ऽऽ

ਸਾਂ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਧ ਮ ਪ — ਰੇਮ ਪਧ

ਹੋ ऽऽ ਗ ऽ ऽ ਸ ऽ ਕੀ ऽ ਸऽ ऽऽ

ਮ ਪ ਗ ਸਗ ਰੇਗਾ ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ — ਪ

ਹੇ ऽ ਰੀ ऽऽ ऽऽ ऽ ਭ ਰ ਮੁ ऽ ਗ

ਰੇਮ ਪਧ ਮਪਨੀ — ਧਧ ਪਪ ਮ ਧ ਮ ਮਪ ਧਨੀ ਧਧ ਸਾਂ— ਸਾਂ

ਇਆ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਗੁऽ ऽऽ ਰਿ ਰਿ ਰ ਸੰऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਗਿ

ਨੀਨੀਧਨੀਪਧਸਾਂਸਾਂ ਧਸਾਂਰੇਂਸਾਂ ਨੀਧਪਮ ਗਰੇਗਸਾ

ਮऽ ऽ ऽऽ ऽऽऽ ਰੀऽ ऽऽ ऽऽऽऽ ऽऽऽऽ

ਅੰਤਰਾ ਮ — ਪ — ਪਧਨੀ —ਪਧ

ਦੂ ऽ ਖੁ ऽ ਘऽऽऽऽऽऽ

ਸਾਂ — ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਧ — ਸਾਂ — ਰੇਂ

ਨੇ ऽ . ਜ ऽ ਬ ਹੋ ऽ ਤੇ ऽ ऽ

ਗਂਰੇਂ ਸਾਂਰੇਂ ਗਂਰੇਂ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਧ ਨੀ ਪ ਪਧ ਪਧ ਰੇਂਰੇਂ ਸਾਂ

ਦੁऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਰਿ ਅ ਬ ਮऽ ऽऽ ऽऽ ਮ

ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਧ ਪਧ ਮ ਮ ਮਰੇਪਧ ਧਪ ਨੀ ਪ

ਲऽ ऽ ऽ ਤਿ ਮੰऽ ऽ ਹਿ ਮਿऽ ऽऽ ਲੀऽ ऽ ਹ

ਨੀਨੀ ਧਨੀ ਪਧ ਸਾਂਸਾਂ ਧਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਧ ਧਮ ਗਰੇ ਗਸਾ

ਦੂऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽऽऽ ऽऽऽऽ ऽऽ ऽਰਿ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ ਜੋਬਨਿ ਬਲੀਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰਲੀਆ ॥ ੧ ॥

ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਲੀਆ ॥

ਸੇਜ ਸੁਖਲੀਆ ਮਨਿ ਗਰਬਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਲੈ ਕੁੰਚਰੀਆ ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਛਤਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਲੇ ਧਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥ ੨ ॥

ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀਆ ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਸੁਆਦ ਫਿਕਰੀਆ ॥ ੩ ॥

ਮਾਇਆ ਛਲੀਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਅਲੀਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੫੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੯੫)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਸਾਂ	–ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪਨੀ	ਧਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ
ਕਾ	ऽਨ	ਕੁੰ	ਡऽ	ਲੀऽ	ਆ	ਬऽ	ਸਤੁ	ੳ	ਦ	ਲੀ	ਆ
ਪਧ	ਨੀਨੀ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮਧ	ਪਧ	ਮਮ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ
ਸੇऽ	ऽ ਜ	ਸੁ	ਖ	ਲੀ	ਆ	ਮऽ	ਨਿऽ	ਗਰ	ਬऽ	ਲੀऽ	ਆ
						ਅੰਤਰਾ					
ਮ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀ	ਪਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਪਾ	ਵ	ਤੁ	ਰऽ	ਲੀ	ਆऽ	ਜੌ	ਬ	ਨਿ	ਬ	ਲੀ	ਆ
ਪ	–ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਸਂਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ
ਨਾ	ऽਮ	ਬਿ	ਨਾ	ऽ	ਮਾ	ਟੀऽ	ਸੰऽ	ਗਿऽ	ਰ	ਲੀ	ਆ
ਧਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ
ਨਾऽ	ऽਮ	ਬਿ	ਨਾ	ऽ	ਮਾ	ਟੀ	ਸੰ	ਗਿ	ਰऽ	ਲੀऽ	ਆ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥ ੧ ॥

ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਾਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥
ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਆਕੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ ॥ ੨ ॥
ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੋ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ॥ ੩ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਨ ਸੋਵਤ ਜਾਗੇ ॥
ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੬੩ ॥
(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੮੬)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਝਪਤਾਲ**

×		2			0		3		
					ਸਥਾਈ				
ਧ	ਮ	ਪ	–	ਪਧਨੀ–ਪਧ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਧਧ
ਦ	ਰ	ਸ	ऽ	ਨੁऽऽऽ ऽऽ	ਮਾ	ऽ	ਗਉऽऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ
ਨੀਧ ਪਧ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਮ	–	ਧਪਮਪ	ਧਪ	ਮ	ਮਗਰੇਗ	ਸਾ
ਦੇऽऽऽ	ऽ ऽ	ਹਿऽ	ऽ	ऽ	ਪਿਆऽऽ	ऽ ऽ	ਰੇ	ऽऽ ऽऽ	ऽ
ਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪਧਨੀ–	ਪਧ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਤੁ	ਮ	ਰੀ	ऽ	ਸੇ	ਵਾऽऽऽ	ऽ ऽ	ਕਉ	ऽ	ਨ
ਧ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗੰਰੇਂਸਾਂਰੇ	ਗੰਗੰਰੇਂਸਾਂ	ਧਨੀਪਧ	ਸਾਂਸਾਂਧਪ	ਮਗਰੇਸਾ
ਕਉ	ऽ	ਨ	ऽ	ਨ	ਤਾऽऽऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ	ਰੇऽऽऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ
					ਅੰਤਰਾ				
ਨੀ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ–	–	–
ਜਿ	ऽ	ਸੁ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਚ	ਕਉ	ऽ	ऽ
ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਗੰਰੇਂਸਾਂਰੇਂ	ਗੰਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਧਧ
ਕੋ	ऽ	ਈ	ऽ	ਨ	ਜਾऽऽऽ	ऽ ऽ	ਨੈऽऽऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ

ਨੀਧਪਧ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਧ	ਪਧ		ਮ	ਪ		–	ਪ
ਨਾSSS	SS	ਮੁ	S	ਜ	ਪS		ਤ	ਉ		S	ਹੁ
ਮਰੇ	ਪਮ	ਧਪ	ਨੀ	ਧ	ਪਧਸਾਂਸਾਂ	ਧਸਾਂਰੇਂਗਂ		ਸਾਂਰੇਂਗਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀਧਪ		ਮਗਰੇਸਾ
ਚS	ਹੁS	ਕੁੰਟ	S	ਟ	ਮਾSSS	SSSS		ਨੈSSSS	SSSS		SSSS

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਉ ॥
ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥
ਉਪਤਿ ਪਰਲਉ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤਾ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਹਤਾ ॥ ੩ ॥
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਨੰਦ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੬੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੯੬)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
			ਸਥਾਈ			ਮਧ	ਪਧ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਧ
						ਰਾS	ਮS	ਗS	SS	ਮਾ	ਗ	ਮਾ	ਗੁ	S	ਨ
ਸਾਂ	–	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–	–	–	ਮ	–	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪਧ
ਗਾ	S	SS	SS	ਵਉ	S	S	S	ਸੰ	S	ਤ	ਪ੍ਰ	ਤਾ	S	ਪਿ	ਸਾS
ਨੀ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਧ
S	ਧ	ਕੈ	S	ਸੰ	S	ਗੇ	S	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾS	SS	S	ਮੁ
ਪ	ਧ	ਮ	–	ਰੇਮ	ਪਧ										
ਧਿਆ	S	ਵਉ	S	ਰੇS	SS										

						ਅੰਤਰਾ		–	ਮ	ਮ	–	ਪ	–	ਧਨੀ	ਪਧ
								ऽ	ਏ	ਕੋ	ऽ	ਏ	ऽ	ਕੀऽ	ऽऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਧ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਨੇ	ऽ	ਨਿ	ਨਿऽ	ਹਾ	ऽ	ਰਉ	ऽ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਸ	ਦਾऽ	ऽऽ	ਹ	ਰਿ
ਧਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਮ	ਮ–										
ਨਾऽ	ऽऽ	ਮੁऽ	ਸऽ	ਮੁਾ	ਰਉ										

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਝਾਰੇ ॥ ੧ ॥
ਜਾਗੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗਨ ਹਾਰੇ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵਸਿ ਕਾਮਾ ਝੂਠਾ ਮੋਹੁ ਮਿਥਿਆ ਪਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥
ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਾਪਿ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੬੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੮੭)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		–	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮ
												ऽ	ਜਾऽ	ऽऽ	ਗੁ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	–	–	ਮਮ	ਮ	ਮ
ਰੇ	ऽ	ਮ	ਨ	ਜਾऽ	ऽऽ	ਗ	ਨ	ਹਾऽ	ऽऽ	ਰੇ		ऽऽ	ਬਿਨੁ	ਹ	ਰਿ
ਮਗ	ਰੇਗ	–	ਸਾਸਾ	ਰੇ	–	ਮ	ਪ	ਧਮ	ਨੀਧ	ਪ	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਪ
ਅऽ	ਵऽ	ऽ	ਰੁਨ	ਆ	ऽ	ਵ	ਸਿ	ਕਾऽ	ऽऽ	ਮਾ	ऽ	ऽ	ਮਿ	ਥਿ	ਆ

ਪਧ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	–	–	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ			
ਮੋਂS	S	ਹੁ	ਝੂ	ਠੇ	S	S	ਪ	ਸਾS	S S	ਰੇS	S S	S S			
										ਅੰਤਰਾ		–	ਮਰੇ	ਮ	ਪ
													ਸਤਿ	ਗੁ	ਰੁ
ਪਧ	ਨੀ	ਨੀ	–	ਧਨੀ	ਪ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਅS	ਪ	ਨਾ	S	ਸਦਾ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਮੁਾ	S	ਰੇ	S	S	ਗੁ	ਰ	ਕੇ
ਧਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਧਧ	ਮਪ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	–	–			
ਚS	ਰS	ਨ	ਕੇ	S S	ਸS	ਸੰ	ਗਿ	ਝਾS	S S	ਰੇ	S	S			

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੋਤੁਕੇ ੯

ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਕਰਤੀ ਕੇਲ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਮੇਲ ॥
ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਭੁ ਕੋਊ ਲੋਰੈ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਕੋਊ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਜੋਰੈ ॥ ੧ ॥
ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਾ ਸਮਾਏ ॥
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਤੁਹੀ ਦੁਹੇਰੀ ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਮਾਹਰਿ ॥ ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਹੋਇ ਹੈ ਜਾਹਰਿ ॥
ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਰਖੀ ਪਪੋਲਿ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਛੁਟਕੀ ਰੋਲਿ ॥ ੨ ॥
ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥ ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਾਕੁ ਜਗਤੁ ॥
ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਹੋਈ ਹੈ ਮਾਟੀ ॥
ਓਹੁ ਬੈਰਾਗੀ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਨਾਨਕ ਥਾਪਿ ॥ ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥ ੪ ॥ ੩੧ ॥ ੮੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੯੦)

ਰਾਗ ਆਸਾ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
							ਸਥਾਈ	–	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ
								S	ਤੇS	S S	ਬੈS

ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਰੇਰੇ	ਮ	ਮ
ਹਾ	ऽ	ਗੀ	ਕਤ	ਹਾ	ਸ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਏ	ਤਿਸੁ	ਬਿ	ਨੁ
ਪ	ਪ	ਪ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਪਮ	ਗਰੇ			
ਤੁ	ਹੀ	ਦੁ	ऽऽ	ਹੋऽ	ਰੀऽ	ਰੀऽ	ऽऽ	ऽऽ			
						ਅੰਤਰਾ		—	ਮ	ਪ	ਪ
								ऽ	ਉ	ਨ	ਕੈ
ਪਧ	ਨੀ	ਪਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਧ
ਸੰऽ	ਗਿ	ਤੂऽ	ਕ	ਰ	ਤੀ	ਕੇ	ऽ	ਲ	ਉ	ਨੁ	ਕੈ
ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਗਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸੰਗਿ	ਹ	ਮ	ਤੁਮ	ਸੰ	ਗਿ	ਮऽ	ऽऽ	ਲ	ਉ	ਨੁ	ਕੈ
ਧਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਧ	ਪ
ਸੰਗਿ	ਤੁ	ਮ	ਸ	ਭੁ	ਕੋ	ਲੋ	ऽ	ਹੈ	ਓ	ਸੁ	ਖਿ
ਮ	ਮ	ਮ	ਪਧ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ			
ਨਾ	ਕੋ	ਉ	ਮੁਖੁ	ਨ	ਹੀ	ਜੋऽ	ਰੈऽ	ऽ			

ਆਸਾ ਘਰੁ ੭ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਸਗਲ ਤਰਾਂਈ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ॥ ੨ ॥ ੪੨ ॥ ੯੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੯੪)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਧਨੀ	ਪਧ
								ਗੁ	ਰੁ	ਮ	ਰੈ	ਸੰ	ऽ	ਗਿऽ	ਸऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਦਾ	ऽ	ਹੈ	ऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਲੇ	ऽ	ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ਤਿ	ਸੁ
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਸਾਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	–								
ਸ	ਦਾ	ऽ	ਸ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਲੇ	ऽ								
					ਅੰਤਰਾ			ਮ	ਮ	ਮ	–	ਪ	–	ਧਨੀ	ਪਧ
								ਹ	ਰਿ	ਕਾ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮੁऽ	ਰਿऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਂਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਪ	–	ਧ	–	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	–
ਦੇ	ऽ	ਨਿ	ਤ	ਧਿਆ	ऽऽ	ਈ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਗੀ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਥੀ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਗਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–	ਪ	ਧ	ਮ	–	ਪ	–	ਪ	–
ਸऽ	ਗ	ਲ	ਤ	ਗਾਂऽ	ऽऽ	ਈ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਗੀ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਥੀ	ऽ
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	–								
ਸ	ਗ	ਲ	ਤ	ਗਾਂऽ	ऽऽ	ਈਂ	ऽ								

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਾਹਰਿ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਜਾਗਿ ਸਵਾਰੀ ॥
ਸੰਗਿ ਚਲਨ ਕਉ ਤੋਸਾ ਦੀਨ੍ਹਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਅਵਰ ਬਿਸਾਰੀ ਬਿਸਾਰੀ ॥
ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਮੈ ਏਹੋ ਆਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੂਖਨਿ ਗਾਵਉ ਸੁਖਿ ਭੀ ਗਾਵਉ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਸਮ੍ਹਾਰੀ ॥
ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਦੀਆ ਮੋਰੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਰੀ ॥੨ ॥
ਦਿਨੁ ਭੀ ਗਾਵਉ ਰੈਨੀ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਰਸਨਾਰੀ ॥
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਿਸਾਸੁ ਹੋਈ ਹਰਿ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਸੰਗਾਰੀ ॥ ੩ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵਉ ਸੰਤ ਰੇਨ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ।
ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਮਸਤਕੁ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨॥ ੧੨੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੦੧)

ਰਾਗ ਆਸਾ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਧਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ
								ਅऽ	ਵऽ	ਰऽ	ਬਿ	ਸਾ	ऽ	ਰੀ	ਬਿ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	–	ਪਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	–	ਮ	ਪ	ਪ
ਸਾ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਨਾऽ	ऽ	ਮ	ਦਾ	ऽ	ਨ	ਗੁ	ਰਿ
ਧਮ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨੀ	–	ਪ	ਧ
ਪੂऽ	ऽऽ	ਰੈ	ऽ	ਦੀऽ	ऽऽ	ੳ	ऽ	ਮੈ	ऽ	ਏ	ऽ	ਹੋ	ऽ	ਅ	ऽ
ਪਧ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਰ	ਸਾ								
ਧਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ								
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ
								ਅੰ	ऽ	ਤ	ਰਿ	ਗਾऽ	ऽ	ਵਉ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਬਾ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਗਾऽ	ऽऽ	ਵਉ	ऽ	ਗਾ	ऽ	ਵਉ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਗਿ	ਸ

ਗਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਸਾਂਧ	ਰੇਂਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ	ਮਂ	ਮਂਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂ	–
ਵਾS	SS	S	S	ਰੀ	S	S	S	ਸੰS	SS	ਗਿS	ਚ	ਲS	ਨS	ਕਉ	S
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧ	ਰੇਂ	ਧ	ਪ	ਮ	–	ਮ਼	ਪ਼	ਧ਼	ਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਮ
ਤੇS	SS	ਸਾ	S	ਦੀ	S	ਨਾ	S	ਗੋ	S	ਬਿੰ	ਦ	ਨਾ	S	S	ਮ
ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਪਧ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ								
ਕੋS	SS	SS	ਬਿਉ	ਹਾS	SS	ਰੀS	SS								

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤ ਕਾਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਆਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਪਰਸਣਿ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੨੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੦੩)

ਰਾਗ ਆਸਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ
											ਸੇ	ਵ	ਕ	ਕਉ	S
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਮ	–	ਪ	–	ਪ	–
ਨਿ	ਕ	ਟੀ	S	ਹੋS	SS	ਇ	ਦਿ	ਖਾS	SS	ਵੈ	S	ਜੋ	S	ਜੋ	S
ਧਪ	ਮਪ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਸਾ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਕS	ਹੈS	S	ਠਾ	ਕੁ	ਰ	ਪ	ਹਿ	ਸੇS	SS	ਵ	ਕੁ	S	ਤ	ਤ	ਕਾ

ਸਾਂਗਾਂ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ					
ऽऽ	ਲऽ	ਹੋ	ਇ	ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਵੈऽ	ऽऽ	ऽऽ					
								ਅੰਤਰਾ				–	ਮਮ	ਮ	ਮ
												ऽ	ਅਪੁ	ਨੇ	ਸੇ
ਪ	ਪ	ਪਧਨੀ	ਪਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ
ਵ	ਕ	ਕੀऽऽ	ऽऽ	ਆ	ऽ	ਪੇ	ऽ	ਗऽ	ऽऽ	ਖੈ	ऽ	ऽ	ਆ	ऽ	ਪੇ
ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ	–	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਜ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਵੈऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਜऽ	ਜ	ਹ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	–	ਮ	ਧ	ਪ	–	ਪ਼	ਧ਼	ਸਾ	ਰੇ
ਕਾऽ	ऽऽ	ਜ	ਕਿ	ਰ	ਤਿ	ਸੇ	ऽ	ਵ	ਕ	ਕੀ	ऽ	ਤ	ਹਾ	ऽ	ਤ
ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ					
ਹਾ	ऽ	ਉ	ਠਿ	ਧਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਵੈऽ	ऽऽ	ऽऽ					

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ

ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੀ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸਨ ॥

ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੀ ਰੇ ॥ ੧ ॥

ਖਿਨੁ ਰਮ ਗੁਰ ਗਮ ਹਰਿ ਦਮ ਨਹ ਜਮ ॥

ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੩੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੦੪)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
								ਸਥਾਈ		ऽ	ਪਧ
										ऽ	ਹऽ
ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪਪ
ਮਾ	ऽ	ਰੀ	ਪਿਆ	ਰੀऽऽ	ਰੀ	ਅੰऽ	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਧਾ	ਰੀ	ਗੁਰਿ
ਪਧ	ਨੀ	ਪਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਪਧ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾਸਾ
ਨਿਮ	ਖ	ਨऽ	ਤੇ	ਨ	ਤੇ	ਟਾऽ	ऽ ऽ	ਰੀऽ	ਰੇऽ	ऽ ऽ	ऽਹ
					ਅੰਤਰਾ						
ਮਮ	ਮ	ਮ	ਧਪ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀ	ਪਧ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਦਰ	ਸ	ਨ	ਪਰ	ਸ	ਨ	ਸਰ	ਸ	ਨऽ	ਹਰ	ਸ	ਨ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਗਾਂ	ਰੇਂਗਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਧ
ਰੰ	ਗਿ	ਰੰ	ਗੀ	ਕ	ਰ	ਤਾऽ	ऽ ऽ	ਰੀ	ਰੇऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਧਪ	ਮਧ	ਮਧ	ਮ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾਸਾ
ਰੰ	ਗਿ	ਰੰऽ	ਗੀ	ਕऽ	ਕਰ	ਤਾऽ	ऽ ऽ	ਰੀ	ਰੇऽ	ऽ ऽ	ऽਹ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਨੀਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਾਨੀ ॥ ੧ ॥

ਚਾਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਰਨ ਖਟਾਨੀ ॥ ੨ ॥

ਹਾਂਉ ਹਉਰੋ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਗਉਰੋ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥ ੧੩੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੦੫)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਧ	–ਪ	–	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ
								ਨੀ	ऽਕੀ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਧ	ऽ	ਸੰ
ਸਾਗ	ਰਗ	ਸਾ	–	–	–	–	–	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧਨੀ	ਪਧ
ਗਾऽ	ऽऽ	ਨੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪ	ਹ	ਰ	ਮੂ	ਰ	ਤ	ਪऽ	ਲऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧਰੇਂ	–ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਧ	–ਮ	–	ਮਮ
ਗਾ	ऽ	ਵ	ਤ	ਗਾ	ऽ	ਵ	ਤ	ਗੋऽ	ऽਵਿੰ	ऽ	ਦ	ਗੋ	ऽਵਿੰ	ऽ	ਦਵ
ਪ	–	ਪ	–	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਧ								
ਖ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ								
							ਅੰਤਰਾ	ਮ	–	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ
								ਚਾ	ऽ	ਲ	ਤ	ਬੈ	ऽ	ਸ	ਤ
ਪਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਸੋऽ	ऽ	ਵ	ਤ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਸੁ	ਮ	ਨਿ	ਤ	ਨਿ	ਚ	ਰ	ਨ	ਖ
ਸਾਂਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਸਂ	–	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–	ਧ	–
ਟਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਨੀऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਹ	ਉ	ਹਉ	ऽऽ	ਰੋ	ऽ	ਤੂ	ऽ
ਪਨੀ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	–ਸਾਂ
ਠਾऽ	ऽऽ	ਕੁ	ਰ	ਗਉ	ऽऽ	ਰੋ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਨ	ਕ	ਸ	ਰ	ਨਿ	ऽਪ
ਪਧ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ								
ਛਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਦੁਸਟ ਅਪਵਾਦੀ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸੰਗਾਰੇ ॥ ੧ ॥
ਜਨਮ ਭਵੰਤੇ ਨਰਕਿ ਪੜੰਤੇ ਤਿਨ੍ਹ ਕੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥
ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ੩ ॥
ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੪੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੦੬)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ**

×				0				×				0			
						ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਸ
								ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਬ	ਚ	ਨ	ਤੁ
ਸਾ	ਰੇ	ਗ	—	—	—	—	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ
ਮ੍ਹਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਣ	ਨਿ	ਸ	ਤਾ	ऽ
ਸਾ	—	—	—	—	—	—	—	ਮ	ਮ	—	—	ਮ	—	ਮ	ਗ
ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ	ਹਾ	ऽ	ਬਿ	ਖਾ	ऽ	ਦੀ	ऽ
ਮ	ਪਪ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	ਧ	—	ਸਾਂ	ਨੀ	—	ਧ	ਮ
ਦੁ	ਸਟ	ਅ	ਪ	ਵਾ	ऽ	ਦੀ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ऽ	ਪੁ	ਨੀ	ऽ	ਤ	ਸੰ
ਪ	—	ਪ	—	—	—	—	—	ਮ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਗਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ऽ	ਪੁ	ਨੀ	ऽ	ਤ	ਸੰ
ਸਾ	ਰੇ	ਗ	—	—	—	—	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ
ਗਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਣ	ਨਿ	ਸ	ਤਾ	ऽ
ਸਾ	—	—	—	—	—	—	—								
ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ								
							ਅੰਤਰਾ								
ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	—
ਜ	ਨ	ਮ	ਭ	ਵੰऽ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਨ	ਰ	ਕਿ	ਪ	ੜੰ	ऽ	ਤੇ	ऽ

ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	–	–	–	–	ਸਾਂ
ਤਿ	ਨ	ਕੇ	ऽ	ਕੁ	ऽ	ਲ	ਲਉ	–	ਧਾ	ਸਾਂ	–	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	–	–	–	–
ਤਿ	ਨ	ਕੇ	ऽ	ਕੁ	ऽ	ਲ	ਉ	ਧਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	–	–	–	–	ਮ	ਪ	ਧ	ਨੀ	–	–	–	ਪ
ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	–	–	–	–	ਸਾ
ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਬ	ਚ	ਨ	ਤੁ	ਮ੍ਹਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਸਾ	–	–	–	–	–	–	–
ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਣ	ਨਿ	ਸ	ਤਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ

ਓਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਨਿਕ ਮਾਣਿਕ ਗਜ ਮੋਤੀਅਨ ਲਾਲਨ ਨਹ ਨਾਹ ਨਹੀ ॥ ੧ ॥
ਰਾਜ ਨ ਭਾਗ ਨ ਹੁਕਮ ਨ ਸਾਦਨ ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਨ ਚਾਹੀ ॥ ੨ ॥
ਚਰਨਨ ਸਰਨਨ ਸੰਤਨ ਬੰਦਨ ॥ ਸੁਖੋ ਸੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥
ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੧੪੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੦੬)

ਰਾਗ ਆਸਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਧਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਨੀ	ਧਪ	ਮ	ਪ	–	ਧਨੀ	ਪ	ਧ
						ਕऽ	ऽऽ	ਹਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਪ੍ਰੇ	ऽ	ਮऽ	ऽ	ਪਿ
ਸਾਂ	–	–	–	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	–	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਰੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਕ	ਨਿ	ਕ	ਮਾ	ਣਿ	ਕ	ਗ	ਜ
ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	–	ਪ	–	ਪਧ	ਨੀ	ਪਧ
ਮੋ	ਤੀ	ਅ	ਨ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਲ	ਨ	ਨ	ਹ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਹਿऽ	ऽ	ਨऽ

ਸਾਂ	–	–	–	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ
ਹੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	–	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਹਾ	ऽ	ਜ	ਨ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਹੁ	ਕ	ਮ	ਨऽ	ਸਾ	ऽ	ਦ	ਨ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂਗਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	–	–	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ	–
ਕਿ	ਛੁ	ਕਿ	ਛੁ	ऽ	ਨऽ	ਚਾ	ऽ	ਹੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਮਂ	ਮਂ	ਮਂ	–	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਚ	ਰ	ਨ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	ਨ	ऽ	ਸੰ	ਤ	ਨ	ਬੰऽ	ऽऽ	ਦ	ਨ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਧ	ਧ	ਮ	–	ਪ	–	–	–	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਧਨੀ	ਸਾਂ
ऽ	ਸੁ	ਖੋ	ऽ	ਸੁ	ਖੁ	ਪਾ	ऽ	ਹੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਮ	–	ਪ	–	–	–	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ
ऽ	ਸੁ	ਖੋ	ऽ	ਸੁ	ਖੁ	ਪਾ	ऽ	ਹੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਨ	ਕ
ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਸਾ	–	–	–	ਰੇ	ਮ	–	ਪ	–	ਧਨੀ	ਪ	ਧ
ਤ	ਪ	ਤਿ	ਹ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮਿ	ਲੇ	ऽ	ਪ੍ਰੇ	ऽ	ਮऽ	ऽ	ਪਿ

ਸਾਂ	–	–	–	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ
ਹੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਲੋਇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਈਤਹਿ ਊਤਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਮੋਹਿਨਾ ॥ ੧ ॥
ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਧਾਰਨ ਧਰਨਾ ਏਕੈ ਏਕੈ ਸੋਹਿਨਾ ॥ ੨ ॥
ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੋਇਨਾ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੧੪੪ ॥
(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੦੭)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		–	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਧਨੀ	ਪਧ
								ऽ	ਗੁ	ਰਹਿ	ਦਿ	ਖਾ	ऽ	ਇਓ	ऽऽ
ਸਾਂ	–	–	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਮ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ
ਲੋ	–	ऽ	ਇ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ਈ	ऽ	ਤਹਿ	ਊऽ	ऽऽ	ਤਹਿ	ऽ
–	ਪਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	–	ਰੇਮ	ਪਧ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	–
ऽ	ਘਟਿ	ਘ	ਟਿ	ਘ	ਟ	ਘ	ਟਿ	ऽ	ਤੂੰऽ	ऽऽ	ਹੀ	ਤੂੰ	ऽ	ਹੀ	ऽ
–	ਗ	–	ਰੇ	ਸਾਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	–	–							
ऽ	ਮੋ	ऽ	ਹਿ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ							
						ਅੰਤਰਾ		–	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧਨੀ	ਪਧ
								ऽ	ਕ	ਰ	ਨ	ਕ	ਰ	ਨਾऽ	ऽऽ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀਧ	–	ਧ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	–
ऽ	ਧਾ	ਰ	ਨ	ਧऽ	ਰऽ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਏ	ऽ	ਕੈ	ਏ	ऽ	ਕੈ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇ	ਗਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਧਪ
ਸੋऽ	ऽ	ऽ	ਹਿ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੰ	ਤ	ਨ	ਪऽ	ਰऽ	ਸਨ	ਬਲਿ
ਪ	ਧ	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	–	ਰੇਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ
ਹਾ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ਡ	ਰ	ਸ	ਨ	ऽ	ਨਾऽ	ਨ	ਕ	ਸੁ	ਖਿ	ਸੁ	ਖਿ

–	ਗ	–	ਰੇ	ਸਾਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	–	–
ਤ	ਸੰ	ਤ	ਇ	ਨਾਤ	ਤ ਤ	ਤ	ਤ	ਤ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਓਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਓਹੁ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥ ੧ ॥
ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਬਾਪੁ ਮੋਰੋ ਮਾਈ ਭਗਤਨ ਕਾ ਓਲ੍ਹਾ ॥ ੨ ॥
ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੧੪੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੦੭)

ਰਾਗ ਆਸਾ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
		ਸਥਾਈ		ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਧ
				ਹਤ	ਰਿਤ	ਹਤ	ਰਿਤ	ਨਾਤ	ਤ	ਮੁ	ਅ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	–	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ
ਮੋ	ਤ	ਲਾ	ਤ	ਓਤ	ਤ ਤ	ਹੁ	ਤ	ਸ	ਹ	ਜਿ	ਸੁ
ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	–								
ਹੇਤ	ਤ ਤ	ਲਾ	ਤ								

ਅੰਤਰਾ

–	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਧਨੀ	ਧਪ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਤ	ਸੰ	ਗਿ	ਸ	ਹਾ	ਤ	ਈਤ	ਤ ਤ	ਤ	ਛੋ	ਡਿ	ਨ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਜਾ	ਤ	ਈ	ਤ	ਤ	ਓ	ਤ	ਹੁ	ਅਤ	ਗਹ	ਤ	ਅ

ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ
ਤੋS	SS	ਲਾS	SS

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਠਾਕੁਰ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਸੇਵ ਕਮਾਇਆ ਗੁਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗਾਵੇ ॥ ੧ ॥
ਏਕਹਿ ਆਸਾ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ਆਨ ਨ ਭਾਵੇ ॥ ੨ ॥
ਦਇਆ ਤੁਹਾਰੀ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੇ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ੧੪੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੦੭)

ਰਾਗ ਆਸਾ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
		ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧਨੀ	ਪਧ
				ਠਾ	S	ਕੁ	ਰ	ਕ	ਰ	ਦS	ਸੁS
ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਧ	ਪਧ	ਧਪ
ਹਾ	S	ਵੇ	S	ਹ	ਰਿ	ਸੰS	SS	ਤ	ਨ	ਪਾS	SS
ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	—								
ਵੇS	SS	S	S								
				ਅੰਤਰਾ		ਮ	—ਮ	ਪ	ਪਧਨੀ	ਪ	ਧ
						ਆ	Sਪੁ	ਗ	ਵਾS	S	ਇਆ
ਸਾਂ	—ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਧ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਸੇ	Sਵ	ਕS	ਮਾ	S	ਇਆ	ਗੁ	ਨ	ਰ	ਸਿ	ਰ	ਸਿ
ਸੰਗ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂ	—	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ
ਗਾS	SS	ਵੇ	S	SS	SS	ਏ	S	ਕਹਿ	ਆS	SS	ਸਾS

ਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪਧ	ਰੇਂਰੇਂ
ਦ	ਰ	ਸ	ਪਿਆ	ऽ ऽ	ਸਾ	ਆ	ऽ	ਨ	ਨ	ਭਾऽ	ऽ ऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧਨੀ	ਪਧ
ਵੇऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ	ਠਾ	ਕੁ	ਰ	ਚ	ਰ	ਨऽ	ਸੁऽ
				ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ		ਸਾਂ	ਸਂ–	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ
						ਦ	ਇਆ	ਤੁ	ਹਾऽ	ਰੀऽ	ਕਿਆ
ਪਧ–	ਮ	ਪਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਪ	ਧ	ਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ
ਜੰऽ	ਤ	ਵਿऽ	ਚਾ	ऽ	ਰੀ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਬਲਿ	ਬ	ਲਿ
ਪਧ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧਨੀ	ਪਧ
ਜਾऽ	ऽ ऽ	ਵੇऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਠਾऽ	ਕੁ	ਰ	ਚ	ਰ	ਨऽ	ਸੁऽ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪

ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਚੈ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੫੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੦੭)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
				ਸਥਾਈ		–	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪਧ
						ऽ	ਓ	ਹੁ	ਨੇ	ਹੁ	ਨऽ

ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	–	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪਧ
ਵੇ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ	ਓ	ਹੁ	ਨੇ	ਹੁ	ਨਾऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ ਸਾਂ	ਧ	–
ਵੇ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਆ	ਪ	ਨੇ	ਪ੍ਰੀ	ਤऽ	ਮऽ	ਸਿਉ	ऽ
ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪਧ
ਲਾ	ऽ	ਗਿ	ਰ	ਹੈऽ	ऽ ऽ	ऽ	ਓ	ਹੁ	ਨੇ	ਹੁ	ਨਾऽ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ
ਜੋ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਭਾ	ऽ	ਵੈ	ਜਨ	ਮਿऽ	ਨऽ	ਆ	ਵੈ	ਹਰਿ
ਧ	ਧ	ਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਧਧ
ਪ੍ਰੇ	ਮ	ਭ	ਗਤਿ	ਹ	ਰਿ	ਪ੍ਰੀऽ	ਤਿऽ	ਰ	ਚੈऽ	ऽऽ	ਪ੍ਰਭ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾ	ਨੀ	ਧ	–	ਪਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	–
ਸੰ	ਗਿ	ਮਿऽ	ਲੀ	ਜੈ	ऽ	ਇਹੁ	ਮ	ਨੁ	ਦੀ	ਜੈ	ऽ
ਮ	ਮ	ਪ	ਧਨੀ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਧ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਨਾऽ	ਮੁ	ਮਿ	ਲੈ	ऽ	ਅ	ਪ	ਨੀ	ऽ
ਪਧ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪਧ
ਦਇ	ਆऽ	ऽ ऽ	ਕਰ	ਹੁऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਓ	ਹੁ	ਨੇ	ਹੁ	ਨਾऽ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ਛੰਤ ਘਰੁ ੬

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ੍ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੫੪)

ਰਾਗ ਆਸਾ — **ਧਮਾਰ**

×					2		0			3			
								ਸਥਾਈ		ਧ	ਮ	ਪ	ਧ
										ਜਾ	ऽ	ਕਉ	ਭ
ਸਾਂ	–	–	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਏ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ऽ	ਲ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ
ਧ	ਮ	ਪ	–	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਸਾ				
ਸੇ	ऽ	ਈ	ऽ	ਜ	ਪਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤ				
						ਅੰਤਰਾ							
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਪ੍ਰੀ	ਤਿ	ਲ	ਗੀ	ਤਿ	ਨ੍	ऽ	ਰਾ	ਮ	ਸਿਉ	ऽ
ਨੀ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮਗ	ਰੇਗਾ	ਸਾ				
ਭੇ	ਟ	ਤ	ਸਾ	ऽ	ਧ	ਸੰ	ਗਾऽ	ऽऽ	ਤ				

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ॥

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ

ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਹਿ ॥

ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਜਬ

ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੫੫)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਇਕਤਾਲ ਵਿਲੰਬਿਤ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸ	ਪਧ
						ਬ	ਨੁ	ਬ	ਨੁ	ਫਿ	ਰS
ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂਰੇਂਸਾਂ	– –ਧਮ	ਪ	–	ਮਧ		ਪਧ		ਮ–	–
ਤੀ	S	ਖS S S S	S S S ਜ	ਤੀ	S	ਹਾS	S S	ਰੀS		ਬਹੁ	S
ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	ਸਾ						
ਅ	ਵ	ਗਾS	S S	S	ਹਿ						
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	–	ਪ	ਧ–ਪਧ
								ਨਾ	S	ਨ	ਕ S S S
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂਨੀਧ	ਪਧਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂਰੇਂਸਾਂ
ਭੇ	S	ਟੇ	S	ਸਾS S S	S S S S	S	ਧS	ਜ	ਬ	ਹਰਿ	ਪਾS S S
ਧ	ਮਧਪਧ	ਮ	ਪਗ – –	ਰੇਸਾ	ਸਾਗਰੇਗ	ਸਾ	ਰੇਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪਧ
ਇਆ	ਮSਨS	ਮਾ	S S S S	S S	S S S S	ਹਿ	ਬਨੁ	ਬ	ਨੁ	ਫਿ	ਰS

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਭਿੰਨੀ ਰੈਨੜੀਐ ਚਾਮਕਨਿ ਤਾਰੇ ॥
ਜਾਗਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥
ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਦਿਨੋ ॥
ਚਰਣ ਕਮਲ ਧਿਆਨੁ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਖਿਨੋ ॥
ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਕਾ ਕਲਮਲਾ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੫੯)

ਰਾਗ ਆਸਾ **ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ**

×				0				×				0			
								ਸਥਾਈ							
ਸਾ	ਰੇਂ	ਮ	–	ਪ	–	ਧਨੀ	ਪਧ	ਸਾਂ	–	–	–	–	–	–	–
ਭਿੰ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ਨਿऽ	ਛੀऽ	ਏ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	–	–	–	–	–	–	–	–	–
ਚਾऽ	ਮऽ	ਕ	ਨਿ	ਤਾ	ऽ	ਰੇ	–	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਪਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	–	–	–	–	–	–	–
ਜਾऽ	ऽ	ਗ	ਹਿ	ਸੰ	ऽ	ਤ	ਜ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਰੇਮ	ਪਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਰੇਗ	ਸਾ	–	–	–	–	–
ਮऽ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ਗ	ऽ	ऽ	ਮ	ਪਿਆ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
								ਅੰਤਰਾ							
–	ਮ	–	ਮ	ਪ	–	ਧਨੀ	ਪਧ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–
ऽ	ਗ	ऽ	ਮ	ਪਿਆ	ऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਗਹਿ	ऽ
–	ਧ	–	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–
ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਹਿ	ਅऽ	ਨ	ऽ	ਕਿ	ਨੋऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–	–	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਧ	ਪ	–
ऽ	ਚ	ਰ	ਣ	ਕऽ	ਮऽ	ਲ	ऽ	ऽ	ਧਿਆ	ऽ	ਨੁ	ਹਿ	ਰ	ਦੈ	ऽ
ਪਪ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਪਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਰੇਗ	ਗ	ਸਾ	–	–	–
ਪ੍ਰਭ	ਬਿऽ	ਸऽ	ਰੁऽ	ਨਾ	ऽ	ਹੀ	ऽ	ऽ	ਇऽ	ਕ	ਖਿ	ਨੋ	ऽ	ऽ	ऽ

ਰਾਗ ਆਸਾ ਕਾਫ਼ੀ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਤੋਂ ਉਪਜੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਪਲੱਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। (ੳ) ਆਸਾ ਕਾਫ਼ੀ (ਅ) ਤਿਲੰਗ ਕਾਫ਼ੀ (ੲ), ਸੂਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ (ਸ) ਮਾਰੂ ਕਾਫ਼ੀ। ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਆਸਾ, ਕਾਫ਼ੀ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਆਸਾ ਕਾਫ਼ੀ ਰਾਗ ਆਸਾ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ। ਪ੍ਰੋ: ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ "ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਰਪਣ" ਦੇ ਪੰਨਾ 139 ਤੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ "ਨੋਟ : ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਲਫ਼ਜ਼ ਕੇ ਪੁਲਿੰਗ ਹੈ। ਜੇ ਲਫ਼ਜ਼ "ਕਾਫ਼ੀ" "ਕਾਫ਼ੀਆ" ਵਾਸਤੇ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ "ਕੇ" ਦੇ ਥਾ "ਕੀਆਂ" ਹੁੰਦਾ। ਸੋ ਕਾਫ਼ੀ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਆਸਾ ਘਰੁ ਅਠਵੇਂ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਰਾਗ ਕਾਫ਼ੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾਕੇ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ।"

ਪ੍ਰੋ: ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਇਸ ਕਥਨ ਤੋਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਆਕਰਣਿਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਆਸਾ ਕਾਫ਼ੀ" ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਵਖਰੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਧਾਰਣੀ ਰਾਗ ਰੂਪ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਆਸਾ ਰਾਗ ਦਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਤੇ "ਆਸਾ ਕਾਫ਼ੀ" ਸਿਰਲੇਖ ਅੰਕਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਅਨੇਕ ਰਾਗ–ਮਿਸ਼ਰਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਆਰੂੜ੍ਹ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਤੋਂ ਪੂਰਵ, ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਵਿਚ ਅਤੇ ਵਰਤਮਨਿ ਵਿਚ ਵੀ ਰਾਗ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੀ ਇਹ ਪ੍ਰਥਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਆਸਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਦੋ ਭਿੰਨ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਧੁਰ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਕਰਕੇ ਇਕ ਨਿਵੇਕਲਾ ਰੂਪ "ਆਸਾ ਕਾਫ਼ੀ" ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਬਸੰਤ–ਹਿੰਡੋਲ, ਪ੍ਰਭਾਤ–ਬਿਭਾਸ, ਬਿਲਾਵਲ ਗੋਂਡ, ਬਿਲਾਵਲ ਮੰਗਲ, ਆਦਿ।

"ਆਸਾ ਕਾਫ਼ੀ" ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਉਪਲੱਬਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਆਸਾ ਕਾਫ਼ੀ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਨਾਦ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਰਾਗਾਂ–ਆਸਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਦੀ ਰੰਗਤ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਸ਼ਭ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਆਸਾ ਵਾਂਗ ਪੰਜ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ–ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਈ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਆਸਾ ਨਾਲ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਰਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਸਾ ਵਿਚ ਸਭ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਸਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਕੋਮਲ ਹਨ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕਾਰਣ ਆਸਾ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਰੇ ਮ ਪ, ਧ ਨੀ ਪ ਧ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ, ਰੇ ਨੀ ਧ ਪ, ਧ ਪ ਮ ਪ, ਗੁ ਰੇ ਸਾ

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਨੀ ਧ ਪ, ਧ ਪ ਮ ਪ਼, ਗੁ ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਮ ਪ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ, ਰੇਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਧ਼ ਧ਼ ਪ਼ ਮ਼ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਗ਼ੁ ਰੇ਼,

ਮ਼ ਪ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਪ਼ ਧ਼ ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਸਾ ਰੇ ਗ਼ੁ ਰੇ ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਮ, ਗੁ ਰੇ ਸਾ ਰੇ ਮ,

ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ ਗੁ ਰੇ, ਰੇ ਮ ਰੇ ਪ ਮ ਪ ਧ ਪ ਗੁ ਰੇ, ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਨ਼ ਸਾ

2. ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਪ ਗੁ ਰੇ, ਰੇ ਮ ਰੇ ਰੇ, ਮ ਪ ਮ ਮ, ਪ ਧ ਪ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਪ ਗੁ ਰੇ, ਗੁ ਗੁ ਰੇ ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਧ ਨੀ ਪ ਧ ਮ ਪ ਗੁ ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਪ ਧ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਧ ਧ ਪ ਮ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਪ ਗੁ ਰੇ, ਸਾ।

3. ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਪ ਧ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਨੀ ਨੀ ਧ ਪ ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਪ਼ ਧ, ਸਂ ਨੀ ਪ ਧ ਸਾਂ ਰੇਂ ਧ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਧ ਮ, ਪ ਧ ਨੀ, ਪ ਧ ਸਾਂ, ਪ ਧ ਸਾਂ ਰੇਂ ਗੁ,

ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਮਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਮਂ ਪਂ ਮਂ ਪਂ ਰੇਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨ਼ੀ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਸ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਨੀ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਪ ਧ ਪ ਮ ਪ, ਧ ਪ ਗੁ ਰੇ, ਸਾ।

ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹਲਾ ੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈਖਰੀਦੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥ ੧ ॥
ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਤੂੰ ਧਣੀ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ।
ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਅਨ ਟੇਕ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ਕਾਚਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰ ਹੈ ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥
ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਸੀ ਸੋ ਚਲੈ ਰਜਾਏ ॥ ੨ ॥
ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਆਣਪਾ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥
ਤੁਠਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥
ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਨ ਬੰਧਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ ਨਾਮੁ ਧਰ ਹੋਰੁ ਛੋਡਿਆ ਧੰਧਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੦੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੩੯੬)

ਰਾਗ ਆਸਾ ਕਾਫ਼ੀ | **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਸਾ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਮਗ	ਰੇਗੁ	ਮ	–
								ਮਾ	ऽ	ਣੁ	ਨਿ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਣੇ	ऽ
ਪ	–	–	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਮਗੁ	ਰੇਗ	ਮ	–
ਤੂੰ	ऽ	ऽ	ਧ	ਣੀऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਣੁ	ਨਿ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਣੇ	ऽ
ਪ	–	–	ਮ	ਪਧ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧ	–	ਧ	–	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮ	–
ਤੂੰ	ऽ	ऽ	ਧ	ਣੀ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤੇ	ऽ	ਗ	ऽ	ਭऽ	ਰऽ	ਵਾ	ऽ
ਪਧ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਧ	–	ਧ	–	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਰੇ	ਮ
ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਭऽ	ਰऽ	ਵਾ	ऽ
ਪਧ	ਨ਼ੀ	ਧਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ								
ਸਾऽ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ								
								ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਬਿ	ਨੁ	ਸਾ	ऽ	ਚੇ	ऽ	ਅ	ਨ
ਧਨ਼ੀ	ਪਧ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਪ	–	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ
ਟੇऽ	ऽऽ	ऽ	ਕ	ਹੈऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਸੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਣਹੁ	ऽ
ਰੇਮ	ਪਧ	ਪਧ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ								
ਕਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਚਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ								

					ਅੰਤਰਾ				ਮ	–	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪ
									ਮੈ	ਤ	ਤ	ਬੰ	ਦਾਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਤ
–	ਧਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ		ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੁਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਤ	ਬੈਤ	ਤ	ਖ	ਰੀ	ਤ	ਦ	ਸਚੁ		ਸਾਤ	ਤਤ	ਹਿ	ਬੁ	ਮਤ	ਤਤ	ਤ	ਤ
ਨ਼ੀਧ	ਪਮ	ਪਧ	ਨ਼ੁਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ	ਗੁ	ਰੇ		ਰੇਗੁ	ਸਾਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਰਾਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਤ	ਤ		ਜੀਤ	ਤਤ	ੳੁ	ਪਿੰ	ਤ	ਡ	ਸ	ਭੁ
ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਰੇ		ਮਰੇ	ਪਮ	ਧ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂ	–	–	–
ਤਿਤ	ਤਤ	ਤ	ਸ	ਦਾ	ਤ	ਸ	ਭੁ		ਕਿਤ	ਛੁਤ	ਹੈਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ
ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ									
ਤੇਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਰਾਤ	ਤਤ	ਤਤ										

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ

ਆਸਾਵਰੀ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰਣ ਸ੍ਰੋਤੇ ਵੀ ਸੌਖੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਆਸਾ ਰਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਕਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਸਥੂਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਤੋਂ, ਆਸਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸੰਬੰਧ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੋਚਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸੂਖਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਆਰੋਹ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਬੜੀ ਸਮਾਨਤਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਕਈ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਵਲੀਆਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤਕ ਸਮਾਨਤਾ ਰਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੇਵਲ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਰੁਪਾਂਤਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਗ ਭਿੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ : ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ "ਆਸਾ", ਅਤੇ ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਧੁ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਨੁੀ ਧੁ ਪ, ਮ ਗੁ ਰੇ ਸਾ ॥ ਆਸਾਵਰੀ ਅਰਥਾਤ ਆਸਾ ਦੇ ਸ਼ੁਧ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗੰਧਾਰ, ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਸਾਵਰੀ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਕਾਫੀ ਹਦ ਤਕ ਉਘੜ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਸਮਾਨਤਾ ਕਾਰਣ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਸੰਪਾਦਨਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਆਸਾਵਰੀ ਨੂੰ ਆਸਾ ਨਾਲ ਸੰਮਿਲਤ ਕਰਕੇ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਰਖਿਆ। ਵੈਸੇ, ਸੰਗੀਤਕ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਆਸਾਵਰੀ ਆਸਾ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਭਿੰਨ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਹ ਭਿੰਨਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਵੀ ਭਲੀਭਾਂਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੱਧ ਕਾਲ ਤੋਂ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਤਕ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ (1) ਰਿਸ਼ਭ ਕੋਮਲ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ (2) ਰਿਸ਼ਭ ਸ਼ੁੱਧ ਸਹਿਤ। ਰਿਸ਼ਭ ਦੀ ਭਿੰਨਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵੰਨਗੀਆਂ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਲਗਭਗ ਸਮਾਨ ਹੀ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਰੂਪ ਵਿਦਮਾਨ ਹਨ। ਚੌਥੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਪੰਨਾ 369-70 ਤੇ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਅੰਕਿਤ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ "ਹਉ ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਕਰਉ ॥" ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਘਰੁ ੧੬ ਕੇ ਮਹਲਾ ੪ ਸੁਧੰਗ।

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ "ਸੁਧੰਗ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਸ਼ੁੱਧ ਅੰਗ।" ਅਰਥਾਤ ਸ਼ੁੱਧ ਰਿਸ਼ਵ ਦੀ 'ਆਸਾਵਰੀ।' ਇਸੇ ਲੜੀ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ।" ਪੰਨਾ 370 ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਹੈ "ਮਾਈ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮ ਬਤਾਵਰੁ ਰੀ ਮਾਈ" ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰੋੜ੍ਹਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਜਰਾ ਜਿਨੀ ਵੀ ਸੰਦੇਹ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਭਿੰਨ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ੪ ਸ਼ਬਦ ਦਰਜ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫" ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅੰਕ ਸੰਖਿਆ ਹੈ।

॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੫੭ ਦੂਜੇ ਦੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੫੮ ॥ ਤੀਜੇ ਦੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੫੯ ॥
ਚੌਥੇ ਦੀ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੬੦ ॥ ਪੰਜਵੇਂ ਦੀ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੬੧ ॥
ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਦੀ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੧੮੧੬੨ ॥ ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੬੩ ॥
ਇਤਿਆਦਿ ।

ਇਸ ਸੰਖਿਆ ਵਿਚ "੨" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਰਹਾਉ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਦਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਦਾ ਆਸਾਵਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ "੧੫੭" ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਆਸਾ ਰਾਗ ਦੇ ਪਰਵਾਹ ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੁਲ ਜੋੜ । ਇਹੋ ਹੀ ਲੜੀ ਅੰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਕੀ ਸਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਅੰਕ ਸੰਖਿਆ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਢਾਰਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੀ ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਮਤ ਦਾ ਪੂਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ।

ਆਧੁਨਿਕ ਥਾਟ ਰਾਗ ਵਰਗੀਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਆਸਾਵਰੀ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ੜਜ, ਰਿਸ਼ਭ ਸ਼ੁੱਧ, ਗੰਧਾਰ, ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ ਔਡਵ–ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਇਹ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਤਿੰਨਾ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਰੇ ਮ ਪ, ਧ̱, ਸਾਂ ।
ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨ̱ੀ ਧ̱, ਪ, ਧ̱ ਮ ਪ, ਗ̱, ਰੇ ਸਾ ।
ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਸਾ, ਰੇ ਮ ਪ, ਨ̱ੀ ਧ̱, ਪ ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ

1. ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਨ̱̣ੀ ਸਾ, ਰੇ ਨ̱̣ੀ ਧ̱̣ ਧ̱̣ ਪ, ਮ̣ ਪ̣ ਧ̱̣ ਧ̱̣ ਪ̣ ਮ̣ ਪ̣ ਨ̱̣ੀ ਧ̱̣ ਪ̣ ਧ̱̣ ਧ̱̣ ਪ̣ ਮ̣ ਪ̣, ਗ̱̣ ਗ̱̣,

ਰੇ ਗ̣ ਪ̣, ਰੇ ਮ̣ ਪ̣ ਮ̣ ਪ̣ ਧ̱̣ ਧ̱̣ ਪ̣, ਧ̱̣ ਧ̱̣ ਪ̣ ਮ̣ ਪ̣, ਰੇ̣ ਮ̣ ਮ̣ ਪ̣ ਮ̣ ਪ̣ ਧ̱̣ ਧ̱̣ ਪ̣, ਰੇ ਮ̣ ਪ̣ ਮ̣

ਪ̣ ਨ̱̣ੀ ਧ̱̣ ਪ̣, ਧ̱̣ ਮ̣, ਮ̣ ਪ̣ ਪ̣ ਧ̱̣ ਨ̱̣ੀ ਧ̱̣ ਪ̣, ਮ̣ ਪ̣ ਸਾ, ਧ̱̣ ਧ̱̣ ਪ̣, ਮ̣ ਪ̣ ਧ̱̣ ਧ̱̣ ਸਾ,

2. ਸਾ ਰੇ ਗ, ਸਾ ਰੇ ਮ ਮ, ਮਰੇ ਪਮ ਪ, ਮ ਪ ਗ̱ ਰੇ, ਸਾ ਰੇ ਮ ਮ ਪ, ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਧ̱ ਧ̱ ਪ,
ਮ ਪ ਗ̱ ਰੇ ਮ ਪ ਧ̱ ਧ̱ ਪ, ਮ ਪ ਧ̱ ਧ̱, ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਧ̱ ਧ̱ ਪ, ਧ̱ ਧ̱ ਪ ਪ ਰੇ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ
ਰੇ ਪ ਗ̱ ਰੇ ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਧ̱ ਧ̱ ਪ, ਧ̱ ਧ̱ ਪ ਮ ਪ ਮ ਪ ਨ̱ੀ ਧ̱ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ̱ ਮ ਪ ਨ̱ੀ ਧ̱ ਪ,
ਮ ਪ ਪ ਧ̱ ਧ̱ ਨ̱ੀ ਧ̱ ਪ, ਮ ਪ ਸਾਂ ਧ̱ ਧ̱ ਨ̱ੀ ਧ̱ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ̱ ਮ ਪ ਸਾਂ, ਰੇ ਨ̱ੀ ਧ̱ ਧ̱ ਪ,
ਮ ਪ ਸਾਂ ਧ̱ ਪ, ਮ ਪ ਨ̱ੀ ਧ̱ ਪ, ਮ ਪ ਧ̱ ਮ ਪ, ਗ̱ ਗ̱ ਰੇ ਸਾ ।

3. ਸਾਰੇ ਮਪ ਧੁ ਧੁ ਸਾਂ, ਸਾਂਨ੍ਹੀ ਧੁਪ ਮਪ ਧੁਧੁ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਨ੍ਹੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਧੁ ਧੁ ਪ, ਮ ਪ ਸਾਂ ਧੁ ਧੁ ਸਾਂ ਰੇਂ ਧੁ ਰੇਂ ਰੇਂ ਨ੍ਹੀ ਧੁ ਧੁ ਪ, ਮਪ ਧੁਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂਰੇਂ ਗੁਂਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨ੍ਹੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਧੁ ਧੁ ਪ, ਪ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨ੍ਹੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਧੁ ਧੁ ਪ, ਮਪ ਧੁਸਾਂ ਰੇਂਗੁਂ ਸਾਂਰੇਂ ਮਂ ਗੁਂ ਰੇਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਮਂ ਮਂ ਪਂ; ਮਂ ਪਂ ਗੁਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਮਂ ਗੁਂ ਰੇਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਨ੍ਹੀਸਾਂ ਰੇਂ ਨ੍ਹੀ ਧੁ ਪ, ਪ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨ੍ਹੀ ਧੁ ਪ, ਮ ਪ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨ੍ਹੀ ਧੁ ਪ, ਮ ਪ ਸਾਂ ਧੁ ਧੁ ਪ ਧੁ ਪ ਧੁ ਮ ਪ ਪ, ਧੁ ਧੁ ਪ ਪ ਰੇ ਮ ਮ ਪ ਮ ਪ ਧੁ ਧੁ ਪ, ਮ ਪ ਧੁ ਮ ਪ ਧੁ ਮ ਪ ਗੁ, ਰੇ ਸਾ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭
ਆਸਾਵਰੀ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰਿ ਹਾਂ ॥
ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸੁ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅਨ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਫੇਰਿ ਹਾਂ ॥
ਐਸੇ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ਸਖੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਸਰਿ ਹਾਂ ॥ ਪਗੁ ਨਹੀਂ ਚਲੈ ਹਰਿ ਹਾਂ ॥
ਗਹਡਿਓ ਮੂੜ ਨਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅਨਿਨ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥
ਤਉ ਨਿਕਸੈ ਸਰਨਿ ਪੈ ਰੀ ਸਖੀ ॥ ੧ ॥
ਥਿਰ ਥਿਰ ਚਿਤ ਥਿਰ ਹਾਂ ॥ ਬਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਮਸਰਿ ਹਾਂ ॥
ਅੰਤਰਿ ਏਕ ਪਿਰ ਹਾਂ ॥ ਬਾਹਰਿ ਅਨੇਕ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥
ਰਾਜਨ ਜੋਗੁ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲੋਗ ਅਲੋਗੀ ਰੀ ਸਖੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੫੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੦੯)

ਆਗ ਆਸਾਵਰੀ — **ਇਕਤਾਲ ਅਤੇ ਸੂਲਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ		ਪ ਧੁ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ
								ਐ	ऽ	ਸੇ	ऽ
ਨ੍ਹੀ ਧੁ	ਨ੍ਹੀ ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨ੍ਹੀ	ਧੁ	ਪ
ਲਾ	ਲ	ਨੁ	ਪਾ	ਇਓ	ਰੀ	ਸ	ਖੀ	ਗੋऽ	ऽ	ਬਿੰ	ਦ

ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਧੁ	ਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਂ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ
ਗੋ	ऽ	ਬਿੰऽ	ਦਾऽ	ਕ	ਰਿ	ਹਾਂऽ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ
ਨੀ	ਸਾ	ਨੀਸਾਰੇ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਸਾ	—	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਮ
ਮ	ਨਿ	ਪਿਆऽ	ऽ	ऽ	ਰਿ	ਹਾਂ	ऽ	ਗੁ	ਰਿ	ਕऽ	ਹਿਆ
—	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਸਾਂ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਸਾਂ	—
ऽ	ਸੁ	ਚਿ	ਤਿ	ਧ	ਰਿ	ਹਾਂ	ऽ	ਅ	ਨ	ਸਿਉ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁੰ	ਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ				
ਤੋऽ	ऽ	ਰਿ	ਢੇऽ	ऽऽऽ	ਰਿ	ਹਾਂ	ऽ				

ਅੰਤਰਾ ਸੂਲਤਾਲ

×		0		2		3		0	
ਮ	—	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	—
ਪੰ	ऽ	ਕ	ਜ	ਮੋ	ਹ	ਸ	ਰਿ	ਹਾਂ	ऽ
ਧੁ	ਧੁ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁੰ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਧੁ	ਪ
ਪ	ਗੁ	ਨऽ	ਹੀ	ਚ	ਲੈ	ਹऽ	ਰਿ	ਹਾਂ	ऽ
ਪਧੁ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—
ਗਾऽ	—	ਡਿਓ	ਮੂऽ	ऽ	ੜ	ਨ	ਤਿ	ਹਾਂऽ	ऽ
ਧੁ	ਮਮ	ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
ਅ	ਨਿਨ	ਉ	ਪਾऽ	ऽ ऽ	ਵ	ਕ	ਰਿ	ਹਾਂ	ऽ
ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਸਂ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗੁੰ	ਰੇਂ
ਤਉ	ऽ	ਨਿ	ਕ	ਸੈ	ਸ	ਰ	ਨਿ	ਪੈ	ਰੀ

ਨ਼ੀ	ਸਂਾ	—	ਨ਼ੀ	ਸਂਾ	ਰੇ਼	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਮ	ਪ
ਸ	ਖੀ	ऽ	ਸ	ਰ	ਨਿ	ਪੈ	ਰੀ	ਸ	ਖੀ
ऽ	ਮ	ਪ	ਧ਼	ਮ	ਗ਼	ਰੇ਼	ਸਾ	ਮ	ਪ
ऽ	ਸ	ਰ	ਨਿ	ਪੈ	ਰੀ	ਸ	ਖੀ	ਐ	ਸੈ

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨਸਾ ਏਕ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਸਿਉ ਨੇਤ ਧਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥
ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਮੰਤ ਗਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥
ਤਉ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਟੂਟੇ ਅਨ ਭਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਰਵਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥
ਲਹਿਓ ਜਮ ਭਇਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਪਾਇਓ ਪੇਡ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥
ਤਉ ਚੂਕੀ ਸਗਲ ਕਾਨਿ ॥ ੧ ॥
ਲਹਨੋ ਜਿਸੁ ਮਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਭੈ ਪਾਵਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥
ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਿਸਹਿ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਰਸਹਿ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥
ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਭੁਖਾਨਿ ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੫੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੦੯)

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ **ਇਕਤਾਲ**

ਸਥਾਈ

×		0		2		0		3		4	
						ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ				
ਧ਼	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਸਂਾਸਂਾ	ਸਂਾ	ਧ਼	ਧ਼	ਮ	ਮ	—	—
ਮ	ਨ	ਸਾ	ਏਐ	ऽऽ	ਕ	ਮਾ	ऽ	ਨਿ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ
ਧ਼	ਮ	ਮ	ਪਧ਼	ਨ਼ੀ	ਧ਼ਮ	ਗ਼ਰੇ	ਰੇ਼	ਰੇ਼	ਸਾ	—	—
ਗੁ	ਰ	ਸਿਉ	ਨੇऽ	ऽ	ਤऽ	ਧਿਆ	ऽ	ਨਿ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ
ਸਾ	ਰੇ਼	ਮ	ਗ਼	ਰੇ਼	ਸਾ	ਰੇ਼	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਸਾ	—	—
ਦ੍ਰਿ	ੜੁ	ਸੰ	ਤ	ਮੰ	ਤ	ਗਿਆ	ऽ	ਨਿ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ
ਰੇ਼	ਮ	ਰੇ਼	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਧ਼	ਮ	ਪ	—	—
ਸੇ	ऽ	ਵਾ	ਗੁ	ਰ	ਚ	ਰਾ	ऽ	ਨਿ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ

ਰੇ̱	ਮ	ਰੇ̱	ਮ	ਪ	ਨੀ̱	ਧ̱	ਧ̱	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ
ਸੇ	ऽ	ਵਾ	ਗੁ	ਰ	ਚ	ਰਾ	ਨ	ਹਾਂ	ਤਉ	ਮਲੀ	ਐ
ਪ	ਧ̱	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇ̱ਂ	ਗ̱ਂ	ਰੇ̱ਂ	ਨੀ̱ਧ̱	ਪਧ̱	ਮਪ	ਧ̱ਮ	ਗ̱ਰੇ	ਸਾ
ਗੁ	ਰ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾऽ	ऽ	ਨਿ	ਮऽ	ਰੇऽ	ਮऽ	ਨਾऽ	ऽ ऽ	ऽ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਧ̱	ਧ̱	ਧ̱	ਸਾਂ	ਰੇ̱ਂ	ਨੀ̱	ਸਾਂ	–	
ਟੂ	ऽ	ਟੇ	ਅ	ਨ	ਭ	ਗ	ऽ	ਨਿ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ
ਧ̱	ਪ	ਧ̱	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂਰੇ̱ਂ	ਗ̱ਂ	ਰੇ̱ਂ	ਨੀ̱ਧ̱	ਧ̱	ਪ
ਰ	ਵਿ	ਓ	ਸ	ਰ	ਬ	ਥੁऽ	ऽ	ਨਿ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ
ਪਧ̱	ਮ	ਮ	ਪਧ̱	ਨੀ̱ਨੀ̱	ਧ̱ਮ	ਗ̱ਰੇ̱	ਰੇ̱	ਰੇ̱	ਸਾ	–	–
ਲਹਿ	ਓ	ऽ	ਜऽ	ਮऽ	ਭਇ	ਆऽ	ऽ	ਨਿ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ
ਸਾ	–	ਰੇ̱	ਮ	–	ਪ	ਰੇ̱ਮ	ਪਨੀ̱	ਧ̱	ਪ	–	–
ਪਾ	ऽ	ਇਓ	ਪੇ	ऽ	ਡ	ਥਾऽ	ऽ ऽ	ਨਿ	ਹਾਂ	ऽ	–
ਧ̱ਮ	ਪ	ਧ̱ਸਾਂ	ਰੇ̱ਂਗ̱ਂ	ਰੇ̱	ਸਾਂ	ਰੇ̱ਂਨੀ̱	ਧ̱ਮ	ਧ̱ਮ	ਗ̱ਰੇ̱	ਗ̱ਰੇ̱	ਸਾ
ਤਉ	ऽ	ਚੂऽ	ऽ ऽ	ਕੀ	ऽ	ਸऽ	ਗऽ	ਲऽ	ਕਾऽ	ऽ ऽ	ਨਿ

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਜਪੀਐ ਸਹਜ ਧੁਨੀ ਹਾਂ ॥
ਸਾਧੂ ਰਸਨ ਭਨੀ ਹਾਂ ॥ ਛੂਟਨ ਬਿਧਿ ਸੁਨੀ ਹਾਂ
ਪਾਈਐ ਵਡ ਪੁਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖੋਜਹਿ ਜਨ ਮੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਸ੍ਰਬ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ਹਾਂ ॥
ਦੁਲਭ ਕਲਿ ਦੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੀ ਹਾਂ ॥
ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥

ਮਨ ਸੌ ਸੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥
ਤਾਂ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਬਿਨਸਿ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ਹਾਂ ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਹਾਂ ॥
ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੫੯ ॥
(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੦੯)

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ — **ਸੂਲਤਾਲ**

×		0		2		3		0	
				ਸਥਾਈ					
ਧੁ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	–
ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਹਰਿ	ਗੁ	ਨੀ	ਹਾਂ	ऽ
ਪਧੁ	ਮਪ	ਨੁੀ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁੇ	ਰੁੇ	ਸਾ	–
ਜऽ	ਪੀऽ	ਐ	ਸ	ਹ	ਜ	ਧੁ	ਨੀ	ਹਾਂ	ऽ
ਸਾਰੁੇ	ਗੁ	ਰੁੇ	ਸਾ	ਰੁੇਂ	ਨੁੀ	ਧੁ	ਧੁ	ਸਾ	–
ਸਾऽ	ऽ	ਧੂ	ਰ	ਸ	ਨ	ਭ	ਨੀ	ਹਾਂ	ऽ
ਸਾ	ਰੁੇ	ਮ	ਰੁੇ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	–
ਛੂ	ऽ	ਟ	ਨ	ਬਿ	ਧਿ	ਸ	ਨੀ	ਹਾਂ	ऽ
ਧੁ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਸਾਂਰੁੇਂ	ਗੁਂ	ਰੁੇਂਸਾਂ	ਰੁੇਂਨੁੀ	ਧੁਮ	ਗੁਰੁੇ
ਪਾ	ਈਐ	ਵ	ਡ	ਪੁऽ	ਨੀ	ਮऽ	ਰੇऽ	ਮऽ	ਨਾऽ
				ਅੰਤਰਾ					
ਮ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੁੇਂ	ਨੁੀ	ਸਾਂ	–
ਖੋਂ	ऽ	ਜ	ਹਿ	ਜ	ਨ	ਮੁ	ਨੀ	ਹਾਂ	ऽ
ਧੁ	ਧੁ	ਸਾਂਰੁੇਂ	ਗੁਂ	ਰੁੇਂ	ਸਾਂ	ਰੁੇਂ	ਨੁੀ	ਧੁ	ਪ
ਸੁ	ਬ	ਕਾऽ	ऽ	ਪ੍ਰਭ	ਭ	ਧ	ਨੀ	ਹਾਂ	ऽ

ਧੁ	ਮ	ਪ	ਪਧੁ	ਨੀ	ਧੁਮ	ਗੁਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਦੁ	ਲ	ਭ	ਕS	ਲਿ	ਦੁS	ਨੀS	S	ਹਾਂ	S
ਰੇ	ਪ	ਰੇਮ	ਮਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਮਮ
ਦੂ	ਖ	ਬਿ	ਨਾS	S	ਸ	ਨੀ	S	ਹਾਂ	ਪ੍ਰਭ
ਧੁ	ਮ	ਪ	ਧੁਸਾਂ	ਰੇਂਗੁ	ਰੇਂਸਾਂ	ਰੇਨੀ	ਧੁਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ
ਪੂ	ਰ	ਨ	ਆS	ਸS	ਨੀS	ਮS	ਰੇS	ਮS	ਨਾ

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਏਕਾ ਓਟ ਗਹੁ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਹੁ ਹਾਂ ॥
ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਹੁ ਹਾਂ ॥ ਮਨਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ਲਹੁ ਹਾਂ ॥
ਸੁਖਹਿ ਸਮਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੀਵਤ ਜੋ ਮਰੈ ਹਾਂ ॥ ਦੁਤਰੁ ਸੋ ਤਰੈ ਹਾਂ ॥
ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਈ ਹਾਂ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕਹਉ ਸੋਈ ਹਾਂ ॥
ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥ ਸੰਤ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਨਾਮ ਸੁਖੁ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਹਾਂ ॥
ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੇ ਹਾਂ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤਿਸੁ ਮੰਨੇ ਹਾਂ ॥
ਸਫਲੁ ਸੁ ਆਇਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੬੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੧੦)

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ **ਝਪਤਾਲ**

×		2			0		3		
				ਸਥਾਈ					
ਧੁ	ਮ	ਪ	–	ਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	–	–
ਏ	ਕਾ	ਓ	S	S	ਗ	ਹੁ	ਹਾਂ	S	S
ਪਧੁ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇ	ਸ਼ਾ	S	S
ਗੁਰ	ਕਾ	ਸ	ਬ	ਦੁ	ਕS	ਹੁ	ਹਾਂ	S	S

ਸਾ	ਰੇ̱	ਨੀ̱̣	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ̱	ਨੀ̱̣	ਧ̱̣	ਧ̱̣	ਪ̣
ਆ	ऽ	ਗਿਆ	ਸ	ਤਿ	ਸ	ਹੁ	ਗੰ	ऽ	ऽ
ਧ̱̣	ਧ̱̣	ਧ̱̣	ਸਾ	ਰੇ̱	ਮ	ਧ̱	ਪ	–	–
ਮ	ਨਹਿ	ਨਿ	ਧਾ	ਨੁ	ਲ	ਹੁ	ਹੰ	ऽ	ऽ
ਧ̱	ਮ	ਪਗ̱ਂ	ਰੇ̱ਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇ̱ਂਨੀ̱	ਧ̱ਪ	ਧ̱ਮ	ਗ̱ਰੇ̱	ਸਾ
ਸੁ	ਖਹਿ	ਸऽ	ਮਾਈ	ਐ	ਮऽ	ਰੇऽ	ਮऽ	ਨਾऽ	ऽ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	–	ਪ	ਪ	ਧ̱	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	–
ਜੀ	–	ਵ	ਤ	ਜੋ	ਮ	ਰੈ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ
ਧ̱	ਧ̱	ਧ̱	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇ̱ਂ	ਗ̱ਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	–
ਦੁ	ਤ	ਰੁ	ਸੋ	ऽ	ਤऽ	ਰੈ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ
ਪ	ਗ̱ਂ	ਗ̱ਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	ਰੇ̱ਂ	ਨੀ̱	ਧ̱	ਪ	–
ਸ	ਭ	ਕੀ	ਰੇ	ਨੁ	ਹੋ	ਇ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ
ਧ̱	ਮ	ਮ	ਪਧ̱	ਮਪ	ਧ̱	ਮ	ਗ̱	ਰੇ̱	ਸਾ
ਨਿ	ਰ	ਭਉ	ਕऽ–	ਹਉ	ਸੋ	ऽ	ਇ	ਹਾਂ	ऽ
ਰੇ̱	ਮ	ਰੇ̱	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ̱	ਧ̱	ਸਾਂ	–
ਨਿ	ਟੇ	ਅੰ	ਦੇ	ऽ	ਸਿ	ਆ	ऽ	ਹਾਂ	ऽ
ਧ̱ਸਾਂਰੇ̱ਂਗ̱ਂ		ਰੇ̱	ਨੀ̱	ਧ̱	ਨੀ̱ਨੀ̱	ਧ̱ਪ	ਧ̱ਧ̱	ਮਗ̱	ਰੇ̱ਸਾ
ਸੰਤ ਉਪ		ਦੇ	ਸਿ	ਆ	ਮੇऽ	ਰੇऽ	ਮऽ	ਨਾऽ	ऽऽ

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਾਂ ॥ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈਐ ਹਾਂ ॥
ਉਆ ਰਸ ਜੋ ਬਿਧੇ ਹਾਂ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਹਾਂ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤ ਪਗ ਧੋਈਐ ਹਾਂ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈਐ ਹਾਂ ॥
ਦਾਸਹ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਬਿਆਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥
ਭਗਤਾਂ ਸਰਨਿ ਪਰੁ ਹਾਂ ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਕਦੇ ਮਰੁ ਹਾਂ ॥
ਅਸਥਿਰੁ ਸੇ ਭਏ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਿਨ੍ਹ ਜਪਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥
ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਤੂੰ ਹਾਂ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਮੂੰ ਹਾਂ ॥
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸੋਈ ਹਾਂ ॥
ਨਿਮਖ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ਹਾਂ ॥
ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਉ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੬੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੧੦)

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ (ਰਿਸ਼ਭ ਸ਼ੁਧ ਸਹਿਤ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ			ਪਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
							ਮਿਲਿ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਸ	ਗਾऽ	ऽ ऽ	ਈਐ	ऽ
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪ	–	–	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ
ਹਾਂ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪ	ਰ	ਮ	ਪ	ਦੁ	ਪਾऽ	ऽ	ਈਐ	ऽ
ਗੁ	–	ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	–	ਧ਼ੁ
ਹਾਂ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਉ	ਆऽ	ऽ	ਰ	ਸ	ਜੋ	ऽ	ऽ	ऽ
ਪ਼	ਧ਼ੁ	ਮ਼	ਪ਼	ਸਾ	–	–	–	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	–	–	ਨੁੀ
ਬਿ	ਧੇ	ऽ	ऽ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕਉ	ऽ	ऽ	ਸ
ਧ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਸਾਂ	–	–	–	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਸਾਂ	–	–	ਰੇਂ
ਗ	ਲ	ਸਿ	ਧੇ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ	ऽ	ਅ	ਨ	ਦਿ	ਨੁ	ਜਾ	ऽ	ऽ	ਗਿ

ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	ਪ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ
ਆਂS	S	S	S	ਹਾਂ	S	S	S	ਨਾ	ਨਕ	ਬ	ਡ	ਭਾ	ਗਿ	ਆ	ਮ ।

ਪਧੁ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ
ਰੇS	SS	S	ਮS	ਨਾS	SS	S

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਧੁ	ਧੁ
ਸੰ	S	ਤ	ਪ	ਗ

ਸਾਂ	—	—	—	ਸਾਂ	—	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	—	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	ਧ
ਧੋ	S	S	S	ਈਐ	S	S	S	ਹਾਂ	S	S	ਦੁ	ਰ	ਮ	S	ਤਿ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	—	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਖੋ	S	SS	S	ਈਐ	S	SS	SS	ਹਾਂ	S	S	ਦਾ	S	ਸਹਿ	ਰੇ	ਨੁ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	—	—	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਹੋS	SS	S	S	ਇ	S	S	S	ਹਾਂ	S	S	ਕਿਆ	ਪੈ	ਦੁ	ਖੁ	ਨ
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਰੇ	—	ਮ	ਮ	ਪ	—	—	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ
ਕੋ	S	S	S	ਇ	S	S	S	ਹਾਂ	S	S	ਭ	ਗ	ਤਾਂ	S	S
ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਗੁ	—	ਰੇ	—	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ
ਸ	ਰ	ਨਿ	ਪ	ਰੁS	SS	S	S	ਹਾਂ	—	S	ਜ	ਨ	ਮਿ	ਨ	ਕ
ਪ	—	ਮਪ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	—	—	ਮ	—ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਸਾਂ
ਦੇ	S	ਮS	ਰੁ	ਹਾਂ	S	S	S	S	S	S	ਅ	Sਸ	ਥਿ	S	ਰ
ਸਾਂ	—	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ	—	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸ	—	—ਸਾਂਸਾਂ		ਧੁ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਸੇ	S	S	ਭ	ਏ	S	S	S	ਹਾਂ	S	S	ਹਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਜਿ	ਨ

ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਸ	ਪਪ	ਧੁਪ	ਪਸਾਂ	ਧੁ	ਪ
ਜਤ	ਪਿ	ਲ	ਏ	ਮਤ	ਰੇਤ	ਤਤ	ਮਤ	ਨਾਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਮਿਲਿ	ਹਰਿ	ਜਸੁ	ਗਾ	ਈਐ

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤੂੰ ਹਾਂ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਮੂੰ ਹਾਂ ॥
ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈਐ ਹਾਂ ॥ ਸਹਿਜ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ਹਾਂ ॥
ਧੀਰਜ ਮਨਿ ਭਏ ਹਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦਰਿ ਪਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਾਂ ॥ ਪੂਰਨ ਸੰਜਮੇ ਹਾਂ ॥
ਜਬ ਤੇ ਛੁਟੇ ਆਪ ਹਾਂ ॥ ਤਬ ਤੇ ਮਿਟੇ ਤਾਪ ਹਾਂ ॥
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਹਾਂ ॥ ਪਤਿ ਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥
ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥
ਮੰਦਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥
ਆਪੇ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋ ਚਖੈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥
ਅੰਤਰਗਤਿ ਬੂਝੈ ਹਾਂ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਸੂਝੈ ਹਾਂ ॥
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੩ ॥ ੧੯੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੧੦)

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ (ਰਿਸ਼ਭ ਸ਼ੁਧ) **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	

ਸਥਾਈ

ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਰੇ	—	ਮ	—	ਪ	—
ਕਾ	ਰ	ਨ	ਕ	ਰ	ਨ	ਤੂੰ	ਤ	ਤ	ਤ	ਹਾਂ	ਤ
ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	—	ਰੇ	ਸਾ
ਅ	ਵ	ਰੁਤ	ਨ	ਸੂ	ਤ	ਝੈਤ	ਤਤ	ਮੂੰ	ਤ	ਹਾਂ	ਤ
ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਧੁ਼	ਧੁ਼	ਪ਼	ਪ਼
ਕ	ਰਹਿ	ਤ	ਸੁ	ਹੋ	ਤ	ਈਤ	ਤਤ	ਐ	ਤ	ਹਾਂ	ਸ

ਧੁ	ਮ਼	ਪ਼	ਧੁ	ਸਾ	ਧੁਸਾ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਗੁ	—	ਰੇ	ਸਾ
ਹ	ਜਿ	ਸੁ	ਖਿ	ਸੇ	ऽ ऽ	ਈ	ऽ ऽ	ਐ	ऽ	ਹਾਂ	ਧੀ
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧੁ	—	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਰ	ਜ	ਮ	ਜਿ	ਭਏ	ऽ	ਹਾਂ	ਪ੍ਰਭ	ਕੈ	ऽ	ਦ	ਰਿ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ	
ਪऽ	ਏ	ऽ	ਮ̍	ਰੇऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਮऽ	ਨਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ

ਅੰਤਰਾ

×		0		2		0		3		4	
ਮ	—	ਪ	—	ਧੁ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	—
ਸਾ	ऽ	ਪ੍ਰ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ऽ	ਗ	ਮ̍ऽ	ऽ	ਹਾਂ	ऽ
ਧੁ	—	ਪ	ਧੁ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	ਪ
ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ	ਸੰऽ	ऽ	ऽ	ਜ	ਮ̍ऽ	ऽ ऽ	ਹਾਂ	ऽ
ਧ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	—	ਸਾਂਰੇਂ	ਮਂਗੁਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਂ
ਜ	ਬ	ਤੇ	ਛੁ	ਟੇ	ऽ	ਆऽ	ऽ ऽ	ਪ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਮ	ਪ	—	—
ਤ	ਬ	ਤੇ	ਮਿ	ਟੇऽ	ऽ ऽ	ਤਾ	ऽ	ਪ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ
ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	—	ਰੇ	—	ਸਾ	—
ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਧਾ	ऽ	ਰੀ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹਾਂ	ऽ

ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	–	ਰੇ	ਸਾਸਾ	ਸਾ	ਗ
ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਧਾ	ਙ	ਰੀ	ਆ	ਙ	ਹਾਂ	ਪਤਿ	ਰ	ਖੁ
ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ
ਬ	ਨ	ਵਾਙ	ਰੀਙ	ਆ	ਮ	ਰੇਙ	ਙ ਙ	ਙ	ਮਙ	ਨਾਙ	ਙ ਙ

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕਾ

ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ ॥ ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਸਿਉ ਰਚਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥ ਸਭ ਕਉ ਤਜਿ ਗਏ ਹਾਂ ॥
ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ੍ਹਿ ਲਏ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਤਜਿ ਅਨ ਲਗੇ ਹਾਂ ॥ ਜਨਮਹਿ ਮਰਿ ਭਗੇ ਹਾਂ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਲਹੇ ਹਾਂ ॥ ਜੀਵਤ ਸੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥
ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੬੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੧੧)

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਪ ਧ	ਮ	ਪ	–	ਸਾਂ
											ਓ	ਇ	ਪ	ਙ	ਰ
ਧ	–	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	–	–	ਧ	ਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਮਪ
ਦੇ	ਙ	ਙ	ਸੀ	ਆ	ਙ	ਙ	ਙ	ਹਾਂ	ਙ	ਙ	ਸੁ	ਨ	ਤਙ	ਙ ਙ	ਸੰਙ
ਮ ਗ	–	–	ਗ	ਰੇ	–	ਗ ਰੇ	–	ਸਾ	–	–					
ਦੇ	ਙ	ਙ	ਸਿ	ਆ	ਙ	ਙ	ਙ	ਹਾਂ	ਙ	ਙ					
										ਅੰਤਰਾ	ਮ	–	ਪ	ਨੀ ਧ	ਨੀ ਧ
											ਜਾ	ਙ	ਸਿਉ	ਰ	ਚਿ

											ਨ̱ੀ	ਨ̱ੀ			
ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	–	–	–	–	–	ਸਾਂ	–	–	ਧ̱	ਧ̱	ਸਾਂ	ਸਂਰੇ̱ਂ	ਗ̱ਂ
ਰ	ਹੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ	ਸ	ਭ	ਕਉ	ਤऽ	ਜਿ
								ਨ̱ੀ	ਨ̱ੀ		ਪ				
ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇ̱ਂ	ਨ̱ੀ	ਸਾਂ	ਨ̱ੀਸਾਂ	ਰੇ̱ਂ	ਧ̱	ਧ̱	ਪ	ਧ̱	ਮ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਗ	ਏ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ	ਧੁ	ਪ	ਨਾऽ	ऽ	ਜਿਉ
								ਗ̱							
ਧ̱	ਪ	ਧ̱	ਮ	ਪ	ਧ̱	ਮ	ਗ	ਰੇ̱	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ̱	ਮ	–	ਪ
ਭ	ਏ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ
ਧ̱	–ਮ	–	ਪ	ਸਾਂ	–	ਧ̱ਧ̱	ਸਾਂਰੇ̱ਂ	ਗ̱ਂਰੇ̱ਂ	ਨ̱ਨ̱ੀ	ਧ̱ਪ					
ਜਿ	ऽਨਿ	ऽ	ਲ	ਏ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ					

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਣੀ ਚਿਤਵਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ੧ ॥
ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਆਇਆ ਮਿਲਿਓ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਚਾਹਤਾ ਸੋ ਪਾਇਓ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗਿ ॥ ੨ ॥
ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਸ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥
ਭਗਤ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹਿ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ੩ ॥
ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਤਉ ਪੇਖੀਐ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥
ਕਰਿ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਸਾਧ ਸਿਉ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥ ੪ ॥
ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੋਊ ਹੋਤ ਨ ਸਾਥ ॥
ਏਕੁ ਨਿਵਾਹੂ ਰਾਮਨਾਮ ਦੀਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥ ॥ ੫ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਬੋਹਿਥ ਭਏ ਲਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਤੇਹ ॥
ਭੇਟਿਓ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥ ੬ ॥

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜਾਚਨਾ ਵਿਸਰੁ ਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥ ੭ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲੇ ਉਪਜੇ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੩੧)

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				4				3			
												ਪ	ਪ	ਪ	
		ਸਥਾਈ		ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ
				ਮੇ	ਰੇ	ਮ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਸਿਉ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਗੀ	ऽ
ਨੀ	ਨੀ											ਮ			
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	–	–	ਗੁ
ਪ੍ਰੀ	ऽ	ऽ	ਤਿ	ਮੇ	ਰੇ	ਮ	ਨ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਧ	ਸੰ	ऽ	ऽ	ਗਿ
ਰੇਂ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਧੁ	ਸਾਂ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਧੁਧੁ	ਸਾਂਰੇਂਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਪ	ਤ	ऽ	ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲ	ਸਾऽ	ऽऽऽ	ਚੀ	ऽ
ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ												
ਰੀ	ऽ	ऽ	ਤਿ												
												ਨੀ	ਨੀ		
					ਅੰਤਰਾ			ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਮ	ਪ
								ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਕੀ	ऽ	ऽ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਪਿਆ	ऽ	ਸ	ਘ	ਣੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਚਿ	ਤ	ਵ	ਤ	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਪ੍ਰ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ
ਕਾऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰ	ਕ	ਰ	ਹੁ	ਅ	ਨੁ	ऽ	ਗੁऽ	ਹੁ

				ਮ	ਮ										
ਧ਼	ਪ	ਪਧ਼	ਮਪ	ਗ਼	ਗ਼	ਰੇ਼	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ਼	ਮ	ਪ	ਸਾਂਰੇਂ਼	ਗ਼ਂ	ਰੇਂ਼	ਸਾਂ
ਪਾ	ऽ	ਰऽ	ਬੁऽ	ਹ	ਮ	ਹ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ऽ	ਧਾऽ	ऽ	ਰਿ	ਮੁ

ਰੇਂ਼	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ
ਰਾ	ऽ	ऽ	ਰਿ

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ

ਗੂਜਰੀ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਗ ਭਗਤੀ ਭਾਵ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣ ਰਚਨਾ ਕਰੁਣ ਰਸ ਨਾਲ ਉਤ-ਪ੍ਰੋਤ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਤੀ ਕਰੁਣ ਮੰਨੀ ਹੈ।

12 ਵੀਂ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਦੇ ਇਕ ਮਹਾਨ ਗਾਇਕ ਤੇ ਕਵੀ ਭਗਤ ਜੈ ਦੇਵ ਨੇ "ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ" ਨਾਮ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਜਿਸਦੀਆਂ 24 ਅਸ਼ਟਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਕ ਅਸ਼ਟਪਦੀ ਤੇ ਗੂਜਰੀ ਰਾਂਗ ਦਾਂ ਵੀ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ। ਗੂਜਰੀ ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਇਕ ਪਦ ਜੈ ਦੇਵ ਦਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਵੀ ਦਰਜ ਹੈ।

ਗੂਜਰੀ ਰਾਗ ਤੋੜੀ ਦੀ ਇਕ ਵੰਨਗੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦ ਚਿਤਰਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋੜੀ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ, ਗੰਧਾਰ ਧੈਵਤ ਅਤਿ ਕੋਮਲ ਮੱਧਿਅਮ ਤੀਬਰ ਤਰ, ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ 6 ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸ਼ਾਂਡਵ -ਸਾਂਡਵ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਧੈਵਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸੁਰ ਬਾਰੇ ਗੁਣੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵਿਤਕਰਾ ਹੈ। ਕਈ ਇਸ ਦਾ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਸ਼ਭ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਗੰਧਾਰ। ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਭ ਦੇ ਮਤ ਮੰਨਣ ਯੋਗ ਹਨ ਪਰ ਬਹੁ ਸੰਖਿਆ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਦਾ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਸਭ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਚਾਰ ਘੜੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ—ਇਹ ਦਿਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧੈਵਤ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ "ਰੇ ਗੁ, ਰੇ ਗੁ ਰੇ, ਸਾ" ਕੇਵਲ ਇਤਨੀ ਸੁਰਾਵਲੀ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸੁਤੰਭ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਨਿਸ਼ਾਦ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਰਿਸ਼ਭ, ਗੰਧਾਰਾ, ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਤਾਰ ਸ਼ਡਜ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਗਾਇਕ ਸੋਖ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖ ਕੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਆਰੰਭ "ਨ਼ੀ ਰੇ ਗੁ" ਸੁਰਾਵਲੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਡਜ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਸੁਰ ਟਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ : "ਮੇ ਧੁ ਸਾਂ" ਜਾਂ "ਮੇਧੁ ਨੀ ਮੇਧੁ ਸਾਂ" ਨਿਸ਼ਾਦ ਸੁਰ ਦਾ ਇਸ ਤਰਾਂ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਇਕ ਅਨੋਖਾ ਨਿਖਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਈ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਗ੍ਰਹ ਸੁਰ (ਆਰੰਭਕ ਸੁਰ) ਧੈਵਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਗ੍ਰਹ ਸੁਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਟਲ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਕਲਾਕਾਰ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਸਿਰਜਨਾਤਮਕ ਯੋਗਿਤਾ ਅਨੁਸਾਰ "ਗ੍ਰਹ" ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਥੋੜੀ ਬਹੁਤੀ ਖੁਲ੍ਹ ਮਾਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਕੁਝ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ, ਗੂਜਰੀ ਰਾਗ ਨੂੰ ਕਈ ਉਕਤੀਆਂ ਜੁਗਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ "ਰਾਗਣੀ" ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਗੂਜਰੀ ਨੂੰ ਦੀਪਕ ਦੇ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਭੈਰਵ ਦੇ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਾਲਕੌਂਸ ਦੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਚਮ ਰਾਗ ਦੇ ਲੜ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਅਤੇ ਆਧਾਰਿਕ ਗ੍ਰੰਥ "ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ" ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ "ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ" ਨਾਮ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਵਾਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਰੇ ਗੁ, ਮ ਧੁ ਨੀ ਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ, ਨੀਧੁ, ਮਗੁ, ਰੇ ਗੁ, ਰੇ, ਸਾ।

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਰੇ ਗੁ, ਮਧੁ, ਨੀਧੁ, ਮਗੁ, ਰੇ ਗੁ, ਰੇ ਸਾ।

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥
ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਤਰਿਆ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸਕੀ ਧਰਿਆ ॥
ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥ ੨ ॥
ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥
ਉਨ ਕਵਨੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਨੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥ ੩ ॥
ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨਾ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੯੫)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ **ਤਿੰਨ ਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਕਥਾਈ				ਮ	ਧੁ
														ਮ	ਰੇ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਮ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	–	ਮ	ਗੁ
ਮਾS	SS	ਧਉ	S	ਜੀ	S	ਸ	ਤ	ਸੰ	ਗ	ਤਿ	ਮਿ	ਲੇ	S	ਸਿ	S

ਰੇ ਰੇ ਸਾ – – – – – ਧ਼ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ – ਸਾ ਸਾ
ਤ ਰਿ ਆ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸਾ ऽ ਦਿ ਪ

ਸਾਰੇ ਗੁ ਰੇ ਗੁ ਰੇ – ਸਾਂ – ਸਾ ਰੇ ਗੁ – ਗੁਮ ਧੁਨੀ ਮ ਧੁ
ਰੇऽ ਮ ਪ ਦੁ ਪਾ ऽ ਇਆ ऽ ਸੁ ऽ ਕੇ ऽ ਕਾऽ ऽऽ ਸ਼ ऽ

ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ – – – – – ਨੀਨੀ ਧੁਨੀ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀਧੁ ਮਗੁ
ਹ ਰਿ ਆ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਅੰਤਰਾ ਨੀ ਧੁ ਮ ਗੁ
ਕਾ ऽ ਹੇ ऽ

ਮ – ਧੁ ਮਧ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂਨੀ ਧੁਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਗੁ
ਰੇ ऽ ਮ ਨऽ ਚਿ ਤ ਵ ਹਿ ਉ ਦ ਮੁ ਜਾ ਆऽ ऽऽ ਹऽ ਰਿ

ਧੁ ਗੁ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇ – ਨੀ ਨੀ ਧੁ ਧੁ ਨੀਧੁ ਮਧੁ ਗੁ ਮ
ਹ ਰਿ ਜੀ ਉ ਪऽ ਰਿऽ ਆ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ਸੋऽ ऽऽ ਲ ਪ

ਧੁ ਸਾਂ ਨੀ ਨੀ ਨੀ ਧੁ ਮ ਗੁ ਰੇ ਗੁ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਗੁ –
ਥ ਰ ਮ ਹਿ ਜੰ ऽ ਤ ਉ ਪਾ ऽ ਏ ऽ ਤਾ ऽ ਕਾ ऽ

ਮ ਮ ਧੁ ਧੁ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂਨੀ ਧੁਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੇਸਾ ਮਧੁ
ਰਿ ਜ ਕੁ ਆ ਗੈऽ ऽऽ ਕ ਰਿ ਧऽ ਰਿऽ ਆऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਮੇਰੇ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਰਿਆਚਾਰ ਕਰਹਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਇਤੁ ਰਾਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥
ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸਭਿ ਸੋਧੇ ਸਭ ਏਕਾ ਬਾਤ ਪੁਕਾਰੀ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥
ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਧਰ ਧਾਰੀ ॥
ਅਨਿਕ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰੀ ॥ ੩ ॥
ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਸਭ ਜਗੁ ਧਾਇਓ ਅਬ ਆਏ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ ॥
ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਟਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ੪੯੫)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ — **ਤਿੰਨ ਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ				ਗੁ	ਮ
														ਮੇ	ਰੇ
ਨੀ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	–	ਮਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਠਾ	ਸ	ਕੁ	ਰ	ਸ	ਰਖਿ	ਲੇ	ਵਹੁ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਸ	ਧਾ	ਸ	ਰੀ	ਸ
ਨੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗੁਮ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਕੋਸ	ਸਸ	ਟਿ	ਮ	ਧੇ	ਸ	ਕੋ	ਸ	ਵਿਸ	ਰਸ	ਲਾ	ਸ	ਸੇ	ਸ	ਵ	ਕੁ
ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮ		
ਹੋ	ਰਿ	ਸ	ਗ	ਲੇਸ	ਸਸ	ਬਿ	ਉ	ਗਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਰੀਸ	ਸਸ		

ਅੰਤਰਾ

ਨੀ	ਧ	ਮ	ਗੁ		ਮ	—	ਧੁ	ਧੁ		ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ		ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	—
ਕਿ	ਰਿ	ਆ	ऽ		ਚਾ	ऽ	ਰ	ਕ		ਰਹਿ	ऽऽ	ਖ	ऽ		ਕ	ਰ	ਮਾ	ऽ
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	—		ਨੀ	—	ਸਾਂ	—		ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ		ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ
ਇ	ਤੁ	ਗ	ऽ		ਤੇ	ऽ	ਸੰ	ऽ		ਸਾऽ	ऽ	ऽ	ऽ		ਰੀऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ		ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ		ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ		ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	—
ਅੰ	ऽ	ਤ	ਰਿ		ਮੈऽ	ऽऽ	ਲੁ	ਨ		ਉ	ਤ	ਰੈ	ऽ		ਹਉ	ऽ	ਮੈ	ऽ
ਸਾ	ਸਾ	ਗੁ	ਗੁ		ਰੇਂ	—	ਸਾਂ	—		ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ		ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮ		
ਬਿ	ਨੁ	ਗੁ	ਰ		ਬਾ	ऽ	ਜੀ	ऽ		ਗऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ		ਰੀऽ	ऽऽ		

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਧਨ ਜਾਪ ਹਰਿ ਧਨੁ ਤਾਪ ਹਰਿ ਧਨੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਇਆ
ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਮਨ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥

ਮਾਈ ਖਾਟਿ ਆਇਓ ਘਰਿ ਪੂਤਾ ॥

ਹਰਿ ਧਨ ਚਲਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੈਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਧਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥
ਹਰਿ ਧਨੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਧਨ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥
ਹਰਿ ਧਨ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਧੰਨ ਲਾਹਿਆ ਧੋਖਾ ॥
ਹਰਿ ਧਨ ਤੇ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਹਾਥਿ ਚਰਿਓ ਹਰਿ ਥੋਕਾ ॥ ੩ ॥
ਖਾਵਹੁ ਖਰਚਹੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਲਤ ਪਲਤ ਕੈ ਸੰਗੈ ॥
ਲਾਦਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ਇਹੁ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ੪੯੫)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ — ਤਿੰਨ ਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਨੀ	ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਸਾ
						ਮਾ	ਈ	ਖਾऽ	ऽ	ऽ	ਆ	ਇਓ	ऽ	ਘ	ਰਿ
ਧੁ	–	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	–
ਪੂ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਧ	ਨੁ	ਚ	ਲ	ਤੇ	ऽ
ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	–	ਧੁ	ਧੁ
ਰऽ	ਰਿ	ਧ	ਨੁ	ਬੈ	ऽ	ਸੇ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਧ	ਨੁ	ਜਾ	ऽ	ਗ	ਤ
ਨੀਨੀ	ਧੁਨੀ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਸਾ								
ਸੂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮਾਈ								
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	–	ਧੁ	ਧੁ
								ਹ	ਰਿ	ਧ	ਨੁ	ਜਾ	ऽ	ऽ	ਪ
ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮਰੇਂ	ਗੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਹऽ	ਰਿऽ	ਧ	ਨੁ	ਤਾ	ऽ	ऽ	ਪ	ਹऽ	ਰਿ	ਧ	ਨੁ	ਭੇऽ	ऽ	ਜ	ਨ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀ	–	ਧੁ	–	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ
ਭਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨਿ	ਮ	ਨ	ਨ	ਬਿऽ	ਸऽ	ਰਉ	ऽ
ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ
ਮ	ਨ	ਤੇ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਸਾ	ऽ	ਧ	ਸੰ	ਗ	ਤਿ	ਮ	ਹਿ

ਨੀਨੀ	ਧੁਨੀ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਸਾ
ਪ੍ਰਾS	SS	SS	SS	ਇਆ	SS	SS	ਮਾਈ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲ ਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ਪਿਤਰੀ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥
ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੁਮ, ਸ਼ਦ ਹੀ ਜਾਪਹੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰੋ ॥ ੧ ॥

ਪੂਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀਸ ॥

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਮ, ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ, ਕਉ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਕਾਪੜ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਰਾਖੀ ਭੋਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਿ ॥ ੨ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਹੁ ਸਦਾ ਚਿਰੁ ਜੀਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਅਨੰਤਾ ॥
ਰੰਗ ਤਮਾਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਕਬਹਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ॥ ੩ ॥
ਭਵਰੁ ਤੁਮਾਰ੍ਹਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਵਉ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ਹੋਹੁ ਕਉਲਾ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਉਨ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇਓ ਜਿਉ ਬੂੰਦਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਮਉਲਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੯੬)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ — **ਤਿੰਨ ਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਸਾ
								ਪੂS	S	ਤਾ	S	ਮਾ	S	ਤਾ	S
ਧੁ	–	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾ	–
ਕੀ	S	S	ਆ	ਸੀ	S	S	ਸ	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਨ	ਬਿ	ਸ	ਰਉ	S
ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	–	ਧੁ	ਧੁ
ਤੁS	ਮ	ਕਉ	S	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਸ	ਦਾ	S	ਭ	ਜਹੁ	S	ਜ	ਗ

ਮਧੁ ਗੁਮ ਧੁਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੇਸਾ

ਦੀS SS SS SS SS SS SS ਸS

ਅੰਤਰਾ ਮ ਮ ਗੁ ਗੁ ਮ ਮ ਧੁ ਧੁ

ਜਿ ਸੁ ਸਿ ਮ ਰ ਤ ਸ ਭਿ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾ – ਮ ਧੁ ਨੀ ਸਾਂ ਸਾਂਰੇਂ ਗੁ ਰੇਂ ਸਾਂ

ਕਿS ਲS ਵਿ ਖ ਨਾ S ਸਹਿ S ਪਿ ਤ ਰੀ S ਹੋS S ਇ ਊ

ਨੀ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀ – ਧੁ – ਮ ਧੁ ਗੁ ਮ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ

ਧਾ S SS SS ਰੋ S S S ਸੇ S ਹ ਰਿ ਹS ਰਿS ਤੁ ਮ

ਮ ਗੁ ਰੇ ਗੁ ਰੇ – ਸਾ – ਸਾ ਰੇ ਗੁ – ਮ – ਧੁ ਧੁ

ਸ ਦ ਹੀ S ਜਾ S ਪਹੁ S ਜਾ S ਕਾ S ਅੰ S ਤੁ ਨ

ਮਧੁ ਗੁਮ ਧੁਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਧੁਮ ਗੁਰੇ ਸਾ

ਪਾS SS SS SS ਰੋS SS SS S

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫।।

ਮਤਾ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੈ ਤਾਈ ਪੂਰਬ ਹੀ ਲੈ ਜਾਤ ॥
ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਮਤਾਤ ॥

ਸਿਆਨਪ ਕਾਹੂ ਕਾਮਿ ਨ ਆਤ ॥

ਜੋ ਅਨਰੂਪਿਓ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਹੋਇ ਰਹੀ ਉਹ ਬਾਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੇਸੁ ਕਮਾਵਨ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕੀ ਮਨਸਾ ਬੀਚੇ ਨਿਕਸੇ ਸਾਸ ॥
ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਸਭ ਤਿਆਗੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸ ॥ ੨ ॥

ਹੋਇ ਅਨਨਿ ਮਨਹਠ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਪਸ ਕਉ ਜਾਨਾਤ ॥
ਜੋ ਅਨਿੰਦ ਨਿੰਦੁ ਕਰਿ ਛੋਡਿਓ ਸੋਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਖਾਤ ॥ ੩ ॥
ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੯੬)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ **ਤਿੰਨ ਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਗੁਮ	ਰੇ	ਗੁ
								ਸਿਆ	ss	ਨ	ਪ	ਕਾs	ss	ਹੂ	s
ਧੁ	–	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਧੁ	ਨੀ
ਕਾ	s	ਮਿ	ਨ	ਆ	s	ਵ	ਤ	ਜੋs	s	ਅ	ਨ	ਰੂs	ss	ਪਿਓ	s
ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਮ	ਰੂੰ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਨੀ	ਮ	ਧੁ
ਠਾ	s	ਕੁ	ਰਿ	ਮ	s	ਰੇ	s	ਹੋ	s	ਇ	ਰਾ	ਹੀ	s	ਓ	ਹ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਸਾ								
ਬਾs	ss	ss	ss	ss	ss	ss	ss								
							ਅੰਤਰਾ	ਮ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	–	ਧੁ	ਮਧੁ
								ਮ	ਤਾ	s	ਕ	ਰੈ	s	s	ਪs
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਧੁ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	–	ਧੰ	–
ਛ	ਮ	ਕੋ	s	ਤਾ	s	ਈ	s	ਪੂ	s	ਰ	ਬ	ਹੀ	s	ਲੈ	s

ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਮਂ	ਧੁ	ਗੁ	ਮਂ	ਮਂਧੁ	ਨੀਸਾ	ਨੀ	ਧੁ
ਜਾऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਖਿ	ਨ	ਮ	ਹਿ	ਥਾऽ	ऽऽ	ਪਿ	ਉ
ਮਂ	ਧੁ	ਮਂ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਮਂ	ਧੁ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਥਾ	ऽ	ਪ	ਨ	ਗ	ऽ	ਗ	ऽ	ਆऽ	ऽ	ਪ	ਨ	ਗੁऽ	ऽ	ਖਿ	ਮ
ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮਂ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮਂ	ਗੁਰੇ	ਸਾ								
ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤ								

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੂਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਛੂਟੇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥
ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ੨ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਸਗਲ ਜੁਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੯੭)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮਂ	ਗੁ	ਮਂ	ਧੁ
								ਹ	ਰਿ	ਜ	ਪਿ	ਮਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ ਮ ਗੁ ਰੇ ਸਾ ਮ ਗੁ ਰੇ ਗੁ ਰੇ – ਸਾ ਸਾ
ਬੰਧ ऽऽ ਧ ਨ ਤੂ ऽ ਟੇ ऽ ਛ ਏ ऽ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ऽ ਲ ਦਇ

ਧੁ –ਧ ਨੀ ਸਾ ਰੇ ਗੁ ਸਾ – ਸਾ ਰੇ ਗੁ ਗੁ ਮ ਮ ਧੁ ਧੁ
ਆ ऽਲ ਪ੍ਰ ਭ ਮ ऽ ਰੇ ऽ ਸਾ ऽ ਧ ਸੰ ਗ ਤਿ ਖਿ ਲਿ

ਗੁਮ ਧੁਨੀ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀਧੁ ਮਗੁ ਰੇਗੁ ਰੇਸਾ
ਛਃ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਟੇਕ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਅੰਤਰਾ

ਨੀ ਧੁ ਮ ਧੁ ਗੁ – ਮ ਧੁ
ਦੁ ਖ ਬਿ ਨ ਸੇ ऽ ਸੁ ਖ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ – ਧੁ ਧੁ ਗੁ – ਰੇਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ
ਕੀऽ ऽऽ ਆ ਨਿ ਵਾ ऽ ਸਾ ऽ ਤ੍ਰਿ ਸ ਨਾ ऽ ਜ ਲ ਨਿ ਬ

ਸਾਂਨੀ ਧੁਨੀ ਰੇਂ – ਨੀ ਨੀ ਧੁ – ਮ ਧੁ ਗੁ ਮ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ
ਝਾऽ ऽऽ ऽ ऽ ਈ ऽ ऽ ऽ ਨਾ ऽ ਮੁ ਨਿ ਧਾऽ ऽਨੁ ਸ ਤਿ

ਮ ਗੁ ਰੇ ਗੁ ਰੇ – ਸਾ – ਧੁ ਧੁ ਗੁਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਗੁਂ ਸਾਂ –
ਗੁ ਰੂ ऽ ਦ੍ਰਿ ੜਾ ऽ ਇਆ ऽ ਬਿ ਨ ਸਿ ਨ ਆ ऽ ਵੈ ऽ

ਧੁਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਗੁਂਗੁਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਧੁ ਮਗੁ ਰੇਗੁ ਰੇਸਾ
ਜਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਈऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੀਏ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥
ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕੋਊ ਪੂਛੈ ਨਾਹੀ ਬਾਛਹਿ ਚਰਨ ਰਵਾਰੋ ॥ ੧ ॥

ਠਾਕੁਰ ਐਸੋ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ॥

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਧਣੀ ਕਹੀਜੈ ਜਨ ਕੋ ਅੰਗੁ ਨਿਰਾਰੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੋ ॥
ਨਾਮ ਦੇਉ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਕਬੀਰ ਦਾਸਰੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚੰਮਿਆਰੋ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੯੮)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ						
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	—	ਸਾ
ਠਾS	ਕੁS	ਰ	ਐ	S	ਸੋ	ਨਾ	ਮੁ	ਤੁ	ਮ੍ਹਾ	S	ਰੋ
ਸਾ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਸਾ	—
ਸ	ਗ	ਲ	ਸ੍ਰਿ	ਸਟਿ	ਕੋ	ਧS	ਣੀ	ਕ	ਹੀ	ਜੈ	S
ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁਨੀ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਗੁਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ
ਜ	ਨ	ਕੋ	ਅੰ	ਗੁ	ਨਿ	ਰਾS	SS	SS	SS	ਰੋS	SS
					ਅੰਤਰਾ						
ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਪ	ਤਿਤ	ਪ	ਵਿ	ਤ੍ਰ	ਲੀ	ਏ	ਕ	ਰਿ	ਅ	ਪੁ	ਨੇ

ਧ	ਧੁਧੁ	ਧੁ	ਨੀਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ
ਸ	ਗਲ	ਕ	ਰਤ	ਨ	ਮਸ	ਕਾऽ	ऽ	ऽ ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ
ਧੁ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁਨੀ	ਮਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	–
ਬ	ਰ	ਨ	ਜਾऽ	ऽਤਿ	ਕੋਊ	ਪੂऽ	ऽ ऽ	ਛੈऽ	ਨਾ	ਹੀ	ऽ
ਮਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗੁਮ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮ
ਬਾऽ	ऽ ऽ	ਛਹਿ	ਚਰ	ਨ	ਰ	ਵਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਰੋऽ	ऽ ऽ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹੁ ਪਿਆਰੋ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਜੈ ਢੀਲਾ ॥
ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਾਵਨੀ ਲਾਈਐ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਹਾਠੀਲਾ ॥ ੧ ॥

ਮੋਹਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਾਗੀਲਾ ॥

ਬਾਸਿ ਰਹਿਓ ਹੀਅਰੇ ਕੈ ਸੰਗੇ ਪੇਖਿ ਮੋਹਿਓ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਉਤਰੈ ਮਨਹੁ ਜੰਗੀਲਾ ॥
ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਪਰੀਲਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੯੮)

ਤਿੰਨਤਾਲ

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਮਧੁ	ਗੁਮ
											ਮੋऽ	ऽ ऽ	ਹऽ	ऽ ऽ	ਨੁऽ
ਨੀ	ਧੁ	–	ਧੁ	ਮਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਧੁ	–	ਨੀ
ਪ੍ਰਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮਾऽ	ऽ ऽ	ਨ	ਗ	ਗੀ	ऽ	ਲਾ	ਬਾऽ	ऽ ऽ	ਸਿ	ऽ	ਰ

ਸਾ – ਸਾ ਸਾ ਸਾਰੇ ਗ ਮਗ ਰੇਗ ਰੇ – ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਗ – ਐ
ਹਿਓ ऽ ਹੀ ਅ ਰੇऽ ऽ ਕੇऽ ऽऽ ਸੰ ऽ ਗੇ ਪੇ ऽ ਖਿ ऽ ਮੋ

ਧੁਨੀ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀਨੀ ਧੁਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਧੁਮ ਗੁਰੇ ਸਾ
ਹਿਓ ऽ ਮ ਨੁ ਲੀऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਲਾऽ ऽ ऽ ऽ

ਅੰਤਰਾ ਮ ਗ ਮ – ਧੁ
ਦਿ ਨੁ ਗੁ ऽ ऽ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ – ਸਾਂ – ਸਾਂ – ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਧੁ ਧੁ ਨੀ – ਸਾਂ
ਤੀऽ ऽऽ ऽ ਆ ਰਾ ऽ ਧਹੁ ऽ ਪਿਆ ऽ ਰੋ ਨਿ ਮ ਖ ऽ ਨ

ਸਾਂਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਸਾਂ ਨੀ ਧੁ ਧੁ ਮ ਗ ਮ – ਧੁ
ਕੀऽ ऽ ਜੈ ऽ ਢੀ ऽ ऽऽ ऽऽ ਲਾ ऽ ऽ ਸੰ ऽ ਤ ऽ ਸੇ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ ਮਧੁ ਮਗ ਮਗ ਰੇਗ ਰੇ ਗ ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਗ – ਮ
ਵਾऽ ऽऽ ਕ ਰਿ ਭਾऽ ऽऽ ਵऽ ਨੀऽ ਲਾ ऽ ਈਐ ਤਿਆ ऽ ऽ ऽ ਗਿ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਧੁਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਗਂਗਂ ਰੇਸਾਂ ਨੀਧੁ ਮਗ ਰੇਸਾ
ਮਾऽ ऽऽ ਨੁ ਹਾ ਠੀऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਲਾऽ ऽऽ ऽऽ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥

ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥
ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਹੁਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਿਲਿ ਵਰ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕੀਆ ਉਧਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੯੯)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਸਾ
								ਠਾS	S	ਕੁ	ਰ	ਹੋ	S	ਏ	S
ਧੁ	–	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
ਆ	S	ਪਿ	ਦਇ	ਆ	S	S	ਲ	ਭਈ	S	S	ਕ	ਲਿਆ S	ਣ	ਆ	
ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਧੁ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	–	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਨੰ	ਦ	ਰੂ	ਪ	ਹੁ	ਈ	ਹੈ	S	ਉ	ਬ	ਰੇ	S	ਬਾS	SS	ਲ	ਗੁ
ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਧੁਰੇਂ	ਰੇਸਾ	ਨੀਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਸਾ								
ਪਾS	SS	SS	SS	SS	SS	SS	ਲS								
					ਅੰਤਰਾ			ਧੁ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਮ	–	ਧੁ	ਧੁ
								ਦੁ	ਇ	ਕ	ਰ	ਜੋ	S	ੜਿ	ਕ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾ	–	ਧੁ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–
ਰੀS	SS	S	ਬੇ	ਨੰ	S	ਤੀ	S	ਠਾ	S	ਕੁ	ਰ	ਅ	ਪ	ਨਾ	S

ਸਾਂਰੇਂ	ਗ਼	ਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਮ	ਧੁ
ਧਿਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹਾ	ऽ	ਥ	ਦੇ	ऽ	ਇ	ਰਾ	ऽ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾ	ਨੀਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਗੁਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਖੋऽ	ऽऽ	ਪऽ	ਰऽ	ਮ	ऽ	ਸ	ਰਿ	ਸ	ਗ	ਲਾ	ऽ	ਦੁ	ਰ	ਤੁ	ਮਿ
ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂਗੁਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ								
ਠਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਇਆ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਤਿਨ ਕਾ ਬਲੁ ਹੈ ਥੋਰਾ ॥
ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪੇਖੇ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਭੋਰਾ ॥ ੧ ॥
ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥
ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਆਹਿਓ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਧੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਣ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਜੋਰਾ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪਾਇਓ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਨਿਹੋਰਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੬੫ ॥
(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੯੯)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਧੁ	ਗੁ	ਮ
								ਠਾऽ	ऽऽ	ਕੁ	ਰ	ਤੁ	ਝ	ਬਿ	ਨੁ
ਧੁ	–	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾ	–ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ
ਆ	ऽ	ਹਿ	ਨ	ਮੋ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਮੋ	ऽ	ਹਿ	ਅ	ਨਾ	ऽਥ	ਨਿ	ਰ

ਸਾਰੇ ਗ ਰੇ ਗ ਰੇ – ਸਾ ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਗ – ਮ ਮ ਧ –
ਗੁਨ ਨ ਗ ਣ ਨਾ ਨ ਹੀ ਮੈ ਆ ਨ ਹਿਓ ਨ ਤੁ ਮੂ ਰਾ ਨ

ਧਨੀ ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਗਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਧ ਮਗ ਰੇਸਾ
ਧੋਨ ਨਨ ਨਨ ਨਨ ਰਾਨ ਨਨ ਨਨ ਨਨ

ਅੰਤਰਾ ਮ – ਗ ਗ ਮ – ਧ –
ਮਾ ਨ ਤ ਪਿ ਤਾ ਨ ਭਾ ਨ

ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਗਂ – ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ
ਈਨ ਨਨ ਸੁ ਨ ਬੰ ਨ ਧ ਪ ਤਿ ਨ ਕਾ ਨ ਬ ਲੁ ਹੈ ਨ

ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ – ਨੀ ਧ ਮ ਗ ਮ ਗ ਗ ਮ ਗ ਗ ਨੀ ਧ
ਬੋਨ ਨਨ ਨ ਨ ਰਾ ਨ ਨ ਨ ਅ ਨਿ ਕ ਰੰ ਨ ਗੁ ਮਾ ਨ

ਮ ਗ ਰੇ ਗ ਰੇ – ਸਾ ਸਾਸਾ ਰੇ ਨੀ ਧ ਧ ਮ ਗ ਗ –
ਇਆ ਨ ਕੇ ਨ ਪੇ ਨ ਖੇ ਕਿਛ ਸਾ ਨ ਥਿ ਨ ਚਾ ਨ ਲੈ ਨ

ਗਮ ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਗਂਗਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਧ ਮਗ ਰੇਸਾ
ਭੋਨ ਨਨ ਨਨ ਨਨ ਰਾਨ ਨਨ ਨਨ ਨਨ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਆਲ ਜਾਲ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਤਜਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥
ਮਨ ਕਉ ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥

ਸਾਜਨ ਐਸੋ ਸੰਤੁ ਸਹਾਈ ॥
ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਤ ਕਰਤ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਨੀਕੀ ਇਹ ਠਹਰਾਈ ॥
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪੁਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੧੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੯੯)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ
											ਸਾS	S S	ਜS	S S	ਨS
ਨੀ ਧੁ	–	ਧੁ	–	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਧੁ	–	ਨੀ
ਐ	S	ਸੋ	S	ਸੰ	S	ਤੁ	ਸ	ਹਾ	S	ਈ	ਜਿਸ	ਸੁS	ਭੇ	S	S
ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਗੁਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਮਗੁ ਰੇਗੁ	ਰੇ	ਸਾ		–	ਮਗੁ	ਮ	ਧੁ
ਟੇ	S	ਤੂ	S	ਟS	ਹਿS	S	ਮਾ	ਇਆ S S	ਬੰ	ਧ		S	ਬਿਸ	ਰਿ	ਨ
ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–		ਧੁਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਗੁੰਗੁੰ ਰੇਂਸਾਂ				ਨੀਧੁ ਮਗੁ ਰੇਸਾ							
ਕS ਬS	ਹੂੰ	S		ਜਾS S S S S S S				ਈS S S S S							
										ਅੰਤਰਾ		ਮ	–	ਗੁ	ਮ
												ਆ	S	ਲ	ਜਾ
–	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਸਾਂ
S	ਲ	ਭੂ	ਮS	ਮੋ	S	ਹ	ਤ	ਜਾS	S	ਵੈ	S	ਪ੍ਰ	ਭ	ਸੇ	S

ਨੀ	ਰੇ॒ਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇ॒	ਸਾਂਰੇ॒	ਗ॒	ਰੇ॒	ਗ॒	ਰੇ॒	ਸਾਂ	ਧ॒	ਗ॒ਂ	ਗ॒ਂ	—
ਤੀ	ऽ	ਰੰ	ਗੁ	ਲਾ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ	ਨ	ਕਉ	ऽ
ਰੇ॒	ਰੇ॒	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ॒ਸਾਂ	ਮ॑	ਧ॒	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	—	ਮ॑	ਗ॒	ਰੇ॒	ਗ॒
ਇ	ਹ	ਉ	ਪ	ਦੇऽ	ऽऽ	ਸੁ	ਦ੍ਰਿ	ੜਾ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਸ	ਹ	ਜਿ	ਸ
ਰੇ॒	ਰੇ॒	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਰੇ॒	ਗ॒ਮ॑	ਧ॒ਨੀ	ਸਾਂਰੇ॒	ਸਾਂਨੀ	ਧ॒ਮ॑	ਗ॒ਰੇ॒					
ਹ	ਜਿ	ਗੁ	ਣ	ਗਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽऽ	ऽऽ					

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਸਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਤਹ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥

ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਸਿਮਰਾ ਤੂੰ ਤਾਹੀ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ ਤੁਮਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਹੀ ॥
ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਭਈ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰ ਆਸ ਬਿਡਾਣੀ ਲਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੧੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੯੯)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			ਮ॑ਧ॒	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ॒	ਮ॑	ਧ॒	ਮ॑	ਗ॒	ਰੇ॒	ਗ॒	ਰੇ॒	ਸਾ
				ਠਾऽ	ऽऽ	ਕੁ	ਰ	ਜਾ	ऽ	ਸਿ	ਮ	ਹਾ	ऽ	ਤੂੰ	ऽ
ਧ॒	—	ਧ॒	—	ਮ॑	ਗ॒	ਰੇ॒	ਗ॒	ਰੇ॒	—	ਸਾ	ਸਾ	ਧ਼॒	ਧ਼॒	ਨੀ਼	ਸਾ
ਤਾ	ऽ	ਹੀ	ऽ	ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ऽ	ऽ	ਸ	ਰ	ਬ	ਪ੍ਰ	ਤਿ

ਸਾਰੇ ਗ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਗ – ਮ ਧ – ਨੀ ਸਾਂਨੀ ਧਮ ਧਨੀ ਸਾਂਰੇ

ਪਾऽ ऽ ਲ ਕ ਪ੍ ਭ ਕਉ ऽ ਸ ਦਾ ऽ ਸ ਲਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਸਾਂਨੀ ਧਮ ਗਰੇ ਸਾ

ਹੀऽ ऽऽ ऽऽ ऽ

ਅੰਤਰਾ ਮ – ਗ – ਮ – ਧ – ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ

ਤੂੰ ऽ ਦਾ ऽ ਤਾ ऽ ਜੀ ऽ ਆऽ ऽऽ ਸ ਭ

ਸਾਂ ਰੇ ਸਾਂ – ਨੀ ਧ – ਧ ਨੀ – ਸਾਂ ਸਾਂ ਧਨੀ ਸਾਂਰੇ ਗ ਰੇਂਸਾਂ

ਨਾ ऽ ਕਾ ऽ ਬ ਸਹੁ ऽ ਮ ਰੇ ऽ ਮ ਨ ਮਾऽ ऽऽ ऽ ऽऽ

ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀ ਧ ਧ ਨੀ ਮ ਧ ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧ ਮਨੀ ਧਮ ਗ ਮ

ਹੀऽ ऽऽ ऽ ऽ ਚ ਰ ਣ ਕ ਮऽ ਲऽ ਰਿ ਦ ਮਾऽ ऽऽ ਹਿ ਸ

ਰੇ ਗ ਰੇ ਸਾ ਸਾਸਾ ਮ ਮ ਗ ਮ ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ – ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਗਂਗ ਰੇਂਸਾਂ

ਮਾऽ ऽ ਏ ऽ ਤਹ ਭਰ ਮੁ ਅੰ ਧੇऽ ऽऽ ਰਾ ऽ ਨਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਨੀਧ ਮਗ ਰੇਗ ਰੇਸਾ

ਹੀऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨ ਹਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਰੀ ॥
ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਕਰੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨੀਚਹ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ॥

ਧਿਆਈਐ ਅਪਨੋ ਸਦਾ ਹਰੀ ॥
ਸੋਚ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾਕਾ ਕਹਾ ਕਰੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਏਕ ਘਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਪੂਰੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਾਰੈ ਪਰੀ ॥
ਅਚੇਤ ਇਆਨੇ ਬਾਰਿਕ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਧਾਰਿ ਕਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ੧੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੪੯੯)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ — ਇਕਤਾਲ

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਨੀ	ਧ̱	ਧ̱	ਮ̍	ਗ̱	ਗ̱	ਰੇ̱	ਗ̱	ਰੇ̱	ਸਾ	—	—
ਧਿਆ	ऽ	ਈਐ	ਅ	ਪ	ਨੋ	ਸ	ਦਾ	ਹ	ਰੀ	ऽ	ऽ
ਧ̱̣	ਧ̱̣	ਧ̱̣	ਨੀ̣	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਰੇ̱ਗ̱	ਰੇ̱	ਗ̱	ਰੇ̱	ਰੇ̱	ਸਾ
ਸੋ	ਚ	ਅੰ	ਦੇ	ਸਾ	ਤਾ	ਕਾऽऽ	ਕ	ਹਾ	ਕ	ਰੀ	ਐ
ਮ̍	ਗ̱	ਮ̍	ਮ̍ਧ̱	ਨੀਸਂਾ	ਨੀ	ਸਂਾ	—	—	ਨੀਧ̱	ਮ̍ਗ̱	ਰੇ̱ਸਾ
ਜਾ	ऽ	ਮਹਿ	ਏऽ	ऽਕ	ਅ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ
						ਅੰਤਰਾ					
ਮ̍	ਗ̱	ਗ̱	ਮ̍	ਧ̱	ਧ̱	ਮ̍ਧ̱	ਨੀਸਂਾ	ਸਂਾ	ਰੇ̱	ਰੇ̱ਂ	ਸਂਾ
ਖਿ	ਨ	ਮਹਿ	ਥਾ	ਪਿ	ਉ	ਥਾऽ	ਪऽ	ਨ	ਹਾ	ऽ	ਰਾ
ਧ̱	ਧ̱	ਧ̱	ਨੀ	ਸਂਾ	ਸਂਾ	ਸਂਾਰੇ̱ਂ	ਗ̱ਂ	ਰੇ̱ਂਗ̱ਂ	ਰੇ̱ਂ	ਨੀ	ਧ̱
ਕੀ	ਮ	ਤਿ	ਜਾ	ऽ	ਇ	ਨऽ	ऽ	ਕऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ
ਨੀਧ̱	ਮ̍ਧ̱	ਨੀਧ̱	ਨੀ	ਧ̱	ਧ̱	ਮ̍ਗ̱	ਰੇ̱—	ਗ̱	ਰੇ̱	ਸਾ	ਸਾ
ਰਾऽ	ऽ ऽ	ਜਾऽ	ਰੰ	ਕੁ	ਕ	ਰੈऽ	ਖਿ	ਨ	ਭੀ	ਤ	ਰਿ

ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਧ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਮੰ	ਗਰੇ	ਸਾ
ਨੀ	ऽ	ਚਹ	ਜੋ	ਤਿ	ਧ	ਰੀऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਰੁ ਭੋਰ ॥
ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪਗ ਝਾਰਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥ ਮੋਰ ॥ ੧ ॥
ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆ ਨ ਹੋਰ ॥
ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਹਰਿ ਰਸਨ ਅਰਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰੋ ਉਧਰਸਿ ਆਖੀ ਫੋਰ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੨੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੦੦)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ — **ਦੀਪਚੰਦੀ**

ਸਥਾਈ

×			2				0			3			
ਮੰਧ	ਨੀਸਾਂ	–	ਨੀ	–	ਧ	–	ਮੰ	ਧ	–	ਗ	–	ਮੰ	–
ਠਾऽ	ऽ ऽ	ऽ	ਕੁ	ऽ	ਰ	ऽ	ਤੁ	ऽ	ऽ	ਬਿ	ऽ	ਨੁ	ऽ
ਨੀ	ਧ	–	ਮ	–	ਗ	–	ਰੇ	ਗ	–	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਬੀ	ऽ	ऽ	ਆ	ऽ	ਨ	ऽ	ਹੋ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰ
ਨ਼ੀ	ਧ਼	–	ਨ਼ੀ	–	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	–	–	ਸਾ	–	ਸਾ	–
ਚਿ	ਤਿ	ऽ	ਚਿ	ऽ	ਤ	ऽ	ਵਉ	ऽ	ऽ	ਹ	ऽ	ਰਿ	ऽ
ਸਾਰੇ	ਗ	–	ਰੇ	–	ਗ	–	ਰੇ	–	–	ਸਾ	–	–	–
ਰऽ	ਸ	ऽ	ਨ	ऽ	ਅ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਧਉ	ऽ	ऽ	ऽ
ਸਾ	ਰੇ	–	ਗ	–	ਮੰ	–	ਧ	ਨੀ	–	ਮੰ	–	ਧ	–
ਨਿ	ਰ	ऽ	ਖਉ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤੁ	ਮ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ऽ

ਸਾਂ ਨੀ ਧੁ	ਮ ਧੁ ਨੀ ਸਾਂ	ਨੀ ਧੁ ਮ	ਰੇ ਗੁ ਰੇ ਸਾ
ੳ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਗੁ –	ਮ – ਧੁ –	ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ –	ਸਾਂ – ਸਾਂ –
ਕ ਰਿ ऽ	ਕਿ ऽ ਰ ऽ	ਪਾऽ ऽऽ ऽऽ	ਅ ऽ ਪ ऽ
ਸਾਂ – –	ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ –	ਰੇਂ – –	ਸਾਂ – – –
ਨਾ ऽ ऽ ऽ	ਦ ਰ ਸ ऽ	ਦੀ ऽ ऽ	ਜੈ ऽ ऽ ऽ
ਧੁ ਧੁ –	ਧੁ – ਧੁ –	ਨੀ ਨੀ –	ਸਾਂ – ਸਾਂ –
ਜਾ ਸੁ ऽ	ਗਾ ऽ ਵਹੁ ऽ	ਨਿ ਸਿ ऽ	ਅ ऽ ਰੁ ऽ
ਸਾਂਰੇਂ ਗਂ –	ਰੇਂ – ਗਂ –	ਰੇਂ – –	ਸਾਂ – – ਸਾਂ
ਭੋਂऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ਰ
ਧੁ ਨੀ –	ਮ – ਧੁ –	ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ –	ਨੀ – ਧੁ –
ਕੁ ऽ ऽ	ऽ ऽ ਸ ऽ	ਸੰऽ ऽऽ ऽ	ਗਿ ऽ ऽ ऽ
ਮ ਗੁ –	ਰੇ – ਗੁ –	ਰੇ – –	ਸਾ – – –
ਦਾ ਸ ऽ	ਪ ऽ ਗ ऽ	ਝਾ ऽ ऽ	ਰਉ ऽ ऽ ऽ
ਧੁ – –	ਗੁਂ – ਗੁਂ –	ਰੇਂ – –	ਸਾਂ – ਸਾਂ –
ਇ ऽ ऽ	ਹੈ ऽ ਮ ऽ	ਨੋ ऽ ऽ	ਰ ऽ ਥ ऽ
ਰੇਂ ਨੀ ਧੁ	ਮ ਧੁ ਨੀ ਸਾਂ	ਨੀ ਧੁ ਮ	ਰੇ ਗੁ ਰੇ ਸਾ
ਮੋਂ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ਰ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤ ॥

ਛੋਡਿ ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਮਿਥਿਆ ਭਜੁ ਸਦਾ ਭਗਵੰਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਭਗਤਾ ਈਤ ਆਗੈ ਟੇਕ ॥
ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ੧ ॥
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਰਣਿ ਤਾਕੀ ਗਹੀ ॥
ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਾਲ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਲਹੀ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ੨੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੦੧)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

ਸਥਾਈ

×			2		3		×		2		3		
										ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ
										ਰ	ਸ	ਨਾ	ऽ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਗੁਮ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਮ
ਰਾऽ	ऽऽ	ਮ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ਰ	ਵੰ	ऽ	ਤ	ਛੋऽ	ऽऽ	ਡਿ	ਆ
ਧੁ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਗੁ
ऽ	ਨ	ਬਿਉ	ਹਾ	ऽ	ऽ	ਰ	ਮਿ	ਥਿ	ਆऽ	ऽ	ਭऽ	ਜ	ਸ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮ	ਸਾਂਰੇ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮ	ਗੁਰੇ				
ਦਾऽ	ऽऽ	ਭ	ਗ	ਵੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤऽ				

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	–	ਧੁਨੀ	ਮਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–
ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਏ	ऽ	ਕੁऽ	ਅऽ	ਧਾऽ	ऽऽ	ਰੁ	ਭ	ਗ	ਤਾ	ऽ
ਧੁ	–	ਧੁ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਈ	ऽ	ਤ	ਆ	ऽ	ਗੈ	ऽ	ਟੇऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕ

ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇ	ਨੀ	ਧੁ	ਧੁ	—	ਮਧੁ	ਗੁਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ		ਰੇ	ਸਾਸਾ
ਕਰਿ	ਕਿ	ਤ	ਧਾ	ਤ	ਗੋਂ	ਤ	ਬਿੰਤ	ਤ ਤ	ਦ	ਦੀ	ਤ		ਆ	ਗੁਰ
ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਮ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮ					
ਗਿਆ	ਤ	ਨੁ	ਬੁ	ਤ	ਧਿ	ਬਿ	ਬੇਤ	ਤ ਤ	ਕਤ					

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਧ ਸਰਣੀ ਆਉ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
ਰੇ ਚਿਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ॥
ਸਰਬ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
ਈਤ ਊਤ ਜੀਆ ਨਾਲਿ ਸੰਗੀ ਸਰਬ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥
ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਉਪਾਵ-ਮਿਥਿਆ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਿ ॥
ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਨਿਰਮਲਾ ਗਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥ ੩ ॥
ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਊਚਾ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਜੋਗੁ ॥
ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੦੧)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਨੀ	ਧੁ	ਨੀ	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ
				ਰੇ	ਤ	ਚਿ	ਤ	ਚ	ਰ	ਣ	ਕ	ਮ	ਲ	ਅ	ਤ
ਧੁ	—	—	ਧੁ	ਮ	ਧੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਸਾ
ਰਾ	ਤ	ਤ	ਧਿ	ਸ	ਰ	ਬ	ਸੂ	ਤ	ਖ	ਕ	ਲਿ	ਆ	ਤ	ਤ	ਣ

ਨੀ ਰੇ ਸਾ – ਸਾ ਰੇ ਗੁ ਰੇ ਗੁ ਮ ਧੁ ਧੁ ਨੀਨੀ ਧੁਨੀ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ

ਪ ऽ ਵਹਿ ऽ ਮਿ ਟੈ ऽ ऽ ਸ· ਗ ਲ ਉ ਪਾऽ ऽ ऽऽऽ ऽ ऽ

ਰੇਗੁ ਰੇਸਾਂ ਨੀਧੁ ਮਗੁ

ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ਧਿऽ

ਅੰਤਰਾ ਨੀ ਧੁ ਮ ਗੁ ਮ ਮ ਧੁ ਧੁ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ

ਛਾ ऽ ऽ ੜਿ ਸ ਗ ऽ ਲ ਸਿਆ ऽ ऽ ऽ ਣ

ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ – ਧੁ – – ਧੁ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ – ਸਾਂਰੇਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ

ਪਾ ऽ ऽ ऽ ਸਾ ऽ ऽ ਧ ਸ ਰ ਣੀ ऽ ਆऽ ऽ ऽ ऽ

ਰੇਂ ਨੀ ਧੁ ਧੁ – ਨੀ ਮ ਧੁ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ ਮ ਗੁ ਰੇ ਗੁ

ਉ ऽ ऽ ऽ ऽ ਪਾ ऽ ਰ ਬ੍ਰऽ ਹਮ ਪ ਰ ਮ ऽ ऽ ਸ

ਰੇ – ਸਾ – ਸਾ ਰੇ ਗੁ ਰੇ ਗੁ ਮ ਧੁ ਧੁ ਨੀਨੀ ਧੁਨੀ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ

ਰੇ ऽ ऽ ऽ ਪ੍ਰ ਭੂ ऽ ऽ ਕੇ ऽ ਗੁ ਣ ਗਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਰੇਗੁ ਰੇਸਾਂ ਨੀਧੁ ਮਗੁ

ਉऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥

ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ
ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ
ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੧੮)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਨੀਧੁ	ਮਧੁ	ਗੁ	–	ਮ
											ਸਾਨ	ऽ ऽ	ਜ	ऽ	ਨ
ਨੀ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਸਾ	ਧੁ	–	ਨੀ
ਤੇ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਚऽ	ਰऽ	ऽ	ਨ	ਕੀ	ऽ	ऽ	ਹੋऽ	ऽ ऽ	ਇ	ऽ	ਰ
ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗੁਮ	ਧੁਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ					
ਹਾ	ऽ	ਸ	ਦ	ਧੂऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਰਿऽ					
								ਅੰਤਰਾ			ਮ	ਗੁ	ਮ	–	ਧੁ
											ਨਾ	ऽ	ਨ	ऽ	ਕ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ–	ਰੇਂ	–ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ		ਧੁ	ਗੁਂ	ਰੇਂ–	ਗੁਂ
ਸऽ	ਰऽ	ਣਿ	ਤੁ	ਹਾऽ	ऽ ऽ	ऽ	ऽਰੀ	ਆ	ऽ	ऽ		ਪੇ	ऽ	ਖਉ	ऽ

ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ
ਸ	ਦਾ	ऽ	ਹ	ਜੂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰਿऽ

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ

ਮ: ੫ ॥

ਬਨਿ ਭੀਹਾਂਵਲੈ ਹਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਧਮੁ
ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿਨਾਮਾ ॥
ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ
ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾਂ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੧੯)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ — **ਧਮਾਰ**

×					2		0			3			
										ਸਥਾਈ		ਧੁਧੁ	ਨੁਸਾ
												ਬਨਿ	ਭੀऽ
ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਮਗੁ	ਮਧੁ
ਹਾਂ	ਵ	ਲੈ	ऽ	ऽ	ਹਿ	ਕੁ	ਸਾ	ਥੀ	ਲऽ	ਧ	ਮੁ	ਦੁਖ	ਹਰ
ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ		
ਤਾ	ऽ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਨਾऽ	ऽ	ਮਾऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ		
										ਅੰਤਰਾ		ਮਗੁ	ਮਧੁ
												ਬਲਿ	ਬਲਿ

ਸੰਾ	ਸੰਾ	ਸੰਾ	–	ਸੰਾ	ਸੰਾਰੇਂ	ਗੰ	ਰੇਂ	ਗੰ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਧਗੰ	ਰੇਂਸੰਾ
ਜਾ	ਈ	ਸੰ	ऽ	ਤ	ਪਿਆ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨਾऽ	ਨਕ
ਰੇ	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਗ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ		
ਪੂ	ऽ	ਰ	ऽ	ਨ	ਕਾ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ		

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤਾ

ਢਕਣ ਕੂ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥

ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈਡਾ

ਨਾਨਕ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੨੦)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ **ਝਪਤਾਲ ਵਿਲੰਬਿਧ**

ਸਥਾਈ

×		2			0		3		
ਸਾਰੇਗਰੇ	ਸਾਰੇਗਮਧ–	ਮ	ਗ	ਗ	ਮਗ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਪ੍ਰऽऽऽऽ	ऽऽऽऽऽऽ	ਮ	ऽ	ਪ	ਟੋऽ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ऽ
ਨੀ	ਸਾ	ਨੀਸਾ ਨੀਸਾਰੇਸਾ ਧ			ਮ	ਧ	ਸਾ	–	–
ਤ	ऽ	ਸऽ ऽऽऽऽ ਹਿ			ਦਿ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ऽ
ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧਧਮਧ	ਗਮਧਸੰਾ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸੰਾ
ਢ	ऽ	ਕ	ऽ	ਣ	ਕੂऽऽऽ	ऽऽऽऽ	ਪ	ऽ	ਤਿ

ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂਰੇਂਸਾਂ ਧੁ		–	ਨੀਨੀਧੁਨੀ	ਮਧੁਨੀਸਾ	ਰੇਂਗੁਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁਮਗੁ	ਰੇਸਾਨੀਸਾ
ਮ	ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ		ऽ	ਰੀ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗੁ	ਮ	–	ਧੁ	ਮਧੁਨੀਸਾਂ –		ਸਾਂਰੇਂਨੀਸਾਂ –		–
ਦਾ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਬੀ ऽ ऽ ऽ ऽ		ਨਾ ऽ ऽ ऽ ऽ		ऽ
ਧੁ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂਗੁਂ –	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਸਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ਮੈਂऽ	ऽऽ ऽऽ	ਡਾऽ	ऽ	ऽ
ਧੁ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂਨੀਸਾਂ ਰੇਂ		ਨੀ	ਧੁ	ਧੁ
ਨਾ	ऽ	ਨ	ऽ	ਕ	ਸਾ ऽ ऽ ऽ ऽ		ਰ	ऽ	ਨ
ਮਧੁ	ਗੁਮ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਨੀਧੁਨੀ	ਮਧੁਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਗੁਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁਮਗੁ	ਰੇਸਾਨੀਸਾ
ਜਾऽ	ऽ ऽ	ਣਾ	ऽ	ऽ	ਤੇ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ	ਰੀ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ

ਮ: ੫ ॥

ਤੈਡੇ ਸਿਮਰਣਿ ਹਭੁ ਕਿਛੁ ਲਧਮੁ ਕੋਈ ॥

ਬਿਖਮੁ ਨ ਡਿਠਮੁ ਕੋਈ ॥

ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ

ਨਾਨਕ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੨੦)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ				–	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
								ऽ	ਤੈ	ऽ	ਡੇ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਣਿ
ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	–	ਧੁ	ਧੁ
ਹ	ਭੁ	ਕਿ	ਛੁ	ਲ	ऽ	ਧ	ਮੁ	ऽ	ਬਿਖ	ਮੁ	ਨ	ਡਿ	ऽ	ਠ	ਮੁ
ਨੀਸਾਂ	ਧੁਨੀ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	–							
ਕੋऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ							
				ਅੰਤਰਾ				–	ਮਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	–	ਧੁ	–
								ऽ	ਜਿਸੁ	ਪ	ਤਿ	ਰ	ऽ	ਖੈ	ऽ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਸ	ਚਾ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਹਿ	ਬੁ	ऽ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਮ	ऽ	ਟਿ	ਨ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਨੀ	ਸਾ							
ਸऽ	ਕੇ	ऽ	ऽ	ਕੋऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽऽ	ऽ							

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥

ਨਦੀ ਤਰੰਦੜੀ ਮੈਡਾ ਖੋਜੁ ਨ ਖੁੰਭੈ
ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਤੇਰੀ ॥
ਤਉ ਸਹ ਚਰਣੀ ਮੈਡਾ ਹੀਅੜਾ ਸੀਤਮੁ
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਹਾ ਬੇੜੀ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੨੦)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
											ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਰੇ
											ਨ	ਦੀ	ਤ	ਰੰ	ਦ
ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	–	ਮ
ੜੀ	਽	ਮੈ	ਡਾ	ਖੋ	਽	ਜੁ	ਨ	ਖੁ	਽	ਭੈ਽	ਮੰ	਽	ਝਿ	਽	ਮੁ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮ	ਗੁਰੇ					
ਹ਽	਽਽	ਬ	ਤਿ	ਤੇ਽	਽਽	਽਽	਽਽	ਰੀ਽	਽਽	਽਽					
								ਅੰਤਰਾ			ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਮ	ਧੁ
											ਤਉ	਽	ਸਹ	ਚ	ਰ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂਸਾ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਣੀ਽	਽਽	ਮੈ	ਡਾ	ਹੀ	ਅ	ੜਾ	਽	ਸੀ	਽	ਤਮੁ	ਹਰਿ	ਨਾ਽	਽	ਨ	ਕ
ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	–	ਮਧੁ	ਗੁਮ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮ	ਗੁਰੇ					
ਤੁ	ਲ	ਹਾ	਽	ਬੇ਽	਽਽	਽਽	਽਽	ੜੀ਽	਽਽	਽਽					

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਿਸੰਦੜਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਵੰਞੈ

ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾਡੜੇ ਸੇਈ ॥

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ

ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੨੦)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ — ਤਾਲਰੂਪਕ

×			2		3		×		2		3		
							ਸਥਾਈ						
ਸਾ	ਧਾ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੇਰੇ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	—	ਸਾ	—
ਜਿ	ਨ੍ਹਾ	ਦਿ	ਸੰ	ਦ	ੜਿ	ਆ	ਦੁਰ	ਮ	ਤਿ	ਵੰ	ऽ	ਞੈ	ऽ
ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	—	ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਰੇਗੁ	ਸਾ	—	—	—
ਮਿ	ਤ੍ਰ	ਅ	ਸਾ	ਡ	ੜੇ	ऽ	ਸੇऽ	ऽ	ऽ ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ
							ਅੰਤਰਾ						
ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	—	ਧੁ	—	ਮਧੁ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂਸਾਂ
ਹਉ	ऽ	ਢੂ	ਢੇਂ	ऽ	ਦੀ	ऽ	ਜऽ	ਗੁ	ਸ	ਬਾ	ऽ	ਇਆ	ਜਨ
ਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	—	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਸਾ
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਵਿ	ਹ	ਲੇ	ऽ	ਕੇ	ऽ ऽ	ऽ	ਈऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ
ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੨੧)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਨੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਧੁ	–	ਨੀ
											ਜਾS	S S	ਕਉ	S	ਭ
ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗੁਮ	ਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਗੁ	ਮ	–	ਧੁ
ਏ	S	S	ਕਿ	ਪਾS	S S	S	ਲS	ਪ੍ਰS	S S	ਭ	ਹ	ਰਿ	ਹ	S	ਰਿ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੁ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ					
ਸੇS	S S	ਈ	ਜ	ਪਾS	S S	S S	S S	S S	S S	ਤ					
								ਅੰਤਰਾ			ਮ	ਗੁ	ਮ	–	ਧੁ
											ਨਾ	S	ਨ	S	ਕ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗੁਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ
ਪ੍ਰੀS	SS	ਤਿ	ਲ	ਗੀ	S	ਤਿ	ਨ	ਰਾ	ਮ	ਸਿਉ	ਭੇ	S	ਟ	S	ਤ
ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਮੀ	ਮਧੁ	ਗੁਮ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਗੁ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ					
ਸਾ	S	ਧ	ਸੰ	ਗਾS	SS	SS	S	SS	SS	ਤS					

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥

ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਬਡਭਾਗੀ ਹੋ
ਜਲ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ
ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੨੧)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮ	ਗੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ
											ਰਾ	S	ਮS	SS	ਰ
ਸਾਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	–	ਮ
ਮਹੁ	SS	ਬ	ਡ	ਭਾ	S	S	ਗੀ	ਹੋ	S	S	ਜ	ਲਿ	ਥ	S	ਲਿ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ					
ਮS	ਹੋS	ਅ	ਲਿ	ਸੋਂS	SS	SS	SS	ਇS	SS	SS					
								ਅੰਤਰਾ			ਮ	ਗੁ	ਮ	–	ਧੁ
											ਨਾ	S	ਨ	S	ਕ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧੁਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਮਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ
ਨਾ	S	ਮਿ	ਅ	ਰਾS	SS	SS	ਧਿ	ਐ	S	S	ਬਿ	ਘ	ਨੁ	S	ਨ
ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–	ਰੇਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਂਸਾ					
ਲਾ	S	ਗੀ	S	ਕੋS	SS	SS	SS	ਇS	SS	SS					

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥

ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ

ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੨੨)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ — **ਚਾਰਤਾਲ ਧਰੁਪਦ ਅੰਗ**

× 0 2 0 3 4

ਸਥਾਈ

ਨੀ	ਧ̲	ਮ॑	ਗ̲	ਗ̲	ਗ̲	ਰੇ̲	–	ਗ̲	ਰੇ̲	ਸਾ	ਸਾ
ਸ਼ੁ	ਭ	ਚਿੰ	ਤ	ਨ	ਗੋ	ਬਿੰ	ऽ	ਦ	ਰ	ਮ	ਣ
ਧ̲̣	ਧ̲̣	ਨੀ̣	ਸਾਂ	ਸਾ	ਰੇ̲	ਗ̲	ਮ॑	ਰੇ̲	ਗ̲	ਰੇ̲	ਸਾ
ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲ	ਸਾ	ऽ	ਧੂ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ऽ	ਗ

ਅੰਤਰਾ

ਮ॑	ਗ̲	ਗ̲	ਮ॑	ਧ̲	ਧ̲	(ਸਾਂਸਾਂ)	(ਸਾਂ–)	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇ̲	ਸਾ
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਨਾ	ਮੁ	ਨ	(ਵਿਸ)	ਰਉ	ਇ	ਕ	ਘ	ੜੀ
ਧ̲	ਗ̲̇	ਰੇ̲̇	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧ̲	ਮ॑	ਗ̲	(ਰੇ̲ਗ̲)	ਰੇ̲	ਸਾ
ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ऽ	ਭ	ਗ	ਵੰ	(ऽऽ)	ऽ	ਤ

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ

ਵੇਦਗੰਧਾਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਹਨ (ੳ) ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ, (ਅ) ਆਂਸਾਵਰੀ ਅਤੇ ਆਸਾ ਅੰਗ ਅਤੇ (ੲ) ਤੋੜੀ ਅੰਗ । ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਾਰੇ ਪਰਿਚਯ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਿੱਖ ਸੰਪਰਦਾ ਦੇ ਕੀਰਤਨਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਦੇਵਗੰਧਾਰ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਇਸ ਵੰਨਗੀ ਵਿਚ ਆਸਾਵਰੀ ਅਤੇ ਆਸਾ ਰਾਗ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੈ । ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਥਾਟ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਰਾਗ 10 ਥਾਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਥਾਟ ਵਿਚ ਨਹੀ ਸਮਾਉਂਦਾ । ਥਾਟ-ਉਪਥਾਟ ਪਧੱਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਆਸਾਵਰੀ ਅਤੇ ਬਿਲਾਵਟ ਥਾਟ ਵਿਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿਚ ਦੋ ਧੈਵਤ, ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ਡਜ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਇਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਰਾਗ ਰੂਪ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ, ਧ॒ ਨੀ॒ ਧ॒ ਪ, ਧ ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ

ਆਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਧ॒ ਨੀ॒ ਧ॒ ਪ, ਮ ਗ, ਸਾ ਰੇ ਮ ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਮ ਪ ਪ ਧ॒ ਧ॒ ਨੀ॒ ਧ॒ ਪ, ਮ ਗ, ਸਾ ਰੇ ਮ ।

ਸੁਰ ਵਿਸਥਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ, ਨੀ̣॒ ਨੀ̣॒ ਧ̣ ਧ̣ ਪ̣, ਮ̣ ਪ̣, ਮ̣ ਪ̣ ਪ̣ ਧ̣॒ ਧ̣॒ ਨੀ̣॒ ਧ̣॒ ਪ̣, ਮ̣ ਗ̣, ਰੇ ਮ̣ ਪ̣,

ਮ̣ ਪ̣ ਧ̣॒ ਨੀ̣॒ ਧ̣॒ ਪ̣, ਧ̣॒ ਮ̣ ਪ̣ ਧ̣ ਸਾ, ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਮ, ਮ ਗ, ਸਾ ਰੇ ਮ ਮ ਪ. ਮ ਪ ਪ ਧ॒ ਪ,

ਮ ਗ, ਸਾ ਰੇ ਮ ਮ ਪ ।

2. ਸਾ ਰੇ ਮ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ, ਮ ਗ, ਸਾ ਰੇ ਮ ਮ ਪ, ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਧ॒ ਧ॒ ਪ, ਮ ਪ ਪ ਧ॒ ਧ॒ ਨੀ॒ ਧ॒ ਪ, ਮ ਪ ਧ॒ ਨੀ॒ ਧ॒ ਪ, ਧ॒ ਮ ਪ ਗ, ਸ ਰੇ ਮ ਮ ਪ, ਧ॒ ਮ, ਪ ਧ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਧ̣ ਮ ਪ ਧ॒ ਧ॒ ਨੀ॒ ਧ॒ ਪ ਮ ਗ ਸਾ ਰੇ ਮ ।

3. ਪ. ਧ ਮ, ਪ ਧ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਧ॒ ਨੀ॒ ਧ॒ ਪ, ਧ ਮ, ਪ ਧ ਸਾਂ, ਪ ਧ ਸਾ ਰੇਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਮਂ ਗਂ, ਸਾ ਰੇਂ ਮਂ ਮਂ ਪ, ਮਂ ਗਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ ਧ, ਪ ਧ॒ ਮ, ਮ ਪ ਪ ਧ॒ ਧ॒ ਨੀ॒ ਧ॒ ਪ, ਮ ਗ ਸਾ ਰੇ ਮ ।

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਬਾਹਰ ਏਕੋ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ ॥
ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥ ੧ ॥
ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਈਐ ॥
ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੨੮)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ			ਪਪ	ਧੁ	ਮ	ਪਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ
							ਮਾਈ	ਗੁ	ਰ	ਚS	ਰS	ਣੀ	S	ਚਿS	ਤੁS
ਗੁ	ਸਾਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ
ਲਾ	SS	S	S	ਈਐ	S	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਹੋS	SS	ਇ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	S	ਲੁ	ਕ
ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਰੇਗ	ਮ	–	ਧੁ	ਮ	–	ਪ	ਧੁਸਾਂ	ਰੇਂਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਮ	ਲੁ	ਪ	ਰ	ਗਾ	SS	ਸੇ	S	ਸ	ਦਾ	S	ਸ	ਦਾS	SS	ਹ	ਰਿ
Sਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ									
ਧਿਆ	SS	SS	SS	ਈਐ	SS	S									
							ਅੰਤਰਾ	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	–
								ਅੰ	S	ਤ	ਰਿ	ਏ	S	ਕੋ	S
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਬਾ	S	ਹ	ਰਿ	ਏS	S	ਕੋ	S	ਸ	ਭ	ਮ	ਹਿ	ਏ	S	ਕੁ	ਸ

ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਪਧੁ	ਮਪ
ਮਾऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਈਐ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਘ	ਟਿ	ਅ	ਵ	ਘऽ	ਟਿ	ਰऽ	ਵਿऽ
ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਸਾਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਰੇਗ	ਮ	ਮ
ਆ	ऽ	ਸ	ਭ	ਠਾ	ऽ	ਈ	ਹਰਿ	ਪ੍ਰੂऽ	ऽ	ਰ	ਨ	ਬ੍ਰ	ਹऽ	ਮੁ	ਕਿ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਗਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਪਪ								
ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈਐ	ऽऽ	ऽऽ,	ਮਾਈ								

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਹੋਨਹਾਰ ਸੋ ਹੋਈਐ ॥
ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਹਾ ਲਾਭੁ ਕਹਾ ਖੋਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਹ ਫੂਲਹਿ ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ਕਬ ਹਸਨੋ ਕਬ ਰੋਈਐ ॥
ਕਬਹੂ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਧੋਈਐ ॥ ੧ ॥
ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆਂ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਲੋਈਐ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੨੮)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਧੁ	ਮ	ਮਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਮ	–
						ਮਾ	ਈ	ਹੋऽ	ऽऽ	ਨऽ	ਗ	ऽ	ਰ	ਸੋ	ऽ
ਪ	–	ਪ–	–	–	–	–	–	ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ–	–	ਰੇ	ਸਾ
ਹੋ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਚਿ	ਰ	ਹਿਉ	ऽ	ਰ	ਚ
ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮ	–	ਰੇ	ਮ	–	ਪ	–	ਧੁ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਨਾ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਅ	ਪ	ਨੀ	ऽ	ਕ	ਹਾ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਭ	ਕ	ਹਾ

ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂਗੁ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ										
ਖੰਙ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈਐ	ऽऽ										

ਅੰਤਰਾ

								ਮ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪ
								ਕ	ਹ	ਚੂ	ऽ	ਲਹਿ	ऽ	ऽ	ਆ
ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਨੰ	ऽ	ਦ	ਬਿ	ਖੇऽ	ऽ	ਸੰ	ਗ	ਕ	ਬ	ਹ	ਸ	ਨੇऽ	ऽ	ਕ	ਬ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਨ਼ਸਾਂ	ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ
ਰੋऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕ	ਬ	ਹੂੰऽ	ऽऽ	ਮੈ	ऽ	ਲੁऽ	ਭऽ
ਗੁ	ऽ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	—	ਸਾ	—	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	—	ਮ	ਮ
ਰੇ	ऽ	ਅ	ਭਿ	ਮਾ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਕऽ	ਬ	ਸ਼ਾ	ऽ	ਧੂ	ऽ	ਸੰ	ਗਿ
ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧੁ	ਪ										
ਧੋऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈਐ	ऽ										

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾਹੂ ਜਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲ ਨ ਖਾਤੇ ॥
ਰੰਗਿ ਤੁਮਾਰੇ ਲਾਲ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ॥ ੧ ॥
ਮਹਾ ਕਿਲਬਿਖ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਰੋਗਾ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਹਾਰੀ ਹਾਤੇ ॥
ਸੋਵਤ ਜਾਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੨੯)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ)

ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਨੁਸਾਂ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗੁ	ਰੇਨੁ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ
						ਹ	ਰਿ	ਪ੍ਰਾऽ	ऽऽ	ਨऽ	ਪ੍ਰऽ	ਭੂ	ऽऽ	ਸੁ	ਖ
ਗੁ	–	ਮ	–	–	–	–	–	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਦਾ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਗੁ	ਰ	ਪ੍ਰ	ਸਾ	ऽऽ	ਦਿ	ਕਾ	ਹੂ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੁਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੁਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ										
ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤੇऽ	ऽऽ										
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	–	ਪ	ਪ	ਧੁ	–	ਨੁ	–
								ਸੰ	ऽ	ਤ	ਤੁ	ਮਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੁ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਤੁ	ਮ	ਰੇਂ	ऽ	ਪ੍ਰੀऽ	ऽ	ਤ	ਮ	ਤਿ	ਨ	ਕਉ	ऽ	ਕਾऽ	ऽ	ਲ	ਨ
ਨੁ	ਸਾਂ	ਨੁਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	–	ਪ	–	ਪ	–	ਗੁਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–
ਖਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰੰ	ऽ	ਗਿ	ਤੁ	ਮਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ
ਧੁ	–	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੁ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ
ਲਾ	ऽ	ਲ	ਭ	ਏ	ऽ	ਹੈ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ਨਾ	ऽ	ਮ	ਰ	ਸਿ
ਗਮ	ਰੇਪ	ਪਧੁ	ਨੁਸਾਂ	ਨੁਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਧੁਮ								
ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ॥
ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਰਸਨਿ ਦੂਖੁ ਉਤਾਰਿਓ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥
ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਕਾਟੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥
(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੨੯)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਧੁ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ
												ਪ੍ਰ	ਭ	ਜੀ	ਙ
ਧੁ	–	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
ਤਉ	ਙ	ਪ੍ਰ	ਸਾ	ਙ	ਦਿ	ਭੂਙ	ਮੁਙ	ਡਾ	ਙ	ਰਿਓ	ਙ	ਤੁ	ਮ	ਰੀ	ਙ
ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ
ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਙ	ਤੇ	ਸ	ਭੁ	ਕੋ	ਙ	ਅ	ਪ	ਨਾ	ਙ	ਮ	ਨ	ਮਙ	ਹਿਙ
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਧੁਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ				
ਇ	ਹੈ	ਙ	ਬੀ	ਚਾਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਰਿਓ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ				
										ਅੰਤਰਾ		ਮ	–	ਪ	ਪ
												ਕੋ	ਙ	ਟਿ	ਪ
ਮਪ	ਧੁਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਰਾਙ	ਙਙ	ਧ	ਮਿ	ਟੇ	ਙ	ਤੇ	ਰੀ	ਸੇ	ਙ	ਵਾ	ਙ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨਿ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	–	ਧੁ	ਮ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਂ
ਦੂਙ	ਙ	ਖੁ	ਉ	ਤਾ	ਙ	ਙ	ਙ	ਰਿਓ	ਙ	ਙ	ਙ	ਨਾ	ਙ	ਮੁਙ	ਜਙ
ਧੁ	–	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	–	ਰ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ
ਪ	ਙ	ਤ	ਮ	ਹਾ	ਙ	ਸੁਙ	ਖੁਙ	ਪਾ	ਙ	ਇਓ	ਙ	ਚਿੰ	ਙ	ਤਾ	ਙ

ਗ	—	ਮ	ਮ	ਧੁਮ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਗੁੰ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ
ਰੋ	ऽ	ਗੁ	ਬਿ	ਦਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰਿਓ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨ ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥
ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨਾਨ੍ਹਾ ਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬਲਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਿਕ ਅਡੰਬਰ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਵਉ ॥
ਜਿਉ ਅਪੁਨੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਾ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥
ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਦਾਸਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਉ ॥
ਸਰਬ ਸੂਖ ਬਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਉ ਮੁਖਹੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੨੯)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	—	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ
						ਮऽ	ਨऽ	ਜਿਉ	ऽ	ਅ	ਪੁ	ਨੇ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਗ	—	ਮ	—	—	—	—	—	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	—	ਸਾ	—ਰੇ
ਭਾ	ऽ	ਵਉ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਚ	ਹੁ	ਨੀ	ऽ	ਚੁ	ਨੀ
—	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	—	ਮ	—	ਰੇ	—	ਮ	ਮ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁ	ਪ
ऽ	ਚੁ	ਅ	ਤਿ	ਨਾ	ऽ	ਨ੍ਹਾ	ऽ	ਹੋ	ऽ	ਇ	ਗ	ਰੀऽ	ऽऽ	ਬ	ਬੁ
ਪਧੁ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ										
ਲਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ਵਉ	ऽऽ										
						ਅੰਤਰਾ		ਨੀ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਧੁ
								ਅ	ਨਿ	ਕ	ਅ	ਡੰ	ਬ	ਰ	ਮਾ
ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	ਧੁ	—	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਇਆ	ऽ	ਕੇ	ऽ	ਬਿऽ	ਰ	ਥੇ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਜਿਉ	ऽ	ਪ੍ਰੀऽ	ऽ	ਤਿ	ਘ

ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	–	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਪਧੁ	ਮਪ
ਟਾ	਽	਽ ਽	਽ ਽	ਵਉ	਽	਽	਽	ਜਿਉ	਽	ਅ	ਪੁ	ਨੋ	਽	ਸੁਆ	਽ ਽
ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਰੇ	–	ਗ	–	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਮੀ	਽	ਸੁ	ਖੁ	ਮਾ	਽	ਨੈ	਽	ਤਾ	਽	ਮ	ਹਿ	ਸੇ	਽	ਭਾ	਽
ਪਧੁ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ										
ਪਾ਽	਽ ਽	਽ ਽	਽ ਽	ਵਉ	਽ ਽										

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਸਦਹੂੰ ॥

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਧਾਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨਾ ਸਭਹੂੰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਇਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਤਬਹੂੰ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਇਹ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਬਹੂੰ ॥ ੧ ॥
ਸੁਖੁ ਆਇਓ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੂਏ ਪ੍ਰਭ ਜਬਹੂ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਜਿ ਲਬਹੂੰ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੨੯)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
								ਮ		ਪ					
				ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ
						ਮ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਕੀ	਽	ਰ	ਤਿ	ਕ਽	ਰਿ਽
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	–	–	–	–	–	ਧੁਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ
ਸ	ਦ	ਹੂੰ	਽	਽	਽	਽	਽	ਗਾ਽	਽ ਽	ਵ	ਤ	ਸੁ	ਨ	਽ ਽	ਤ਽
ਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮ	–
ਜ	ਪ	ਤ	ਉ	ਧਾ	਽	ਹੈ	਽	ਬ਽	ਰ	ਨ	ਅ	ਬ	ਰ	ਨਾ	਽

ਪਧੁ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ								
ਸS	ਭS	ਹੂੰ	S S	S S	S S	S	ਮਨ								
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਪਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪਧੁ	ਮਪ
								ਜ	ਹ	ਤੇS	S	ਉ	ਪ	ਜਿਓ	S S
ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਧੂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਤ	ਹੀ	S	ਸ	ਮਾS	S	ਇਓ	–	ਇ	ਹ	ਬਿ	ਧਿ	ਜਾS	S	ਨੀ	S
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਧੁ	ਮ	–	ਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ
ਤS	ਬS	ਹੂੰ	S	S	S	S	S	ਜ	ਹਾ	S	ਜ	ਹਾ	S	ਇ	ਹ
ਸਾਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	–	ਮ	–	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁਸਾਂ	ਰੇਂਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਦੇS	S	ਹੀ	S	ਧਾ	S	ਰੀ	S	ਰ	ਹ	ਨੁ	ਨ	ਪਾS	S S	ਇਓ	S
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਸਾ								
ਕS	ਬS	ਹੂ	S	S S	S S	S S	ਮਨ								

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰੇ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥
ਸਿਮਰਿ ਧਿਆਇ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਝ ਸਵੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਦੁਲਭ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਰੈ ॥
ਘਰੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲੰਬਹੁ ਕਾਲੁ ਨਿਤਹਿ ਨਿਤ ਹੇਰੈ ॥ ੧ ॥
ਅੰਧ ਬਿਲਾ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੇ ॥
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਨਦ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥ ੨ । ੧੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੦)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ)

ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ
				ਸੰs	ss	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਨੇ	s	ਹੈ	s	ਹੂ	s	ਤੇ	s
ਗ	–	ਮ	–	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ
ਨੇ	s	ਰੈ	s	ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ਧਿਆ	ss	ਇ	ਗਾs	ss	ਇ	s	ਗੁ	ਨ
ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਗੋ	s	ਬਿੰ	ਦ	ਦਿ	ਨੁ	ਰੈ	ਨਿ	ਸਾs	ss	ਝ	ਸ	ਵੇs	ss	s	s
ਨ਼ੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ												
ਰੇs	ss	ss	s												
ਅੰਤਰਾ				–	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–
				s	ਉ	ਧ	ਹੁ	ਦੇ	s	ਹ	ਦੁ	ਲ	ਭ	ਸਾ	s
ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਪਂ	ਗੁਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਧੁs	s	ਸੰ	ਗਿ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	s	ਮੁ	ਜ	ਪੇ	s	s	s
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	–	ਧੁ	ਮ	–	ਪ	ਪਧੁ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
ਰੇ	s	s	s	ਘ	ਰੀ	s	ਨ	ਮੁs	ਹs	ਤੁ	ਨ	ਚ	ਸਾ	s	ਬਿ
ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਪਧੁ	ਨ਼ੀਸਾਂ
ਲੰ	s	ਬਹੁ	s	ਕਾ	s	ਲੁ	ਨਿ	ਤ	ਹਿ	ਨਿ	ਤ	ਹੇs	ss	ss	ss
ਨ਼ੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ												
ਰੇs	ss	ss	s												

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿਓ ਨੈਣੀ ॥
ਸੁਖਦਾਈ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਸੰਤੀ ਕਾਟਿਆ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੈਣੀ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਜਲਤੇ ਸੀਤਲ ਹੋਣੀ ॥ ੧ ॥
ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਕਿਛੁ ਉਪਜਿ ਨ ਆਇਓ ਨਹ ਉਪਜੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥
ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸੰਜਮ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੦)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਪਧੁ	ਨੁੀਸਾਂ	ਨੁੀ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ
								ਸੋS	SS	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਜ	ਤ	ਕ	ਤ
ਮ	–	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਨੁੀ	ਸਾ	ਰੇਮ	ਪ	ਗੁ	–	ਗੁ	–
ਪੇ	S	ਖਿਓS	SS	ਨੈ	S	ਣੀ	S	ਸੁ	ਖ	ਦਾS	S	ਈ	S	ਜੀ	S
ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੁੀ	ਸਾ	–	ਰੇ	–	ਗਮ	ਧੁ	ਪ	–	ਪ	–
ਅ	ਨ	ਕੇ	S	ਦਾ	S	ਤਾ	S	ਅੰ	S	ਮ੍ਰਿS	ਤੁ	ਜਾ	S	ਕੀ	S
ਪਧੁ	ਮਪ	ਧੁਸਾਂ	ਰੇਂਗੁਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੁੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ								
ਬੈS	SS	SS	SS	ਣੀS	SS	SS	SS								
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	–	ਪ	ਨੁੀ	ਧੁ	ਪ	ਪਧੁ	ਮਪ
								ਅਗਿਆ	S	ਨ	ਅ	ਧੇ	S	ਰਾS	SS
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੁੀ	ਸਾਂ	-	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਸੰ	S	ਤੀ	S	ਕਾS	S	ਟਿਆ	S	ਜੀ	S	ਅ	ਦਾ	S	ਨੁ	ਗੁ	ਰ

ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ਼	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ
ਦੇਂS	S	S	S	ਣੀ	S	S	S	ਕ	ਰਿ	ਕਿS	ਰS	ਪਾ	S	ਕ	ਰਿ
ਰੇ	ਨੀ਼	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮ	–	ਰੇ	ਮ	ਰੇਮ	ਪਨੀ਼	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਲੀ	S	ਨੋ	S	ਅ	ਪੁ	ਨਾ	S	ਜ	ਲ	ਤੇS	SS	ਸੀ	S	ਤ	ਲ
ਪਧੁ	ਮਪ	ਧੁਸਾਂ	ਰੇਂਗੁਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ								
ਹੋਂS	SS	SS	SS	ਣੀS	SS	SS	SS								

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ॥
ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਆਹਾ ॥
ਤਿਨ੍ਹਾ ਪਰਾਪਤਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਹਾ ॥ ੧ ॥
ਸੇ ਬਡਭਾਗੀ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੦)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਤੀਜੀ ਪ੍ਰਕਾਰ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਧਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ਼	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਪ
						ਹ	ਰਿ	ਰਾ	S	ਮ	ਨਾ	S	ਮੁ	ਜ	ਪਿ
ਗੁ	–	ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	–	ਨੀ਼	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਨੀਧੁ	ਨੀ਼	ਪ	ਪ
ਲਾ	S	S	S	ਹਾ	S	S	S	ਗ	ਤਿ	ਪਾS	SS	ਵਾਓ	S	ਸੁ	ਖ
ਮ	ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	ਰੇ਼	ਸਾ	–	ਨੀ਼	ਪ਼	ਪ਼ਧ਼	ਨੀ਼ਸਾ	ਮ	ਮ	ਪ	–
ਸ	ਹ	ਜS	ਅS	ਨੰ	S	ਦਾ	S	ਕਾ	S	ਟੇS	SS	ਜ	ਮ	ਕੇ	S

ਸਾਰੇ ਗਮ ਪਪ ਮਪ ਗੁਰੇ ਸਾ ਸਾ ਸਾ

ਫਾS SS SS SS ਹਾS S ਹ ਰਿ

ਅੰਤਰਾ ਮ — ਪ ਪ ਧੁ ਨੀ ਪ ਪ

ਖੋ S ਜ ਤ ਖੋ S ਜ ਤ

ਸਾਂ — ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ — ਨੀਪ ਪਧ ਨੁਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਗੁੰ ਰੇਂ ਸਾਂ

ਖੋ S ਜਿ ਬੀ ਚਾ S ਰਿਓ S ਹਰਿ ਸੰS ਤS ਤ ਨਾS S ਪ ਹਿ

ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ — ਧੁ ਧੁ ਨੀ ਪ ਮ ਮ ਨੀ ਪ ਸਾਂ —ਪ ਧ ਪ

ਆS SS S S ਹਾ S S S ਤਿ ਨ੍ਹਾ S ਪ ਰਾ SS ਪ ਤਿ

ਸਾਂ — ਰੇਂ ਨੀ ਧੁ ਮ ਪ — ਸਾ ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਸਾਂ

ਏ S ਹੁ ਨਿ ਧਾ S ਨਾ S ਜਿ ਨ੍ਹ ਕੈ S ਕ ਰ ਮਿ ਲਿ

ਪਧੁ ਮਪ ਗੁ — ਰੇ ਸਾ

ਖਾS SS S S ਹਾ S

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਓ ॥
ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਜੀਵਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ਬਾਧਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਕਾਟੇ ਮਾਇਆ ਫਾਧਿਓ ॥
ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਜਮਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧਿਓ ॥ ੧ ॥
ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਿਟਿਓ ਮੋਰਚਾ ਅਮੋਲ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਿਓ ॥
ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਲਖ ਬੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿਓ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੦)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਤੀਜੀ ਪ੍ਰਕਾਰ) ਤਿੰਨਤਾਲ

× 2 0 3

ਸਥਾਈ ਸਾਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ਰੇਮ ਪਧੁ ਮ ਪ

ਮਨ ਗੁ ਰ ਮਿ ਲਿ ਨਾS SS ਮੁ ਅ

ਗੁ	–	ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	–	ਸਾ	–	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਪ਼
ਗ	ऽ	ऽ	ऽ	ਧਿਓ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੂ	ऽ	ਖ	ਸ	ਹ	ਜ	ਆ	ऽ
ਮ਼	ਪ਼	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ
ਨੰ	ऽ	ਦ	ਮੰ	ਗ	ਲ	ਰ	ਸ	ਜੀ	ऽ	ਵ	ਨ	ਕਾ	ऽ	ਮੂ	ਲੂ
ਮਪ	ਧੁਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਰੁਗੁ	ਰੇਸਾ	ਸਾਸਾ								
ਬਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ਧਿਓ	ऽऽ	ऽऽ	ਮਨ								

ਅੰਤਰਾ

								ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ
								ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ऽ	ਅ	ਪੁ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪਧ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ऽ
ਨਾ	ऽ	ਦਾ	ਸੁ	ਕੀ	ऽ	ਨੇ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਟੇऽ	ऽऽ	ਮਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ
ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਪਧੁ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ
ਫਾ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ਧਿਓ	ऽ	ऽ	ऽ	ਭਾ	ऽ	ਉ	ਬ	ਗਃ	ਤਿऽ	ਗਾ	ऽ
ਪ	–	ਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ
ਇ	ऽ	ਗੁ	ਣ	ਗੋ	ऽ	ਬਿ	ਦ	ਜ	ਮ	ਕਾ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਰ	ਗੁ
ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਪਧ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁਰੇ	ਸਾਸਾ								
ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਧਿਓ	ऽऽ	ऽऽ	ਮਨ								

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥
ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਡਾਰਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰਉ ॥
ਸਭ ਤੇ ਨੀਚੁ ਆਤਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਧਾਰਉ ॥ ੧
ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਝਾਰਉ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਉਰਿ ਧਾਰਉ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੧)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

ਸਥਾਈ

×				2				0				3			
						ਮ	ਮ	ਪਧ॒	ਨੀ॒	ਧ॒	ਪ	ਧ॒	ਮ	ਪਧ॒	ਮਪ
						ਮਾ	ਈ	ਪ੍ਰS	ਭ	ਕੇ	S	ਚ	ਰ	ਨS	ਨਿS
ਗ॒	–	ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	–	ਗ॒	ਗ॒	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਹਾ	S	S	S	ਰਉ	S	S	S	ਕ	ਰ	ਹੁ	ਅ	ਨੁ	S	ਗ੍ਰ	ਹੁ
ਰੇ	ਨੀ॒̣	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	–	ਮ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ॒	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸੁਆਂ	S	ਮੀ	S	ਮੇ	S	ਰੇ	S	ਮ	ਨ	ਤੇ	S	ਕ	ਬ	ਹੁ	ਨ
ਨੀ॒ਸਾਂ	ਰੇਂਗ॒ਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ॒ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ॒ਧ॒	ਪਧ॒	ਮ								
ਡਾS	SS	SS	SS	ਰਉ	SS	ਮਾS	ਈ								

ਅੰਤਰਾ

×				2				0				3			
								ਨੀ॒	–	ਧ॒	ਪ	ਧ॒	ਮ	ਪ	ਧ॒
								ਸਾ	S	ਧੂ	S	ਧੂ	S	ਰਿ	ਲਾ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ॒	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਮਂਗ॒ਂ	ਗ॒ਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਈ	S	ਮੁ	ਖਿ	ਮS	ਸ	ਤ	ਕਿ	ਕਾ	S	ਮ	ਕ੍ਰੋS	SS	ਧ	ਬਿ	ਖੁ
ਨੀ॒	ਸਾਂ	ਨੀ॒ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ॒	ਧ॒	ਪ	–	ਧ॒	ਮ	ਪਧ॒	ਨੀ॒ਸਾਂ	ਪ	ਨੀ॒	ਧ॒	ਪ
ਜਾ	S	SS	SS	ਰਉ	S	S	S	ਸ	ਭ	ਤੇS	SS	ਨੀ	S	ਚੁ	ਆ
ਧ॒	ਮ	ਪਧ॒	ਮਪ	ਗ॒	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ॒̣	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ
ਤ	ਮੁ	ਕS	ਰਿS	ਮਾ	S	ਨਉ	S	ਮ	ਨ	ਮ	ਹਿ	ਇ	ਹੁ	ਸੁ	ਖੁ
ਪਧ॒	ਮਪ	ਧ॒ਸਾਂ	ਰੇਂਗ॒ਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ॒ਧ॒	ਪਧ॒	ਮ								
ਧਾS	SS	SS	SS	ਰਉ	SS	ਮਾS	ਈ								

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਪਰਵੇਸਾ ॥
ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਵਤ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਗੋ ਸਹਿਜ ਧਿਆਨਾ ॥ ੧ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥
ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੧)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਧੁ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ
												ਗੁ	ਰ	ਕੇ	ऽ
ਧੁ	ਪ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਰੇ	–	ਗੁ	ਸਾ
ਚ	ਰ	ਨऽ	ਰਿऽ	ਦੈ	ऽ	ਪ	ਰ	ਵੇ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਰੋ	ऽ	ਗ	ਸੋ
–	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਧੁ	ਪ	–	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਧੁ
ऽ	ਗ	ਸ	ਭ	ਦੂ	ऽ	ਖ	ਬਿ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਸੇ	ऽ	ਉ	ਤ	ਰੇ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ	ਸਾ				
ਸਾऽ	ਗ	ਲ	ਕ	ਲੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ				
										ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
												ਜ	ਨ	ਮ	ਜ
ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਧੁ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਨ	ਮ	ਕੇ	ऽ	ਕਿ	ਲ	ਬਿ	ਖ	ਨਾऽ	ऽ	ਸਹਿ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ਟਿ	ਮ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	–	ਪ	–	ਗੁਂ	ਗੁਂ
ਜऽ	ਨ	ਇ	ਸ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਨਿ

ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਮ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਧ	–	ਪ	ਪ	ਗ	–	ਰੇ	ਸਾ
ਧਾ	ऽ	ਨੁ	ਗਾ	ਵ	ਤ	ਗੁ	ਣ	ਗੋ	ऽ	ਬਿੰ	ਦ	ਲਾ	ऽ	ਗੋ	ऽ
–	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾ				
ऽ	ਸ	ਹ	ਜਿ	ਧਿਆ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ				

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਗੁਰਚਰਨਾ ॥
ਕਲਿਮਲ ਡਾਰਨ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰਨ ਇਹ ਆਸਰ ਮੋਹਿ ਤਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਸੇਵਾ ਬੰਦਨ ਇਹੈ ਟਹਲ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥
ਬਿਗਸੈ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਗਰਭੈ ਪਰਨਾ ॥ ੧ ॥
ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਪਰਸਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਧਿਆਨਾ ਧਰਨਾ ॥
ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਰਿਓ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੧)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ) — ਇਕਤਾਲ

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ		ਪਧ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ
								ਸऽ	ਰ	ਬ	ਸੁ
ਧ	–	ਪਧ	ਮਪ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਗਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਰੇ
ਖਾ	ऽ	ਗੁऽ	ਰऽ	ਚ	ਰ	ਨਾ	ऽ	ਕਲਿ	ਮ	ਲਾ	ਡਾऽ
ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ
ਰ	ਨ	ਮ	ਨਹਿ	ਸ	ਧਾ	ਰ	ਨ	ਇ	ਹ	ਆ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	ਪ				
ਸऽ	ਰ	ਮੋ	ਹਿ	ਤऽ	ਰऽ	ਨਾ	ऽ				
						ਅੰਤਰਾ					
ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਪੂ	ਜਾ	ਅ	ਰ	ਚਾ	ऽ	ਸੇ	ऽ	ਵਾ	ਬੰ	ਦ	ਨ

ਧੁ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਮੰਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	ਪ
ਇ	ਹੈ	ऽ	ਟ	ਟऽ	ਲऽ	ਮੋ	ਹਿ	ਕऽ	ਰऽ	ਨਾ	ऽ
ਪ	ਗੁਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਂ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਧੁ	–	ਪ
ਖਿ	ਗ	ਸੈ	ਮ	ਨੁ	ਹੋ	ਸੈ	ਪ	ਰ	ਗਾ	ऽ	ਸਾ
ਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮ	–
ਬ	ਹੁ	ਰਿ	ਨ	ਗ	ਰ	ਭੈ	ऽ	ਪ	ਰ	ਨਾ	ऽ
ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ				
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ				

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
ਸਫਲ ਆਇਆ ਜੀਵਨ ਫਲੁ ਤਾ ਕੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੂਰੁ ਸੋ ਬੇਤਾ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥
ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿਆ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਆਨ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਵੈ ॥
ਨਰਕ ਰੋਗ ਨਹੀ ਹੋਵਤ ਜਨ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੧)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਮ	ਮ
						ਮਾ	ਈ	ਜੋऽ	ऽ ऽ	ਪ੍ਰऽ	ਭऽ	ਕੇ	ऽ	ਗੁ	ਨ
ਪ	–	ਪ	–	–	–	–	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧੁ	–	ਪ	ਪਧੁ	ਮਪ
ਗਾ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸ	ਫ	ਲ	ਆ	ऽ	ਇਆ	ਜੀऽ	ऽ ऽ
ਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ
ਵ	ਨ	ਫ	ਲੁ	ਤਾ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ਪਾऽ	ऽ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮ	ਲਿ	ਵ

ਪਧੁ ਮਪ ਧੁਸਾਂ ਰੇਂਰੇਂ   ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ

ਲਾs ss ss ss   ਵੈs ss

ਅੰਤਰਾ   ਮ – ਪ ਪ   ਨੀ ਧੁ ਪਧੁ ਮਪ

ਸੁੰ s ਦ ਰੁ   ਸੁ ਖ ਝੂs ਸੂs

ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ –   ਸਾਂਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ –   ਧੁ ਰੇਂ ਰੇਂ –   ਸਾਂਰੇਂ ਮੰਗੁ ਰੇਂ ਸਾਂ

s ਰੁ ਸੇ s   ਬੇs s ਤਾ s   ਜੋ s ਸਾ s   ਧੁs ss ਸੰ ਗੁ

ਨੀ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ   ਧੁ ਧੁ ਪ ਪ   ਪਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ   ਧੁ – ਪਧੁ ਮਪ

ਪਾ s ss ss   ਵੈ s s s   ਨਾs ss ਮੁ ਉ   ਚਾ s ਰੁs ਕs

ਗੁ – ਰੇ ਸਾ   ਵੇ ਰੇ ਸਾ –   ਸਾਰੇ ਨੀ ਸਾ ਰੇ   ਗ – ਮ –

ਰੇ s ਹ ਰਿ   ਰ ਸ ਨਾ s   ਬs ਹੁ ਸਾ ਰੇ   ਜੋ s ਨੀ s

ਪਧੁ ਮਪ ਧੁਸਾਂ ਰੇਂਰੇਂ   ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ

ਧਾs ss ss ss   ਵੈs ss

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਪੇਖਉ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥
ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਅਵਿਲੋਕੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪੂਰਨ ਭਵਜਲ ਉਧਰਨਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤਾ ਕੀ ਬਿਖੈ ਅਧਾਰਾ ॥
ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੨)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ)

ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਸਾਰੇ	ਨ̱ੀ	ਸਾ	–	ਰੇ
											ਪ੍ਰऽ	ਭ	ਜੀ	–	ਉ
ਗ	–	ਮ	–	ਰੇਮ	ਪਧ̱	ਮ	ਪ	ਗ̱	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਮਗ̱	ਰੇ	–	ਸਾ
ਪੇ	ऽ	ਖਉ	ऽ	ਦऽ	ਰऽ	ਸੁ	ਤੁ	ਮਾ	ऽ	ਰਾ	ਸੁੰऽ	ऽऽ	ਦ	ऽ	ਰ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਰੇ	–	ਨ̱ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਰੇਗ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਧ̱
ਧਿਆ ऽ	ਨੁ	ਧਾ		ऽ	ਰੁ	ਦਿ	ਨੁ	ਰੈ	ऽऽ	ਨੀ	ਜੀ	ऽ	ਅ	ऽ	ਪ੍ਰਾ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗ̱ਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ̱ੀਸਾਂ	ਪਧ̱	ਮਪ	ਮਗ̱	ਰੇਸਾ	ਨ̱ੀਸਾ					
ऽऽ	ਨ	ਤੇ	ऽ	ਪਿਆ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ					
								ਅੰਤਰਾ			ਮ	ਪ	ਧ̱	–ਧ̱	ਨ̱ੀ
											ਸਾ	ऽ	ऽ	ऽਸ	ਤ੍ਰ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ̱ੀ	ਸਾਂ	ਧ̱	–	ਪ	–ਪ	ਧ̱
ਬੇ	ऽ	ਦ	ਪੁ	ਰਾ	ਨ	ਅ	ਵਿ	ਲੋऽ	ऽ	ਕੇ	ਸਿ	ऽ	ਮ੍ਰਿ	ऽऽ	ਤਿ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗ̱ਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ̱ੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਧ̱	ਧ̱	ਪ	ਧ̱	ਮ	ਪਧ̱	ਨ̱ੀਸਾਂ	ਨ̱ੀਸਾਂ
ਤऽ	ऽ	ਤੁ	ਬੀ	ਚਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਦੀ	ऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧ̱	–	ਪ	ਧ̱	–	ਮ	ਪਧ̱	ਮਪ	ਗ̱	ਗ̱	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ̱ੀ	ਸਾ	–	ਰੇ
ਨਾ	ऽ	ਥ	ਪ੍ਰਾ	ऽ	ਨ	ਪऽ	ਤਿऽ	ਪੂ	ਰ	ਨ	ਭऽ	ਵ	ਜ	ऽ	ਲ

ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾ	
ੳ	ਧ	ਰ	ਨ	ਹਾਂਙ	ਙਙ	ਙ	ਙਙ	ਰਾਙ	ਙਙ	ਙ	

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਛੋਡਿਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਤਾ ॥ ੧ ॥
ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ਜਿਨਿ ਕੀਨੋ ਸਉਤੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਲੈ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੨)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਧ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਪਧ	ਮਪ	ਗ	ਸਾਰੇ	ਮ	ਮ
				ਤੇ	ਰਾ	ਜ	ਨੁ	ਰਾ	ਙ	ਮਙ	ਰਙ	ਸਾ	ਙਙ	ਇ	ਣਿ
ਪ	—	ਪ	—	ਧਪ ਮਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ		ਧ	—	ਮ	ਪ	ਗ	—	ਰੇ	ਸਾ
ਮਾ	ਙ	ਤਾ	ਙ	ਪ੍ਰੇਙ ਙਙ	ਮ	ਰ		ਸਾ	ਙ	ਨਿ	ਧਿ	ਜਾ	ਙ	ਕਉ	ਙ
ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	—	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਪਧ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਗਂ
ੳ	ਪ	ਜੀ	ਙ	ਛੋ	ਙ	ਡਿ	ਨ	ਕ	ਤ	ਹੂ	ਙ	ਜਾਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ												
ਤਾਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ												
ਅੰਤਰਾ				ਮ	—	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਬੈ	ਙ	ਠ	ਤ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਸੋ	ਙ	ਵ	ਤ

ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਹS	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਰ	ਸੁ	ਭੇS	S	ਜ	ਨੁ	ਖਾS	S	S	S
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	–	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਧੁ	–	ਪਧੁ	ਮਪ	–	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
ਤਾ	S	S	S	ਅ	ਠ	ਸ	ਠਿ	ਤੀ	S	ਰS	ਥS	S	ਮ	ਜ	ਨ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	–	ਮ	–	ਪਧੁ	ਮਪ	ਧੁਸਾਂ	ਰੇਂਗੁਂ
ਕੀ	S	ਨੇ	S	ਸਾ	S	ਧੁ	S	ਧੁ	S	ਰੀ	S	ਨਾS	SS	SS	SS
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ												
ਤਾS	SS	SS	SS												

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋਸਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੋਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤਨੁ ਬਾਧਿਓ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ ॥
ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥ ੧ ॥
ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੨)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਸਾ	ਧੁ	ਪ	ਪਧੁ	ਮਪ
						ਮਾ	ਈ	ਗੁ	ਰ	ਬਿ	ਨੁ	ਗਿਆS		ਨੁS	ਨS
ਗੁ	ਰੇ	ਮ	–	ਪ	–	–	–	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ
ਪਾ	S	S	S	ਈਐ	S	S	S	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਪ੍ਰ	ਕਾ	S	ਰS	ਫਿS

ਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	–	ਮ	–
ਰ	ਤ	ਬਿ	ਲ	ਲਾ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਮਿऽ	ਲ	ਤ	ਨ	ਹੀ	ऽ	ਗੋ	ऽ
ਧੁਧੁ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਧੁਸਾਂ	ਨ਼ੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਮਪ								
ਸਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਈਐ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਮਾਈ								

ਅੰਤਰਾ

								–	ਮ	–	ਪ	ਧੁ	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ
								ऽ	ਮੋ	ऽ	ਹੁ	ਰੇ	ऽ	ਗ	ਸੋ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	–	–	ਧੁਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ
–	ਗ	ਤ	ਨੁ	ਬਾऽ	ऽ	ਧਿਓ	ऽ	ऽ	ਬਹੁ	ਜੋ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਭ	ਰ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਪਗੁਂ	ਗੁਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–
ਮਾऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਟਿਕ	ਨੁ	ਨ	ਪਾ	ऽ	ਵੈ	ऽ
–	ਮਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਧੁ	–	ਪ	ਪ	–	ਗੁਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ
ऽ	ਬਿਨੁ	ਸ	ਤ	ਸੰ	ऽ	ਗ	ਤਿ	ऽ	ਕਿਸੁ	ਆ	ਗੈ	ਜਾ	ऽ	ਇ	ਰੂ
ਗਮ	ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਮਪ								
ਆऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਈਐ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਮਾਈ								

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥

ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੋਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਾਥੁ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਵਰ ਨਾਰੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ੨੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੨)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਸੰਾਰੇਂ	ਸੰਾਨ਼ੀ	ਧ਼ਨ਼ੀ	ਧ਼ਪ	ਮਗ	ਮਗ਼	ਰੇਗ਼	ਸਾਰੇ
								ਠਾਂs	s s	ਕੁs	ਰs	ਹੋਂs	s s	ਇs	s s
ਗ	—	ਮ	ਧ਼	ਪ	—	—	ਪ	ਮ ਰੇ	—	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ
ਆ	s	ਪਿ	ਦਇ	ਆ	s	s	ਲ	ਭਈ	s	s	ਕ	ਲਿਆ s		ਣ	ਅ
ਰੇਮ	ਪਧ਼	ਮ	ਪ	ਗ਼	ਗ਼	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	—	ਰੇਗ	ਮਧ਼	ਪ	ਪ
ਨੰs	ਦs	ਰੂ	ਪ	ਹੋ	ਈ	ਹੈ	s	ਉ	ਬ	ਰੇ	s	ਬਾs	s s	ਲ	ਗੁ
ਧ਼ਸੰਾ	ਰੇਂਗ਼ਂ	ਰੇਂ	ਸੰਾ	ਨ਼ੀਧ਼	ਪਮ	ਗ਼ਰੇ	ਸਾ								
ਧਾs	s s	s	s	s s	s s	s s	ਲ								
						ਅੰਤਰਾ		ਸੰਾ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ	ਧ਼	ਮ	ਪ	ਧ਼
								ਦੁ	ਇ	ਕ	ਰ	ਜੋ	s	ੜਿ	ਕ
ਸੰਾ	—	—	ਸੰਾ	ਸੰਾਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸੰਾ	—	ਧ਼	—	ਧ਼	ਸੰਾ	ਸੰਾ	ਸੰਾ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਰੀ	s	s	ਬੇ	ਨੰs	s	ਤੀ	s	ਪਾ	s	ਰ	ਬ੍	ਹ	ਮ	ਮ	ਨਿ
ਸੰਾਰੇ	ਮੰਗ਼ਂ	ਰੇਂ	ਸੰਾ	ਨ਼ੀਸੰਾ	ਰੇਂਸੰਾ	ਧ਼	ਪ	ਪਧ਼	ਨ਼ਸੰਾ	ਪ	ਧ਼	—	ਮ	ਰੇਮ	ਪਧ਼
ਧਿਆ	s s	s	s	ਇਆ	s s	s	s	ਹਾs	s s	ਬੁ	ਦੇ	s	ਇ	ਰਾs	s s
ਗ਼	—	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	—	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	—	ਰੇਗ	ਮਧ਼	ਪ	ਪ
ਖੇ	s	ਪ	ਰ	ਮ	s	ਸੁ	ਰਿ	ਸ	ਗ	ਲਾ	s	ਦੁs	ਰs	ਤੁ	ਮਿ
ਧ਼ਸੰਾ	ਰੇਂਗ਼ਂ	ਰੇਂ	ਸੰਾ	ਨ਼ੀਧ਼	ਪਮ	ਗ਼ਰੇ	ਸਾ								
ਟਾs	s s	s	s	ਇਆ	s s	s s	s								

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥
ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਏ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਸਰਬ ਸੁਖੈਨਾ ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ।
ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥
ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਸੋਭ ਦੁਆਰੈ ਅਨਹਤ ਰੁਣੁ ਝੁਣੁ ਲਾਏ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਿਅ ਥੀਤੇ ਸਦ ਥਾਏ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੩)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ) **ਤਿਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਨੁੀਸਾਂ	ਨੁੀਸਾਂ
											ਮੀ	ऽ	ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧੁ	–	ਪ	–	ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਨੁੀ	ਸਾ	–	ਰੇ
ਐ	ऽ	ਸੇ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਜੀऽ	ਉऽ	ਪਾ	ऽ	ਏ	ਛੋऽ	ऽ	ਡਿ	ऽ	ਨ
ਗ	ਰੇਗ	ਮ	–	ਰੇ	ਮ	ਰੇਮ	ਪਨੁੀ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	–	ਧੁ
ਲਾ	ऽऽ	ਈ	ऽ	ਸ	ਦ	ਹੀऽ	ऽऽ	ਸੰ	ऽ	ਗੇ	ਅ	ਨ	ਦਿ	ऽ	ਨੁ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੁੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੁੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ					
ਗੁऽ	ਰ	ਮਿ	ਲਿ	ਗਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਏऽ	ऽऽ	ऽऽ					
								ਅੰਤਰਾ			ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ
											ਮਿ	ਲਿ	ਓ	ऽ	ਮ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੁੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਧੁ	–	ਪ	–	ਧੁ
ਨੋ	ऽ	ਹ	ਰੁ	ਸ	ਰ	ਬ	ਸੁ	ਖੈ	ऽ	ਨਾ	ਤਿਆ	ऽ	ਗਿ	ऽ	ਨ

ਸਾਂਰੇਂ	ਗ̱ਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨ̱ੀ	ਸਾਂ	ਨ̱ੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ̱	ਧ̱	ਪ	ਧ̱	ਮ	ਪਧ̱	ਨ̱ੀਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ
ਕऽ	ਤ	ਹੂ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਏ	ऽ	ऽ	ਅ	ਨਿ	ਕऽ	ऽऽ	ਅऽ
ਧ̱	ਧ̱	ਪ	ਪ	ਧ̱	ਮ	ਪਧ̱	ਮਪ	ਗ̱	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਰੇ	ਨ̱ੀ	ਸਾ	ਰੇ
ਨਿ	ऽ	ਕ	ਭਾ	ऽ	ਤਿ	ਬऽ	ਹੁऽ	ਪੇ	ऽ	ਖੇ	ਪ੍ਰਿਆ	ਰੌ	ऽ	ਮ	ਨ
ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧ̱ਸਾਂ	ਰੇਂਗ̱ਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ̱ੀਧ̱	ਪਮ	ਗ̱ਰੇ	ਧ̱	ਮ	ਪ	–	ਸਾਂ
ਸ	ਮ	ਸ	ਰਿ	ਲਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਏऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮੀ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ऽ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਬਿਨਉ ਕਹਿਆ ॥
ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰਾ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਰਾ ਗਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਲੋਭੀ ਹਮਰਾ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਸਭੁ ਸਹਿਆ ॥
ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਮੁਏ ਦੁਸਟ ਜੋ ਖਇਆ ॥ ੧ ॥
ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਰਬ ਸਧਾਰੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਸਹਜਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਦਾਤਾ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੩)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਮ	ਪ	ਮਪ	ਧ̱ਨ̱ੀ	ਨ̱ੀਧ̱	ਧ̱ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ
				ਅ	ਪੁ	ਨੇऽ	ऽऽ	ਸਤਿ	ਗੁਰ	ਪ	ਹਿ	ਬਿ	ਨ	ਉ	ਕਹਿ
ਮ	–	–	–	ਰੇ	–	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪਧ̱	ਨ̱ੀ	ਨ̱ੀ	ਧ̱	ਪ
ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਭਏ	ऽ	ऽ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ऽ	ਲ	ਦਇ	ਆ	ਲ	ਦੁ	ਖ

ਧ਼	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ਼	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਭੰ	ऽ	ਜ	ਨ	ਮ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਸ	ਜ	ਲ	ਅੰ	ਦੇऽ	ਸ	ਰਾ	ਗਇ
ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ												
ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–
				ਹ	ਮ	ਪਾ	ऽ	ਮੀऽ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਖੰ	ऽ	ਡੀ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਪ	ਪ	ਧ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਗਂ
ਲੋऽ	ऽ	ਭੀ	ऽ	ਹ	ਮ	ਰਾ	ऽ	ਗੁ	ਨੁ	ਅ	ਵ	ਗੁऽ	ਨੁ	ਸ	ਭੁ
ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਧ	–	ਮ	ਮ
ਸऽ	ਹਿऽ	ਆ	ऽ	ਕਰੁ	ਮਸ–	ਤ	ਕਿ	ਧਾऽ	ऽऽ	ਰਿऽ	ਹਿ	ਸਾ	ऽ	ਜਿ	ਨਿ
ਪਧ਼	ਧ਼ਨੀ	ਧ਼	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਵਾऽ	ऽऽ	ਜੇ	ऽ	ਮੁ	ऽ	ਏ	ऽ	ਦੁ	ऽਸੁ	ਟ	ਜੋ	ਖਟਿ	ऽ	ऽ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ												
ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਮੇਰਾ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਚੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਲਾਗਉ ਜਨ ਚਰਨੀ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਕਰਉ ਜਨ ਸੇਵਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ੧ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿਤ ਰਹੀਐ ॥
ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮੋਰਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਹੀਐ ॥ ੨੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੩)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਰੇ	ਮ	ਮਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਪ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ
						ਪ੍ਰ	ਭ	ਇ	ਹੈs	s	ਮ	ਨੋs	s	ਰ	ਥੁ
ਮ	ਪ	ਪ	–	–	–	–	–	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ
ਮੇ	s	ਰਾ	s	s	s	s	s	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	s	ਨਿ	ਧਾ	s	ਨ	ਦਇ
ਮਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	–	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–
ਆs	ਲs	ਮੋ	ਹਿ	ਦੀ	s	ਜੈ	s	ਕ	ਰਿ	ਸੰ	s	ਤ	ਨ	ਕਾ	s
ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਰੇਮ								
ਚੇs	s	s	s	ਰਾs	s s	s s	ਪ੍ਰਭ								
						ਅੰਤਰਾ		ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਪ੍ਰਾ	s	ਤ	ਹ	ਕਾ	s	ਲ	ਲਾ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਧ	ਧ	ਧ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਗਉ	s	ਜ	ਨ	ਚ	ਰ	ਨੀ	s	ਨਿ	ਸ	ਬਾ	s	ਸੁ	ਰ	ਦਰ	ਸੁ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	ਧ
ਪਾs	s	s	s	ਵਉ	s s	s	s	ਤ	ਨੁ	ਮ	ਨੁ	ਅs	ਰs	ਪਿ	ਕ
ਪਧ	ਮ	ਪਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	–	ਪ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	–	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
ਰਉ	s	ਜs	ਨ	ਸੇ	s	ਵਾ	s	ਰ	ਸ	ਨਾ	s	ਹ	ਰਿ	ਗੁ	ਨ
ਮਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗਗ	ਰੇਸਾ										
ਰਾs	s s	s s	s s	ਵਉ	s s										

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਤੁਹਾਰੇ ॥
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮਨਮੋਹਨ ਪਿਆਰੇ ਸਭਹੂ ਮਧਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਾਜੁ ਨ ਚਾਹਉ ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾਹਉ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਦਰਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥
ਦੀਨੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਹਾਰੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੪)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਧ̱	ਮ	ਪਧ̱	ਨੀ̱ਸਾਂ	ਨੀ̱
											ਅੰ	ऽ	ਮ੍ਰਿऽ	ऽऽ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ̱ਸਾਂ	ਧ̱	ਪ	ਧ̱	ਮ	ਪਧ̱	ਮਪ	ਗ̱	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਨੀ̱	ਸਾ	–	ਰੇ
ਤਾऽ	ऽऽ	ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਬ	ਚ	ਨऽ	ਤੁऽ	ਹਾ	ऽ	ਰੇ	ਅऽ	ਤਿ	ਸੁੰ	ऽ	ऽ
ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਰੇਮ	ਪਧ̱	ਮ	ਪ	ਗ̱	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਪ	ਧ̱	–	ਨੀ̱
ਦ	ਰ	ਮ	ਨ	ਮੋਹ	ऽऽ	ਹ	ਮ	ਪਿਆ	ऽ	ਰੇ	ਸ	ਭ	ਭੂ	ऽ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ̱ਸਾਂ	ਰੇਂਗ̱ਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ̱ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ̱ਧ̱	ਪ					
ਮ	ऽ	ਬਿ	ਨਿ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽ					
								ਅੰਤਰਾ			ਮ	ਪ	ਧ̱	–	ਨੀ̱
											ਰਾ	ऽ	ਜੁ	ऽ	ਨ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ̱ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ̱	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧ̱	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਤਾऽ	ऽऽ	ਹਉ	ऽ	ਮੁ	ਕ	ਤਿ	ਨ	ਚਾ	ऽ	ਹਉ	ਮਨਿ	ਪ੍ਰੀ	ऽ	ਓ	ਚ

ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ
ਰऽ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮऽ	ऽऽ	ਮ
ਗਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਸਾਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ
ਹੇऽ	ऽऽ	ऽ	ਸ	ਸਿ	ਧ	ਮੁऽ	ਨਿऽ	ਇੰ	ऽ	ਦ੍ਰਾ	ਮੋਹਿ	ਰਾऽ	ऽ	ਕੁ	ਰ
ਸਾਂ	ਰੇਂਗ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ					
ਹੀ	ऽऽ	ਦ	ਰ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ					

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਰਾਖਨ ਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਰਬ ਪਾਖ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਅੰਤੀ ਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਜਬ ਚਿਤਵਉ ਤਬ ਤੁਹਾਰੇ । ਉਨ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥

ਸੁਨਿ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਬਚਨਾਰੇ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਾਧ ਦਰਸਾਰੇ ॥ ੩ ॥

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਏਕ ਅਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੩)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ) ਇਕਤਾਲ

×		0		2		0		3		4	
								ਸਥਾਈ		ਪ	
										ਅ	
ਮਪ	ਧੁਨੀ	ਨੀਧੁ	ਧੁਪ	ਪਮ	ਮ	ਮਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਮ	–
ਨਾऽ	ऽऽ	ਥऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਥ	ਪ੍ਰऽ	ਭ	ਹ	ਮਾ	ਰੇ	ऽ
ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪਧੁ	ਧੁਨੀ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਸ	ਰ	ਲਿ	ਆ	ऽ	ਇਓ	ਰਾऽ	ਖऽ	ਨ	ਹਾ	ऽ	ਰੇ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–
ਜ	ਬ	ਚਿਤ	ਤ	ਵਉ	ऽ	ਤ	ਬ	ਤੁ	ਹਾ	ਰੇ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਮਪ	ਪਧ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਪ	–
ਉ	ਨ	ਸऽऽ	ਮੁਾਰਿ	ਮ	ਰਾ	ਮऽ	ਨऽ	ਸऽ	ਧਾ	ਰੇ	ऽ

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ

ਮ	ਮ	ਪਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਸਾਂਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇ	ਸਾਂ	ऽ
ਜ	ਬ	ਚਿਤ	ਤ	ਵਉ	ऽ	ਗੁਰ	ਬ	ਚ	ਨਾ	ऽ	ਰੇ
ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗ	–
ਬਲਿ	ਬ	ਲਿ	ਜਾ	ऽ	ਉ	ਸਾऽ	ऽਧ	ਦਰ	ਸਾऽ	ਰੇ	ऽ

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਭੇਖ ਮੋਹਨ ਰਹਤ ਨਿਰਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਗੀਤ ਨੀਕੇ ਗਾਵਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਤੇ ਗਾਰ ॥ ੧ ॥
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨੇ ਬਿਦਿਆ ਰਸਨਾ ਚਾਰ ॥ ੨ ॥
ਮਾਨ ਮੋਹ ਮੇਰ ਤੇਰ ਬਿਬਰਜਿਤ ਏਹੁ ਮਾਰਗੁ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ॥ ੩ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਅਲੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੪)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ) ਇਕਤਾਲ

×		0		2		0		3		4	
ਸਥਾਈ											
ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	–	ਮ
ਕ	ਰ	ਤ	ਫਿ	ਰੇऽ	ऽऽ	ਬ	ਨ	ਭੇ	ऽ	ऽ	ਖ

ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	–	–	ਮ
ਮੌ	ऽ	ਹ	ਨ	ਰ	ਹ	ਤ	ਨਿ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਰ

ਮਾੜਾ

ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਪਧੁ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਕ	ਧਨ	ਸੁ	ਨਾ	ਵ	ਨ	ਗੀऽ	ਨੀਤ	ਕੇऽ	ਗਾ	ਵ	ਨ
ਧੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਪ
ਮ	ਨ	ਮ	ਹਿ	ਧ	ਰ	ਤੇ	ऽ	ਗਾ	ऽ	ऽ	ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਧ	ਮ	ਪ	ਧਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਅ	ਤਿ	ਸੁੰ	ਦਰ	ਬ	ਹੁ	ਚ	ਤੁ	ਰ	ਸਿਆ	ਨੇ	ऽ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ	–	ਪ
ਬਿऽ	ਦਿ	ਆ	ऽ	ਰ	ਸਾ	ਨਾ	ऽ	ਚਾ	ऽ	ऽ	ਰ
ਮਪ	ਪੁਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	–	–	ਪ
ਬਿऽ	ਦਿऽ	ਆ	ऽ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ऽ	ਚਾ	ऽ	ऽ	ਰ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨਹੀ ਮਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਕੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥
ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਤਰਿਆ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਿਆ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਉਚਾਰਿਓ ॥
ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੪)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		–	ਸਾਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਪ
									ਹਰਿ	ਜ	ਪਿ	ਸੇ	ऽ	ਵ	ਕੁ
ਗੁ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	–	ਪ਼	ਪ਼
ਪਾ	ऽ	ਰਿ	ਉ	ਤਾ	ऽ	ਰਿਓ	ऽ	ਦੀऽ	ऽ	ਨ	ਦਇ	ਆ	ऽ	ਲ	ਭ
ਮ਼	ਪ਼	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	–	–	ਰੇਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ
ਏ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਅ	ਪ	ਨੇ	ऽ	ऽ	ਬਹੁ	ੜਿ	ਜ	ਨ	ਮਿ	ਨ	ਹੀ
ਮਪ	ਧੁਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ਸਾਂ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਰੇਗੁ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ							
ਆऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ਰਿਓऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ							
						ਅੰਤਰਾ		–	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਪ
								ऽ	ਸਾ	ਧ	ਸੰ	ਗ	ਮਿ	ਗੁ	ਣ
–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਗਾ	ऽ	ਵਹ	ਹ	ਰਿ	ਕੇ	ऽ	ऽ	ਰਤ	ਨऽ	ਜ	ਨ	ਮੁ	ਨ	ਹੀ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੁਸਾਂ	ਰੇਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ	–	ਮਮ	ਪ	ਪ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ
ਹਾ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ਰਿਓ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪ੍ਰਭ	ਗੁ	ਨ	ਗਾऽ	ऽऽ	ਇ	ਬਿ
ਪ	–	ਗੁ	ਗੁਂ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇਮ	ਪਧੁ	ਮਪ
ਖੈ	ऽ	ਬ	ਨੁ	ਤ	ਰਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ਕੇ	ਲਹ	ਸ	ਮੂऽ	ऽऽ	ਹऽ	ਉऽ
ਮਪ	ਧੁਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਰੇਗੁ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ							
ਧਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ਰਿਓऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ							

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੈ ਪੇਖਿਓ ਰੀ ਊਚਾ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਆਨ ਨ ਸਮਸਰਿ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਹਮ ਮੂਚਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਗਾਹਰੋ ਥਾਹ ਨਹੀ ਅਗਹੂਚਾ ॥
ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਮੋਲਿ ਨ ਮੁਲੀਐ ਕਤ ਪਾਈਐ ਮਨ ਰੂਚਾ ॥ ੧ ॥
ਖੋਜ ਅਸੰਖਾ ਅਨਿਕ ਤਪੰਥਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਹੀ ਪਹੂਚਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਰਸ ਭੂੰਚਾ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੪)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

x				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਪ
												ਮੋਂਃ	ਃਃ	ਪੇ	ਃ
ਗੁ	–	ਰੇ਼	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਧ਼	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਮ਼	ਪ਼	ਧ਼ਨ਼ੀ	ਪ਼
ਖਿਓ	ਃ	ਰੀ	ਃ	ਊ	ਃ	ਃਃ	ਃ	ਚਾ	ਃ	ਃ	ਃ	ਮੋ	ਃ	ਹਃ	ਨੁ
ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ਼ਸਾ	ਗੁ	ਰੇ਼	–	ਰੇ਼	–	ਸਾ	–	–	–	ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਗ	ਗ
ਸ	ਭ	ਤੇਃ	ਃ	ਊ	ਃ	ਃ	ਃ	ਚਾ	ਃ	ਃ	ਃ	ਆਃ	ਃਃ	ਨ	ਨ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਨ਼ੀਧੁ	ਧੁਨ਼ੀ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	ਰੇ਼	ਸਾ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਮ
ਸ	ਮ	ਸ	ਰਿ	ਕੋਃ	ਃਃ	ਊਃ	ਃਃ	ਲਾ	ਃ	ਮੈ	ਃ	ਢੂ	ਃ	ਢਿ	ਰ
ਪਧ	ਨ਼ੀਰੇ਼	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇ਼	ਰੇ਼	ਧੁਨ਼ੀ	ਮਪ	ਨ਼ੀਧੁ	ਨ਼ੀਪ	ਗੁਗੁ	ਰੇ਼ਸਾ				
ਤੇਃ	ਃਃ	ਹ	ਮ	ਮੂਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਚਾਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ				
										ਅੰਤਰਾ		–	ਮ	ਪ	ਪ
												ਃ	ਬ	ਹੁ	ਬੇ

ਧ਼	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ	—	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	—	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪਧ	ਨ਼ੀਸਾਂ
ਅੰ	ਤੁ	ਅ	ਤਿ	s	ਬ	ਡੋ	s	ਗਾ	ਹ	ਰੇ	s	ਥਾ	s	ਹs	ਨs
ਰੇਂਸਾਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਧ਼	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਪ
ਹੀs	s	ਅ	ਗ	ਹੂ	s	s s	s	ਚਾ	s	s	s	s	ਤੇ	ਲਿ	ਨ
ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ	—	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	—	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ
ਤੁ	ਲੀ	ਐ	s	ਮੇਂ	ਲਿs	ਲਿ	ਮੂਨ	ਮੁ	ਲੀ	ਐ	s	ਕs	ਤ	ਪਾ	s
ਗ	—	ਮ	ਮ	ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਪਧ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਪਧ਼	ਮਪ	ਗੁਰੇ	ਸਾ				
ਈਐ	s	ਮ	ਨ	ਰੂs	s s	s s	s s	ਚਾs	s s	s s	s				

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਰੇ ਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨ ॥ ਏਕੈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਤ ਹਉ ਤੁਮ ਭ੍ਰਮਹੁ ਨ ਭਾਈ ਰਵਿਆ ਰੇ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ॥ ੧ ॥
ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕਾਸਟ ਮਝਾਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਦੁਆਰ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਹੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੫)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ (ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ) — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧਾ	ਰੇ	ਪ	ਗੁ	—	ਰੇ	ਸਾ	—	ਸਾ
ਏ	s	ਕੈਂ	ਰੇ	ਹ	ਰਿ	ਏ	s	ਕੈ	ਜਾ	s	ਨ
ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਗ	ਮਨ਼ੀ	ਧ਼ਨ਼ੀ	ਗਮ	ਗੁਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	—	ਸਾ
ਏ s	s s	ਕੈ	ਰੇs	s s	s	ਗੁਰ	ਮੁ	ਖਿ	ਜਾ	s	ਨ

									ਮਾਝਾ		ਸਾਸਾ
											ਕਾਹੇ
ਨੀਸਾ	ਰੇ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾ
ਭ੍ਰਮਿ	ਸ	ਤ	ਹਉ	ਤ੍ਰ	ਮ	ਭ੍ਰ	ਮਹੁ	ਨ	ਭਾ	ਸ	ਈ
ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਗ	ਮ	ਨੀਧ	ਨੀਪ	ਪਧ	ਮਪ	ਗਗ	ਰੇਸਾ
ਰ	ਵਿ	ਆਸ	ਸ ਸ	ਰੇ	ਸ	ਸਸ	ਰਸ	ਬਸ	ਥਾ	ਸ ਸ	ਮਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ
ਜਿਉ	ਸ	ਬੈ	ਸੰ	ਤ	ਰ	ਕਾ	ਸਫ	ਮ	ਝਾ	ਸ	ਰਿ
ਨੀ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਬਿ	ਨੁ	ਸੰ	ਜਮਿ	ਨਸ	ਹੀ	ਕਾ	ਰ	ਜ	ਸਾ	ਸ	ਰਿ
ਗਂ ਰੇਂਰੇਂ		ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧਨੀ	ਨੀਪ	ਨੀ	ਨੀ	–ਪ	ਪਧ
ਧਨੁ ਗੁਰ		ਨ	ਪਾਸ	ਵੈ	ਗੋ	ਹਰਿ	ਜੀਸ	ਕੋ	ਦੁਆ	ਸ ਸ	ਰ
ਮ	ਗ	ਨੀ	ਪ	ਸਾਂ	ਪ	ਧਪ	ਰੇਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਮ	ਪਪ
ਮ	ਲਿ	ਸੰ	ਸ	ਗ	ਤਿ	ਤਜਿ	ਅ	ਭਿਸ	ਮਾ	ਨ	ਕਹੁ
ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਮਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਪਾ	ਏ	ਹੈ	ਪਰ	ਮਸ	ਨਿਸ	ਧਾ	ਸ	ਨ

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰ

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ ਦੋਵੇਂ ਆਸਾਵਰੀ ਮੇਲ ਦੇ ਜੰਨਯ ਰਾਗ ਹਨ । ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਬਿਉਰਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਰਾਗ ਰਤਨਾਵਲੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ।

ਆਧੁਨਿਕ ਜਨਕ-ਜੰਨਯ ਜਾਂ ਥਾਟ-ਰਾਗ ਵਰਗੀਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਆਸਾਵਰੀ ਮੇਲ (ਥਾਟ) ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ, ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸਰਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਤ ਸੁਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਆ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਸਵੀਕਾਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੁਰ ਧੈਵਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਪੰਚਮ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਸੰਵਾਦੀ ਸੁਰ ਗੰਧਾਰ ਹੈ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦਾ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ । ਇਸ ਲਈ ਧੈਵਤ ਵਾਦੀ ਮੰਨਣਾ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿੱਤ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਇਨ ਵਾਦਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਧੈਵਤ ਵਾਦੀ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੋ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰੰਗਤ ਸਪਸ਼ਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਧਨਾਸਰੀ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਜੌਨਪੁਰੀ । ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਤਿੰਨਾਂ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਮ
ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਗ॒ ਮ ਪ, ਨ॒ੀ ਸਾਂ ।

ਮ
ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨ॒ੀ ਧ॒, ਪ, ਮ ਪ ਗ॒, ਰੇ ਸਾ ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਮ ਮ ਪ ਧ॒ ਪ, ਸਾਂ, ਨ॒ੀ ਧ॒ ਪ, ਗ॒ ਮ ਪ, ਰੇਂ ਸਾਂ,

ਮ
ਨ॒ੀ ਧ॒ ਪ, ਧ॒, ਮ ਪ, ਗ॒, ਰੇ ਸਾ ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ :

1. ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ, ਰੇ ਸਾ, ਨ॒̣ੀ ਧ॒̣ ਪ̣, ਮ̣ ਪ̣ ਧ॒̣ ਧ॒̣ ਪ̣, ਮ̣ ਪ̣ ਨ॒̣ੀ ਧ॒̣ ਪ̣, ਮ̣ ਪ̣ ਗ॒̣ ਮ̣ ਪ̣ ਮ̣ ਪ̣ ਸਾ,

ਸਾ ਗ॒ ਰੇ ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਗ॒ ਰੇ, ਸਾ ਗ॒, ਗ॒ ਮ ਪ, ਪ ਧ॒ ਮ ਪ, ਗ॒ ਪ ਗ॒. ਰੇ ਸਾ,
ਰੇ ਨ॒̣ੀ ਧ॒̣ ਪ̣ ਸਾ ।

2. ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਗ̲ ਮ ਪ, ਧ̲ ਧ̲ ਪ, ਧ̲ ਮ ਪ ਗ̲, ਨੀ̲ ਧ̲ ਪ, ਮ ਪ ਧ̲ ਪ ਨੀ̲ ਧ̲ ਪ, ਮ ਪ ਗ̲ ਪ,
ਮ ਗ̲, ਰੇ ਰੇ ਸਾ ਨੀ̲ ਸਾ, ਰੇ ਨੀ਼̲ ਧ਼̲ ਧ਼̲ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼̲ ਪ਼ ਸਾ ।

3. ਮ ਮ ਪ, ਮ ਪ ਧ̲ ਧ̲ ਪ, ਸਾਂ, ਸਾਂ ਨੀ̲ ਧ̲ ਪ ਮ ਪ ਧ̲ ਪ, ਸਾਂ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨੀ̲ ਧ̲ ਪ,
ਮ ਪ ਧ̲ ਪ ਸਾਂ, ਨੀ̲ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ̲ ਸਾਂ, ਗ̲ਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ̲ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ̲ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ̲ ਧ̲ ਪ,
ਪ ਗ̲ਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ̲ ਸਾਂ ਗ̲ਂ ਮਂ ਪਂ ਗ̲, ਰੇਂ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ̲ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ̲ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ̲ ਧ̲ ਧ̲ ਪ,
ਮ
ਮ ਪ ਸਾਂ ਨੀ̲ ਧ̲ ਪ, ਗ̲ ਮ ਪ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ̲ ਧ̲ ਪ, ਧ̲, ਮ ਪ, ਗ̲ – ਰੇ ਸਾ ।

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬਿਨਤੀ ਕਹੀਐ ।
ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਧਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਿਧਿ ਲਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਗਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਚਲੁ ਗਹੀਐ ॥
ਆਂਚ ਨ ਲਾਗੈ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਅਹੀਐ ॥ ੧ ॥
ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਹਾ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਹੀਐ ॥
ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਨਹੀਐ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੧)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨੀ̲	ਧ̲	ਪ	ਪਧ̲	ਮਪ
								ਅ	ਪੁ	ਨੇ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਪऽ	ਹਿऽ
ਗ̲	ਰੇ	ਸਾ	ਗ̲	ਮ	ਪ	ਪ	–	ਗ̲	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਬਿ	ਨ	ਤੀ	ऽ	ਨ	ਹੀ	ਐ	ऽ	ਚਾ	ऽ	ਰਿ	ਪ	ਦਾ	ऽ	ਰ	ਥ
ਰੇ	ਨੀ਼̲	ਧ਼̲	ਪ਼	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਗ̲	–	ਮ	ਪ	ਨੀ̲	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਅ	ਨ	ਦ	ਮੰ	ਗ	ਲ	ਨਿ	ਧਿ	ਸੂ	ऽ	ਖ	ਸ	ਹ	ਜ	ਸਿ	ਧਿ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ̲ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀ̲	ਧ̲	ਪ	–								
ਲऽ	ਹੀऽ	ऽ	ऽ	ਐ	ऽ	ऽ	ऽ								
							ਅੰਤਰਾ	ਮ	–	ਪ	ਧ̲	–	ਧ̲	ਪ	ਪ
								ਮਾ	ऽ	ਨੁ ਤਿਆ		ऽ	ਗਿ	ਹ	ਰਿ

ਸਂਾ	ਸਂਾ	ਸਂਾ	–	ਸਂਾਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਂਾ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	–	ਸਂਾ	ਸਂਾ
ਚ	ਰ	ਨੀ	ऽ	ਲਾऽ	ऽ	ਗਉ	ऽ	ਤਿ	ਸੁ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਅੰ	ऽ	ਚ	ਲ
ਰੇਂਸਂਾ	ਨ਼ੀਸਂਾ	ਰੇਂ	–	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ	–	ਪ	ਗ਼ਂ	ਗ਼ਂ	ਗ਼ਂ	ਰੇਂ	–	ਸਂਾ	ਸਂਾ
ਗਾऽ	ਹੀऽ	ऽ	ऽ	ਐ	ऽ	ऽ	ऽ	ਆਂ	ऽ	ਚ	ਨ	ਲਾ	ऽ	ਗੈ	ऽ
ਰੁਂ	ਨੀ	ਸਂਾ	ਰੇਂ	ਧ਼	ਧ਼	ਪ	–	ਧ਼	ਮ	ਪਧ਼	ਮਪ	ਗ਼	–	ਰੇ	ਸਾ
ਅ	ਗ	ਨਿ	ਸਾ	ਗ	ਰ	ਤੇ	ऽ	ਸ	ਰ	ਮਿऽ	ਧ਼ਆ	ਮੀ	ऽ	ਕੀ	ऽ

ਨ਼ੀਸਾ ਗ਼ਮ ਪਨ਼ੀ ਸਂਾਰੇਂ ਸਂਾਨ਼ੀ ਧ਼ਪ ਮਗ਼ ਰੇਸਂਾ

ਅऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਐऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ

ਰਾਤੀਂ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਿਹਾਗੜਾ ਬੜਾ ਮਧੁਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਬਿਹਾਗ ਅਤੇ ਖਮਾਜ ਦੇ ਮਧੁ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਈ ਹੈ । ਕੁਝ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਹਾਗ ਦਾ ਉਪ ਅੰਗ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸਾਧਾਰਣ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਬਿਹਾਗ ਦੇ ਹੀ ਸਮਾਨ ਹੈ । ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਬਿਹਾਗ ਦੇ ਚਲਨ ਵਿਚ ਥੋੜਾ ਬਹੁਤਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਬਿਹਾਗ ਦੀ ਸੁਰਾਵਲੀ ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਮ. ਗ ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਨੀ, ਪ ਸਾਂ ਨੀ, ਧ ਪ, ਅਤੇ ਖਮਾਜ ਦੀ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੁ਼ੀ ਧ ਪ, ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਬਿਹਾਗੜੇ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਹਨ । ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਦ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਕੁਝ ਕਲਾਕਾਰ ਬਿਹਾਗੜੇ ਵਿਚ ਖਮਾਜ ਅੰਗ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਾਦ ਕੋਮਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ "ਸਾਂ ਨੁ਼ੀ ਧ ਪ" ਪਰੰਤੂ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸਮੁਚੇ ਚਲਨ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਾਦ ਕੋਮਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ ਦਾ ਬਿਹਾਗੜਾ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਵੀ ਅਧਿਕ ਹੈ, ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਾਲਾ ਬਿਹਾਗੜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬਿਹਾਗੜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਬਿਹਾਗੜੇ ਵਿਚ ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਧੈਵੰਤ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸੱਤ ਸੁਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ । ਕੁੱਝ ਸੰਗੀਤ ਕਾਰ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸ਼ਾਡਵ ਸੰਪੂਰਣ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸ਼ੁੱਧ ਨਿਸ਼ਾਦ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ – ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਨੀ ਪ, ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ "ਨੁ਼ੀ ਧ ਪ, ਗ ਮ ਗ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਨਿਸ਼ਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਨਿਸ਼ਾਦ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਇਹ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਹੈ, ਕੁਝ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਰਸ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਮੱਧਿਅਮ ਸੁਰ ਨਾ ਵਾਦੀ ਹੈ ਨਾ ਹੀ ਸੰਵਾਦੀ ਪਰੰਤੂ ਮੱਧਿਅਮ ਸੁਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਠਹਿਰਾਓ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਬੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਗ, ਮ ਪ, ਨੀ ਸਾਂ ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ. ਨੀ ਧ ਪ, ਗ ਮ ਗ, ਪ ਮ ਗ, ਰੇ ਸਾ ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਨੁ਼ੀ ਧ ਪ, ਗ ਮ ਗ, ਪ ਮ ਗ, ਰੇ ਸਾ ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ :

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੁ਼ੀ ਧ ਪ, ਗ ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਨੀ ਧ ਪ, ਪ ਮ ਪ ਗ, ਮ ਗ, ਰੇ ਸਾ ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਨੀ ਧ ਪ, ਗ ਮ ਗ, ਰੇ, ਸਾ ।

ਸੁਰ ਵਿਸਥਾਰ ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ

1. ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਪ਼, ਪ਼ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਗ਼ ਮ ਗ਼, ਗ਼ ਮ਼ ਪ਼.

   ਗ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਗ਼ ਮ਼ ਗ਼, ਗ਼ ਮ਼ ਧ਼ ਪ, ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਗ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ, ਪ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ,

   ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਨ਼ੀ, ਪ਼ ਨੀ ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਗ ਮ.
   ਗ ਮ ਗ ਗ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਨ਼, ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਮ ਗ, ਰੇ, ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਗ ਸਾ ।

2. ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਨ਼ੀ, ਸਾ ਮ ਗ ਗ ਸਾ, ਸਾ ਸਾ ਗ ਗ ਮ, ਸਾ ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ, ਪ ਮ ਪ ਗ ਮ,
   ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਗ. ਗ ਮ ਪ ਸਾ ਗ ਮ ਗ, ਗ ਮ ਪ ਸਾ ਗ ਧ ਪ ਧ ਗ ਮ ਗ, ਪ ਮ ਪ ਗ, ਮ ਗ,
   ਰੇ, ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਧ ਪ, ਨੀ ਨੀ ਧ ਧ ਪ ਪ ਧ ਗ ਮ ਗ, ਪ ਮ ਗ, ਮ ਗ,
   ਰੇ, ਸਾ ਨ਼ੀ ਨ਼ ਗ ਸਾ ।

3. ਸਾ ਗ ਮ ਪ ਨੀ ਨੀ ਧ ਪ, ਗ ਮ ਪ ਨੀ, ਪ ਨੀ ਧ, ਧ ਪ ਧ ਮ ਪ ਗ ਮ ਪ ਨੀ, ਪ ਸਾਂ ਨੀ,
   ਧ ਪ ਗ ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ, ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ, ਪ ਸਾਂ ਨੀ, ਪ ਨੀ ਧ, ਨੀ ਨੀ ਧ ਪ ਮ ਪ
   ਗ ਮ ਪ ਨੀ, ਸਾਂ, ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਗੁ ਰੇਂ ਸ ਗ ਗ ਗ ਮ ਮ ਮ ਪ ਨੀ ਸਂ, ਪ ਨੀ ਸਾਂ
   ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਗਂ ਮਂ ਗਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਗਂ ਮਂ ਪਂ ਗਂ ਮਂ ਗਂ, ਗਂ ਮਂ ਪਂ ਗਂ ਮਂ ਗਂ, ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ
   ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ ਪ ਸਾਂ ਨੀ, ਪ ਨੀ ਧ ਪ ਧ ਗ ਮ ਗ, ਮ ਗ, ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਨੀ ਧ ਪ ਗ ਮ ਗ,
   ਗ ਮ ਪ ਧ ਗ ਮ ਗ, ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਪ ਮ ਗ, ਮ ਗ, ਰੇ, ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਗ ਸਾ ।

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ ॥ ਭੁਇਅੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ ॥ ੧ ॥

ਤਉ ਮੈ ਹਰਿ ਕਰੀਆ ॥ ਤਉ ਸੁਖ ਸਹਜਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਿਥਨ ਮੋਹਰੀਆ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮੇਰੀਆ ॥ ਵਿਚਿ ਘੂਮਨ ਘਿਰੀਆ ॥ ੨ ॥
ਸਗਲ ਬਟਰੀਆ ॥ ਬਿਰਖ ਇਕ ਤਰੀਆ ॥ ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ਪਰੀਆ ॥ ੩ ॥
ਥਿਰੁ ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਰੀਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੩੭)

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ						
ਗ	ਮ	ਧਪ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–
ਤਉ	ऽ	ਮੇऽ	ऽ ऽ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਕ	ਰੀ	ਆ	ऽ
ਗਮ	ਪਧ	ਗਪ	ਗਮ	ਗ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–
ਤਉ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਸੁ	ਖ	ਸ	ਹ	ਜ	ਰੀ	ਆ	ऽ
ਸਾ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ
ਤਉ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੁऽ	ਖऽ	ਸ	ਹ	ਜऽ	ਰੀऽ	ਆऽ	ऽ ऽ
					ਅੰਤਰਾ						
ਗ	ਮ	ਗਮਪਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਪਪ
ਦੂ	ऽ	ਤ ऽ ऽ	ਲੰ	ਸੰ	ਗ	ਰੀ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਆऽ	ऽ	ਭੁਇ
ਨੀਸਾਂ	ਗੰਮੰ	ਗੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	–
ਅੰऽ	ਗऽ	ਨਿ	ਬ	ਸ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ
ਸਾਂਰੇ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਪਧ	ਮਪ	ਗਮ	ਗਸਾ
ਅऽ	ਨਿऽ	ਕ	ਉ	ਪ	ਰੀ	ਆ	ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਧਰਮ ਨਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥
ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਸਬਾਏ ਰਾਮ ॥
ਆਵਣੁ ਤ ਜਾਣਾ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਮੇਦਨਿ ਸਿਰਜੀਆ ॥
ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਦਿਆ ॥

ਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥
ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਵਰਤੈ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੪੧)

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਸਾ
								ਹ	ਰਿ	ਕਾ	ऽ	ਏ	ऽ	ਕੁ	ਅ
ਨੀ	–	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਏ	–	–	ਗ	ਮ	ਪਧ	ਨੀਨੀ	ਧ	ਪ
ਚੰ	ऽ	ਭਉ	ऽ	ਦੇ	ऽ	ਖਿਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ	ਰੇ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਲ	ਜੀ
ਗ	ਮ	ਗ	–	–	–	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮੰ
ਉ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਕ	ਰੇ	ऽ	ਸੁ	ਧ	ਰ	ਮ	ਨਿ
ਗ	–	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	–ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	–
ਆ	ऽ	ਏ	ऽ	ਰਾ	ऽਮ	ਹ	ਰਿ	ਰੰ	ऽ	ਗੁ	ਅ	ਖਾ	ऽ	ੜਾ	ऽ
ਸਾ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	–	ਸਾ	ਸਾ	–	–	ਗ	ਮ	ਪਧ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ
ਪਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ऽ	ਨੁ	ऽ	ऽ	ਮ	ਰੇ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਲ	ਜੀ
ਗ	ਮ	ਗ	–	–	–	–	–	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਉ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਆ	ऽ	ਵ	ਣ	ਜਾ	ऽ	ਣੁ	ਸ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ								
ਬਾऽ	ऽऽ	ਏऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮऽ								
						ਅੰਤਰਾ		ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਧ ਨੀ
								ਆ	ਵ	ਣੁ	ਤ	ਜਾ	ऽ	ਣਾ	ऽ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਗਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਤਿ	ਨ	ਹਿ	ਕੀ	ऽ	ਆ	ऽ	ऽ	ਜਿ	ऽ	ਨਿ	ਮ	ऽ	ਦ	ਨਿ

ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	–	–	ਗ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–ਨੀ	ਪਪ	ਪਪ
ਸਿS	ਰS	S	ਜੀ	ਆ	S	S	S	ਇ	ਕ	ਨਾ	S	ਮ	Sਲਿ	ਸਤਿ	ਗੁਰੁ
ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਮ	–	ਗ	–
ਮ	ਹ	ਲਿ	ਬੁ	ਲਾ	S	ਏ	S	ਇ	ਕਿ	ਭਰ	ਮਿ	ਭੂ	S	ਲੇ	S
ਗਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ								
ਫS	ਰS	SS	ਦਿS	ਆS	SS	SS	SS								

ਬਿਹਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਦਹ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਹਮ ਫਿਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀਉ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥
ਹਰਿ ਅੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥
ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥
ਮਿਟਿਆ ਅਧੇਰਾ ਦੂਖੁ ਨਾਠਾ ਅਮਿਓ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਇਆ ॥
ਜਹਾਦੇਖਾ ਤਹਾ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭ ਠਾਏ ॥
ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੪੨)

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ — **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

ਸਥਾਈ

×			2		3		×			2		3	
ਗਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ
ਦਹ	ਦਿ	ਸ	ਖੋਂ	S	ਜ	ਤ	ਹS	ਮS	ਫਿ	ਰੇ	S	ਮੇ	ਰੇ
ਗ	–ਗ	ਮ	ਗ	–	ਗ	ਮ	ਗਮ	ਪਧ	ਪ	ਮ	–	ਗ	ਮ
ਲਾ	Sਲ	ਜੀ	ਉ	S	ਹ	ਰਿ	ਪਾS	SS	ਇ	ੜਾ	S	ਘ	ਰਿ

ਗ	–	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾਸ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਮਪ
ਆ	ऽ	ਏ	ਰਾऽ	ऽ	ऽਮ	ਹਰਿ	ਮੰ	ਦ	ਰੁ	ਹ	ਰਿ	ਜੀऽ	ऽਉ
ਸਾ	ਪ	ਮ	ਗ	–	ਗ	ਮ	ਧਪ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ
ਸਾ	ऽ	ਜਿ	ਆ	ऽ	ਮ	ਰੇ	ਲਾऽ	ऽਲ	ਜੀ	ਉ	ऽ	ਹ	ਰਿ
ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨ਼ੀ	ਧਪ	ਗਮ	ਗ
ਤਿ	ਸੁ	ਮਹਿ	ਰਹਿ	ਆ	ਆ	ਸ	ਮਾऽ	ऽ ऽ	ਏ ऽ	ਰਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਮ

ਅੰਤਰਾ

ਸਾਂਨੀ	ਨ਼ੀਧ	ਧਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗਮਪਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–
ਸਰ	ਬੇऽ	ਸऽ	ਮਾ	ऽ	ਣਾ	ऽ	ਆऽऽऽ	ऽ	ਪਿ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ
ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧਾ	ਪ
ਗੁਰ	ਮੁ	ਖਿ	ਪ	ਰ	ਗ	ਟੁ	ਹੋऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਇਆ	ऽ	ऽ	ऽ
ਪਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਧਪ	ਨ਼ੀਧ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧਪ	ਗਮ	ਗ	–
ਮਿਟਿ	ਆ	ਅ	ਧੇ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਦੂऽ	ऽ ऽ	ਖੁऽ	ਨਾऽ	ऽ ऽ	ਰਾ	ऽ
ਗ	ਮ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਪਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ
ਅ	ਮਿ	ਓ	ਹ	ਰਿ	ਰ	ਸੁ	ਚੋऽ	ऽ ऽ	ऽ	ऽ ऽ ਇਆ		ऽ ऽ	ऽ ऽ

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਘਟ ਸੋਹਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸੋਭਾ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥
ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਮਿਲਹੁ ਕੰਤ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥
ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹ ਨੀਦ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮ ਬਿੰਜਨ ਭਏ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੪੨)

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

×			2		3		×			2		3	

ਸਥਾਈ

ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਧ
ਅ	ਤਿ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਮ	ਨ	ਮੋਂਙ	ਙਙ	ਹੁਙ	ਨਾ	ਙ	ਘ	ਟ
ਪਧ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਗਮ	ਪਧ	ਪ	ਧ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਸੋਙ	ਹਙ	ਨਾਙ	ਪ੍ਰਙ	ਙਙ	ਨ	ਅ	ਧਾ	ਙ	ਰਾ	ਰਾ	ਙ	ਙ	ਮ
ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪਪ	ਪ	ਗ	ਮ
ਸੁੰ	ਦ	ਰ	ਸੋ	ਭਾ	ਲਾ	ਲ	ਗੋ	ਪਾ	ਲ	ਦਇਆ	ਲ	ਕੀ	ਙ
ਪ	ਪਪ	ਧ	ਪਧ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਪਧ	ਮਪ	ਗਮ	ਗ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਅ	ਪਰ	ਅ	ਪਾਙ	ਙਙ	ਰਾ	ਙ	ਰਾਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙ	ਙ	ਙ	ਮ

ਅੰਤਰਾ

ਗਮ	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਪਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਗੋਙ	ਪਾ	ਲ	ਦਇਆ ਙਙ		ਲ	ਗੋ	ਬਿੰ	ਙ	ਦ	ਲਾ	ਙ	ਲ	ਨ
ਨ਼ੀਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	–	ਪ	–
ਮਿਙ	ਲ	ਹੁ	ਕੰ	ਙ	ਤ	ਨਿ	ਮਾਙ	ਙਙ	ਣੀਙ	ਆ	ਙ	ਙ	ਙ

ਗ	–	ਮ	ਪਧ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ
ਨੈ	ऽ	ਨ	ਤऽ	ਰऽ	ਸ	ਨ	ਦ	ਰ	ਸ	ਪ	ਰ	ਸ	ਨ

ਸਾਸਾ	ਮਗ	ਪ	–	ਗ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਨਹ	ਨੀਦ	ਰੈ	ऽ	ਨਿ	ਵਿ	ਹਾऽ	ऽ ऽ	ਣੀऽ	ਆऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ

ਬਿਹਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਸਫਲਾ ਸੁ ਦਿਨਸ ਰੈਣੇ ਸੁਹਾਵੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਨਾ ॥
ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥
ਭ੍ਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਜਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੪੩)

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ — **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
						ਸਥਾਈ					
ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਪਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ
ਸੰ	ਤ	ਨ	ਕੈ	ਪ	ਰ	ਸਾ	ऽ	ਦਿ	ਹਰਿ	ਹ	ਰਿ
ਪਨ਼ੀ	ਧ	ਧ	ਪਮ	ਗਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਧਪ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ
ਪਾऽ	ऽ ਇਆ		ਰਾऽ	ऽ ऽ	ਮ	ਇ	ਛ	ਪੁ	ਨੀऽ	ਮऽ	ਨਿ
ਧ	ਪ	ਪ	ਧਧ	ਗ	ਮ	ਗ	–	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ
ਸਾਂ	ऽ	ਤਿ	ਤਪ	ਤਿ	ਬੁ	ਝਾ	ऽ ਇਆ		ਰਾ	ऽ	ਮ

ਅੰਤਰਾ

ਮਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸਫ	ਲਾ	ਸੁ	ਦਿ	ਨ	ਸ	ਰੈ	ਣੇ	ਸੁ	ਹਾऽ	ऽऽ	ਵੀ
ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	–
ਅ	ਨ	ਦ	ਮੰऽ	ਗਾऽ	ਲ	ਰ	ਸੁ	ਖ	ਨਾ	ऽ	ऽ
ਧਪ	ਮਪ	ਗਮਂ	ਪ	–	ਪ	ਧਪ	ਸਾਂਨੀ	ਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਗ
ਪ੍ਰਗ	ਟੇऽ	ਗੁऽ	ਪਾ	ऽ	ਲ	ਗੋऽ	ਬਿੰऽ	ਦ	ਲਾऽ	ਲऽ	ਨ
ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾਸਾ	ਸਾਗ	ਮਪ	ਸਾਗ	ਸਪ	ਮ	ਗ	–	ਸਾ
ਕ	ਵ	ਨ	ਰਸ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਗੁऽ	ਣऽ	ਭ	ਨਾ	ऽ	ऽ

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ਰਾਮ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਿਠਾ ਲਾਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥
ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ॥
ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀਉ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹ ਮਨਾ ॥
ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਨਾਥ ਚੰਚਲ ਬਲਹੀਨ ਨੀਚ ਅਜਾਣਾ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੪੩)

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ
								ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ऽ	ਗੁ	ਰ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਪਧ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ
ਪਾऽ	ऽਰ	ਬ੍ਰਹ	ਮ	ਪੂ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਅऽ	ਨऽ	ਦਿ	ਨੁ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਮੁ	ਵ

ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਸਾ	ਸਾ	ਪ਼	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	–
ਖਾ	਽	ਣਾ	਽	ਰਾ	਽	਽	ਮ	ਅੰ	਽	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਬਾ	਽	ਣੀ	਽
ਸਾਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਉ਽	ਚ਽	ਰਾ	਽	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਸੁ	ਮਿ	ਠਾ	ਲਾ	਽	ਗੈ	਽	ਤੇ	ਰਾ
ਸਾਂਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨ਼ੀ	ਧਪ	ਗਮ	ਗ								
ਭਾ਽	਽਽	ਣਾ਽	਽਽	ਰਾ਽	਽਽	਽਽	ਮ								
					ਅੰਤਰਾ			ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
								ਕ	ਰਿ	ਦ	ਇਆ	ਮਇ	ਆ	਽	ਗੋ
ਸਾਂ	–	ਪ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	–	ਸਾਂ	–
ਪਾ	਽	ਲ	ਗੋ	ਬਿੰ	਽	ਦ	਽	ਕੋ	਽	ਇ	਽	ਨਾ	਽	ਹੀ	਽
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਧ
ਤ਽	ਕੰ਽	਽	ਬਿ	ਨਾ	਽	਽	਽	ਸ	ਮ	ਰ	ਥ	ਅਗ	਽	ਥ	ਅ
ਧਪ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ ਸਾ		ਮ	ਗ	ਪ	ਪ
ਪਾ਽	਽਽	਽	ਰ	ਪੂ	਽	ਰ	ਨ	ਜੀ	਽	ਉ	਽	ਤ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ
ਪਮ	ਗਮ ਪਨੀ	ਸਾਂਨੀ		ਪਨ਼ੀ	ਧਪ	ਗਮ	ਗ								
ਤੁ਽	ਮ਽ ਽਽	ਮ਽		ਨਾ਽	਽਽	਽਽	਽								

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੈਨੜੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ॥
ਘਟੁ ਦੁਖ ਨੀਦੜੀਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥
ਪਗ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਉ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥
ਪ੍ਰਿਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਮਾਤੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ ॥

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨ੍ਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚ ਮਗਾ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਉ ਚਰਣਹ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੪੪)

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
													ਪ		
						ਸਥਾਈ		ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ	ਗਮ	ਪਧ	ਨ਼ੀਧੀ	ਮ	–	ਪ
								ਪ੍ਰਿऽ	ਅऽ	ਪ੍ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮ	ऽ	ਲ
				ਰੇ											
ਗ	–	–	ਮ	ਗ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਗ	–	ਗ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ
ਗਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਵ	ਧੁ	ऽ	ਸੁ	ਖ਼ੁ	ਰੇऽ	ऽऽ	ਨऽ
ਨੀ	–	ਪ	ਧ	ਪਧ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਪਧ	ਮਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗਮ	ਪਧ	ਮ
ੜੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਏऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਪ੍ਰਿऽ	ਅऽ	ऽ	ਪ੍ਰੇ	ऽ	ਮऽ	ऽऽ	ਲ
ਗ	–	–	ਮ	ਗ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	–	ਪ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀ
ਗਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਘ	ਟੁ	ऽ	ਦੁ	ਖ	ਨੀ	ऽ	ਦ
ਸਾ	–	ਮ	ਗ	ਗ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	–	ਗ	ਮ	ਪ	ਸਾ
ੜੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਏ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪ	ਰ	ਸਉ	ऽ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਪ
ਨੀ	–	–	ਪ	ਪਧ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਗ								
ਗਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	–
								ਪ	ਗ	ਧੂ	ਰਿ	ਬਾਂ	ऽ	ਛਉ	ऽ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	–	ਪ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ऽ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਚਉ	ऽ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮ	ਰ	ਸਿ	ऽ	ਬੇ

ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	–	ਪ	–	ਪਪ	ਗ	ਮ	ਧਪ	ਸਾਂਨ੍ਹੀ	ਧ	ਪ
ਰਾs	ss	s	ਗ	ਨੀ	s	s	s	s	ਪ੍ਰਿਅ	ਰੰ	ਗਿ	ਰਾs	ss	ਤੀ	s
–	ਧ	ਨ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	s	–	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ
s	ਸ	ਹ	ਜ	ਮਾ	s	ਤੀ	s	s	ਮ	ਹਾ	s	ਦੁ	ਰ	ਮ	ਤਿ
ਪਨੀ	ਸਾਂਗਂ	ਗਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨ੍ਹੀ	ਧਪ	ਗਮ	ਗ								
ਤਿਆ	ss	ss	ਗ	ਨੀs	ss	ss	s								

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣਿ ਲਗਹ ॥
ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੰਗਹ ॥
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥
ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ ਅਰਪਿ ਤਨੁ ਧਨੁ ਇਹੁ ਮਨਾ ॥
ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲ ਭਗਹ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਹ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੪੪)

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	–	ਸਾ	ਸਾਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ
						ਮੇ	ਰੀ	ਸ	ਖੀ	s	ਸ	ਹੇs	ss	ਲ	ੜੀ
ਗ	–	–	–	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਪ	ਗ	ਮ
ਹੋ	s	s	s	s	s	s	s	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੇ	s	ਚ	ਰ	ਣਿ	ਲ
ਗ	ਮ	ਗ	–	–	–	–	–	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਸਾਂਨ੍ਹੀ	ਧ	ਪ
ਗਹ	s	s	s	s	s	s	s	ਮ	ਨਿ	ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਪ੍ਰੇs	ss	ਮ	ਘ
ਗ	ਮ	ਗ	–	–	–	–	–	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ
ਣਾ	s	s	s	s	s	s	s	ਹ	ਰਿ	ਕੀ	s	ਭ	ਗ	ਤਿ	ਮੰ

ਪਨੀ ਧਪ ਮਪ ਗਮ ਗਗ ਰੇਸਾ

ਗਹ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਅੰਤਰਾ ਪਪ ਪ ਗ ਮ ਪ – ਨੀ –

ਹਰਿ ਭ ਗ ਤਿ ਪਾ ऽ ਈਐ ऽ

– ਸਾਂ – ਸਾਂ ਪਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ – ਗਂ – ਮਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ –

ऽ ਪ੍ਰ ऽ ਭ ਧਿਆ ऽऽ ਈਐ ऽऽ ऽ ਜਾ ऽ ਇ ਮਿ ਲੀ ਐ ऽ

ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਪ ਸਾਂ ਨੀ – ਨ਼ੀ ਧ – ਪਮ ਗ ਮ ਪ – ਪ ਪ

ਹਤ ਰਿऽ ऽ ਜ ਨਾ ऽ ऽ ऽ ऽ ਮਾऽ ऽ ਨੁ ਮੋ ऽ ਹੁ ਬਿ

ਧਪ ਸਾਂਨ਼ੀ ਧ ਪ ਗ ਮ ਗ – – ਰੇ ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਮ ਗ

ਕਾऽ ऽऽ ऽ ਰੁ ਤ ਜੀ ਐ ऽ ऽ ਅ ਰ ਪਿ ਤ ਨੁ ਧ ਨੁ

ਪਮ ਗਮ ਧਪ ਸਾਂਨ਼ੀ ਧਪ ਮਗ ਰੇਸਾ ਸਾਨ਼ੀ

ਇऽ ऽऽ ਹੁऽ ਮऽ ਨਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤਿਤ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਹਿਲੜੇ ਕੋਡ ਅਨੰਦਾ ॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ਹਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੋ ॥

ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ਭੈ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣੋ ॥

ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਕੰਠਿ ਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ॥

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਕੇਲ ਕਰੰਦਾ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੪੪)

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ — **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

ਸਥਾਈ

×	0	×	0
ਪਮ ਮਗ ਗਰੇ	ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ	ਸਾ – –	– – –
ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿS ਹਿS	ਸੋ ਹਿ ਲ	ੜੇ S S	S S S
ਪ਼ ਨ਼ੀ ਗ	ਰੇ ਸਾ –	ਮਗ ਪ ਪ	ਧਪ ਸਾਂਨ਼ੀ ਨ਼ੀਨ਼ੀ
ਕੋ ੜ ਅ	ਨੰ ਦਾ S	ਮਨਿ ਤ ਨਿ	ਰS ਵਿS ਰਹਿ
ਧ – –	ਧਪ ਮਗ ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ ਪਨ਼ੀ ਧਪ	ਗਮ ਗ –
ਆਂ S S	SS SS SS	ਪ੍ਰਭ ਪਰ ਮਾS	ਨੰS ਦਾ S

ਅੰਤਰਾ

×	0	×	0
			ਧਪ
			ਹਰਿ
ਗ ਮ ਮ	ਪ ਨੀ ਨੀ	ਸਾਂ – ਸਾਂ	ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ
ਕੰ ਤ ਅ	ਨੰ ਤ ਦਇ	ਆ S ਲ	ਸ੍ਰੀ ਧ ਰ
ਪਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ	ਗਂਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ	ਨੀ ਪਨੀ ਧ
ਗੋS ਬਿੰS ਦS	ਪਤਿ ਤ ੳ	ਧਾS SS ਰ	ਣੇ SS S
ਧਪ ਪਮ ਮਗ	ਪ ਪ –	ਸਾਗ ਮਪ ਗਮ	ਨ਼ੀ ਧ –
ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿS ਪਾS	ਧਾ ਰੀ S	ਹS ਰਿS ਮੁS	ਗਂ ਰੀ S
ਗਮ ਪ ਨੀ	ਸਾਂਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਪਨੀ	ਧਰ ਗਮ ਗ
ਭੇS ਸਿੰ ਧੁ	ਸਾS ਗ ਰ	ਤਾS SS SS	ਰS ਣੇS S

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਖੋਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥
ਤਾਣੁ ਤਨੁ ਖੀਨ ਭਇਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਮਇਆ ਧਾਰੇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲੀਜੀਐ ॥
ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਜਪਉ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ਜੀਜੀਐ ॥
ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੪੫)

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ (ਦੋ ਮੱਧਿਅਮ ਪ੍ਰਕਾਰ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਗ	ਮ	ਧਮ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗਮ	ਪਪ	ਮ
						ਖੋ	ऽ	ਜऽ	ਤ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਤऽ	ऽऽ	ਫਿ
ਗ	–	–	–	ਰੇਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਧਪ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧ	ਪ
ਰਹਿ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਪ੍ਰਾऽ	ऽऽ	ਣ	ਅ	ਧਾऽ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ
ਧਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–	–	–	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ
ਗਾऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤਾ	ਣੁ	ਤ	ਨੁ	ਖੀ	ऽ	ਨ	ਭਇ
ਸਾਂ	–	–	–	–	–	–	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ
ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਬਿਨੁ	ਮਿऽ	ਲ	ਤ	ਪਿਆऽ		ਰੇ	ऽ
ਧਮ	ਪ	ਗਮ	ਗ	ਗ	–										
ਰਾऽ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ਮ	ऽ										
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੀ	–	ਨੀ	–
								ਪ੍ਰ	ਭ	ਮਿ	ਲਹੁ	ਪਿਆऽ		ਰੇ	ऽ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਮਇ	ਆ	ऽ	ਧਾऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽ	ਕਰਿ	ਦਇ	ਆ	ਲ	ੜਿ	ਲਾ	ਇ

ਸਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–
ਲੋਃ	ऽऽऽ	ਜੀ		ਐਃ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਦੇ	ਹਿ	ਨਾਃ	ਮੁ	ਅ	ਪ	ਨਾ	ऽ
–	ਸਾਨ਼ੀ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਮ	ਗ	–	ਗਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ऽ	ਜਃ	ਪਉ	ऽ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ	ਹਰਿ	ਦ	ਰ	ਸ	ਪੇ	ऽ	ਖੇ	ऽ

ਸਾਂਰੇ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਗ
ਜੀਃ	ऽऽ	ऽऽ	ਜੀਃ	ਐਃ	ऽऽ

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਰਾਮ ॥
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥
ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰੁ ਕਰਤੇ ਸਗਲ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਕਟਿ ਮਹਾ ਬੇੜੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥
ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਰ ਦੇਇ ਰਾਖਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਰਾ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੪੬)

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ **ਕਹਿਰਵਾ**

×				2				×				0			
					ਸਥਾਈ			ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਪਧ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧ	ਪ
								ਤੁ	ਝ	ਬਿ	ਨੁ	ਕੋਃ	ऽऽ	ਨਾ	ऽ
ਮ	–	–	–	–	–	ਗ	ਮ	ਗਮ	ਪਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ
ਹੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਰਾਃ	ऽऽ	ਖ	ਨ	ਹਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ

ਸਾ	–	–	–	–	–	–	ਸਾ	ਪ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ
ਰਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ	ਪ	ਤਿ	ਤ	ਉ	ਧਾऽ	ऽ	ਰ	ਨ
–	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸ਼ਾ	–	–	ਸਾ
ऽ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਬਿऽ	ਰऽ	ਦੁ	ਤੁ	ਮਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਮ

ਅੰਤਰਾ

								ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ
								ਪ	ਤਿ	ਤ	ਉ	ਧਾ	ऽ	ਰ	ਣ
–	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਗਂ	ਸਾਂਗਂ	ਮਂਪਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	–
ऽ	ਸ	ਰ	ਨਿ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ	ਕ੍ਰਿ	ऽ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਨਿ	ਧਿ	ਦਇ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਗ	–	ਮ	ਪ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	–
ਆऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਅੰ	ऽ	ਧ	ਕੂ	ऽ	ਪ	ਤੇ	ऽ
–	ਪਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–	–	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ
ऽ	ਉऽ	ਧ	ਰੁ	ਕ	ਰ	ਤੇ	ऽ	ऽ	ਸ	ਗ	ਲ	ਘ	ਟ	ਪ੍ਰ	ਭਿ
ਪ਼	–	ਨ਼ੀਸਾ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	–								
ਪਾ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ऽ	ऽ								

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਰਾਜਨ ਕਿਉ ਸੋਇਆ ਤੂ ਨੀਦ ਭਰੇ ਜਾਗਤ ਕਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ॥
ਮਾਇਆ ਝੂਠੁ ਰੁਦਨੁ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹੀ ਰਾਮ ॥
ਬਿਲਲਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮਹਾ ਮੋਹਨ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ।
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਉਪਾਵ ਥਾਕੇ ਜਹ ਭਾਵਤ ਤਹ ਜਾਹੀ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥
ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਾਧਸੰਗਮ ਸੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੪੧)

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ

ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਨ਼ੀ	ਧਪ	ਪਮ	ਗ	ਰੇ ਗ
											ਰਾ	ਜਨ਼	ਨ਼ਨ਼	ਕਿਉ	ਨ਼
ਮ	–ਮ	–	ਮ	ਗਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਨ਼ੀ
ਸੋ	ਨ਼ਇਆ	ਨ਼	ਤੂ	ਨ਼ੀਨ਼	ਨ਼	ਦ	ਭ	ਰੇ	ਨ਼	ਨ਼	ਜਾ	ਗ	ਤ	ਕ	ਤ
ਸ ਗ ਮ ਪ ਮ	ਸਾਂਨ਼ੀ ਧ			ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਧਪ	ਗ	–	ਮ
ਨਾ ਨ਼ ਨ਼ ਨ਼ਨ਼	ਨ਼ ਨ਼ ਹੀਨ਼			ਗ	ਨ਼	ਨ਼	ਨ਼	ਨ਼	ਨ਼	ਮ	ਮ	ਨ਼ ਨ਼ ਇਆ	ਨ਼		ਨ਼
ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	–	–	–	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਝੂ	ਨ਼	ਰੁ	ਰੁ	ਦ	ਨੁ	ਨ਼	ਨ਼	ਨ਼	ਨ਼	ਨ਼	ਕੇ	ਤੇਨ਼	ਨ਼	ਬਿ	ਲ
ਨੀ	–	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧਨ਼ੀ	ਧਨ਼ੀ	ਪਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਮਪ	ਗਮ					
ਲਾ	ਨ਼	ਹੀ	ਨ਼	ਗਨ਼	ਨ਼ ਨ਼	ਨ਼ ਨ਼	ਨ਼ ਨ਼	ਨ਼ ਨ਼	ਨ਼ ਨ਼	ਮਨ਼					
								ਅੰਤਰਾ			ਗ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ
											ਬਿ	ਲ	ਲਾਨ਼	ਨ਼	ਹਿ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਗਂ	–	ਮਂ
ਕੇ	ਨ਼	ਤੇ	ਨ਼	ਨ਼	ਮ	ਹਾ	ਨ਼	ਮੋ	ਨ਼	ਹ	ਨ	ਬਿਨੁ	ਨਾ	ਨ਼	ਮੁ
ਗਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	–		–	ਧਪ	ਗ	ਮ
ਹ	ਰਿ	ਕੇ	ਨ਼	ਸੁਨ਼	ਖੁਨ਼	ਨ਼	ਨ	ਹੀ	ਨ਼	ਨ਼		ਨ਼	ਸਨ਼	ਹ	ਸ

ਪਧ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਪਧ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸਾ	ਸਾ	–	–	ਸਮ	ਗ	ਮ
ਸਿਆ	ऽऽ	ਣਪ੍	ਉ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਵ	ऽ ऽ	ਬਾ	ऽ	ਕੇ	ऽ	ऽ	ਜਹ	ਭਾ	ऽ
ਪ	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨੀ	ਧਪ					
ਵ	ਤ	ਤ	ਹ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਹੀ	ऽऽ	ऽऽ					

ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਤੈ ਤਨਿ ਉਡੈ ਖੇਹ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ
ਨਾਨਕ ਫਿਟੁ ਅਲੂਣੀ ਦੇਹ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੫੩)

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
								ਸਥਾਈ		ਗ	ਮ
										ਹ	ਰਿ
ਪਧ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–ਗ	ਸਾ	ਸਾ
ਨਾऽ	ऽ ऽ	ਮੁ	ਨ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਹਿ	ਸਾ	ऽਧ	ਸੰ	ਗਿ
ਸਾਰੇ	ਨੀਸਾ	ਪ੍	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ		
ਤੈऽ	ऽ ऽ	ਤ	ਨਿ	ਉ	ਡੈ	ऽ	ऽ	ਖੇ	ਹ		
		ਅੰਤਰਾ		ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ		
				ਜਿ	ਨਿ	ਕੀ	ਤੀ	ਤਿ	ਸੈ	ऽ	ਨ
							ਨ				
ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ
ਜਾ	ऽ	ਣ	ਈ	ਈ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਫਿ	ऽ	ਟੁ	ਅ

ਗਂ	–	ਸਾਂ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਪ
ਲੂ	ऽ	ਣੀ	ऽ	ਦੇऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਹऽ	ऽ ऽ

ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ
ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਗੁਪਾਲ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ
ਤਿਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਪਾਲਿ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੫੪)

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ — **ਝਪਤਾਲ ਵਿਲੰਬਿਤ**

×		2			0		3		
				ਸਥਾਈ	ਗ	ਮ	ਪਧਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਗ
					ਰ	ਸ	ਨਾऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽਜ
ਮ	–	ਗਮਪਗਮ	ਗ	ਸਾ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਮਮ	ਗਗ
ਪੈ	ऽ	ਗੁऽऽऽऽ	ਪਾ	ਲ	ਘ	ਟਿ	ਵ	ऽ ऽ	ਸਹਿ
ਗਮ	ਪਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਪਨ਼ੀਧਪ	ਮਪਗਮ					
ਚਰ	ਣਾऽ	ऽਰ	ਬਿੰऽऽऽ	ऽऽਦऽ					
				ਅੰਤਰਾ	ਪਮਗਮ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂ–	–ਨੀ
					ਨਾऽऽऽ	ऽ	ਨऽऽऽ		ऽਕ
ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਗਂਮਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸੋ	ਪ੍ਰਭੁ	ਸਿऽਮऽ	ਰੀऽऽऽ	ਐ	ਤਿਸੁ	ਦੇऽ	ਹੀ	ऽ	ਕਉ
ਸਾਂਨੀਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਸਾਂਨੀ	ਪਧਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਧਪਮਪ	ਗਮਗ–					
ਪਾऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ਲਿऽ					

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਵਿਚ ਵਡਹੰਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਧੁਨਾਂ ਲਈ ਵੀ। ਜਿਵੇਂ ਘੋੜੀਆਂ, ਅਲਾਹੁਣੀਆਂ, ਆਦਿ।

ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵਡਹੰਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਖਮਾਜਥਾਟ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਾਦ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਸੁਰ ਸ਼ੁਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ। ਕੁਝ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਪੰਚਮ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਭ ਸੰਵਾਦੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ੜਜ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਸੰਵਾਦੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਪਹਿਲਾ ਮਤ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿੱਤ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ-ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੁਪਹਿਰ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੇਖਕ ਇਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ ਸ਼ਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਜਦੋਂ "ਧਮ ਪਨੀਸਾਂ" ਸੁਹਾਵਲੀ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ "ਬਰਵਾ ਰਾਗ" ਦੀ ਝਲਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਜਦੋਂ ਕਲਾਕਾਰ "ਰੇਨ਼ੀ ਧਪ, ਧਮ ਗਰੇ" ਸੁਰ ਸੰਗੀਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਭਰਮ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਡਹੰਸ ਦਾ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਰਾਗ "ਦੇਸ" ਹੈ। ਕਈ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਹਾਂਦਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅੰਸ਼ ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਵਡਹੰਸ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦਾ "ਦੇਸ" ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ "ਰੇਮ ਪਨ਼ੀ ਧਨ਼ੀ ਪਨ਼ੀ" ਸੁਰ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਨਿਸ਼ਾਦ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਆਸ ਇਸ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੰਦਰ ਨਿਸ਼ਾਦ ਤੇ ਨਿਆਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ "ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ" ਰਾਗ ਜਾਪਣ ਲਗਦਾ ਪਰ "ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ" ਵਿਚ "ਸਾਰੇ ਗਾ, ਸਨ਼ੀ, ਰੇਪ ਮਗ ਰੇ ਸਾਨ਼ੀ ਪਨ਼ੀ ਸਾਰੇ ਗ ਮ ਸਾਨ਼ੀ" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਵਡਹੰਸ ਵਿਚ "ਧਮ ਗਰੇ ਸਾਨ਼ੀ, ਧਮ ਗਰੇ ਸਾਨ਼ੀ, ਪ਼ ਨ਼ੀਸਾ।"

ਸੋ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਹ ਰਾਗ ਆਪਣੇ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕ ਰਾਗਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਰੇ ਮ ਪ, ਧ ਨ਼ੀ ਪ, ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ।
ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਪ, ਧ ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ ਨ਼ੀ, ਸਾ।
ਮੁਖ ਅੰਗ : ਰੇ ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਪ, ਧ ਮ ਗਰੇ, ਸਾ ਨ਼ੀ, ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਨ਼ੀ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਨ਼ੀਸਾਰੇ, ਨ਼ੀਸਾ ਨ਼ੀਪ਼, ਪ਼ ਮ਼, ਧ਼ ਮ਼ ਮ਼ ਗ਼ ਰੇ, ਰੇ ਮ਼ ਪ਼,

ਰੇ ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀਧ਼ ਨ਼ੀਪ਼, ਪ਼ ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾਰੇ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾਮ ਰੇ, ਰੇ ਰੇ ਸਾਨ਼ੀ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀ ਪ਼,

ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸਾਰੇ, ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਮ ਗ ਰੇ, ਸਾਨ਼ੀ ਪ਼ ਨ਼ੀਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ ਨ਼ੀ ਸਾਰੇ ।

2 ਨ਼ੀਸਾਰੇ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ, ਮ ਗ ਰੇ, ਸਾਨ਼ੀ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਪ ਧ ਮ ਪ ਮ,
ਗ ਰੇ ਸਾਨ਼ੀ, ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀਸ ਧ਼ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀਸਾਰੇ, ਨ਼ੀ ਸਾਰੇ ਮਪ, ਮ ਰੇ ਪ ਮ ਧਪ ਨੀਪ,
ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਪਮ ਧ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਧ ਨ਼ੀਪ, ਧਮ ਮਾ, ਧਪ ਮ ਪ ਧ ਧ ਮਪ ਧ ਧ ਪ ਪ, ਮਧ ਧ ਮ ਪ
ਧ ਮ ਗਰੇ, ਰੇ ਮ, ਰੇਪ, ਰੇ ਨ਼ੀ ਧਨ਼ੀ ਪ ਧ, ਮ ਗ ਰੇ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਨ਼ੀ ਧ ਨ਼ੀ ਧ ਨ਼ੀ ਧਨ਼ੀਪ,
ਧਨ਼ੀ ਪਧ ਮਪ ਧ ਮ ਗ ਰੇ, ਪ ਮ ਗ ਰੇ ਸਾਨ਼ੀ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ।

3. ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਧਪ ਧਮ, ਪਨ਼ੀ, ਪ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾਰੇ, ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਨ਼ੀ,

ਧਨ਼ੀਪ, ਰੇ ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਪ, ਧ ਮ ਪ ਨ਼ੀ, ਨ਼ੀਪ, ਧ ਮ ਪ ਨੀ, ਨੀਸਾਂ, ਰੇਮ ਪ ਧ ਨ਼ੁ ਧਨ਼ੀਪ
ਮ ਪ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ, ਪਨੀ ਸਾਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧਨ਼ੁਪ, ਪਧ ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ, ਨੀ ਨੀਸਾਂ,
ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਮਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂਨੀ, ਪਨੀ, ਸਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਮਂ ਪਂ, ਮਂ ਮਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ, ਸਾਂ, ਪਨੀ,
ਸਾਂਪਨੀ ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਪ, ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਪ, ਨ਼ੀ ਪਨ਼ੀਧ ਪ ਮ ਪ, ਮ ਪ ਸ ਨ਼ੀਪ, ਧ ਮ ਗ ਰੇ, ਪ ਮ
ਗ ਰੇ ਸਾ ਨ਼ੀ, ਪ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ ।

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਤਿ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਲਖ ਧਾਵੈ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥
ਸੁਹਾਵੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਲਾਖ ਭਗਤ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ॥ ਲਾਖ ਤਪੀਸਰ ਤਪੁ ਹੀ ਸਾਧਹਿ ॥
ਲਾਖ ਜੋਗੀਸਰ ਕਰਤੇ ਜੋਗਾ ॥ ਲਾਖ ਭੋਗੀਸਰ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗਾ ॥ ੨ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਜਾਣਹਿ ਥੋਰਾ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਪਰਦਾ ਤੋਰਾ ॥
ਕਰਉ ਜਤਨ ਜੇ ਹੋਇ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੩ ॥
ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ਹਮਾਰਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥
ਮਹਿਲ ਬੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੂੰਚਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਊਚਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੬੨)

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਬਾਈ		ਸਾ		ਮਰੇ	ਪਮ	ਧਪ	ਨੀ
										ਸੁ		ਹਾऽ	ऽ ऽ	ਵੀऽ	ऽ

ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	–	–	–
ਕਉ	ऽ	ਣੁ	ਸੁ	ਵੇਂऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਧ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ					
ਜਿ	ਤੁ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮੇਂऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ								
									ਅੰਤਰਾ			ਮ	ਮ	ਮ	–
												ਅ	ਤਿ	ਊ	ऽ
ਪ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਂ
ਚਾ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਦ	ਰ	ਬਾऽ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਅੰ	ऽ	ਤੁ	ਨਾ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਧ	ਮ	ਪ
ਨ੍ਹੀऽ	ऽऽ	ਕਿ	ਛੁ	ਪਾ	ऽ	ਰਾऽ	ऽ	ਵਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ਟਿ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	–	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਪ
ਕੋऽ	ऽऽ	ਟਿ	ਕੋ	ऽ	ਟਿ	ਲ	ਖ	ਧਾऽ	ऽऽ	ਵੈऽ	ऽऽ	ਇ	ਕੁ	ਤਿ	ਲੁ
ਮ	ਗਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਧਨ਼ੀ	ਪਧ	ਮਗ	ਰੇਸਾ				
ਤਾ	ऽऽ	ਕਾ	ऽ	ਮऽ	ਹऽ	ਲऽ	ਨऽ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਵੈऽ	ऽऽ				

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫

ਧਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਦਰਸਨੁ ਕਰਣਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ੧ ॥
ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸੀਤਲ ਪੁਰਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ੨ ॥
ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ੩ ॥
ਤੁਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਹਮ ਦੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੬੨)

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਮਰੇ	ਪਮ	ਧਪ	ਸਾਂ
												ਜੀS	ਅS	ਕੇS	S
ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਮ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸ਼ਾ
ਦਾ	S	ਤੇ	ਪ੍ਰੀ	ਤS	ਮS	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮ	S	ਰੇ	S	ਮ	ਨੁ	ਜੀ	S
ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–				
ਵੇS	S	ਪ੍ਰ	ਭ	ਨਾS	SS	ਮੁS	ਚਿS	ਤੇ	S	ਰੇ	S				
										ਅੰਤਰਾ		ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ਼
												ਧ	S	ਨੁ	ਸੁ
ਧ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਵੇ	ਲਾ	ਜਿ	ਤੁ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਕS	ਰ	ਣਾ	S	ਹਉ	S	ਬ	ਲਿ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	–	ਰੇਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਧ	(ਮ)ਰੇ	–	ਮ	ਪ
ਹਾS	SS	ਰੀ	S	ਸS	ਤਿS	ਗੁ	ਰ	ਚ	ਰ	ਣਾ	S	ਹਉ	S	ਬ	ਲਿ
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	ਮਨ਼ੀ	ਧਨ਼ੀ	ਪਧ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ				
ਹਾS	SS	ਰੀ	S	ਸS	ਤਿS	ਗੁS	ਰS	ਚS	ਰS	ਣਾS	SS				

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥
ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ।
ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਤਿਨਹਿ ਤੁਮ ਜਾਤੇ ॥ ੨ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਇਤ ਊਤ ਦੇਖਉ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੩ ॥
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ਪ੬੨)

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਸਾ	–	ਰੇ	ਮ
												ਸੇ	ऽ	ਵ	ਕ
ਧ ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਰੇ	ਪਮ	ਧਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ
ਕੀ	ऽ	ਅ	ਰ	ਦਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਸਿ	ਪਿਆ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਜ	ਪਿ	ਜੀ	ऽ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਨ਼ੀਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ				
ਵਾ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਚऽ	ਰऽ	ਣऽ	ਤੁऽ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ				
										ਅੰਤਰਾ		–	ਮ	ਰੇ	ਮ
												ऽ	ਤੂ	ऽ	ਬੇ
ਪ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	–	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਅੰ	ਤੁ	ਕੋ	ऽ	ਵਿ	ਰ	ਲਾ	ऽ	ਜਾऽ	ऽऽ	ਣੈ	ऽ	ਗੁ	ਰ	ਪ੍ਰ	ਸਾ
ਨੀ	–ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਪਧ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਨ਼ੀਪ	ਧਮ	ਗਰੇ				
ऽ	ऽਦਿ	ਕੋ	ऽ	ਸऽ	ਬऽ	ਦਿऽ	ਪऽ	ਛਾऽ	ऽऽ	ਣੈऽ	ऽऽ				

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
ਤੇਰੀ ਓਟ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥ ੨ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਏ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੩ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ਪ੬੩)

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ
												ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਧ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮਗੇ	ਪਮ	ਧਪ	ਨੀ
ਪਾ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਦੀऽ	ऽऽ	ਨ	ਦਇ	ਆ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਤੇऽ	ऽऽ	ਰੀऽ	ऽ
ਧ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾਰੇਂ	ਨੀਸਾ				
ਓ	ऽ	ਟ	ਪੂ	ਰऽ	ਨऽ	ਗੋ	ऽ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਲਾऽ	ऽऽ				
										ਅੰਤਰਾ		ਮ	–	ਮ	ਮ
												ਅੰ	ऽ	ਤ	ਰ
ਪ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	–	ਮਂ	ਗਂ
ਜਾ	ऽ	ਮੀ	ऽ	ਸੋ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਪੂऽ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਦਾ	ऽ	ਨੁ	ਦੇ
–	ਗਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	–	ਮ	ਪਨੀ
ऽ	ਇ	ਸਾ	ऽ	ਧੂ	ऽ	ਕੀऽ	ऽ	ਧੂ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਦਾ	ऽ	ਨੁ	ਦੇऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਪਧ	ਮਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ				
ऽऽ	ਇ	ਸਾ	ऽ	ਧੂ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ਧੂऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽऽ				

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫

ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥
ਹਉ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਸੰਤਾ ਧੂਰੇ ॥ ੨ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿਧਾਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੬੩)

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
												ਮ	ਪ	ਧ	
ਸਥਾਈ				ਨੀ̱ਧ	ਨੀ̱	ਪਧ	ਪਧ	ਮ	–ਗ	ਰੇਨੀ̱	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ
				ਮੇS	ਰੇ	ਪ੍ਰS	ਭS	ਪ੍ਰੀ	SS	ਤS	ਮ	ਨਾ	S	ਮੁ	ਅ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪ	ਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਧਾ	S	ਰਾ	S	ਹਉ	ਸੁਣਿ	ਸੁ	ਣਿ	ਜੀ	S	ਵਾ	S	ਨਾS	SS	ਮੁ	ਤੁ
ਧ	ਨੀ̱	ਪ	–												
ਮਾ	S	ਰਾ	S												
ਅੰਤਰਾ				ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀ̱	ਧਨੀ̱	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
				ਤੂ	S	ਵ	ਡ	ਦਾS	S	ਤਾS	S	ਅੰ	S	ਤ	ਰ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	–	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ
ਜਾ	S	ਮੀ	S	S	ਸ	ਭ	ਮਹਿ	ਰ	ਵਿ	ਆ	ਪੂ	ਰS	ਨS	ਪ੍ਰS	ਭS
ਨੀ̱ਧ	ਨੀ̱ਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ												
ਸੁਆ	SS	ਮੀS	SS												

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਹ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾ ਲਾਗੈ ਹਾਵਾ ॥ ੧ ॥

ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੂ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਢੁ ਦੇ ਹਾਥੀ ॥ ੨ ॥

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥ ੩ ॥

ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰਿ ॥ ਬਿਨਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੬੩)

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ — ਤਾਲ ਰੂਪਕ

×	2		3		×			2		3	
					ਸਥਾਈ						
ਨੀਨੀ ਨੀ ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਪ
ਵਿਸ ਰੁ ਨਾ	ਹੀ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਦੀऽ	ऽਨ	ਦਇ	ਆ	ऽ	ਲਾ	ऽ
ਧ ਮ ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਧਨੀ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਪਧ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾਰੇ	ਨੀਸਾ
ਤੇ ऽ ਰੀ	ਸऽ	ਰऽ	ਣਿऽ	ਪੂ	ਰऽ	ਨऽ	ਕਿਰ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਲਾ	ऽऽ
					ਅੰਤਰਾ						
ਪਮ ਪ ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	–
ਜਹ ਚਿ ਤਿ	ਆ	ਵੈ	ਸੋ	ऽ	ਥਾऽ	ऽऽ	ਸੁ	ਹਾ	ऽ	ਵਾ	ऽ
ਰੇਂ ਰੇਂ ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਪ
ਜਿਤੁ ਵੇ ਲਾ	ਵਿ	ਸ	ਰਹਿ	ਤਾ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਗੈ	ਹਾ	ऽ	ਵਾ	ऽ

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥
ਜੇ ਸਉ ਖੇਲ ਖੇਲਾਈਐ ਬਾਲਕੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਖੀਰੇ ॥
ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਮਾਲੀ ਜੇ ਸਉ ਭੋਜਨ ਮੈ ਨੀਰੇ ॥
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥ ੧ ॥
ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਈ ਮੈ ਮੇਲਿਹੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
ਓਹੁ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਰੀ ਸਭ ਬੇਦਨ ਜਾਣੈ ਨਿਤ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ॥
ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਕਉ ਬਿਲਲਾਤਾ ॥
ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਤਾ ॥ ੨ ॥
ਹਉ ਭਈ ਉਡੀਣੀ ਕੰਤ ਕਉ ਅੰਮਾਲੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਕਦਿ ਨੈਣੀ ਦੇਖਾ ॥
ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਵਿਸਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥

ਇਹੁ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਈ ਕਰਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਵੇਸਾ ॥
ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਲਾਲੁ ਰਾਵਿਆ ਪਿਆਰਾ ਤਿਨ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸਾ ॥ ੩ ॥
ਮੈ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥
ਜਾ ਸਹਿ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਅੰਮਾਲੀ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਸਭ ਜਾਏ ॥
ਧਨੁ ਧਨੁ ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ਜਿਨ ਸਹੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥
ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਨ ਕੇ ਧੋਵਾ ਸਦ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥
ਜਿਚਰੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਾ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਚਰੁ ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥
ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਮਾਲੀ ਤਾ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇ ॥
ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਪਿਰੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ਅੰਮਾਲੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਲਗਿ ਪੈਰੇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੬੪)

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
												ਸਥਾਈ		ਮ	ਪ
														ਮੇ	ਰੇ
ਨੀ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਅੰ	ऽ	ਤ	ਰਿ	ਲੌ	ऽ	ਚਾ	ਮਿ	ਲऽ	ਣ॰	ਕੀ	ऽ	ਪਿਆ	–	ਰੇ	ਹਉ
ਪ–	ਮਪ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	–	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	–	ਮ	ਗ	ਰੇ	–
ਕਿਉ	ऽऽ	ਪਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਗੁ	ਰ	ਪੂऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਗਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਪ਼ਨ਼ੀ	ਸਾਰੇ	ਰੇ	ਰੇ
ਜੇ	ऽ	ਸਉ	ऽ	ਖੇ	ऽऽ	ਲ	ਖੇ	ਲਾ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ਬਾऽ	ऽऽ	ਲ	ਕੁ
–	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਧ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਨ਼ੀ	ਪਧ	ਮ	ਪ
ਰ	ਹਿ	ਨ	ਸ	ਕੈ	ऽ	ਬਿ	ਨੁ	ਖੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੈऽ	ऽऽ	ਮ̍	ਰੇ

												ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ
														ਮੇ	ਰੈ
ਮ	–	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–
ਅੰ	ऽ	ਤ	ਰਿ	ਭੁ	ਖ	ਨ	ऽ	ਉ	ਤ	ਰੈ	ਅੰ	ਮਾ	ऽ	ਲੀ	ऽ
ਨ਼ੀ	ਸ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪਪ
ਜੇ	ऽ	ਸਉ	ਭੋ	ਜ	ਨ	ਮੈ	ऽ	ਨੀऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ਮੇਰੈ
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪਂ	ਪ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	–	ਪਪ
ਮ	ਨਿ	ਤ	ਨਿ	ਪ੍ਰੇ	ऽ	ਮੁ	ਪਿ	ਰੰऽ	ऽऽ	ऽ	ਮ	ਕਾ	ऽ	ऽ	ਬਿਨੁ
ਰੇ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮਪ
ਦ	ਰऽ	ਸ	ਨ	ਕਿਉ	ऽऽ	ਮ	ਨੁ	ਧੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽ	ऽ	ਮੇਰੈ

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਧਾ ਜੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥
ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੜਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ ਭਵਜਲੁ ਜਿਤਾ ਚੂਕੀ ਕਾਂਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥
ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਰਹਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥
ਸੋ ਘਰੁ ਲਧਾ ਸਹਜ ਸਮਧਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਰਲੀਆਂ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੰਉ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੭੬)

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ — **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
						ਸਥਾਈ					
ਰੇਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ
ਗੁਰ	ਮਿ	ਲਿ	ਲ	ਧਾ	ऽ	ਜੀ	ऽ	ऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਮੁऽ
ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਖਧ	ਪਧ	ਮਮ	ਗ	ਰੇ
ਪਿ	ਆ	ਰਾ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ਇऽ	ऽऽ	ਹऽ	ਤਨੁ	ਮ	ਨੁ
ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਪ਼ਨ਼ੀ	ਸਾਰੇ	ਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਗਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ
ਦਿ	ਤ	ੜਾ	ਵਾऽ	ऽऽ	ਰੋ	ਵਾऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ਰਾ	ऽ	ਮ
						ਅੰਤਰਾ					
ਨ਼ੀਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	–	ਨੀਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–
ਤਨੁ	ਮ	ਨੁ	ਦਿ	ਤਾ	ऽ	ਭਵ	ਜ	ਲੁ	ਜਿ	ਤਾ	ऽ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੇਂ	ਗੰ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਚੂऽ	ऽऽ	ਕੀ	ਕਾਂ	ਣਿ	ਜ	ਮਾ	ऽ	ऽ	ਣੀ	ऽ	ऽ
ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਅਸ	ਥਿ	ਰੁ	ਥੀऽ	ਆ	ऽ	ਅੰऽ	ਮ੍ਰਿऽ	ਤऽ	ਪੀ	ऽ	ਆ
ਰੇਗ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	–
ਰਹਿ	ਆ	ऽ	ਆ	ਵ	ਣ	ਜਾ	ऽ	ऽ	ਣੀ	ऽ	ऽ

ਵਡਹੰਸੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ ਮੈਡੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥
ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥

ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਚੂਕੇ ਮਨਹੁ ਅਦੇਸਾ ॥
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣਾ ਸਚਾ ਮਾਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਹਜੇ ਦੀਤਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੭੬)

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ							
–	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇਮ	ਪ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਧਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪਨੀਸਾਂ	ਨੀ
ऽ	ਸੁऽ	ਣਿऽ	ਸ	ਜ	ਣ	ਸੁऽ	ਣਿऽ	ਸऽ	ਜ	ਣ	ਸੁ	ਣਿ	ਸ	ਜऽऽ	ਣ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਨ਼ੀਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਜੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮੈ	ਡ	ੜੇऽ	ऽऽ	ਮੀऽ	ਤਾऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮऽ
ਨ਼ੀਸਾ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇਗ	ਰੇਪ	ਮ	ਗਰੇ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਧਨ਼ੀ	ਪਧ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਗੁਰ	ਮੰ	ਤ੍ਰੁ	ਸ	ਬऽ	ਦੁऽ	ਸ	ਚੁऽ	ਦੀऽ	ऽऽ	ਤਾऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀਸਾ															
ਮऽ															
								ਅੰਤਰਾ							
–	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਧ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–
ऽ	ਸ	ਚੁ	ਸ	ਬ	ਦੁ	ਧਿਆ	ਇਆ	ऽ	ਮੰ	ਗ	ਲੁ	ਗਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ
–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ
ऽ	ਚੂऽ	ऽऽ	ਕੇऽ	ਮ	ਨ	ਹੁ	ਅ	ਦੇऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ऽ	ऽ
–	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–
ऽ	ਸੋ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਇਆ	ऽ	ਕऽ	ਤऽ	ਹਿ	ਨ	ਜਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ

ਪ਼	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧਪ	[ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਨ਼ੀਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਸ	ਦਾ	ऽ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਸੰ	ਗਿ	ਬੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀਸਾ															
ऽऽ															

ਵਡਹੰਸੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਮਨਸਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥
ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਬਖਸਿ ਲੀਆ ਖਿਨ ਮਾਹੀ ॥
ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ਜੀ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੭੭)

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ — **ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ**

×				0				×				0			
												ਸਥਾਈ		ਮ	ਪ
														ਪੂ	ਰੀ
ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ	–	–
ਆऽ	ऽऽ	ਸਾ	ਜੀ	ਮ	ਨ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਮੇ	ਰੇ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽਮ	ऽ	ऽ
ਪ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਰੇਪ	ਮ	ਗਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	–
ਮੋ	ਹਿ	ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਣ	ਜੀ	ਉ	ਸऽ	ਭਿऽ	ਗੁ	ਣऽ	ਤੇ	ऽ	ਰੇ	ऽ
ਸਾ	–	–	–	–	ਸਾ,	ਰੇ	ਮ								
ਰਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ,	ਪੂ	ਰੀ								
								ਅੰਤਰਾ							
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	–
ਸ	ਭਿ	ਗੁ	ਣ	ਤੇ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਠਾ	ऽ	ਕੁ	ਰ	ਮੇ	ऽ	ਰੇ	ऽ

ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪਨੀ	ਸਂਰੇਂ	ਰੇਂ	–	–	–	–	–
ਕਿ	ਤੁ	ਮੁ	ਖਿ	ਤੁ	ਧੁ	ਸਾ	ऽ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਹੀ	–	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
–	ਰੇਂਮਂ	ਗਂ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ
ऽ	ਗੁਣੁ	ਅ	ਵ	ਗੁ	ਣੁ	ਮੇ	ਰਾ	ਕਿ	ਛੁ	ਨ	ਬੀ	ਚਾ	ऽ	ਰਿਆ	ऽ
–	ਪਧ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	–	–,	ਮ	ਪ
ऽ	ਬਖ	ਸਿ	ਲੀ	ਆऽ	ऽऽ	ਖਿ	ਨ	ਮਾ	ऽ	ਹੀ	ऽ	ऽ	ऽ,	ਪੂ	ਰੀ

ਵਡਹੰਸੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ॥

ਕਿਆ ਸੁਣੇਦੋ ਕੂੜੁ ਵੰਞਨਿ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਿਆ ॥

ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਅਰ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਸੁਣੇਦੇ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੭੭)

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ — **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

ਸਥਾਈ

×			0			×			0		
ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇਗ	ਰੇਪ	ਮਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	–	–
ਕਿਆ	ऽ	ਸੁ	ਣੇऽ	ऽऽ	ਦੋऽ	ਕੂ	ऽ	ऽ	ੜੁ	ऽ	ऽ
ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	–
ਵੰ	ਞ	ਨਿ	ਪ	ਵਣ	ਝੁ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਰਿ	ਆ	ऽ	ऽ
ਧ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਵੰ	ਞ	ਨਿ	ਪ	ਵਣ	ਝੁऽ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਰਿऽ	ਆ	ऽ	ऽ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਸੁਣੀ	ਅ	ਰ	ਤੇ	ਪ	ਰ	ਵਾ	ऽ	ਣੁ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਜੋऽ	ऽऽ	ਸੁऽ	ਣੇ	ऽ	ਦੇ	ਸऽ	ਚੁऽ	ਧऽ	ਣੀ	ऽ	ऽ

ਵਡਹਸੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕੁ ॥

ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥

ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੭੭)

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ						
ਰੇ	–	ਮ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ
ਲੋ	ऽ	ਇ	ਣ	ਲੋऽ	ऽऽ	ऽ	ਈऽ	ਡਿ	ऽ	ऽ	ਠ
ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਪਿਆ	ਸ	ਨ	ਬੁऽ	ऽऽ	ਝੈऽ	ਮੁऽ	ऽऽ	ਘ	ਣੀ	ऽ	ऽ
ਰੇਮ	ਪਧ	ਪਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	–
ਪਿਆ	ਸऽ	ਨਾऽ	ਬੁऽ	ऽऽ	ਝੈ	ਮੂ	ऽ	ਘ	ਣੀ	ऽ	ऽ
ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਗਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	–
ਪਿਆ	ਸ	ਨऽ	ਬੁऽ	ऽऽ	ਝੈऽ	ਮੂ	ऽ	ਘ	ਣੀ	ऽ	ऽ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਨਾ	ਨਕ	ਸੇ	ਅ	ਖ	ੜੀ	ਆਂ	ऽ	ਬਿ	ਅਂ	ऽ	ਨਿ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਪਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਜਿ	ਨੀ	ਡਿ	ਸੰ	ਦੋ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਪਿ	ਰੀ	ऽ	ऽ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਜਿ	ਨੀ	ਡਿ	ਸੰऽ	ਦੋ	ऽ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਪਿ	ਰੀ	ऽ	ऽ
ਰੇਮ	ਪਧ	ਪਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	–
ਜਿऽ	ਨੀऽ	ਡਿऽ	ਸੰ	ਦੋ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਪਿ	ਰੀ	ऽ	ऽ

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫

ਛੰਤੁ ॥

ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾਂ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥
ਜਨ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥
ਹਰਿ ਮਨਹਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥
ਦੁਖ ਨਾਸ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ਤਨ ਤੇ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਈਸਹ ਜੈ ਜਏ ॥
ਮੋਹ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾਂ ਜਿਨ ਘਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੂਠਾ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੭੭)

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਪਧ	ਮ	–	ਮਗ	ਰੇਗ	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ
								ਤਿऽ	ਨ	ऽ	ਖੰऽ	ਨੀऽ	ਐ	ऽ	ऽ

ਰੇ ਮ ਗ ਰੇ | – – ਸਾਰੇ ਸਾਨ਼ੀ | ਪ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸਾਂ | ਰੇਮ ਪਧ ਮ ਗਰੇ
ਵੰ ਞਾਂ ऽ ऽ | ऽ ऽ ਜਿਨ ਮੇਰਾ | ਹ ਰਿ ਪ੍ਰ ਭੁ | ਡੀऽ ऽऽ ਠਾ ऽऽ

ਸਾ ਨ਼ੀ – – | – – – ਨ਼ੀ | ਨ਼ੀ ਸਾ – ਰੇ | – ਮ – ਪ
ਰਾ ऽ ऽ ऽ | ऽ ऽ ऽ ਮ | ਜ ਨ ऽ ਚਾ | ऽ ਖਿ ऽ ਅ

ਪ – ਪ ਧ | ਮ ਗਰੇ ਸਾ ਨ਼ੀ | ਰੇ ਮ ਪ ਨੀ | ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ –
ਘਾ ऽ ਣੇ ऽ | ਹ ਰਿऽ ਹ ਰਿ | ਅੰ ऽ ਮ੍ਰਿ ਤੁ | ਮੀ ऽ ਠਾ ऽ

ਨੀਪ ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਰੇਂ | ਨ਼ੀਪ ਮਪ ਧਮ ਗਰੇ
ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ | ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਰੇ ਮ ਪ | ਮਪ ਧਨ਼ੀ ਧਨ਼ੀ ਪ
ਹ ਰਿ ਮ ਨਹਿ | ਮੀऽ ˘˘ ਠਾऽ ऽ

– ਧ ਮ ਪ | ਨੀ – ਸਾਂ – | – ਰੇਂ ਰੇਂ ਮਂ | ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀ
ऽ ਪ੍ਰ ਭੂ ऽ | ਤੂ ऽ ਠਾ ऽ | ऽ ਅ ਮਿ ਉ | ਵੁ ऽ ਠਾऽ ऽ

– ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ | ਨ਼ੀ ਧ ਨ਼ੀ ਪ | ਪਪ ਧ ਮ ਪ | ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਨ਼ੀ ਪ
ऽ ਸੁ ਖ ਭ | ਏ ऽ ऽ ऽ | ਦੁਖ ਨਾ ऽ ਸ | ਭऽ ਰऽ ਮ ਬਿ

ਧਪ ਮਪ ਧ ਪ | ਮ ਗ ਰੇ – | – ਮਰੇ ਮ ਪ | ਮਪ ਧਨ਼ੀ ਧਨ਼ੀ ਪ
ऽऽ ऽऽ ऽ ਸ | ਤ ਨ ਤੇ ऽ | ऽ ਜਪਿ ਜ ਗ | ਦੀऽ ऽऽ ਸਈ ਸਹਿ

ਧਪ ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਰੇਂ | ਨ਼ੀਪ ਮਪ ਧਮ ਗਰੇ
ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਜ | ਏऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ।

ਛੰਤੁ ॥

ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਾਮ ॥
ਸੰਗਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮ ॥
ਸੰਮਾਇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਆਪਹਿ ਜਾਣੀਐ ॥
ਤਹ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥
ਆਪਿ ਗੁਪਤਾ ਆਪਿ ਮੁਕਤਾ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਖਾਨਾ ॥
ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੫੭੮)

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪਧ	ਨ਼ੀ	ਧਨ਼ੀ	ਪਧ	ਮ	ਗਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ
				ਮਿ	ਲਿ	ਜ	ਲੁ	ਜਙ	ਲ	ਹਿਙ	ਖਙ	ਟਾ	ਙ ਙ	ਨਾਙ	ਙ
ਸਾ	–ਸ	ਸਾ	ਸਾ	ਪ਼	–	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	–	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਗਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ
ਰਾ	ਙਮ	ਸੰ	ਗਿ	ਜੋ	ਙ	ਤੀ	ਙ	ਜੋ	ਙ	ਤਿ	ਮਿ	ਲਾ	ਙ ਙ	ਨਾਙ	ਙ

ਅੰਤਰਾ

×				2				0				3			
ਸਾ	–ਸਾ			ਮ	ਪ	–	ਪ	ਨ਼ੀਧ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
ਰਾ	ਙਮ			ਸੰ	ਮਾ	ਙ	ਇ	ਪੂਙ	ਙ	ਰ	ਨ	ਙ	ਪੁ	ਰ	ਖ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇ	ਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਨੀ
ਕ	ਰ	ਤੇ	ਙ	ਙ	ਆਙ	ਙ ਙ	ਪਿ	ਆਙ	ਙ ਙ	ਪ	ਹਿ	ਙ	ਜਾਙ	ਙ	ਣੀ
ਸਾਂ	–	–	–	–	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਐ	ਙ	ਙ	ਙ	ਙ	ਤਹ	ਸੁੰ	ਨਿ	ਸ	ਹ	ਜਿ	ਸ	ਮਾਙ	ਙ ਙ	ਙ	ਧਿ

ਨ਼ੀਧ ਨ਼ੀ ਮ ਪ – ਰੇ ਮ ਮ ਪ – ਨੀ ਸਾਂ ਪਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ

ਲਾਃ ਃ ਗੀ ਃ ਃ ਏ ਃ ਕੁ ਏ ਃ ਕੁ ਵ ਖਾਃ ਃ ਃ ਃ ਃ ਣੀਃ

ਨ਼ੀਪ ਮਪ ਧਮ ਗਰੇ

ਐਃ ਃ ਃ ਃ ਃ ਃ ਃ

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ

ਨਾਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਗਿਆਨਕਾਂ ਨੇ ਸੋਰਠਿ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਖਮਾਜ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸ਼ੁੱਧ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਨਿਸ਼ਾਦ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਗ੍ਰਹ ਸੁਰ ਮੱਧਿਅਮ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਆਸ ਸੁਰ ਰਿਸ਼ਭ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗੁਪਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਕੁਝ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਸਾ, ਰੇ ਗੁ ਸਾ ਰੇ, ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਪਰ ਰਾਗ ਧਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁੱਧ ਗੰਧਾਰ ਮੱਧਿਅਮ ਤੋਂ ਪਰਤਣ ਵੇਲੇ "ਮ ਗ ਰੇ" ਸੁਰਾਵਟ ਦੁਆਰਾ ਮੀਂਡ ਨਾਲ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾ ਵੇਲੇ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ (ਗੰਧਾਰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿਚ) 6 ਸੁਰ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ–ਸ਼ਾਡਵ ਹੈ । ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰੂਪ–ਰੇਖਾ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਵਿਚ

'ਰੇਂ ਨੀ ਧ, ਮ ਪ ਧ ਮ ਰੇ, "ਸੁਰਾਵਲੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਰੇ (ਮ) ਮ ਪ, ਨੀ ਸਾਂ

ਅਵਰੋਹ : ਰੇਂ, ਨੀ ਧ, ਮ ਪ ਧ ਮ, ਰੇ, ਨ਼ੀ, ਸਾ ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਸਾ, ਮ ਰੇ, ਮ ਪ, ਧ, ਮਰੇ, ਨ਼ੀ ਸਾ ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ

1. ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਨ਼ੀ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਨੀ ਸਾ ਰੇ, ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਧ਼ ਮ਼ ਰੇ, ਰੇ ਮ਼ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਧ਼ ਪ਼, ਰੇ ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਧ਼ ਮ਼, ਧ਼ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ, ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਨੀ ਸਾ ਰੇ,

   ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ਮ ਰੇ, ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ਮ ਰੇ,

   ਮ ਮ ਰੇ, ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ ।
2. ਮ ਮ ਰੇ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ, ਮ ਰੇ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਮਰੇ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਧ ਪ, ਧ ਮ ਰੇ, ਧ ਧ ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਮ ਰੇ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ ਨੀ ਧ ਪ, ਪਧ ਮ ਪ ਸਾਂ ਪ, ਧ ਮ ਰੇ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ ਨੀ, ਪ ਧ ਮ ਪ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ, ਪ ਮ ਧ ਪ ਨੀ ਧ, ਪ ਧ ਮ ਪ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ, ਪ ਧ ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ, ਨੀ ਧ ਪ, ਨੀ ਨੀ ਧ ਪ ਮ ਪ ਸਾਂਪ, ਧ ਮ ਰੇ, ਨੀ ਨੀ ਧ ਧ ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਮ ਰੇ, ਪ ਮਰੇ, ਮਮ ਰੇ, ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ ।

3. ਮ ਮ ਰੇ, ਮ ਮ ਰੇ ਸਾ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਨੀ, ਨੀ, ਨੀ, ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨ਼ੀ ਪ ਪ ਧ ਮ ਪ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ, ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ, ਰੇ, ਰੇਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨ਼ੀ ਧ ਪ, ਪ ਮ ਧ ਪ ਨ਼ੀ ਪ ਸਾਂ ਨੀ ਰੇਂ, ਪ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ, ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਮੰ ਰੇਂ, ਮੰ ਰੇਂ ਮੰ ਪੰ, ਮੰ ਰੇ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ, ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਧ ਪ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ ਪ ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨ਼ੀ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਪ, ਨ਼ੀ ਪ ਪ, ਧ ਧ ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਮ ਰੇ, ਪ ਮ ਰੇ, ਮ ਰੇ, ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ ।

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੧ ਤਿਤੁਕੇ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ॥
ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਸੋ ਸੋ ਖਾਕੂ ਰਲਸੀ ॥
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਵਖੰਡਨੁ ਸਭਿ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦੇਸੀ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ ॥
ਮਾਣਸੁ ਬਪੁੜਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਆ ਤਿਸ਼ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥
ਐਸਾ ਧਨੁ ਦੀਆ ਸੁਖ ਦਾਤੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬਹੀ ਜਾਈ ॥
ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੨ ॥
ਮਨ ਨਾਮ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥
ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੇ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ੩ ॥
ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਇਆਲਾ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਕਿਆ ਹਮ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰਾ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੦੮)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ
												ਹ	ਰਿ	ਜੀ	ਉ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮ	ਗਰੇ	–	ਪ	ਪ	ਧ
ਤੇ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ਦਾऽ	ऽऽ	ਤੀ	ऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਜਾ	ऽऽ	ऽ	ਮਾ	ਣ	ਸੁ

ਮਮ	ਮਗ	ਰੇ	–	–	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਮਰੇ	ਮ	ਪ
ਬऽ	ਪੁऽ	ੜਾ	ऽ	ऽ	ਕਿਆ	ऽ	ਸਾ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਹੀ	ऽ	ऽ	ਕਿਆ	ਮ	ਪ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਗ	ਗਰੇ				
ਕ	ऽ	ਮੁ	ਹ	ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ				

ਅੰਤਰਾ

												–	ਮ	ਮ	ਮ
												ऽ	ਕਿ	ਸੁ	ਹਉ
ਪ	–	ਨੀ	–	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ
ਜਾ	ऽ	ਚੀ	ऽ	ऽ	ਕਿ	ਸੁ	ਆ	ਰਾ	ऽ	ਧੀ	ऽ	ਜਾ	ਸ	ਭੁ	ਕੋ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	–	ਪਧ	ਮ	ਪ
ਕੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਹੋ	ऽ	ਸੀ	ऽ	ऽ	ਜੋऽ	ऽ	ਜੇ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਮੰ	ਗੰਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ	–	ਨੀ
ਦੀ	ऽ	ਸੈ	ऽ	ਵ	ਡਾऽ	ऽऽ	ਵ	ਡੇऽ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਸੋ	ऽ	ਸੋ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	–	ਪਧ	ਮ	–
ਖਾ	ऽ	ਕੂ	ऽ	ਰऽ	ਲऽ	ਸੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨਿਰ	ਭਉ	ऽ
ਮ	ਗਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	–	ਮਰ	ਮ	ਪ
ਨਿ	ਰੰऽ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਰੁ	ਭ	ਵ	ਖੰऽ	ऽऽ	ਡ	ਨੁ	ऽ	ਸਭਿ	ਸੁ	ਖ
ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਗ	ਗਰੇ				
ਨ	ਵ	ਨਿ	ਧਿ	ਦੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਸੋऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ				

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ ॥ ੧ ॥

ਸੰਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਬੀਆ ॥

ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੋ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਕੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾਈਐ ॥
ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥
ਰਸਨਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤਕ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥ ੩ ॥
ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਆਹੀ ॥
ਬੂਡਤ ਮੋਹ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੧੦)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ			ਪ	ਪਧ	ਪਧ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਰੇਗ	–ਨ਼ੀ	ਸਾ	[ਮ] ਰੇ	–	ਮ	ਪ
			ਸੰ	ਤऽ	ਨऽ	ਬਿ	ਨੁ	ਅऽ	ਵऽ	ऽਰੁ	ਨ	ਦਾ	ऽ	ਤਾ	ऽ
ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਪ	ਰੇ	–	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਪ	ਧ
ਬੀ	ऽऽ	ਆ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਸ	ਰ	ਣਿ	ਪ	ਰੈऽ	ऽऽ	ਸਾ	ऽ
ਮ	ਗਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਮਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ
ਧੂ	ऽऽ	ਕੀ	ऽ	ਸੋ	ਪਾऽ	ਰ	ਗ	ਰਾ	ऽ	ਮੀ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮ	ਗਰੇ												
ਆऽ	ऽऽ	ऽ	ਸੰऽ												

ਅੰਤਰਾ				ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	–	–	ਸੰਾਸਾ	ਸੰਾ	ਨੀ
				ਤ	ਨੁ	ਸੰ	ऽ	ਤ	ਨੁ	ਕਾ	ऽ	ऽ	ਧਨੁ	ਸੰ	ऽ
ਸੰਾਰੇਂ	ਨੀ	ਸੰਾ	–	–	ਨੀਨੀ	ਨੀ	–	ਸੰਾ	ਨੀ	ਸੰਾ	–	ਨੀ	ਸੰਾ	ਨੀਸੰਾ	ਰੇਂ
ਤऽ	ਨ	ਕਾ	ऽ	ऽ	ਮਨੁ	ਸੰ	ऽ	ਤ	ਨ	ਕਾ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ऽऽ	ऽ
ਨੀ	–	ਧ	ਪ	–	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਨੀਸੰਾ	ਰੇਂਰੇਂ	ਨੀ	ਧਪ	–	ਪਧ	ਮ	ਮ
ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੰऽ	ਤ	ਪ੍ਰ	ਸਾऽ	ऽਦਿ	ਹ	ਰਿऽ	ऽ	ਨਾऽ	ऽ	ਮੁ
ਮ	ਮਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	–	ਮਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸੰਾ	ਸੰਾ	ਨੀ	ਸੰਾ	ਨੀਸੰਾ	ਰੇਂਰੇਂ
ਧਿਆ	ऽऽ	ਇਆ	ऽ	ऽ	ਸਰ	ਬ	ਕੁ	ਸ	ਲ	ਤ	ਬ	ਥੀ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨੀਧ	ਪਧ	ਮ	ਗਰੇ												
ਆऽ	ऽऽ	ऽ	ਸੰऽ												

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥
ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ੧ ॥

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਧੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਾਵ ਮਲੋਆ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈਕੂ ਦੇਸਾ ॥
ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਉ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ੨ ॥
ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਕਰੈ ਸੁ ਭਲਾ ਮਨਾਈਐ ॥
ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀਜੈ ਇਉ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥
ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸਭੁ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੧੧)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ			–	ਮ	ਗਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ
												ਙ	ਸੁ	ਨਿਙ	ਮੀਙ
ਮ	ਰੇ	–	–	–	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ		–	ਧ	ਮ	ਪ
ਤਾ	ਙ	ਙ	ਙ	ਙ	ਸੁ	ਨਿ	ਮੀ	ਤਾ	ਙ	ਙ		ਙ	ਸੁ	ਨਿ	ਮੀ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪ	-	ਨੀ	–	ਨੀ
ਤਾ	ਙ	ਙ	ਙ	ਙ	ਙ	ਙ	ਙ	ਙ	ਙ	ਙ	ਙ	ਙ	ਧੂ	ਙ	ਰੀ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	–	ਪਧ	ਮ	ਮ
ਕਉ	ਙ	ਬ	ਲਿ	ਜਾਙ	ਙ ਙ	ਙ	ਙ	ਈ	ਙ	ਙ	ਙ	ਙ	ਇਹੁ	ਮ	ਨੁ
ਮ	–ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ			
ਤੇ	ਙ ਙ	ਰਾ	ਙ	ਭਾਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਈਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ			

ਅੰਤਰਾ

×				2				0				3			
–	ਮਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਨੀ	–	ਸਾਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਙ	ਏਙ	ਕੁ	ਪਿ	ਤਾ	ਙ	ਏ	ਙ	ਕਸ	ਕੇ	ਹ	ਮ	ਬਾਙ	ਙ ਙ	ਰਿ	ਕ
–	ਨੀ	–	ਨੀ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ
ਙ	ਤੂ	ਙ	ਮੈ	ਰਾਙ	ਙ ਙ	ਗੁ	ਰ	ਹਾ	ਙ	ਙ ਙ	ਙ	ਈ	ਙ	ਙ	ਙ
–	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ
ਙ	ਸੁ	ਨਿ	ਮੀ	ਤਾ	ਙ	ਙ	ਙ	ਜੀਙ	ਙ ਙ	ਉ	ਹ	ਮਾ	ਙ	ਰਾ	ਙ

–	ਪਧ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	–	– ਸਾਸਾ		ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ
ऽ	ਬਲਿ	ਬ	ਲਿ	ਜਾ	ऽऽ	ਸੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ ਹਰਿ		ਦ	ਰ	ਸ	ਨੁ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਧ ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ		ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ			
ਦੇ	ऽ	ਹੁ	ਦਿ	ਖਾऽऽऽ	ऽऽ	ऽऽ		ਈ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ			

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਮੂਰਖਿ ਜਾਤਾ ਰੇ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥
ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਜਾਨਿਆ ਦੂਰੀ ਰੇ ॥ ੨ ॥
ਹਰਿ ਬਿਅੰਤੁ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਵਰਨਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਹੋਇ ਕੈਸੋ ਰੇ ॥
ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸੋ ਰੇ ॥ ੩ ॥
ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਤਰਿਆ ਰੇ ॥
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸੁਣਿਆ ਪੇਖਿਆ ਸੇ ਫਿਰਿ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਰਿਆ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੧੨)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	

ਸਥਾਈ

ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਹ	ਰਿ	ਆ	ਰਾ	ਧਿ	ਨ	ਜਾ	ऽ	ਨਾ	ਰੇ	ऽ	ऽ
ਨੀਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਹਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਗੁਰੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਕऽ	ਰऽ	ਤਾऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ

ਪਧ	ਮ	ਮ	ਮ	–ਰੇ	ਰੇਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਸਾ
ਹਰਿ	ਜੀ	ੳੁ	ਨਾ	ऽਮੁ	ਪਰਿ	ੳੁऽ	ਰਾ	ਮ	ਦਾ	ऽ	ਸੁ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਧ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਕੋ	ਟਿ	ਬ੍ਰਹ	ਮੰ	ਡ	ਕੋ	ਠਾ	ਕੁ	ਰੁ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਸਰ	ਬ	ਜੀ	ਆ	ऽ	ਕਾ	ਦਾ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪਪ
ਪ੍ਰ	ਤਿ	ਪਾ	ਲੈऽ	ਨਿ	ਤ	ਸਾऽ	ਰਿऽ	ਸऽ	ਮਾ	ਲੈ	ਇਕੁ
ਪਧ	ਮ	ਮ	ਮਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਗਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰੇ
ਗੁਨੁ	ਨ	ਹੀ	ਮੂऽ	ਰ	ਖਿ	ਜਾऽ	ऽ ऽ	ਤਾ	ਰੇ	ऽ	ऽ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਨਾ ਬਾਤ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਅੰਦੇਸਰੋ ਤੇ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਗਇਆ ॥
ਸਹਜ ਸੈਨ ਅਰੁ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਊਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸਇਆ ॥ ੧ ॥

ਦੇਖਹੁ ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ॥

ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਸੋ ਰਿਦੈ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋਇ ਦੂਤ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਤ ਤੇ ਭਇਆਨਕ ਭਇਆ ॥
ਕਰਹਿ ਬੇਨਤੀ ਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਨਇਆ ॥ ੨ ॥
ਜਹ ਭੰਡਾਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਖੁਲਿਆ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਹ ਲਇਆ ॥
ਏਕੁ ਰਤਨੁ ਮੋਕ ਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥਿਆ ॥ ੩ ॥
ਏਕ ਬੂੰਦ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੋ ਤਾ ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ ਨ ਮੁਆ ॥
ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਉਪੇ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੧੨)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ

ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਪਧ	ਮ	–	ਮਗ	ਰੇਗ	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ
								ਦੇS	ਖਹੁ	S	ਅS	ਚS	ਰ	S	ਜੁ
ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਗ	ਰੇ	–	–	–	–	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	–
ਭਇ	SS	ਇਆ	S	S	S	S	S	ਜਿ	ਹ	ਠਾ	S	ਕੁ	ਰ	ਕਉ	–
ਮਰੇ	ਪਮ	ਧਨ	ਨ਼ੀ	ਧਪ	ਧ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸੁS	ਨS	ਤS	ਅ	ਗਾS	ਧਿ	ਬੋ	ਧਿ	ਸੋ	S	S	ਰਿ	ਦੇ	S	ਗੁ	ਰਿ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਮ	ਗਰੇ								
ਦਇ	S	ਆS	SS	SS	SS	SS	SS								
						ਅੰਤਰਾ		ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–
								ਜਿ	ਠਾ	S	ਬਾ	S	ਤ	ਕੋ	S
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ
ਬ	ਹੁ	ਤੁ	ਅੰ	ਦੇS	ਸ	ਰੋ	S	ਤੇ	S	S	ਮਿ	ਟੇS	SS	ਸ	ਭਿ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ
ਗਇ	S	SS	S	ਆ	S	S	S	ਸ	ਹ	ਜ	ਸੇ	S	ਨ	ਅ	ਰ
–	ਪਧ	ਮ	ਮ	ਮ	–ਗ	ਰੇ	–	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
S	ਸੁਖ	ਮ	ਨ	ਨਾ	SS	ਰੀ	S	ਊ	S	ਧ	ਕ	ਮ	ਲ	ਬਿ	ਗ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਮ	ਗਰੇ								
ਸ	S	SS	SS	ਇਆ	SS	SS	SS								

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਹਮ ਮੈਲੇ ਤੁਮ ਊਜਲ ਕਰਤੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂ ਦਾਤਾ ॥
ਹਮ ਮੂਰਖ ਤੁਮ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣੇ ਤੂ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾ ਗਿਆਤਾ ॥ ੧ ॥
ਮਾਧੋ ਹਮ ਐਸੇ ਤੂ ਐਸਾ ॥
ਹਮ ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਨੀਕੋ ਠਾਕੁਰ ਦੇਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਮ ਸਭ ਸਾਜੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਤੁਮ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ੨ ॥
ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੋ ਨ ਜਾਨਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥
ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਈ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੇ ਬਾਲਾ ॥ ੩ ॥
ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਟਲ ਸੁਲਿਤਾਨ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਾਚੈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਇਹੈ ਹਵਾਲਾ ਰਾਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ੧੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੧੩)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
												ਸਥਾਈ		ਮ	ਪ
														ਮਾਂ	ऽ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਧੋ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹऽ	ਮऽ	ਐ	ऽ	ਸੇ	ऽ	ਤੂ	ऽ	ਐ	ऽ	ਸਾ	ऽ
–	ਧ	ਮ	–	ਮ	–ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਧਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ
ਹ	ਮ	ਪਾ	ऽ	ਪੀ	ऽऽ	ਤੁ	ਮ	ऽ	ਪਾ	–	ਪ	ਖੰऽ	ऽ	ਡ	ਨ
–	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਰੇ	ਮਪ
ऽ	ਨੀ	ऽ	ਕੋ	ਠਾ	ऽ	ਕੁ	ਰ	ਦੇऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਸਾऽ

ਅੰਤਰਾ

–	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–
ऽ	ਹ	ਮ	ਮੈ	ਲੇ	ऽ	ਤੁ	ਮ	ऽ	ਉ	ਜ	ਲ	ਕऽ	ਰ	ਤੇ	ऽ
–	ਨੀਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ
–	ਹਮ	ਨਿ	ਰ	–	ਗੁ	ਨ	ਤੂ	ਦਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ऽ	ऽ
–	ਧ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	–	ਪਧ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ऽ	ਹ	ਮ	ਮੂ	ਰऽ	ਖऽ	ਤੁ	ਮ	ऽ	ਚऽ	ਤੁ	ਰ	ਸਿਆਂ	ऽऽ	ਨੇ	ऽ
ਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ		
ਤੂ	ਸਰ	ਬ	ਕ	ਲਾ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਗਿਆ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤਾऽ	ऽऽ		

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਮਾਤਾ ਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨ ਹਾਰੇ ॥
ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥
ਮਾਧੌ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ॥
ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਹਾਰੋ ਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਜਾਨੈ ॥
ਤੂ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥ ੨ ॥
ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥
ਰੂੜੋ ਗੂੜੋ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੋ ਊਚੌ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੩ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਣੀ ॥
ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੧੩)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਮਰੇ	ਪਮ	ਧਪ	ਨੀ
												ਮਾऽ	ऽऽ	ਧੋऽ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧਪ	ਪ	ਧ	ਮ	–ਗ	ਰੇ	–	–	ਰੇਨੀ	ਧ	ਨੀ
ਤੁ	ऽ	ਠਾऽ	ऽ	ਕ	ਰऽ	ਸਿ	ਰਿ	ਮੋ	ऽऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਈऽ	ਹਾ	ऽ
ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗਰੇ	ਨੀ	ਸਾ				
ਊ	ऽ	ਹਾ	ਤੁ	ਹਾऽ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ਧੋ	ऽऽ	ਰਾ	ऽ				
										ਅੰਤਰਾ		–	ਮ	ਮ	ਮ
												ऽ	ਮਾ	ਤ	ਗ
ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਰ	ਭ	ਮ	ਹਿ	ਆ	ਪਨ	ਸਿ	ਮ	ਰऽ	ਨੁ	ਦੇ	ऽ	ऽ	ਤਹ	ਤੁ	ਮ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਮੰ	ਗੰਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	–	ਧ	ਪ	–	ਪਧ	ਮ	ਪ
ਰਾऽ	ऽऽ	ਖ	ਨऽ	ਹਾ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪਾऽ	ਵ	ਕ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮਗ	ਰੇ	–	–	ਮਰੇ	ਮ	ਪ
ਸਾऽ	ऽऽ	ਗਰ	ਅ	ਥਾ	ऽ	ਹ	ਲ	ਹ	ਰऽ	ਮਹਿ	ऽ	ऽ	ਤਾऽ	ਰਹੁ	ऽ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਧਮ	ਗਰੇ				
ਤਾ	ऽ	ਰ	ਨ	ਹਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ				

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਨੁ ਪਿਆਰੇ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥
ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਸੰਤ ਹਮਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ੧ ॥

ਹਮ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇਵਾ ਦੇਵੀ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥
ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਹਮ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੨ ॥
ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਿਉ ਪੂੰਜੀ ਸਉਪੀ ਤਉ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਧੋਖਾ ॥
ਧਰਮ ਰਾਇ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰੈਗੋ ਜਉ ਫਾਟਿਓ ਸਗਲੋ ਲੇਖਾ ॥ ੩ ॥
ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੧੪)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
								ਮ	ਪ	ਧ	ਨੀ
							ਸਥਾਈ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਧ
								ਹ	ਮ	ਸੰ	ऽ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ̱	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
ਤ	ਨ	ਸਿਉ	ऽ	ਬ	ਣਿ	ਆ	ਈ	ਪੂ	ऽ	ਰ	ਬਿ
ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗਰੇ	ਰੇ	–	ਰੇ	ਨੀ̱	ਧ	ਨੀ̱
ਲਿऽ	ਖਿऽ	ਆ	ऽ	ਪਾ	ऽ ऽ	ਈ	ऽ	ਇ	ਹੁ	ਮ	ਨੁ
ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧਧ	ਪਧ	ਮਰੇ	ਨੀਸਾਂ				
ਤੇ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਭਾऽ	ऽ ऽ	ਈऽ	ऽ ऽ				
						ਅੰਤਰਾ					
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਹ	ਮ	ਸੰ	ਤ	ਨ	ਕੀ	ਰੇ	ऽ	ਨੁ	ਪਿਆ	ऽ	ਰੇ

ਰੇਂ ਰੇਂ ਮੰ ਮੰਗੰ ਗੰਰੇਂ ਰੇਂਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ – –
ਹ ਮ ਸੰ ਨऽ ਨऽ ਕੀऽ ਸ ਰ ਹ ਣਾ ऽ ऽ

ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਨ਼ੀ ਧ ਪ ਧਪ ਮਪ ਧ ਮ –ਗ ਰੇ
ਸੰ ਤ ਹऽ ऽ ਮਾ ऽ ਰੀ ਓऽ ऽਟ ਸ ਤਾ ऽऽ ਣੀ

ਰੇਪ ਪ ਗਰੇ ਸਾ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾਸਾ ਸਾ
ਸੰऽ ਤ ਹऽ ਮਾ ऽऽ ਰਾ ਗਹ ਣਾ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ॥
ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥
ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੧੮)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧ
						ਮੇ	ਰਾ	ਬੈऽ	ऽऽ	ऽ	ਦੁ	ਗੁ	ਰੂ	ऽ	ਗੋ
ਮ	–	ਮ	ਰੇ	–	–	–	–	ਮ	ਮਗ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਵਿੰ	ऽ	ਦਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹ	ਰਿऽ	ਰऽ	ਰਿ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਅਉ
ਦੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–
ਖ	ਧੁ	ਮੁ	ਖਿ	ਦੇ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਟੈ	ऽ	ਜ	ਮ	ਕੀ	ऽ

ਧਮ	ਧਪ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪ								
ਛੰਡ	ਡ ਡ	ਡ ਡ	ਡ	ਧਾਡ	ਡ								

ਅੰਤਰਾ

								–	ਮਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	–
								ਡ	ਜਨ	ਮ	ਜ	ਨ	ਮ	ਕੇ	ਡ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	–	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਮ	ਮਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਡ	ਦੂ	ਖ	ਨਿ	ਵਾਡ	ਡ ਡ	ਰੇ	ਡ	ਡ	ਸੂਡ	ਕਾ	ਡ	ਮ	ਨੁਡ	ਸਾ	ਡ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	–	ਮਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਧਾ	ਡ	ਡ ਡ	ਡ	ਰੇ	ਡ	ਡ	ਡ	ਡ	ਦਰ	ਸ	ਨੁ	ਭੇ	ਡ	ਟ	ਤ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	–	ਪਧ	ਮ	–	ਮ	ਮਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਹੁੰਡ	ਡ ਡ	ਤ	ਨਿ	ਹਾ	ਡ	ਲਾ	ਡ	ਡ	ਹਰਿ	ਕਾ	ਡ	ਨਾ	ਡ ਡ	ਮੁ	ਬੀ

ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਨ਼ੀ	ਧਪ
ਚਾਡ	ਡ ਡ	ਡ ਡ	ਡ ਡ	ਰੈਡ	ਡ ਡ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੇਰੋ ॥
ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੋ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੋ ॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ।

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਊਚੋ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥
ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੋ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸਰੋ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰੋ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੧੮)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਪ	ਪਧ	ਮ	ਗਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ
				ਪ੍ਰ	ਭ	ਜੀ	ऽ	ਤੂऽ	ऽऽ	ਮੇऽ	ਰੇऽ	ਠਾ	ऽऽ	ਕੁऽ	ਰੁऽ
ਮ	–	ਮ	ਰੇ	ਰੇਰੇ	ਮਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ਨੇ	ऽ	ਰੋ	ऽ	ਹਰਿ	ਚਰ	ਣ	ਸ	ਰ	ਣ	ਮੋ	ਹਿ	ਚੇ	ऽ	ऽऽ	ऽ
ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮ	ਗਰੇ												
ਰੋऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਮ	–	ਮ	ਪ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–
				ਅੰ	ऽ	ਤ	ਰ	ਕੀ	ऽ	ਗ	ਤਿ	ਹੁ	ਮ	ਹੀ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਜਾऽ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਤੁ	ਝ	ਹੀ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਹਿ	ਨਿ	ਬੇऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ
ਰੋ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਬ	ਖ	ਸਿऽऽ	ਲੈ	ऽ	ਹੁ	ਸਾ	ਹਿऽ	ਬऽ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਮ	–ਗ	ਰੇ	ऽ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ
ਅ	ਪੁऽ	ਨੇ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਖ	ਖ	ਤੇ	ऽ	ਕ	ਰਿ	ਫੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਮ	ਗਰੇ												
ਰੋऽ	ऽऽ	ऽऽऽऽ													

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥
ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥
ਭਲੋ ਸਮੂਰਤੁ ਪੂਰਾ ॥
ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ੩੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੧੮)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ
												ਭ	ਲੋ	ऽ	ਸ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ
ਮੂ	ऽ	ਰ	ਤੁ	ਪੂऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਸਾਂ	ऽ	ਤਿ	ਸ
ਪ	ਮ਼ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਮ	ਪ
ਹ	ऽਜ	ਆ	ऽ	ਨੰ	ऽ	ਦ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਜ	ਪਿ	ਵਾ	ऽ	ਜੇ	ऽ
ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਮ	ਮਰੇ				
ਅ	ਨ	ਹ	ਦ	ਤੂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ				
										ਅੰਤਰਾ		–	ਮ	ਮ	ਮ
												ऽ	ਭ	ਏ	ਕ੍ਰਿ
ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮੰ
ਪਾ	ऽ	ਲ	ਗੁ	ਰੂ	ऽ	ऽ	ਗੋ	ਵਿੰ	ऽ	ਦਾ	ऽ	ਸ	ਗ	ਲ	ਮ
ਮ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	–	ਧਧ	ਧ	ਧ
ਨੋ	ऽ	ਰ	ਥ	ਪਾ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ਏ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਅਸ	ਥਿ	ਰ

ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮਗ	ਰੇ	–	–	ਮਰੇ	ਮ	ਪ
ਭऽ	ਏऽ	ऽ	ਲਾ	ऽऽ	ਗਿऽ	ਹ	ਰਿ	ਚ	ਰऽ	ਣੀ	ऽ	ऽ	ਗੋऽ	ਵਿੰ	ਦ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਨ਼ੀ	ਧਪ	ਧਮ	ਮਰੇ				
ਕੇ	ऽ	ਗੁ	ਣ	ਗਾਂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਏऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ				

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸੁਭ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰੋ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੋ ਮੀਤ ॥

ਦੂਣ ਚਊਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੩੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੧੮)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ **ਤਾਲਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
					ਸਥਾਈ						
ਨੀ	–	ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਮੇ	ऽ	ਰੋ	ਗੁਰੁ	ਰ	ਖ	ਵਾऽ	ऽऽ	ਰੋऽ	ਮੀ	ऽ	ਤ
ਧ	ਮ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਪ	ਪਧ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਦੂ	ऽ	ਣ	ਚਉ	ऽ	ਣੀ	ਦੇऽ	ਵ	ਡਿ	ਆ	ऽ	ਈ
ਮ	ਪਧ	ਪਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	–	ਸਾ
ਸੋऽ	ऽऽ	ਭਾऽ	ਨੀ	ऽ	ਤਾ	ਨੀऽ	ऽ	ऽ	ਤ	ऽ	ऽ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਮ	ਪਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਗੁ	ਰ	ਕੇ	ਚਰ	ਨ	ਬ	ਸੇ	ਰਿ	ਦ	ਭੀ	ਤ	ਰਿ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮੰ	ਮੰਗਂ	ਗਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	—
ਸੁਃ	ਭ	ਲ	ਖਣ	ਪੁਃ	ਭਿ	ਕੀ	ऽ	ऽ	ਨੇ	ऽ	ऽ
ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	—ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਭਏ	ऽ	ਕ੍ਰਿਃ	ਪਾ	ऽਲ	ਪੂ	ਰਨ	ਪ	ਰ	ਮੇ	ਸ	ਰ
ਮ	ਪਧ	ਪਧ	ਮ	—ਗ	ਰੇਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	—	—
ਲਃ	ऽਮ	ਨਿਃ	ਧਾ	ऽਨ	ਮਨਿ	ਚੀ	ऽ	ऽ	ਨੇ	ऽ	ऽ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਹਮਰੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ ਕਾਈ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਣਿ ॥
ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥ ੧ ॥
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਣ ॥
ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਦਿਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥
ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ੧੬ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੧੯)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਮ	ਰੇ	ਨ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧ
				ਸਾ	ऽ	ਚਾ	ऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਹਿ	ਬੁ	ਸ	ਦ	ਮਿ	ਹਰ

ਮ	—	—	ਰੇ	ਰੇ	—	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮ	ਪ
ਵਾ	ऽ	ऽ	ਣ	ਬੰ	ऽ	ਧੁ	ਪਾ	ਇਆ	ऽ	ਮ	ਰੈ	ਸऽ	ਤਿऽ	ਗੁ	ਰਿ
ਧ	ਮ਼	ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੁਨੀ	ਧਨ਼ੀ	ਪਧ	ਮਪ
ਪੂ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ਹੋ	ऽ	ਈ	ਸ	ਰ	ਬ	ਕ	ਲਿ	ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਣ												
ਅੰਤਰਾ				ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਹ	ਮ	ਰੀ	ऽ	ਗ	ਣ	ਤ	ਨ	ऽ	ਗ	ਣੀ	ਆ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	—	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ
ਭਾऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽऽ	ਅ	ਪ	ਣਾ	ऽ	ਬਿ	ਰ	ਦੁ	ਪ	ਛਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀ	—	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਮ	ਪ	—	ਮਪ	ਨੀਸ਼ਾ	ਪ	ਧ
ऽ	ऽ	ऽ	ਣਿ	ਹਾऽ	ऽऽ	ਥऽ	ਦੇऽ	ऽ	ਇ	ਹਾ	ऽ	ਖੇऽ	ऽऽ	ਕ	ਰਿ
ਮ	—ਗ	ਰੇ	—	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਧਨ਼ੀ	ਪਧ	ਮਪ
ਅ	ऽਪੁ	ਨੇ	ऽ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਰੰ	ਗੁ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਣਿ												

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥

ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਟਾਇਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦੋਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥

ਅਟਲ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫਲ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ੪੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੨੦)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਪ	ਧ	ਮ	–ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
				ਮੇ	ਗ	ਸ	ਤਿ	ਗੁਂ	ਰੁਂ	ਹ	ਖ	ਵਾ	ऽ ऽ	ਲਾ	ऽ
ਮ	–	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	–	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	–
ਹੇ	ऽ	ਅ	ऽ	ਧਾ	ऽ	ਰਿ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਹਾऽ	ਥऽ	ਦੇ	ऽ
ਮ	–ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ
ਰਾ	ऽ ऽ	ਖਿਆ	ਹਰਿ	ਗੋ	ऽ	ਵਿ	ਦੁ	ਨ	ਵਾ	ऽ	ਨਿ	ਰੋऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ
ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਮ	ਗਰੇ												
ਆऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਮ	–	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ
				ਤਾ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਗਇ	ਆ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭਿ	ऽ	ਆ	ਪਿ	ਮਿ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ऽ ऽ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਜ	ਨ	ਕੀ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਜ	ਰ	ਖਾऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂਰੇਂ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ
ਈ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸਾ	ਧ	ਸੰऽऽ	ਗ	ਤਿ	ਤੇ	ऽ	ਸ	ਭ	ਫ	ਲ

ਮ	–ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ
ਪਾ	ऽऽ	ਏ	ऽ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਕੈ	ऽ	ਬ	ਲਿ	ਜਾਂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਮ	ਗਰੇ
ਈऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਏ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥
ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪੂਰਨ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥ ੧ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਹੋਏ ਸਰਬ ਦਇਆਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ੫੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੨੧)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

ਸਥਾਈ

×			2		3		×			2		3	
ਨੀ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪ	ਮ	ਪ
ਪਾ	ऽ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹੁ	ਮੁ	ਪੂ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਮੇਰੈ	ਨਾऽ	ऽ	ऽ	ਲਿ
ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–	ਪਮ	ਧਪ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਧ	–	ਪ	–
ਗੁ	ਰਿ	ਪੂ	ਰੈ	ऽ	ਪੂ	ऽ	ਰੀऽ	ऽऽ	ਸਭ	ਰਾ	ऽ	ਖੀ	ऽ
ਧ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਮ	ਰੇ
ਹੋ	ऽ	ਇ	ਸ	ਰ	ਬ	ਦਇ	ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਲ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	—
ਜੀ	ऽ	ਅ	ਜੰ	ਤੁ	ਸ	ਭਿ	ਹ	ਰਿ	ਕੇ	ਕੀ	ऽ	ਏ	ऽ
ਰੇਂ	—	ਪਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	—	—	ਸਾਂ	—	—	—
ਸੋ	ऽ	ਈ	ਸੰ	ऽ	ਤ	ਸ	ਹਾ	ऽ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ
ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਧ	ਮ	ਮ	—	ਮ	ਰੇ
ਅਪੁ	ਨੇ	ਸੇ	ਵ	ਕ	ਕੀ	ऽ	ਆऽ	ऽ	ਪ	ਰਾ	ऽ	ਖੇ	ऽ
ਸਾਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਮ	ਰੇ
ਪੂਰ	ਰ	ਨ	ਭ	ਈ	ऽ	ਬ	ਡਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸਿਕਦਾਰਹੁ ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥
ਉਮਰਾਵਹੁ ਆਗੈ ਝੇਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥
ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੂਕਾਰਾ ॥
ਲਬਧਿ ਆਪਣੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥
ਤਹ ਸਾਚ ਨਿਆਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਊਹਾ ਸਮ ਠਾਕੁਰੁ ਸਮ ਚੇਰਾ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲਤ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ੩ ॥
ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ॥
ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੨੧)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
									ਸਥਾਈ	ਮ	ਪ
										ਅ	ਬ

ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ
ਢੂ	ਢ	ਨ	ਕऽ	ਤਹੁ	ਨऽ	ਜਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਗੋ	ऽ
ਮਪ	ਸਾਂ	ਪ	ਪਧ	ਮ	—	ਮਗ	ਗਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ		
ਬਿऽ	ऽ	ਦ	ਭੇऽ	ਟੇ	ऽ	ਗੁਰ	ਗੋऽ	ਸਾऽ	ਈऽ		

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	—
ਮਿ	ਲਿ	ਪੰ	ਚਹੁ	ਨ	ਹੀ	ਸਹ	ਸਾ	ਚੁ	ਕਾ	ਇਆ	ऽ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	—	ਮਂ	ਮਂਗਂ	ਗਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ
ਸਿ	ਕ	ਦਾ	ਰਹੁ	ऽ	ऽ	ਨਹ	ਪऽ	ਤੀऽ	ਆ	ਇਆ	ਉਮ
ਨੀ	—	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪਪ
ਰਾ	ऽ	ਵਹੁ	ਆ	ਗੈ	ऽ	ਭੇऽ	ऽ ऽ	ऽ	ਗ	ऽ	ਮਿਲਿ
ਪਧ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਧਧ	ਮਮ	ਗਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ		
ਰਾऽ	ਜ	ਨ	ਰਾऽ	ਮ	ਨਿऽ	ਬੇऽ	ऽ ऽ	ਰਾ	ऽ ऽ		

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਹੁ ॥ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਹੁ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਲਹਿਆ ॥ ੧ ॥

ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਓ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥

ਅਨਦ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਮੰਗਲ ਸਿਉ ਘਰਿ ਆਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਚੀ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ॥ ੨ ॥
ਸਗਲ ਪਰਾਛਤ ਲਾਥੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿਨਾ ਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥ ੩ ॥

ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ।। ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ ।।
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ।। ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ।। ੪ ।। ੨ ।। ੫੨ ।।

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੨੧)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ (ਦੋ ਗੰਧਾਰ ਸਹਿਤ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×	2	0	3
ਸਥਾਈ	ਸਾਂਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨ਼ੀਧ ਪ	– ਧਪ ਧ ਮ	ਮਗ ਰੇਗ –ਨ਼ੀ –ਸਾ
	ਅऽ ਪੁऽ ਨਾऽ ऽ	ऽ ਹੋऽ ऽ ਇਓ	ਗੁऽ ਰੁऽ ਮਿਹ ऽਰ
(ਸਾ) ਮ – ਮ ਰੇ	ਰੇ ਗੁ ਰੇ ਗੁ	ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ	ਮਰੇ ਪਮ ਧਪ ਨ਼ੀ
ਵਾ ऽ ਨਾ ऽ	ਅ ਨ ਦ ਸੂ	ऽ ਖ ਕ ਲਿ	ਆऽ ऽऽ ਣऽ ਮੰ
ਧ ਧ ਪ –	– ਮਪ ਨੀ ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਰੇਂ ਸਾਂਨ਼ੀ
ਗ ਲ ਸਿਉ ऽ	ऽ ਘਰਿ ਆ ਏ	ਕऽ ਰਿऽ ਇ ਸ	ਨਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ
ਧਪ ਮਪ ਧਮ ਗਰੇ			
ਨਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ			
ਅੰਤਰਾ	ਮ ਮ ਮ –	ਪ – ਨੀ ਨੀ	ਸਾਂ – – ਨੀ
	ਹਿ ਰ ਦੈ ऽ	ਨਾ ऽ ਮ ਵ	ਸਾ ऽ ऽ ऽ
ਸਾਂਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ – ਸਾਂ –	ਨੀਸਾਂ ਰੇਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ	ਨੀ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ
ਇਹੁ ऽ ऽ ਘਰਿ	ਬੈ ऽ ਠੇ ऽ	ਗੁऽ ਰੂऽ ऽ ऽ	ਧਿਆ ऽ ऽऽ ऽ
ਨ਼ੀ – ਧ ਪ	ਪ ਧ ਮ ਪ	ਮਪ ਸਾਂ ਪ ਧ	ਮ – ਗ ਰੇ
ਇਹੁ ऽ ऽ ऽ	ਗੁ ਰਿ ਪੂ ऽ	ਰੈऽ ऽ ਸ ਚੁ	ਕਹਿ ऽ ਆ ऽ
– – – –	ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ	ਰੇ ਮ ਪ –	ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਗੁਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ
ऽ ऽ ऽ ऽ	ਸੌ ऽ ਸੁ ਖੁ	ਸਾ ऽ ਚਾ ऽ	ਲऽ ऽऽ ਹਿऽ ऽऽ

ਰੇਂਸਾਂ ਨ਼ੀਪ ਪਮ ਗਰੇ

ਆਂਤ ऽऽ ऽऽऽऽ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੀ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ ॥
ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥

ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥
ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ੨ ॥
ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਕਲਿ ਰਾਖੀ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥ ੩ ॥
ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
ਖੋਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੨੧)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			ਮ	ਰੇ	ਰ	ਪ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ	ਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
				ਸੰ	ऽ	ਤ	ਹੁ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਮऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਮਿ	ਨਿऽ	ਸऽ
ਮ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਰੇ	ਪਮ	ਧਪ	ਧ
ਤ	ਰੀ	ਐ	ऽ	ਊ	ऽ	ਠ	ਤ	ਬੈ	ऽ	ਠ	ਤ	ਹऽ	ਰਿऽ	ਹऽ	ਰਿ
ਮ	ਗਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਪਮ	ਮਪ
ਧਿਆऽऽ	ਈਐ	ऽ		ਅ	ਨ	ਦਿ	ਨੁ	ਸੁ	ऽ	ਕ੍ਰਿ	ਤੁ	ਕऽ	ਰੀऽ	ਐऽ	ऽऽ

ਨ਼ੀਸਾਂ ਰੇਂਰੇਂ ਨ਼ੀਧ ਪਧ

ऽऽ ऽऽ ऽऽऽऽ

ਅੰਤਰਾ				ਮ	ਮ	ਮ	–	ਪ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ
				ਗੁ	ਰ	ਪੂ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀਨੀ	ਨੀ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸੇਂ
ਧਾ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ਪ੍ਰਭਿ	ਪੂ	ऽ	ਰੀ	ਲੋ	ऽ	ਚ	ਹ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–
ਰੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕ	ਰਿ	ਇਸ	ਨਾ	ऽ	ਨੁ	ਗ੍ਰਿ	ਹਿ	ਆऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਪਧ	ਮਪ
ਏ	ऽ	ऽ	ऽ	ਅ	ਨ	ਦ	ਤ	ਗ	ਲ	ਸੁ	ਖ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ												
ਏऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥
ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ੨ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾਟਿਆ ਜਮ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ ਮਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥
ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸਭਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥
ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅਟਲ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੫੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੨੨)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮ	ਗਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
				ਹ	ਰਿ	ਕੀ	ऽ	ਪ੍ਰੇऽ	ऽऽ	ਮऽ	ਭऽ	ਗ	ਤਿऽ	ਮ	ਨੁ
ਮ	ਗ	ਰੇ	–	–	–	ਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–	ਪਧ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ਲੀ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨਿ	ਤ	ਬਾ	ऽ	ਜੇ	ऽ	ਅऽ	ਨऽ	ਹऽ	ਤ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ												
ਬੀऽ	ऽऽ	ਨਾऽ	ऽऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਮ	–	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ
				ਸੁ	ऽ	ਖ	ਸ	ਹ	ਜ	ਆ	ऽ	ਨੰ	ऽ	ऽ	ऽ
ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ਦਾ	ऽ	ऽ	ਪ੍ਰਭੁ	ਮਿ	ਲਿ	ਓ	ऽ	ਮ	ਨਿ	ਭਾ	ऽ	ਵੰ	ऽ	ऽऽ	ऽ
ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ਦਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪੂ	ਰੈ	ਗੁ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ऽ	ਧਾ	ऽ	ऽऽ	ऽ
ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਧ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ਰੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਗ	ਤਿ	ਭਈ	ऽ	ऽ	ਹ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ												
ਰੀऽ	ऽऽ	ऽऽऽऽ													

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਦਹਦਿਸ ਛਤ੍ਰ ਮੇਘ ਘਟਾ ਘਟ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਇਓ ॥
ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਨੀਦ ਨਹੁ ਨੈਨਹ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਇਓ ॥ ੧ ॥
ਹੁਣਿ ਨਹੀ ਸੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥
ਏਕ ਕੋਸਰੋ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲਾਲੁ ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੋ ਆਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਸੁਖਦਾਇਓ ॥
ਮੰਦਰਿ ਚਰਿ ਕੈ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰਉ ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿ ਆਇਓ ॥ ੨ ॥
ਹਉ ਹਉ ਭੀਤਿ ਭਇਓ ਹੈ ਬੀਚੋ ਸੁਨਤ ਦੇਸਿ ਨਿਕਟਾਇਓ ॥
ਭਾਂਭੀਰੀ ਕੇ ਪਾਤ ਪਰਦੋ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਦੂਰਾਇਓ ॥ ੩ ॥
ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਰਬ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਗਰੋ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਓ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਤਉ ਦਇਆਰੁ ਬੀਠਲੋ ਪਾਇਓ ॥ ੪ ॥
ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਅੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥
ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਓ ॥
ਸਰਬ ਗੁਨਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੧੧ ॥ ੬੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੨੪)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ (ਦੋ ਗੰਧਾਰ ਸਹਿਤ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇਗੁ	ਸਾਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
						ਹੁ	ਣਿ	ਨS	ਹੀS	S	ਸੰ	ਦੇ	ਸ	ਰੋ	S
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	–	–	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ"	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ
ਮਾ	S	ਇਓ	S	S	S	S	S	ਏ	S	ਕ	ਕੋ	S	ਸ	ਰੋ	S
–	ਧਪ	ਧ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–ਰੇ	ਰੇਰੇ	ਮਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–
S	ਸਿS	ਧਿ	ਕ	ਰ	ਤ	ਲਾ	Sਲੁ	ਤਬ	ਚਤੁ	ਰ	ਪਾ	S	ਤ	ਰੋ	S
ਨੀਸ	ਰੇਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਮ	ਗਰੇ										
ਆS	SS	SS	SS	ਇਓS	SS										
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ
								ਦ	ਹ	ਦਿ	ਸ	ਛ	S	S	ਤ੍ਰ

ਸਾਂ – ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ – ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ

ਮ ऽ ਘ ਘ ਟਾ ऽ ਘ ਟ ਦਾ ऽ ਮ ਨਿ ਚੜ ਮਨ ਕਿ ਝ

ਨੀ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਨ਼ੀ – ਮ ਪ

ਰਾ ऽ ऽऽ ऽ ਇਓ ऽ ऽ ऽ

ਪ ਧ ਮ ਪ ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਪ

ਸੇ ऽ ਜ ਇ ਕੇਂऽ ऽऽ ਲੀ ऽ

– ਪਧ ਮ ਮ ਮ –ਮ ਗ ਰੇ ਮ ਰੇ ਮ ਪ ਨੀ – ਸਾਂ ਸਾਂ

ऽ ਨੀऽ ਦ ਨਹੁ ਨੈ ऽऽ ਨ ਹ ਪਿ ਰੁ ਪ ਰ ਦੇ – ਸਿ ਸਿ

ਪਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨ਼ੀਧ ਪਧ ਮਮ ਗਰੇ

ਧਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਇਓ ऽऽ

ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇਗੁ ਸਾਰੇ ਮ ਮ ਪ ਪ ਨੀ –

ਸ ਭੁ ਰਹਿ ਓऽ ऽ ਅੰ ਦੇ ਸ ਰੇ ऽ

ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ – – – – – ਸਾਂ – ਸਾਂ ਰੇਂ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ ਪ

ਮਾ ऽ ਇਓ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ਜੋ ऽ ਚਾ ऽ ਹ ਤ ਸੋ ऽ

ਧਪ ਮਪ ਧ ਪ ਮ ਗ ਰੇ – ਮ ਰੇ ਮ ਪ ਨੀ – ਸਾਂ ਸਾਂ

ਗੁऽ ਰੂऽ ऽ ਮਿ ਲਾ ऽ ਇਓ ऽ ਸ ਰ ਬ ਗੁ ਨਾ ऽ ਨਿ ਧਿ

ਪਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨ਼ੀਧ ਪਧ ਮਮ ਗਰੇ

ਰਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਇਓ ऽऽ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖਦਾਰੀ ॥
ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥
ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਇਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥
ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੈਸਾ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥
ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥
ਪਿਛਲੇ ਅਉਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥
ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥
ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥
ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈਐ ॥
ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨੰਤੀ ॥
ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੬੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੨੪)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ (ਦੋ ਗੰਧਾਰ ਸਹਿਤ) **ਤ੍ਰਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
												ਸਥਾਈ		ਮ	ਪ
														ਹ	ਰਿ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮਗ	ਰੇ	ਰੇ
ਜੀ	ऽ	ਉ	ਨਿ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਣਿ	ਆ	ऽ	ਤੂ	ऽ	ਮਾ	ऽऽ	ਣ	ਨਿ
ਰੇ	–	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮਗ	ਰੇਰੇ	ਰੇਰੇ
ਚੀ	ऽ	ਜਿਆ	–	ਚੀ	ऽ	ਜ	ਕ	ਰੇऽ	ऽ	ਮੇ	ਰਾ	ਗੋ	ऽऽ	ਵਿਦੁ	ਤੇਰੀ
ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧਪ	
ਕੁऽ	ਦऽ	ਰ	ਤਿ	ਕਉ	ऽ	ਕੁ	ਰ	ਬਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਣऽ		

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	–	ਮ	ਧ ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਗ	ਈ	ऽ	ਬ	ਹੋ	ऽ	ऽ	ੜੁ	ऽ	ਬੰ	ऽ	ਦੀ	ਛੋऽ	ऽ	ऽ	ੜੁ
ਨੀ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ
ਨਿ	ਰੰ	ऽ	ਕਾ	ऽ ऽ	ਰੁऽ	ਦੁ	ਖ	ਦਾ	ऽ	ऽ ऽ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ऽ
ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	–	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਮਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਕ	ਰ	ਮੁ	ਨ	ਜਾ	ऽ	ਣਾ	ऽ	ऽ	ਧਰ	ਮੁ	ਨ	ਜਾ	ऽ ऽ	ਣਾ	ऽ
–	ਨੀ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ
ऽ	ਲੋ	ऽ	ਭੀ	ਮਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਧਾऽ	ऽ ऽ	ऽ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ऽ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮਗ	ਰੇ	ਰੇਰੇ
ऽ	ਨਾ	ਮੁ	ਪऽऽ	ਰਿਓ	ऽ	ਹੈ	ऽ	ਭऽ	ਗऽ	ਤੁ	ਗੋ	ਵਿੰ	ਦऽ	ਕਾ	ਇਹ
ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਨ਼ੀ	ਧਪ		
ਰਾऽ	ऽ ऽ	ਖ	ਹੁ	ਪੈ	ऽ	ਜ	ਤੇ	ਮਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਰੀऽ	ऽ ऽ		

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਪਰਮੇਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ॥

ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥

ਸੰਤਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਨੀ ਆਈ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੭੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੨੮)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਸਾਂ–	ਪ	ਪਧ	ਮ	–	ਮਗ	ਰੇਗ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
				ਸੰs	ss	ਤਹੁ	s	s	ਸੁਖੁ	ਹੋ	s	ਆs	ss	ਸ	ਵ
ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਮ	ਰੇ	–	–	–	–	ਰੇ	–	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	–
ਬਾs	ss	ਈ	s	s	s	s	s	ਪਾ	s	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮ	ਪ੍ਰ	s
ਮਰੇ	ਪਮ	ਧਪ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਪ	ਪ	–	ਮਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–
ਰs	ਨs	ਪs	ਰ	ਮੇs	ss	ਸ	ਰੁ	s	ਰਵਿ	ਰਹਿ	ਆ	ਸ	ਭ	ਨੀ	s
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ												
ਜਾs	ss	ਈs	ss												
				ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਮ	–	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	–
						ਪ	ਰ	ਮੇ	s	ਸ	ਰਿ	ਦਿ	s	ਤਾ	s
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ
ਬੰ	s	ਨਾ	s	s	s	ਦੁ	ਖ	ਰੋ	s	ਗ	ਕਾ	ਡੇs	ss	ਰਾ	s
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	–	–	–	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਭੰs	s	ਨਾ	s	s	s	s	s	ਅ	ਨ	ਦ	ਕ	ਰ	ਹਿ	ਨ	ਰ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–
ਨਾs	ss	s	s	ਰੀ	s	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਪ੍ਰ	ਭਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	s
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ												
ਧਾs	ss	ਰੀs	ss												

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਸੁਖ ਸਾਂਦਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਇਆ ॥
ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜਿਨਿ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੋਲੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥ ਦਾਸੁ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ੮੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੨੯)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ — **ਇਕਤਾਲ (ਦੋ ਗੰਧਾਰ)**

ਸਥਾਈ

×		0		2		0		3		4	
ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਮਰੇ	ਮ	ਮ	ਮ	–	ਧਪ
ਸੰ	ऽ	ਤਹੁ	ਸਾ	ਚੇ	ऽ	ਕੀऽ	ਵ	ਡਿ	ਆ	ਈ	ਜਿਨਿ
ਪਪ	ਪ	ਪਧ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਰੇਗ਼	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਸਾਸਾ
ਅਚ	ਰ	ਜऽ	ਸੋ	ਭ	ਬऽ	ਣਾऽ	ऽ ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ਜਿਨਿ
ਰੇਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਨ਼ੀ	ਧਪ
ਅਚ	ਰ	ਜ	ਸੋ	ਭ	ਬ	ਣਾऽ	ऽ ऽ	ਈऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ

ਅੰਤਰਾ

×		0		2		0		3		4	
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–
ਸੁ	ਖ	ਸਾਂ	ਦਿ	ਘ	ਰਿ	ਆ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ऽ	ऽ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–
ਨਿੰ	ऽ	ਦ	ਕ	ਕੈऽ	ऽ ऽ	ਮੁ	ਖਿ	ਛਾऽ	ऽ	ਇਆ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਧ	ਮ	ਰੇ
ਪੂ	ऽ	ਰੈऽ	ऽ	ਗੁ	ਰਿ	ਪ	ਹਿ	ਰਾऽ	ऽ	ਇਆ	ऽ

ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ
ਬਿ	ਨ	ਸੇ	ऽ	ਦੁ	ਖ	–	ਸ	ਬਾऽ	ऽ ऽ	ਇਆ	ऽ ऽ
ਮਪ	ਸਾਂ										
ਸੰऽ	ऽ										

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ

ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਬੜਾ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਮਧੁਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ । ਸਾਡੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ । (ੳ) ਕਾਫੀ, ਥਾਟ, (ਅ) ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ ਦਾ ਅਤੇ (ੲ) ਪਟਦੀਪ ਅੰਗ ਦਾ ।' ਇਥੇ ਸੀ ਇਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਮੰਨੀ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਨਿਸ਼ਾਦ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ੜਜ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ "ਪਗੁ" ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਅਤਿਅੰਤ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਹੈ । ਧਨਾਸਰੀ ਅਤੇ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਵਿਚ ਇਨੀ ਨੇੜਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਧਾਰਣ ਗਿਆਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਨਿਖੇੜਨ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਭੁਲੇਖਾ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਕਈ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਮੁਹਾਂਦਰੇ ਇਨੇ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਅਲਪ ਗਿਆਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਾਇਕ ਵੀ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਭੇਦ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨੋ ਅਸਮਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਧਨਾਸਰੀ ਦਾ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਰਾਗ ਧਾਨੀ ਵੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਹਨ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਨਿਖੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਹ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵਡਾ ਨਿਯਮ ਹੈ । ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਭਿੰਨਤਾ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਹੈ "ਵਾਦੀ ਭੇਦ : ਰਾਗਾਂ ਭੇਦ" ਅਰਥਾਤ ਕਈ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਸੁਰ ਸਮਾਨ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨ ਲਗਦੇ ਹੋਣ ਪਰ ਵਾਦੀ ਦੇ ਭੇਦ ਕਾਰਣ ਉਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮੱਧਿਅਮ ਹੈ ਅਤੇ ਧਨਾਸਰੀ ਦਾ ਪੰਚਮ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਗ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਭਿੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਹੈ । ਕਾਫੀ ਥਾਟ ਦੇ ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚ ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ ਦੇ ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਰੂਪਾਂਤਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਕਾਫੀ ਥਾਟ ਦਾ ਧਨਾਸਰੀ ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ ਦੇ ਧਨਾਸਰੀ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਣ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਾਫੀ ਥਾਟ ਦੇ ਧਨਾਸਰੀ (ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਕੋਮਲ ਹਨ) ਨੂੰ ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਈਏ, ਭਾਵ ਰਿਸ਼ਭ, ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ ਕਰ ਦਈਏ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਵਿਚ ਧਨਾਸਰੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਾਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਣ ਲਈ "ਨ਼ੀ ਸ ਗੁ ਮ ਪ, ਗੁ, ਸ ਗੁ ਮ ਪ ਗੁ, ਪ ਗੁ, ਰੇ ਸ" ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਬਹੁਤ ਸਹਾਈ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਆਰੋਹ : ਸ, ਨ਼ੀ ਸ, ਗੁ ਮ ਪ, ਨੀ ਸਂ ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਂ ਨੀ ਧੁ ਪ, ਮ ਗੁ, ਪ ਗੁ, ਮ ਗੁ ਰੇ ਸ । ।
ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਸ, ਗੁ ਗੁ ਪ, ਮ ਪ ਗੁ, ਰੇ ਸ ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ :—

1. ਸ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸ, ਸਰੇ ਸਸ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਗੁ਼ ਮ਼ ਪ਼, ਗੁ਼ ਮ਼ ਪ਼,

ਗੁ਼ ਮ਼ ਧ਼ ਪ਼, ਧ਼ ਧ਼ ਪ਼ ਮ਼ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ, ਪ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਗੁ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸ, ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸਰੇ ਨ਼ੀ ਸ ਗੁ,

ਰੇ ਸ, ਨ਼ੀ ਸ ਗੁਮ ਪ ਗੁ, ਸਸ ਗੁਗੁ ਪਗੁ, ਮਗੁ, ਰੇ ਸ, ਨ਼ੀ ਰੇ ਸ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਧ਼ ਮ਼

ਪ਼ ਸ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸ ।

2. ਸ, ਰੇ ਰੇ ਸ ਨ਼ੀ ਸ, ਨ਼ੀ ਸ ਗੁ ਗੁ ਮ, ਗੁਮ ਸਗੁ ਮ ਪ ਗੁ ਮ ਪ, ਸਰੇ ਸਸ, ਗੁਗੁ, ਮਪ ਸ ਮ,

ਪ ਮ ਪ, ਸਗੁ ਮ ਪ ਗੁ ਮ ਪ, ਗੁ ਮ ਪ ਪ, ਧ ਮ ਪ ਗੁ ਸਗੁ ਮ ਧ ਪ, ਪ ਧ ਮ ਪ ਗੁਮ ਨੀ ਧ ਪ,

ਧਪ ਧਪ ਪ ਮਪ, ਨੀ ਧਪ, ਨੀ ਨੀ ਧ ਪ, ਪ ਮਪ ਗੁ, ਮ ਪ ਸਂ ਨੀਧ ਪ ਨੀ ਨੀ ਧ ਮ ਪ,
ਨੀ ਧ ਪ, ਪ ਧ ਮ ਪ ਸਂ ਰੇਂ ਨੀ ਨੀ ਸਂ ਨੀ ਨੀ ਧ ਪ, ਧ ਧ ਪ ਪ ਮਪ ਗੁ, ਪ ਗੁ, ਰੇਸ,
ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸ ।

3. ਨ਼ੀ ਸ ਗੁ ਮ ਪ, ਮ ਪ ਗੁ, ਮ ਪ, ਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਪ, ਨੀ ਨੀ ਧਪ ਮਪ ਗੁ ਮ ਪ, ਮ ਪ ਗੁ ਮ

ਪ ਨੀ ਸ, ਸਂਨੀ ਧਪ ਮ ਪ ਗੁ ਮ ਪ ਨੀ ਮ, ਪ ਨੀਸਂ ਨੀ ਨੀ, ਧਪ ਧਪ ਧਮਪ ਨੀ ਨੀ ਸਂ, ਪਨੀ

ਸਂਰੇਂ ਨੀਸਂ, ਗੁਂ, ਗੁਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਂ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਂਨੀ, ਨੀ ਸਂ ਗੁਂ, ਰੇਂ ਸਂ, ਨੀ ਸਂ ਮਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਮਂ,

ਨੀ ਸ ਗੁਂ ਪਂ, ਮਂ ਪਂ ਗੁ, ਪਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਂ, ਨੀ ਸਂ ਮਂਗੁਂ ਰੇਂ ਸਂ, ਨੀ ਸਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਂ, ਨੀ ਸਂ ਰੇਂ
ਰੇਂ ਸਂ, ਨੀ ਨੀ ਧਧ ਪਪ ਮਪ ਗੁ, ਧਪ ਮਪ ਗੁ, ਪਗੁ, ਰੇ ਮ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸ ।

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ॥
ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ ॥

ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ-ਉਬਾਰੇ ॥ ੨ ॥

ਤੇਰਾ ਵਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖੀਐ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਅਗਮ ਰੂਪ ਗਿਰਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥

ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੧੦)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਗੁ	ਮਪ	ਮ
				ਮੇ	ਰਾ	ਮ	ਨੁ	ਲਾ	ਙ	ਗਾ	ਹੈ	ਙ	ਰਾਙ	ਙ ਙ	ਮ
ਧ															
ਪ	–	ਪ	–	–	ਮਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁਮ	ਪਨੁੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗੁ
ਪਿਆ ਙ	ਰੇ	ਙ		ਙ	ਦੀਙ	ਨ ਦਇ		ਆਙ	ਙ ਙ	ਲਿ	ਕ	ਰੀ	ਙ	ਪ੍ਰ	ਭਿ
ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੁੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	–	ਗੁ	ਮ	ਪਨੁੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੁੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਙ	ਵ	ਸਿ	ਕੀ	ਨੇ	ਪੰ	ਙ	ਚ	ਦੂ	ਤਾਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ
ਨੁੀਧ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ												
ਰੇਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਙ												
ਅੰਤਰਾ				ਪ	ਪ	ਪ	–	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	–	ਨੁੀ	ਨੁੀ
				ਭ	ਵ	ਖੰ	ਙ	ਡਙ	ਨਙ	ਦੁ	ਖ	ਭੰ	ਙ	ਜ	ਨ

ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	. ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	
ਸੁਾs	ss	ਮੀ	s	ਭ	ਗ	ਤਿ	ਵ	ਛ	ਲ	ਨਿ	ਰੰ	ਕਾ	s ss	ss	
ਨੀਧ	ਮਪ	ਪ	–	ਨੀ	–	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਧਪ	ਮ	ਪ
ਰੇs	ss	s	s	ਕੇ	s	ਟਿ	ਪ	ਰਾ	s	ਧ	ਮਿ	ਟੇs	ss	ਖਿ	ਖ
ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨੀਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	–	ਗੁ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੁਸਾਂ	ਗੁਂਰੇਂ
ਤੀ	s	ਤਾ	ਰਿ	ਜਾ	ਗੁਰ	ਮੁ	ਖਿ	ਨਾ	s	ਮੁ	ਸ	ਮਾs	ss	ss	ss
ਸਾਂਨੀ	ਧਮ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ												
ਰੇs	ss	ss	ss												

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਬਿਨੁ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਹੈ ਮੀਨਾ ਜਿਨਿ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਬਢਾਇਓ ॥
ਕਮਲ ਹੇਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਹੈ ਭਵਰਾ ਉਨਿ ਮਾਰਗੁ ਨਿਕਸਿਨ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥
ਅਬ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਕੀਨਾ ॥
ਮਰੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮ ਹੇਤਿ ਕੁੰਚਰੁ ਲੈ ਫਾਂਕਿਓ ਓਹੁ ਪਰਵਸਿ ਭਇਓ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਨਾਦ ਹੇਤਿ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਕੁਰੰਕਾ ਉਸ ਹੀ ਹੇਤ ਬਿਦਾਰਾ ॥ ੨ ॥
ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥
ਅਤਿ ਰਚਿਓ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਉਨਿ ਛੋਡਿ ਸਰਾਪਰ ਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥
ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਨੇਹਾ ਓਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੦)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×	2	0		3			
		ਸਥਾਈ	ਨੀਧ	ਧਪ	ਪਮ	ਗੁ	ਮ
			ਅs	ਬs	ਮs	s	ਨ

ਪ	–	ਪ	ਪ	ਗੁਂ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਗੁ
ਏ	ऽ	ਕ	ਸ	ਸਿਉ	ऽ	ਮੋ	ਹੁ	ਕੀ	ऽ	ਨਾ	ਮ	ਰੈ	ऽ	ऽ	ਨ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	–	ਮ
ਜਾ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਸ	ਦ	ਹੀ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਰੇ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ऽ	ਰ
ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਗੁ					
ਸ	ਬ	ਦੀ	ऽ	ਚੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽऽ					

ਅੰਤਰਾ

ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਮ
ਬਿ	ਨੁ	ਜ	ऽ	ਲ

ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਗੁਂ
ਪ੍ਰਾ	ऽ	ਨ	ਤ	ਜੇऽ	ऽ	ਹੈऽ	ऽ	ਮੀऽ	ऽऽ	ਨਾ	ਜਿਨਿ	ਜ	ਲ	ਸਿਉ	ऽ
ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	–	ਪ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਪ
ਹੇ	ऽ	ਤੁ	ਬ	ਢਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕ	ਮ	ਲ	ਹੇ
–	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ
ऽ	ਤਿ	ਬਿ	ਨ	ਸਿਉ	ऽऽ	ਹੈ	ऽ	ਭ	ਵ	ਰਾ	ਉਨਿ	ਮਾ	ऽ	ਰ	ਗੁ
ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਗੁ					
ਨਿ	ਕ	ਸਿ	ਨ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਇਓ	ऽऽ	ऽऽ					

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਾਮਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਏ ॥
ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿਓ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਛਾਡੀ ॥
ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੋਹ ਮਨ ਬਾਸਨ ਦੇ ਕਰਿ ਗਡਹਾ ਗਾਡੀ ॥ ੧ ॥
ਨਾਕੋ ਮੇਰਾ ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਆ ਨਾ ਹਮ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈਰਾਈ ॥
ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ਹਮ ਆਪਨ ਕੀਨਾ ਹਮ ਸਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨ ॥
ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਮਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਤਾ ਮੇਲੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਰਾਜਨ ॥ ੩ ॥
ਬਿਨਸਿਓ ਢੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾਨਕ ਰਮਈਆ ਡੀਠਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੧)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
											ਸਥਾਈ	ਨੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ
												ਸਾ	ਧ	ਸੰ	ਗਿ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧ	ਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ	–	ਮਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
ਚਿੰ	ऽ	ਤ	ਬਿ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਨੀ	ऽ	ਛਾ	ऽ	ਡੀ	ऽ	ऽ	ਅऽ	ਹੰ	ऽ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਪ਼	ਨੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ				
ਗ	ਡ	ਹਾ	ऽ	ਗਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਡੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ				
											ਅੰਤਰਾ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
												ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ
ਧਪ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	–	ਸਂ	ਮਂ
ਪਾऽ	ऽऽ	ਦੀ	ऽ	ਓ	ऽ	ਮੋ	ਹਿ	ਨਾ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਬੰ	ऽ	ਧ	ਨ
ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਪ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ
ਤੇ	ऽ	ਛੁ	ਟ	ਕਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਏ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ	ਨ	ਤੇ	ऽ
ਪਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਪ਼	ਨੀ	ਸਾ	ਗੁ
ਬਿऽ	ਸऽ	ਰਿਓ	ऽ	ਸ	ਗ	ਲੋ	ऽ	ਧੰ	ऽ	ਧਾ	ऽ	ਗੁ	ਰ	ਕੀ	ऽ

ਮ	ਧ	ਪ	–	ਧਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਪਸਾਂ	ਨੀ਼ਧ	ਪਮ	ਗੁਰੇ ਸਾ
ਚ	ਰ	ਣੀ	ऽ	ਲਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਏऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਓਇ ਆਏ ॥
ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥
ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਜਸੋ ਮਨਿ ਗਾਇਓ ॥
ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥
ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥
ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸੋਚ ਅਸੋਚਾ ਸੋਗ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਥਾਕਾ ॥
ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਭਏ ਬਿਬਾਕਾ ॥ ੩ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਾਣੀ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਮਤੇ ਕਾਢੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੧)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਬਾਈ		ਮਗ	ਪਮ	ਧਪ	ਸਾਂ
												ਅऽ	ਬऽ	ਮੋऽ	ਹਿ
ਨੀ਼	–	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
ਰਾ	ऽ	ਮ	ਜ	ਸੋऽ	ऽऽ	ਮ	ਨਿ	ਗਾ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ਭ	ਇਓ	ऽ	ਪ੍ਰ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ਼	ਸਾ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੀ
ਗਾ	ऽ	ਸੁ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਸੁ	ਖ	ਮ	ਨ	ਮ	ਹਿ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰੁ
ਧ	–	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਪਸਾਂ	ਨੀ਼ਧ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ				
ਪੂ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਇਓऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ				

ਅੰਤਰਾ

												ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
												ਜ	ਬ	ਤੇ	ऽ
ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਧ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਮਂ
ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਭੇ	ऽ	ਏ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਧੂ	ऽ	ਭ	ਲੇ	ऽ	ਦਿ
ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਮਧ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ
ਨ	ਸ	ਓ	ਇ	ਆऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਏऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਮ	ਹਾ	ऽ	ਅ
ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	–ਪ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੀ
ਨੰऽ	ऽऽ	ਦ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਕ	ਰਿ	ਕੀ	ऽਰ	ਤ	ਨੁ	ਪੁ	ਰ	ਖ	ਬਿ
ਸਾਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗੁਂ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ				
ਧਾ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਪ੍ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਏऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ				

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤਿਸਕਾ ਸੋਈ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੀ ॥
ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਤਉ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਖਟਾਨੀ ॥ ੧ ॥
ਜੀਅ ਕੀ ਏਕੈ ਹੀ ਪਹਿ ਮਾਨੀ ॥
ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤਾਨੀ ॥
ਡਿਗੈ ਨ ਡੋਲੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥ ੨ ॥
ਓਇ ਜੁ ਬੀਚ ਹਮ ਤੁਮ ਕਛੁ ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਲਾਨੀ ॥
ਅਲੰਕਾਰ ਮਿਲਿ ਥੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥ ੩ ॥
ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜੋਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਘਰੁ ਬਾਧਿਓ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੧)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਪਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ	–	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਗੁ	–	ਮ	ਪ
				ਜੀਅ	ऽऽ	ਕੀ	ऽ	ऽ	ਏऽ	ऽ	ਕੈ	ਹੀ	ऽ	ਪ	ਹਿ

ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਮ	ਪ
ਮਾ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਅ	ਵ	ਰਿ	ਜ	ਤ	ਨ	ਕ	ਰਿ	ਰ	ਹੇ	ਬ	ਹੁ
ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਗੁਂਰੇਂ
ਤੇ	ऽ	ਰੇ	ਤਿਨ	ਤਿ	ਲੁ	ਨ	ਹੀ	ਕੀ	ऽ	ਮ	ਤਿ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਸਾਂਨ਼ੀ ਧਪ ਮਗੁ ਰੇਸਾ

ਨੀऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਅੰਤਰਾ

				ਪ	ਪ	ਪ	–	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ
				ਜਿ	ਸ	ਕਾ	ऽ	ਤऽ	ਨੁऽ	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਭੁ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਤਿ	ਸ	ਕਾ	ऽ	ਸੋ	ऽ	ਈ	ऽ	ਸੁ	ਘ	ੜੁ	ਸੁ	ਜਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	–	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਗੁ
ਨੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤਿ	ਨ	ਹੀ	ऽ	ਸੁऽ	ਣਿऽ	ਆ	ऽ	ਦੁ	ਖੁ	ਸੁ	ਖੁ
ਮ	ਪ	ਪ	–	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ
ਮੇ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਤਉ	ऽ	ਬਿ	ਧਿ	ਨੀ	ऽ	ਕੀ	ਖ	ਦऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਧਪ ਮਗੁ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ

ਨੀऽ ऽऽऽऽ ऽऽ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਾ ॥
ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਯਾ ॥ ੧ ॥

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕੀ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥
ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸੇ ਭਗਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਧੂਰੀ ॥ ੨ ॥
ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ੩ ॥
ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸੰਤ ਸੰਗਿਰਹਿਓ ਓਲ੍ਹਾ ॥
ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੨)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				–	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਗੁ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ
				ऽ	ਹ	ਮ	ਰੇ	ਪ੍ਰਾ	ऽ	ਨ	ਗੁ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਲ	ਗੋ
ਪ	–	–	ਪ	–	ਗੁ	–	ਰੇਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਮ
ਬਿੰ	ऽ	ऽ	ਦ	ऽ	ਈ	ऽ	ਹਾऽ	ਉ	ऽ	ਹਾ	ऽ	ਸ	ਰ	ਬ	ਥੋ
ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–	ਪਮ	ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ
ऽ	ਕ	ਕੀ	ऽ	ਜਿ	ਸ	ਹਿ	ਹ	ਮਾ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ਚਿੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰੇਨੀ	ਸਾ											
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਦ											
ਅੰਤਰਾ				–	ਪ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	–
				ऽ	ਬਾ	ਰਿ	ਜ	ਉऽ	ऽऽ	ਗ	ਰ	ਅ	ਪੁ	ਨੇ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–
ਊ	ऽ	ਪ	ਰਿ	ਜੀਨ	ਹਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਦ੍ਰਿ	ੜਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ

ਨੀ	–	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਯਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ	ਹਾ	ऽ	ੳ	ਦਿਆ ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ਨ	ਅੰ	ऽ	ਧ	ਕਾ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪਮ	ਗਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ
ऽ	ਰ	ਮਹਿ	ਜਿਨਿ	ਸੀ	ऽ	ਧਾ	ऽ	ਮਾ	ਰ	ਗ	ਦਿ	ਖਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਨੀ	ਸਾ											
ਯਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ											

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥

ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥

ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਛੂਟੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਭਰਮਾਈ ॥
ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਰਵਿਓ ਸਭ ਮਧੇ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥
ਤੁਮ੍ਹ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੋਸਾਈ ॥
ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਾਜ ਪਾਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਲਾਈ ॥ ੩ ॥
ਜਾਪ ਤਾਪ ਭਗਤਿ ਸਾ ਪੂਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੧੩)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				×			
				ਸਥਾਈ		ਪਮ	ਗਮ	ਪਨੀ	ਸਾਨੀ	ਧ	ਪ	ਗ	ਸਾ	ਗ	ਮ
						ਤੁऽ	ਮੁऽ	ਕऽ	ਰऽ	ਹੁ	ਦ	ਇਆ	ऽ	ਮੇ	ਰੇ
ਪ	–	ਪ	–	–	–	–	–	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਸਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਐ	ऽ	ਸੀ	ऽ	ਮ	ਤਿ	ਈ	ऽ

ਗੁ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਨੀ	–	ਧ	ਪ
ਜੈ	ऽ	ਮੇ	ਰੇ	ਠਾ	ऽ	ਕੁ	ਰ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਤੁ	ਧੁ

ਪਮ ਗਮ ਪਨੀ ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਗ

ਧਿਆऽऽ ऽऽ ऽऽ ਈऽ ऽऽ

ਅੰਤਰਾ

								ਪ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ
								ਪਾ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਪ	ਖਾ	ऽ	ਪੀ
ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸਉ	ऽ	ਸੰ	ਤ	ਆ	ऽ	ਗੈ	ऽ	ਗੁ	ਣ	ਗੋ	ऽ	ਵਿੰ	ਦ	ਜ	ਸੁ
ਪਨੀ	ਸਾਂਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਧ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਗਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਸਿऽ	ਸਾ	ऽ	ਸਿ	ਮ	ਨੁ
ਧਪ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਗੁ	ਸਾ	ਸਾਗੁ	ਮਪ	ਮ	ਪ	ਪ
ਨਾऽ	ऽऽ	ਮੁ	ਸ	ਮ੍ਹਾ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ਇ	ਹੁ	ਬਿ	ਸ੍ਰਾ	ऽऽ	ਮ	ਨਿ	ਧਿ

ਨੀਨੀਪਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਗ

ਪਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਈऽ ऽऽ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੋ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਲਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਹਮਾਰੇ ਖੰਡਹੁ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥
ਹਮ ਅਗਿਆਨ ਅਲਪ ਮਤ ਥੋਰੀ ਤੁਮ ਆਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥
ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥
ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ਨਾਨਕ ਘਰ ਕੇ ਗੋਲੇ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੪)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		–	ਸਾਗੁ	ਮਪ	ਮ
												ऽ	ਜਿऽ	ਹੁऽ	ਵਾ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਸਾ
ਏ	ऽ	ਕ	ਕ	ਵ	ਨ	ਗੁ	ਨ	ਕ	ਹੀ	ਐ	ऽ	ਬੇ	ऽ	ਸੁ	ਮਾ
–	ਸਾ	ਸਾ	–	ਸਾਗੁ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ
ऽ	ਰ	ਥੇ	ऽ	ਅੰऽ	ऽऽ	ऽ	ਤ	ਧੁਆ	ऽऽ	ਮੀ	ਤੇਰੇ	ਅੰ	ऽ	ਤੁ	ਨ
ਪਨੀ	ਸਾਂਗੁੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਪਧ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗੁਮ	ਪਗੁ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ			
ਕਿऽ	ਨऽ	ਹੀ	ऽ	ਲਹੀ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ਐऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ			
										ਅੰਤਰਾ		–	ਪ	ਪ	ਪ
												ऽ	ਤੁ	ਮ	ਦਾ
ਧਪ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗੁੰ
ਤੇऽ	ऽऽ	ਠਾ	ऽ	ਕੁ	ਰ	ਪ੍ਰ	ਤਿ	ਪਾ	ऽ	ਲ	ਕ	ਨਾ	ऽ	ਇ	ਕ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ	–	ਮਪ	ਗੁ	ਮ
ਖ	ਸ	ਮ	ਹ	ਮਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨਿਮ	ਖ	ਨਿ
ਪ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਸਾਗੁ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ
ਮ	ਖ	ਤੁ	ਮ	ਹੀ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਤਿ	ਪਾ	ऽ	ਲਹੁ	ਹਮ	ਬਾऽ	ऽऽ	ਰਿ	ਕ
ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਮਗੁੰ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ			
ੜ	ਮ	ਰੇ	ऽ	ਧਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ			

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥
ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਹੈ ਕੋਊ ਐਸੋ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜੀਉ ਹੀਉ ਦੇਉ ਅਰਪਉ ਅਪਨੋ ਚੀਤੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥
ਸੰਤਹ ਸੰਗ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ੨ ॥
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੂਖ ਦਇਆਲਾ ॥
ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਨਾਨਕੁ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੪)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਪਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ	–	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	–
				ਐऽ	ऽऽ	ਕੋ	ਊ	ऽ	ਐऽ	ऽ	ਸੋ	ਹ	ਮ	ਰੋ	ऽ
ਪ	–	–	ਮ	ਪਸਾਂ	(ਨੀ) ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮਧ	ਮਪ	ਗੁ	–	ਪਮ	ਗੁਮ	ਪ	ਗੁ
ਮੀ	ऽ	ऽ	ਤੁ	ਸऽ	ਗऽ	ਲ	ਸ	ਮऽ	ऽऽ	ਗ੍ਰੀ	ऽ	ਜੀऽ	ਉऽ	ਹੀ	ਉ
ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਗੁਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ
ਦੇ	ऽ	ਉ	ऽ	ਅ	ਰ	ਪਉ	ऽ	ਅ	ਪ	ਨੋ	ऽ	ਚੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨੀਧ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤੁ												
ਅੰਤਰਾ				ਪਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
				ਬੰऽ	ਧਨ	ਤੇ	ਛੁਟ	ਕਾ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭੂ	ऽ	ਮਿ

ਸਾਂ – ਸਾਂ – ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਮੰਗੁਂ ਰੇਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ

ਲਾ ऽ ਵੈ ऽ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿऽ ਨਾ ऽ ਮੁ ਸੁ ਨਾऽ ऽऽ ऽ ऽ

ਨੀ

ਨੀ ਨੀ ਧ ਪ ਪ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਧ ਪ ਗੁਮ ਪਨੀ ਧ ਪ

ਵੈ ऽ ऽ ऽ ਅ ਸ ਥਿ ਰੁ ਕ ਰੇਂ ऽ ਨਿਹ ਚऽ ਲੁऽ ਇ ਹੁ

ਗੁ ਗੁ ਰੇ ਸਾ ਨੀ ਸਾ ਗੁ ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ – ਪਨੀ ਸਾਂਗੁਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ

ਮ ਨੁ ਆ ऽ ਬ ਹੁ ਰਿ ਨ ਕ ਤ ਹੂ ऽ ਧਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਨੀਧ ਪਮ ਗੁਰੇ ਸਾ

ਵੈऽ ऽऽ ऽऽ ऽ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਾਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ॥

ਹਮ ਤੇ ਕਿਛ ਨ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਗਨਿ ਕੁਟੰਬ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰ ॥ ੧ ॥

ਊਚ ਨੀਚ ਸੂਖ ਦੂਖ ॥ ਧ੍ਰਾਪਸਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥ ੨ ॥

ਮਨਿ ਬਾਸਨਾ ਰਚਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧ ॥ ੩ ॥

ਜੀਅ ਜਹਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੫)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

	×				2				0				3			
ਸਥਾਈ					–	–	ਸਾਗੁ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਧੁਪ	ਪਮ	ਗੁ	ਮ
					ऽ	ऽ	ਹਾऽ	ऽऽ	ਹਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਪ੍ਰੁऽ	ਭੁऽ	ਰਾऽ	ऽ	ਖਿ

ਧੁ ਪ	—	—	—	—ਪ	—	—	—	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ
ਲੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹੁ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹ	ਮ	ਤੇ	ऽ	ਕਿ	ਛੂ	ऽ	ਨ
ਗੁਮ	ਪਨ਼ੀ	ਧੁ	ਪ	ਗੁ	-	ਰੇ਼	ਸਾਸ਼ਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	—
ਹੋऽ	ਇऽ	ਮੇ	ਰੇ	ਸੁਾ	ऽ	ਮੀ	ਕਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ऽ	ਅ	ਪੁ	ਨਾ	ऽ
ਪਨ਼ੀ	ਸਾਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੇ਼ਸਾ										
ਨਾऽ	ऽऽ	ਮੁऽ	ਦੇऽ	ऽऽ	ਹੁऽ										

ਅੰਤਰਾ

								ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁਪ	ਗੁ	ਮ
								ਅ	ਗ	ਨਿ	ਕੁ	ਟੰऽ	ਬऽ	ਸਾ	ऽ
ਪ	ਪ	ਨੀ	—	ਸਾਂ	—	—	ਸਾਂ	ਪ	ਨੀ	ਪ	ਸਾਂ	—	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਗ	ਰ	ਸੰ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ऽ	ਰ	ਭ	ਰ	ਮ	ਮੋ	ऽ	ਹ	ਅ	ਗਿ
ਰੇ ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਆऽ	ऽऽ	ਨ	ਅੰ	ਧਾऽ	ऽ	ऽ	ਰ	ਭ	ਰ	ਮ	ਮੋऽ	ऽऽ	ਹ	ਅ	ਗਿ
ਮਗੁ	ਪਮ	ਧੁ	ਪ	ਮਗੁ	ਰੇ਼ਸਾ										
ਆऽ	ऽऽ	ਨ	ਅੰ	ਧਾऽ	ਰऽ										

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਰਾਖੈ ਜਨ ਕੀ ਆਪਿ ॥
ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਦੂਖੁ ਨ ਸਕੈ ਬਿਆਪਿ ॥ ੧ ॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਜਹੁ ਗੁਪਾਲ ॥

ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਇਹ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥
ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੈ ਸਾਸਤ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ੩ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਰਾਸਿ ਪੂੰਜੀ ਏਕੁ ॥
ਤਾਣੁ ਮਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ ॥੪॥੨॥੨੦॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੫)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ) **ਇਕਤਾਲ**

×		2		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਸਾਗੁ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਮ	–	ਪ
ਸ਼ਾऽ	ऽऽ	ਧੂऽ	ਸੰ	ਗਿ	ਭ	ਜ	ਹੁ	ਗੁ	ਪਾ	ऽ	ਲ
ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾਸਾ
ਆऽ	ऽऽ	ਨ	ਸੰ	ਜ	ਮ	ਕਿ	ਛੁ	ਨ	ਸੂ	ਝੈ	ਇਹ
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਗੁਗੁ	ਪ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ
ਜ	ਤ	ਨ	ਕਾਟਿ	ਕ	ਲਿ	ਕਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਲऽ
						ਅੰਤਰਾ					
ਪ	–	ਪ	ਧੁਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਦੀ	ऽ	ਨ	ਦਰ	ਦ	ਨਿ	ਵਾ	ऽ	ਰਿ	ਠਾ	ਕੁ	ਰ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਮਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	–	ਪ
ਰਾऽ	ऽऽ	ਖੈ	ਜ	ਨ	ਕੀ	ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ਪਿ
ਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
ਤ	ਰ	ਣ	ਤਾ	ਰ	ਣ	ਹ	ਰਿ	ऽ	ਨਿ	ऽ	ਧਿ
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਮ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ
ਦੂ	ਖ	ਨ	ਸ	ਕੈ	ऽ	ਬਿਆ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਪਿऽ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮੇਰਾ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਟਿਆ ਖੇਤੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥
ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਕੀਨੇ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥
ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੫)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
								ਸਥਾਈ		ਗੁ	ਮ
										ਮੇ	ਰਾ
ਪ	ਪ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	(ਨੀ) ਧ	ਪ	ਗੁ	ਮ
ਲਾ	ऽ	ਗੋ	ਰਾऽ	ऽ ऽ	ਮऽ	ਸਿਉ	ऽ	ਹੁ	ਤੁ	ਮੇ	ਰਾ
ਪ	—	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	(ਨੀ) ਧ	ਪ	—	ਪ
ਲਾ	ऽ	ਗੋ	ਰਾऽ	ऽ ऽ	ਮऽ	ਸਿਉ	ऽ	ਹੇ	ऽ	ऽ	ਤੁ
ਪਪ	ਪ	ਮ	ਗੁਮ	ਪਧ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ
ਸਤਿ ਗੁ	ਰੁ	ਮੇ	ऽ ऽ	ਰਾऽ	ਰਾ	ਸ	ਦਾ	ਸऽ	ਹਾ	ਈ	ਜਿਨਿ
ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਮਗੁ	ਪਮ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ		
ਦੁ	ਖ	ਕਾ	ਕਾऽ	ऽ ऽ	ਟਿਆ	ਖੇऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਤੁऽ		
						ਅੰਤਰਾ					
ਪ	—	ਪ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਹਾ	ऽ	ਪ	ਦੇਇ	ਗ	ऽ	ਖਿਓ	ਅ	ਪੁ	ਨਾ	ਕ	ਰਿ

ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ
ਬਿਰ	ਥਾ	ऽ	ਸਗ	ਲ	ਮਿ	ਟਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈ	ऽ	ऽ
ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
ਨਿੰऽ	ਦ	ਕ	ਕੇ	ਮੁ	ਖ	ਕਾऽ	ऽऽ	ਲੇऽ	ਕੀ	ऽ	ਨੇ
ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧਪ		
ਜ	ਨ	ਕਾ	ਆ	ਪਿ	ਸ	ਹਾऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽऽ		

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਰੀਤ

ਧਨਾਸਰੀ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ			–	–	ਗੁ	ਮ
												ऽ	ऽ	ਮੇ	ਰਾ
ਪ	–	ਪ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	–ਪ
ਲਾ	ऽ	ਗੇ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਮऽ	ਸਿਉ	ऽ	ਹੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤੁ
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁਮ	ਪਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾਸਾ
ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰੁ	ਮੇऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਸ	ਹਾ	ऽ	ਈ	ਜਿਨਿ
ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਗੁ	ਮ	ਪ	–	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਗੁਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ		
ਦੁ	ਖ	ਕਾ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਟਿਆ	ऽ	ਕੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤੁऽ		
								ਅੰਤਰਾ							
ਨ਼ੀ	–	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਹਾ	ऽ	ਥ	ਦੇ	ਇऽ	ऽऽ	ਰਾ	ऽ	ਖਿਓ	ऽ	ਅ	ਪੁ	ਠਾ	ऽ	ਕ	ਰਿ

ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਮਂ	ਗੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	—
ਬਿਤ	ਰਤ	ਥਾ	ऽ	ਸ	ਗ	ਲ	ਮਿ	ਟਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ
ਮਪ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	—
ਨ੍ਹਿਂऽ	ऽऽ	ਦ	ਕ	ਕੇ	ऽ	ਮੁ	ਖ	ਕਾ	ऽ	ਲੇ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ਨੇ	ऽ
ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਗੁਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਮ		
ਜ	ਨ	ਕਾ	ऽ	ਆ	ऽ	ਪਿ	ਸ	ਹਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽऽ		

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥
ਆਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥
ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਧਾਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲ ॥
ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਇਆਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਸਗਲ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇ ॥
ਜੀਅ ਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੬)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧੁ	ਪ	—	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ
				ਤਾ	ਤੇ	ਮੋ	ਹਿ	ਧਾ	ਰੀ	ऽ	ਓ	ऽ	ਟ	ऽ	ਗੋ
ਪ	—	—	—	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁਮ	ਪਨ਼ੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ
ਪਾ	ऽ	ऽ	ਲ	ਸ	ਰ	ਨਿ	ਪ	ਰਿਓ	ऽऽ	ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ	ਪ	ਰ
ਰੇ	—	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਗੁਰੇਂ
ਮੇ	ऽ	ਸੁ	ਰ	ਬਿ	ਨ	ਸੇ	ऽ	ਸ	ਗ	ਲ	ਜੰ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਗ ਰੇਸਾ

ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਅੰਤਰਾ				ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਨੀ	ਨੀ
				ਫਿ	ਰ	ਤ	ਫਿ	ਰ	ਤ	ਭੇ	ऽ	ਟੇ	ऽ	ਜ	ਨ
ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	—	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਸਾ	ऽ	ਧੂ	ऽ	ਧੂ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ਗੁऽ	ਰऽ	ਸ	ਮ	ਝਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨੀ	ਧ	ਪ	—	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਪਮ	ਗਮ	ਧ	ਪ
ਇਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਆ	ਨ	ऽ	ਸ	ਗ	ਲ	ਬਿ	ਧਿ	ਕਾਂऽ	ऽऽ	ਮਿ	ਨ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	—	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਗ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ
ਆ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਮੁ	ਧਿਆऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਗ ਰੇਸਾ

ਇਆ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ੧ ॥
ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥
ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਮਸਲਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਧਨੁ ਗੁਪਾਲ ਗੁਣ ਸਾਖੀ ॥
ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੭)

ਧਨਾਸਰੀ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਪਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ	–	ਮਪਧ	ਮ	ਪ	ਗ	–	ਮ	ਪ
				ਜऽ	ਨऽ	ਕਉ	ऽ	ऽ	ਪ੍ਰਾਭ	ਅ	ਪ	ਨੇ	ऽ	ਕਾ	ऽ
ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਗ	ਮ
ਤਾ	ऽ	ऽ	ਣੁ	ਜੋऽ	ऽऽ	ਤੂ	ऽ	ਕ	ਰ	ਹਿ	ਕ	ਰਾ	ऽ	ਵ	ਹਿ
ਗ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ
ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਮ	ਸ	ਲ	ਤਿ	ਪ	ਰ	ਵਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਣੁऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਪ	ਪ	ਪ	–	ਮਪ	ਧਪ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ
				ਘ	ਰਿ	ਬਾ	ऽ	ਹऽ	ਰऽ	ਤੇ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਭ	ਰ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਵਾऽ	ऽऽ	ਸਾ	ऽ	ਤੂ	ऽ	ਜ	ਨ	ਕੇ	ऽ	ਹੈ	ऽ	ਸੰऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗਮ	ਪਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ
ऽ	ऽ	ऽ	ਗਿ	ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਪ੍ਰੀ	ऽ	ਤ	ਮ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਗ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ
ਅ	ਪ	ਨੇ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮ	ਜ	ਪਉ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਰੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਗੁ ਰੇਸਾ

ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਗਿऽ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥

ਈਤ ਊਤ ਨਹੀ ਬੀਛੁੜੈ ਸੋ ਸੰਗੀ ਗਨੀਐ ॥

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜੋ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸੋ ਅਲਪ ਸੁਖੁ ਭਨੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਅਪਿਆਉ ਦੇਇ ਕਛੁ ਊਨ ਨ ਹੋਈ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਮਾਲਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥
ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥
ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜਨ ਅਚਰਜ ਆਨੂਪ ॥ ੩ ॥
ਸਾ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਿਤੁ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥
ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰੇਨ ਪਗ ਸਾਧਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੨੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੭-੭੮)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ) **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

ਸਥਾਈ

×			0			×			0		
ਪ	–	ਗੁ	ਗੁੰਮ	ਪਨੀ	ਧੁ–	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
ਈ	ऽ	ਤ	ਊऽ	ਤऽ	ਨਹੀ	ਬੀ	ऽ	ਛੁ	ੜੈ	ऽ	ऽ
ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਸਾ	–	ਗੁ	ਰੇ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	–
ਸੋ	ऽ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਗੀ	ਗ	ਨੀ	ऽ	ਐ	ऽ	ऽ
ਸਾ	ਗੁ	ਸਾ	ਗੁ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਪ	–	–
ਬਿ	ਨ	ਸਿ	ਜਾ	ਇ	ਜੋ	ਬਿ	ਮ	ਖ	ਮ	ਹਿ	ऽ
ਪ	ਨੀ	ਪ	ਨੀਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਮ
ਸੋ	ऽ	ਅ	ਲਪ	ਸੁ	ਖੁ	ਭऽ	ਨੀऽ	ऽऽ	ਐऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਅੰਤਰਾ

ਧਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਜਹ	ਜ	ਹ	ਪੇ	ऽ	ਖਉ	ਤ	ਹ	ਹ	ਜੂ	ऽ	ਰਿ
ਪਨੀ	ਸਾਂਗੁ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	–	ਪ
ਦੂऽ	ऽऽ	ਰਿ	ਕਤ	ਹੁ	ਨ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽ	ऽ
ਪ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਰ	ਵਿ	ਰਹਿ	ਆ	ऽ	ਸਰ	ਬ	ऽ	ਤੂ	ਮੈ	ऽ	ऽ
ਪਮ	ਗੁਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ
ਮऽ	ਨऽ	ਸਾ	ਦਾ	ऽ	ऽ	ਧਿਆ	ऽऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ ॥
ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਕਮਾਉ ॥ ੧ ॥
ਤੁਮ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥
ਤੁਮਰੇ ਦੋਖੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਿਤੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥
ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਅਪੁਨੈ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥ ੨ ॥
ਅਸਥਿਰ ਰਹਹੁ ਡੋਲਹੁ ਮਤ ਕਬਹੂ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਅਧਾਰਿ ॥
ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਸਗਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥ ੩ ॥
ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ ਫੇਰੇ ਆਪੇ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥
ਅਚਰਜੁ ਕੀਆ ਕਰਨੈਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੮)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ
				ਤੁ	ਮ	ਘ	ਰਿ	ਆ਽	ऽऽ	ਵਹੁ	ऽऽ	ऽऽ	ਮੇऽ	ਰੇ	ऽ
ਪ	–	–	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਪ	ਮ
ਮੀ	ऽ	ऽ	ਤ	ਤੁ	ਮ	ਰੇ	ਦੋ	ਖੀऽ	ऽऽ	ਹ	ਰਿ	ਆऽ	ऽऽ	ਪਿ	ਨਿ
ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਵਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਅ	ਪ	ਦਾ	ऽ	ਭ	ਈ	ऽ	ਬਿ	ਡੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤ												
	ਅੰਤਰਾ			ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
				ਜਿ	ਨਿ	ਤੁ	ਮ	ਭੇऽ	ऽऽ	ਜੇ	ऽ	ਤਿ	ਨ	ਹਿ	ਬੁ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਲਾ	ऽ	ਏ	ऽ	ਸੁਖ	ਸਹ	ਜ	ਸੇ	ਤੀ	ऽ	ਘ	ਰਿ	ਆ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨੀਧੁ	–	ਪ	–	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਪ	ਮ
ਉऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਅ	ਨ	ਦ	ਮੰ	ਰਾऽ	ਲऽ	ਗੁ	ਨ	ਗਾऽ	ऽऽ	ਉ	ਸ
ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	–	ਗੁ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਗੁਂਰੇਂ
ਹ	ਜ	ਧੁ	ਨਿ	ਨਿ	ਹ	ਚ	ਲ	ਰਾऽ	ऽ	ਜੁ	ਕ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਸਾਂਨ੍ੀ ਧ੍ਪ ਮਗ੍ ਰ੍ੇਸਾ

ਉ੍ਸ ਸ ਸ ਸ ਸ ਸ ਸ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥
ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸੁਨਹੁ ਸਾਧੂ ਕੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਮਰਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇਕੈ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥
ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਫੀਕੇ ਏਕੈ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨੀਕੋ ॥
ਕਹਤ ਹੈ ਸਾਧ ਜਨ ॥
ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿਓ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿਓ ॥
ਅਰਥੁ ਦ੍ਰਬੁ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਚਲਨਾ ॥ ੧ ॥
ਜਾ ਕੋ ਰੇ ਕਰਮੁ ਭਲਾ ਤਿਨਿ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤ ਪਲਾ ॥
ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਜਮੁ ਸੰਤਾਵੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਨਾ ॥
ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੮)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ) **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
								ਸਥਾਈ		ਗ੍	ਮ
										ਮੇ	ਰੇ
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪਨ੍ੀ	ਸਾਂਰੇ੍	ਨ੍ੀ	ਸਾਂ	ਨ੍ੀ	ਧ੍	ਪ	ਧ੍
ਲਾ	ਸ	ਲ	ਭ	ਲੋਸ	ਸ ਸ	ਰੇ	ਭ	ਲੋ	ਸ	ਰੇ	ਭ
ਮ	ਪ	ਗ੍ਮ	ਪਮ	ਗ੍	ਰੇ੍	ਸਾ	ਰੇ੍	ਨ੍ੀ	ਸਾ	–	–
ਲੋ	ਸ	ਹਸ	ਰਿਸ	ਮੰ	ਗ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪ਼	ਨ੍ੀ਼	ਪ਼	ਸਾ	–	ਰੇ੍	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਗ	ਸਾ
ਦੇ	ਖਹੁ	ਪ	ਸਾ	ਸ	ਰਿ	ਨੈ	ਸ	ਨ	ਸੁ	ਨਹੁ	ਸਾ
ਗ੍	–	ਧ੍	ਪ	–	ਪ	ਗ੍	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ੍ੀ
ਧੂ	ਸ	ਕੇ	ਬੈ	ਸ	ਨ	ਪ੍ਰਾ	ਨ	ਪ	ਤਿ	ਚਿ	ਤਿ

x		0		2		0		3		4	
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਧੁਪ	ਪਮ	ਗੁਮ	ਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ		
ਗ	ਖੁ	ਸऽ	ਗऽ	ਲऽ	ਹੈऽ	ਮ	ਰ	ਨਾ	ऽ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਚੰ	ਦ	ਨ	ਚੋऽ	ਆऽ	ਰਸ	ਭੋ	ऽ	ਗ	ਕ	ਰਹ	ਅ
ਪ	ਨੀ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਨੇ	ऽ	ऽ	ਕੈ	ਬਿ	ਖਿ	ਆऽ	ऽऽ	ਬਿ	ਕਾ	ऽ	ਰ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਮਪ	ਮਪ	ਨੀਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਦੇ	ऽ	ਖੁ	ਸ	ਗ	ਲ	ਹੈऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਫੀ	ऽ	ਕ
ਸਾ	ਗੁ	ਸਾ	ਗੁ	ਪਪ	ਪ	ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਪ
ਏ	ऽ	ਕੈ	ਗੋ	ਬਿੰਦ	ਕੋ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਮੁ	ਨੀ	ऽ	ਕੇ
ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ
ਕ	ਹ	ਤ	ਹੈ	ऽ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਧ	ਜ	–	ਨ
ਸਾਸੁ	ਗੁ	ਸਾ	ਸਾਗੁ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧੁ	–	ਪ	–	ਪਪ
ਤਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਆऽ	ਪऽ	ਪऽ	ਨऽ	ਥਾ	ऽ	ਪਿਓ	ऽ	ਹਰਿ
ਪ	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–
ਜ	ਪੁ	ਨ	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਪਿਓ	ऽ	ऽ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਮਪ	ਮਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–
ਅ	ਰ	ਬੁ	ਦੁ	ऽ	ਬੁ	ਦੇऽ	ऽऽ	ਖੁ	ਕੁ	ਛ	ऽ

×		0		2		0		3		4	
ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧੁ	ਪ	–ਗੁ	ਪਮ	ਗੁ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਸਾ	–	–
ਸੰS	SS	ਗਿS	ਨਾ	ਹੀS	SS	ਚ	ਲ	ਨਾ	S	S	S
ਸਾਗੁ	ਸਾਮ	ਗੁਪ	ਮਧੁ	ਪਨੀ	ਪਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੇਂਸਾ	ਗੁ	ਮ
ਸੰS	SS	ਗਿ	ਨਾS	ਹੀS	SS	ਚS	ਲS	ਨਾS	SS	ਮੇ	ਰੇ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਸਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੯)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਭੈਰਵੀ ਬਾਟ) — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
								ਸਥਾਈ		–	ਸਗੁ
										S	ਹਰਿ
ਪ	–	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਗੁ	ਮ
ਏ	S	ਕੁ	ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ਏS	SS	ਕੁ	ਸਿ	ਮ	ਰਿ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	–
ਏS	SS	ਕੁS	ਸਿS	ਮS	ਰਿS	ਪਿਆ	S	ਰੇ	S	S	S

ਪ	ਨੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਪ	–	ਪ
ਕ	ਲਿ	ਕ	ਲੇ	ऽ	ਸ	ਲੋ ऽ	ऽ	ਭ	ਮੋ	ऽ	ਹ
ਪ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧਪ	ਮਪ	ਨੀ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ
ਮ	ਹਾ	ऽ	ਭਉ	ਜ	ਲੁ	ਤਾऽ	ऽ ऽ	ऽ	ਰੇऽ	ऽ ऽ	ਹਰਿ

ਅੰਤਰਾ

ਮਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸਾऽ	ऽ	ਸਿ	ਸਾ	ऽ	ਸਿ	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਨਿ	ਮ	ਖ
ਪ	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–
ਦਿ	ਨ	ਸੁ	ਰੈ	ਨਿ	ਚਿ	ਤਾऽ	ऽ ऽ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਮਪ	ਮਨੀ	ਨੀਧੁ	ਧੁ	–ਪ	–ਪ
ਸਾ	ऽ	ਧ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਜऽ	ਪਿऽ	ਨਿऽ	ਸੰ	ऽ	ਗ
ਸਾ	ਗੁ	ਪ	ਨੀ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾਗੁ
ਮ	ਨਿ	ਨਿ	ਧਾ	ऽ	ਨੁ	ਧਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਰੇऽ	ऽ ऽ	ਹਰਿ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਦੁਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ॥
ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਰਲੋਕਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੋਹਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥

ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਟਿਕ ਮਾਤ ਦੂਧੁ ਜੈਸੇ ਬਾਲੇ ॥
ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥ ੨ ॥ ੧ । ੩੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੯)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ)

ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				0			
ਸਥਾਈ				ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ
				ਗੁ	ਰ	ਕਾ	ऽ	ਥऽ	ਚऽ	ਨऽ	ਥऽ	ਸੈ	ऽ	ਜੀ	ਅ
ਪ	–	ਪ	–	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਗੁਗੁ	ਸਾਗੁ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ
ਨਾ	ऽ	ਲੇ	ऽ	ਜ	ਲਿ	ਨ	ਹੀ	ਡੂ	ऽ	ਬੈ	ਤਸ	ਕऽ	ਰੁऽ	ਨ	ਹੀ
ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਗੁ	ਪ	ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ
ਲੇ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਭਾ	ऽ	ਹਿ	ਨ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਕੈ	ऽ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ												
ਲੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਨੀ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
				ਸਿ	ਮ	ਰਉ	ऽ	ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ਸੁ	ਖ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਪ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਪਾ	ऽ	ਵਉ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਸਿ	ਸਾ	ऽ	ਸਿ	ਸ	ऽ	ਮੂऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਨੀਧੁ	–	ਪ	ਪਪ	ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਸਾਗੁ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ
ਲੇऽ	ऽ	ऽ	ਇਹ	ਲੋਂऽ	ऽऽ	ਕਿ	ਪਰ	ਲੋਂऽ	ऽऽ	ऽ	ਕਿ	ਸੰऽ	ऽऽ	ਗਿ	ਸ
ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਗੁਂਰੇਂ
ਹਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਜ	ਤ	ਕ	ਤ	ਮੋਂ	ਹਿ	ਰ	ਖ	ਵਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ												
ਲੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਮਾਥੈ ਪਰਉ ਰਵਾਲ ॥
ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਮੋਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ੧ ॥

ਤੁਮ ਤਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥

ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਬੇਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਰਸਾਲ ॥
ਹਿਰਦੈ ਚਰਣ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬਾਂਧਿਓ ਪਾਲ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੮੦)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਨੀ̱	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	–	ਪਨੀ̱	ਸਾਂਰੇ̱ਂ	ਸਾਂਨੀ̱	ਸਾਂਨੀ̱	ਧ̱ਪ	ਮਪ	ਗ̱	ਧ̱
				ਤੁ	ਮ	ਤਉ	ऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਖऽ	ਨऽ	ਹਾऽ	ऽऽ	ਰ	ਦਇ
ਪ	–	–	ਪ	ਪਧ̱	ਮਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ̱	ਧ̱	ਪ	ਪ	ਧ̱ਪ	ਮਪ	ਗ̱	ਪ
ਆ	ऽ	ऽ	ਲ	ਸੁੰऽ	ऽऽ	ਦ	ਰ	ਸੁ	ਘ	ਰ	ਬੇ	ਅੰऽ	ऽऽ	ਤ	ਪਿ
ਗ̱	ਰੇ̱	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਗ̱	ਮ	ਨੀ̱	ਧ̱	–	ਪ	ਪ	ਧ̱ਪ	ਮਪ	ਗ̱ਮ	ਪਨੀ̱
ਤਾ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਹੋ	ऽ	ਹੁ	ਪ੍ਰ	ਭੂ	ऽ	ਕਿ	ਰ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਸਾਂਨੀ̱	ਧ̱ਪ	ਮਗ̱	ਰੇ̱ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	–								
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਲऽ	ਤੁ	ਮ	ਤ	ਉ								
ਅੰਤਰਾ				ਸਾਂ	ਨੀ̱	ਧ̱	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ̱	ਮ	ਪ	–	ਨੀ̱ਨੀ̱	ਨੀ̱
				ਨੇ	ऽ	ਤ੍ਰ	ਪੁ	ਨੀ	ऽ	ਤ	ਭ	ਏ	ऽ	ਦਰ	ਸ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਗ̱ਂ	ਪਂ	ਮਂ	ਗ̱ਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	ਰੇ̱ਂਸਾਂ	ਨੀ̱ਸਾਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ
ਪੇ	ऽ	ਖੇ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਥੈ	ऽ	ਪ	ਰ	ਉ	ਰ	ਵਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ

ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ	ਪ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗ਼ਂ	ਨ਼ੀ	ਮ	–	ਗ਼ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀ
ऽ	ऽ	ऽ	ਲ	ਰ	ਸਿ	ਰ	ਸਿ	ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ऽ	ਵਉ	ऽ	ਠਾऽ	ऽ
ਧ਼	ਧ਼	ਪ	ਪਪ	ਸਾਮ	ਗ਼ਪ	ਮਧ਼	ਪਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ	–	ਪ	ਧ਼ਪ	ਮਪ	ਗ਼ਮ	ਪਨ਼ੀ
ਕੁ	ਰ	ਕੇ	ਮੋਰੇ	ਹਿऽ	ਰऽ	ਦੇऽ	ऽऽ	ਬ	ਸਹੁ	ऽ	ਗੋ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧ਼ਪ	ਮਗ਼	ਰੇਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਸੀਤਲ ਤਨੁ ਮਨੁ ਛਾਤੀ ॥
ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੂਖ ਧਨੁ ਜੀਅ ਕਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਰੈ ਜਾਤੀ ॥ ੧ ॥
ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨਿ ਮਾਤੀ ॥
ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਅਪਨੇ ਕੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਧਿ ਥਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਾਤੀ ॥
ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੪੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੮੧)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ			ਸਾ	ਮਗ਼	ਪਮ	ਧ਼ਪ
												ਰ	ਸऽ	ਨਾऽ	ऽऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧ਼ਪ	ਮਧ਼	ਪ	–	ਪ	–	ਸਾ	ਗ਼	ਪ	ਗ਼ऽ
ਰਾ	ऽ	ਮ	ਗ	ਸਾऽ	ਇऽऽ	ਇऽ	ਨਿऽ	ਮਾ	ऽ	ਤੀ	ऽ	ਰੰ	ऽ	ਗ	ਰੰ
ਗ਼ਮ	ਪਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ	ਧ਼ਪ	ਮਪ	ਗ਼	ਮ	ਪ	ਗ਼	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ਼	ਮ
ਗੀऽ	ऽऽ	ऽ	ਰਾ	ऽऽ	ऽऽ	ਅ	ਪ	ਨੇ	ऽ	ਕੈ	ऽ	ਚ	ਰ	ਨ	ਕ

ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਂਾ	ਸਂਾ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਸਂਾਰੇਂ	ਸਂਾਨ਼ੀ	ਧ਼ਪ	ਮਗ਼	ਰੇਂਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ				
ਮ	ਲ	ਨਿ	ਧਿ	ਥਾS	SS	SS	SS	ਤੀS	SS	SS	SS				
										ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
												ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ਸਿ
ਧ਼ਪ	ਮਪ	ਗ਼	ਮ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਂਾ	ਸਂਾ	ਸਂਾ	–	ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਂਾ	ਗ਼ਂ
ਮS	ਰਿS	ਸੁਆ	S	ਮੀ	S	ਪ੍	ਭੁ	ਅ	ਪ	ਨਾ	S	ਸੀ	S	ਤ	ਲ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂਾ	ਸਂਾ	ਨ਼ੀ	ਸਂਾ	ਨ਼ੀਸਂਾ	ਰੇਂਸਂਾ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ	–	ਮਪ	ਨ਼ੀਸਂਾ	ਨ਼ੀ	ਸਂਾ
ਤ	ਨੁ	ਮ	ਨੁ	ਛਾ	S	SS	SS	ਤੀ	S	S	S	ਗੁS	SS	S	ਪ
ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ	–	ਗ਼	ਪ	ਮ	ਗ਼	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ਼	ਮ
ਰੰ	S	ਗ	ਸੂ	S	ਖ	ਧ	ਨੁ	ਜੀ	ਅ	ਕਾ	S	ਪਾ	S	ਰ	ਬ੍
ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਂਾ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਸਂਾਰੇਂ	ਸਂਾਨ਼ੀ	ਧ਼ਪ	ਮਗ਼	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ				
ਹ	ਮ	ਮੋ	ਰੈ	ਜਾS	SS	SS	SS	ਤੀS	SS	SS	SS				

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਉਖੀ ਘੜੀ ਨ ਦੇਖਣ ਦੇਈ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥
ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ੧ ॥
ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹਿਓ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਧੰਨੁ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਭਏ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਆਨਦ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੪੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੮੨)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			ਪਨ਼ੀ	ਸਂਾਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	–	ਮਪਧ	ਮ	ਪ	ਗ਼	–	ਮ	ਪ
				ਪ੍ਰS	ਭS	ਸਿਉ	S	S	ਲਾSS	ਗਿ	ਰਹਿ	ਓ	S	ਮੇ	ਰਾ

ਸਾਂ	–	–	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ
ਚੀ	ऽ	ऽ	ਤੁ	ਆऽ	ऽऽ	ਦਿ	ਅੰऽ	ऽ	ਤਿ	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਸ
ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ
ਹਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਧੰ	ऽ	ਨੁ	ਹ	ਮਾ	ऽ	ਰਾ	–	ਮੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧਪ	ਮਪ	ਗੁਰੇ	ਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤੁ												

ਅੰਤਰਾ

				ਪ	–	ਪ	–	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ
				ਅਉ	ऽ	ਖੀ	ऽ	ਘਾऽ	ੜੀऽ	ऽ	ਨ	ਦੇ	ऽ	ਖ	ਣ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਦੇ	ऽ	ਈ	ऽ	ਅ	ਤ	ਨਾ	ऽ	ਬਿ	ਰ	ਦੁ	ਸ	ਮਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨੀ	ਧ	ਪ	–	ਮਪ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਪ	–	ਗੁ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ
ਲੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹਾऽ	ऽऽ	ਥ	ਦੇऽ	ऽ	ਇ	ਰਾ	ऽ	ਖੈ	ऽ	ਅ	ਪ
ਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਗੁਂਰੇਂ
ਨੇ	ऽ	ਕਉ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਸਿ	ਸਾ	ऽ	ਸਿ	ਪ੍ਰ	ਤਿ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਸਾਂਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ												
ਲੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ॥

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਸਿਮਰਉ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚਰਨ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸਹਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਵਉ ॥
ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ੧ ॥
ਸ੍ਵਸਤਿ ਬਿਵਸਥਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਧ੍ੰਤ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਣ ॥
ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮ ਨ ਛਾਪਣ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ੪੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੮੨)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਕਾਫੀ ਥਾਟ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧ	ਪ	–	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਗੁ	–	ਮ	ਮ
				ਮ੍ਾऽ	ऽऽ	ਗਉ	ऽ	ऽ	ਰਾऽ	ऽ	ਮ	ਤੇ	ऽ	ਇ	ਕੁ
ਪ	–	–	ਪ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਪ਼	ਨੀ਼	ਸਾ	ਗੁ
ਦਾ	ऽ	ऽ	ਨੁ	ਸ	ਗ	ਲ	ਮ	ਨੋਂ	ऽ	ਰ	ਥ	ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨੀ਼	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਗੁਂਰੇਂ
ਹੋ	ऽ	ਵਹਿ	ऽ	ਸਿ	ਮ	ਰਉ	ऽ	ਤੁ	ਮ	ਰਾ	ऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗੁਮ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	–
				ਚ	ਰ	ਨ	ਤੁ	ਮ੍ਾऽ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ਹਿ	ਰ	ਦੈ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਵਾ	ऽ	ਸਹਿ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਤ	ਨ	ਕਾ	ऽ	ਸੰ	ਗੁ	ਪਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨੀ	ਧ	ਪ	–	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧ	ਪ਼	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ
ਵਉ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੋ	ऽ	ਗ	ਅ	ਗਾऽ	ਨਿऽ	ਮ	ਹਿ	ਮ	ਨ	ਨ	ऽ

ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਗੁਰੇਂ
ਵਿਆ	ऽ	ਪੈ	ऽ	ਆ	ऽ	ਛ	ਪ	ਹ	ਰ	ਗੁ	ਣ	ਗਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਪਗੁ ਰੇਸਾ

ਵਉ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੈ ॥ ਸੋਗਿ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥
ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥ ੩ ॥
ਪਰ ਧਨ ਦੋਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪਨ ਫੇੜੇ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ॥ ੪ ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੮੩–੮੪)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ) **ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
						ਸਥਾਈ					
ਸਾਗੁ	ਮਪ	ਮ	ਪ	–	ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾ	–	–
ਬੰऽ	ऽऽ	ਦ	ਨਾ	ऽ	ਹਰਿ	ਬੰऽ	ऽऽ	ਦ	ਨਾ	ऽ	ऽ
ਸਾਂਨੀ	ਨੀਧੁ	ਧੁਮ	ਗੁ	–	ਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ
ਗੁऽ	ਣऽ	ਗਾऽ	ਵਹੁ	ऽ	ਗੋ	ਪਾ	ऽ	ਲ	ਰਾ	ऽ	ਇ
						ਅੰਤਰਾ					
ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–
ਵ	ਡੈ	ऽ	ਭਾ	ਗਿ	ਭੇ	ਟੇ	ਗੁ	ਰ	ਦੇ	ਵਾ	ऽ

ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਨੀਧੁ	–	ਪ
ਕੋS	ਟਿ	ਪ	ਰਾ	ਧ	ਮਿ	ਟੇS	ਹS	ਰਿS	ਸੇS	S	ਵਾ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪ	ਨੀ	ਧੁਪ	ਗੁ	ਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਕੋ	ਟਿ	ਪ	ਰਾ	ਧ	ਮਿS	ਟੇ	ਹ	ਰਿ	ਸੇ	ਵਾ	S

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥

ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ੨ ॥
ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੩ ॥
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੮੪)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ) ਦਾਦਰਾ

×			0			×			0		
					ਸਥਾਈ						
ਗੁਮ	ਪਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ	–	–
ਜੀS	SS	ਵ	ਨਾ	ਹ	ਰਿ	ਜੀ	S	ਵ	ਨਾ	S	S
ਗੁਪ	ਮਨੀ	ਨੀ	ਧੁਪ	–	ਮਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ	–	–
ਜੀS	SS	ਵ	ਨS	S	ਹਰਿ	ਜੀ	S	ਵ	ਨਾ	S	S
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ
ਜੀ	ਵ	ਨ	ਹਰਿ	ਜ	ਪਿ	ਸਾ	S	ਧ	ਸੰ	S	ਗਿ
					ਅੰਤਰਾ						
ਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਪ	ਮਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਅ	ਨਿਕ	ਪ੍ਰS	ਕਾS	S	ਰੀ	ਬਸ	ਤ੍ਰ	ਓ	ਢਾ	S	ਏ

ਪਨ਼ੀ ਸਾਂ ਗ਼	ਰੇ਼ ਰੇ਼ ਸਾਂ ਸਾਂ	ਰੇ਼ ਸਾਂ ਨ਼ੀਸਾਂ ਰੇ਼ ਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ਼ –ਪ –
ਅਨ ਦਿ ਨੁ	ਕੀਰ ਤ ਨੁ	ਹਰਿ ਗੁਃ ਨਃ	ਗਾਃ ਏ ਃ
ਪਸਾਂ ਸਾਂ ਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ਼	ਮਗ਼ ਪ ਮਗ਼	ਰੇ਼ ਸਾ -
ਅਨ ਦਿ ਨੁ	ਕੀਰ ਤ ਨੁ	ਹਰਿ ਗੁ ਨਃ	ਗਾ ਏ ਃ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ॥

ਦਾਂਸੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥

ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੨ ॥ ੫੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੮੪)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਇਕ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			–	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਗ਼	ਗ਼	ਰੇ	ਸਾ
								ਃ	ਗੁ	ਰ	ਕੇ	ਚ	ਰ	ਨ	ਜੀਅ
ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਗ਼	ਮਪ	ਗ਼ਮ	ਪ	–ਪ	ਧਮਪ	ਗ਼	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਕਾ	ਃ	ਨਿ	ਸ	ਤਾਃ	ਃਃ	ਰਾਃ	ਃ	ਃਸ	ਮੁੰਃਃ	ਦੁ	ਸਾ	ਰਾਃ	ਗੁ	ਜਿ	ਨਃ
–	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਧ	ਮ	ਨੀ	ਧ	ਪ	–	–ਪ	ਧਮਪ	ਗ਼	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਗ਼	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਃ	ਖਿਨ	ਮ	ਹਿ	ਤਾ	ਃ	ਰਾ	ਃ	ਃਸ	ਮੁੰਃਃ	ਦੁ	ਸਾ	ਰਾਃ	ਰੁਃ	ਜਿ	ਨਿ
–	ਨ਼ਸਾਂ	ਧ	ਮ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧਮ	–							
ਃ	ਖਿਨ	ਮ	ਹਿ	ਤਾ	ਃ	ਰਾ	ਃਃ								

					ਅੰਤਰਾ			–	ਮ	–	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	–
								ऽ	ਕੋ	ऽ	ਈ	ਹੋ	ऽ	ਆ	ऽ
–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਗੁਂ
ऽ	ਕ੍	ऽ	ਮ	ਰ	ऽ	ਤੁ	ऽ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ਈ	ਤੀ	ऽ	ਰ	ਥ
ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਪ	–	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ
ਨਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਦਾऽ	ऽ	ਸੋ	ਹ	ਰਿ	ਕਾ	ऽ
ਪਨੀ	ਸਾਂਗੁਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ							
ਨਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮੁऽ	ਧਿਆ	ऽऽ	ਇਆ	ऽऽ	ऽऽ							

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੁਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥
ਹਉਮੈ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਨੇਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏਹ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੫੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੮੪)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਇਕ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			–	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਗੁ	–	ਰੇ	ਸਾ
								ऽ	ਕਿ	ਤੈ	ਪ੍ਰ	ਕਾ	ऽ	ਰਿ	ਨ
–	ਸਾਗ	ਮਪ	ਮ	(ਧ)ਪ	–	–	–ਪ	ਧਮ	ਪ	ਗੁ	ਮਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ऽ	ਤੁऽ	ऽऽ	ਟਉ	ਪ੍ਰੀ	ऽ	ऽ	ਤਿ	ਦਾऽ	ऽ	ਹ	ਤੇऽ	ਰੇ	ऽ	ਕੀ	ऽ
ਗੁ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	(ਨੀ)ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ							
ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ਤਿ	ऽऽ							

				ਅੰਤਰਾ				ਮ	–	ਮ	ਧ ਪ	–	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
								ਜੀ	ऽ	ਅ	ਪਾ	ऽ	ਨ	ਮ	ਨ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	–ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਗੁਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਧ	ਨ	ਤੇ	ऽ	ਪਿਆ	ऽऽ	ਰਾ	ऽ	ਹਉ	ऽ	ਮੈ	ਬੰ	ऽ	ਧੁ	ਹ	ਰਿ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਧਪ	ਮਪ	ਨੀ	ਧ	ਪ	–	ਮਪ							
ਦੇ	ऽ	ਵऽ	ਣऽ	ਹਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽऽ							

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ

ਜੈਤਸਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਰਣਨਾ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਆਸਾਧਾਰਣ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਗ ਜਿਤਨਾ ਮਨੋਰੰਜਕ ਹੈ ਉਤਨਾ ਹੀ ਕਠਿਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਸਹਿਤ ਮਹਾਨ ਗਾਇਕ ਹੀ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਕਈ ਨਾਮਾ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ : ਜੈਤ ਸ੍ਰੀ ਯਤ ਸ੍ਰੀ ਜਯੰਤ ਸ੍ਰੀ, ਆਦਿ ਪਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ "ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਜੋੜ ਨਾਲ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੈਤਸਰੀ ਦੇ ਸਰੂਪ ਬਾਰੇ ਸੰਗੀਤਾ ਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਵਿਤਕਰਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਰਵਾ ਮੇਲ ਦਾ ਰਾਗ ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੀਬਰ ਧੈਵਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਤੀਜੇ ਇਸ ਦਾ ਥਾਟ ਤਾਂ ਪੂਰਵੀ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ - ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਦੇ ਹਾਨੀ ਹਨ।

ਮੱਧਕਾਲ ਦੇ ਇਕ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਪੰਡਿਤ ਅਹੋਬਲ (1650 ਈ:) ਨੇ ਇਹ ਦਾ ਬਿਉਰਾ ਰਾਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਤਾ ਹੈ : "ਜੈਤਸਰੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ, ਗੰਧਾਰ, ਮੱਧਿਅਮ, ਨਿਸ਼ਾਦ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਹਨ।" ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰ ਮਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੰਡਿਤ ਅਹੋਬਲ ਦਾ ਵਿਆਖਿਆ ਜੈਤਸਰੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਹੈ।

ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਥਾਟ ਵਰਗੀਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਜੈਤਸਰੀ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਦੇ ਅੰਤਗਤ ਰਖਿਆ ਹੈ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਵਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ ਮੱਧਿਅਮ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਭ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਨਿਸ਼ਾਦ ਹੈ। ਕੁਝ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ਡਜ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਹਿਲਾ ਮਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਹੈ। ਜੈਤਸਰੀ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਨੇ ਸੰਧੀ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਗੰਧਾਰ ਵਾਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੈਤਸਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਅਤਿਅੰਤ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਰਾਗ ਪੂਰੀਆਂ ਧਨਾਸ਼ਰੀ ਹੈ, ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸ਼ਰੀ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ। "ਮਗ ਮਰੁ ਗ।" ਸੁਰ ਸੰਗੀਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੈਤਸਰੀ ਦੀ "ਪ ਮਧੇ ਮਗ, ਮਗ, ਮਗ ਰੇ ਸਾ" ਦੁਆਰਾ ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੈਤਸਰੀ ਵਿੱਚ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਆਸ ਕੀਤਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਸਾਸਾ, ਗ ਗ ਪ" ਸੁਰਾਵਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਆਧਨਾਸਰੀ ਨਾਲੋਂ ਨਿਖੇੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੈਤਸਰੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਕਲਾਕਾਰ "ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਸਾਂ ਰੇਸਾ" ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਕੰਨ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸ੍ਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਭਰਮ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਧੈਵਤ ਪੂਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਜਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਇਹ ਭੁਲੇਖਾ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਗਾਇਕ "ਸਾ ਸਾ ਗ ਗ ਪ" ਸੁਰਾਵਟ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਪਟਨਾ ਨਿਵਾਸੀ ਮੁਹੰਮਦ ਰਜ਼ਾਲਿਖਤ ਪੁਸਤਕ "ਨਗਮਾ ਤੇ ਆਸਫ਼ੀ" (1813 ਈ) ਵਿਚ ਜੈਤਸਰੀ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। "ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ" ਦੇ ਕਰਤਾ ਗੌਂਅ ਸੁਆਮੀ ਪੰਨਾ ਲਾਲ (1846) ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੀਪਕ ਦੀ ਰਾਗਣੀ "ਬੁਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼" ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲਕੌਂਸ ਦੀ ਨੂੰਹ ਅਤੇ "ਰਾਧਾ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗੀਤਸਾਰ" ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੇ ਜੈਤਸਰੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਗੜਬੜ ਗੁਠਾਲਾ ਵੇਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਗੁਰਮਿਤ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਗ੍ਰੰਥ "ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ" ਵਿਚ ਚੌਥੇ, ਪੰਜਵੇਂ, ਨੌਵੇਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਅਤੇ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੇਵਲ "ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ" ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਮਧਕਾਲੀ ਕਪੋਲ ਕਲਪਨਾਂ ਵਾਲੀ ਰਾਗ - ਰਾਗਣੀ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸਵੀਕਾਰਿਆ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਨਿਜੀ ਵਿਉਂਤ ਅਨੁਸਾਰ "ਰਾਗੁ" ਨਾਮਾ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਵਾਜਿਆ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਨ਼ੀਸਾ, ਗਪ, ਮ ਧੁਪ, ਨਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ, ਮਗ, ਮਗ, ਰੇ ਸਾ।

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗਪ, ਮ ਧੁਪ, ਮਗ, ਮਗ ਰੇਸਾ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ : ਜੈਤਸਰੀ

1\. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾ ਸਾ, ਨ਼ੀ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀਸਾ, ਨ਼ੀਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਨ਼ੀ ਧ਼ੁਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਮ਼ ਧ਼ ਪ਼, ਮ਼ ਧ਼ ਮ਼ ਗ਼,

ਮ਼ ਮ਼ ਗ਼ ਪ਼, ਗ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਮ਼ਪ਼ ਗ਼ ਪ਼ ਮ਼ ਧ਼ ਪ਼, ਮ ਧ਼ ਮ਼ ਗ ਮ਼ਗ, ਮ਼ ਧ਼ ਪ਼ ਪ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ,

ਧ਼ ਪ਼ ਮ਼ਪ਼ ਧ਼ ਪ਼, ਸਾ, ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀਸਾ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

2\. ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ, ਰੇ ਸਾ ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ, ਮ ਮ ਗ, ਮ ਗ, ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ, ਸਾਸਾ ਗ ਗ ਮ,

ਮ ਮ ਗ ਸਾਗ ਮ, ਮਗ, ਮਗ ਰੇ ਸਾ ਨ਼ੀ ਸਾਗ ਮ, ਮਗ ਸਾਗ ਮ ਪੇ ਮ ਗ ਪ ਮ, ਮ ਗੁਰੇ ਸਾ

ਸਾ ਸਾ ਗ ਗਪ, ਮ ਧੁਪ, ਪਧੁ ਮਪ ਗ ਮ ਗ ਪ ਮਧੁ ਪ ਪ ਮ ਗ ਮ ਪ ਧੁ ਮ ਪ ਮਧੁ ਮਗ, ਪ ਗ ਰੇ ਸਾ,

ਗਪ ਮ ਧੁਪ, ਗ ਮ ਗ ਪ ਮਧੁ ਪ ਧੁ ਮਪ ਨੀ ਧੁਪ, ਮਧੁ ਮਗ, ਗ ਮ ਪ ਧੁਧ, ਨੀ ਧੁਪ, ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ,

ਨੀਧੁਪ, ਰੇਂ ਨੀ ਧੁਪ, ਮਧੁ ਮਗ ਮਗ, ਨੀ ਮਗ, ਮਗ, ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

3. ਪ ਪ ਮਧੁ ਮਗ, ਮ ਧੁਪ, ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ, ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ ਮਗ ਮ ਧੁਪ ਸਾਂ, ਨੀਸਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਨੀਰੇਂ ਨੀ ਧੁਪ,

ਮਪ ਧੁਪ ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਨੀਸਂ, ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂਸਾਂ ਮ ਪ ਨੀਸਂ ਰੇਂ ਰੇਂਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਗਂ, ਗਂ ਗਂ.

ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਂਗਂ ਮਂ ਮਂ ਗਂ, ਰੇਂ ਸਾਂ ਗਂ ਗਂ ਰੇਂਸਾਂਨੀ ਸਾਂ ਗਂ ਮਂ, ਮਂ ਗਂ. ਸਾਂ ਸਾਂ ਗਂ ਗਂਪਂ ਮਂ ਗਂ

ਮਂ ਗਂ ਮਂ ਗਂ, ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਨੀਰੇਂ ਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂਸਾਂ, ਨੀ, ਰੇਂ ਨੀ ਧੁਪ, ਮ ਪ ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ, ਮਪ ਨੀਧੁਪ,

ਮ ਪ ਧੁਪ, ਮਧੁ ਮ ਗ ਮਗ, ਗਪ ਧੁਪ ਮਗ, ਪਗ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਈਹਾ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ॥
ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬੂਝੈ ਤਾਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਇਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥
ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਅੰਤਹਿ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥
ਮੁਕਤਿ ਮਾਲ ਕਨਿਕ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ਮਨ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥
ਹਾਹਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਹਿ ਤਾ ਮਹਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਹਸਤਿ ਰਥ ਅਸ੍ਵ ਪਵਨ ਤੇਜ ਧਣੀ ਭੂਮਨ ਚਤੁਰਾਂਗਾ ॥
ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਿਓ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੂਐ ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਨਾਂਗਾ ॥ ੩ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥
ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੦)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ — ਤਿੰਨਤਾਲ

	×				2				0				3			
ਸਥਾਈ					ਗਪ	ਮਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਧੁ
					ਕੋऽ	ਈऽ	ਜਾ	ਨੈ	ਕऽ	ਵऽ	ਨऽ	ਈऽ	ਹਾਂ	ऽ	ਜ	ਗਿ
	ਪ	–	–	ਪ	ਪਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਗ
	ਮੀ	–	ऽ	ਤੁ	ਜਿਸੁ	ਹੋ	ਇ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ऽ	ਲੁ	ਸੋ	ਈ	ऽ	ਬਿ	ਧਿ
	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	–	ਗ	–	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁਪ
	ਬੂ	ऽ	ਝੈ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲ	ਰੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
	ਮਧੁ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ												
	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤਿऽ												
ਅੰਤਰਾ					ਮਪ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
					ਮਾऽ	ऽ	ਤ	ਪਿ	ਤਾ	ऽ	ਬ੍ਰ	ਨਿ	ਤਾ	ऽ	ਸੁ	ਤ
	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–
	ਬੰऽ	ऽ	ਧ	ਪ	ਇ	ऽਸ	ਟ	ਮੀ	ऽ	ਤ	ਅ	ਰੁ	ਭਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਪ	ਧੁ	ਪ
	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪ੍ਰऽ	ऽऽ	ਰ	ਬ	ਜ	ਨ	ਮ	ਕੇ	ਮਿ	ਲੇ	ऽ	ਸੰ

ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਗ	–	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁਪ
ਜੋ	ऽ	ਗੀ	ऽ	ਅੰ	ऽ	ਤਹਿ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ਨ	ਸ	ਹਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਮਧੁ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ												
ਈऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥
ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥
ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਤਿ ਬੁਝਹੀਅਉ ॥ ੧ ॥
ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਅਲਪਹੀਅਉ ॥
ਨਾਨਕੁ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀਅਉ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੦)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਗਮ	ਪਧੁ	ਪਮ	ਗਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਗਮ	ਗ
				ਦੇऽ	ऽऽ	ਹੁऽ	ਸੰऽ	ਦੇ	ਸ	ਰੋ	ਕਹੀ	ਅਉ	ऽ	ਪ੍ਰਿऽ	ਅ
ਪ	ਧੁ	ਪ	–	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਗ	ਗ	ਪ
ਕ	ਹੀ	ਅਉ	ऽ	ਬਿ	ਸ	ਮੁ	ਭ	ਈ	ऽ	ਮੈ	ऽ	ਬ	ਹੁ	ਬਿ	ਧਿ
ਮ	ਧੁ	ਪ	–	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਧੁ
ਸੁ	ਨ	ਤੇ	ऽ	ਕ	ਹ	ਹੁ	ਸੁ	ਹਾ	ऽ	ਗ	ਨਿ	ਸऽ	ਹੀऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਪਮ ਗਮ ਪਗ ਰੇਸਾ

ਅਹੁ ss ss ss

ਅੰਤਰਾ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ				
	ਕੋ	s	ਕ	ਹ	ਤੋਂs	ss	ਸ	ਭ	ਬਾ	s	ਹ	ਰਿ				

ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਬਾ	s	ਹ	ਰਿ	ਕੋ	s	ਕ	ਹ	ਤੋ	s	ਸ	ਭ	ਮ	ਹੀ	ss	ss
ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	–	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਗ
ਅਉ	s	s	s	ਬ	ਰ	ਨੁ	ਨ	ਦੀ	s	ਸੈ	s	ਚਿ	ਹ	ਨੁ	ਨ
ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁਪ
ਲ	ਖੀ	ਐ	s	ਸੁਹਾ	ss	ਗ	ਨਿ	ਸਾ	s	ਤਿ	ਬੁ	ਝਹੀ	ss	ss	ss

ਮਧੁ ਮਗ ਪਗ ਰੇਸਾ

ਅਉ ss ss ss

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ਧੀਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਨੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨੀਰਉ ॥ ੧ ॥

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤੁ ਬਡ ਦਾਤਾ ਮਨਹਿ ਗਹੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥ ੨ ॥

ਜੋ ਚਾਹਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਉ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥ ੩ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦੂਖਿ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰਉ ਬੁਝਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੦)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗਮ	ਪਮ
								ਧੀ	਽	ਰਉ	਽	ਸੁ	ਨਿ	ਧੀ਽	਽ ਽
ਪ	–	–	–	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਮਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਪ
ਰਉ	਽	਽	਽	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕਉ	਽	ਜੀ਽	਽	ਅ	ਪ੍ਰਾ	–	ਨ	ਮ	ਨੁ
ਮ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਗ	–	ਪ	ਮ	–	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਤ	ਨੁ	ਸ	ਭੁ	ਅ	ਰ	ਪਉ	਽	ਨੀ	਽	ਰਉ	ਪੇ	਽	ਖਿ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ								
ਕਉ	਽ ਽	਽	਽	ਨੀ	਽	ਰਉ	਽								
						ਅੰਤਰਾ		ਮਪ	ਮਗ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–
								ਬੇ਽	਽ ਽	ਸੁ਽	ਮਾ਽	਽	ਰ	ਬੇ	਽
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ
ਅਂ	ਤੁ	ਬ	ਡ	ਦਾ਽	਽	ਤਾ	਽	ਮ	ਨ	ਹਿ	ਗ	ਹੀ	਽	ਰਉ	ਪੇ
–	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਮ	ਗਮ	ਮਗ	ਰੇਸਾ								
਽	ਖਿ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕਉ	਽ ਽	਽ ਽	਽ ਽								

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਲੋੜੀਦੜਾ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ॥
ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨੀਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਦੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਬਿਸਰੈ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰਾ ਬਿਨਸੈ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ੧ ॥
ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥
ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੦)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ			ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਸਾਗ	ਮ̍ਪ	ਮ̍
							ਲੋ	ੜੀ	ਦ	ੜਾ	ऽ	ऽ	ਸਾऽ	ਜऽ	ਨੁ
ਪ	–	ਪ	–	ਮ̍	ਗ	–	–	ਪ	ਪ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਮੇ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਘ	ਰਿ	ਘ	ਰਿ	ਮੰ	ऽ	ਗ	ਲ
ਗ	–	ਪ	–	ਮ̍	ਧੁ	ਪ	–	ਮ̍	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ
ਗਾ	ऽ	ਵਹੁ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਕੇ	ऽ	ਘ	ਟਿ	ਘ	ਟਿ	ਤਿ	ਸਹਿ	ऽ	ਬ
ਧੁਪ	ਮ̍ਪ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ̍	ਗਮ̍	ਮ̍ਗ									
ਸੇऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ									
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਮ̍	ਗ	ਮ̍	ਮ̍ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਸੂ	ऽ	ਖਿ	ਅ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਧ	ਨੁ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–
ਦੂ	ऽ	ਖਿ	ਅ	ਰਾऽ	ऽ	ਧ	ਨੁ	ਬਿ	ਸ	ਰੈ	ਨ	ਕਾ	ऽ	ਹੂ	ऽ

ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਮ	ਗ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਨੀ	ਧੁ
ਬੇS	SS	S	S	ਰਾ	S	S	S	ਨਾ	S	ਮੁ	ਜ	ਪ	ਤ	ਕੋ	ਟਿ
ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	–	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਸੂ	S	ਰ	ਉ	ਜਾ	S	ਰਾ	S	ਬਿ	ਨ	ਸੈ	S	ਭ	ਰ	ਮੁ	ਅੰ
ਮਪਨੀਸਾਂ ਰੇਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ				ਧਪ	ਮਗ	ਮਗ									
ਧੇS SS SS SS				ਰਾS	SS	SS									

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਬ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਆਗਿ੍ਹ ॥
ਤਜੀ ਸਿਆਨਪ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਅਹੰ ਛੋਡਿਓ ਹੈ ਤਿਆਗਿ੍ਹ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਉ ਦੇਖਉ ਤਉ ਸਗਲ ਮੋਹਿ ਮੋਹੀਅਉ ਤਉ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਭਾਗਿ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਟਹਲ ਹਰਿ ਲਾਇਓ ਤਉ ਜਮਿ ਛੋਡੀ ਮੋਰੀ ਲਾਗਿ ॥ ੧ ॥
ਤਰਿਓ ਸਾਗਰੁ ਪਾਵਕ ਕੋ ਜਉ ਸੰਤ ਭੇਟੇ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੋਰੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੧)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

x				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਗ	–	ਗਮਪ	ਮ
				ਅ	ਬ	ਮੈ	S	S	ਸੁ	ਖੁ	ਪਾ	ਇਓ	S	ਗੁSS	ਰ
ਪ	–	–	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ
ਆ	S	S	ਗਿ੍ਹ	ਤ	ਜੀ	S	S	ਸਿਆ	S	ਨ	ਪ	ਚਿੰ	S	ਤ	ਵਿ

ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	–	ਮ	ਧ	ਪ	–	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਪਨੀ
ਸਾ	ऽ	ਹੀ	ऽ	ਅ	ਹੰ	ਛੋ	ऽ	ਡਿਓ	ऽ	ਹੈ	ऽ	ਤਿਆ ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਰੇਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਮਗ
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਗਿ

ਅੰਤਰਾ	ਮਪ	ਧਪ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
	ਜਉ	ऽऽ	ਦੇ	ऽ	ਖਉ	ऽ	ਤਉ	ਸ	ਗ	ਲ	ਮੋ	ਹਿ

ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	–	ਮਂਗਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਮੋ	ਹੀ	ਅਉ	ਤਉ	ऽ	ਸਰ	ਨਿ	ਪ	ਰਿਓ	ऽ	ਗੁ	ਰ	ਭਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ
ऽ	ऽ	ऽ	ਗਿ	ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਟ	ਹ	ਲ	ਹ	ਰਿ

ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਗ	ਗ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	–	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਪਨੀ
ਲਾ	ऽ	ਇਓ	ਤਉ	ਜ	ਮਿ	ਛੋ	ਡੀ	ਮੋ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ਲਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਰੇਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਮਗ
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਗਿऽ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨੁ ਧਰਾ ॥
ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਇਆ ਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਲ ਜਾਲ ਅਰੁ ਮਹਾ ਜੰਜਾਲਾ ਛੁਟਕੇ ਜਮਹਿ ਡਰਾ ॥
ਆਇਓ ਦੂਖ ਹਰਣ ਸਰਣ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਹਿਓ ਚਰਣ ਆਸਰਾ ॥ ੧ ॥
ਨਾਵ ਰੂਪ ਭਇਓ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥
ਅਪਿਓ ਪੀਓ ਗਤੁ ਥੀਓ ਭਰਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਹ ਜਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੧)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

	×				2				0				3			
ਸਥਾਈ									ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	–	ਗਪ	ਮਪ	ਪ	ਪ
									ਮ	ਨ	ਮਹਿ	ऽ	ਸऽ	ਤਿऽ	ਗੁ	ਰ
	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	–	ਗਮ	ਪ	ਪ	ਪ
	ਧਿਆ ऽ	ਨੁ	ਧ		ਰਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਦ੍ਰਿ	ऽ	ੜਿਓ	ऽ	ਗਿਆ ऽ	ਨੁ	ਮੰ	
	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ
	ऽ	ਤ੍ਰ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਛ	ਟ	ਕੇ	ऽ	ਜ	ਮਹਿ	ऽ	ਡ
	ਨੀ	–	ਧੁ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ								
	ਰਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								
ਅੰਤਰਾ									ਪ	–	ਪ	ਧੁ	–	ਧੁ	ਪ	ਪ
									ਕਾ	ऽ	ਲ	ਜਾ	ऽ	ਲ	ਅ	ਰੁ
	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	–	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
	ਮ	ਹਾ	ऽ	ਜੰ	ਜਾ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਛੁ	ਟ	ਕੇ	ऽ	ਜ	ਮਹਿ	ऽ	ਡ
	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
	ਰਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਆਇਓ ਦੁ	ਖ	ऽ		ਹ	ਰ	ਣ	ਸ

ਮ'	ਨੀ	ਮ'	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਪ	ਮ'	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਰ	ਣ	ਕ	ਰੁ	ਣਾ	ऽ	ਪ	ਤਿ	ਗ	ਹਿ	ऽ	ਚ	ਰ	ਣ	ਆ	ਸ
ਮ'ਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮ'ਧੁ	ਮ'ਗ	ਮ'ਗ	ਰੇਸਾ								
ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਗੋਵਿੰਦ ਸਹਾਈ ॥

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਸਿਉ ਵਾ ਕਉ ਬਿਆਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਅਲੇਪਾ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਉਨ ਮਾਈ ॥

ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਸੇਈ ਸੰਤ ਸੁਭਾਈ ॥

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜਿਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੧)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ — **ਤਿਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	–	ਗਮ'	ਪਧੁ	ਪਧੁ	ਮ'ਪ
								ਜਾ	ऽ	ਕਉ	ऽ	ਭਏ	ऽऽ	ऽऽ	ਗੋऽ
ਮ'	ਗ	ਗ	ਮ'	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਮ'	–	ਗ	ਮ'	ਮ'	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਵਿੰ	ऽ	ਦ	ਸ	ਹਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਸੂ	ऽ	ਖ	ਸ	ਹ	ਜ	ਆ	ऽ
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਪ	ਮ'	ਧੁ	ਪ	–	ਮ'	ਗ	ਮ'	ਪ	ਮ'ਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਨੰ	ऽ	ਦ	ਸ	ਗ	ਲ	ਸਿਉ	ऽ	ਵਾ	ऽ	ਕਉ	ऽ	ਬਿਆऽ	ऽऽ	ਧਿ	ਨ

ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧੁਪ ਮਪ ਮਗ ਰੇਂਸਾ
ਕਾS SS S S ਈS SS SS SS

ਅੰਤਰਾ ਪ ਪ ਧੁ ਪ ਮ ਗ ਮ ਪ
ਦੀ S ਸ ਹਿ ਸ ਭ ਸੰ ਗਿ

ਮਪ ਨੀਸਾਂ – ਸਾਂ ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ – ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ
ਰS ਹਰਿ S ਅ ਲੇ S ਪਾ S ਨ ਹ ਵਿਆ S ਪੈ S ਉ ਨਿ

ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧੁ ਪ ਮ ਪ ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧੁ ਪ
ਮਾ S S S ਈS S S S ਏ S ਕੋS SS ਰੰ S S ਗਿ

ਮਪ ਧੁ ਮ ਗ ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਗ ਗ ਪ ਮ ਧੁ ਪ ਪ
ਤੁS ਤ ਕੇ S ਬੇ S ਤੇ S ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਤੈ S ਬੁ ਧਿ

ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧੁਪ ਮਗ ਮਗ ਰੇਸਾ
ਪਾS SS S S ਈS SS SS SS

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਰੂਪ ॥
ਅਗਿਆਨ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਤੁਮਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ॥
ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਉ ਤਿਹ ਬੰਦਨ ਮਨਹਿ ਚਰ੍ਹਾਵਉ ਧੂਪ ॥ ੧ ॥
ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰੈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰਿ ਗਹੀ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਲੂਕ ॥
ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸੰਸਾਰ ਪਾਵਕ ਕੇ ਕੂਪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੧)

ਰਾਗ ਜੈਤਹਰੀ

ਤਿੰਨਤਾਲ

× 2 0 3

ਸਥਾਈ ਨ਼ੀ ਸਾ ਗਮ ਪ ਮ

ਗੋ ਙ ਬਿੰਙ ਙ ਦ

ਨੀ ਧ਼ ਪ ਪ ਮਗ ਮ ਮ ਗ ਰੇ – ਸਾ ਨ਼ੀ ਸਾ ਗਮ ਪ ਮ

ਜੀ ਙ ਵ ਨ ਪ੍ਰਾਙ ਨ ਧ ਨ ਰੂ ਙ ਪ ਅ ਙ ਗਿਆ ਙ ਨ

ਪ – ਪ ਪ ਮ ਗ ਮ ਗ ਮ ਧ਼ ਪ ਮ ਪ ਗ – ਮ

ਮੋ ਙ ਹ ਮ ਗ ਨ ਮ ਗ ਪ੍ਰਾ ਙ ਨੀ ਅੰ ਙ ਧਿਆ ਙ ਙ

ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਨੀ ਧਪ ਮਗ ਮਗ ਰੇਸਾ

ਰੇਙ ਙਙ ਮ ਹਿ ਦੀਙ ਙਙ ਙਙ ਙਙ ਙਙ ਙਙ ਪਙ

ਅੰਤਰਾ ਧ਼ ਪ ਗ – ਮ

ਸ ਫ ਲ ਙ ਦਰ

ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ ਗਂ – ਮ

ਸਙ ਨੁਙ ਤੁ ਮ ਰਾ ਙ ਪ੍ਰ ਭ ਪ੍ਰੀ ਤ ਮ ਚ ਰ ਨ ਙ ਕ

ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧ਼ ਧ਼ ਪ ਮ ਪ ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਨੀ

ਮ ਲ ਆ ਙ ਨੂਙ ਙਙ ਙ ਙ ਙ ਙ ਪ ਅ ਨਿ ਕਙ ਙਙ ਙ

ਰੇਂ ਨੀ ਧ਼ ਪ ਮ ਧ਼ ਮ ਗ ਮ ਗ ਗ ਰੇ ਸਾ ਨ਼ੀ – ਸਾ

ਬਾ ਙ ਰ ਕ ਰਉ ਙ ਤਿ ਹ ਬੰ ਦ ਨ ਮ ਨ ਹਿ ਙ ਚ

ਗਪ	ਮਧੁ	ਪ	–	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਭ੍ਰਾऽ	ऽऽ	ਵਉ	ऽ	ਧ੍ਰੂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਪऽ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ ॥

ਚਰਨ ਗਹਉ ਬਕਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕੋਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਕਿਆਰੋ ਹਰਿ ਸਿੰਚੈ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ ॥
ਇਆ ਰਸ ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਤੋਰਿ ॥ ੧ ॥
ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਚਿਤਵਉ ਤੁਮ੍ਰਹੀ ਓਰਿ ॥
ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੋਰਿ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੧)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਸਾਗ	ਗਪ	ਮਧੁ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਗ	ਮਪ	ਮ
				ਕੋऽ	ਈऽ	ਜਨऽ	ਨੁ	ਹऽ	ਰਿऽ	ਸਿਉ	ऽ	ऽ	ਦੇऽ	ऽऽ	ਵੈ
ਪ	–	–	ਮਗ	ਗਮ	ਪਧੁ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਮ	ਗ
ਜੋ	ऽ	ऽ	ਰਿऽ	ਚऽ	ਹऽ	ਨ	ਗ	ਹਉ	ऽ	ऽ	ਬ	ਕਉ	ऽऽ	ਸੁ	ਭ
ਮ	ਗ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਗਪ	ਗ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ
ਰ	ਸ	ਨਾ	ऽ	ਦੀऽ	ऽऽ	ਜ	ਹਿ	ਪ੍ਰਾ	ऽ	ਨ	ਅ	ਕੋऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧੁਪ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰਿऽ												

ਅੰਤਰਾ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁਪ	ਗ	ਮ	–	ਪ	ਨੀ	ਨੀ				
	ਮ	ਨ	ਤ	ਨੁ	ਨਿऽ	ਰऽ	ਮ	ਲ	ऽ	ਕ	ਰ	ਤ				

ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਕਿਆ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਹਰਿ	ਸਿੰऽ	ਚੈ	ऽ	ਸੁ	ਧਾ	ऽ	ਸਿੰ	ਜੋ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਪ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪਧੁ	ਪਮ	ਪਮ	ਗਮ
ऽ	ऽ	ऽ	ਰਿ	ਇਆ	ऽऽ	ਰ	ਸ	ਮ	ਹਿ	ਗ	ਨ	ਹੋऽ	ऽऽ	ਤऽ	ਕਿਠ
ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਗਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	–	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁਪ
ਪਾ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਮऽ	ਹਾऽ	ਬਿ	ਖਿ	ਆ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਤੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਮਧੁ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ -

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਂਹ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਂਹ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਂਹ ॥
ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੇਂਹ ॥ ੧ ॥
ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਂਹ ॥
ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੇਂਹ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੨)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

×			0			×			0		
						ਸਥਾਈ					
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਗਗ	ਮੰਪ	ਪ	ਮੰਗ	ਮੰ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਚਾ	ਤ੍ਰਿ	ਕ	ਚਿਤ	ਵऽ	ਤ	ਬਰ	ਸ	ਤ	ਮੇ	ऽ	ਹ
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਮੰ	ਗ	ਗ	ਗਪ	ਪ	ਮੰਗ	ਮੰਧ਼	ਪ	ਪਪ
ਕ੍ਰਿ	ऽ	ਪਾ	ਸਿੰ	ऽ	ਧੁ	ਕਰੁ	ਣਾ	ਪ੍ਰਭ	ਧਾऽ	ਰਹੁ	ਹਰਿ
ਮੰਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ਼ਪ	ਮੰਧ਼	ਮੰਗ	ਮੰਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
ਪ੍ਰੇऽ	ऽਮ	ਭ	ਗ	ਤਿ	ਕੌ	ਨੇਂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	,ऽऽ	ਹऽ
						ਅੰਤਰਾ					
ਮੰ	ਗ	ਗ	ਪ	ਧ਼	ਪ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਅ	ਨਿ	ਕ	ਸੁ	ऽ	ਖ	ਚਕ	ਵੀ	ਨਹੀ	ਚਾऽ	ਹ	ਤ
ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂਗਾਂ	ਗਾਂ	ਮੰਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ਼	ਪ
ਅऽ	ਨऽ	ਦ	ਪੂऽ	ਰ	ਨ	ਪੇऽ	ऽਖਿ	ਦੇ	ऽ	ऽ	ਹ
ਮੰਪ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ਼	ਪ	ਪਮੰ	ਗਪ	ਧ਼ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਅऽ	ਨ	ਉ	ਪਾ	ਵ	ਨ	ਜੀऽ	ਵऽ	ਤऽ	ਮੀ	ऽ	ਨਾ

ਸਾਗ	ਗਪ	ਪ	ਮੰ	ਨੁ	ਪ	ਨ਼ੀਰੇਂ	ਨ਼ੀਧੁ	ਮੰਧੁ	ਮੰਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਬਿਨੁ	ਜऽ	ਲ	ਮ	ਰ	ਨਾ	ਤੇਂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਹऽ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨ ਕਉ ਪਾਈ ਤਿਨ ਰਸੁ ਪੀਅਉ ਭਾਰੀ ॥
ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮ੍ਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਲਾਇ ਲਏ ਲੜਿ ਦਾਸ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਧਰੇ ਉਧਰਨਹਾਰੇ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੨)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				0			
						ਸਥਾਈ		ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਗ	ਗ	ਪ	ਮੰ	ਧੁ
								ਮ	ਨਿ	ਤ	ਨਿ	ਬ	ਸਿ	ऽ	ਰ
ਪ	–	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਮੰਪ	–	ਪ
ਹੇ	ऽ	ਮੇ	ਰੇ	ਪ੍ਰਾ	ऽ	ऽ	ਨ	ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਸਾ
ਪ	–	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਧੁ	ਪ	–	ਮੰ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਧੂ	ऽ	ਸੰ	ਗਿ	ਭੇ	ऽ	ਟੇ	ऽ	ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ	ਪੁ	ਰ	ਖ	ਸੁ
ਪਮੰ	ਗਮੰ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੇਸਾ								
ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਅੰਤਰਾ

ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮੰਪ	ਧੁਪ	ਗ	ਮੰ
ਪ੍ਰੇ	ऽ	ਮ	ਠ	ਗਉ	ऽऽ	ਰੀ	ऽ

ਪ	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮੰ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਜਿ	ਨ	ਕਉ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਤਿ	ਨ	ਰ	ਸੁ	ਪੀ	ऽ	ਅਉ	ऽ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਗ	ਮੰ	ਮੰਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾ	ਸਾਂ
ਭਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ਕੀऽ	ऽऽ	ਮ	ਤਿ
ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮੰਗ ਮੰ	ਗ	–		ਮੰ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਪ
ਕ	ਹ	ਣੁ	ਨ	ਜਾऽ	ऽ	ਈ	ऽ	ਕੁ	ਦ	ਰ	ਪਿ	ਕ	ਵ	ਨ	ਹ

ਪਮੰ	ਗਮੰ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੇਸਾ
ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਰਣੀ ॥

ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਲਾਵਹੁ ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਹਿਨ ਨਿਰਮਣ ਕਰਣੀ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ਬਿਖਮ ਨਦੀ ਜਾਇ ਤਰਣੀ ॥ ੧ ॥

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਠੇ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਣੀ ॥

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਤ ਹਰਿਨਾਮ ਰੰਗ ਆਭਰਣੀ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੨)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ

ਤਿੰਨਤਾਲ

ਸਥਾਈ

×				2				0				3			
ਪ	–	ਪਮ	ਗ	ਗਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਆ	ऽ	ਏऽ	ऽ	ਅऽ	ਨਿऽ	ਕ	ਜ	ਨ	ਮ	ਭੂ	ਮਿ	ਸ	ਰ	ਣੀ	ऽ
–	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਗ	–	ਪ	ਪ	ਪ	–	ਮਗ	ਮ	–	ਧੁ	ਪ	–
ऽ	ਉ	ਧ	ਰੁ	ਦੇ	ऽ	ऽ	ਹ	ਅੰ	ऽ	ਧऽ	ਕੂ	ऽ	ਪ	ਤੇ	ऽ
ਗ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਪਮ	ਗਮ	ਪਧੁ	ਪਮ	ਪਮ	ਗਮ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਲਾ	ऽ	ਵਹੁ	ऽ	ਅ	ਪੁ	ਨੀ	ऽ	ਚऽ	ਰऽ	ਣੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਅੰਤਰਾ

×				2				0				3			
ਪ	–	ਮਗ	ਮ	–	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਗਿਆ	ऽ	ਨੁऽ	ਧਿਆ	ऽ	ਨੁ	ਕਿ	ਛੁ	ਕ	ਰ	ਮੁ	ਨ	ਜਾ	ऽ	ਨਾ	ऽ
ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–
ਨਾ	ऽ	ਹਿ	ਨ	ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲ	ਕऽ	ਰऽ	ਣੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਮ	ਗ
ਸਾ	ऽ	ਧ	ਸੰ	ਗ	ਤਿ	ਕੈ	ऽ	ਅੰ	ऽ	ਚ	ਲਿ	ਲਾऽ	ऽ	ਵ	ਹੁ

ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਗ	ਨ਼ੀਸਾ	ਗਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਬਿ	ਖ	ਮ	ਨ	ਦੀ	ऽ	ਜਾ	ਹਿ	ਟऽ	ਰऽ	ਣੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਹਰਿਜਨ ਸਿਮਰਹੁ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ॥
ਹਰਿਜਨ ਕਉ ਅਪਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰਨ ਦਾਸ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਗੋਵਿਦ ਧਾਮ ॥
ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਆਦਰੁ ਦੇਵਤ ਜਾਮ ॥ ੧ ॥
ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਜੋ ਕਰਣੀ ਸੋਈ ਸੋਈ ਬਿਨਸਤ ਖਾਮ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੧੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੨)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਪ	ਪ	ਮ	–	ਗ
											ਹ	ਰਿ	ਜ	ऽ	ਨ
ਮ	ਮ	ਗ	–	ਗਮ	ਸਾਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	–
ਸਿ	ਮ	ਰਹੁ	ऽ	ਹਿऽ	ਰऽ	ਦੈ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ਹਰਿ	ਜ	ਨ	ਕਉ	ऽ
ਮ	ਮ	ਗ	–	ਸਾ	ਗ	ਗ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	–	ਮ
ਅ	ਪ	ਦਾ	ऽ	ਨਿ	ਕ	ਟਿ	ਕ	ਆ	ऽ	ਵੈ	ਪੂ	ऽ	ऽ	ਨ	ਸ
ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਪਨੀ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ					
ਦਾ	ऽ	ਸ	ਕੇ	ਕਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ					
								ਅੰਤਰਾ			ਧੁਪ	ਮਪ	ਗ	–	ਮ
											ਕऽ	ऽऽ	ਟਿ	ऽ	ਬਿ

ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਾਂ	–	ਮੰ
ਘ	ਨ	ਬਿ	ਨ	ਸਹਿ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਸੇ	ऽ	ਵਾ	ਨਿ	ਹ	ਚ	ऽ	ਲੁ
ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁਨੀ	ਰੇ	ਨੀ	ਧੁ	–	ਪ	ਪਪ	ਪਮੰ	ਗਮੰ	ਪ	ਰੇਂ
ਗੋ	ऽ	ਵਿ	ਦ	ਧਾ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ	ਭਗ	ਵੰऽ	ऽऽ	ਤ	ਭ
ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਮੰ	ਧੁ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਗ	ਤ	ਕਉ	ऽ	ਭਉ	ऽ	ਕਿ	ਛੁ	ਨਾ	ऽ	ਹੀ	ਅ	ऽ	ਦ	ऽ	ਰੁ
ਨੀਸਾਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮੰ	ਗਪ	ਧੁਪ	ਗਰੇ	ਸਾ					
ਦੋऽ	ऽ	ਵ	ਤ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮ					

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ॥

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥
ਚਿਤਵਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਤ ॥
ਖੋਲਿ੍ ਕਪਟ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀਆ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੩)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਮੰਪ	ਮੰ
											ਦ	ਰ	ਸऽ	ऽऽ	ਨ

ਨੀ	ਧ	ਪ	–	ਮਧੁ	ਮਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਗ	ਪ	ਮ	–	ਧ
ਪਿਆ	ਸ	ਸੀ	ਸ	ਦਿਸ	ਨਸ	ਸੁ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਤਿ	ਚਿ	ਤ	ਵਉ	ਸ	ਸ
ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਮਪ ਗਮ		ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ					
ਅ	ਨ	ਦਿ	ਨੁ	ਨੀਸ	ਸਸ	ਸਸ ਸਸ		ਸਸ	ਸਸ	ਤਸ					

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮਗ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ
ਖੋ	ਸਸ	ਸਲਿ	ਸਸ	ਕ

ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	–	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	–	ਪ
ਪ	ਟ	ਗੁ	ਰਿ	ਮੇ	ਸਸ	ਸ	ਲੀ	ਆ	ਸ	ਸ	ਨਾ	ਸ	ਨ	ਸ	ਕ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨੀਸਾ	ਗਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ					
ਹ	ਰਿ	ਸੰ	ਗਿ	ਮੀਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਤਸ					

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਛੰਤ ॥

ਸੁਣਿ ਯਾਰ ਹਮਾਰੇ ਸਜਣ ਇਕ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀਆ ॥
ਤਿਸੁ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਫਿਰਉ ਖੋਜੰਤੀਆ ॥
ਤਿਸੁ ਦਸਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰੁ ਧਰੀ ਉਤਾਰੇ ਇਕ ਭੋਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥
ਨੈਨ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੀਜੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਵੈ ਤਿਸੰਤੀਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝੰਤੀਆ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੩)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ — ਇਕਤਾਲ

×		0		2		0		3		4	
								ਸਥਾਈ		ਨ਼ੀ	ਸਾ
										ਸੁ	ਨਿ
ਗ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ
ਯਾ	ऽ	ਰ	ਹ	ਮਾऽ	ऽ ऽ	ਰੇ	ਸ	ਜ	ਣ	ਇ	ਕ
ਗ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਸਾ	ਸਾ
ਕ	ਰਉ	ऽ	ਬੇ	ਨੰ	ऽ	ऽ	ਤੀ	ਆऽ	ऽ ऽ	ਤਿ	ਸੁ
ਗ	–	ਪ	ਪ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਮੋ	ऽ	ਹ	ਨ	ਲਾऽ	ऽ ऽ	ऽ	ਲ	ਪਿਆ	ऽ ऽ	ਰੇ	ਹਉ
ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਮਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ		
ਫਿ	ਰਉ	ऽ	ਖੋ	ਜੰऽ	ऽ	ऽ	ਤੀ	ਆऽ	ऽ ऽ		
								ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪਪ
										ऽ	ਤਿਸੁ
ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪਧੁ	ਮ	ਗ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਦ	ਸਿ	ਪਿਆ	ਰऽऽ	ਜਿ	ਰੁ	ਧऽ	ਰੀऽ	ਉ	ਤਾ	ਰੇ	ਇਕ

ਗਂ	–	ਮ	ਗਂਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂਾ	ਨੀ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਭੇ	ऽ	ਰੀ	ਦਰ	ਸ	ਨੁ	ਦੀ	ऽ ऽ	ऽ	ਜੈ	ऽ	ऽ
ਪਮ	ਗਮ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ
ਨੈऽ	ऽਨ	ਹ	ਮਾ	ਰੇ	ਪ੍ਰਿਅ	ਰੰऽ	ਗऽ	ਰੰऽ	ਗਾ	ਰੇ	ਇਕੁ
ਸਾ	ਗ	ਧੁ	ਪ	–	ਰੇਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗਮ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ
ਤਿ	ਲ	ਭੀ	ਨਾ	ऽ	ਧੀ	ਰੀऽ	ऽ ऽ	ਜੈऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਸੁਣਿ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

ਯਾਰ ਵੇ ਪ੍ਰਿਅ ਹਭੇ ਸਖੀਆ ਮੂ ਕਹੀ ਨ ਜੇਹੀਆ ॥
ਯਾਰ ਵੇ ਹਿਕ ਡੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੈ ਹਉ ਕਿਸੁ ਚਿਤੇਹੀਆ ॥
ਹਿਕ ਦੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੇ ਅਨਿਕ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਕਰਦੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ।
ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਉਠੰਦਾ ਹਉ ਕਦਿ ਪਾਈ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥
ਜਿਨੀ ਮੈਡਾ ਲਾਲੁ ਰੀਝਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਨੁ ਡੇਂਹੀਆ ॥
ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮੂ ਦਸਿ ਡਿਖਾ ਪਿਰੁ ਕੇਹੀਆ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੩)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		5		0		3		4	

ਸਥਾਈ

ਨੀ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ
ਯਾ	ऽ ऽ	ਰ	ਵ	ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਹऽ	ਭੇऽ	ऽ	ਸ	ਖੀ	ਆ

ਗਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਮੁS	S S	ਕS	ਹੀ	S	ਨ	ਜੇS	S	ਹੀ	ਆ	S	S
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਗ	ਗਗ	ਪ	ਮ	ਮ	ਧੁ	ਪ	–	ਪਪ
ਯਾ	S	ਰ	ਵ	ਹਿਕ	ਤੂੰ	ਹਿ	ਕਿ	ਚਾ	ੜੇ	S	ਹਉ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਪਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
ਕਿ	ਸੁ	ਚਿ	ਤੇ	S	ਰੀ	ਆS	S S	S S	S S	S S	S S

ਅੰਤਰਾ

ਪਪ	ਮ	ਗਗ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ
ਹਿਕ	ਦੂੰ	ਹਿਕਿ	ਚਾS	S S	ੜੇ	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਪਿਆ	ਰ	ਨਿਤ
ਨੀ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	–
ਕ	ਰ	ਦੇ	ਭੋ	ਗ	ਬਿ	ਲਾS	S S	S	ਸਾ	S	S
ਪ	ਮ	ਗ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ
ਤਿ	ਨਾ	S	ਦੇ	ਖਿ	ਮਨਿ	ਚਾS	ਉS	ਉS	ਠੰ	ਦਾ	ਹਉ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਪਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
ਕ	ਦਿ	ਪਾS	ਈ	ਗੁ	ਣ	ਤਾS	S S	S S	S S	ਸਾS	S S

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ਛੰਤ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ
ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ
ਰਾਖਨ ਕਉ ਸਮਰਥੁ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੪)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ — **ਚਾਰਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ						
ਪ	–	ਮਗ	ਗਮ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਊ	ऽ	ਚਾऽ	ਅਗ	ਮ	ਅ	ਪਾ	ऽ	ਰ	ਪ੍ਰ	ऽ	ਭੁ
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀ	ਮ	ਗ	ਮਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਕ	ਥ	ਨੁ	ऽ	ਨ	ਜਾऽ	ऽ	ਇ	ਅ	ਕऽ	ऽ	ਥੁ
					ਅੰਤਰਾ						
ਪ	ਮਗ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–
ਨਾ	ਨਕ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਸ	ਰ	ਣਾ	ऽ	ਗ	ਤੀ	ऽ	ऽ
ਨੀਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਰਾऽ	ऽ	ਖ	ਨ	ਕ	ਉ	ਸ	ਮ	ਰऽ	ऽऽ	ऽ	ਥੁ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਰੇ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਕੈ ਹਾਥਿ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੈ ਸਾਥਿ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੪)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਪਧੁ	ਮ॑ਪ	ਮ॑	–	ਗ
											ਰੇS	SS	ਮ	S	ਨ
ਮ॑	–	ਗ	–	ਪਮ॑	ਗਮ॑	ਪਧੁ	ਮ॑ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਮ॑	ਗ	ਪ
ਤਾ	S	ਕਉ	S	ਧਿਆ	SS	SS	SS	ਈਐ	S	S	ਸ	ਭ	ਬਿ	S	ਧਿ
ਮ॑	ਧੁ	ਪ	–	ਪਮ॑	ਗਮ॑	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮ॑ਗ					
ਜਾ	S	ਕੈ	S	ਹਾS	SS	SS	SS	SS	SS	SS					
								ਅੰਤਰਾ			ਧੁ	ਪ	ਗ	–	ਪ
											ਰਾ	S	ਮ	S	ਨਾ
ਮ॑ਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਮ॑	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ
SS	ਮS	ਧ	ਨੁ	ਸੰS	S	S	ਚੀ	ਐ	S	S	ਨਾ	S	ਨ	S	ਕ
ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਪਮ॑	ਗਮ॑	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮ॑ਗ					
ਨਿ	ਬ	ਹੈ	S	ਸਾS	SS	SS	SS	SS	SS	ਥਿS					

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ॥

ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ॥
ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥
ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ॥
ਨਾਨਕ ਅਘ ਨਾਸਨ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੫)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ						
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਗਮ	ਸਾ	ਗ	ਸਾਗ	ਮਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਆ	ऽ	ਦਿ	ਪੂऽ	ਰ	ਨ	ਮऽ	ऽऽ	ਧਿ	ਪੂ	ਰ	ਨ
ਗਮ	ਪਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਧਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਅੰऽ	ऽऽ	ਤਿ	ਪੂ	ਰਨ	ਪਰ	ਮੇऽ	ऽ	ਸੁ	ਰਹ	ऽ	ऽ
					ਅੰਤਰਾ						
ਧਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਸਿਮ	ਰੰ	ਤਿ	ਸੰ	ऽ	ਤ	ਸਰ	ਬ	ਤ੍ਰ	ਰ	ਮ	ਣੰ
ਮ	ਪ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁਧੁ	ਧਪ	ਮਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਨਾ	ਨਕ	ਅਘ	ਨਾ	ਸਨ	ਜਗ	ਦੀऽ	ऽ	ਸੁ	ਰਹ	ऽ	ऽ

ਜੈਤਸਰੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਚੰਦਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸਰਦ ਰੁਤਿ
ਮੂਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘਾਂਮ ॥
ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ
ਜਪੰਦੜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੯)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ — **ਇਕ ਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ						
ਪ	ਧ	ਮਗ	ਗਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਚੰ	ਦ	ਨS	ਚੰS	ਦੁS	ਨS	ਸS	ਰ	ਦ	ਰੁ	ਤਿ	S
ਗ	ਪ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਮੂ	ਲਿ	ਨ	ਮਿ	ਟ	ਈ	ਘਾਂS	SS	SS	S	S	S
					ਅੰਤਰਾ						
ਪ	ਮ	ਗ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸੀ	ਤ	ਲੁ	ਥੀS	SS	ਵੈ	ਨਾ	S	ਨ	ਕਾS	SS	ਜ
ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਨੀਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਪੰ	S	ਦ	ੜੋ	ਹ	ਰਿ	ਨਾS	SS	SS	SS	SS	ਮੁS

ਜੈਤਸਰੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ॥

ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੜੀ ਬੁਝਿ ਗਈ
ਰਖੰਦੜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੦੯-੧੦)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਗਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗਮ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
								ਮਾऽ	ऽऽ	ਹਿऽ	ਬੁऽ	ਲੰ	ਦ	ੜੀ	ऽ
–	ਮਗ	ਗ	ਧੁ	ਪ	–	–	ਪ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਬੁऽ	ਝਿ	ਸ	ਈ	ऽ	ऽ	ਰ	ਖੰऽ	ऽऽ	ऽ	ਦ	ੜੇऽ	ऽऽ	ਪ੍ਰ	ਭੁ
ਰੇਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਨੀਨੀ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ								
ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਪਿऽ								
							ਅੰਤਰਾ	–	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁਪ	ਗ	ਮ
								–	ਜਿ	ਨਿ	ਉ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਈ	ऽ
–	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	–	–	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਮੇऽ	ऽऽ	ਦ	ਨੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨਾऽ	ਨ	ਕ	ਸੋ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭੁ
ਰੇਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਨੀਨੀ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ								
ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਪਿऽ								

ਰਾਗ ਟੋਡੀ

ਟੋਡੀ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ, ਸਰਲ ਅਤੇ ਰਾਂਗਾਂਗ ਰਾਗ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਵਰਾਲੀ ਜਾ ਵਰਾਟੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਟੋਡੀ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਖਟ ਟੋਡੀ, ਭੂਪਾਲ ਟੋਡੀ, ਦੇਸ਼ੀ ਟੋਡੀ, ਜੌਨਪੁਰੀ ਟੋਡੀ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਟੋਡੀ, ਵਾਦੂਰੀ ਟੋਡੀ, ਧੁਅੰਜਨੀ ਟੋਡੀ, ਹੁਸੈਨੀ ਟੋਡੀ, ਬਿਲਾਸਖ਼ਾਲੀ ਟੋਡੀ, ਮੀਆਂ ਕੀ ਟੋਡੀ, ਅਹੀਰੀ ਟੋਡੀ ਕਵਿ ਇਹ ਰਾਗ ਜਨ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇਤਨਾ ਅਨਿੱਖਣ ਅੰਗ ਬਣ ਚੁਕਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਧੁਨ ਕੰਨ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। "ਤੋੜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਥਾਟ ਦੇ ਹੀ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਵੇ ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸੁਰ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।" ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।

ਆਧੁਨਿਕ ਥਾਟ ਰਾਗ-ਵਰਗੀ ਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਤੋੜੀ ਥਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾ ਦਾ ਤਮਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਗੰਧਾਰ ਧੈਵਤ ਅਤਿ ਕੋਮਲ ਮੱਧਿਅਮ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਹੈ। ਕੁਝ ਸੰਗੀਤ ਵੇਤਾ ਦਾ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਸ਼ਭ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਹਿਲਾ ਮਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਹੈ। ਟੋਡੀ ਇਕ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਗਾਇਨ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤੀ ਬਾਰੇ ਮਤਭੇਦ ਹੈ। ਕਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਸ਼ਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ। ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਹੁੰਗਾਰ ਨਾਲ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਵਾਲੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟੋਡੀ ਰਾਗ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸੁਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਟੋਡੀ ਦੇ ਸਰੂਪ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸਗੋਂ ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਗੁਜਰੀ ਰਾਗ ਤੋਂ ਭਿੰਨਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਅਕਾਰ ਦੀ ਬਾਕੀ ਸੁਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਅਵਰੋਹਾਤਮਕ ਸੁਰਾਵਲੀਆਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਇਕ ਅਤਿ ਅੰਨਿਵਾਰੀਆ (ਲਾਜ਼ਮੀ) ਸੁਰ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸ਼ਾਡਵ ਮੰਨਣਾ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿੱਤ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ "ਰੇ ਗ ਰੇ ਸਾ" ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ।

ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਪਗ ਚਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੇ "ਟੋਡੀ ਰਾਗ" ਨੂੰ ਰਾਗਣੀ ਬਣਕੇ ਸੰਤ ਦੇ ਲੜ ਲਾਇਆ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਾਲਕੌਂਸ ਦੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦੀਪਕ ਰਾਗ ਦੇ। ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਦਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇਕ ਰਾਗ ਨੂੰ ਇਕ ਮਤ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਨੇ ਰਾਗਣੀ ਮੰਨਿਆ, ਦੂਜੇ ਨੇ ਰਾਗ, ਤੀਜੇ ਨੇ ਧੀ, ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਸੁਰ ਨੂੰ ਪੁਤਰ ਸਵੀਕਾਰਿਆ। ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਭੱਪਲ-ਭੂਸੇ ਜਾਂ ਔਝੜ ਪਾਉ ਮਤ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਇਹੋ ਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ "ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ" ਵਿਚ ਸਭ ਨੂੰ "ਰਾਗੁ" ਨਾਮ ਹੀ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਟੋਡੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕੌਂਸ, ਦੀਪਕ ਜਾਂ ਬਸੰਤ ਦੇ ਰਾਗਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਤੇ ਕ੍ਰਿਆਤਮਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਤ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਵਾਲਾ ਪਰਸਪਰ ਸੰਬੰਧ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੋਚਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਗੁਰੂ ਸ਼ਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵੀ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਹਿਤ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਸਭ ਥਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ "ਰਾਗੁ" ਹੀ ਉਪਲੱਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤਾਚਾਰੀਆ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਮਤ ਦਾ ਹੀ, (ਜਾਣੇ ਅਣਜਾਣੇ ਬਹੁਤਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਸਭ ਨੂੰ "ਰਾਗ" ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਰਾਗਿਨੀ" ਨਾਲ ਨਹੀਂ।

ਰਾਗ ਟੋਡੀ

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਰੇ੍ ਗ੍, ਮ॑ ਪ, ਮ॑ ਧ੍, ਨੀ ਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਧ੍, ਪ, ਮ॑ ਪ ਧ੍, ਮ॑ ਗ੍, ਰੇ੍ ਗ੍ ਰੇ੍ ਸਾ

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਸਾ ਰੇ੍ ਗ੍, ਰੇ੍ ਗ੍, ਮ॑ ਰੇ੍ ਗ੍, ਰੇ੍ ਸਾ।

ਰਾਗ ਟੋਡੀ ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ੍ ਸਾਸਾ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ੍ ਸਾ ਰੇ੍ ਨ਼ੀ ਧ਼੍, ਨ਼ੀ ਸਾ, ਧ਼੍ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ੍, ਰੇ੍ ਨ਼ੀ ਧ਼੍ ਨ਼ੀ ਧ਼੍

ਮ਼॑ ਧ਼੍, ਪ਼, ਮ਼॑ ਧ਼੍ ਨ਼ੀ ਧ਼੍, ਪ਼ ਮ਼॑ ਧ਼੍ ਮ਼॑ ਗ੍, ਗ੍ ਮ਼॑ ਮ਼॑ ਧ਼੍ ਪ਼ ਧ਼੍ ਮ਼॑ ਪ਼ ਗ੍ ਮ਼॑ ਧ਼੍, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ਼੍ ਨ਼ੀ

ਮ਼॑ ਧ਼੍ ਗ੍ ਮ਼॑ ਧ਼੍, ਮ਼॑ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ਼੍, ਪ਼, ਮ਼॑ ਧ਼੍ ਨ਼ੀ, ਮ਼॑ ਧ਼੍ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ੍ ਨ਼ੀ ਧ਼੍ ਧ਼੍ ਨ਼ੀ ਧ਼੍ਸਾ,

ਨ਼ੀ ਰੇ੍ ਸਾ ਰੇ੍ ਗ੍, ਰੇ੍ ਗ੍ ਰੇ੍ ਸਾ, ਰੇ੍ ਰੇ੍ ਸਾ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ੍ ਨ਼ੀ ਧ਼੍ ਧ਼੍ਗ੍, ਰੇ੍ ਗ੍, ਰੇ੍ ਸਾ, ਰੇ੍ ਨ਼ੀ ਧ਼੍,

ਮ਼॑ ਧ਼੍ ਮ਼॑ ਨ਼ੀ ਮ਼॑ ਧ਼੍ ਸਾ।

2. ਸਾ ਰੇ੍ ਗ੍, ਰੇ੍ ਗ੍ ਰੇ੍ ਸਾ, ਰੇ੍ ਰੇ੍ ਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼੍ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ੍ ਗ੍, ਧ਼੍ ਰੇ੍, ਧ਼੍ ਗ੍, ਰੇ੍ ਗ੍, ਰੇ੍ ਸਾ

ਸਾ ਰੇ੍ ਗ੍ ਸਾ ਰੇ੍ ਗ੍ ਮ॑ ਮ॑ ਗ੍, ਮ॑ ਰੇ੍ ਗ੍, ਮ॑ ਮ॑ ਗ੍ ਮ॑ ਰੇ੍ ਗ੍ ਰੇ੍ ਮ॑ ਮ॑ ਗ੍, ਰੇ੍ ਗ੍ ਰੇ੍ ਸਾ,

ਸਾ ਰੇ੍ ਗ੍ ਰੇ੍ ਸਾ ਰੇ੍ ਗ੍ ਮ॑ ਪ, ਰੇ੍ ਗ੍ ਗ੍ਮ॑ ਮ॑ ਪ, ਸਾ ਰੇ੍ ਗ੍ ਮ॑ ਪ ਰੇ੍ ਰੇ੍ ਗ੍ ਰੇ੍ ਮ॑ ਗ੍ ਪ ਮ॑ ਧ੍ ਪ,

ਮ॑ ਪ ਧ੍ ਮ॑ ਗ੍ ਰੇ੍ ਗ੍ ਮ॑ ਪ, ਗ੍ ਗ੍ ਰੇ੍ ਗ੍ ਰੇ੍ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਸਾ ਰੇ੍ ਗ੍ ਸਾ ਰੇ੍ ਗ੍ ਮ॑ ਧ੍, ਪ,

ਸਾ ਰੇ ਗ ਮ ਧ ਮ ਗ ਰੇ, ਗ ਮ ਪ ਰੇ, ਧ ਰੇ, ਧ ਰੇ, ਗ ਮ ਧ ਪ, ਧ ਧ ਪ ਧ ਮ ਪ ਗ ਮ ਧ ਮ ਗ,

ਗ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਮ ਗ ਰੇ, ਪ ਰੇ, ਗ ਰੇ ਸਾ, ਮ ਧ ਨੀ ਸਾ ।

3. ਸਾ ਰੇ ਗ ਰੇ ਸਾ ਰੇ ਗ ਮ ਧ ਪ ਮ ਗ, ਮ ਧ ਨੀ, ਨੀ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਧ ਮ ਗ, ਗ ਮ ਧ ਨੀ ਮ ਧ ਨੀ,
ਨੀ ਨੀ ਧ ਨੀ ਮ ਧ ਨੀ, ਮ ਧ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ ਧ, ਮ ਧ ਸਾ ਨੀ ਧ,
ਮ ਧ ਨੀ ਧ ਪ, ਧ ਧ ਪ ਧ ਮ ਪ ਗ ਮ ਧ ਨੀ, ਮ ਧ ਮ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ ਮ ਗ, ਮ ਧ ਨੀ ਸਾਂ,
ਧ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਧ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਧ ਨੀ ਮ ਧ ਸਾਂ, ਨੀ ਨੀ ਧ ਨੀ ਮ ਧ ਨੀ ਸਾਂ ਧ ਨੀ ਸਂ ਰੇਂ ਧ
ਰੇਂ ਸਾਂ, ਧ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਧ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਗਂ, ਰੇ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨੀ ਧ, ਮ ਧ ਨੀ ਸਾਂ
ਧ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਗਂ, ਗਂ, ਗਂ, ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਗ ਮ ਰੇਂ ਮ ਮ ਗਂ
ਮ ਰੇਂ ਗਂ, ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਗਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਗਂ, ਧ ਗਂ, ਧ ਰੇਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਧ ਨੀ ਮ ਧ ਸਾਂ,
ਰੇਂ ਨੀ ਧ, ਮ ਧ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਮ ਗ ਰੇ, ਮ ਰੇਂ ਗ, ਰੇ ਗ ਰੇ ਸਾ, ਨੀ ਸਾ ਰੇ
ਗ ਰੇਂ ਸਾ ਨੀ ਸਾ ਰੇ ਨੀ ਧ ਮ ਧ ਨ ਸਾ ।

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰ ੧ ਦੁਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੰਤਨ ਅਵਰ ਨਾ ਕਹੂ ਜਾਨੀ ॥
ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਾਕੋ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਊਚ ਸਮਾਨਾ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੋ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਤਾਨੀ ॥
ਐਸੋ ਅਮਰੁ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਰੰਗਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ੧ ॥
ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਰਾ ਮਰਾ ਹਰ ਜਨਹਿ ਨਹੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥
ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੧)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ

ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਰੇ॒	ਗ॒	ਗ॒	ਰੇ॒	ਰੇ॒	ਸਾ	ਸਾ
								ਸੰ	ऽ	ਤ	ਨ	ਅ	ਵ	ਰ	ਨ
ਧ॒	–	–	ਮਗ॒	ਰੇ॒	ਗ॒	ਰੇ॒	ਸਾ	ਧ॒	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਕਾ	ऽ	ऽ	ਹੂऽ	ਜਾ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਬੇ	ऽ	ਪ	ਰ	ਵਾ	ऽ	ਹ	ਸ
ਸਾਰੇ॒	ਗ॒	ਰੇ॒	ਗ॒	ਰੇ॒	ਰੇ॒	ਸਾ	–	ਸਾ	ਰੇ॒	ਗ॒	–	ਮ	–	ਧ॒	ਧ॒
ਦਾऽ	ऽ	ਰੰ	ਗਿ	ਹ	ਰਿ	ਕੈ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ऽ	ਖੁ
ਮਧ॒	ਨੀਸਾਂ	–	ਨੀ	ਧ॒ਪ	ਮਗ॒	ਰੇ॒ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ								
ਸੁਆ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਮੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	–	ਗ॒	ਗ॒	ਮ	–	ਧ॒	–
								ਊ	ऽ	ਚ	ਸ	ਮਾ	ऽ	ਨਾ	ऽ
ਮਧ॒	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂ॒	ਸਾਂ	–	ਧ॒	ਧ॒	ਧ॒	ਧ॒	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–
ਠਾऽ	ऽऽ	ਕੁ	ਰ	ਤੇऽ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਅ	ਵ	ਰ	ਨ	ਕਾ	ऽ	ਹੂ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ॒	ਗ॒ਂ	ਰੇਂ॒	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ॒ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ॒	ਪ	ਮ	ਗ॒	ਮ	ਮਧ॒	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ॒
ਤਾऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨ਼ੀऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਐ	ऽ	ਸੋ	ऽ	ਅऽ	ਮऽ	ਹੁ	ਮਿ
ਮ	ਧ॒	ਮ	ਗ॒	ਰੇ॒	ਗ॒	ਰੇ॒	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ॒	ਗ॒	ਗ॒	ਮ	–	ਧ॒	ਧ॒
ਲਿਤ	ऽ	ਭ	ਗ	ਤ	ਨ	ਕਉ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਚਿ	ਰ	ਹੇ	ऽ	ਰੰ	ਗਿ

ਮਧ਼	ਨੀਸਂ	–	ਨੀ	ਧ਼ਪ	ਮਗ਼	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ
ਗਿਆ ऽऽ	ऽ		ऽ	ਨੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ ॥
ਤਾ ਕਉ ਧੋਖਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਜਾ ਕਉ ਓਟ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਜੀਵਨੁ ਬਲਨਾ ਸਰਪ ਜੈਸੇ ਅਰਜਾਰੀ ॥
ਨਵ ਖੰਡਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਅੰਤਿ ਚਲੈਗੋ ਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤਿਨਹੀ ਗਾਏ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਧੰਨੁ ਉਸੁ ਜਨਮਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੧)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਮ	ਗ਼	ਮਧ਼	ਨੀਸਂ	ਨੀ	ਧ਼	ਪਧ਼	ਮਪ	ਗ਼	ਮ
						ਹ	ਰਿ	ਬਿऽ	ਸऽ	ਰ	ਤ	ਸऽ	ਦਾऽ	ऽ	ऽ
ਧ਼	–	ਧ਼	ਪ	ਮ	ਗ਼	ਪ	–	ਪ	–	ਪ	–	ਧ਼ਮ	ਪ	ਗ਼	ਮ
ਖੁਆ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਕਉ	ऽ	ਧੋऽ	ऽ	ਖਾ	ऽ
ਗ਼ਮ	ਧ਼	ਰੇ	ਗ਼	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਧ਼	–	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇਗ਼	ਮਧ਼	ਪ	ਪ
ਕऽ	ਹਾ	ऽ	ऽ	ਬਿਆ	ऽ	ਪੈ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਕਉ	ऽ	ਓऽ	ऽऽ	ਟ	ਤੁ
ਪਧ਼	ਮਪ	ਗ਼ਮ	ਰੇਗ਼	ਰੇ	ਸਾ										
ਹਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੀ	ऽ										

ਅੰਤਰਾ

								ਮ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਧੁਨੀ	ਮਧੁ
								ਬਿ	ਨੁ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਨ	ਜੋऽ	ऽऽ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਜੀऽ	ऽऽ	ਵ	ਨੁ	ਬ	ਲ	ਨਾ	ऽ	ਸ	ਰ	ਪ	ਜੈ	ਸੇ	ऽ	ਅ	ਰ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ
ਜਾऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨ	ਵ	ਖੰ	ऽ	ਡऽ	ਨऽ	ਕੋ	ऽ
ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	–	ਧੁ	–
ਰਾ	ऽ	ਜੁ	ਕ	ਮਾ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਅੰ	ऽ	ਤਿ	ਚ	ਲੈ	ऽ	ਗੋ	ऽ
ਨੀਨੀ	ਧੁਨੀ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪ										
ਹਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੀऽ	ऽ										

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਾਇਓ ਰੇ ਮਨ ਦਹਦਿਸ ਧਾਇਓ ॥
ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਸੁਆਦਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਜਸ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਮੁਹਤੁ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥
ਬਿਗਸਿਓ ਪੇਖਿ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕੋ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹਨਿ ਜਾਇਓ ॥ ੧ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਭਾਉ ਨ ਕੀਨੋ ਨਹ ਸਤਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਓ ॥
ਧਾਵਤ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦੁ ਭ੍ਰਮਾਇਓ ॥ ੨ ॥
ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਕੀਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਓ ॥
ਨਾਨਾ ਝੂਠਿ ਲਾਇ ਮਨੁ ਤੋਖਿਓ ਨਹ ਬੂਝਿਓ ਅਪਨਾਇਓ ॥ ੩ ॥
ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਕਬਹੂ ਕੀਏ ਨ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਿਆਇਓ ॥
ਪੰਚ ਦੂਤ ਰਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੋਸਟਿ ਮਤਵਾਰੋ ਮਦ ਮਾਇਓ ॥ ੪ ॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸੁਣਿ ਆਇਓ ॥
ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪੁਨਾਇਓ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੨)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ							
ਧ	–	ਧਪ	ਮਪ	ਰੇ	–	ਗ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਧਾ	ऽ	ਇਓ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ਮ	ਨ	ਦ	ਹ	ਹਿ	ਸ	ਧਾ	ऽ	ਇਓ	ऽ
ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਨੀਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	ਧ	–	ਪ	ਮ	ਧ	ਧਸਾ	ਨੀਰੇ	ਸਾ	–
ਮਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਮऽ	ਗ	ਨ	ਸੁਆ	ऽ	ਦਿ	ਲੌ	ਭ	ਮੋऽ	ऽऽ	ਹਿਓ	ऽ
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਧਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾ
ਤਿ	ਨਿ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਆ	ऽ	ਪਿ	ਭੁ	ਲਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ਇਓ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ
								ਅੰਤਰਾ							
ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ
ਹ	ਰਿ	ਕ	ਥਾ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਸ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਧ	ਸੰ	ਗ	ਤਿ	ਸਿਉ	ਇਕੁ
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	–	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	–
ਮ	ਹ	ਤ	ਨ	ਇ	ਹੁ	ਮ	ਨੁ	ਲਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ऽ	ऽ
ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਬਿ	ਗ	ਸਿਓ	ऽ	ਪੇऽ	ऽऽ	ऽ	ਖਿ	ਰੰ	ऽ	ਗੁ	ਰ	ਸੁ	ਭ	ਕੋ	ऽ

ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮੰ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਧੁਪ	ਮੰਪ	ਗੁਮੰ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮੰਗੁ	ਰੇਸਾ
ਪS	ਰS	ਗ੍ਰਿ	ਹ	ਜੋ	S	ਹ	ਨਿ	ਜਾS	SS	SS	SS	ਇਓ	SS	SS	SS

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਨੁਖੁ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਬਿਰਥਾ ਆਇਆ ॥
ਅਨਿਕ ਸਾਜ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕੁ ਓਢਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧਾਇ ਧਾਇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਸ੍ਰਮੁ ਕੀਨੋ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥
ਦਾਨੁ ਪੁੰਨੁ ਨਹੀ ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥
ਕਰਿ ਆਭਰਣ ਸਵਾਰੀ ਸੇਜਾ ਕਾਮਨਿ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਆ
ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਓ ਅਪੁਨੇ ਭਰਤੇ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰਤਾ ਤੁਹੁ ਮੂਸਲਹਿ ਛਰਾਇਆ
ਖੇਦੁ ਭਇਓ ਬੇਗਾਰੀ ਨਿਆਈ ਘਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ੩ ॥
ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ਪਰਿਅਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੨)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ਼ੁ	ਧ਼ੁ
								ਮਾS	S	ਨੁ	ਖੁ	ਬਿ	ਨੁ	ਬੂ	ਝੇ
ਧੁ	ਧੁ	ਪਮੰ	ਗੁਮੰ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਧ਼ੁ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਰੇ
ਬਿ	ਰ	ਥਾS	SS	ਆ	S	ਇਆ	S	S	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਸਾ	S	ਜ	ਸੀ
ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਮੰ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮੰ	ਮੰ	ਧੁ	–
ਗਾS	ਰS	ਬ	ਹੁ	ਕ	ਰ	ਤਾ	S	ਜਿਉ	S	ਮਿ	ਰ	ਤ	ਕ	ਓ	S

ਨੀਨੀ ਧੁਨੀ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀਧੁ ਪਮ ਗੁਰੇ ਸਾ
ਢਾS SSSS SS ਇਆ SS SS S

ਅੰਤਰਾ ਨੀ ਧੁ ਪ ਮਪ ਧੁ ਪ ਗੁ ਮ
ਧਾ S ਇ ਧਾ S ਇ ਕ੍ਰਿ S

ਧੁ ਧੁ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ – ਸਾਂ – ਸਾਂਸਾਂ – ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂਰੇਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ
ਪ ਨ ਮ੍ਰ ਮੁ ਕੀ S ਨੋ S ਇਕ S ਤ੍ਰ ਕ ਹੀS S ਹੈ S

ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ – ਨੀ ਧੁ ਪ – ਗੁ – ਮ ਧੁ – ਸਾਂ ਨੀ ਧੁ
ਮਾS SS S S ਇਆ S S S ਦਾ S ਨੁ ਪੰ S ਨੁ ਨ ਹੀ

ਪਮ ਗੁਮ ਧੁ ਗੁ ਰੇ ਗੁ ਰੇ ਸਾ ਗੁਰੇ ਸਾਰੇ ਗੁ – ਮ – ਧੁ ਧੁ
ਸੰS SS ਤ ਨ ਸੇ S ਵਾ S ਕਿS ਤS ਹੀ S ਕਾ S ਜਿ S

ਨੀਨੀ ਧੁਨੀ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀਧੁ ਪਮ ਗੁਰੇ ਸਾ
ਆS SS SS SS ਇਆ SS SS S

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥
ਤੈਸੀ ਬੁਧਿ ਕਰਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਪਾਵਉ ਧੂਰਾ ਮਸਤਕਿ ਲੇਲੇ ਲਾਵਉ ॥
ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੇ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ੧ ॥
ਆਗਿਆ ਤੁਮਰੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗਉ ਕੀਓ ਤੁਹਾਰੋ ਭਾਵਉ ॥
ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਹੀ ਇਹ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵਉ ॥ ੨ ॥
ਸਦ ਹੀ ਨਿਕਟਿ ਜਾਨਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਰੇਣ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਪਰਾਪਤਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਲਹੀਐ ॥ ੩ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਮ ਛੋਹਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਹਮਰੋ ਮੀਰਾ ॥

ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ ਖੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੨–੧੩

ਰਾਗ ਟੋਡੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਸਾ
				ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਨਿ	ਧਿ	ਬ	ਸਹੁ	ऽ	ਰਿ	ਦੈ	ऽ	ਹ	ਰਿ
ਗੁ	–	ਰੇ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗੁਮ	ਧੁ	ਮਗੁ
ਨੀ	ऽ	ऽ	ਤ	ਤੈ	ऽ	ਸੀ	ऽ	ਬੁ	ऽ	ਧਿ	ਕ	ਰऽ	ਹੁऽ	ਪ	ਰऽ
ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	–	ਮ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ
ਗਾ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਗੈ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਸੰ	ਗਿ	ਪ੍ਰੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤ੍ਰਿऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਧੁ	–	ਪ	ਪ	ਧੁਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–
				ਦਾ	ऽ	ਸ	ਤੁ	ਮਾऽ	ऽ	ਰੇ	ਕੀ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਵਉ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਧੁ	–ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧੁਨੀ	ਧੁਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇ
ਧੂ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ऽਸ	ਤ	ਕਿ	ਲੇ	ऽ	ਲੇ	ऽ	ਲਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ

ਨੀ	ਧ̱	ਪ	—	ਮ'	ਧ̱	ਨੀ	ਧ̱	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਪਮ	ਗ̱ਮ'	ਧ̱	ਮ
ਵਉ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ	ਹਾ	ऽ	ਪ	ਤਿ	ਤ	ਤੇ	ऽ	ਹੋऽ	ऽऽ	ਤ	ਪੁ
ਰੇ̱	ਗ̱	ਰੇ̱	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ̱	ਗ̱	–ਗ̱	ਮ'	ਮ'	ਧ̱	ਧ̱	ਗ̱ਮ	ਧ̱ਨੀ	ਮਧ̱	ਨੀਸਾਂ
ਨੀ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਕੀ	ऽਰ	ਤ	ਨ	ਗੁ	ਨ	ਗਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨੀਧ̱	ਪਮ'	ਗ̱ਰੇ̱	ਸਾ												
ਵਉ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ												

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥
ਅਵਰੁ ਕਛੂ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਰਸ ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਮ ॥
ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਧਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥
ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈ ਖਾਮ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੩)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਸਾਰੇ̱	ਗ̱	ਰੇ̱	ਸਾ
												ਮਾऽ	ऽ	ਗਉ	ऽ
ਧ̱	ਧ̱	ਪ	ਪ	ਮ'ਪ	ਧ̱	ਮ'	ਗ̱	ਰੇ̱	ਗ̱	ਰੇ̱	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ̱	ਗ̱	ਗ̱
ਦਾ	ऽ	ऽ	ਨੁ	ਠਾऽ	ऽ	ਕੁ	ਰ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਮ	ਅ	ਵ	ਰੁ	ਕ

ਮਰੇ ਗੁ ਰੇ ਸਾ ਨ਼ੀਸਾ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਸਾ ਰੇ ਸਾ – ਸਾ ਰੇ ਗੁ ਗੁ
ਛੁਡ ऽ ਮੇ ਰੈ ਸੰऽ ऽऽ ਗਿ ਨ ਚਾ ऽ ਲੈ ऽ ਮਿ ਲੈ ऽ ਕ੍ਰਿ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂਨੀ ਧੁਮ ਧੁਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੇਸਾ
ਪਾऽ ऽऽ ਗੁ ਣ ਗਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਮऽ

ਅੰਤਰਾ ਮ – ਗੁ ਗੁ
ਰਾ ऽ ऽ ਜੁ

ਮ – ਧੁ ਧੁ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ – ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਧੁ ਧੁ ਨੀ ਨੀਨੀ
ਮਾ ऽ ਲੁ ਅ ਨੇऽ ऽऽ ਕ ਭੋ ऽ ਗ ਰ ਸ ਸ ਗ ਲ ਤਰ

ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ – ਸਾਂਰੇਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀ ਧੁ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁਪ
ਵ ਰ ਕੀ ऽ ਛਾऽ ऽ ऽ ऽ ऽऽ ऽऽ ऽ ਮ ਧਾऽ ऽऽ ਇ ਧਾਂऽ

ਮਧੁ ਨੀ ਧੁ ਪ ਮ ਧੁ ਮ ਗੁ ਰੇ ਗੁ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਗੁ ਮਗੁ
ऽऽ ਇ ਬ ਹੁ ਬਿ ਧਿ ਕਉ ऽ ਧਾ ऽ ਵੈ ऽ ਸ ਗ ਲ ਨਿ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਧੁਨੀਸਾਂਰੇਂ ਗੁਂਗੁਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਧੁ ਪਮ ਗੁਰੇ ਸਾ
ਰਾऽ ऽऽ ਰ ਬ ਕਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਮ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਏਹ ਹਮਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮੁ ਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥
ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮੋਕਉ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ੧ ॥

ਬਿਖੈ ਬਿਲਾਸ ਕਹੀਅਤ ਬਹੁਤੇਰੇ ਚਾਲਤ ਨ ਕਛੂ ਸੰਗਾਰੈ ॥
ਇਸਟੁ ਮੀਤੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੩)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮੰਪ	ਗੁਮੰ
												ਪ੍ਰS	ਭS	ਜੀS	ਕੋS
ਨੀ	ਧੁ	–	ਧੁ	ਪਮੰ	ਗੁਮੰ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਧ਼
ਨਾ	S	S	ਮੁ	ਮS	ਨਹਿ	S	ਸਾ	ਧਾ	S	ਰੈ	S	S	ਜੀ	S	ਅ
ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗੁਮੰ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਗੁਰੇ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁ	ਗੁ
ਪ੍ਰਾ	S	ਨ	ਸੂS	S S	ਖ	ਇ	ਸੁ	ਮ	ਨ	ਕਉ	S	ਬS	ਰS	ਤ	ਨਿ
ਮੰ	ਮੰ	ਧੁ	ਧੁ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਮੰਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮੰ	ਗੁਰੇ	ਸਾ				
ਏS	S	ਹ	ਹ	ਮਾS	S S	S S	S S	ਰੈS	S S	S S	S				
										ਅੰਤਰਾ		–	ਮੰ	ਗੁ	ਗੁ
												S	ਨਾ	S	ਮੁ
ਮੰ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਮੰਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਜਾ	S	ਤਿ	ਨਾ	S S	ਮੁS	ਮੇ	ਰੀ	ਪ	ਤਿ	ਹੈ	S	ਨਾ	S	ਮੁ	ਮੇ

ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ
ਰੇ	ਸ	ਪ	ਰ	ਵਾ	ਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਰੈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨਾ	ਸ	ਮੁ	ਸ
ਧੁ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਸਾਂ	–	ਗੁਂ	ਗੁਂ
ਖਾ	ਸ	ਈ	ਸ	ਦਾਸ	ਸਸ	ਮੇ	ਰੈ	ਸੰ	ਗਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਸ	ਮੁ	ਮੈ
ਰੇ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ				
ਕਉ	ਸ	ਨਿ	ਸ	ਤਾਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਰੈਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ				

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਿਟਹੀ ਰੋਗ ॥

ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇਰੋ ਰਹੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਲੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਭੋਗ ॥

ਛੋਡਿ ਆਪਤੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜੋ ਹੋਗੁ ॥ ੧ ॥

ਸੰਤ ਟਹਲ ਸੋਈ ਹੈ ਲਾਗਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੋਗੁ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੩)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗੁ
											ਨੀ	ਕੇਸ	ਸਸ	ਗੁਸ	ਣਸ
ਧੁ	–	–	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਗੁ
ਗਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮਿ	ਟ	ਹੀ	ਸ	ਰੋ	ਸ	ਗ	ਮੁ	ਖ	ਉ	ਸ	ਸ

ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਧ਼	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	–	ਮੰ
ਜ	ਲ	ਮ	ਨੁ	ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲ	ਹੋ	ਈ	ਹੈ	ਤੇ	ऽ	ਰੋ	ऽ	ਰ
ਮੰਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧਪ	ਮੰਗੁ					
ਹੋਂऽ	ऽऽ	ऽ	ਈ	ਹਾऽ	ऽ	ਊ	ਹਾ	ਲੋਂऽ	ऽऽ	ਗੁ					

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	ਗੁ	ਮੰ	–	ਧੁ
ਚ	ਰ	ਨ	ऽ	ਪ

ਮੰਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	–	ਸਾਂ
ਆऽ	ऽऽ	ਰਿ	ਟੁਕ	ਰਉ	ऽ	ਗੁ	ਰ	ਮੇ	ऽ	ਵਾ	ਮ	ਨ	ਹਿ	ऽ	ਚ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁਪ	ਮੰਪ	ਗੁ	–	ਮੰ
ਰਾऽ	ऽ	ਵਉ	ऽ	ਭੋਂऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਗ	ਛੋਂऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਡਿ
ਮੰਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	–	ਮੰ
ਆऽ	ऽऽ	ਪ	ਤੁ	ਬਾ	ਦ	ਅ	ਹੰ	ਕਾ	ऽ	ਰਾ	ਮਾ	ऽ	ਨੁ	ऽ	ਸੋ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂਗੁਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਪਮ	ਧੁਨੀ	ਗੁਰੇ					
ਈऽ	ऽऽ	ਜੋਂ	ऽ	ਹੋਂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ					

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥

ਮਿਲੈ ਸੂਖੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਚਿੰਤਾ ਲਾਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜੀ ਠਾਹਰ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤਉ ਦੁਆਰੀ ॥

ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੂਟਹ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥ ੧ ॥

ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੩)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

ਸਥਾਈ

×				2				0				3			
								–	ਪਪ	ਮਂ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
								ऽ	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਆ	ऽ	ਇਓ	ऽ
ਧੁ	ਮਂਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਗੁਰੇ
ऽ	ਸਰ	ਨਿ	ਤੁ	ਹਾ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ਮਿ	ਲੈ	ऽ	ਸੁ	ऽ	ਖ	ਨਾऽ
ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਧੁ	ਮਂ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮਂਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ऽऽ	ਮੁ	ਹ	ਰਿ	ਸੋ	ऽ	ਭਾ	ऽ	ऽ	ਚਿੰऽ	ऽ	ਤਾ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਹਿ	ਹ
ਨੀਨੀ	ਧੁਪ	ਮਂਪ	ਗੁਮਂ	ਰੇਗੁ	ਰੇਮਂ	ਗੁਰੇ	ਸਾ								
ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ								

ਅੰਤਰਾ

×				2				0				3			
								–	ਮਂਮਂ	ਗੁ	ਗੁ	ਮਂ	–	ਧੁ	–
								ऽ	ਅਵ	ਰ	ਨ	ਸੂ	ऽ	ਝੈ	ऽ
ਮਂਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–
ਦੂऽ	ऽऽ	ਜੀ	ऽ	ਠਾ	ऽ	ਹ	ਰ	ਹਾऽ	ऽ	ਰਿ	ਪ	ਰਿਓ	ऽ	ਤਉ	ऽ

ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਧੁ	ਗੁ	ਰੇਂ	ਗੁ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਦੁਆ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਲੇ	ऽ	ਖਾ	ऽ	ਛੋ	ऽ	ਡਿ	ਅ
ਮਪ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	–	ਧੁ	ਧੁ
ਲੇऽ	ऽ	ਖੈ	ऽ	ਛੂ	ਟ	ਹ	ਹਮ	ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਨ	ਲੇ	ऽ	ਹੁ	ਉ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਮ	ਧੁਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ								
ਬਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ								

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣ ॥

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ ॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣ ॥ ੧ ॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੩–੧੪)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				2				0			
						ਸਥਾਈ		–	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਧੁ
								ऽ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ਗੁ	ਣ	ਗੋऽ	ऽ
ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	–	ਮ	–	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾ	ਸਾ	ਸਾ
ਪਾ	ऽਲ	ਨਿ	ਧਿ	ਗਾ	ऽ	ਇ	ਣ	ऽ	ਸਾਂ	ऽ	ਤਿ	ਸऽ	ਹऽ	ਜੁ	ਰ

ਸਾਰੇ ਗੁਮ ਰੇ ਗੁ ਰੇ ਰੇ ਸਾ – – ਸਾ ਰੇ ਗੁ ਮ – ਧੁ ਧੁ
ਹS ਸੁS ਮ ਨਿ ਉ ਪ ਜਿਓ S S ਸ ਗ ਲੇ ਦੂ S ਖ ਪ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਧੁ ਪਮ ਗੁਮ ਰੇਗੁ ਰੇਸਾ ਨੀਸਾ
ਲਾS SS SS SS SS SS SS SS ਣS

ਅੰਤਰਾ – ਧੁਪ ਮ ਪ ਗੁ – ਮ ਧੁ
S ਜੋS ਮਾ S ਗਹਿ S ਸੋ S

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂਸਾਂ ਧੁ ਧੁ ਨੀ – ਸਾਂਰੇਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ
ਈS SS ਸੋ ਈ ਪਾ S ਵੈ ਸੇਵਿ ਹ ਰਿ ਕੇ S ਚS ਰ ਣ ਰ

ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ – ਨੀ ਧੁ ਪ ਪ – ਮਪ ਗੁ ਮ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ
ਸਾS SS S S S S ਇ ਣ S ਜS ਨ ਮ ਮS ਰS ਦੁ ਹ

ਮ ਗੁ ਰੇ ਗੁ ਰੇ – ਸਾ – ਸਾ ਰੇ ਗੁ ਗੁ ਮ ਮ ਧੁ ਧੁ
ਹੂ S ਤੇ S ਛੂ S ਟਹਿ S ਭ ਵ ਜ ਲੁ ਜ ਗ ਤ ਤ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਧੁ ਪਮ ਗੁਮ ਰੇਗੁ ਰੇਸਾ ਨੀਸਾ
ਰਾS SS SS SS SS SS ਇS ਣS SS

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿਓ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਥਾਟਿਓ ॥
ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ ॥ ੧ ॥
ਭਸਮ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥
ਆਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੪)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		–	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮੇਪ	ਧੁਪ	ਗੁ	ਮੇ
								ऽ	ਨਿੰ	ਦ	ਕੁ	ਗੁ਽	ਰ਽	ਕਿ	ਰ
ਧੁ	–	ਮੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ
ਪਾ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਹਾ	ऽ	ਟਿਓ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਸਾਰੇ	ਗੁਮੇ	ਧੁ	ਮੇਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਮੇ	ਗੁ	ਮੇ	ਮੇਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਭਏ	ऽऽ	ऽ	ਦਇ	ਆ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਸਿ	ਵ	ਕੈ	ਬਾ਽	ऽऽ	ਨਿ	ਸਿ	ਰੁ
ਨੀਨੀ	ਧੁਨੀ	ਮੇਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮੇ	ਗੁਰੇ	ਸਾਨੀ	ਸਾ							
ਕਾ਽	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਟਿਓ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ							
						ਅੰਤਰਾ		ਮੇ	–	ਗੁ	ਮੇ	–	ਮੇ	ਧੁ	ਧੁ
								ਕਾ	ऽ	ਲੁ	ਜਾ	ऽ	ਲੁ	ਜ	ਮੁ
ਮੇਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਜੋ਽	ऽऽ	ਹਿ	ਨ	ਸਾ	ऽ	ਕੈ	ऽ	ਸ	ਚ	ਕਾ	ऽ	ਪੰ਽	ऽ	ਥਾ	ऽ

ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਮੰਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮੰ	ਗੁ	ਮੰ
ਥਾ	ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਟਿਓ	ऽ	ऽ	ऽ	ਘਾऽ	ਤऽ	ਖ	ਰ	ਚ	ਤ	ਕਿ	ਛੂ
ਪ	ਧੁ	ਗੁ	ਮੰ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮੰ	ਮੰ	ਧੁ	ਧੁ
ਨਿ	ਖੁ	ਟ	ਤ	ਨਾ	ऽ	ਹੀ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ਰ	ਤ	ਨੁ	ਧੁ	ਨੁ
ਨੀਨੀ	ਧੁਨੀ	ਮੰਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮੰ	ਗੁਰੇ	ਸਾਨ਼ੀ	ਸਾ							
ਘਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਟਿਓ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ							

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਿਰਪਨ ਤਨ ਮਨ ਕਿਲਵਿਖ ਭਰੇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਢਾਕਨ ਕਉ ਇਕੁ ਹਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਬੋਹਿਥ ਕੇ ਛੁਟਕਤ ਥਾਮ ਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁ ਅਰਾਧੇ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥ ੧ ॥
ਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਾਹੈ ਓਇ ਊਹਾ ਹੀ ਹੈ ਧਰੇ ॥
ਜੋਰੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੪)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			ਧੁ̣	ਧੁ̣	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ
								ਕਿ	ਰ	ਪ	ਨ	ਤ	ਨ	ਮ	ਨ
ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	–	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧੁ̣	ਪ̣
ਕਿऽ	ਲ	ਵਿ	ਖ	ਭ	ਹੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸਾऽ	ऽ	ਧ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਭ
ਮੰ̣	ਮੰ̣	ਧੁ̣	ਧੁ̣	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਧੁ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	–	ਪ	ਪ
ਜ	ਨੁ	ਕ	ਰਿ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ	ਢਾ	ऽ	ਕ	ਨ	ਕਉ	ऽ	ਇ	ਕੁ

ਮਪ	ਧੁ	ਰੇ	ਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ
ਹਤ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਅੰਤਰਾ

–	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ
ऽ	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਛਿऽ	ऽ	ਦ੍ਰ	ਬੇ

ਮ	ਮ	ਧੁ	–	ਸਾਂ	ਮਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਹਿ	ਥ	ਕੇ	ऽ	ਛੂ	ਟ	ਕ	ਤ	ਥਾ	ऽ	ਮ	ਨ	ਜਾऽ	ऽ	ਹੀ	ਕ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਰੇ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜਿ	ਸ	ਕਾऽ	ऽऽ	ਬੌ	ऽ	ਹਿ	ਥੁ
ਮਪ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਗੁ	–	ਮ	–	ਧੁ	–	ਮ	ਧੁ
ਤਿऽ	ਸੁ	ਆ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਧੇ	ऽ	ਖੇ	ऽ	ਟੇ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਖ

ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁਰੇਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਸਾ
ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਧਿਆਉ ॥
ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥
ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜਾਕੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੧ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨਾਰਾਇਣ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥
ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੪)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਗੁ	ਮ	ਧੁ	–	ਮਧੁ	ਮਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਪ	ਧੁਪ	ਗੁ	ਮ
				ਹ	ਰਿ	ਕੇ	S	ਚS	ਰS	ਨ	ਕ	ਮS	ਲS	ਮ	ਨਿ
ਧੁ	–	ਪ	–	ਮਪ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਧੁ	–	ਨੀਰੇ	ਸਾ
ਧਿਆ	S	ਉ	S	ਕਾS	S	ਢਿ	ਕੁ	ਠਾS	Sਰੁ	ਪਿ	ਤ	ਬਾ	S	SS	ਤ
ਗੁਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਧੁ	–	ਧੁਨੀ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ ਸਾਂ
ਹੰS	S	ਤਾ	S	ਅਉ	S	ਖ	ਧੁ	ਹ	ਰਿ	ਕੋ	S	ਨਾS	SS	SS	SS
ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਸਾ												
ਉS	SS	SS	SS												
ਅੰਤਰਾ				ਮ	–	ਗੁ	–	ਮ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਤੀ	S	ਨੇ	S	ਤਾ	S	ਪ	ਨਿ	ਵਾS	SS	ਰ	ਣ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਗੁਂ	–	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ
ਹਾ	S	ਰਾ	S	ਦੁ	ਖ	ਹੰ	S	ਤਾ	S	ਸੁ	ਖ	ਰਾ:	S	SS	SS
ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਪਮ	ਗੁਮ	ਧੁ	ਮ
S	S	S	ਸਿ	ਤਾ	S	ਕਉ	S	ਮਿ	ਘ	ਨੁ	ਨ	ਕੋS	SS	ਉ	S

ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	–	ਮ	–	ਧ	ਧ	ਧਨੀ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ
ਲਾ	ਸ	ਗੈ	ਜਾਕੀ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਆ	ਸ	ਸ਼ੈ	ਸ	ਅ	ਰ	ਦਾਸ	ਸ ਸ	ਸ ਸ	ਸ ਸ

ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ
ਸ ਸ	ਸ ਸ	ਸ ਸ	ਸਿਸ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਿ ॥

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥
ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ ੧ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਦਯਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥
ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੧੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੪)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮਧ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ
											ਹਸ	ਰਿਸ	ਹਸ	ਸ ਸ	ਰਿਸ
ਧ	–	ਪ	ਪ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	–	ਧ
ਨਾ	ਸ	ਮੁ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਸ	ਦ	ਜਾ	ਸ	ਪਿ	ਧਾ	ਸ	ਰਿ	ਸ	ਅ
ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	–ਪ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਸਾਸਾ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ
ਨੁਸ	ਸ ਸ	ਗ੍ਰ	ਹੁ	ਪਾ	ਸਰ	ਬ੍ਰਹ	ਮ	ਸੁਆ ਸ	ਮੀ	ਵਸ		ਸਸ	ਦੀ	ਸ	ਸ

ਸਾ ਰੇ ਸਾ – ਗੁਰੇ ਸਾਰੇ ਗੁਮ ਧੁ ਪਮ ਗੁਰੇ ਸਾ
ਕੀ ऽ ਨੀ ऽ ਆऽ ऽऽ ऽऽ ऽ ऽऽ ऽऽ ਪਿ

ਅੰਤਰਾ ਮ ਗੁ ਮ – ਧੁ
ਜਿ ਸ ਕੇ ऽ ऽ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਧੁ ਸਾਂ ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ ਧੁ ਧੁ ਨੀ – ਸਾਂ
ਸੇऽ ऽऽ ਫਿ ਰਿ ਤਿ ਨ ਹੀ ਸ ਮ੍ਾ ऽ ਲੇ ਬਿ ਨ ਸੇ ऽ ऽ

ਸਾਂਰੇਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਸਾਂ ਨੀ ਰੇਂ ਨੀ ਧੁ ਪ ਧੁਮ ਪ ਗੁ – ਮ
ਸੋऽ ऽ ਗ ਸੰ ਤਾऽ ऽऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ਪ ਹਾऽ ऽ ऽ ऽ ਥ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ ਪ – ਰੇ ਗੁ ਰੇ ਰੇ ਸਾ ਨੀ ਸਾਂ ਸਾਂਰੇਂ ਗੁਂ ਰੇਂਸਾਂ
ਦੇऽ ਇऽ ਗ ऽ ਖੇ ऽ ਜ ਨ ਅ ਪ ਨੇ ਹ ਰਿ ਹੋਹ ऽ ਇऽ

ਰੇਂ – ਸਾਂ – ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਧੁਨੀ ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੇਸਾ
ਮਾ ऽ ਈ ऽ ਬਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਪऽ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸ੍ਵਾਮੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਦਰਬਾਰੇ ॥
ਕੋਟਿਅ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਉਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੰਧਿ ਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੪)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਨੀ	ਸਾਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ	–	ਨੀ	ਸਾ
						ਸੁਾ	ਮੀ	ਸऽ	ਰ	ਨਿ	ਪ	ਰਿਓ	ऽ	ਦ	ਰ
ਸਾਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ
ਬਾऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕੋऽ	ਟਿ	ਅ	ਪ	ਰਾ	ऽ	ਧ	ਖੰ
ਧ	ਨੀ	ਮ	ਧ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਡ	ਨ	ਕੇ	ऽ	ਦਾ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਤੁ	ਝ	ਬਿ	ਨੁ	ਕਉ	ऽऽ	ਨ	ਉ
ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ								
ਧਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਸੁਾਮੀ								
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	–	ਗ	ਗ	ਮ	–	ਧ	ਮਧ
								ਖੋ	ऽ	ਜ	ਤ	ਖੋ	ऽ	ਜ	ਤऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–
ਬ	ਹੁ	ਪ	ਰ	ਕਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਸ	ਰ	ਬ	ਅ	ਰ	ਥ	ਥੀ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ
ਚਾऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ऽ	ਧੁ	ਸੰऽ	ऽऽ	ਗਿ	ਪ
ਮਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ	–	ਗ	–	ਧ	ਧ	ਗ	ਗ
ਰऽ	ਮ	ਗ	ਤਿ	ਪਾ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਰ	ਚਿ	ਬੰ	ਧਿ

ਰੇਂਗ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਧੁ ਪਮਂ ਗੁਰੇ ਗੁਰੇ ਸਾ ਸਾਨੀ

ਹਾਂਙ ऽऽ ऽऽऽऽ ਰੇऽ ऽऽ ऽ ਸੁਾਮੀ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਛੂ ਨ ਥੋਰੀ ॥
ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਪਨ ਰਾਮ ਨ ਚੀਨੋ ਖਿਨੂਆ ॥ ਜੋ ਪਰਾਈ ਸੁ ਅਪਨੀ ਮਨੂਆ ॥ ੧ ॥
ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੂ ਚਿਤ ਲਾਇਓ ॥ ੨ ॥
ਸੋ ਸੰਚਿਓ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੋਸਾ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥ ੩ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹ ਕੂਪ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੫)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
		ਸਥਾਈ		–	ਰੇਗ	ਮਂਧੁ	ਮਂ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ
				ऽ	ਹਾਂऽ	ਹਾਂऽ	ਲ	ਪ	ਟਿਓ	ਰੇ	ਮੂ	ੜ੍ਹੇ	ਕ	ਛੂ	ਨ
ਧੁ	–	ਧੁ	ਪ	–	–	–	–	ਮਂ	ਗੁ	ਮਂ	ਧੁ	ਮਂਧੁ	ਨੀਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਥੋ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਰੋ	ऽ	ਨऽ	ਹੀऽ	ऽ	ਸੁ
ਨੀਰੇਂ	ਨੀਧੁ	ਮਂਧੁ	ਪਮਂ	ਗੁਮਂ	ਰੇਗੁ	ਧੁਪ	ਮਂਗੁ	ਮਂ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ
ਜਾऽ	ऽऽ	ਨੀऽ	ऽऽ	ਮੋऽ	ਰੀऽ	ਹਾਂਹਾਂ	ਲऽ	ਪ	ਟਿਓ	ਰੇ	ਮੂ	ੜ੍ਹੇ	ਕ	ਛੂ	ਨ

							ਅੰਤਰਾ	ਮੰ	ਗੁ	ਮੰ	ਧੁ	ਮੰਧੁ	ਨੀਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਆ	ऽ	ਪ	ਨ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਮ	ਨ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਧ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਚੀ	ऽ	ਨੈ	ऽ	ਖਿ	ਨੂ	ਆ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ऽ	ਪ	ਰਾऽ	ऽ	ਈ	ਸੁ
ਨੀਰੇਂ	ਨੀਧੁ	ਮੰਧੁ	ਪਪ	ਮੰ	ਗੁ	ਧੁ	ਮੰ	ਗੁਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ
ਅऽ	ਪऽ	ਨੀऽ	ऽऽ	ਮਨੂ	ਆ	ਹਾਂ	ਹਾਂ	ਲਪ	ਟਿਓ	ਰੇ	ਮੂ	ਝੂੇ	ਕ	ਛੂ	ਨ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ॥

ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਞਾਣ ਨ ਕਰੀ । ਰਹਾਉ ॥

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥ ੨ ॥
ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੫)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
								ਸਥਾਈ		–	ਨੀਸਾ
										ऽ	ਹऽ
ਧੁ	–	ਧੁ	ਪ	–	ਪ	ਮੰਧੁ	ਮੰਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	–
ਮਾ	ऽ	ਰੈ	ਏ	ऽ	ਕੈ	ਹऽ	ਰੀऽ	ਹ	ਰੀ	ऽ	ऽ

ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਨੀ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਮਗੁ	
ਆ	ऽ	ਨ	ਅऽ	ਵऽ	ਰ	ਸਿਦ੍ਹਾ ऽ ਣ	ਨ	ਕ	ਰੀ	ਹऽ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ		ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਵ	ਡੇ	ऽ	ਭਾऽ	ऽਗਿ	ਗੁ	ਰੁ	ਅਪੁ	ਨਾ	ऽ	ਪਾ	ਇਓ	ऽ
ਧੁ	ਗੁ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ		ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਗੁ
ਗੁ	ਰਿ	ਮੋ	ਕਉ	ਹ	ਰਿ		ਨਾऽ	ਮੁ	ਦ੍ਰਿ	ੜਾ	ਇਓ	ਹऽ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ ॥ ਗਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਉ ਢੂਢਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ ॥
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥ ੧ ॥
ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥
ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੫)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ **ਇਕਤਾਲ**

x		0		2		0		3		4	

ਸਥਾਈ

ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	–	ਪ
ਰੂऽ	ੜੋऽ	ਮ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਰੰ	ऽ	ਗੋ	ਲੋ	ऽ	ੜੈ

ਮਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਰੇ	ਗੁ	ਮਧੁ	ਮਗੁ	ਮਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ
ਗਾऽ	ऽ	ਲੀ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਨੀऽ	ਹੁऽ	ਨऽ	ਹੋऽ	ऽ ऽ	ਇऽ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਹਉ	ऽ	ਢੂ	ਢੇऽ	ऽ ऽ	ਦੀ	ਦਰ	ਸ	ਨ	ਕਾ	ਰ	ਣਿ
ਧੁ	–	ਧੁ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਬੀ	ऽ	ਥੀ	ਥੀ	ऽ	ਥੀ	ਪੇऽ	ऽ	ऽ ऽ	ਖਾ	ऽ	ऽ

ਨੀਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਪ	ਪ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗੁਗੁ	ਮਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ
ਗੁਰ	ਮਿ	ਲਿ	ਭਰ	ਮੁ	ਗ	ਵਾऽ	ऽ ऽ	ਇਆ	ਹੇऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੋ ਮੂੜੜੋ ਹੀਓਰੋ ॥ ਹੀਓ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਮਾਇਓ ॥
ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਘਣੋ ਘਣੋ ਘਣੋ ਸਦ ਲੋੜੈ ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓ ਰੇ ॥
ਮਹਰਾਜ ਰੋ ਗਾਥੁ ਵਾਹੂ ਸਿਉ ਲੁਭੜਿਓ ਨਿਹਭਾਗੜੋ ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ ॥
ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੋ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਿਓ ਰੇ ॥ ੧ ॥
ਜਾਕੋ ਲਹਣੋ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਗਾਠੜੀਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਭਾਸ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੫)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ — **ਇਕਤਾਲ**

× 0 2 0 3 3

ਸਥਾਈ

ਸਾਸਾ	ਸਾ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਗਰ	ਬਿ	ਗ	ਹਿ	ਲ	ੜੋ	ਮੂऽ	ੜ़ऽ	ੜੋऽ	ਹੀ	ਓ	ਰੋ

ਧ	ਧ	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਹੀ	ਉ	ਮਹ	ਗ	ਜ	ਰੀ	ਮਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਇਓ	ऽ	ऽ
ਸਾਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਗਧ	ਪ	ਪ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਮਗ	ਗ
ਤੀऽ	ਹ	ਰ	ਨਿਆ	ਈ	ਮੋਹਿ	ਫਾऽ	ऽ ऽ	ਕਿਓ	ਰੇ	ऽ ऽ	ऽ
ਗਗ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ						
ਗਰ	ਬ	ਗ	ਹੇ	ਲ	ੜੇ						

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਧ	ਮ	ਮ	ਧ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਘ	ਣੋ	ऽ	ਘ	ਣ	ऽ	ਘਣੋ	ਣੋਸਾ	ਦ	ਲੋऽ	ੜੇ	ਬਿਨੁ
ਧ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗ	ਰੇਂਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪਪ
ਲ	ਹ	ਣੇ	ਕੈऽ	ऽ	ਠੇऽ	ਪਾऽ	ऽ ऽ	ਇਓ	ਰੇ	ऽ	ਮਹ
ਮ	ਗ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਗ	ਜ	ਰੇ	ਗਾऽ	ऽਥ	ਵਾ	ਹੁ	ਸਿਉ	ਲ	ਭ	ੜਿਓ	ਨਿਹ
ਮ	ਗ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਧ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਭਾ	ਗ	ੜੇ	ਭਾऽ	ਹਿऽ	ਸੰ	ਜੋऽ	ऽ ऽ	ਇਓऽ	ऽ ऽ	ਰੇऽ	ऽ ऽ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਐਸੋ ਗੁਨ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨ ॥

ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਰੁ ਅਹੰ ਰੋਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨ ॥
ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪੁ ਮੋਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨ ॥ ੧ ॥
ਪੇਖਿਓ ਲਾਲਨ ਪਾਟ ਬੀਚ ਖੋਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀਨ ॥
ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਧੀਨ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੬)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਸਾ
						ਐ	ਸੋ	ਗੁS	ਨ	ਮੇ	ਰੋ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਜੀ	S
ਸਾਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਸਾ
ਕੀS	S	S	S	S	ਨ	ਐ	ਸੋ	ਗੁS	ਨ	ਮੇ	ਰੋ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਜੀ	S
ਸਾਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਧ	–	ਧ	ਨੀ	–	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾ
ਕੀS	S	S	S	S	S	S	ਨ	ਪੰ	S	ਚ	ਦੋ	S	ਖ	ਅ	ਰੁ
ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	–	–	ਮ	ਧ	ਧ
ਅS	ਹੰS	S	ਰੋ	S	ਗ	ਇ	ਹ	ਤ	ਨ	ਤੇ	S	S	ਸ	ਗ	ਲ
ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸਾ										
ਦੂS	SS	ਰਿS	ਕੀS	SS	ਨ										

				ਅੰਤਰਾ				ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਬੰ	ऽ	ਧ	ਨ	ਤੇਂऽ	ऽऽ	ਰਿ	ਛੋ
—	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਰਿ	ਖਿ	ਖਿ	ਆ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਗੁ	ਰ	ਕੋ	ਸ	ਬ	ਦੁ	ਮੋ	ਹੈ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ
ਹੀऽ	ਅ	ਰੈ	ऽ	ਦੀऽ	ऽऽ	ऽ	ਨ	ਰੂ	ਪੁ	ਅ	ਨ	ਰੂऽ	ऽਪੁ	ਮੋ	ਰੇ
ਪਮ	ਗੁਮ	ਧੁ	ਪ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	—	ਧੁ	ਧੁ
ਕऽ	ਛੂऽ	ਨ	ਬੀ	ਚਾ	ऽ	ਰਿਓ	ऽ	ਪ੍ਰੇ	ऽ	ਮ	ਗਹਿ	ਓ	ऽ	ਮੋ	ਹਿ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ										
ਹऽ	ਰਿऽ	ਹੇ	ਗਿ	ਭੀऽ	ਨऽ										

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਏਹੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਪ ਏਹੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਜੀਵਨ ਧਨ ਮੋਰੈ ਦੇਖਨ ਕਉ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨੀਤਿ ॥
ਬਾਟ ਘਾਟ ਤੋਸਾ ਸੰਗਿ ਮੋਰੈ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਕੀਤ ॥ ੧ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਤ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕੇ ਮੀਤ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੨੯)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਮ	ਗੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਨੁ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ
						ਮਾ	ਈ	ਮੇS	SS	ਰੇ	S	ਮS	ਨS	ਕੀ	S
ਧੁ	–	–	ਧੁ	ਪ	ਪ	–	–	ਗੁਮ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ
ਪ੍ਰੀ	S	S	S	S	ਤਿ	S	S	ਏS	SS	ਹੀ	S	ਕ	ਰ	ਮ	ਧ
ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ
ਰ	ਮ	ਜ	ਪ	ਏ	S	ਹੀ	S	ਰਾ	S	ਮ	ਨਾ	S	ਮ	ਨਿ	ਰ
ਮਧੁ	ਨੀਰੇ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ										
ਮS	ਲS	ਹੈ	S	ਰੀ	ਤਿ										
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	–	ਪ	ਪ	ਗੁਮ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਪ
								ਪ੍ਰਾ	S	ਨ	ਅ	ਧਾS	SS	ਰ	ਜੀ
ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਧੁ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਵ	ਨ	ਧ	ਣ	ਮੋ	S	ਰੈ	S	ਦੇ	S	ਖ	ਨ	ਕਉ	S	ਦ	ਰ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਮਧੁ	ਮਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	–	ਧੁ	ਪ	–
ਸS	ਨ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਨੀS	SS	S	ਤਿ	ਬਾS	SS	ਟ	ਘਾ	S	ਟ	ਤੇ	S

ਰੇਗ	ਰੇਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ
ਸਾs	ss	ਸੰ	ਗਿ	ਮੋ	s	ਰੈ	ਮਨ	ਅ	ਪੁ	ਨੇ	ਕਉ	ਮੈ	s	ਹ	ਰਿ
ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਧਰੇਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ										
ਸs	ਖਾs	ss	ਕੀs	ss	ਤs										

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥

ਬਿਸਰੂ ਨਹੀ ਨਿਮਖ ਹੀਅਰੇ ਤੇ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਪੂਰਨ ਦਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖੋਵਹੁ ਭਰਮੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨ ॥
ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ॥ ੧ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਸੁ ਪੂਰਿ ਅਘਾਵਹਿ ਸਮਰਥ ਕਾਨ ॥
ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਜੀਅਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਨ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੯)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਸਾਰੇ	ਸਾਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਗਮ	ਗਗ	ਮ	ਧ
								ਪ੍ਰs	ਭs	ਜੀ	s	ਮਿs	ਲੁs	ਮੇ	ਰੇ
ਪ	–	ਮਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਪ੍ਰਾ	s	ss	s	s	s	s	ਨ	ਬਿ	ਸ	ਰੁ	ਨ	ਹੀs	s	s	ਨਿ
ਮਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਧ਼	–	ਧ਼	ਧ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਮs	ਖ	ਖਿ	ਅ	ਰੇs	ss	ਤੇ	s	ਅ	ਪ	ਨੇ	ਭ	ਗ	ਤ	ਕਉ	s

ਮ ਗੁ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀਧੁ ਪਮ ਗੁਰੇ ਸਾ
ਧੂ ऽ ਰऽ ਨऽ ਦਾऽ ऽऽ ऽऽ ਨ

ਅੰਤਰਾ ਮ – ਗੁ – ਮ ਮ ਧੁ ਮਧੁ
ਖੇ ऽ ਵਹੁ ऽ ਭ ਰ ਮੁ ਰਾऽ

ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਧੁ – ਨੀ ਸਾਂ ਸਾਂਰੇਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਗੁਂ
ऽऽ ਖੁ ਮੇ ਰੇ ਪ੍ਰੀ ऽ ਤ ਮ ਅੰ ऽ ਤ ਰ ਜਾऽ ऽ ਮੀ ऽ

ਮਂਰੇਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਸਾਂ ਨੀ ਧੁ ਧੁਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਧੁ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ ਧੁ ਪ
ਸੁऽ ਘ ੜ ਸੁ ਜਾऽ ऽऽ ऽ ਨ ਕੋऽ ऽऽ ਟਿ ਰਾਂ ऽ ऽ ਜ ਨਾ

ਮਪ ਗੁਮ ਧੁ ਮ ਰੇ ਗੁ ਰੇ ਸਾ ਮ ਗੁ ਮ ਧੁ ਨੀਨੀ ਧੁਨੀ ਮ ਧੁ
ऽऽ ਮऽ ਧ ਨੁ ਮੇ ऽ ਰੇ ऽ ਅੰ ऽ ਮ੍ਰਿ ਤ ਦ੍ਰਿऽ ऽऽ ਸਟਿ ਧਾ

ਸਾਂਰੇ ਨੀਸਾਂ ਧੁਨੀ ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੇਗੁ ਰੇਸਾ
ਰਹੁ ऽऽ ਧੂऽ ਭऽ ਮਾऽ ऽऽ ऽऽ ਨऽ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪਗ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਹ ਦਿਸ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥
ਜੋ ਤੁਮਟਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਮਰਤੇ ਝੂਰਿ ॥ ੧ ॥
ਧੰਧ ਬੰਧ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਭੋਗ ਇਸੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਨੇ ਕੂਰ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੬)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਮ	ਗੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਪੁ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ
						ਪ੍	ਭ	ਤੇਃ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ਪऽ	ਗऽ	ਕੀ	ऽ
ਧੁ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਧੁ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾ	–	ਸਾਂ	ਸਾ
ਧੂ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰਿ	ऽ	ऽ	ਦੀ	ऽ	ਨ	ਦਇ	ਆ	ऽ	ਲ	ਪ੍ਰੀ
ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਧੁ	ਰੇਂ
ਤऽ	ਮ	ਮ	ਨ	ਮੋ	ऽ	ਹ	ਨ	ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਮੇ	ਰੀ
ਸਾਂਨੀਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂਸਾਂਨੀ			ਧੁਪ	ਮਗੁ										
ਲੋऽ ऽऽ	ਚाऽ ऽऽ			ਪੁऽ	ਰਿऽ										
						ਅੰਤਰਾ		ਨੀ	ਨੀ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ
								ਦ	ਹ	ਦਿ	ਸ	ਰ	ਵਿ	ਰ	ਹਿ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਧੁ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–
ਆऽ	ऽऽ	ਜ	ਸੁ	ਤੁ	ਮ	ਰਾ	ऽ	ਅੰ	ऽ	ਤ	ਰ	ਜਾਂ	ऽ	ਮੀ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ
ਸ	ਦऽ	ऽ	ਹ	ਜੁऽ	ऽऽ	ऽ	ਰਿ	ਜੋ	ऽ	ਤੁ	ਮ	ਰਾ	ऽ	ਜ	ਸੁ

ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਗੁ	–	ਮ	ਧੁ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਧੁ	ਨੀ
ਗਾ	ऽ	ਵਹਿ	ऽ	ਕ	ਰ	ਤੇ	ऽ	ਸੇ	ऽ	ਜ	ਨ	ਕऽ	ਬऽ	ਹੂ	ਨ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਧਮ	ਗੁਰੇ	ਮਗੁ								
ਮऽ	ਰ	ਤੇ	ऽ	ਝੂऽ	ऽऽ	ਰਿऽ	ਪ੍ਰਭ								

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰਿਆਸ ॥

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਰਸਨ ਦੇਖਨ ਕਉ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਆਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤੇ ਮਨ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ॥
ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਮਲ ਜਾ ਕੋ ਜਾਸ ॥ ੧ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰ ਮਨੋਰਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥
ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੂਖ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੬)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਰੇਂ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾ
						ਮਾ	ਈ	ਮੇऽ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ਮ	ਨ	ਕੀ	ऽ
ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਮਰੇਂ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੇਗੁ	ਮਧੁ	ਪ	ਪ
ਪ੍ਰਿਆऽ		ऽऽ	ऽ	ऽ	ਸ	ऽ	ऽ	ਇ	ਕੁ	ਖਿ	ਨੁ	ਰऽ	ਹਿऽ	ਨ	ਸ
ਮ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਕਉ	ऽ	ਬਿ	ਨੁ	ਪ੍ਰੀ	ऽ	ਤ	ਮ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਦੇऽ	ਖऽ	ਨ	ਕਉ

ਸਾਂਰੇ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਂਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	ਸਾਸਾ								
ਧਾऽ	ਰੀऽ	ਮऽ	ਨਿऽ	ਆऽ	ऽऽ	ਸऽ	ਮਾਈ								
					ਅੰਤਰਾ			ਗੁ	ਗੁ	ਮਂ	–	ਗੁਮਂ	ਧੁਨੀ	ਮਂ	ਧੁ
								ਜਿ	ਮ	ਕਉ	ऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਮ	ਨਿ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਹੰ	ऽ	ਚ	ਨ	ਕ	ਰ	ਤੇ	ऽ	ਮ	ਨ	ਤ	ਨ	ਤੇऽ	ऽ	ਸ	ਭਿ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਂ	ਗੁ	ਮਂ	ਧੁ	ਮਂਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਕਿऽ	ਲऽ	ਵਿ	ਖ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਸ	ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਰ	ਬ੍ਰ
ਮਂਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਸਾ	–	ਧੁ	–	–	ਗੁਂ
ਹऽ	ਮ	ਸੁ	ਖ	ਦਾ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਅ	ਬਿ	ਨਾ	ऽ	ਸੀ	ऽ	ऽ	ਬਿ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮਂ	ਗੁਰੇ	ਸਾਸਾ								
ਮ	ਲ	ਜਾ	ਕੋ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽਮ	ਮਾਈ								

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ॥
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਸਧ ਬੇਤਾ ਰਿਦਦਾਸ ਨਿਵਾਸ ਭਗਤ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ॥
ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜਨ ਸੋ ਖਾਵਨ ॥ ੧ ॥
ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਦੂਸਰ ਲਾਵਨ ॥
ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਵਨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੭)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ — ਇਕਤਾਲ

ਸਥਾਈ

×		0		2		0		3		4	
ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	ਗੁ
ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਪS	ਤਿS	S	ਤ	ਪਾS	S S	ਵ	ਨ
ਗੁਮ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਸਾ
ਜੀS	S S	ਅ	ਪਾ	S	ਨ	ਮਾS	ਨ	ਸੁਖ	ਦਾ	S	ਤਾ
ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ
ਐ	ਤ	ਰ	ਜਾ	S	ਮੀ	ਮS	ਨS	ਕੋS	ਭਾS	ਵS	ਨ

ਅੰਤਰਾ

×		0		2		0		3		4	
ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਧੁਧੁ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ
ਸੰ	ਦ	ਰ	ਸੁ	ਘੜ	ਚ	ਤੁS	ਰੁS	ਸਭ	ਬੇ	ਤਾ	ਰਿਦ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਗੁਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਦਾS	ਸ	ਨਿ	ਵਾ	ਸ	ਭ	ਗਤ	ਗੁ	ਨ	ਗਾ	ਵ	ਨ
ਮ ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਨਿਰ	ਮ	ਲ	ਰੂS	Sਪ	ਅS	ਨੂ	S	ਪS	ਸੁਆ	ਮੀ	S
ਸਾ	ਸਾ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀਧੁ	ਪ	ਰੇਗੁ	ਰੇ	ਸਾ
ਕ	ਰ	ਮ	ਭੂ	S	ਮਿ	ਬੀS	ਜਨ	ਸੰ	ਖਾS	ਵ	ਨ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲੁ ॥

ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਹੜ ਕਾ ਜਲੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਧ ਮਗਿ ਚਲੁ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾ ਇਹੁ ਊਤਮ ਫਲੁ ॥ ੧ ॥
ਬੇਦ ਬਖਿਆਨ ਕਰਤ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭਾਗਹੀਨ ਸਮਝਤ ਨਹੀ ਖਲੁ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਚੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੨੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੭)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
			ਸਥਾਈ			ਗੁਮ	ਧੁਮੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਗੁ
						ਮਾS	S S	ਈ	S	S	ਮਾ	S	ਇਆ	S	S
ਰੇ	ਸਾ	–	–	–	–	–	–	ਸਾ	ਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਛ	ਲੁ	S	S	S	S	S	S	ਤ੍ਰਿ	ਣ	ਕੀS	S S	ਅ	ਗ	ਨਿ	ਮ
ਗੁ	ਗੁ	ਮਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾ	ਨੀ	ਧੁ
S	ਘ	ਕੀS	S	ਛਾ	S	ਇਆ	S	ਗੋ	S	ਬਿ	ਦ	ਭS	ਜS	ਬਿ	ਨੁ
ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਧੁਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁ	ਪ										
ਹS	ੜS	ਕS	S S	ਜ	ਲੁ										
						ਅੰਤਰਾ		ਸਾ	ਨੀ	ਧੁ	ਘ	ਗੁ	–	ਮ	ਧੁ
								ਛੋ	S	S	ਡਿ	ਸਿਆ	S	ਨ	ਪ

ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਬऽ	ਹੁऽ	ਚ	ਤੁ	ਰਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਦੁ	ਇ	ਕ	ਰ	ਜੋऽ	ऽ	ੜ	ਸਾ
–	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	–	–	–	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ
ऽ	ਧ	ਮ	ਗਿ	ਚ	ਲੁ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ਸੁਆ	ऽऽ	ਮੀ	ऽ
ਪਮ	ਗੁਮ	ਧੁ	ਮ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁਮ	ਧੁਨੀ	ਮ	ਧੁ
ਅੰऽ	ऽऽ	ਤ	ਰ	ਜਾ	ऽ	ਮੀ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਨੁ	ਖ	ਦੇऽ	ਹऽ	ਕਾ	ਇਹੁ
ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਧੁਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁ	ਪ										
ਉऽ	ऽऽ	ਤऽ	ਮऽ	ਫ	ਲੁ										

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮਦ ਢੀਠੇ ॥
ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥ ੧ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥
ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੨੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੭)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ				ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ
								ਮਾऽ	ऽऽ	ਈ	ਚ	ਰऽ	ਨऽ	ਗੁ	ਰ

ਧੁ	—	—	ਮਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ	ਧੁ	ਧ	ਨੀ	—	ਨੀ	ਸਾਂ	—
ਮੀ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ਠੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਵ	ਡੈ	ऽ	ਭਾ	ऽ	ਗਿ	ਦੇ	ऽ
ਸਾਂਰੇ	ਗੁਮ	ਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇ	—	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	—	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	—	ਮ	ਧੁ
ਵੇਂऽ	ऽऽ	ऽ	ਪਭ	ਮੇ	ऽ	ਸ	ਰੁ	ਕੇ	ऽ	ਟਿ	ਵ	ਲਾ	ऽ	ਦ	ਰ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁਪ	ਮਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ								
ਸऽ	ਨऽ	ਗੁ	ਰ	ਡੀऽ	ऽऽ	ਠੇऽ	ऽऽ								

ਅੰਤਰਾ

								ਮ	ਮ	ਗੁ	—	ਮ	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ
								ਗੁ	ਨ	ਗਾ	ऽ	ਵ	ਤ	ऽ	ਅऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	—	ਧੁ	—	ਧੁ	ਨੀ	—	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਚੁ	ਤ	ਅ	ਬਿ	ਨਾ	ऽ	ਸੀ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਮ	ਕ੍ਰੋ	ऽ	ਧ	ਬਿ	ਨ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ
ਸੇऽ	ऽ	ਮ	ਦ	ਢੀऽ	ऽऽ	ਠੇ	ऽ	ਅ	ਸ	ਥਿ	ਰ	ਭऽ	ਏऽ	ऽ	ਸਾ
ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	—	ਸਾ	—	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ
ऽ	ਚ	ਰੰ	ਗਿ	ਰਾ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਜ਼	ਨ	ਮ	ਮ	ਰ	ਨ	ਬਾ	ऽ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਧੁਪ	ਮਧੁ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾ								
ਹੁऽ	ਰਿऽ	ਨ	ਹੀ	ਪੀऽ	ऽऽ	ਠੇऽ	ऽऽ								

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥

ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭਲੋ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡਭਾਗੀ ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥
ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰ ॥
ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੨੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੭)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਗੁਮ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਧੁ	ਮ
								ਸਾS	Sਥ	ਸੰ	ਗਿ	ਹS	ਰਿS	ਹ	ਰਿ
ਰੇ	–	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਧੁ	ਧੁ
ਨਾ	S	ਮੁ	ਚਿ	ਤਾ	S	ਰਾ	S	ਸ	ਹ	ਜਿ	ਅ	ਨੰS	SS	ਦੁ	ਹੋ
ਗੁ	–	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਰੇ	–	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ
ਵੈ	S	ਦਿ	ਨੁ	ਰਾ	S	ਤੀ	S	ਅੰ	S	ਕੁ	ਰੁ	ਭ	ਲੌ	S	ਹ
ਨੀਨੀ	ਧੁਨੀ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ								
ਮਾS	SS	SS	SS	ਰਾS	SS	SS	S								
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਗੁ	–	ਮ	–	ਧੁ	–
								ਗੁ	ਰੁ	ਪੂ	S	ਰਾ	S	ਭੇ	S
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਟਿਓ	SS	ਬ	ਡ	ਭਾ	S	ਗੀ	S	ਜਾ	S	ਕੋ	S	ਅੰ	S	ਤੁ	ਨ

ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਧੁ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਮ	ਨੀ	ਧੁ	ਧੁ
ਪਾऽ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਵਾऽ	ऽऽ	ਰਾ	ऽ	ਕ	ਰੁ	ਗ	ਹਿ	ਕਾ	ऽ	ਢਿ	ਲੀ
ਪਮ	ਗੁਮ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਗੁ	–	ਮ	ਮ	ਧੁ	–
ਓऽ	ऽऽ	ਜ	ਨੁ	ਅ	ਪੁ	ਨਾ	ऽ	ਬਿ	ਖੁ	ਸਾ	ऽ	ਗ	ਰ	ਸੰ	ऽ
ਨੀਨੀ	ਧੁਨੀ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰੇ	ਸਾ								
ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ								

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖੁ ॥

ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਸੁਖ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੂਖੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਨ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖ ॥
ਦੇਖਿ ਸਰੂਪ ਪੂਰਨੁ ਭਈ ਆਸਾ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਉਤਰੀ ਭੁਖ ॥ ੧ ॥
ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਪਾਰਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਖੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਗਰਭ ਨ ਧੁਖੁ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੨੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੭)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ | **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਰੇ
						ਮਾऽ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ਮੇ	ਰੇ	ਮ	ऽ	ਨ
ਗੁ	–	ਮਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਨੀਸਾ	ਰੇਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਧੁ
ਕੋ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ਸੁ	ਖੁ	ऽ	ऽ	ਕੋऽ	ऽऽ	ਟਿ	ਅ	ਨੰ	ऽ	ਦ	ਰਾ

ਮ ਨੀ ਮ ਧ ਧ ਰੇ ਸਾ — ਮ ਗ ਮ ਧ ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧ

ऽ ਜ ਸੁ ਖ ਭੁ ਗ ਵੈ ऽ ਹ ਰਿ ਸਿ ਮ ਰਨ ਤਨ ਬਿ ਨੁ

ਮਧ ਮਨੀ ਧਪ ਮਗ ਰੇ ਸਾ

ਸੋऽ ऽऽ ਸऽ ਭऽ ਦੁ ਖ

ਅੰਤਰਾ ਮ — ਗ ਗ ਮ ਧ ਮਧ ਨੀਸਾਂ

ਕੋ ऽ ਟਿ ਜ ਨ ਮ ਕੇऽ ऽऽ

ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ ਸਾਂ — ਧ ਧ ਧ ਧ ਨੀ — ਸਾਂ ਸਾਂ

ਕਿ ਲ ਬਿ ਖ ਨਾ ऽ ਸਹਿ ऽ ਸਿ ਮ ਰ ਤ ਪਾ ऽ ਵ ਨ

ਸਾਂਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ — ਮ ਗ ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧ

ਤऽ ਨ ਮ ਨ ਸੁऽ ऽऽ ऽ ਖ ਦੇ ऽ ਖਿ ਸ ਰੂऽ ऽऽ ਪ ਧੂ

ਰੇਗ ਰੇਧੂ ਮ ਗ ਰੇ ਗ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਗ ਗ ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧ

ਰऽ ਨੁऽ ਭਈ ऽ ਆ ऽ ਸਾ ऽ ਦ ਰ ਸ ਨੁ ਭੇऽ ऽऽ ਟ ਤ

ਮਧ ਮਨੀ ਧਪ ਮਗ ਰੇ ਸਾ

ਉऽ ਤऽ ਰੀऽ ऽऽ ਭੁ ਖ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥
ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

ਜੋ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਣੇ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਕਾ ਬਾਹੁਰਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥
ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸੁਨਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕੰਠ ਮਝਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੩੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੧੮)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ — **ਤ੍ਰਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਰੇ̱	ਗ̱	ਰੇ̱	ਸਾ	ਰੇ̱	ਨ̱ੀ	ਸਾ
								ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਚ	ਰ	ਨ	ਰਿ
ਧ̱	–	ਪ	ਧ̱	ਮ̍ਗ̱	ਰੇ̱ਗ̱	ਰੇ̱	ਸਾ	–	ਗ̱	ਰੇ̱	ਸਾ	ਨ̱ੀਸਾ	ਰੇ̱ਸਾ	ਨ̱ੀ	ਧ̱
ਦੈ	ऽ	ਉ	ਰ	ਧਾऽ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ਸੁਆ	ऽऽ	ਮੀ	ऽ
–	ਧ̱ਗ̱	ਰੇ̱ਗ̱	ਗ̱	ਰੇ̱	ਰੇ̱	ਸਾਂ	–	ਮ̍ਮ̍	ਗ̱ਮ̍	ਰੇ̱	ਗ̱	ਮ̍	ਧ̱	ਨੀ	ਨੀ
ऽ	ਸਤਿ	ਗੁऽ	ਰੁ	ਅ	ਪੁ	ਨਾ	ऽ	ਕਾऽ	ऽऽ	ਰ	ਜ	ਸ	ਫ	ਲ	ਹ
ਮ̍ਧ̱	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ̱ਂਗ̱ਂ	ਰੇ̱ਂਸਾਂ	ਨੀਧ̱	ਪਮ̍	ਗ̱ਰੇ̱	ਸਾ								
ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ								
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	–	ਧ̱	ਮ̍	–	ਗ̱	ਮ̍	ਧ̱
								ਪੁੰ	ऽ	ਨ	ਦਾ	ऽ	ਨ	ਪੂ	ऽ
ਮ̍ਧ̱	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧ̱	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇ̱ਂ	ਗ̱ਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ
ਜਾऽ	ऽऽ	ਪ	ਰ	ਮੇ	ऽ	ਸੁਰ	ਹਰਿ	ਕੀ	ऽ	ਰ	ਤਿ	ਤੁऽ	ऽ	ਤੁ	ਬੀ
ਰੇ̱ਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ̱ਂ	–	ਨੀ	ਧ̱	ਪ	–	–	ਮ̍	ਗ̱	ਮ̍	ਨੀ	ਧ̱	ਪ	ਪ
ਚਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਗੁ	ऽ	ਨ	ਗਾ	ਵ	ਤ	ਅ

ਮ	ਧੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਤੁ	ਲ	ਸੁ	ਖੁ	ਪਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਠਾ	ऽ	ਕੁ	ਰ	ਅ	ਗ	ਮ	ਅ

ਸਾਂਨੀ ਧੁਮ ਧੁਨੀ ਸਾਂਰੇ ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੇਸਾ

ਪਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਰੇऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ

ਬੈਰਾੜੀ ਰਾਗ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਧ ਕਾਲ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੰਨਗੀਆਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਹੋਣ । ਇਹ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰਨ ਵਰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਕ ਕਠਿਨ ਰਾਗ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਸਹਿਤ ਕੇਵਲ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਗਾਇਕ ਹੀ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸਦੇ ਸਰੂਪ ਬਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਣਾ ਇਕ ਸੁਭਾਵਿਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਭਿੰਨ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਾ ਨਾਲ ਅੰਕਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ :— ਬੈਰਾੜੀ, ਵਰਾਟੀ, ਬਰਾਡੀ ਆਦਿ। ਦਖਣੀ ਪੱਧਤੀ ਵਿਚ ਵੀ ਇਕ "ਵਗਲੀ" ਨਾਮ ਦਾ ਰਾਗ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਉੱਤਰੀ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਬੈਰਾੜੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਾਰ" ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਲੇਖਕ ਪੰਡਿਤ ਸ਼ਾਰੰਗ ਦੇਵ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ ਵੈਰਾਟੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵੈਰਾਟੀ ਦੇ 7 ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਮੰਨੇ ਹਨ ਕੁੰਤਲ ਵੈਰਾਟੀ, ਦ੍ਰਾਵਿੜੀ ਵੈਰਾਟੀ, ਸੈਂਧਵੀ ਵੈਰਾਟੀ, ਅਪਸਥਾਨ ਵੈਰਾਟੀ, ਹਤਸਵਰ ਵੈਰਾਟੀ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਵੈਰਾਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਵੈਰਾਟੀ । ਇਸ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਵੰਨਗੀਆਂ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਦੇ ਫਲ ਸਰੂਪ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਰ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਸਵਰਾ ਵੈਰਾਟੀਨ ਤੋੜੀ ਵੈਰਾਟੀਨ, ਨਾਗ ਵੈਰਾਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ੋਕ ਵੈਰਾਟੀ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਟਾ ਗਿਆ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ "ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ" ਪਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਬੈਰਾਟੀ ਜਾਂ ਬੈਰਾੜੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਾਦ ਵੈਗਿਆਨਕਾਂ ਦਾ ਮਤ ਹੈ ਕਿ ਤੋੜੀ, ਤ੍ਰਿਵੇਣੀ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਦੇ ਮਧੁਰ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਤੋਂ ਬੈਰਾੜੀ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸਮਸਤ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਰਹੱਸ ਗੰਧਾਰ ਧੈਵਤ ਨਾਲ ਮੱਧਿਅਮ ਪੰਚਮ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਕੋਮਲ, ਮੱਧਿਅਮ ਤੀਬਰ, ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁਧ ਅਤੇ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਪੰਡਿਤ ਅਹੋਬਲ ਨੇ ਬੈਰਾੜੀ ਹੈ ਮਾਰਵਾ ਥਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨੀ ਹੈ। "ਰਾਗ ਚੰਦ੍ਰਕਾਯਮ" ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਬੈਰਾੜੀ ਦੇ ਸਰੂਪ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਉਰਾ ਦਿਤਾ ਹੈ—

"ਮਾਰੁ ਰਾਗ ਦੇ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਲਾਵੋ ਮਿਲਾਇ ॥
ਧਗ ਵਾਦੀ ਸੰਵਾਦੀ ਤੋਂ ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ ਹੋ ਜਾਇ ॥"

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਬੈਰਾੜੀ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਮਾਰਵਾ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਕੋਮਲ ਮੱਧਿਅਮ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ

ਜਾਤੀ ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਧੈਵਤ ਹੈ। ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦੇ ਚੌਥੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਬੈਰਾੜੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਸੰਧੀ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਬਹੁਤ ਰੰਜਕਤਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ "ਪਰਧਾ" ਅਤੇ "ਰੇਂ ਨੀਪ" ਸੁਰ ਸੰਗੀਤੀਆਂ ਅਤਿਅੰਤ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਅਰੋਹ ਵਿਚ ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਦੁਰਬਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ "ਸਾਂ ਧਪ, ਜਾਂ ਸਾਂਨੀ ਧਪ" ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਸਰਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ "ਸਾਂਪ", ਅਤੇ "ਗਪ" ਸੁਰਾਵਲੀਆਂ ਬਾਰ ਬਾਰ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੈਰਾੜੀ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰਵਾ ਥਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਚਲਨ ਕਾਰਣ ਇਕ ਵੱਖਰੀ ਤੇ ਨਿਰਾਲੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਧਾਰਣੀ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਨ਼ੀ ਰੇਂ ਗਪ, ਮਗ, ਮ ਧ ਸਾਂ ਜਾਂ ਪਧ ਪਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨੀਪ, ਪ ਧਗ, ਮਧ ਮਗ, ਪਗ, ਰੇ ਸਾ।

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਪ ਧਗ, ਮਧ ਮਗ, ਰੇਗ, ਮਗ, ਰੇ ਸਾ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ

1. ਪ ਧ ਗ, ਮ ਗ, ਰੇ ਸਾ, (ਸਾ), ਨ਼ੀ ਰੇ ਗ, ਰੇ ਗ ਨ਼ੀ ਰੇ ਗ ਰੇ ਨ਼ੀ ਰੇ ਗ, ਰੇ ਗ ਮ ਗ,
ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਨ਼ੀ ਪ਼, ਧ਼ ਮ਼ ਗ, ਮ਼ ਧ਼ ਮ਼ ਧ਼, ਮ਼ ਧ਼ ਸਾਂ, ਨ਼ੀ ਰੇ ਗ, ਮ ਮ ਰੇ ਗ ਰੇ ਸਾ।

2. ਨ਼ੀ ਰੇ ਗ ਰੇ ਗਪ, ਮ ਗ ਪ, ਪ ਗ ਪ, ਮ ਧ ਮਗ, ਪ ਮ ਧ ਮ ਗ, ਰੇ ਗ ਮ ਧ ਮ ਗ,
ਪਧਗ, ਮ ਧਸਾਂ, ਰੇਂ ਨੀਪ, ਧ ਮਗ, ਮਧਮ ਗ, ਪ ਮ ਧ ਮ ਗ, ਪ ਧ ਗ, ਰੇ ਗ ਮ ਗ,
ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ।

3. ਪ ਪ ਧ ਗ, ਮ ਧ ਪ ਪ ਸਾਂ, ਮ ਧ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ, ਰੇਂ ਨੀਪ ਧ ਮ ਗ, ਮ ਧ
ਮਸਾਂ, ਮ ਧ ਸਾਂ ਸਾਂਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨੀ ਨੀ ਪ, ਪ ਧ ਗ ਰੇਂ ਗਂ ਮਂ ਗਂ, ਮਂ ਗਂ ਰੇਂ ਗਂ, ਰੇਂ ਸਾਂ,
ਨੀ ਰੇਂ ਗਂ ਗਂ ਰੇਂ ਗਂ ਮਂ ਮਂ ਗ, ਨੀ ਰੇਂ ਗਂ ਗਂ ਰੇਂ ਗ ਪਂ ਮਂ ਗਂ, ਪਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ. ਨੀ ਰੇਂ ਗਂ ਗਂ
ਮਂ ਗਂ ਰੇਂਸਾਂ, ਰੇਂ ਗਂ ਮਂ ਗ, ਮਂ ਗ ਰੇਂ ਗਂ, ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀਰੇਂ ਗਂ ਗਂ ਰੇਂਗਂ ਮਂ ਮਂ ਗ,
ਨੀ ਰੇਂ ਗਂ ਗਂ ਰੇਂ ਗਂ ਪਂ ਮਂ ਗਂ, ਪਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਗ ਗਂ ਮਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂਸਾ,

ਨੀ ਰੇ ਨੀਪ ਧ ਗ, ਰੇ ਗ ਮੰ ਗ ਪ ਗ, ਧ ਮੰ ਗ, ਪ ਗ, ਪ ਧ ਨੀਪ ਧ ਮੰ ਪ ਗ, ਪ ਮੰ ਧ ਮੰ ਗ,

ਨ਼ੀ ਰੇ ਗ ਗ ਪ ਗ, ਮੰ ਗ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

ਬੈਰਾੜੀ ਰਾਗ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਰੂਪ ਬਾਰੇ ਪਰਿਚਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਖੋਜੀ ਡਾ. ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਡਾ. ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਨੂੰ ਹਰ ਪਖੋਂ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਣ ਹਿਤ ਮਹਾਨ ਯੋਗ ਦਾਨ ਦਿਤਾ, ਦੇ ਖੋਜ ਭਰਪੂਰ ਵਿਚਾਰ "ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ" ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 26 ਤੇ ਇਸ ਉਪਲੱਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਨੇ ਕੁਝ ਪੁਰਾਤਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬੈਰਾੜੀ ਰਾਗ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ "ਸੁਰਤਾਲ ਸਮੂਹ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਭੈਰੋਂ ਰਾਗਣੀ ਇਸਤਰੀ ਬੈਰਾੜੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੈਰਾਟੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਰ ਗੁਰੂ ਖਰਜ, ਸੰਮਬਾਦੀ ਵੀ ਖਰਜ ਅਤੇ ਖਰਚ ਤੋਂ ਹੀ ਉਚਾਰ ਹੈ, ਬਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਹੈ ਸੰਮਬਾਦੀ ਵੀ ਮਧਮ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਪਹਿਰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਸ਼ਾ ਨ਼ੀ ਗ ਰੇ ਮ਼ ਪ਼ ਧ ਸੁਰ ਇਹ ਲਗਦੇ ਹਨ :— ਖਰਜ ਪੰਚਮ

ਸ਼ੁੱਧ ਰਿਖਭ ਧੈਵਤ ਸਕਾਰੀ ਮਧਮ, ਤੀਬਰ, ਗੰਧਾਰ, ਨਿਖਾਧ ਸੁਧ ਪਰ ਥੋੜਾ ਤੀਬਰ। ਦੇਸੀ ਸੰਕੀਰਨ ਹੈ। ਦੇਸੀ, ਤਿਰਵਨ, ਟੋਡੀ ਮਿਲਕੇ ਬੈਰਾੜੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਨਾਦ ਵਿਨੋਦ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅੰਸ ਨਿਯਾਸ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੱਧਮ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ, ਰਿਖਭ ਨਾਲ ਪਰੀਤ ਰਖਦੀ ਹੈ ਖਾੜਵ ਹੈ। ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਵਿਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਰ ਗਾਵੀਂਦੀ ਹੈ।"

ਅੱਗੇ ਆਪ ਹੋਰ ਹਵਾਲੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ :—

ਰਾਧਾ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗੀਤਸਾਰ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :—

ਦੋ ਸੰਪੂਰਨ ਸਵਰ ਹੋਤ ਹੈ ਸਤ੍ਰਿਯ ਭੂਖਨ ਅੰਗ।
ਪਹਿਰ ਦ੍ਵੈਕ ਬੀਤੇ ਕਰੇ ਰਾਗ ਬਿਰਾਟੀ ਅੰਗ।

ਇਸ ਨੇ ਵੀ ਭੈਰੋਂ ਦੀ ਰਾਗਨੀ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਗਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਸ਼ਾ ਰੇ ਗ਼ ਮ਼ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਸ਼ਾ ਅੰਸ ਨਿਯਾਮ ਗ੍ਰਿਹ ਇਸ ਦਾ ਖਰਜ ਹੈ। ਦੋ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਬੀਤੇਂ ਗਾਵੀਂਦੀ ਹੈ। ਬੁਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਰਪਨ ਵਿਚ ਦੀਪਕ ਦੀ ਨੂੰਧ ਕਰਕੇ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਜਿਤੁ ਕੁ ਪਦ ਆਦਿ।

ਸੰਗੀਤ ਬਿਨੋਦ ਅਤੇ ਸਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਬੈਰਾਟੀ ਹੈ ਜਿਹਾਕੁ "ਬੈਰਾਟੀ ਕਰਨਾਟੀ ਜੋਹੀ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪਾਠਕ ਖੁਦ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਗ ਰਾਗਣੀ ਪੱਧਰੀ ਮੰਨਣਵਾਲੇ ਮਤ ਮਤਾਂਤਰਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਬੈਰਾੜੀ ਰਾਗ ਨੂੰ ਭੈਰਵ ਦੇ ਲੜ ਲਾਇਆ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦੀਪਕ ਦੇ ਪੁਤਰ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਰਚਾਇਆ ਪਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਤਾਂ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ "ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ" ਨਾਮ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਵਾਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥
ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਮਨਿ ਪਾਇਓ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥ ੧ ॥
ਸਰਬ ਸੂਖ ਹਰਿਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੩੦)

ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਪ	―	ਧ	―	ਗ
											ਸੰ	S	ਤ	S	ਜ
ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮਧ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗ
ਨਾ	S	ਮਿ	ਲਿ	ਹS	ਰਿS	ਜS	ਸੁS	ਗਾS	SS	ਇਓ	ਕੋ	S	ਟਿ	S	ਜ
ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮਧ	ਸਾਂਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਪਧ	ਗਮ	ਮਗ					
ਨ	ਮ	ਕੇ	S	ਦੂS	SS	ਖ	ਗ	ਵਾS	SS	ਇਓ					
								ਅੰਤਰਾ			ਨੀ	ਧ	ਪ	―	ਧ
											ਜੋ	S	ਚਾ	S	S
ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	―	ਰੇਂ
ਹ	ਤ	ਸੋ	S	ਈS	S	ਮ	ਨਿ	ਪਾ	S	ਇਓ	ਕ	ਰਿ	ਕਿ	S	ਰ
ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਪਧ	ਗਮ	ਮਗ					
ਪਾ	S	ਹ	ਰਿ	ਨਾS	SS	ਮੁ	ਦਿ	ਵਾS	SS	ਇਓ					

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ

ਤਿਲੰਗ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ, ਮਨੋਹਰ ਅਤੇ ਸਰਲ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਣ ਸ੍ਰੋਤੇ ਵੀ ਬੜੀ ਸੌਖੀ ਤਰਾਂ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਰਾਗ ਖਮਾਜ ਹੈ । ਖਮਾਜ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤਿਲੰਗ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਭ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅਲਪ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਕਦੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਕਾਂਰਣ ਇਹ ਖਮਾਜ ਨਾਲੋਂ ਨਿਰਾਲਾ ਰੂਪ ਧਾਰਣ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ਸ਼ਾਸਤਰ ਕਾਰਾਂ ਨੇ ਤਿਲੰਗ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਖਮਾਜ ਥਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਸਵੀਕਾਰੀ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਦ, ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸ਼ੁਧ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਨਿਸ਼ਾਦ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਤਿਲੰਗ ਰਾਗ ਦੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਸੁਰ ਦੀ/ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਸੁਰ ਸਦਾ ਵਰਜਿਤ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਦੋ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਔਡਵ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦਾ ਸਭ ਕਲਾਕਾਰ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਸ਼ਾਡਵ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਤਿਲੰਗ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਕੁਝ ਸਿਖ ਕੀਰਤਨਕਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਧਨੀ, ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰੁ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਨਿਜਮਨ ਪ੍ਰਤਿ ਉਚਾਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ "ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨਾ ਜਾਗਿ ਲੇਹੁ ਕਹਾ ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ ॥" ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿੱਧਾਂਤ ਬਾਰੇ ਕਿਤਨੀ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੂਝ ਦਾ ਪਰਿਚਾਇਕ ਹੈ ਇਹ ਮਹਾ ਵਾਕ ।

ਤਿਲੰਗ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੋ ਸੁਰ ਸੰਗੀਤਆਂ-"ਨ਼ੀਪ" ਅਤੇ "ਗਮਗ" ਅਤਿਅੰਤ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਮੱਧ ਅਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੰਦਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ । ਕੋਈ ਲੇਖਕ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਰਸ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਚਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ, ਰਾਗ ਦਾ ਰਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਹਰ ਕਲਾਕਾਰ ਦਾ ਵਖੋ ਵਖਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੋਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

"ਚਤਵਾਰਿੰਸਚਵਤ ਰਾਗ ਨਿਰੂਪਣਮ" ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ "ਤੈਲੰਗੀ" ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਕਈ ਮਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਹਿੰਡੋਲ ਰਾਗ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਜਿਵੇਂ "ਤੈਲੰਗੀ, ਦੇਵਕਰੀ ਆਈ ॥" ਪਰੰਤੂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਤ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ "ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ" ਲਿਖਿਆ ਪਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤ੍ਰੈਲੰਗੀ ਜਾਂ ਤੈਲੰਗੀ ਨਹੀਂ ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਿਯਾਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਸਭ ਰਾਗਾਂ ਬਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ । ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ : ਸੋਰਠਿ, ਗਉੜੀ, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਆਦਿ । ਜਿਸ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਵੀ ਰਾਗ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਮੱਧ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ

ਜੋੜ ਲਗਾਂ ਮਾਤਰਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਤੇ "ਗਉੜੀ" ਅਤੇ ਕਿਤੇ "ਗਵਰੀ" ਅਥਵਾ "ਤਿਲੰਗ" ਜਾਂ "ਤੈਲੰਗੀ" ਸੋ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ "ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ" ਨਾਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਅ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਰਿਹਾ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਕ੍ਰਿਆਤਮਕ ਸਰੂਪ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਹਿੰਡੋਲ ਅਤੇ ਤਿਲੰਗ ਵਿਚ ਕੋਈ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਵਾਲਾ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਸਭ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ "ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ" ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਗ ਮ ਪ, ਨੀ ਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ, ਨ਼ੀ ਪ, ਗ ਮ ਗ, ਸਾ।

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਨ਼ੀ ਪ, ਗ ਮ ਗ, ਸਾ।

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾਂ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਮ ਗ, ਨ਼ੀਸਾ ਸਾਗ ਗ ਮ, ਸਾਮ ਮਗ, ਨ਼ੀਸਾ ਗ ਮਪ, ਗਮ ਗ, ਮ ਮ ਗ ਸਾ ਗ ਮ ਪ, ਗ ਮ ਗ, ਗ ਪ ਮ ਪ ਗ ਮ ਗ, ਮ ਪ ਗ ਮ ਸਾ ਸਾ ਗ ਗ ਮ, ਪ ਪ ਮ ਮ ਸਾ ਗ ਗ ਮ, ਸਾ ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਗ, ਗਗ ਸਾਨ਼ੀ ਸਾਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਪ ਨ਼ੀਪ, ਗ ਮ ਗ, ਗ ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਮ ਪ ਗ ਮ ਗ, ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਗ ਸਾ।
2. ਨੀ ਸਾ ਗ ਮ ਪ, ਗ ਮ ਨ਼ੀ ਪ, ਮ ਪ ਗ ਮ ਨ਼ੀਪ, ਮ ਪ ਗ ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਪ ਸਾਂ ਨ਼ੀਪ, ਗ ਮ ਗ, ਗ ਮ ਗ ਮ (ਸਾਂ) ਨ਼ੀਪ ਗ ਮ ਗ, ਨੀ ਨੀ ਪ ਨੀ ਮ ਪ ਗ ਮ ਪ ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਪ ਗ ਮਗ, ਗ ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਮ ਪ ਮ ਨ਼ੁ ਪ ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਪ ਗ ਮ ਗ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਪ ਮ ਗ ਮ ਪ ਨੀ, ਨ਼ੀ ਪ ਮ ਪ ਗ ਮ ਪਨੀ, ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਨੀ, ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ, ਪ ਨੀ ਸਾਂ, ਪ ਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਨੀ, ਸਾ ਨ਼ੀ ਪ ਗ ਮ ਗ, ਗ ਮ ਪ ਨੀਸਾਂ ਨ਼ੀ ਪ ਗ ਮ ਗ, ਗ ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਮ ਪ ਗ ਮ ਗ, ਗ ਪ ਮ ਪ ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਗ, ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਗ ਸਾ।
3. ਸਾ ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਪ ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਪ ਗ਼ ਮ ਗ, ਮ ਪ ਗ ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਪ ਸਾਂਨ਼ੀ ਪ ਗ ਮ ਗ, ਗ ਮ ਪਨ਼ੀ ਮ ਪ ਨੀ ਨੀ, ਪਨੀਸਾਂ, ਪਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਨੀ, ਨੀਸਾਂ ਨ਼ੀਪ ਗ ਮ ਗ, ਗ ਮ ਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀਸਾ ਗ ਗ, ਗਂ ਸਾਂ ਗ ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਮਂ ਗਂ, ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਗਂ ਮਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਗਂ ਮਂ ਪਂ ਗਂ ਮਂ ਗ, ਮਂ ਮਂ ਗਂ ਮਂ ਸਾਂ ਮਂ ਮਂ ਗਂ, ਸਾਂਨੀ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਪਾ ਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਮਂ ਗਂ, ਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਗਂ ਸਾਂ ਨੀ, ਨੀ ਨੀਸਂ, ਨੀਸਾਂ ਨ਼ੀ ਪ, ਮ ਪ ਗ ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਪ ਸਂ ਨ਼ੀਪ ਗ ਮ ਗ, ਗ ਮ ਗ ਮ ਗਮ (ਸਾਂ) ਨ਼ੀ ਪ ਗ ਮ ਗ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਗਂ ਸਾ।

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਇ ॥

ਅਸਮਾਨ ਜਿਮੀ ਦਰਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾਇਸਿ ਖੁਦਾਇ ॥ ੧ ॥

ਬੰਦੇ ਚਸਮ ਦੀਦੰ ਫਨਾਇ ॥

ਦੁਨੀਆ ਮੁਰਦਾਰ ਖੁਰਦਨੀ ਗਾਫਲ ਹਵਾਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੈਬਾਨ ਹੈਵਾਨ ਹਰਾਮ ਕੁਸਤਨੀ ਮੁਰਦਾਰ ਬਖੋਰਾਇ ॥
ਦਿਲ ਕਬਜ ਕਬਜਾ ਕਾਦਰੋ ਦੋਜਕ ਸਜਾਇ ॥ ੨ ॥
ਵਲੀ ਨਿਆਮਤਿ ਬਿਰਾਦਰਾ ਦਰਬਾਰ ਮਿਲਕ ਖਾਨਾਇ ॥
ਜਬ ਅਜਰਾਈਲੁ ਬਸਤਨੀ ਤਬ ਚਿ ਕਾਰੇ ਬਿਦਾਇ ॥ ੩ ॥
ਹਵਾਲ ਮਾਲੂਮੁ ਕਰਦੰ ਪਾਕ ਅਲਾਹ ॥
ਬੁਗੋ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਪੇਸਿ ਦਰਵੇਸ ਬੰਦਾਹ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੨੩)

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ — **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
						ਸਥਾਈ					
ਸਾ	ਗ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀਪਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗ	ਮ	ਗ
ਬੰ	ऽ	ਦੇ	ਚ	ਸ	ਮ	ਦੀऽऽ	ਦੰ	ਫऽ	ਨਾ	ऽ	ਇ
ਨੀਨੀ	ਨੀ	ਨੀਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਦੁਨੀ	ਆ	ਮੁਰ	ਦਾ	ऽ	ਰ	ਖੁऽ	ਰऽ	ਦ	ਨੀ	ऽ	ਗਾ
ਨ਼ੀਮ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗ	ਮ	ਗ						
ਫऽ	ਲऽ	ਹऽ	ਵਾ	ऽ	ਇ						
						ਅੰਤਰਾ					
ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਗਮਪਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਖਾ	ऽ	ਕ	ਨੁऽ	ऽ	ਰ	ਕऽऽऽ	ऽ	ਰੀ	ਦੰ	ऽ	ऽ
ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਗਂਗਂ	ਮਂਗਂ	ਸਾਂਗਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ
ਆऽ	ऽ	ऽऽ	ਲ	ਮ	ਦੁਨੀ	ਆऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਇ	ਅਸ

ਨੀ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਮ	ਗਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗ	ਮ	ਗ
ਮਾ	ऽ	ਨ	ਜਿ	ਮੀ	ਦ	ਰऽ	ਖऽ	ਤऽ	ਆ	ऽ	ਬ
ਸਾ	ਗ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਗ
ਪੇ	ਦਾ	ऽ	ਇ	ਇ	ਖੁ	ਦਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਇऽ	ऽऽ

ਤਿਲੰਗ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੫

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਹੋਇ ॥
ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥ ੧ ॥
ਸਭ ਊਪਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹੈ ਤੂਹੈ ਤੂੰ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਆਪਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ੨ ॥
ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਵਿੰਦ ਅਨੂਪ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥
ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੨੩)

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				–	ਮਾ	ਗ	ਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਗਮ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ
				ऽ	ਸ	ਭ	ਊ	ਪऽ	ਰਿऽ	ਪਾ	ਰ	ਬ੍ਰऽ	ਹऽ	ਮੁ	ਦਾ
ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	–	ਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ
ਤਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰੁ	ਤੇ	ऽ	ਰੀ	ਟੇऽ	ऽ	ਕ	ਤੇ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਆ
ਸਾਂਨੀ	ਸਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਗ											
ਧਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੁ											

ਅੰਤਰਾ				–	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਨ਼ੀਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	–	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ
				ऽ	ਤੁਧੁ	ਬਿऽ	ਨੁ	ਦੂ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ऽ	ਨਾऽ	ऽ	ਹੀ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਮ	ਗਸਾਂ	–	ਨ਼ੀਪ
ਕੋ	ऽ	ਇ	ऽ	ऽ	ਤੂ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ऽ	ਰੁ	ਕ	ਰਹਿ	ऽऽ	ऽ	ਸੇऽ
ਗ	ਮ	ਗ	–	–	ਗਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ
ਹੋ	ऽ	ਇ	ऽ	ऽ	ਤੇऽ	ऽ	ਰ	ਜੋ	ऽ	ਰੁ	ऽ	ऽ	ਤੇਰੀ	ਮ	ਨਿ
ਮਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪਨ਼ੀ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਗਮ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਟੇ	ऽ	ऽ	ਕ	ऽ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਦਾऽ	ऽऽ	ਜ	ਪਿ	ऽ	ਨਾऽ	ਨ	ਕ
ਗ	ਮ	ਗ	–	–											
ਏ	ऽ	ਕ	ऽ	ऽ											

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥
ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰੁ ॥
ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ ਸੋਈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥ ੧ ॥
ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥ ੨ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥
ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥ ੩ ॥
ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥
ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੨੪)

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ

ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

×			0			×			0		
						ਸਥਾਈ					
ਸਾ	ਗਗ	ਮ	–ਮ	ਮਪ	ਗਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਗਮ	ਗ	–	ਗ
ਮਿ	ਹਰ	ਵਾ	ऽਨੁ	ਸਾऽ	ਹਿਬੁ	ਮਿ	ਹ	ਰऽ	ਵਾ	ऽ	ਨੁ
ਗਮ	ਪ	ਪ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਗਮ	ਗ	–	ਗ
ਸਾऽ	ਹਿ	ਬੁ	ਮੇऽ	ऽऽ	ਰਾ	ਮਿ	ਹ	ਰऽ	ਵਾ	ऽ	ਨੁ
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਮਪਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗਪ	ਗਮ	ਗ
ਜੀ	ਅ	ਸ	ਗ	ਲ	ਕਉ	ਦੇऽऽऽ	ऽ	ਇऽ	ਦਾऽ	ऽऽ	ਨੁ
						ਅੰਤਰਾ					
ਗਮ	ਪ	ਪ	ਪਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਸਾਂ
ਤੂऽ	ਕਾ	ਹੇ	ਡੋऽ	ऽ	ਲਹਿ	ਪ੍ਰਾऽ	ऽऽ	ਣੀ	ਆ	ऽ	ਤੁਧੁ
ਨੀਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂਗਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗ	ਮ	ਗ
ਰਾऽ	ਖੈ	ਗਾ	ਸਿਰ	ਜ	ਣ	ਹਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਰੁ
ਗ	ਮ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਗਮਪਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਜਿ	ਨਿ	ਪੈ	ਦਾ	ਇ	ਸਿ	ਤੂऽऽऽ	ऽ	ਕੀ	ਆ	ऽ	ऽ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗਮ	ਗ
ਸੋ	ऽ	ਈ	ਦੇ	ਇ	ਆ	ਧਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੁ

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕੁ ॥

ਦੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਏਕ ਤੂ ਹੀ ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਆਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥
ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥ ੧ ॥
ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲਕ ਜਹਾਨ ਅਲਹ ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥
ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧੇ ਸੇ ਕਿਉ ਦੋਜਕਿ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥
ਅਜਰਾਈਲੁ ਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥
ਗੁਨਹ ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਆਫੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹਿ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ੩ ॥
ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਬੁਝਿਆ ਸਦਾ ਏਕਸੁ ਗਾਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੨੪)

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ — **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
						ਸਥਾਈ					
ਸਾ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਨੀ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–	ਸਾ
ਕ	ਰ	ਤੇ	ਕੁ	ਦ	ਰ	ਤੀ	ਮੁ	ਸ	ਤਾ	ऽ	ਕੁ
ਸਾ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਗ	ਗ	ਸਾ
ਦੀ	ऽ	ਨ	ਦੁ	ਨੀ	ਆ	ਏऽ	ऽऽ	ਕऽ	ਤੂ	ऽ	ਹੀ
ਗ	ਮ	ਮ	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਪਨੀ	ਮਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ
ਦੀ	ऽ	ਨ	ਦੁ	ਨੀ	ਆ	ਰੁऽ	ऽऽ	ਕ	ਤੂ	ਹੀ	ਸਭ
ਨੀ	ਨੀ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਨੀਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਪ	ਗਮ	ਗ
ਖ	ਲ	ਕऽ	ਹੀ	ऽ	ਤੇ	ਪਾਂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਕੁ
						ਅੰਤਰਾ					
ਗਗ	ਮ	ਮ	ਪਨੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਖਿਨ	ਮਾ	ਹਿ	ਥਾऽ	ਪਿ	ਉ	ਥਾऽ	ऽऽ	ਪ	ਦਾ	ऽ	ऽ

ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਪ	ਗ	ਮ	ਗ
ਆS	ਚਰ	ਜ	ਤੇ	S	ਰੇ	ਰੂS	SS	SS	S	S	ਪ
ਸਾ	–	ਗ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪਨੀ	ਮਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਕਉ	S	ਣੁ	ਜਾ	S	ਣੈ	ਚS	ਲS	ਤ	ਤੁ	ਰੇ	ਅੰ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਪਪ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਪ	ਗਮ	ਗ
ਧਿ	ਆ	SS	ਰੇ	S	ਮਹਿ	ਦੀS	SS	S	SS	SS	ਪ

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚ ॥

ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੀਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਇਸਕਾ ਮੋਲੁ ॥
ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥ ੧ ॥
ਦਸ੍ਤਗੀਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥
ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਾਲਕ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੨੪)

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਸਾਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਗ	–	ਮ
						ਮੀS	SS	ਰਾਂS	SS	S	ਦਾ	ਨਾਂ	ਦਿ	S	ਲ
ਗ	–	–	–	ਸਾ	ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਗ	–	ਮ	ਪਨੀ	ਮ	ਪ	ਪ
ਸੋ	S	S	S	S	ਚ	S	S	ਮੁ	ਹ	S	ਬ	ਤੇS	S	S	ਨਿ
–	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–
S	ਤS	ਨਿS	ਬ	ਸੈS	SS	ਸ	ਚੁ	S	ਸਾ	S	ਹ	ਬੰ	S	ਦੀ	S

ਨ਼ੀਪ ਪਮ ਗਮ ਪਸਾਂ ਨ਼ੀਪ ਮਗ

ਮੋਙ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਚऽ

ਅੰਤਰਾ

								–	ਗ	–	ਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	–
								ऽ	ਦੀ	ऽ	ਦ	ਨੂੰऽ	ऽ	ਦੀ	ऽ
ਸਾਂ	–	–	ਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	–
ਦਾ	ऽ	ऽ	ਰ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਹਿ	ਬ	ऽ	ਕਛੁ	ਨ	ਹੀ	ਇ	ਸ	ਕਾ	ऽ
ਪਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	–	ਗਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਮੋऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਲੁ	ऽ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਕऽ	ਪ	ਰ	ਵ	ਦ
–	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਗੰਮੰ	ਗੰ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	–	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਗਾऽ	ऽऽ	ਰ	ਤੂऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਖੁਦਿ	ਖ	ਸ	ਮੁ	ਵ	ਡਾ	ऽ	ਅ

ਗਮ ਪਨ਼ੀ ਸਾਂ ਨ਼ੀਪ ਗਮ ਗ

ਤੋऽ ऽऽ ऽ ऽऽ ऽऽ ऽ

ਰਾਗ ਸੂਹੀ

ਸੂਹੀ ਇਕ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ, ਮੱਧ ਕਾਲੀ ਜਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਅਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਸਰੂਪ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਮਤ ਭੇਦ ਹੋਣਾ ਇਕ ਸੁਭਾਵਿਕ ਗੱਲ ਹੈ ਮੱਧਕਾਲੀ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚੋਂ "ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ" ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਬਾਣੀ ਉਪਲੱਬਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਸੂਹਾ ਰਾਗ ਨੂੰ ਹੀ ਸੂਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। "ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਰਤਨਾਕਾਰ ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼" ਦੇ ਲੇਖਕ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਨਾਭਾ) ਇਸ ਰਾਗ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :— "ਸੂਹੀ ਇਕ ਰਾਗਣੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੂਹਾ ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਫੀ ਠਾਠ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਸੂਹੀ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਕੋਮਲ, ਬਾਕੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸੁਰ ਹਨ। ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ਡਜ ਹੈ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਦੋ ਘੜੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਹੈ।" ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਉਪਰੰਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਆਰੋਹੀ-ਅਵਰੋਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ :—

ਆਰੋਹੀ : ਸਾਰੇ ਗੁ ਮਪ ਨੀ ਸਾਂ

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਮਪ, ਗੁ ਰੇ ਸਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਥਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਚਿਹਨ ਚਕਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੂਹਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅੰਗ ਦੇ ਸੂਹੀ ਰਾਗ ਤੇ ਅਸੀਂ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ।

ਸੂਹੀ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) ਸਿਖ ਸੰਪਰਦਾ ਦੇ ਕੀਰਤਨਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ ਦਾ ਸੂਹੀ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਸਰੂਪ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਸੂਹੀ ਬਿਲਾਵਟ ਅੰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਦਾ ਥਾਟ ਬਿਲਾਵਲ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਹਨ। ਇਕ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਾਦ ਕੋਮਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ ਤੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖਮਾਜ ਅੰਗ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸ਼ਾਲੀ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ਡਜ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਗਿਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਰੇ ਗ ਮ, ਰੇਗ ਮ ਪ, ਨੀ ਧ ਨੀਸਾਂ

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਧਪ, ਮ ਗ ਰੇ, ਗ ਰੇ ਸਾ।

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਸਾਂ ਨੀ ਪ, ਮ ਗ ਰੇ ਗ, ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ।

ਸੂਹੀ ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ, ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼, ਗ਼ ਮ਼ ਰੇ਼ ਗ ਮ਼ ਪ਼, ਰੇ਼ ਗ਼ ਮ ਪ਼ ਗ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਧ਼ ਪ, ਨ਼ੀ ਧ਼, ਨ਼ੀ ਸਾ, ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਰੇ ਗ਼, ਰੇ ਗ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਸਾਰੇ ਗ ਮ ਰੇ ਰੇ਼ ਗ ਗ ਮ, ਰੇ ਗ ਮ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ ਗ, ਮ ਰੇ, ਸਾਰੇ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ ।

2. ਸਾਰੇ ਸਾ ਸਾ, ਰੇ ਗ ਰੇ ਰੇ, ਗ ਗ ਮ ਮ ਪ, ਰੇ ਗ ਮ ਪ, ਗ ਮ ਧ ਪ ਪ, ਗ ਮ ਧ ਧ, ਨ਼ੀ ਧ ਪ ਧ ਮ ਪ, ਪ ਧ ਧ ਮ, ਮ ਪ ਗ, ਮ ਰੇ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਗ ਮ ਪ, ਪ ਪ ਨੀ ਨੀ, ਨੀ ਨੀਸਾਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਧ ਨ਼ੀ ਪ, ਪਨ਼ੀ ਧਨ਼ੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਧ ਨ਼ੀ ਪ, ਪ ਧ ਪ ਧ ਮਪ ਧ ਮ ਗ, ਨ ਗ ਰੇ ਗ ਮਗ, ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਮਗ, ਮ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ।

3. ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ਼ੀ ਧ ਧ ਪ ਪ ਮ ਗ ਗ, ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ, ਗ ਮ ਰੇ ਗ, ਮ ਪ, ਪ ਪ ਨੀ ਧਨੀ, ਸਾਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂਨੀ ਨੀ ਸਾਂ ਪ ਨੀਸਂ ਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਗਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਗਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਗਂ ਗਂ ਮਂ, ਰੇਂ ਗਂ ਮ ਰੇਂ ਮਂ ਪਂ, ਮਂ ਗਂ ਰੇਂ ਗਂ ਮਂ ਗਂ, ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਗਂ ਸਾਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਧ ਨ਼ੀਪ ਧ ਧ ਪਧ ਮ ਪ ਗ ਮ, ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ਼ੀ ਧਪ ਮ ਗ ਰੇ ਗ ਮਗ ਰੇਗ, ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ ।

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਾਜੀਗਰਿ ਜੈਸੇ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਭੇਖ ਦਿਖਲਾਈ ॥
ਸਾਂਗੁ ਉਤਾਰਿ ਥੰਮਿ੍ਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥
ਕਵਨ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸਟਿਓ ਬਿਨਸਾਇਓ ॥
ਕਤਹਿ ਗਇਓ ਉਹੁ ਕਤ ਤੇ ਆਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਲ ਤੇ ਊਠਹਿ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥ ਕਨਿਕ ਭੂਖਨ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥
ਬੀਜੁ ਬੀਜਿ ਦੇਖਿਓ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਫਲ ਪਾਕੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥
ਸਹਸ ਘਟਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟ ਫੂਟੇ ਤੇ ਓਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
ਭਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਕਾਰ ॥ ਭ੍ਰਮ ਛੂਟੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰ ॥ ੩ ॥
ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਹੀ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੩੬)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਾਨੀ ਕੋਮਲ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਪ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੑੀ	ਸਾਂ	ਨੑੀਪ	ਮਪ
								ਕ	ਵ	ਨ	ਰੂ	ऽ	ਪ	ਦ੍ਰਿऽ	ऽਸ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੑੀ	ਸਾਂ	ਨੑੀ	ਪ	–	ਨੑੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ਟਿਓ	ऽ	ਬਿਨ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ऽ	ਕ	ਤਹਿ	ਗ	ਇਓ	ऽ	ਉ	ਹੁ
ਗੑ	ਗੑ	ਗੑ	ਮ	ਰੇ	–	ਨੑੀਰੇ	ਸਾ								
ਕ	ਤ	ਤੇ	ऽ	ਆ	ऽ	ਇਓ	ऽ								
						ਅੰਤਰਾ		–	ਮ	–	ਪ	ਨੑੀਨੀ	ਪਮ	ਪ	ਪ
								ऽ	ਬਾ	ऽ	ਜੀ	ਗਾऽ	ਰਿऽ	ਜੈ	ਸੇ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੑੀ	ਸਾਂ	–	–	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਬਾ	ऽ	ਜੀ	ऽ	ਪ੍ਰਾऽ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਨਾ	ਰੂ	ऽ	ਪ	ਭੇ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੑੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੑੀ	ਸਾਂ	ਨੑੀ	ਪ	–	ਨੑੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੑੀਸਾਂ	ਨੑੀ	ਪ
ऽऽ	ਖऽ	ਦਿ	ਖ	ਲਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ਸਾਂ	ਗੁ	ਉ	ਤਾऽ	ऽऽ	ਰਿ	ਥੰ
ਗੑ	–	ਗੑ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਗੑਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–
ਮ੍ਰਿਓ	ऽ	ऽ	ਪਾ	ਸਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਤ	ਬ	ਏ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ऽ	ऽ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੑੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੑੀਪ	ਮਪ	ਗੑਮ	ਰੇਸਾ	ਨੑੀਸਾ								
ਏऽ	ऽऽ	ਕੇऽ	ऽऽ	ਕਾऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽऽ								

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਜੋ ਜਨੁ ਸੇਵੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ॥ ੧ ॥

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥
ਲੋਕ ਪਤਿਆਰੈ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਚਿ ਲਗੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ ੨ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਜਾਗੈ ॥
ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ੩ ॥
ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਣਹਿ ਰਾਸਿ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ੨॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੩੬)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਨੀ	ਪ	ਪ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼	ਪ	ਮਪ	ਗ਼	ਗ਼	ਮ
ਤੇ	ऽ	ਰੀ	ਸਰ	ਣਿऽ	ਪੂऽ	ਰਨ	ਨ	ਦਇ	ਆ	ऽ	ਲਾ
ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ	ਗ਼	ਗ਼	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾਂ
ਤੁਝ	ਬਿ	ਨੁ	ਕਵ	ਨੁऽ	ਕऽ	ਰੇ	ਪ੍ਰ	ਤਿ	ਪਾ	ऽ	ਲਾ
						ਅੰਤਰਾ					
ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ
ਕੀ	ਤਾ	ऽ	ਲੋ	ੜਹਿ	ऽ	ਸੋ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਹੋऽ	ऽ	ਇ
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂਸਾਂਨ਼ੀਸਾਂ		ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ
ਤੁਝ	ਬਿ	ਨ	ਦੂ	ਜਾ	ऽ	ਨਾऽ	ऽ ऽ	ਹੀऽ	ਕੋ	ऽ	ਇ
ਮਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਗਂ	ਗ਼ਂ	ਮ̍	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਰੇਂ	ਸਾਂ
ਜੋऽ	ਜ	ਨੁ	ਸੇ	ਵੈ	ਤਿਸੁ	ਪੂ	ਰ	ਨ	ਕਾऽ	ऽ ऽ	ਜ

ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਸੰਾ	ਨ਼ੀਪ	ਗ਼	–	ਗ਼ਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ
ਦਾਸ	ਅ	ਪੁ	ਨੇऽ	ऽ ऽ	ਕੀऽ	ਰਾ	ऽ	ਖਹੁ	ਲਾऽ	ऽ ऽ	ਜ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਨੈ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਰਾਤੀ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥ ੧ ॥
ਸੁਨਿ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨੀਸਾਨੀ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਕਉ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥
ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥
ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥
ਕਰਮਹੀਣਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥
ਬਿਨਉ ਕਰੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੩੭)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

	×				2				0				3			
ਸਥਾਈ					ਪ	ਰੇਂ	ਸੰਾ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸੰਾ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਮ	ਪ	ਸੰਾ
					ਸੁ	ਨਿ	ਸ	ਖੀ	ਏ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮਿऽ	ਲऽ	ਣ	ਨੀ
	ਸੰਾ	–	ਸੰਾ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਮ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ	ਗ਼	–	ਗ਼	ਮ
	ਸਾ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਮ	ਨੁ	ਤ	ਨੁ	ਅਰ	ਪਿ	ਤੁऽ	ਜਿऽ	ਲਾ	ऽ	ਜ	ਲੋ
	ਰੇ	–	ਸਾ	–												
	ਕਾ	ऽ	ਨੀ	ऽ												
ਅੰਤਰਾ					ਨ਼ੀ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ	ਗ਼	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ
					ਧੰ	ऽ	ਨੁ	ਸੋ	ਹਾऽ	ਗਨਿ	ਜੋ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭੂ	ऽ	ਪ

ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	–	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਛਾ	ऽ	ਨੇ	ऽ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਨੇ	ਹੁ	ਕ	ਮੁ	ਤ	ਜੈ	ऽ	ਅऽ	ਭਿऽ
ਨੀ	ਪ	ਪ	–	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਮਂ ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ऽ	ऽ	ਨੇ	ऽ	ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਸਿਉ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਤੀ	ऽ	ਰऽ	ਲੀऽ	ਆ	ऽ
ਨੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ												
ਮਾऽ	ऽऽ	ਨੇऽ	ऽऽ												

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਗੁਰ ਕੀਨਾ ਹਉ ਘਰਿ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ ਦਸ ਦਾਸੀ ਕਰ ਦੀਨੀ ਭਤਾਰਿ ॥
ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੈ ਘਰ ਕੀ ਜੋੜੀ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕਉ ਲੋੜੀ ॥ ੧ ॥
ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥
ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਦਇਆਲ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤੁ ਸੀਗਾਰੁ ਭਉ ਅੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੰਬੋਲੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇਆ ॥
ਕੰਗਨ ਬਸਤ੍ਰ ਗਹਨੇ ਬਨੇ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਧਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥
ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਕੰਤੁ ਰੀਝਾਇਆ ॥ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਮੰਦਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸਭ ਕਾਮਣਿ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ ੩ ॥
ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਜੋਤਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਸਰਧ ਅਪਾਰਾ ॥
ਨਵਰੰਗ ਲਾਲੁ ਸੇਜ ਰਾਵਣ ਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਧਨ ਮਿਲਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੩੭)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਨੀ	ਪ	ਗੁ	–	ਮ
											ਕ	ਵ	ਨ	ऽ	ਕ
ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਮ	ਗੁਮ	ਰੁਸਾ	ਨੀਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਹਾ	ऽ	ਗੁ	ਨ	ਕੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤऽ	ਪਿਆ	ऽऽ	ਰੇऽ	ਸੁ	ਘ	ੜ	ऽ	ਸ

ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ					
ਰੂ	ऽ	ਪ	ਦਇ	ਆऽ	ऽऽ	ਲ	ਮੁ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਰੇऽ					
								ਅੰਤਰਾ			ਪਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
											ਗ੍ਰਿਹੁ	ਵ	ਸਿ	ਗੁ	ਰਿ
ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਗੁਂ	–	ਮ
ਕੀ	ਨ	ਹਉ	ऽ	ਘ	ਰਿ	ਕੀ	ऽ	ਨਾऽ	ऽ	ਰਿ	ਦ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ऽ
ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਪ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ
ਸੀ	ऽ	ਥ	ਰ	ਦੀ	ऽ	ਨੀऽ	ਭऽ	ਤਾ	ऽ	ਰਿ	ਸ	ਗ	ਲ	ऽ	ਸ
ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ
ਮ	ਗ੍ਰੀ	ਮੈ	ऽ	ਘ	ਰ	ਕੀऽ	ऽऽ	ਜੋ	ऽ	ੜੀ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸ
ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ					
ਪਿ	ਆ	ਸੀ	ऽ	ਪਿऽ	ਪਿऽ	ਕਉ	ऽऽ	ਲੋऽ	ऽऽ	ੜੀऽ					

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਉਮਕਿਓ ਹੀਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਈ ॥ ਖੋਜਤ ਚਰਿਓ ਪ੍ਰਿਅ ਜਾਈ ॥
ਸੁਨਤ ਸਦੇ ਸਦੇਸਰੋ ਪ੍ਰਿਅ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਤਉ ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥
ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੀਅਰੋ ਧੀਰੈ ਨਿਮਾਨੋ ॥
ਮਿਲੁ ਸਾਜਨ ਹਉ ਤੁਝੁ ਕੁਰਬਾਨੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਏਕਾ ਸੇਜ ਵਿਛੀ ਧਨ ਕੰਤਾ ॥ ਧਨ ਸੂਤੀ ਪਿਰੁ ਸਦ ਜਾਗੰਤਾ ॥
ਪੀਓ ਮਦਰੋ ਧਨ ਮਤਵੰਤਾ ॥ ਧਨ ਜਾਗੈ ਜੇ ਪਿਰੁ ਬੋਲੰਤਾ ॥ ੨ ॥
ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤੁ ਦਿਨ ਲਾਗੇ ॥ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਸਗਲੇ ਝਾਗੇ ॥
ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਉ ਬਿਨੁ ਪਗ ਪਾਗੇ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹ ਸਭਾਗੇ ॥ ੩ ॥
ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਬੂਝੀ ਤਪਤਿ ਘਰਹਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਹੁਣਿ ਮੁਝਹਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ੪ ॥

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਪਿਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥
ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਕਪਾਟੁ ਤਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੩੭)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਮ	ਪ
											ਕਿ	ਨ	ਬਿ	ऽ	ਧਿ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	—	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਨੀ	—	ਪ
ਹੀऽ	ऽऽ	ਰੈ	ऽ	ਧੀऽ	ऽऽ	ਰੈ	ਨਿ	ਮਾ	ऽ	ਨੌ	ਮਿ	ਲੁ	ਸਾ	ऽ	ऽ
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	—	ਸਾ					
ਜऽ	ਨऽ	ਹਉ	ऽ	ਤੁ	ਝੁ	ਕੁ	ਰ	ਬਾ	ऽ	ਨੌ					
								ਅੰਤਰਾ			ਮ	ਪ	ਨੀਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ
											ਉ	ਮ	ਕਿਓ	ऽऽ	ਹੀ
ਸਾਂ	—	—	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾ	ਪ	ਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ
ਉ	ऽ	ऽ	ਮਿ	ਲ	ਨ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਤਾऽ	ऽऽ	ਈ	ਖੋ	ऽ	ਜਾऽ	ऽऽ	ਤ
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	—	ਸਾਂ
ਚਰਿ	ਓ	ऽ	ਦੇ	ਖਉ	ऽऽ	ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਜਾ	ऽ	ਈ	ਸੁ	ਨ	ਤ	ऽ	ਸ
ਰੇਂ	ਰੇਂਰੇ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਨੀ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਮ	—	ਪ
ਦੇ	ਸਰੇ	ਪ੍ਰਿਅ	ਗ੍ਰਿਹਿ	ਸੇऽ	ऽऽ	ਜ	ਵਿ	ਛਾ	ऽ	ਈऽ	ਬ੍ਰ	ਮਿ	ਭੁ	ऽ	ਮਿ
ਗੁ	ਮ	ਨੀ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨੀ	ਪਮ	ਪਮ	ਗੁਮ					
ਅ	ਇਓ	ਤਉ	ऽ	ਨऽ	ਦऽ	ਰਿऽ	ਨऽ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਈऽ					

ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ

									ਦੂਜੀ ਸਥਾਈ		ਨ਼ੀ	ਪ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ
											ਜ	ਹ	ਵੇਹ	ऽ	ऽ
ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ
ਖਾ	ऽ	ਤ	ਹ	ਪਿ	ਰੁ	ਹੈऽ	ऽऽ	ਛਾ	ऽ	ਈ	ਖੋ	ऽ	ਲ੍ਹਿ	ਓ	ਕ
ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ					
ਪਾऽ	ऽ	ਟ	ਤ	ਮ	ਨੁ	ਠ	ਹਿ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਈ					

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥
ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਥਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ॥
ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਬਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨੁ ਭੇਖਾਰੀ ਤੁਮ੍ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰੇ ॥
ਸੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿ ਮੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੨ ॥
ਕਿਆ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਰੇ ॥
ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਐ ਮਨੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਰੇ ॥ ੩ ॥
ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਢੀਠੁ ਹੋਇ ਮਾਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਰੇਨਾਰੇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੩੮)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

x	2	0		3			
		ਸਥਾਈ	ਪਨ਼ੀ	ਪਮ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ
			ਲਾऽ	ऽऽ	ਲऽ	ऽऽ	ਰੇ

ਸਾਂ – ਸਾਂ ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਨ਼ੀ ਪਮ ਗੁ ਮ	ਨ਼ੀ ਪ ਪ ਗੁਮ	ਪਨ਼ੀ ਪਮ ਗੁਮ ਰੇਸਾ
ਗੀ ऽ ਲੋ ਲਾਂऽ	ऽऽ ਲऽ ऽ ਰੰ	ਗੀ ऽ ਲੋ ਲਾऽ	ऽऽ ਲऽ ऽऽ ਰੈऽ
ਰੇ – ਸਾ ਮ	ਮ ਮ ਮਪ ਨ਼ੀਪ	ਗੁ ਗੁ ਮ ਨ਼ੀਪ	ਗੁ ਗੁ ਗੁ ਮ
ਗੀ ऽ ਲੇ ਪ੍ਰੀ	ਤ ਮ ਮऽ ਨऽ	ਮੋ ਹ ਨ ਤੇਰੇ	ਦ ਰ ਸ ਨ
ਰੇ – ਸਾ ਸਾ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ ਪਨ਼ੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ ਮਪ ਗੁਮ	
ਕਉ ऽ ਹ ਮ	ਬਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ	ਰੇऽ ऽऽ ऽऽ	

ਅੰਤਰਾ ਮ ਪ ਨ਼ੀਨ਼ੀ ਪਮ ਪ

ਕਿਆ ऽ ਗੁऽ ऽऽ ਣ

ਸਾਂ – ਸਾਂ –	ਸਾਂ – ਸਾਂ ਰੇਂ	ਨ਼ੀ ਸਾਂ ਸਾਂ ਗੁਂ	ਗੁਂ ਗੁਂ ਮਂ ਪਂ
ਤੇ ऽ ਰੇ ऽ	ਸਾ ऽ ਰਿ ਸ	ਮਾ ऽ ਲੀ ਮੈਂ	ਹਿ ਨਿ ऽ ਰ
ਗੁਂ ਮਂ ਰੇਂ ਸਾਂ	ਨ਼ੀ ਸਾਂ ਨ਼ੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ ਪ ਪ –	– ਨੀ ਮ ਪ
ਗੁ ਨ ਕੇ ऽ	ਦਾ ऽ ਤਾऽ ऽऽ	ਰੇ ऽ ऽ ऽ	ऽ ਬੈ ऽ ਖ
ਮਪ ਨ਼ੀਸਾਂ ਨ਼ੀ ਪ	ਗੁ ਗੁ ਗੁ ਮ	ਰੇ – ਸਾ ਸਾਸਾ	ਗੁਂ – ਮਂ ਰੇਂ
ਰੀऽ ऽਦੁ ਕਿਆ ऽ	ਕ ਰੇ ਚ ਤੁ	ਰਾ ऽ ਈ ਇਹੁ	ਜੀ ऽ ਉ ਪਿੰ
– ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ ਪਨ਼ੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ ਮਪ ਗੁਮ	
ऽ ਡੁ ਸ ਡੁ	ਬਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ	ਰੇऽ ऽऽ ऽऽ	

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੇਵਾ ਥੋਰੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ ॥ ੧ ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨੇ ਤਿਨ ਕੀ ਰੀਸਾ ॥

ਕੂੜੇ ਮੂਰਖ ਕੀ ਹਾਠੀਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਸਚੁ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥
ਅਤੀਤੁ ਸਦਾਏ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ ॥ ੩ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਕੁਚਲੁ ਕਠੋਰੁ ਕਾਮੀ ਮੁਕਤੁ ਕੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਤੁਮ੍ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੩੮)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਨਿਸ਼ਾਦ ਦੋਵੇਂ ਕਾਫੀ ਅੰਗ) **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਨੀ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਜੇ	ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਮਾS	S S	ਨੇS	ਤਿ	ਨ	ਕੀ	ਰੀ	S	ਸਾ
ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਨੀਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਗੁ	–	ਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ
ਕੂ	S	ੜੇ	ਮੂS	ਰ	ਖ	ਕੀ	S	ਹਾ	ਠੀS	S S	ਸਾ
						ਅੰਤਰਾ					
ਮ	ਪ	–	ਨੀਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸੇ	ਵਾ	S	ਥੇਂS	S	ਰੀ	ਮਾ	ਗ	ਨੁ	ਬ	ਹੁ	ਤਾ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ
ਮਹ	–	ਨS	ਪਾ	S	ਵੈS	ਕS	ਹS	ਤੋ	ਪਹੁ	ਤਾS	S S
						ਦੂਜੀ ਸਥਾਈ					
ਮਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਨੀ	ਪ	ਪ
ਦਰ	ਸ	ਨ	ਦੇS	S S	ਖੇS	ਕੀ	ਵ	ਡਿ	ਆ	S	ਈ

ਗੁਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਗੁਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ
ਤੁਮ੍	ਸੁ	ਖ	ਦਾ	ऽ	ਤੇ	ਪੁਰ	ਖ	ਸੁ	ਭਾऽ	ऽ ऽ	ਈ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ॥ ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ ਮਤੀ ਰੀ ॥ ੧ ॥

ਸੂਹਬ ਸੂਹਬ ਸੂਹਵੀ ॥

ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਾਵ ਮਲੋਵਉ ਸੰਗਿ ਨੈਨ ਭਤੀਰੀ ॥ ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਜਾਂਉ ਤਤੀ ਰੀ ॥ ੨ ॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਦੇਉ ਜਤੀ ਰੀ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਰੀ ॥ ੩ ॥

ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਅਹੰਬੁਧਿ ਹਤੀ ਰੀ ॥ ਸਾ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਵਤੀ ਰੀ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੩੯)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ) — ਇਕਤਾਲ

×		0		2		0		3		4	
ਸਥਾਈ											
ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ
ਸੂ	ਹ	ਬ	ਸੂ	ਹ	ਬ	ਸੂ	ऽ	ਹ	ਵੀऽ	ऽ ऽ	ऽ
ਗੁਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਖ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ਸਾ
ਅਪ	ਨੇ	ਪ੍ਰੀ	ਤऽ	ਮऽ	ਕੈ	ਰੰऽ	ਗਿऽ	ਰऽ	ਤੀऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ
ਅੰਤਰਾ											
ਮ	ਪ	ਪ ਨ਼ੀਨ਼ੀ		ਪਮ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਲਾ	ਲ	ਨੁ	ਰਾऽ	ऽ ऽ	ਵਿਆ	ਕਵ	ਨ	ਗ	ਤੀ	ऽ	ਰੀ
ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ
ਸ	ਖੀ	ਬ	ਤਾ	ऽ	ਵਹੁ	ਮੁऽ	ਝਹਿ	ਮऽ	ਤੀ	ऽ	ਰੀ

ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਸ	ਖੀ	ਬ	ਤਾS	S S	ਵਹੁ	ਮੁ	ਝਹਿ	ਮ	ਤੀ	S	ਰੀ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥
ਤੁਝ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥
ਚਿਤਹਿ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਤੇਰਾ ॥
ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ੨ ॥
ਕੋਟਿ ਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਵਸੈ ਤਿਨ ਨਾਲੇ ॥ ੩ ॥
ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੩੯)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਬਿਲਾਵਟ ਅੰਗ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਸਾ	–	ਰੇ	–	ਗ	ਗ	ਮਗ	ਰੇਗ
								ਤੂੰ	S	ਸਾ	S	ਜ	ਨੁ	ਤੂS	S S
ਰੇਗ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	–	ਪ	–	–	ਗਮ	ਧ	ਧ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਪ	ਪ
ਪ੍ਰੀS	S S	ਤ	ਮੁ	ਮੇ	S	ਰਾ	S	S	ਚਿS	ਤਹਿ	ਨ	ਬਿS	ਸ	ਰ	ਹਿ
ਪਧ	ਧਮ	ਮਗ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ								
ਕਾS	S S	ਹੁS	S	ਬੇ	S	ਰਾS	S S								
						ਅੰਤਰਾ		–	ਪ	ਪ	–	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	–
								–	ਤੂੰ	ਜੀ	S	ਵ	ਨੁ	ਤੂੰ	S

ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਪ੍ਰਾ	ऽ	ਨ	ਅ	ਧਾऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਤੁ	ਝ	ਹੀ	ਪੇ	ऽ	ਖਿ	ਪੇ	ਖਿ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	–	ਧ	ਪ	ਪ
ਮऽ	ਨੁऽ	ਸਾ	ऽ	ਧਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਤੁ	ਝ	ਹੀ	ਪੇ	ऽ	ਖਿ	ਪੇ	ਖਿ
ਰੇਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਮਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ								
ਮऽ	ਨੁऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਧਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ								

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸੁਖ ਮਹਲ ਜਾ ਕੇ ਊਚ ਦੁਆਰੇ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਵਾਸਹਿ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥

ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ॥

ਵਿਰਲੈ ਕਾਹੂ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਡੀਠੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਹ ਗੀਤ ਨਾਦ ਅਖਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ਊਹਾ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ੨ ॥
ਤਹ ਮਰਣੁ ਨ ਜੀਵਣੁ ਸੋਗੁ ਨ ਹਰਖਾ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਖਾ ॥ ੩ ॥
ਗੁਹਜ ਕਥਾ ਇਹ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੩੯)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਬਿਲਾਵਟ ਅੰਗ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਗਮ	ਪਧ	ਨੁਨ਼ੀ	ਧਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ
				ਸ	ਹ	ਜ	ਕ	ਥਾऽ	ऽऽ	ਪ੍ਰऽ	ਭऽ	ਕੀ	ऽ	ਅ	ਤਿ
ਪ	–	ਪ	–	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ
ਮੀ	ऽ	ਠੀ	ऽ	ਵਿ	ਰ	ਲੈ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਹੂ	ऽ	ਨੇऽ	ऽऽ	ਤ੍ਰ	ਹੁ
ਮ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ												
ਡੀ	ऽ	ਠੀऽ	ऽऽ												

ਅੰਤਰਾ				ਪ	–	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਸਾਂ	-	–	ਸਾਂ
				ਸੂ	ऽ	ਖ	ਮ	ਹऽ	ਲ	ਜਾ	ਕੇ	ਊ	ऽ	ऽ	ਚ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਧ	ਨੀ	ਪ
ਦੁਆ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਮ	ਹਿ	ਵਾऽ	ऽऽ	ਸ	ਹਿ	ऽ	ਭ	ਗ	ਤ
ਧ	ਮ	ਮਪ	ਗ												
ਪਿਆ	ऽ	ਰੇऽ	ऽ												

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥
ਓਇ ਸਾਜਨ ਓਇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥
ਜੋ ਹਮ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਜਮਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ੨ ॥
ਜਾ ਕੀ ਧੀਰਕ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਮੁਖ ਉਜਲਾਰੇ ॥ ੩ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੩੯)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				0			
						ਸਥਾਈ		ਰੇਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਪਧ	ਨੀਧ	ਧਪ	ਪਮ	ਮਗ
								ਓऽ	ਇऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਜऽ	ਨऽ	ਓऽ	ਇऽ
ਮ	ਪ	ਧਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਪ
ਮੀ	ऽ	ऽऽ	ਤ	ਪਿਆ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਹ	ਮ	ਕਉ	ऽ	ਹ	ਰਿ
ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨੀਸਾ								
ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਚਿ	ਤਾ	ऽ	ਰੇऽ	ऽऽ								

						ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਜਾ	ऽ	ਕੈ	ਦ	ਰ	ਸਿ	ਪਾ	ਪ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਗ
ਕੋਂऽ	ऽ	ਟਿ	ਉ	ਤਾ	ऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ਭੇ	ऽ	ਟ	ਤ	ਸੰ	ਗਿ	ਇ	ਧੁ
ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨੀਸਾ								
ਭऽ	ਵऽ	ਜ	ਲੁ	ਤਾ	ऽ	ਰੇऽ	ऽऽ								

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਬਸਾਰੇ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੂਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ੧ ॥

ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥

ਤੁਮ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹਾਰੇ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਅਬ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰੇ ॥ ੨ ॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥ ੧੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੪੦)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇ	ਨੀਸਾਂ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਪ
								ਤੂੰऽ	ऽऽ	ਪ੍ਰੀऽ	ऽऽ	ਤ	ਮ	ਤੂ	ऽ
ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	–	ਗ	ਗ	ਮ	ਮਪ	ਧਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਪ੍ਰਾ	ऽ	ਨ	ਅ	ਧਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਤੁ	ਮ	ਹੀ	ਪੇऽ	ऽऽ	ਖਿ	ਪੇ	ਖਿ
ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ								
ਮ	ਨੁ	ਬਿ	ਗ	ਸਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ								
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ
								ਘ	ਟ	ਘ	ਟ	ਅੰ	ऽ	ਤ	ਰਿ

ਸਾਂ	ਸਾ	–	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਗਪ	ਧਨ਼ੀ	ਧ	ਪ
ਤੁ	ਮਹਿ	ऽ	ਬ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ਸ	ਗ	ਲ	ਸ	ਮऽ	ऽऽ	ਗੀ	ऽ
ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ								
ਸੁ	ऽ	ਤਿ	ਤੁ	ਮਾ	ऽ	ਰੇऽ	ऽऽ								

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਾ ਕਉ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ੧ ॥
ਸੋ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਭਗਤ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ੨ ॥
ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ੩ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੧੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੪੦)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ) **ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
					ਸਥਾਈ						
ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਧਪ	ਪਮ	ਮਗ	ਮ	ਪ	ਪ
ਸੋऽ	ਹऽ	ਰਿऽ	ਮੇ	ऽ	ਰਾ	ਅੰऽ	ਤऽ	ਰऽ	ਜਾ	ऽ	ਮੀ
ਗ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਭ	ਗਤ	ਜ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਕੈऽ	ਸੰऽ	ऽ	ਗਿ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ
					ਅੰਤਰਾ						
ਪ	ਨੀ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਸਾ	–
ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ਤਾऽ	ਕਉ	ਹਉ	ਜੀ	ਵਾ	ऽ

ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ	ਧਨੀ ਪ ਪ	ਧਪ ਮਪ ਮਗ	ਮਰੇ ਸਾਰੇ ਨੀਸਾਂ
ਚਰ ਣऽ ਕ	ਮਲ ਤੇ ਰੇ	ਧੋਇ ਧੋऽ ਇऽ	ਪੀऽ ऽऽ ਵਾऽ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਹਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਤਾਹਾ ॥ ੧ ॥
ਚਲੁ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣ ਜਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਛਾਹਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਲਾਹਾਂ ॥ ੨ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਉ ਅਰਪਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਕਟਾਹਾਂ ॥ ੩ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਉਤਸਾਹਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸਮਾਹਾ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੨੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੪੨)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ) — **ਤਿਨਤਾਲ**

×	2	0	3
		ਸਥਾਈ	ਗ ਪ ਨੀਧ ਨੀ
			ਚ ਲੁ ਸऽ ਖੀ
ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ	ਪਨੀ ਧਪ ਧਪ ਮਪ	ਧ ਮ ਗ –	ਪਮ ਮਗ ਗਰੇ ਰੇ
ਏऽ ऽऽ ਪ੍ਰ ਭੁ	ਰਾऽ ऽऽ ਵऽ ਣऽ	ਜਾ ऽ ਹਾ ऽ	ਸਾऽ ऽऽ ਧऽ ਜ
ਰੇਗ ਮਪ ਪ –	ਮਗ ਮਗ ਰੇਗ ਰੇਸਾ	ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ –	
ਨਾऽ ऽऽ ਕੀ ऽ	ਚऽ ਰऽ ਣੀऽ ऽऽ	ਪਾ ऽ ਹਾ ऽ	
		ਅੰਤਰਾ	ਪਧ ਧਪ ਮਪ ਗ
			ਗੁऽ ਣऽ ਗੋऽ ਪਾ
– ਮ ਪਨੀ ਧਨੀ	ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ ਗਂ ਗਂ ਸਾ	ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ
ऽ ਲ ਪ੍ਰऽ ਭऽ	ਕੇ ऽ ਨਿ ਤ	ਗਾऽ ऽ ਹਾ ऽ	ਅ ਨ ਦ ਬਿ

ਪ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮਗ	ਮਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨੀਸਾ
ਨੇ	ऽ	ਦ	ਮੰ	ਗ	ਲ	ਸੁ	ਖ	ਤਾऽ	ऽऽ	ਹਾऽ	ऽऽ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਦੂਖ ਬਿਨਸੇ ਪੂਰਨ ਭਈ ਘਾਲ ॥ ੧ ॥
ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਦਰਸੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ॥
ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਵਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪੂਰਬ ਕਰਮਿ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜ ਪਰਤਾਪ ॥ ਜਾਲਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ॥ ੩ ॥
ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਚਰਣ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੩੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੪੩)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਪਮ	ਮਗ	ਗਰੇ	ਮਗ	ਗਰੇ	ਰੇਸਾ	ਸਾਰੇ	ਨੀਸਾਂ
								ਪੇऽ	ऽऽ	ਖਿऽ	ਪੇऽ	ऽऽ	ਖਿऽ	ਜੀऽ	ਵਾऽ
ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਦ	ਰ	ਸੁ	ਤੁ	ਮ੍ਹਾऽ	ऽऽ	ਰਾ	ऽ	ਚ	ਰ	ਣ	ਕ	ਮ	ਲ	ਜਾ	ऽ
ਧਨੀ	ਧਨੀ	ਪ	ਧ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਧ
ਈऽ	ऽऽ	ਬ	ਲਿ	ਹਾऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਤੁ	ਝ	ਬਿ	ਨੁ	ਠਾ	ऽ	ਕੁ	ਰ
ਪਧ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ								
ਕऽ	ਵऽ	ਨ	ਹ	ਮਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ								
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਪ	-	ਪਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ
								ਗੁ	ਰ	ਪੂ	ऽ	ਰੇऽ	ऽ	ਜ	ਬ

ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਭਏ	ऽऽ	ऽ	ਦਇ	ਆ	ऽ	ऽ	ਲ	ਦੁ	ਖ	ਬਿ	ਨ	ਸੇ	ऽ	ਪੂ	ऽ
ਪ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ								
ਰ	ਨ	ਭਈ	ऽ	ਘਾऽ	ऽ	ऽऽ	ਲऽ								

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥
ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਧਉਲਹਰ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥
ਜਲਿ ਜਾਉ ਏਹੁ ਬਡਪਨਾ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਏ ॥ ੧ ॥
ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ ਓਢਿ ਕਾਮਰੀ ਸੁਖ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਾਏ ॥
ਐਸੋ ਰਾਜੁ ਨ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਜਿਤੁ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ॥ ੨ ॥
ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਓਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥
ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਿਰਥਿਆ ਜਿਹ ਰਚਿ ਲੋਭਾਏ ॥ ੩ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਰੈ ਹਾਥਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੪੫)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ) — **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

ਸਥਾਈ

×			0			×			0		
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	–	–
ਭ	ਲੀ	ਸੁ	ਹਾऽ	ऽऽ	ਵੀऽ	ਛਾ	ऽ	ਪ	ਰੀ	ऽ	ऽ
ਧਪ	ਪਮ	ਮਗ	ਮਪ	ਪ	– –	ਗਮ	ਪਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਜਾऽ	ਮਹਿ	ਗੁਨ	ਗਾऽ	ਏ	ऽ ऽ	ਕਿऽ	ਤऽ	ਹੀ	ਕਾ	ਮਿ	ਨ

ਧ	ਮ	ਪ	ਗਗ	ਗ	ਗ	ਮਗ	ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	—
ਧਉ	ऽ	ਲ	ਹਰ	ਜਿ	ਤੁ	ਹਰਿ	ਬਿ	ਸ	ਰਾ	ਏ	ऽ

ਅੰਤਰਾ

ਪਪ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਂਾ	—	ਨੀ	ਸਂਾਸਂਾ	ਸਂਾ	ਸਂਾ
ਅਨ	ਦੁ	ਗ	ਰੀ	ऽ	ਬੀ	ਸਾ	ऽ	ਧ	ਸੰਗਿ	ਜਿ	ਤੁ
ਸਂਾਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਸਂਾ	—	ਪ	ਸਂਾ	ਸਂਾ	ਨੀ	—	ਨੀ
ਪ੍ਰਭ	ਚਿ	ਤਿ	ਆ	ਏ	ऽ	ਜ	ਲਿ	ਜਾ	ਉ	ऽ	ਏਹੁ
ਪ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	—	—	ਧਪ	ਪਮ	ਮਗ	ਮਪ	ਪ	—
ਬ	ਡ	ਪ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਮਾऽ	ਇਆ	ਲਪ	ਟਾऽ	ਏ	ऽ
ਮਗ	ਮਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	—						
ਮਾऽ	ਇਆ	ਲਪ	ਟਾ	ਏ	ऽ						

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਪਰਾਨ ਧਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪਨਿਹਾਰਾ ॥
ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗਲ ਤੇ ਜੀਅ ਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਬੀਜਨਾ ਸੰਤ ਚਉਰੁ ਢੁਲਾਵਉ ॥
ਸੀਸੁ ਨਿਹਾਰਉ ਚਰਣ ਤਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥ ੧ ॥
ਮਿਸਟ ਬਚਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਦੀਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥
ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣੀ ਪਰਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥
ਅਵਲੋਕਨ ਪੁਨਹ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸਾਰੁ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਉ ਬੰਦਉ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥ ੩ ॥
ਚਿਤਵਉ ਮਨਿ ਆਸਾ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਮਾਗਉ ॥
ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਸ ਚਰਣੀ ਲਾਗਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੯੫)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ) **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ		ਗ	ਪ	ਨ਼ੀਧ	ਨੀ
								ਹ	ਰਿ	ਕਾऽ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਧ	–	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ
ਸੰ	ऽ	ਤੁ	ਪ੍ਰਾ	ऽ	ਨ	ਧ	ਨ	ਤਿ	ਸ	ਕਾऽ	ऽऽ
ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	–	ਮ	ਮਪ	ਧਨ਼ੀ	ਧਪ
ਪ	ਨਿ	ਹਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਭਾ	ऽ	ਈ	ਮੀऽ	ऽऽ	ਤऽ
ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	–	–	ਰੇਗ	ਮਗ
ਸੁ	ਤ	ਸ	ਗ	ऽ	ਲ	ਤੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜੀऽ	ऽऽ
ਮਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ				
ਅऽ	ਹੂ	ऽ	ਤੇ	ਪਿਆ	ऽ	ਰਾ	ऽ				
					ਅੰਤਰਾ						
ਪ	–	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਕੇ	ऽ	ਸਾ	ਕਾ	ਕ	ਰਿ	ਬੀ	ऽ	ਜ	ਨਾ	ऽ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਸਾਂ	ऽ	ਤ	ਚਉ	ਰ	ਢੁ	ਲਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਵਉ	ऽ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਗ	–
ਸੀ	ਸੁ	ਨਿ	ਹਾ	ऽ	ਰਉ	ਚ	ਰ	ਣ	ਤ	ਲਿ	ऽ
ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ				
ਧੂऽ	ऽਰਿ	ਮੁ	ਖਿ	ਲਾ	ऽ	ਵਉ	ऽऽ				

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਪਾਪ ਭਾਗੇ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ॥
ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਭਰਮ ਭਾਗੇ ਕਾਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਡਭਾਗੈ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੭੮)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਖਮਾਜ ਅੰਗ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਗ	ਮ	ਪਧ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ
						ਗੋ	ऽ	ਬਿੰऽ	ਦ	ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ऽ	ਵ	ਣ
ਪ	–	ਪ	–	–	–	–	ਪਪ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ
ਲਾ	ऽ	ਗੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹਰਿ	ਰੰऽ	ऽऽ	ऽ	ਗਿ	ਅ	ਨ	ਦਿ	ਨੁ
ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	–	–	–	–	–								
ਜਾ	ऽ	ਗੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ								
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	–
								ਹ	ਰਿ	ਰੰ	ਗਿ	ਜਾ	ऽ	ਗੇ	ऽ
–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਪਾ	ऽ	ਪ	ਭਾ	ऽ	ਗੇ	ऽ	ऽ	ਮਿऽ	ਲੇ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ऽ	ਤ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	–ਪਪ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ
ਪਿਆ	ऽऽ	ऽ	ਰਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽਗੁਰ	ਚ	ਰ	ਣ	ਲਾ	ऽ	ਗੇ	ऽ
–	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਗ	ਪ	ਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ऽ	ਭऽ	ਰऽ	ਮऽ	ਭਾ	ऽ	ਗੇ	ऽ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਜ	ਸऽ	ਗऽ	ਲ	ਸ

ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਨ਼ੀਧ ਨ਼ੀਪ   ਮਪ ਗਮ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ

ਵਾs ss ss ਰਿs   ਆs ss ss ss

ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ॥
ਗੁਣ ਗਾਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੂਖ ਨਾਸੇ ਰਹਸੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਘਣਾ ॥
ਮਨੁ ਤੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥
ਹੋਇ ਰੇਣ ਸਾਧੂ ਪ੍ਰਭ ਅਰਾਧੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੭੮)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਖਮਾਜ ਅੰਗ) ਇਕਤਾਲ

×		0		2		0		3		4	
ਗ	ਪ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਨੀ	ਪ	ਪਪ
ਅ	ਨ	ਹs	ਤ	ਸs	ਬs	ਦੁs	ਸੁ	ਹਾs	s	ਵਾ	ਸਚੁ
ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਮਰੇ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਮੰ	s	ਗਾ	ਲੁ	ਹs	ਰਿs	ਜs	ਸੁs	ਗਾ	s	ਵਾ	s
						ਸਥਾਈ					
ਪਪ	ਪਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਗੁਣ	ਗਾਇ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਦੂ	s	ਖ	ਨਾ	–	ਸੇ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਰs	ਹਸੁ	ਉ	ਪ	ਜੈ	s	ਮs	ਨਿs	ਘ	ਣਾs	s	s
ਧਧ	ਧ	ਧ	ਨ਼ੀਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਪਪ	ਪ	ਪ
ਮਨੁ	ਤੰ	ਨੁ	ਨਿਰ	ਮ	ਲੁ	ਦ	s	ਖਿ	ਦਰ	ਸ	ਨੁ

ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ
ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਪੁऽ	ਭਾऽ	ਕਾ	ਮੁऽ	ਖਿ	ਭ	ਣਾ	ऽ	ऽ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੂ ਠਾਕੁਰੋ ਬੈਰਾਗਰੋ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥
ਤੂੰ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੋ ਹਉ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥
ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ਕਰਿ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਸਾਂਈ ॥
ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥
ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ਤਾ ਗਤਿ ਜੀਅਰੇ ਤੇਰੀ ॥
ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਨਕ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੭੭੮)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਖਮਾਜ ਅੰਗ) — **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

×			2		3		×			2		3	
										ਸਥਾਈ		–	ਗਪ
												ऽ	ਤੂऽ
ਪਧ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ
ਠਾऽ	ऽऽ	ਕੁ	ਰੋ	ऽ	ऽ	ਬੈऽ	ਰਾ	ऽ	ਗ	ਰੋऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਧ	–	ਪ	ਨ਼ੀਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਧ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਮੈ	ऽ	ਜੇ	ਹੀऽ	ऽ	ਘ	ਣ	ਚੇऽ	ऽऽ	ਰੀ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ਤੂ
ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	–	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਪ
ਸਾ	ऽ	ਗ	ਰੋ	ऽ	ਰ	ਤ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਗ	ਰੋ	ऽ	ऽ	ਹਉ

ਰੇ	ਗ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ
ਸਾ	ਰ	ਨ	ਜਾਃ	ਃਃ	ਣਾ	ਃ	ਤੇ	ਃ	ਰੀ	ਰਾਃ	ਃ	ਃ	ਮ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–
ਸਾ	ਰ	ਨ	ਜਾਃ	ਃ	ਣਾ	ਃ	ਤੂ	ਵ	ਡ	ਦਾਃ	ਃਃ	ਣਾਃ	ਃ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਂ	ਸਾ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	ਨ਼ੀਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ
ਕਃ	ਰਿ	ਮਿਹ	ਰੰ	ਃ	ਮ	ਤਿ	ਸਾਂਃ	ਃਃ	ਃ	ਈਃ	ਃ	ਃ	ਃ
ਧ	ਧ	ਧ	ਨ਼ੀਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	–
ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਕੀਃ	ਃ	ਜੈ	ਃ	ਸਾਃ	ਮ	ਤਿ	ਦੀ	ਃ	ਜੈ	ਃ
ਰੇ	ਗ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	–	
ਆ	ਠ	ਪ	ਹਃ	ਰਃ	ਤੁ	ਧੁ	ਧਿ	ਆ	ਃ	ਈ	ਃ	ਃ	

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ । ਮਧਕਾਲ ਦੇ ਲਗਭਗ ਹਰੇਕ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਲਾਵਲੀ, ਵਿਲਾਵਲੀ ਜਾਂ ਬਿਲਾਵਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਪੰਡਿਤ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨਾਰਾਇਣ ਭਾਤਾਖੰਡੇ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਈ ਕੋਈ ਬਿਲਾਵਟ ਅਤੇ ਬਿਲਾਵਲੀ ਨੂੰ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ।" ਪੰਡਿਤ ਭਾਤਖੰਡੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਵ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਇਹੋ ਇਕ ਹੀ ਰਾਗ ਦੇ ਵਖੋ ਵਖਰੇ ਨਾਮ ਹਨ ਕੇਵਲ ਉਚਾਰਣ ਵਿਚ ਹੀ ਭੇਦ ਹੈ ।

ਬਿਲਾਵਲ, ਬਿਲਾਵਟ ਥਾਟ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁਖ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਭ ਸ਼ੁੱਧ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਦੇ ਕਦੇ ਧੈਵਤ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਦ ਕੋਮਲ ਕਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਨਿਸ਼ਾਦ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਕਈ ਲੇਖਕ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਹਾਮੀ ਹਨ ਪਰ ਬਹੁ ਸੰਖਿਆ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ੁੱਧ ਗੰਧਾਰ ਹੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਤ ਕਾਲ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ । ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਕਈ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਮਤ ਭੇਦ ਹੈ । ਕਈ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਸ਼ਾਡਵ ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਕਈ ਸ਼ਾਡਵ-ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਣ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਮੱਧਿਅਮ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਵਕਰ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸਤ ਸੁਰ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਕਾਰਣ ਇਸਦੀ ਜਾਤੀ ਸ਼ਾਡਵ-ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨਣਾ ਵਧੇਰੇ ਉੱਚਿਤ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਨਿਸ਼ਾਦ ਸੁਰ ਦੀ ਵਕਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ :— "ਪ ਪ ਧ ਨੀ ਧ ਸਾਂ" ।

ਮੱਧ ਕਾਲ ਦੇ ਇਕ ਲੇਖਕ ਪੰਡਿਤ ਦਮੋਦਰ ਨੇ "ਸੰਗੀਤ ਦਰਪਣ" ਗ੍ਰੰਥ (1625 ਈ.) ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਹਿੰਡੋਲ ਦੀ ਭਾਰਯਾ (ਇਸਤਰੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਕਈਆਂ ਨੇ ਬਿਲਾਵਲ ਨੂੰ ਭੈਰਵ ਦਾ ਪੁਤਰ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਾਵਲੀ ਨਾਂਭ ਦੇ ਕੇ ਭੈਰਵ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਦਸਿਆ ਹੈ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਨਿਕਟ ਹਨ । ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ "ਰਾਗ ਰਾਗਣੀ" ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਔਝੜ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਤ ਮਤਾਂਤਰਾਂ ਤੋਂ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਸੰਗਤਾਚਾਰੀਆ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਨਾਂ ਦਾ ਪਥ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ "ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਨਾਮ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਹੈ । ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ :— ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥"
ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ, ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ, ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਅਤੇ ਭਗਤ ਬਾਨੀ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ "ਬਿਲਾਵਲੁ" ਨਾਮ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ । ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰ. ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਗੁਰ ਪਰੰਪਰਾ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ

"ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ" ਹੀ ਸਵੀਕਾਰਿਆ । ਜਿਵੇਂ "ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥" "ਸੋ ਕਿਮ ਮਾਨਮ ਰੂਪ ਕਹਾਏ ।" ਆਦਿ ।

ਸੋ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਨਾ ਹਿੰਡੋਲ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭੈਰਵ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਭੈਰਵ ਦਾ ਪੁਤਰ ਸਗੋਂ ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਰੇ ਗ ਰੇ, ਗ ਪ, ਨੀਧ, ਨੀ ਸਾਂ ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂਨੀ ਧ ਧ ਪ, ਮ ਗ, ਮ ਰੇ, ਸਾ ।

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਗ ਰੇ, ਗਪ, ਧ, ਨੀਸਾਂ ।
ਜਾਂ ਧ ਧ ਪ, ਧ ਗ, ਮਰੇ, ਗਪ ਮਗ, ਮਰੇ ਸਾ ।

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ, ਧ਼ਧ਼ਪ਼ ਧ਼ ਗ਼ ਮ਼ ਰੇ, ਮ਼ ਮ਼ ਗ਼ ਗ਼ ਗ਼ਪ਼ ਮ਼ ਗ਼ ਮ ਰੇ ਗ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਧ਼ ਨ਼ੀ, ਧ਼ਪ਼ ਧਗ਼ ਮ਼ਰੇ, ਗ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਧ਼ ਨ਼ੀ, ਪ਼ ਪ਼ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ, ਨ਼ੀਨ਼ੀਸਾ, ਪ਼ ਨ਼ੀਧ਼ ਨ਼ੀ ਸਾ ਸਾ ਰੇ, ਧ਼ ਨ਼ੀ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ, ਧ਼ ਧ਼ ਪ਼, ਪ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਸਾਰੇ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਰੇ ਗ, ਰੇਗ, ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ, ਗ ਰੇਗ, ਸਾਮਾਗ ਮਰੇ, ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ ।

2. ਸਾ ਸਾ ਗਰੇ ਗ, ਧ਼, ਧ਼ ਨ਼ੀ ਪ਼ ਸਾ ਨ਼ੀਰੇ ਸਾਰੇ ਗ ਰੇ ਗ, ਗ ਗ ਰੇ ਸਾ ਰੇ ਰੇ ਸਾਨ਼, ਸਾ ਮਾ ਗ ਰੇਗ, ਸਾਗ ਰੇਗ ਮ ਗ ਮਰੇ, ਮ ਮ ਗਰੇ ਗਮ ਪ ਮ ਗ ਗਮ ਰੇਗ ਪਮ ਗ, ਰੇ ਗ ਰੇ ਮ ਗਰੇ ਗਮ ਪ ਮਗ, ਸਾ ਗ ਰੇ ਗ ਪ ਪ ਮ ਗ, ਗਮ ਰੇ ਗ ਪਪ ਮਗ, ਗਮ ਧਧਪ, ਧ ਮ ਪਗ, ਮ ਰੇ, ਗ ਪ ਮ ਗ, ਮ ਰੇ, ਰੇ ਗ ਗ ਪ ਧ ਪ ਮ ਗ ਮ ਰੇ, ਸਾ ਗ ਰੇ ਗ ਪ ਮ ਪ ਰੇ, ਮ ਗ, ਮ ਰੇ, ਸਾ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ ।

3. ਸਾਰੇ ਗ ਮ ਗਰੇ, ਗਪ ਧ ਧ ਪ, ਧ ਧ ਪਧ ਮਪ ਗਮ ਰੇਗ ਪ ਪ ਧਧਪ, ਗਪ ਧ ਧ ਨੀ, ਗ ਗ ਮ ਰੇ ਗ ਪ ਧ ਧ ਨੀ, ਨੀ ਨੀ ਧਧਪਪ ਧ ਗ, ਮ ਰੇ, ਗ ਪ ਧ ਧ ਨੀ, ਪ ਪ ਧਨੀ ਸਾਂ, ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮ ਗ ਮਰੇ, ਗਪਧਨੀ ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ, ਗ ਪ ਧ ਨੀ ਸਾਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਧ ਧ ਪ, ਧ ਗ, ਮ ਰੇ, ਗਪ ਮ, ਗ ਪ ਧ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ, ਰੇ, ਰੇਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀਸਾਂ, ਧ ਧ ਪ, ਪ ਪ ਧ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂ ਗਂ, ਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂ ਗਂ ਮਂ ਮਂ ਗਂ, ਮਂ ਗਂ, ਮਂਰੇਂ, ਮਂ ਮਂ ਰੇਂ, ਗਂ ਪਂ ਮਂ ਗਂ, ਗਂ ਮਂ ਰੇਂ ਗਂ ਪਂ ਮਂ ਗਂ, ਮਂ ਗਂ, ਮਂ ਰੇਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ, ਗਪ ਧ ਨੀਸਾਂ ਰੇ ਨੀ ਧ ਧ ਪ, ਗ ਮ ਰੇ ਗ ਪ ਮ ਗ ਸਾਂ, ਧਪ ਧਗ ਮਰੇ, ਗ ਮਰੇ ਗ ਪ ਮਗ, ਧ ਧ ਪਪ ਧ ਮਰੇ, ਗਮ ਰੇ ਗ ਪ ਮ ਗ, ਮ ਰੇ, ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ ।

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੋਹਿ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥

ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਵਨ ਝੁਲਾਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸੇਇ ॥
ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ੨ ॥
ਪਾਇਆ ਵੇੜੁ ਮਾਇਆ ਸਰਬ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ਹਉਮੈ ਪਚੇ ਦੀਪਕ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥
ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੩ ॥
ਹਉ ਫਿਰਉ ਉਦਾਸੀ ਮੈ ਇਕੁ ਰਤਨੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਮਿਲੈ ਉਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਲਾਲੁ ॥ ਗੁਰ ਖੋਲਿਆ ਪੜਦਾ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ੪ ॥
ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥
ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥
(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੦੧)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਗਮ	ਰੇਗ	ਮ	ਧ
												ਕਿਉ	ऽ ऽ	ਤ	ਰੀ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਗਰੇ	ਗ	ਮ
ਐ	ऽ	ਬਿ	ਖਿ	ਆऽ	ऽ ऽ	ਸੰ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ऽ	ਰੁ	ਸ	ਤਿऽ	ਗੁ	ਰੁ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ਼	ਧ਼	ਪ਼	ਪ਼				
ਬੋ	ऽ	ਹਿ	ਥੁ	ਪਾऽ	ऽ ऽ	ਵੈ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ऽ	ਰੁ				
										ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਪ	–
												ਨ	ਦ	ਰੀ	ऽ
ਨੀ	ਧ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ	ਗਂ	ਮਂ
ਅ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਤਿ	ਸੁ	ਮਿਉ	ऽ	ਮੋਂऽ	ऽ ऽ	ਹੁऽ	ऽ ऽ	ਕਿਉ	ਮਿਲੀ	ਐ	ऽ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	–	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਪ
ਪ਼	ਭ	ਅ	ਬਿ	ਨਾऽ	ऽ ऽ	ਸੀऽ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ऽ	ਹਿ	ਕऽ	ਰਿऽ	ਕਿ	ਰ

ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਪਗ	ਪ	ਨੀਧ	ਨੀ
ਪਾਃ	ਃਃ	ਮੋ	ਹਿ	ਮਾਃ	ਃਃ	ਰ	ਗਿ	ਪਾ	ਃ	ਵਹੁ	ਃ	ਸਾਃ	ਃ	ਧਃ	ਸੰ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ				
ਗ	ਤਿ	ਕੇ	ਃ	ਅੰਃ	ਃਃ	ਚਃ	ਲਿਃ	ਲਾਃ	ਃਃ	ਵਹੁ	ਃਃ				

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥
ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥ ੧ ॥
ਧਰਤਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਗੁ ਨਗਾਏ ॥
ਦੂਰਤੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥
ਸਭਨੀ ਥਾਂਈ ਰਵਿਆ ਆਪਿ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨ ਹੋਇ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ੨ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਠੇ ॥ ਨਿਰਘਿਨ ਹੋਇ ਸਭ ਥਾਂਈ ਵੂਠੇ ॥
ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੂਠੇ ॥ ੩ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਦੀਸਹਿ ਨਾਲੇ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਖਸਮਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੦੧–੨)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਗਰੇ	ਮ
												ਧਃ	ਰਃ	ਤਿਃ	ਪੁ
ਗ	–	ਗ	ਗ	ਮਮ	ਗਰੇ	ਗਮ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਪ	ਨੀਧ	ਨੀ
ਨੀ	ਃ	ਤ	ਭ	ਈਃ	ਃਃ	ਗੁਃ	ਨਃ	ਗਾ	ਃ	ਏ	ਃ	ਦੂ	ਰ	ਤੁਃ	ਗਇ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	–				
ਆਃ	ਃਃ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਃ	ਃ	ਮ	ਧਿਆਃ		ਏ	ਃ				

										ਅੰਤਰਾ		ਗ	ਪ	ਨੀਧ	ਨੀ
												ਸ	ਰ	ਬ਽	ਕ
ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ
ਲਿਆ	਽	ਣ	ਕੀ	ਏ	਽	ਗੁ	ਰ	ਦੇ	਽	਽	਽	ਸੇ	਽	ਵ	ਕੁ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ
ਅ	਽	ਪਨੀ	਽	ਲਾ਽	ਇ਽	ਓ਽	਽ ਽	ਸੇ	਽	਽	ਵ	ਬਿ	ਘ	ਨੁ	ਨ
ਧ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਮਮ	ਗਰੇ	ਗਮ	ਧਪ	ਮਗ	ਮਰੇ	ਸਾਰੇ	ਸਾ				
ਲਾ	ਗੈ	ਜ	ਪਿ	ਅ਽	ਲ਽	ਖ਽	ਅ਽	ਭੇ਽	਽ ਽	਽ ਽	ਵ				

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਅਗਨਤ ਗੁਣ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥
ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥
ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਬਸਹੁ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੀੜ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੀੜ ॥
ਸਰਬ ਦੂਖ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਸੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ ੨ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰੁ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਮੁ ਹੋਵਤ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥
ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਜ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਭ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜ ॥ ੩ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਰੀਤਿ ॥
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੦੨)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ
												ਦਇ	ਆ਽	਽	ਕ

ਗ	—	—	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੈ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	—	ਸਾ	ਗਰੇ	ਗ	ਮ
ਹਹੁ	ऽ	ऽ	ਬ	ਸਹੁ	ऽ	ਮ	ਨਿ	ਆ	ऽ	ਇ	ऽ	ਮੋ	ਹਿऽ	ਨਿ	ਰ
ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	—	ਧਨੀ	ਪਧ	ਨੀ	ਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਗ				
ਗੁ	ਨ	ਲੀ	ऽ	ਜੈऽ	ऽऽ	ਲ	ੜਿ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਇऽ	ऽऽ				
									ਅੰਤਰਾ			—	ਪ	ਪ	ਪ
												ऽ	ਸੁ	ਖ	ਨਿ
ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ	ਗਂਮਂ	ਪਂਮਂ
ਧਾ	ऽ	ਨ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮੇ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਅ	ਗऽ	ਨऽ	ਤऽ
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	—	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਂਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	—	ਪ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ
ਗੁ	ਣ	ਠਾ	ऽ	ਕੁऽ	ਰऽ	ਪ੍ਰऽ	ਭ	ਤੇ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਮੋ	ਹਿ	ਅ	ਨਾ
—	ਧ	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ
ऽ	ਥ	ਤੁ	ਮ	ਰੀऽ	ऽऽ	ਸ	ਰ	ਣਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ				
ਪਾ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਚऽ	ਰऽ	ਨऽ	ਧਿ	ਆ	ऽ	ਈऽ	ऽऽ				

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਯਾਨੜੀਏ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥
ਅਵਰ ਸਿਆਣਪਾ ਬਿਰਥੀਆ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥
ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਉ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੦੨)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਸਾਰੇ	ਸਾਸਾ	ਗਮ	ਧਪ
												ਮੇਂS	SS	ਮS	ਨਿS
ਧ	–	ਪ	ਧ	–	–	ਮ	ਰੇਮ	ਗ	–	ਗ	–	ਮਗ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ
ਤੇ	S	ਰੀ	ਟੇ	S	ਕ	ਮੇ	ਰੇS	ਪਿਆ	S	ਰੇ	S	ਮੇਂS	SS	ਮ	ਨਿ
ਗ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾਨ਼ੀ	ਧ਼ਨ਼ੀ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ	ਧ਼	ਧ਼	ਪ਼	ਪ਼	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਗ
ਤੇ	S	ਰੀ	S	ਟੇS	SS	SS	SS	S	S	S	ਕ	ਅ	ਵ	ਰ	ਸਿ
ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਗ	ਪ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ
ਆ	ਣ	ਪਾ	S	ਬਿ	ਰ	ਥੀS	ਆ	ਪਿਆ	S	ਰੇ	S	ਰਾS	SS	ਖ	ਨ
ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ				
ਕਉ	S	ਤੁ	ਮ	ਏS	SS	SS	SS	SS	SS	SS	ਕS				
										ਅੰਤਰਾ		ਗ	ਪ	ਪ	ਪ
												ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰੁ
ਨੀ	ਧ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਾਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਧ	–	ਧ	ਧ
ਪੂ	S	ਰਾ	S	ਜੇ	S	ਮਿ	ਲੈ	ਪਿਆ	SS	ਰੇ	S	ਜੇ	S	ਜ	ਨੁ
ਨੀਧ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–	ਧ	ਧ	ਪ	–	ਸਾਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ
ਹੋS	SS	ਤ	ਨਿ	ਹਾS	SS	S	S	ਲਾ	S	S	S	ਗੁ	ਰ	ਕੀ	S
ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	–	ਗ	ਪ	ਪ	–
ਸੇ	S	ਵਾ	S	ਸੇਂS	SS	ਕ	ਰੇ	ਪਿਆ	S	ਰੇ	S	ਜਿ	ਸ	ਨੇ	S

ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗ	–	–	–	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ
ਹੋs	ss	ਇ	ਦਇ	ਆs	ss	s	s	ਲਾ	s	s	s	ਸ	ਫ	ਲ	ਮੂ
ਗਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਗਰੇ	ਗ	ਮ
ਰs	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਦੇ	s	s	ਉ	ਸੁਆ	s	ਮੀ	s	ਸ	ਰs	ਬ	ਕ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ਼	–	ਪ਼	–	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਗਮ	ਗ
ਲਾ	s	ਭ	ਰ	ਪੂs	ss	s	s	ਤੇ	s	s	s	ਨਾ	ਨਕ	ਗੁs	ਰੁ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	–	ਮ਼
ਪਾ	s	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮੁ	ਪ	ਰ	ਮੇ	s	s	ਰੁ	ਸ	ਦਾ	s	ਸ
ਰੇ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ				
ਦਾ	s	s	ਹ	ਜੂs	ss	ss	ss	ਰੇs	ss	ss	ss				

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿਆਗਿ ਰੀ ਸਖੀਏ
ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥
ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਾਖੇ ਬੁਡਿ ਗਈ ਸਗਲੀ
ਸੁਖੀ ਨ ਹੋਵਤ ਜੀਓ ॥
ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀ ਕਾਈ
ਸਾਧਾ ਦਾਸੀ ਥੀਓ ॥
ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾਵੰਤੇ
ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੦੨)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਪ	ਪ	ਧ	ਗ	ਪ	–	ਨੀਧ	ਨੀ
								ਬਿ	ਖੈ	ਬ	ਨੁ	ਫੀ	s	ਕਾs	s

ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ	ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ	ਧ – ਪ ਪ
ਤਿਆ ऽ ਗਿ ਰੀ	ਸऽ ਖੀऽ ਏऽ ऽ	ਨਾऽ ऽऽ ਮੁ ਮ	ਹਾ ऽ ਰ ਸੁ
ਧਮ ਪ ਗਮ ਰੇਗ	ਪ ਮ ਗ –	ਰੇ ਰੇ ਗ ਗ	ਰੇਗ ਮਪ ਮ ਗ
ਪੀऽ ऽ ऽऽ ऽऽ	ੳ ऽ ऽ ऽ	ਬਿ ਨੁ ਰ ਸ	ਚऽ ऽऽ ਖੈ ऽ
ਮਗ ਰੇਗ ਪ ਮ	ਗ ਮ ਰੇ ਸਾ	ਸਾਂ ਸਾਂ ਗਾਂ ਰੇਂ	ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ
ਬੁऽ ਡਿऽ ਗਈ ऽ	ਸ ਗ ਲੀ ऽ	ਸੁ ਖੀ ऽ ਨ	ਹੋ ऽ ਵ ਤ
ਗਪ ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ	ਧਪ ਮਗ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ		
ਜੀऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ	ੳऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ		
	ਅੰਤਰਾ	ਪ – ਪ ਪ	ਨੀ ਧ ਨੀ –
		ਮਾ ऽ ਨੁ ਮ	ਹ ਤੁ ਨ ऽ
ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ	ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਸਾਂ	ਸਾਂ ਰੇਂ ਗਾਂ ਮਾਂ	ਰੇਂ – ਸਾਂ –
ਸ ਕ ਤਿ ਹੀ	ਕਾऽ ऽऽ ਈऽ ऽ	ਸਾ ऽ ਧਾ ऽ	ਦਾ ऽ ਸੀ ऽ
ਸਾਂਨੀ ਧਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ	ਧ ਧ ਪ –	ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ	ਧ – ਪ ਪ
ਥੀऽ ऽऽ ऽ ऽ	ੳ ऽ ऽ ऽ	ਠਾ ऽ ਨ ਕ	ਸੇ ऽ ਦ ਰਿ
ਗਮ ਰੇਗ ਪ ਮ	ਗ ਰੇ ਸਾ –	ਸਾ – ਮ ਗ	ਪ ਪ ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ
ਸੋऽ ऽऽ ਭਾ ऽ	ਵੰ ऽ ਤੇ ऽ	ਜੋ ऽ ਪ੍ਰ ਭਿ	ਅ ਪ ਨੈऽ ऽऽ
ਸਾਂਨੀਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂਗਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਗ ਰੇਸਾ		
ਕੀऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ	ੳऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ		

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥
ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥
ਬਸਿ ਰਹੇ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥ ੨ ॥
ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨਮਿ ਫੁਨਿ ਮੂਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ ॥ ੩ ॥
ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਹਿ ਪਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੦੩-੪)

×		2			0		3		
				ਸਥਾਈ	ਗ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ
					ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ऽ	ਮ
ਸਾਂਰੇਂਨੀਸਾਂ	–	ਧ	ਧ	ਪ	ਗਮਰੇਗ ਰੇਗਮਪ		ਮ	–	ਮਪ
ਨਾऽ ऽ ऽ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ਨਾऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ		ਮੁ	ऽ	ਚਿऽ
ਗ	ਮਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਧ	ਧ	ਧਧ	ਪ
ਤਾ	ऽ ऽ	ऽ	ऽ	ਰੇ	ਬ	ਸਿ	ਰ	ਹੇऽ	ऽ
ਨੀ	ਧ	ਧਨੀਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਹਿ	ਰ	ਦੈऽ ऽ ऽ	ऽ	ऽ	ਗੁ	ਰ	ਚ	ਰ	ਨ
ਸਾਂਰੇਂਨੀਸਾਂ	ਸਾਂਨੀਧਪ	ਧਨੀਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀਧਪ ਮਗਰੇਸਾ			ਗ	ਪ	ਪਧਨੀ–	ਧ	ਨੀ
ਪਿਆ ऽ ऽ	ਰੇऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ			ਸਿ	ਮ	ਰਿऽ ऽ ऽ	ऽ	ਮ
				ਅੰਤਰਾ	ਪ	–	ਪਧਨੀ–	ਧ	ਨੀ
					ਭੂ	ऽ	ਲੇऽ ऽ ऽ	ऽ	ऽ
(ਸਾਂ)	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ
ਮਾ	ऽ	ਰ	ऽ	ਗੁ	ਜਿ	ਨ	ਹਿ	ऽ	ਬ
ਸਾਂਰੇਂਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਮਮਗਰੇ ਗਮਪ–		ਮ
ਤਾऽ ऽ ऽ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ऽ	ਐऽ	ऽ ऽ	ਸਾऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ		ऽ

ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਗ	ਪ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਗੁ	ਰੂ	ਵ	ऽ	ਤ	ਭ੍ਰਾ	ऽ	ਗੀऽ	ऽ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀਧਪ	ਧਨੀਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀਧਪਮਗਰੇਸਾਂ							
ਪਾ	ऽऽऽऽ	ਇਆ ऽऽ ऽऽऽऽ ऽऽ ऽऽ							

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ੧ ॥
ਕਰਿ ਆਸਾ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਨਿ ॥
ਤੁਮ੍ ਪੇਖਤ ਸੋਭਾ ਮੇਰੈ ਆਗਨਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਬੀਚਾਰਿਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਉਧਾਰਉ ॥ ੨ ॥
ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ੩ ॥
ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸੋ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੦੪)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				2				0			
										ਸਥਾਈ		ਗ	ਪ	ਪਧਨੀਸਾਂ	ਨੀ
												ਕ	ਰਿ	ਆऽ ऽऽ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਗ	ਮ	ਰੇ
ਸਾऽ	ऽऽ	ਆ	ऽ	ਇਓ	ऽऽ	ਪ੍ਰ	ਭऽ	ਮਾ	ऽ	ਗ	ਨਿ	ਤੁ	ਮ੍	ਪੇ	ऽ
ਗ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ				
ਖ	ਤ	ਸੋऽ	ऽऽ	ਭ੍ਰਾ	ऽ	ਮੇ	ਰੇ	ਆ	ऽ	ਗ	ਨਿ				
										ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
												ਤ	ਨੁ	ਮ	ਨੁ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ
ਧ	ਨੁ	ਅ	ਰ	ਪਉ	ऽ	ਸ	ਭੁ	ਅ	ਪ	ਨਾ	ऽ	ਕ	ਵ	ਨ	ਸੁ

ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਧੀਸਾ
ਮ	ਤਿ	ਜਿ	ਤੁ	ਹਤ	ਰਿਤ	ਹਤ	ਰਿਤ	ਜਤ	ਪਤ	ਨਾਤ	ਤ ਤ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਫਲੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ੧ ॥
ਭਜੁ ਗੋਬਿਦ ਸਭ ਛੋਡਿ ਜੰਜਾਲ ॥
ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਮੂੜੇ ਤਬ ਤਨੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਬੇਹਾਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥ ੨ ॥
ਮਹਾ ਮੋਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਾਇਆ ਪਟਲਿ ਬਿਸਰਿਆ ॥ ੩ ॥
ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੦੫)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	-	ਪ	ਪ	ਪ
								ਭ	ਜੁ	ਗੋ	ਬਿ	ਤ	ਦ	ਸ	ਭ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ
ਛੋ	ਤ	ਡਿ	ਜੰ	ਜਾਤ	ਤ ਤ	ਤ ਤ	ਲਤ	ਜ	ਬ	ਜ	ਮੁ	ਆਤ	ਤ ਤ	ਇ	ਸੰ
ਗ	–	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ
ਘਾ	ਤ	ਰੈ	ਤ	ਮੂ	ਤ	ੜੇ	ਤ	ਤ	ਬ	ਤ	ਨੁ	ਬਿ	ਨ	ਸਿ	ਜਾ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਧਧ	ਪਧ	ਗਮ	ਰੇਗ								
ਇਤ	ਤ ਤ	ਬੇ	ਤ	ਹਾਤ	ਤ ਤ	ਤ ਤ	ਲਤ								
							ਅੰਤਰਾ	ਪ	–	ਨੀਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਮਾ	ਤ	ਤਤ	ਗ	ਰ	ਭ	ਮ	ਹਿ
ਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	–	ਪ	ਪ
ਹਾ	ਤ ਤ	ਥ	ਦੇ	ਰਾ	ਤ	ਖਿਆ	ਤ	ਹਤ	ਰਿਤ	ਰ	ਸੁ	ਛੋ	ਤ	ਡਿ	ਬਿ

ਗਪ ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਗ ਰੇਸਾ ਨੀਸਾ

ਖਿਆ ऽ ऽ ਫ ऽ ਲੁ ऽ ਚਾ ऽ ऽ ऽ ਖਿਆ ऽ ऽ

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥
ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥ ੧ ॥
ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਧਿਆਵਉ ॥
ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੁਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੯ ॥

(ਗੁ, ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੦੬)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	–	ਨੀਧ	ਨੀ
				ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਪ੍ਰऽ	ਭऽ	ਕੇ	ऽ	ਨਿऽ	ਤ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ
ਧਿਆ	ऽ	ਵਉ	ऽ	ਕ	ਵ	ਨ	ਸੁ	ਮ	ਤਿ	ਜਿ	ਤੁ	ਪ੍ਰੀऽ	ऽऽ	ਤ	ਮੁ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–												
ਪਾ	ऽ	ਵਉ	ऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਪ	ਪ	ਨੀਧ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ
				ਕ	ਵ	ਨऽ	ਸੰ	ਜੋ	ऽ	ਗ	ਮਿ	ਲਉ	ऽऽ	ਪ੍ਰऽ	ਭ
ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇਗ	ਪਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਧ	–	ਧ	ਪ
ਅ	ਪ	ਨੇ	ऽ	ਪऽ	ਲੁऽ	ਪ	ਲੁ	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਹ	ਰਿ

ਧਨੀ ਸਾਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਸਾਂ

ਜਃ ਪਃ ਨੇਃ ਃ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ॥
ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਾਪ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲ ਵਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥ ੧ ॥
ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਮਿਲਿ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥
ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੦੬)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਸਾਂ	–	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ
								ਸਾਂ	ਃ	ਤਿ	ਪਾ	ਈਃ	ਃਃ	ਗੁ	ਰਿ
ਗ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਗ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਪਗ	ਪ	ਨੀਧ	ਨੀ
ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰਿ	ਪੂ	ਃ	ਰੇ	ਃ	ਸੁ	ਖ	ਉ	ਪ	ਜੇਃ	ਃ	ਬਾਃ	ਜੇ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ								
ਅ	ਨ	ਹ	ਦ	ਤੂਃ	ਃਃ	ਰੇਃ	ਃਃ								
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	–	ਪ	ਨੀ	–	ਧ	ਨੀ	–
								ਤਾ	ਃ	ਪ	ਪਾ	ਃ	ਪ	ਸੰ	ਃ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਤਾ	ਃ	ਪ	ਬਿ	ਨਾਃ	ਃਃ	ਸੇਃ	ਃ	ਹ	ਰਿ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਤ	ਕਿ	ਲ
ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ								
ਵਿ	ਖ	ਸ	ਭ	ਨਾਃ	ਃਃ	ਸੇਃ	ਃਃ								

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਬਾਰ ॥
ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਕਾਗਦ ਬੂੰਦਾਰ ॥ ੧ ॥

ਸੁਨਿ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ਤਜਿ ਗਏ ਘਰ ਬਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੈਸਾ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਿ ਕਾ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰ ॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਸਭੁ ਬਿਨਸੀਐ ਕਿਆ ਲਗਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ੨ ॥
ਕਹਾ ਸੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ਹੈ ਦੇਖੁ ਨੈਨ ਪਸਾਰਿ ॥
ਇਕਿ ਚਾਲੇ ਇਕਿ ਚਾਲਸਹਿ ਸਭਿ ਅਪਨੀ ਵਾਰ ॥ ੩ ॥
ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੦੮)

ਰਾਗ ਬਿਲਵਲ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ						
ਗਗ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	–	ਪ
ਸੁਨਿ	ਮੇ	ਰੀ	ਮ	ਨ	ਸਾ	ਮऽ	ਨੈऽ	ऽ ऽ	ਮਾ	ऽ	ਹਿ
ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	–
ਸ	ऽ	ਤਿ	ਦੇऽ	ਖੁऽ	ਬੀ	ਚਾ	ऽ	ऽ	ਰਿ		
ਸਾ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ
ਸਿ	ਧ	ਸਾ	ऽ	ਧਿ	ਕ	ਗਿऽ	ਰऽ	ਹੀऽ	ਜੋ	ऽ	ਗੀ
ਗ	ਪ	ਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਗ
ਤ	ਜਿ	ਗ	ਏऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਘऽ	ਰऽ	ਬਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਰऽ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–
ਮਿ੍	ਤ	ਮੰ	ਤ੍ਰੂਙ	ਲਙ	ਜਗੁ	ਸਾਙ	ਙ ਙ	ਜਿ	ਆ	ਙ	ਙ
ਸਾਂ	ਗਾਂ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਙ	–	ਪ
ਜਿਉ	ਙ	ਬਾ	ਲੁ	ਘ	ਰ	ਬਾਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਙ	ਙ	ਰ
ਗਗ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗ	–
ਬਿਨ	ਸ	ਤ	ਬਾਙ	ਙ ਙ	ਨਙ	ਲਾਙ	ਙ ਙ	ਗ	ਈ	ਙ	ਙ
ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧਪ	ਧਪ	ਗਮ	ਰੇਗ
ਜਿਉ	ਙ	ਕਾ	ਗਦ	ਬੂੰਙ	ਙ ਙ	ਦਾਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਹਙ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਖਲ ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ ॥
ਅੰਧੁਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝਿਆ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥
ਮਹਿਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥
ਮੈਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਘ ਹਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟਿ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਆਪਨੋ ਤਿਸੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ ॥ ੨ ॥
ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ ਹੋਇ ਗਇਓ ਤ੍ਰਿਣੁ ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ ॥
ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਤੇ ਦਮ ਆਢ ਕਉ ਤੇ ਗਨੀ ਧਨੀਤਾ ॥ ੩ ॥
ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਹਿ ਸਕਉ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨੀਤਾ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਸਰੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੩੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੦੯)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		

ਸਥਾਈ

ਗਮ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	–	ਧਮ	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	–
ਮਃ	ਹਿ	ਮਾ	ਸਾ	ਧੂ	ਃ	ਸੰਃ	ਃ	ਗ	ਕੀਃ	ਃ ਃ	ਃ
ਗਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ
ਸੁਃ	ਨ	ਹੁ	ਮੇਃ	ਃ ਃ	ਰੇ	ਮੀਃ	ਃ	ਃ	ਤਾਃ	ਃ	ਃ
ਸਾ	ਗੁਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇਗ	ਰੇਪ	ਮ	ਗਮ	ਰੇਗ	–
ਮੈ	ਲੁਃ	ਖੋ	ਈ	ਕੋ	ਟਿ	ਅਃ	ਘਃ	ਹ	ਰੇਃ	ਃ ਃ	ਃ
ਗਗ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾ	ਧਪ	ਰੇਗ	ਰੇਪ	ਮ	ਗ	–	–
ਨਿਰ	ਮ	ਲ	ਭਏ	ਃ ਃ	ਃ ਃ	ਚੀਃ	ਃ ਃ	ਃ	ਤਾ	ਃ	ਃ

ਅੰਤਰਾ

ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਗ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਪਿੰ	ਗੁ	ਲ	ਪਰ	ਬਃ	ਤ	ਪਾਃ	ਃਰਿ	ਪ	ਤੇ	ਃ	ਃ
ਸਾਂ	ਗਾਂ	ਗਾਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	–	ਪ
ਖ	ਲ	ਚ	ਤੁ	ਰ	ਬ	ਕੀਃ	ਃ ਃ	ਃ ਃ	ਤਾ	ਃ	ਃ
ਗਮ	ਧ	ਪ	ਧਧ	ਨੀ	ਪਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਅੰਃ	ਧੁ	ਲੇ	ਤ੍ਰਿਃ	ਭ	ਵਣ	ਸੂਃ	ਃ ਃ	ਦਿਃ	ਆ	ਃ	ਃ
ਰੇ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਰੇਗ	ਰੇਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ
ਗੁ	ਰ	ਭੇਃ	ਃ ਃ	ਟਿ	ਪੁ	ਨੀਃ	ਃ ਃ	ਃ ਃ	ਤਾਃ	ਃ ਃ	ਃ ਃ

ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫

ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਜੋ ਜੀਵਨਾ ਤੇਤੋ ਬਿਰਥਾਰੀ ॥
ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਮਿਟੇ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਜਾ ਦਿਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਮੋਹਿ ਉਆ ਦਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਪਨੋ ਜੀਅਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਏਤ ਛਡਾਈ ਮੋਹਿ ਤੇ ਇਤਨੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾਰੀ ॥
ਸਗਲ ਰੇਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਇਆ ਬਿਨਸੀ ਅਪਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥
ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਏ ਖਿਨ ਮਹਿ ਜਾਰੀ ॥
ਦਇਆ ਮਇਆ ਅਰੁ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਨਾਹੀ ਦੂਰਾਰੀ ॥ ੩ ॥
ਤਨ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ਅਬ ਮੁਕਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥
ਹੀਤ ਚੀਤ ਸਭ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੧੦)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

ਸਥਾਈ

×			0			×			3		
ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਗਰੇ	–	ਰੇ	ਰੇਗ	ਰੇਪ	–ਪ	ਗ	–	ਰੇਸਾ
ਜਾ	ਦਿ	ਨ	ਭੇS	S	ਟੇ	ਸਾS	S S	ਧ	ਮੋ	S	ਹਿS
ਗ	ਪ	।–	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਧਪ	ਧਪ	ਗਮ	ਰੇਮ	ਗ	–	–
ਉਆ	S	S	ਦਿS	ਨS	ਬਲਿ	ਹਾS	S S	S S	ਰੀ	S	S
ਗਮ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਧਨੀ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–
ਤਨੁ	ਮ	ਨੁ	ਅS	ਪ	ਨੋS	ਜੀS	S S	ਅS	ਰਾ	S	S
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ
ਫਿ	ਰਿ	ਫਿ	ਰਿ	ਹਉ	S	ਵਾS	S S	S S	ਰੀ	S	S

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–
ਬਿ	ਨੁ	ਸਾ	ਧੂऽ	ऽऽ	ਜੋ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਵ	ਨਾ	ऽ	ऽ
ਧ	–	ਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	–	–	ਪ	–	–
ਤੇ	ऽ	ऽ	ਤੋऽ	ऽऽ	ਬਿਰ	ਥਾ	ऽ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ
ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–
ਮਿ	ਲ	ਤ	ਸੰਗਿ	ਸ	ਭਿ	ਭ੍ਰऽ	ਮऽ	ਮਿ	ਟੇ	ऽ	ऽ
ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਧਪ	ਪਮ	ਮਗ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ
ਗ	ਤਿऽ	ਭऽ	ਈऽ	ऽऽ	ਹ	ਮਾऽ	ऽऽ ऽऽ		ਰੀ	ऽ	ऽ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਟਹਲ ਕਰਉ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪਗ ਝਾਰਉ ਬਾਲ ॥
ਮਸਤਕੁ ਅਪਨਾ ਭੇਟ ਦੇਉ ਗੁਨ ਸੁਨਉ ਰਸਾਲ ॥ ੧ ॥
ਤੁਮ੍ ਮਿਲਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਓ ਤੁਮ੍ ਮਿਲਹੁ ਦਇਆਲ ॥
ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਚਿਤਵਹ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਤਿੰਨ ਲਾਗਹੁ ਪਾਲ ॥
ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਪਗ ਰਾਲ ॥ ੨ ॥
ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥
ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਰਾਖਹੁ ਮੋਹ ਤੇ ਕਾਟਹੁ ਜਮ ਜਾਲ ॥
ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਤੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਾਲ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੪੧ ॥

(ਗੁ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੧੦-੧੧)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ **ਇਕਤਾਲ**

x	0	2		0		3		4	
	ਸਥਾਈ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ
		ਤੁऽ	ਮੁऽ	ਮਿऽ	ਲऽ	ਤੇऽ	ऽऽ	ਮ	ऽ

ਗ	–	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਗਰੇ	ਗਮ	ਪ
ਰਾ	s	ਮ	ਨੁ	ਜੀ	ਓ	ਤੁ	ਮੁ	ਮਿs	ਲਹੁ	s s	ਦਇ
ਮਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਰੇ	ਸਾਨ਼ੀ	ਸਾ	ਧ਼	ਪ਼
ਆs	s	s	ਲ	ਨਿ	ਸਿ	ਬਾs	s s	ਸੁs	ਰ	ਮ	ਨਿ
ਸਾ	ਗਰੇ	ਗਮ	ਪਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਪ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ
ਅ	ਨੰs	ਦੁs	ਹੋs	s	ਤ	ਚਿ	ਤ	ਵ	ਤ	ਕਿ	ਰ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ								
ਪਾs	s s	s s	ਲs								

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–
ਟਹ	ਲ	ਕ	ਰਉ	ਤੇ	ਰੇ	ਦਾs	s	ਸ	ਕੀ	s	s
ਗਂ	–	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ
ਪ	s	ਗ	ਝਾ	s	ਰਉ	ਬਾs	s s	s s	s	s	ਲ
ਧਧ	ਪ	ਧ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ
ਮਸ	ਤ	ਕੁ	ਅ	ਪ	ਨਾ	ਭੇs	s s	ਟs	ਦੇ	s	ਉ
ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ
ਗੁ	ਨ	ਸੁ	ਨਉ	s	ਰ	ਸਾs	s s	s s	s s	s s	s s
ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ								
s s	s s	s s	ਲs								

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਤੇ ਭਈ ਸਾਂਤਿ ਪਰਸਤ ਪਾਪ ਨਾਠੇ ॥
ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗਲਤ ਥੇ ਕਾਢੇ ਦੇ ਹਾਥੈ ॥ ੧ ॥
ਓਇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਮ ਉਨਕੀ ਰੇਨ ॥
ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਹੋਵਤ ਸੁਖੀ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਲੀਖਿਆ ਮਿਲਿਆ ਅਬ ਆਇ ॥
ਬਸਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਕੈ ਪੂਰਨ ਆਸਾਇ ॥ ੨ ॥
ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਕੇ ਪਾਏ ਸੁਖ ਥਾਨ ॥
ਦਇਆ ਕਰੀ ਸਮਰਥ ਗੁਰਿ ਬਸਿਆ ਮਨਿ ਨਾਮ ॥ ੩ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਤੂ ਟੇਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰ ॥
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ੪੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੧੩)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

ਸਥਾਈ

×			2		0		×			2		3	
ਗ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	–	ਪਧ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ
ਓ	ਏ	ਹ	ਮਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਜ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਹ	ਮ
ਧਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਪਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	–
ਉऽ	ਨऽ	ਕੀऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ਨ	ਜਿऽ	ਨऽ	ਭੇ	ਟ	ਤ	ਹੋ	ऽ
ਗਮ	ਰੇ	ਗ	ਪ	–	–	–	ਗਮ	ਪਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਮ	ਰੇ
ਵऽ	ਤ	ਸੁ	ਖੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜੀऽ	ऽऽ	ਅ	ਦਾ	ऽ	ऽ	ਨੁ
ਰੇਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ							
ਦੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨ							

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਗਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾ
ਮ	ਹਾ	ਤ	ਪ	ਤਿ	ਤੇ	ऽ	ਭ	ਈ	ऽ	ਸਾਂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤਿऽ
ਸਾਂਗਾਂ	ਗਾਂ	ਮਾਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਧ	ऽ	ऽ
ਪਰ	ਸ	ਤ	ਪਾ	ऽ	ऽ	ਪ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਠੇ	ऽ	ऽ	ऽ
ਪਧ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਧਪ	ਪਮ	ਪ	–	–	–
ਅੰऽ	ऽऽ	ਧ	ਕੂ	ਪ	ਮ	ਹਿ	ਗਾऽ	ਲऽ	ਤऽ	ਥੇ	ऽ	ऽ	ऽ
ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਪ	–	ਮਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾਸਾ	ਨ਼ੀ ਰੇ	ਸਾ	–
ਕਾ	ऽ	ऽ	ਢੇऽ	ऽऽ	ਦੇ	ऽ	ਹਾऽ	ऽ	ऽ	ਥੇऽ	ऽ ऽ	ऽ	ऽ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਰਿਦ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੋਖਨ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥ ੧ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥
ਕੀਰਤਨ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹਉ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟਿ ਸਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਤੂਹੈ ਤੂ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਮਲ ਜਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੭੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੧੮)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ (ਧਰੁਪਦ ਅੰਗ) — **ਚਾਰ ਤਾਲ**

ਸਥਾਈ

ਨੀ

x		0		2		0		3		4	
ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	–	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ
ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਕਾਂ	ऽ	ਆ	ਸ	ਰਾ	ऽ
ਗਮ	ਰੇ	ਗ	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਮਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ
ਪ੍ਰਭ	ਭ	ਪੁ	ਰ	ਖ	ਗੁ	ਣ	ਤਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਸੁ

	ਗ					ਪ					
ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਗਮ	ਤੇ	ਗ	ਪ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਕੀ	ਰ	ਤ	ਨ	ਨਾऽ	ਮੁ	ਸਿ	ਮ	ਰऽ	ਤ	ਰ	ਹਉ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ
ਜ	ਬ	ਲ	ਗੁ	ਘ	ਟਿ	ਸਾ	ऽ	ऽ ऽ	ऽ	ऽ	ਸੁ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	–	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਦਾ	ऽ	ਸ	ਤੇ	ਰੇ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ਬੇ	ਨ	ਤੀ	ऽ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਪਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਰਿ	ਦ	ਕ	ਰਿ	ਪ	ਰ	ਗਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੁ
ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	ਧ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ
ਤੁ	ਮ	ਰੀ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਤੇ	ਪਾ	ऽ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮ
ਗਮ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	–	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਸਾ
ਦੇऽ	ऽ	ਖ	ਨ	ਕੌ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ ऽ	ਸੁ

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੬ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੇ ਮੋਹਨ ਸ੍ਰਵਨੀ ਇਹ ਨ ਸੁਨਾਏ ॥
ਸਾਕਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਗਾਵਤ ਬੋਲਤ ਬੋਲ ਅਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੇਵਤ ਸੇਵਿ ਸੇਵਿ ਸਾਧ ਸੇਵਉ ਸਦਾ ਕਰਉ ਕਿਰਤਾਏ ॥
ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਪੁਰਖ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥
ਰਸਨਾ ਅਗਹ ਅਗਹ ਗੁਨ ਰਾਤੀ ਨੈਨ ਦਰਸ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥
ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੋਹਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ੨ ॥
ਸਭਹੂ ਤਲੇ ਤਲੈ ਸਭ ਉਪਰਿ ਏਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥
ਅਭਿਮਾਨੁ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਈ ਹਉ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ੩ ॥
ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਨਹ ਤੁਲੀਐ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਕਿਰਪਾਏ ॥
ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੮੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੨੦)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ							
		ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਧ	ਪ	ਧ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਪ	ਨੀਧ	ਨੀ
		ਮੇ	ਰੇ	ਮੋ	ऽ	ਹ	ਨ	ਸੁ	ਵ	ਨੀ	ऽ	ਇ	ਹ	ਨऽ	ਸੁ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਧ	ਪ	ਧ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਪ	ਨੀਧ	ਨੀ
ਨਾ	ਏ	ਮੇ	ਰੇ	ਮੋ	ऽ	ਹ	ਨ	ਸੁ	ਵ	ਨੀ	ऽ	ਇ	ਹ	ਨऽ	ਸੁ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	–	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ
ਨਾ	ऽ	ਏ	ऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਕऽ	ਤ	ਗੀ	ऽ	ਤ	ਨਾ	ऽ	ਦ	ਧੁ	ਨਿ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਗ	–	ਮ	ਰੇ	(ਪ)ਗ	ਪਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ
ਗਾ	ऽ	ਵ	ਤ	ਬੋ	ऽ	ਲ	ਤ	ਬੋ	ऽ	ਲऽ	ਅ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ														
ਏऽ	ऽऽ														
ਅੰਤਰਾ				ਧ	–	ਧ	ਪ	ਨੀ	–	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਸੇ	ऽ	ਵ	ਤ	ਸੇ	ऽ	ਵਿ	ਸੇ	ऽ	ਵਿ	ਸਾ	ਧ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਗਂ	–	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ
ਸੇ	ऽ	ਵਉ	ऽ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਕ	ਰਉ	ऽ	ਕਿ	ਰ	ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧ	ਧ	ਪ	–	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗਂਮ	ਧ	ਧ	ਧ	–	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ
ਏ	ऽ	ऽ	ऽ	ਅ	ਭੇ	ऽ	ਦਾऽ	ऽ	ਨੁ	ਪਾ	ऽ	ਵਉ	ऽऽ	ਪੁਰ	ਖ

ਗ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਸਾਸਾ	ਸੰ	–	ਗੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ
ਦਾ	ਃ	ਤੇ	ਮਿਲਿ	ਸੰ	ਃ	ਗ	ਤਿ	ਹ	ਰਿ	ਗੁ	ਣ	ਗਾਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ														
ਏਃ	ਃਃ														

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥
ਨਮਸਕਾਰ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਉ ਬਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੈ ॥
ਸੂਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਝਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰੈ ॥ ੧ ॥
ਤੂ ਮੇਰੀ ਓਟ ਬਲ ਬੁਧਿ ਧਨੁ ਤੁਮਹੀ ਤੁਮਹਿ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥
ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਹਮਰੈ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਚਰਨਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੮੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੨੦)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ
				ਪ੍ਰਃ	ਭਃ	ਜੀਃ	ਃਃ	ਤੂਃ	ਃਃ	ਮੇਃ	ਰੇਃ	ਪ੍ਰਾ	ਃ	ਨ	ਅ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ
ਧਾ	ਃ	ਰੈ	ਃ	ਨਃ	ਮ	ਸ	ਕਾ	ਃ	ਰ	ਡੰ	ਃ	ਡਉ	ਃਃ	ਃ	ਤਿ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੰਰੇਂ
ਬੰ	ਦ	ਨਾ	ਃ	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਬਾ	ਃ	ਰ	ਜਾ	ਉ	ਬਾਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ												
ਰੈਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ												

ਅੰਤਰਾ				ਪ	-	ਧ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਊ	ऽ	ਠ	ਤ	ਬੈ	ऽ		ਤ	ਸੋ	ऽ	ਵ	ਤ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਜਾ	ऽ	ਗ	ਤ	ਇ	ਹੁऽ	ਮ	ਨੁ	ਤੁ	ਝ	ਹਿ	ਚਿ	ਤਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	-	ਧ	ਪ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ
ਰੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੂऽ	ऽऽ	ਖ	ਦੂ	ऽ	ਖ	ਇ	ਸੁ	ਮऽ	ਨऽ	ਕੀ	ऽ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਪਧ	ਨੀਰੇਂ
ਬਿ	ਰ	ਥਾ	ऽ	ਤੁ	ਝ	ਹੀ	ऽ	ਆ	ऽ	ਗੈ	ऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ												
ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਤ ॥
ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਧੁਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤ ॥ ੧ ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤ ॥
ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੮੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੨੦)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ			ਰੇ	ਗਮ	ਪਮ	ਗ	ਰੇ	-	ਗਮ	ਪ	ਪ	ਮਗ	ਮਰੇ	-ਸਾ	-ਰੇ
			ਸੰ	ਤऽ	ਨऽ	ਕੈ	ऽ	ऽ	ਸੁਨੀ	ਅ	ਤ	ਪ੍ਰऽ	ਭऽ	ऽਕੀ	ऽऽ

ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਬਾ	ऽ	ਤ	ਕ	ਥਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਕੀ	ਰ	ਤ	ਨੁ	ਆऽ	ਨੰ	ਦ	ਮੰ
ਧ਼	ਧ਼	ਪ਼	ਪ਼	ਗ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਪ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ
ਗ	ਲ	ਧੁ	ਨਿ	ਪ੍ਰ	ਰਿ	ਰ	ਹੀ	ਦਿਨ	ਮੁ	ਅऽ	ਰੁ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ													
ऽऽ	ऽऽ	ਤਿऽ													

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਅ	ਪ	ਨੇ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭਿ	ਕੀ	ऽ	ਨੇ	ऽ
ਧ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਨਾ	ਮ	ਅ	ਪੁ	ਨੇ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ਕੀऽ	ऽऽ	ਨੀ	ऽ	ਦਾ	ऽ	ऽ	ਤਿ
ਪ	–	ਧ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਗਰੇ	ਮ	ਗ	–
ਆ	ऽ	ਠ	ਪ	ਹ	ਰ	ਗੁ	ਨ	ਗਾऽ	ऽऽ	ਵ	ਤ	ਪ੍ਰਭ	ਭ	ਕੇ	ऽ
ਗਮ	ਪ	ਗ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਧ	ਧ	–	ਨੀਨੀ	ਧਨੀ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ
ਕਾऽ	ऽ	ਮ	ਕੋ	ऽ	ਧ	ਇ	ਸੁ	ਤ	ਨ	ਤੇ	ऽ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨੀਧ	ਪਮ	ਗਰੇ													
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ													

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਰਾਖਿ ਲਈ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਨੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਗਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਿਵਰੇ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਬੈਰਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਜਪਿਆ ਜਾਪੁ ॥
ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਈ ਬੇਚਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੧ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਤਾਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਜਾਤੇ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੯੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੨੩-੨੪)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਗ	ਰੇ	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਗ	ਰੇ
				ਗੁ	ਰਿ	ਪੂਃ	ਃ	ਰੈ	ਃ	ਮੇ	ਰੀ	ਰਾ	ਃ	ਖਿ	ਲ
ਗ	–	–	–	ਗ	–	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ
ਈ	ਃ	ਃ	ਃ	ਅੰ	ਃ	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਨਾ	ਃ	ਮੁ	ਰਿ	ਦੈ	ਃ	ਮ	ਹਿ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ
ਦੀ	ਃ	ਨੋ	ਃ	ਜ	ਨ	ਮ	ਜ	ਨ	ਮ	ਕੀ	ਃ	ਮੇਃ	ਃਃ	ਲੁ	ਗ
ਮ	ਗ	ਰੇ	–												
ਈ	ਃ	ਃ	ਃ												
ਅੰਤਰਾ				ਪ	ਪ	ਪ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–
				ਨਿ	ਵ	ਰੇ	ਃ	ਦੂ	ਃ	ਤ	ਦੁ	ਃ	ਸਃ	ਬੈ	ਃ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ
ਰਾ	ਃ	ਈ	ਃ	ਗੁ	ਰ	ਪੂ	ਃ	ਰੇ	ਃ	ਕਾ	ਃ	ਜਃ	ਪਿਃ	ਆਃ	ਃਃ
ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	ਪ	–	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ
ਜਾ	ਃ	ਃ	ਪੁ	ਕ	ਹਾ	ਃ	ਕ	ਰੈਃ	ਃਃ	ਕੋ	ਃ	ਈਃ	ਃਃ	ਃ	ਬੇ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਚਾ	ਃ	ਰਾ	ਃ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮੇ	ਃ	ਰਾ	ਃ	ਕਾ	ਃ	ਬ	ਡ	ਪ	ਰ
ਸਾਂਸਾਂ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇ												
ਤਾਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਪੁ												

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਧੀਰਉ ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਰੰਗਾ ॥
ਤੁਹੀ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂ ਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੇ ਠਾਕੁਰ ਨੀਚ ਕੀਟ ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜੰਗਾ ॥
ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੈ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੀ ਦਾਨੁ ਮੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੧੦੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੨੪)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਰੇ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ
						ਧੀ	ਰਉ	ਦੇऽ	ऽऽ	ਖਿ	ਤੁ	ਮ੍ਹਾ	ऽ	ਰੈ	ऽ
ਪ	–	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ
ਰੰ	ऽ	ਗਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਧੀ	ਰਉ	ਦੇऽ	ऽऽ	ਖਿ	ਤੁ	ਮ੍ਹ	ऽ	ਰੈ	ऽ
ਪ	–	ਪ	–	ਸਾ	–	ਮ	ਗ	ਪ	–	ਨੀਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਰੰ	ऽ	ਗਾ	ऽ	ਤੂ	ऽ	ਹੀ	ऽ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀऽ	ऽ	ਅੰ	ऽ	ਤ	ਰ
ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਜਾऽ	ऽऽ	ਮੀऽ	ऽ	ਤੂ	ऽ	ਹੀ	ऽ	ਵ	ਸ	ਹਿ	ਸਾ	ऽ	ਧ	ਕੈ	ऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ										
ਸੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਗਾऽ	ऽऽ										
		ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–
				ਖਿ	ਨ	ਮ	ਹਿ	ਥਾ	ऽ	ਪਿ	ਨਿ	ਵਾ	ऽ	ਜੇ	ऽ
ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	–	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ
ਠਾऽ	ऽऽ	ਕੁऽ	ਰ	ਨੀ	ऽ	ਚ	ਕੀ	ऽ	ਟ	ਤੇ	ऽ	ਕऽ	ਰऽ	ਹਿऽ	ਰਾऽ

ਧ	ਧ	ਪ	–	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ
ਜੰ	ऽ	ਗਾ	ऽ	ਕऽ	ਬऽ	ਹੂ	ਨ	ਬਿऽ	ਸऽ	ਰੈ	ऽ	ਹੀऽ	ਏऽ	ऽ	ਮੇ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਸਾਂ
ਰੇ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਨ	ਕ	ਦਾ	ऽ	ਸ	ਇ	ਹੀ	ऽ	ਦਾ	ਨੁ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ										
ਮੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਗਾऽ	ऽऽ										

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਦੋਖ ਨਸੇ ॥
ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗੋਚਰ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥
ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਰੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ੨ ॥
ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਨੁ ਜਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੧੦੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੨੯)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	–	ਪ	ਪ
								ਦ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਦੇ	ऽ	ਖ	ਤ
ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਗਰੇ	ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਦੋऽ	ऽऽ	ਖ	ਨ	ਸੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕ	ਬऽ	ਹੁऽ	ਨऽ	ਹੋ	ऽ	ਵਹੁ	ऽ
ਧ̣	ਨੀ̣	ਰੇ	ਸਾ	ਧ̣	ਧ̣	ਪ̣	ਪ̣	ਗ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਪ	ਨੀਧ	ਨੀ
ਦ੍ਰਿ	ऽ	ਸਟਿ	ਅ	ਗੋ	ऽ	ਚ	ਰ	ਜੀ	ਅ	ਕੈ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਗਿऽ	ਬ
ਸਾਂਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਗ								
ਸऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਅੰਤਰਾ									ਪ	–	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ
									ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਤ	ਮ	ਪ੍ਰਾ	ऽ	ਨ	ਅ
	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਗਾਂ	ਗਾਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
	ਧਾ	ऽ	ऽ	ਰ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ	ਪੂ	ऽ	ਰਿ	ਰ	ਹੇ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ
	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	–	ਪ	–								
	ਅੰऽ	ऽऽ	ਤऽ	ਰऽ	ਜਾ	ऽ	ਮੀ	ऽ								

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਮੂ ਲਾਲਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੋਰੀ ਨ ਤੂਟੈ ਛੋਰੀ ਨ ਛੂਟੈ ਐਸੀ ਮਾਧੋ ਖਿੰਚ ਤਨੀ ॥ ੧ ॥
ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ॥ ੨ ॥
ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਕਉ ਅਕਥ ਕਥਾ ਜਾ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥ ੩ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਅਪਨੀ ॥ ੪ । ੨੮ ॥ ੧੧੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੨੧)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

	×				2				0				3			
ਸਥਾਈ									ਗ	ਮ	ਧ	–	ਪ	ਪ	ਪ	–
									ਮੂ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਲ	ਨ	ਸਿਉ	ऽ
	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗਮ	ਰੇਗ								
	ਪ੍ਰੀ	ऽ	ਤਿ	ਬ	ਨੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								
ਮਾਝਾ									ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ
									ਤੋ	ऽ	ਰੀ	ਨ	ਤੂ	ऽ	ਟੈ	ऽ
	ਗ	–	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਂ	–	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ
	ਛੋ	ऽ	ਰੀ	ਨ	ਛੂ	ऽ	ਟੈ	ऽ	ਐ	ऽ	ਸੀ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਧੋ	ऽ
	ਸਾਂ	–	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਗਮ	ਰੇਗ								
	ਖਿੰ	ऽ	ਚ	ਤ	ਨੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								
ਅੰਤਰਾ									ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ
									ਦਿ	ਨ	ਸੁ	ਰੈ	ऽ	ਨਿ	ਮ	ਨ

ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਮਾ	ऽ	ਹਿ	ਬ	ਸ	ਤ	ਹੈ	ऽ	ਤੂ	ऽ	ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਧਗ	ਗਮ	ਰੇਗ								
ਪ੍ਰ	ਭ	ਅ	ਪ	ਨੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੮ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥
ਈਘੈ ਨਿਰਗੁਨ ਊਘੈ ਸਰਗੁਨ ਕੇਲ ਕਰਤ ਬਿਚਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪਿ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਬਸੇਰਾ ॥
ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਇਆ ਕਹ ਕਹ ਠਾਕੁਰ ਕਹ ਕਹ ਚੇਰਾ ॥ ੧ ॥
ਕਾ ਕਉ ਦੁਰਾਉ ਕਾ ਸਿਉ ਬਲਬੰਚਾ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਨੇਰਾ ॥
ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ ਨਹੀ ਅਨ ਹੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੧੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੨੧)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		–	ਗਪਧਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ
												ऽ	ਮੈऽऽऽ	ऽ	ਨਾ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਗ	ਮ
ਹੀऽ	ऽऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਸऽ	ਭੁऽ	ਕਿ	ਛੁ	ਤੇ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਈ	ऽ	ਘੈ
ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਧਨ਼ੀ	ਸਾਰੇ	ਸਾਨ਼ੀ	ਸਾ	ਧ਼	ਧ਼	ਪ਼	ਪ਼	–	ਗ	ਮ	ਰੇ
ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਨ	ਊऽ	ऽऽ	ਘੈऽ	ऽ	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਨ	ऽ	ਕੇ	ਲ	ਕ
ਗ	ਪ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਗ			
ਰ	ਤ	ਬਿऽ	ਚਿ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ	ਮੇऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ			

									ਅੰਤਰਾ			–	ਗ	ਪ	ਪ
												ऽ	ਨ	ਗਰ	ਮਹਿ
ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਮਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਗਾਂ	ਗਾਂ	ਮਾਂ
ਆ	ऽ	ਪਿ	ਬਾ	ਹ	ਰਿ	ਫੁ	ਨਿ	ਆऽ	ऽऽ	ਪ	ਨ	ऽ	ਪ੍ਰਭ	ਮੇ	ऽ
ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	–	–	ਗ	ਪ	ਪ
ਰੇ	ऽ	ਕੌ	ऽ	ਸऽ	ਰਾऽ	ਲऽ	ਬऽ	ਸੇ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਆ	ਪੇ	ਹੀ
ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ
ਰਾऽ	ऽऽ	ਜ	ਨੁ	ਆऽ	ऽऽ	ਪੇ	ਹੀ	ਰਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ऽ	ਕਹ	ਕ	ਹ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਗਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ			
ਠਾ	ऽ	ਕੁ	ਰ	ਕऽ	ਹऽ	ਕ	ਹ	ਕੇऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ			

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਖੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੈ ਸਾਥ ॥
ਤੂ ਹਮਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਮੋਹਨੁ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰੰਕ ਤੇ ਰਾਉ ਕਰਤ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥
ਜਲਤ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਨ ਆਪਿ ਉਧਾਰੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਦੇ ਰਾਖੇ ਹਾਥ ॥
ਸੀਤਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸ੍ਰਮ ਸਗਲੇ ਲਾਥ ॥
ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੨੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੨੮–੨੯)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਗ	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ
												ऽ	ਖੁऽ	ऽऽ	ਸ

ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਗ	ਮ
ਦਾਸ	ਸ ਸ	ਪੁ	ਭ	ਅਸ	ਪਸ	ਨੇ	ਸ	ਸਾ	ਸ	ਬ	ਸ	ਤ	ਸ	ਹ	ਮ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਪਗ	ਪਸ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ
ਰੋ	ਸ	ਪ੍ਰੀ	ਸ	ਤਸ	ਮ	ਮਸ	ਨ	ਮੋਸ	ਸ ਸ	ਹਸ	ਨੁ	ਤੁ	ਝ	ਬਿ	ਨੁ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ					
ਜੀ	ਸ	ਵ	ਨੁ	ਸ	ਗ	ਲ	ਅ	ਕਾ	ਸ	ਥ					
											ਅੰਤਰਾ	ਪ	–	ਨੀਧ	ਨੀ
												ਰੰ	ਸ	ਕਸ	ਤੇ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਾਂਰੇਂ	ਗਾਂ	ਮਂ
ਰਾ	ਸ	ਉ	ਕ	ਰ	ਤ	ਖਿ	ਨ	ਭੀ	ਸ	ਤ	ਰਿ	ਪ੍ਰ	ਭੁਸ	ਮ	ਸ
ਰੇਂ	–	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰੇ
ਰੋ	ਸ	ਸ	ਅ	ਨਾਸ	ਸ ਸ	ਥਸ	ਕੋਸ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਥ	ਜ	ਲ	ਤ	ਅ
ਗਗ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਪਗ	ਪ	ਨੀਧ	ਨੀ
ਗਨਿ	ਮਹਿ	ਜ	ਨ	ਆ	ਸ	ਪਿ	ਉ	ਧਾ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਕਸ	ਰਿ	ਅਸ	ਪੁ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਗਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ					
ਨੇ	ਸ	ਦੇ	ਸ	ਰਾਸ	ਸ ਸ	ਖੇਸ	ਸ ਸ	ਹਾਸ	ਸ ਸ	ਥਸ					

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੯ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਪਹਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਏ ਤਬ ਤੇ ਦੋਖ ਗਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਘਰੁ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਸਾਧਹ ਸਰਨ ਪਏ ॥
ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਾਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਨ ਤੇ ਰੋਗ ਖਏ ॥ ੧ ॥

ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ਅਗਿਆਨੀ ਰਾਖੇ ਧਾਰਿ ਦਏ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਆਵਨ ਜਾਨ ਰਹੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੨੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੨੯)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਧ	ਪ	–	ਗਮ	ਰੇ	ਮਮ	ਪਪ	ਮ
								ਆ	ਪਹਿ	ਸ	ਮੇਸ	ਸ	ਲਿਸ	ਸਸ	ਲ
ਗ	–	–	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਏ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਜ	ਬ	ਤੇ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨਿ	ਤੁ
ਨੀਸਾ	ਰੇਰੇ	ਸਾਨੀ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਰੇਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਪ	ਪ	–	ਪਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਮਾਸ	ਸਸ	ਰੀਸ	ਸ	ਆਸ	ਸਸ	ਏ	ਸ	ਤ	ਬ	ਤੇ	ਸ	ਢੋਸ	ਸਸ	ਖ	ਗ
ਸਾਂਰੇ	ਨੀਸਾਂ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ								
ਏਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ								
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਤ	ਜਿ	ਅ	ਭਿ	ਮਾਸ	ਨੁਸ	ਅ	ਰੁ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ	ਗਂਮਂ	ਪਂਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਚਿੰ	ਸ	ਤ	ਬਿ	ਰਾ	ਸ	ਨੀ	ਸ	ਸਾ	ਸਸ	ਧਸ	ਹਾਸ	ਸ	ਰ	ਨ	ਪ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	–	ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਧ	–	ਪ	ਪ
ਏਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਜ	ਪਿ	ਜ	ਪਿ	ਨਾ	ਸ	ਮੁ	ਤੁ
ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ
ਮ੍ਹਾਸ	ਸਸ	ਰੇ	ਸ	ਪ੍ਰੀ	ਸ	ਤ	ਮ	ਤ	ਨ	ਤੇ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਗ	ਖ

ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ   ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਗ ਰੇਸਾ

ਏਡ ऽऽ ऽऽ ऽऽ   ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਜੀਵਉ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ ॥
ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਬ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੀਰ ਗਈ ਬਾਧੀ ਮਨਿ ਧੀਰਾ ਮੋਹਿਓ ਅਨਦ ਧੁਨੀ ॥
ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਖਿਨੀ ॥ ੧ ॥
ਅਨਿਕ ਭਗਤਿ ਅਨਿਕ ਜਨ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਿਕ ਮੁਨੀ ॥
ਅੰਧੁਲੇ ਟਿਕ ਨਿਰਧਨ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੨੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੨੯–੩੦)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ **ਤਿਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			ਗਮ	ਰੇਗ	–	ਪ	–	ਨੀ	ਧ	ਨੀ
								ਜੀऽ	ਵਉ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ऽ	ਸੁ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–	ਧ	ਪ	ਧ	ਗ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਨੀऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜਉ	ऽऽ	ਸੁ	ਪ੍ਰ	ਸੰ	ऽ	ਨ	ਭ
ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	-	ਸਾ	ਮ	ਮ	ਗ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ
ਏऽ	ऽऽ	ਗੁ	ਰ	ਪੂ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਤ	ਬ	ਮੇ	ਰੀ	ਆ	ऽ	ਸ	ਪੁ

ਸਾਂਸਾਂ ਗਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਧਨੀ   ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਗ ਰੇਸਾ

ਨੀऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ   ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਅੰਤਰਾ	–	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	–
	ऽ	ਪੀ	ਰ	ਗ	ਈ	ऽ	ਬਾ	ऽ

ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਧੀ	ऽ	ਮ	ਨ	ਧੀऽ	ऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਮੋ	ऽऽ	ਹਿਓ	ऽ	ਅ	ਲ	ਦ	ਧੁ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	–	ਧ	ਗ	ਮ	ਰੇ
ਨੀऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਉ	ਪ	ਜਿਉ	ऽ	ਚਾ	ऽ	ਉ	ਮਿ
ਗ	ਮ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ
ਲ	ਨ	ਧੁ	ਭ	ਪ੍ਰੀ	ऽ	ਤ	ਮ	ਰ	ਹ	ਨੁ	ਨ	ਜਾ	ऽ	ਇ	ਖਿ
ਸਾਂਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ								
ਨੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਰੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੈ ਵਡੈ ਭਾਗੈ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਪੂਰਨ ਪਤੇ ॥
ਸਹਜੇ ਸਮਾਈਐ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਦੇਹੁ ਸਖੀਏ ਮੋਹਿ ਮਤੇ ॥
ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਠਾਢੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਵਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਇਆ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹੁ ਮੋਹਿ ਲੜਿ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੪੫)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ
								ਮਂ	ऽ	ਗ	ਲ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਜੁ	ਭਇ
ਗ	–	ਮਰੇ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਪ
ਆ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਅ	ਪ	ਨਾ	ऽ	ਗਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ

ਗਮ	ਰੇਗ	–	–	–	–	–	ਗ	ਗ	ਪ	ਪ	–	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ
ਰਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ	ਅ	ਬਿ	ਨਾ	ऽ	ਸੀ	ऽ	ਵ	ਰ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ
ਸੁ	ਣਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ	ਨਿ	ਉ	ਪ	ਜਿਆ	ऽ	ਚਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ								
ਰਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ								
							ਅੰਤਰਾ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–
								ਮ	ਨਿ	ਪ੍ਰੀ	ਤਿ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਗੀ	ऽ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਾਂ	ਗਾਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾ	–
ऽ	ਵ	ਡੇ	ऽ	ਭਾऽ	ऽऽ	ਗੀऽ	ऽऽ	ਕ	ਬ	ਮਿ	ਲੀ	ਐ	ऽ	ऽ	ऽ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	–	ਪ	–
ਪ੍ਰੂऽ	ऽऽ	ਰ	ਨ	ਪ	ਤੇ	ऽ	ऽ	ਸ	ਹ	ਜ	ਸ	ਮਾ	ऽ	ਈਐ	ऽ
ਮਗ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ
ਗੀऽ	ऽऽ	ਵਿੰ	ਦੁ	ਪਾ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ਦੇ	ऽ	ਹੁ	ऽ	ਸ	ਖੀ	ਏऽ	ऽऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ								
ਮੋऽ	ऽऽ	ਹਿऽ	ਮऽ	ਤੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਬਿਲਾਵਲੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਮਿਲੇ ਜਲਕਾ ਜਲੁ ਹੂਆ ਰਾਮ ॥
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੀ ਸੰਪੂਰਨੁ ਥੀਆ ਰਾਮ ॥
ਬ੍ਰਹਮੁ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥
ਆਤਮ ਪਸਾਰਾ ਕਰਣਹਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥

ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੪੬)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਗ	–	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਪ	ਨੀਧ	ਨੀ
								ਸੂ	ऽ	ਰ	ਜ	ਕਿ	ਰ	ਨਿऽ	ਮਿ
ਸਾਂ	–	–	–	–	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਮ
ਲੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜ	ਲ	ਕਾऽ	ऽऽ	ਜ	ਲੁ	ਹੁ	ऽ	ਆऽ	ऽऽ
ਗ	–	–	–	–	–	–	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	–	ਪ	ਮ	ਗਰੇ	ਮ
ਰਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ	ਜੋ	ऽ	ਤੀ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਤਿऽ	ਰ
ਗ	–	–	–	–	–	–	ਗ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਰੇ
ਲੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੰ	ਪੂऽ	ऽऽ	ਰ	ਨੁ	ਥੀ	ऽ	ਆ	ऽ
ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ	–	–	–	–	–	ਸਾ								
ਰਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮ								
						ਅੰਤਰਾ		–	ਪ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਠੀ	ਧ
								ऽ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮੁ	ਦੀऽ	ऽऽ	ਸੈ	ऽ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	ਗਾਂ	–	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮੁ	ਸੁ	ਣੀ	ਐਂऽ	ऽऽ	ऽ	ਏ	ऽ	ਕੁ	ਏ	ऽ	ਕੁ	ਵ

ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	—	—	ਗ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ
ਖਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਣੀ	ਐ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਆ	ਤਮ	ਪ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਰਾ	ऽ
—	ਗਰੇ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	—	—	ਸਾਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ
ऽ	ਕऽ	ਰ	ਣ	ਹਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਬਿ	ਨਾ	ऽ	ਨ	ਹੀ
ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ								
ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਣੀऽ	ਐ	ऽ	ऽ	ऽ								

ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਖੀ ਆਉ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਉ ਸਖੀ ਅਸੀ ਪਿਰ ਕਾ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ॥
ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਮਤੁ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਵਹ ॥
ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸੇਵਿ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥
ਲਗੁ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਗਲ ਦੁਰਤ ਬਿਖੰਡਨੋ ॥
ਹੋਇ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਬਹੁੜਿ ਬਿਧੀ ਨ ਧਾਵਾ ॥
ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਤਾਮਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਾਂ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੪੧)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

×			2		3		×			0		4	
										ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਸਾ
												ਸ	ਖੀ
ਸ	ਗ	ਰੇ	ਗ	—	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗ	—	ਪ	ਪ
ਆ	ਉ	ਸ	ਖੀ	ऽ	ਵऽ	ਸਿऽ	ਆ	ਉ	ਸ	ਖੀ	ऽ	ਅ	ਸੀ
ਪਂ	ਨੀ	ਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	—	ਪ	ਪ
ਪਿ	ਰ	ਕਾ	ਮੰऽ	ऽऽ	ਗ਼ऽ	ਲ	ਗਾ	ऽ	ऽ	ਵਹ	ऽ	ਅ	ਸੀ

ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਗ	–	ਮ	ਰੇ	–	ਗ	ਪ
ਪਿ	ਰ	ਕਾ	ਮੰऽ	ऽऽ	ਗ	ਲੁ	ਗਾ	ऽ	ऽ	ਵਹ	ऽ	ਤ	ਜਿ
ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਗ	ਪ
ਮਾऽ	ऽਨੁ	ਸ	ਖੀ	ऽ	ਤ	ਜਿ	ਮਾऽ	ऽਨੁ	ਸ	ਖੀ	ऽ	ਮ	ਤ
ਪ	ਨੀ	ਧ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	–	ਪ	ਪ
ਆ	ਪ	ਣੇ	ਪ੍ਰੀऽ	ऽऽ	ਤऽ	ਮ	ਭਾ	ऽ	ऽ	ਵਹ	ऽ	ਮ	ਤ
ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਗ	–	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਆ	ਪ	ਣੇ	ਪ੍ਰੀऽ	ऽऽ	ਤ	ਮ	ਭਾ	ऽ	ऽ	ਵਹ	ऽ	ਸ	ਖੀ
										ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ
												ਤ	ਜਿ
ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–
ਮਾऽ	ऽऽ	ਨੁ	ਮੋ	ऽ	ਹੁ	ਬਿ	ਕਾऽ	ऽ	ਰੁ	ਦੂ	ऽ	ਜਾ	ऽ
ਗਂ	–	ਸਂ	ਰੇਂ	–	ਸਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ
ਸੇ	ऽ	ਵਿ	ਏ	ऽ	ਕ	ਨਿ	ਰੰऽ	ऽऽ	ਜ	ਨੋ	ऽ	ਲ	ਗੁ
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ
ਚ	ਰ	ਣ	ਸ	ਰ	ਣ	ਦਇ	ਆ	ऽ	ਲ	ਪ੍ਰੀऽ	ऽऽ	ਤऽ	ਮ
ਧ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਸ	ਗ	ਲ	ਦੂ	ਰ	ਤ	ਬਿ	ਖੰऽ	ऽऽ	ਡऽ	ਨੇ	ऽ	ਸ	ਖੀ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ॥
ਚਤੁਰਾਈ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਕਹਿ ਮੁਖਹੁ ॥

ਨਹ ਚਤੁਰਿ ਸੁਘਰਿ ਸੁਜਾਨ ਬੇਤੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ॥
ਨਹ ਰੂਪ ਧੂਪ ਨ ਨੈਣ ਬੰਕੇ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਖੁ ਤੁਹੀ ॥
ਜੈ ਜੈ ਜਇਅੰਪਹਿ ਸਗਲ ਜਾ ਕਉ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਤਿ ਮਿਨ ਲਖਹੁ ॥
ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੇਵ ਸੇਵਕੁ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਰਖਹੁ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੪੧)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

ਸਥਾਈ

×			0			×			0		
ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	–	ਧ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗਰੇ	ਗਰੇ	ਸਾ
ਮੋऽ	ਹਿऽ	ਅऽ	ਨਾ	ऽ	ਥ	ਪ੍ਰਿ	ऽ	ਅ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਥ
ਗ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	–	–
ਜਿਉ	ऽ	ਜਾ	ਨਹੁ	ऽऽ	ऽऽ	ਤਿਉ	ऽ	ਰ	ਖਹੁ	ऽ	ऽ
ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਪ	ਗ	–	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਜਿਉ	ऽ	ਜਾ	ਨਹੁ	ऽऽ	ऽ	ਤਿਉ	ऽ	ਰ	ਖਹੁ	ऽ	ऽ
ਗ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀ	ਧ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਚ	ਤੁ	ਰਾ	ਈऽ	ऽ	ऽ	ਮੋऽ	ऽऽ	ਹਿ	ਨਾ	ऽ	ਹਿ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	–	–ਪ
ਰੀऽ	ऽ	ਝਾ	ਵਉ	ऽऽ	ऽ	ਕ	ਹਿ	ਮੁ	ਖਹੁ	ऽ	ऽ
ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਰੀ	ऽ	ਝਾ	ਵਹੁ	ऽऽ	ऽ	ਕ	ਹਿ	ਮੁ	ਖਹੁ	ऽ	ऽ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਪਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਨਹ	ਚਤੁ	ਰਿ	ਸੁਘ	ਰਿS	ਸੁ	ਜਾ	S	ਨ	ਬੇ	ਤੀ	S
ਗਂ	–	ਮਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ
ਮੋ	S	ਹਿ	ਨਿਰ	ਗੁ	ਨਿ	ਗੁS	ਨੁS	ਨS	ਹੀ	S	S
ਧਧ	ਧ	ਪ	ਧ	ਗ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਧ	ਧ	ਪ	ਪ	–
ਨਹ	ਰੂ	ਪ	ਧੂ	ਪ	ਨ	ਨੈS	S S	ਣ	ਬਂ	ਕੇ	S
ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਪ	ਗਮਂ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ
ਜਾ	ਹ	ਭਾ	ਵੈS	S S	ਤਹ	ਰS	ਖੁ	ਤੁ	ਹੀS	S	S

ਬਿਲਵਲੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਮੋਹਿ ਮਛੁਲੀ ਤੁਮ ਨੀਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ॥
ਮੋਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੁਮ੍ਹ ਬੂੰਦ ਤ੍ਰਿਪਤਉ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ॥
ਮੁਖਿ ਪਰੈ ਹਰੈ ਪਿਆਸ ਮੇਰੀ ਜੀਅ ਹੀਆ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥
ਲਾਡਲੇ ਲਾਡ ਲਡਾਇ ਸਭ ਮਹਿ ਮਿਲੁ ਹਮਾਰੀ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥
ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਮਿਟੁ ਅੰਧਾਰੇ ਜਿਉ ਆਸ ਚਕਵੀ ਦਿਨੁ ਚਰੈ ॥
ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੪੧)

ਰਾਗ ਬਿਲਵਲ — **ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ**

ਸਥਾਈ

×				0				×				0			
ਸਾ	ਸਾ	ਗ	ਗ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	–	–	–	–	ਗ
ਮੋ	ਹਿ	ਮ	ਛੁ	ਲੀS	S S	ਤੁ	ਮ	ਨੀ	S	S	S	S	S	S	ਰ

ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	–	–	–	–	–	–
ਤੁ	ਝ	ਬਿ	ਨੁ	ਕਿਉ	ऽ	ऽ	ਸ	ਰੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਗਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–	ਰੇ	ਮ	ਗ	–	–	–	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਤੁऽ	ਝ	ਬਿ	ਨੁ	ਕਿਉ	ऽ	ऽ	ਸ	ਰੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਗ	ਗ	ਪ	–	ਪਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਸਾਂ	–	–	–	–	–	–	ਸਾਂ
ਮੋ	ਹਿ	ਚਾ	ऽ	ਤ੍ਰਿऽ	ਕ	ਤੁ	ਮੁ	ਬੂੰ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਦ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਨੀ	–	–	–	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ
ਤ੍ਰਿऽ	ਪ	ਤਉ	ऽ	ਮੁ	ਖਿ	ऽ	ਪ	ਰੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਗਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇਪ	ਮ	ਗ	–	–	–	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਤ੍ਰਿऽ	ਪ	ਤਉ	ऽ	ਮੁ	ਖਿ	ऽऽ	ਪ	ਰੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਧ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	–	ਪਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–
ਮੁ	ਖਿ	ਪ	ਰੈ	ਹ	ਰੈ	ऽ	ऽ	ਪਿਆ	ऽ	ऽ	ਸ	ਮੇ	ऽ	ਰੌ	ऽ
–	ਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ	ਗਂਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਧ	ਧ	ਪ	–
ऽ	ਜੀ	ऽऽ	ਅऽ	ਹੀ	ऽ	ਆ	ऽ	ऽ	ਪ੍ਰਾऽ	ऽਨ	ਪऽ	ਤੇ	ऽ	ऽ	ऽ
–	ਧ	ਗ	ਮ	ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	–
ऽ	ਲਾ	ਡ	ਲੇ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਡ	ਲ	ਡਾ	ऽ	ਏ	ऽ	ਸ	ਭ	ਮਹਿ	ऽ
–	ਗਮ	ਰੇ	ਗ	ਰੁਗੁ	ਮਧ	ਪ	–	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–
ऽ	ਮਿऽ	ਲੁ	ਹੁ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਮੀ	ऽ	ਹੋ	ऽ	ਇ	ਗ	ਤੇ	ऽ	ऽ	।

ਬਿਲਾਵਲੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ॥
ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਸਗਲਾ ਬਨੁ ਹਰਾ ॥
ਹਰ ਹਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਣਾ ॥
ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਨਾਹੁ ਬਾਲਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਣਾ ॥
ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਸੋਹੀ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਸਗਲ ਸਹਜਾ ਦੁਖੁ ਹਰਾ ॥
ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਰੰਨਾ ੮੪੧)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ **ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ**

×				2				0				3			
												ਸਥਾਈ		ਧ	ਨੀ
														ਧ	ਨਿ
ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਮ	ਧ	ਪ	–	–	–	–	ਪ	ਪ	ਧ
ਧੰS	S	ਨਿ	ਹ	ਮਾS	S S	ਰੇ	S	ਭਾ	S	S	S	S	ਗ	ਘ	ਰਿ
ਗ	ਮ	ਰੇ	–	ਰੇਗ	ਮਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	–	–	–
ਆ	S	ਇਆ	S	ਪ੍ਰਿS	ਰੁS	ਮੇ	S	ਰਾ	S	S	S	S	S	S	S
ਸਾ	–	ਰੇ	–	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗਮ	ਰੇਗ	–	–	–	–	–	ਗ
ਸੋ	S	ਹੇ	S	ਬੰS	S S	S	ਕ	ਦੁਆ	S S	S	S	S	S	S	ਰ
ਗ	ਪ	ਗਪਧਨੀ	ਸਾਂ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇ	ਮ	ਗ	–	–	–	–	–	–	–
ਸ	ਗ	ਲਾSSS	S	ਬਨ	ਹS	S	S	ਰਾ	S	S	S	S	S	S	S

ਅੰਤਰਾ

ਸਾਂ	ਧ	ਮ	ਰ	ਪ	–	ਪ	–	–	ਧ	ਗ	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–
ਹ	ਰ	ਹ	ਰਾ	ਸੁਆ	S	ਮੀ	S	S	ਸੁ	ਖ	ਹ	ਗਾ	S	ਮੀ	S

–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਗਂ	–	ਮੰਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਮੰਗਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–
ऽ	ਅ	ਨ	ਦ	ਮੰ	ऽ	ਗ	ਲ	ऽ	ਰऽ	ਸੁऽ	ਘऽ	ਣਾ	ऽ	ऽ	ऽ
–	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਧ	ਪ	ਰੇ	ਗ	ਪ	ਮ	–
ऽ	ਨ	ਵ	ਲ	ਨ	ਵ	ਤ	ਨ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਹੁ	ਬਾ	ऽ	ਲਾ	ऽ
–	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਮਧ	ਪਧ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–
ऽ	ਕ	ਵ	ਨ	ਰ	ਸ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਗੁ	ਨ	ਭ	ਣਾ	ऽ	ऽ	ऽ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲ ੫ ਛੰਤ ਮੰਗਲ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੁੰਦਰ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪੀਉ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟਿਐ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਹੋਤ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੪੧-੪੮)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ — **ਮੰਗਲ ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਧ	ਪ	ਮ	–	ਗ
											ਸੁੰ	ऽ	ਦ	ऽ	ਰ
ਮ	–	ਮ	ਮ	ਗਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	–	ਨ਼ੀ
ਸਾਂ	ऽ	ਤਿ	ਦਇ	ਆऽ	ऽ	ऽ	ਲ	ਪ੍ਰ	ऽ	ਭ	ਸ	ਰ	ਬ	ऽ	ਸੁ
ਸਾਂਗ	ਮਮ	ਮ	ਮ	ਗਮ	ਧਨੀ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਮ					
ਖਾऽ	ऽऽ	ਨਿ	ਧਿ	ਪੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽऽ	ऽ					
								ਅੰਤਰਾ			ਗ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ
											ਸੁ	ऽ	ਖऽ	ऽऽ	ਸਾ

ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਗ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ
ਗ	ਰ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਭੇ	ऽ	ऽ	ਟਿ	ਐ	ऽ	ऽ	ਸੁ	ऽ	ਖੁऽ	ऽऽ	ਸਾ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ
ਗ	ਰ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਭੇ	ਟਿ	ਐ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਨ	ਕ	ਸੁ	ਖੀ	ऽ	ਹੋ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਗਮ	ਧਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਸਾ					
ऽ	ਤ	ਇ	ਹੁ	ਜੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽऽ	ऽऽ					

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਮੰਗਲ

ਬਿਲਾਵਲ ਮੰਗਲ ਰਾਗ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਕ ਅਪ੍ਰਸਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਮਧਕਾਲ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਖੂਬ ਪ੍ਰਚਾਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰੰਤੂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੀਰਤਨਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਓਪਰਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੰਨਾ 844 ਤੇ – "ਛੰਤ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਮੰਗਲ" ਅਤੇ ਪੰਨਾ 847 ਤੇ "ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਮੰਗਲ" ਅੰਕਿਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬਿਲਾਵਲੁ ਰਾਗੁ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੰਨਾ 845 ਤੇ ਇਕ ਛੰਤ ਉਪਲੱਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਆਰੰਭ ਹੈ "ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮ" ॥ ਇਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਛੰਤ ਦਾ ਆਰੰਭ ਵੀ "ਮੰਗਲ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਫੇਰ ਵੀ ਮੰਗਲ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੰਗਲ ਸੰਕੇਤ, ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਇਸ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਅਧਿਐਨ ਵਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਮੰਗਲ ਦਾ ਅਰਥ "ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਗੀਤ" ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਿਲਾਵਲੁ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਵੀ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਕਈ ਤੁਕਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਕਾਵ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ "ਬਿਲਾਵਲੁ ਤਬਹੀ ਕੀਜੀਐ ਜਬ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਨਾਮੁ ॥" ਜਾਂ "ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ (ਸਲੋਕ ਮ: 3 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ 849)

ਡਾ. ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ "ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਇਕ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹੋਰ ਰਾਗਣੀ ਸੰਕੀਰਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਥੇ ਸਿਰ ਲੇਖ ਵਿਚ ਸੂਚਨਾ ਦਿਤੀ ਹੈ ਜੈ ਹਾਕੁ ਮੰਗਲ, ਦੱਖਣੀ, ਮਾਲਵਾ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥"

(ਪੁਸਤਕਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਪਰ ਹੁਣ ਤਕ ਮਿਲੀ ਖੋਜ ਪੰਨਾ 32)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ ਹੋਰ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਮੰਗਲ ਜਾਂ ਮੰਗਲਨ ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲਾ ਰਾਗ ਰੂਪ ਹੈ। ਮੰਗਲਨ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ "ਸ੍ਰੀ ਸਰਬ ਲੋਹ ਗ੍ਰੰਥ" ਦੇ ਪੰਨਾ 432-33 ਤੇ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਚਾਰ ਬਿਸ਼ਨ ਪਦ ਅੰਕਿਤ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਲੜੀਵਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ :—

(ੳ) ਬਿਸ਼ਨੁ ਪਦੁ ਰਾਗ ਮੰਗਲਨ, (ਅ) ਬਿਸ਼ਨ ਪਦੁ ਮੰਗਲਮ, (ੲ) ਬਿਸਨ ਪਦ ਮੰਗਲਨ ਅਤੇ (ਸ) ਬਿਸਨੁ ਪਦ ਮੰਗਲਨ।' (ਪੋਥੀ ਭਾਗ ਤੀਜਾ)

ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੁਸਤਕ ॥ ਸਵਰਤਾਲ - ਸਮੂਹ "ਦੇ ਪੰਨਾ 113 ਤੇ ਬਿਲਾਵਲ ਦੇ 15 ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੰਗਲ ਬਿਲਾਵਲ" ਵੀ ਹੈ।

ਸੋ, ਉਪਰੋਕਤਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗਲ ਜਾਂ ਮੰਗਲਨ ਰਾਗ

ਮਧ ਕਾਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਆਰੂੜ੍ਹ ਸੀ । ਵਿਧੀ ਪੂਰਬਕ ਸਿਖਿਆ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਣ ਅਤੇ ਸੁਰਲਿਪੀ ਦੇ ਅਭਾਵ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਅਨੇਕ ਰਾਗ ਅਜ ਸਾਥੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ।

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਗਲ ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਬਿਲਾਵਲ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਬਿਲਾਵਲ ਨਾਲ ਸੰਮਲਿਤ ਕਰਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਗਾਇਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਬਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਉਸਤਾਦਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੇ-ਬਸੀਨੇ ਮਿਲੀ ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ।

ਬਿਲਾਵਲ ਮੰਗਲ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਭ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਸ਼ੜਜ ਸੰਵਾਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਵਕਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ ਸ਼ਾਡਵ - ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਗ, ਮ ਰੇ ਸਾ, ਗ ਮ ਧ ਨੀਸਾ ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਧ ਮ, ਪ ਗ, ਮ ਰੇ, ਸਾ ।

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਗ ਮ ਧ ਪ ਮ, ਪ ਗ, ਮ ਰੇ, ਸਾ ।

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਮੰਗਲ

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾਂ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਸਾਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀਸਾ, ਸਾ ਗ, ਮ ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਰੇ ਸਾਨ਼ੀ ਧ਼ਨ਼ੀ ਸਾਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼ ਮ਼. ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼ ਮ਼, ਪ਼ਗ਼, ਮ਼ਰੇ, ਗ਼ਮ਼ਧ਼, ਧ਼ਪ਼ਧ਼, ਮ਼ ਪ਼ਗ਼, ਮ਼ਧ਼ ਨ਼ੀਸਾ,

   ਧ਼ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀਸਾ ਗ ਗ ਮ, ਮ ਗ, ਮ਼ਰੇ ਸਾ, ਸਾਨ਼ੀ ਧ਼ਨ਼ੀ ਸਾ ਸਾ ਗ ਗ ਮ, ਮ ਰੇਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ ।

2. ਸਾਨ਼ੀ ਧ਼ਨ਼ੀ ਸਾ ਸਾ ਗ ਗ ਮ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾਨ਼ੀ ਸਾਨ਼ੀਧ਼ਨ਼ੀ ਸਾਗ ਮ, ਮਗ ਮ ਰੇ, ਸਾ ਗ ਗ ਮ, ਸਾਮ ਗ, ਨੀ ਪ ਮ, ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਗ ਪ ਮ, ਗ ਪ ਮ ਪ ਗ ਮ ਰੇ ਸਾ, ਗ ਗ ਮ, ਸਾ ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਧ ਪ ਮ ਧ ਧ ਪ ਧ ਮ ਪ ਗ ਮ ਧ ਪ ਮ ਨੀਨੀ ਧ ਧ ਪਪ ਧ ਪ ਮ, ਧ ਮ, ਪਗ, ਮ ਰੇ, ਸਾ ਸਾਨ਼ੀ ਧ਼ਨ਼ੀ ਸਾਗ ਮ ਮ ਗਨ ਧ ਪ ਮ, ਗ ਮ ਧਨੀ ਗ ਨੀ ਨੀਧ ਧਪ ਧਮ, ਪ ਮ ਪ ਗ. ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਰੇ, ਸਾ, ਨ਼ਸਾ ਧ਼ ਨ਼ੀਸਾਂ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ ।

3. ਮ ਮ ਗ ਮਧ, ਗਮ ਧਨੀ ਨ ਧ ਨੀਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਸਾਂਨੀ ਪ ਪ ਧਮ, ਮ ਪ ਗ, ਗਮ ਧਨੀਸਾਂ, ਮਧ ਨੀਸਾਂ ਧਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਸਾਂਨੀ ਧਨੀ ਧਪ ਮਗ, ਮਧ, ਨੀਸਾਂ, ਧਨੀ ਸਾਂਰੇ ਨੀਸਾਂ ਗਂ, ਗ ਗਂ, ਗਮਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਮਂ ਮਂ ਗਂ ਮਂ ਸਾ ਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਧ ਨੀਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਮਂ ਪਂ, ਮਂ ਪਂ ਗਂ, ਗਂ ਪਂ ਮਂ ਪਂ ਗਂ ਮਂ ਗਂ, ਮਂਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਮਂ ਗਂ ਸਂ ਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਸਾਂ ਸਾਂਨੀ ਧਨੀ ਨੀਸਂ ਮਧ ਨੀਧ ਧਪ ਪਮ, ਮਪ ਗ, ਗਮ ਪ ਗਮ, ਰੇ, ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਸਾਗ, ਮ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ ।

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮੰਗਲ ਮਹਲਾ ੫

ਛੰਤ ॥

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਜਬ ਹੋਵੈ ਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥
ਮਾਨਨਿ ਮਾਨੁ ਵਞਾਈਐ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ॥
ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਚਾਤੁਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੋ ਰਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ਸੁਹਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੪੮)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮੰਗਲ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਗ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ
											ਸੁ	ਖ	ਸਾ	ऽ	ऽ
ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਧ਼ਨ਼ੀ	ਸਾਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	–	ਨੀ
ਗ	ਰ	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈਐ	ऽ	ऽ	ਜ	ਬ	ਹੋ	ऽ	ऽ
ਧ	ਪ	ਮ	–	ਗਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਧ	–	ਮ
ਵੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਭਾऽ	ऽ	ਗੋ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ਮਾ	ऽ	ਨ	ऽ	ਨਿ
ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਧਨੀ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ
ਮਾऽ	ऽऽ	ਨੁ	ਵ	ਞਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈਐ	ऽ	ऽ	ਹਰਿ	ਚ	ਰ	ਣੀ	ऽ
ਮ	ਪ	ਗ	–	ਗਮ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗ					
ਲਾ	ऽ	ਗੋ	ऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮ					
								ਅੰਤਰਾ			ਗ	ਮ	ਧ	–	ਮ
											ਛੋ	ऽ	ऽ	ऽ	ਡਿ
ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਮ	ਧ	ਸਾਂ	–	–	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂਗਂ	ਮਂ	ਗਂ
ਸਿਆ	ऽऽ	ਨ	ਪ	ਚਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਤੁ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ਦੁ	ਰ	ਮऽ	ऽ	ਤਿ

ਮੰ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਧ	ਪ	ਮ	–	ਗ
ਬੁ	ऽ	ऽ	ਧਿ	ਤਿਆ	ऽऽ	ਗੋ	ऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਮऽ	ਣਾ	ऽ	ਠ	ऽ	ਕ
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਸਾਨ਼ੀ	ਧ਼ਨ਼	ਸਾਗ	ਮਗ
ਪ	ਉ	ਸ	ਰ	ਣਾऽ	ਈ	ਰ	ऽ	ਮ	ਰਾ	ਇ	ਬਿਤੁ	ਹੋऽ	ऽऽ	ਇऽ	ਸੁऽ
ਮ	–	ਮ	–	ਗਮ	ਧਨੀ	ਸੰਰੇਂ	ਸੰਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗ					
ਹਾ	ऽ	ਗੋ	ऽ	ਰਾਂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮ					

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਤਿੰਨ, ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਾਂ ਨਾਲ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ੳ) ਗੋਂਡ, (ਅ) ਗੌਂਡ ਅਤੇ (ੲ) ਗੌਂੜ।

ਗੋਂਡ ਰਾਗ ਦੀ ਗਣਨਾ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਅਲਪ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਸਰੂਪ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਇਕ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਸਭ ਸ਼ੁੱਧ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਸ਼ੜਜ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਮੱਧਿਅਮ ਹੈ। ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਮੱਧਿਅਮ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ੜਜ ਸੰਵਾਦੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ, ਆਰੋਹ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਧ ਨੀਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾ ਨੀ ਧ ਨ੍ਹੀ ਪ, ਮ ਗ, ਰੇ ਸਾ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਮਧ, ਨੀਧ ਨੀਪ, ਗਮ ਗਰੇ, ਗ ਰੇ ਸਾ।

ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ "ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼" ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੇਖ ਕਰਦੇ ਹਨ "ਰਾਗ ਗੌਂਡ ਇਕ ਰਾਗ ਹੈ ਜੋ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਤੀ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ੜਜ, ਰਿਸ਼ਭ ਮੱਧਮ, ਪੰਚਮ, ਨਿਸ਼ਾਦ ਸ਼ੁੱਧ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ ਹਨ। ਗ੍ਰਹ ਸੁਰ ਗੰਧਾਰ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਹੈ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਦੋਪਹਿਰ ਹੈ। ਸ ਰ ਗ ਮ—ਸ ਰੇ ਮ ਮ ਪ ਧੁ ਸਾਂ ਧੁ ਨੀ ਪ, ਮ ਗੁ ਮ ਰੇ ਸਾ"

ਗੌਂਡ ਰਾਗ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੰਨ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਵਾਦੀ ਸੰਵਾਦੀ ਸੁਰ ਨਿਸ਼ਚਤਿ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਬਹੁਤ ਵਡੀ ਉਕਾਈ ਖਾਧੀ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਦੀ ਸੰਵਾਦੀ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੋਣਾ ਲਾਜਮੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਰਾਗ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਮੱਧਿਅਮ ਸੰਵਾਦੀ ਹੋਵੇ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੁਰ ਵ੍ਰਿਚ ਸੰਵਾਦੀ ਭਾਵ ਕਦੇ ਉਤਪੰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਗੌਂਡ ਦਾ ਇਕ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋ ਬੜਾ ਮਧੁਰ, ਆਕਰਸ਼ਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਵੀ ਬਹੁਤ ਘਟ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਨਵਨਿਰਮਾਤਾ ਪੰਡਿਤ ਵਿਸ਼ਣੂ ਨਾਰਾਇਣ ਭਾਤਖੰਡੇ ਆਪਣੀ "ਕ੍ਰਮਿਕ-

ਪੁਸਤਕ ਮਾਲਿਕਾ" ਭਾਗ 6 ਦੇ ਪੰਨਾ 291 ਤੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੇਖ ਕਰਦੇ ਹਨ। "ਗੌਂ ਹੇਂ ਏਕ ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਟਾਂ ਤਨ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣਾ ਰੇ ਅਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰੂਪ ਆਹੇ। ਪੂਰਵਾਂਗਾਂਤ ਕਾਨੜਾਂ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਮਲਾਰ ਅਸ਼ਾ ਸੰਯੋਗਲੇ ਰੇਂ ਰਾਗ ਸਰੂਪ ਹੋਤੇਂ ਯਾਰੇਂ ਸਾਧਾਰਨ ਚਲਨ ਅਸੇਂ ਆਹੇ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ ਆਹੇ।"

ਭਾਵਅਰਥ :—ਗੌਂਡ ਇਕ ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਅਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰੂਪ ਹੈ। ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਕਾਨੜਾ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਗ ਵਿਚ ਮਲਾਰੁ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਤੋਂ ਇਹ ਰਾਗ ਰੂਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਸਾਧਾਰਣ ਚਲਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ।

ਅਗੇ ਆਪਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਾਧਾਰਣ ਚਲਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ :—

ਸਾ, ਮ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ, ਗ਼ ਮ ਰੇਪ, ਧਪ, ਪਗ਼, ਮ ਰੇ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ ਧਰੇਂ ਸਾ, ਧ ਨ਼ੀ ਪ, ਸ ਪ ਗ਼, ਮ ਰੇ ਸਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਸਾਰ ਅੰਸ਼ ਇਹੋ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਗੌਂਡ ਦੇ ਇਸ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਾਨੜਾ ਅਤੇ ਮਸ਼ਰ ਦੇ ਮਧੁਰ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੁਆਰਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਿਖ ਕੀਰਤਨ ਕਾਰਾਂ ਕੋਲੋਂ ਕਦੇ ਕਦੇ ਗੌਂਡ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕੰਨ ਗੋਚਰ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਪਰ ਅੰਤਮ ਸਰੂਪ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਗਾਇਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇ।

ਗੌਂਡ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ਡਜ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ "ਰੇ ਪ" ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ "ਧਸਾਂ" ਸੁਰ ਸੰਗਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ "ਨ਼ੀ ਪ" ਅਤੇ "ਗ਼ ਮ ਰੇ ਸਾ" ਦੋ ਸੁਰਾਵਲੀਆਂ ਕਾਨੜਾ ਅੰਗ ਤੋਂ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਾਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਵਿਚ "ਮਪਧਸਾਂ ਧਰੇਂਸਾਂ, ਮ ਰੇ ਪ।" ਸੁਰ ਸੰਗਤੀਆਂ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾ ਮੱਧ ਰਾਤ ਹੈ। ਮੰਨਣਾ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿੱਤ ਹੈ। ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਖੋਜੀ ਸੁਰਗਵਾਸੀ ਡਾ. ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੌਂਡ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਥ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ : "ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਗੌਂਡ ਰਾਗ ਹੈ, ਜੇਹਾਂ ਕੁ" ਸਾਲੂ ਸਾਗਰ ਸਾਗਰਾ ਅਉਰ ਗੌਂਡ ਗੰਭੀਰ "ਨਟ ਹਮੀਰ ਦੇ ਮੇਲ ਤੋਂ ਗੌਂਡ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਸਮੇਤ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਗੌਰ ਹੈ, ਪੰਚਮ ਨਿਸ਼ਾਦ ਹੀਨ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਦੂਜਾ ਗੌਂਡ ਮੇਘ ਰਾਗ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਤੇ ਗੁੰਡ ਕਰਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਭੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਘ ਦੀ ਛਾਇਆ ਸਮੇਤ ਹੈ ਲੈ ਸੁਧ ਗੌੜ ਪੰਚਮ ਨਿਸ਼ਾਦ ਸਮੇਤ ਹੈ, ਆਦਿ ਖੜਜ ਅੰਤ ਧੈਵਤ ਹੈ।" (ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਪੰਨਾ 27)

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸੰਬੰਧੀ ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਆਲੋਚਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਾਠਕ ਉਪਰੋਕਤ ਕਥਨ ਤੋਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ, ਰੇ ਮ ਰੇਪ, ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਧ ਨ਼ੀ ਪ, ਧ ਮ ਪ, ਗ਼ ਮ ਰੇ ਸਾ।

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ, ਧਰੇਂ ਸਾਂ, ਨ਼ੀ ਪ, ਮਪ ਗ਼ ਮ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ ਰਾਗ ਗੋਂਡ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾ ਸਾ ਨ਼ੀ, ਨ਼ੀਸਾ, ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ, ਧ਼ ਨ਼ੀ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਗੁ ਗੁ ਮ਼ ਰੇ ਪ਼, ਰ਼ੇ ਮ਼ ਰ਼ੇ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਸਾ ਨ਼ੀਸ ਨ਼ੀਪ, ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਸਾ, ਧ਼ ਰੇ ਨ਼ੀ ਪ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਸਾ,

ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਰੇ ਸਾ ਨ਼ਸਾ, ਧ਼ਨ਼ੀ ਪ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਸਾ ਧ਼ ਰੇ ਸਾ, ਗ ਗੁ ਮ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ ।

2. ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਮ ਰੇ ਪ, ਗੁ ਗੁ ਮ ਰੇ ਪ, ਰੇ ਮ ਰੇ ਪ ਮ ਪ ਗੁ ਗੁ ਮ ਰੇ, ਪ ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਸਾ, ਧ਼ ਰੇ ਸਾ, ਮ ਰੇ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ, ਮਪ, ਧ ਮਪ, ਗੁ ਗੁ ਮਰੇ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ ਮ ਪ ਨ਼ੀਧ ਨ਼ੀਪ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਪ ਮ ਪ, ਧ ਮਪ ਗੁ ਗੁ ਮਰੇ ਪ, ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਮ ਪ ਪ ਨ਼ੀ ਧ ਨ਼ੀ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸਂਾ, ਧਰੇਂ ਸਂਾ, ਨ਼ੀ ਪ, ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਪ ਮ ਪ ਗੁ ਮ ਰੇ ਪ, ਗੁ ਗੁ ਮ ਰੇ ਸਾ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀਸ, ਸਾ ।

3. ਮ ਮ ਪ ਪ, ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਧ ਸਂਾ, ਨੀ ਸਂਾ ਨੀਸਂ ਨ਼ੀਪ਼ ਮ ਪ ਧ ਸਂਾ, ਧਰੇਂ ਰੇਂਸਂਾ, ਸਂਾ ਰੇਂ ਨੀਸਂਾ ਧਨ਼ੀ ਮ ਪ ਮਪ ਧਸਂਾ, ਧਰੇਂਸਂਾ ਸਂਾ ਸਂਾ ਗੁਂ ਗੁਂ ਮਂ ਰੇਂ ਸਂਾ ਨ਼ੀਪ ਮ ਧ ਰੇਂਸਂਾ, ਸਂਾ ਸਂਾ ਰੇਂ ਮਂ ਰੇਂ ਪਂ, ਗੁਂ ਗੁਂ ਮਂ ਰੇਂ ਸਂਾ ਮਂ ਰੇਂ ਪਂ, ਪਂ ਗੁਂ ਗੁਂ ਮਂ ਮਂ ਰੇਂ ਸਂਾ, ਗੁਂ ਮਂ ਰੇਂਸਾ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਂਾਨੀ, ਸਂਾਰੇਂ ਨੀਸਂਾ ਧਨ਼ੀ ਮਪ, ਗੁ ਮ ਰੇ ਪ ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਧ ਨੀਸਂਾ, ਮ ਪ ਧ ਸਂਾ ਧਰੇਂ ਸਂਾ, ਨ਼ੀ ਪ ਮ ਪ ਗੁ ਗੁ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇਂਸਾ ।

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਭੁਗਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਨਤੋ ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ॥
ਓਪਤਿ ਕਰਤਾ ਪਰਲਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਕਰਤਾ ਅਲਿਪਤੋ ਕਰਤਾ ॥ ੧ ॥
ਬਕਤੋ ਕਰਤਾ ਬੂਝਤ ਕਰਤਾ ॥ ਆਵਤੁ ਕਰਤਾ ਜਾਤੁ ਭੀ ਕਰਤਾ ॥
ਨਿਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ਸਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਮਦ੍ਰਿਸਟਾ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੬੨)

ਰਾਗ ਗੋਂਡ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
ਸਥਾਈ											
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇਪ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ
ਸ	ਭੁ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ऽ	ਸਭ	ਭੁऽ	ਭੁ	ਗ	ਤਾ	ऽ

ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਗ॒	ਮ	ਰੇ	ਸਾ
ਸ	ਭੁ	ਕ	ਰ	ਤਾS	SS	ਸ	ਭੁ	ਭੁ	ਗ	ਤਾ	S

ਮਾਝਾ

ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਧ਼ਾ	ਸਾ	ਗ॒	ਗ॒	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾਸਾ
ਸੁ	ਨ	ਤੇ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ਪੇ	ਖ	ਤ	ਕ	ਰ	ਤਾਅ
ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਮ਼ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ
ਦ੍ਰਿS	ਸ	ਟੇ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ਦ੍ਰਿS	Sਸ	ਟੇ	ਕ	ਰ	ਤਾ
ਮ	ਰੇ	ਧ	ਨ॒ੀਨ॒ੀ	ਪਮ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ੳ	ਪ	ਤਿ	ਕS	ਰS	ਤਾ	ਪ੍ਰS	ਰS	ਲਉ	ਕ	ਰ	ਤਾ
ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾ		ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਨ॒ੀ	ਪ	ਨ॒ੀਪ	ਮਪ	ਨ॒ੀਪ	ਗਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
ਬਿਆ	ਪS	ਤS	ਕ	ਰ	ਤਾਅ	ਲਿS	ਪS	ਤੇS	ਕS	ਰS	ਤਾS

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਨ॒ੀ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਬ	ਕ	ਤੇ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ਬੂ	ਝ	ਤ	ਕ	ਰ	ਤਾ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ॒ੀਧ	ਨ॒ੀ	ਪ
ਆ	ਵ	ਤੁ	ਕS	ਰ	ਤਾ	ਜਾ	ਤੁ	ਭੀ	ਕS	ਰ	ਤਾ
ਗ॒ਂਗ॒ਂ	ਗ॒	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ॒ੀ	ਪ	ਪ
ਨਿਰ	ਗੁ	ਨ	ਕ	ਰ	ਰਾ	ਸਰ	ਗੁS	ਨS	ਕ	ਰ	ਤਾ
ਮਪ	ਪਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨ॒ੀਪ	ਮਪ	ਨ॒ੀਪ	ਗ॒ਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
ਗੁਰ	ਪ੍ਰS	ਸਾS	ਦਿS	ਨਾS	ਨਕ	ਸS	ਮS	ਦ੍ਰਿS	Sਸ	ਟਾS	SS

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫

ਫਾਕਿਓ ਮੀਨ ਕਪਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੂ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਕਸੁੰਭਾਇਲੇ ॥
ਪਗ ਧਾਰਹਿ ਸਾਸੁ ਲੇਖੈ ਲੈ ਤਉ ਉਧਰਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਲੇ ॥ ੧ ॥
ਮਨ ਸਮਝੁ ਛੋਡਿ ਆਵਾਇਲੇ ॥
ਅਪਨੇ ਰਹਨ ਕਉ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਾਏ ਪਰ ਕੈ ਜਾਇਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਉ ਮੈਗਲੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਤੂ ਲਾਗਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬਾਇਲੇ ॥
ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਫਿਰਿ ਬਿਛੁਰੈ ਥਿਰੁ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਲੇ ॥ ੨ ॥
ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਰਸਨ ਸਾਦਿ ਬਿਨਸਿਓ ਓਹੁ ਮੂਠੌ ਮੂੜ ਲੋਭਾਇਲੇ ॥
ਤੂ ਹੋਆ ਪੰਚ ਵਾਸਿ ਵੈਰੀ ਕੈ ਛੂਟਹਿ ਪਰੁ ਸਰਨਾਇਲੇ ॥ ੩ ॥
ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਭਿ ਤੁਮ੍ਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤਾਇਲੇ ॥
ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸਦਾ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਲੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੬੨)

ਰਾਗ ਗੋਂਡ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ			ਸਾਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇਪ	ਮਪ
							ਮਨ	ਸS	ਮ	ਝੁ	ਛੋ	S	ਡਿ	ਆS	SS
ਗੁ	–	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਵਾ	S	S	ਇ	ਲੇ	S	S	S	ਅ	ਪ	ਨੇ	ਰ	ਹ	ਨ	ਕਉ	S
ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀ	ਮ਼	ਪ਼	ਮ਼ਪ਼	ਧ਼ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ
ਠਉ	S	ਰ	ਨ	ਪਾS	SS	ਵ	ਹਿ	ਕਾ	S	ਏ	S	ਪS	ਰS	ਕੈS	S
ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ									
ਜਾS	SS	S	ਇS	ਲੇS	SS	SS									
											ਮ				
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	–	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਫਾ	S	ਕਿਉ	S	ਮੀ	S	ਨ	ਕ

ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗੁਂ	ਗੁਂ	ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਪਿ	ਕ	ਕੀ	ऽ	ਨਿਆ	ऽ	ਈ	ਤੂ	ਉ	ਰ	ਝਿ	ਰ	ਹਿਓ	ऽ	ਕ	ਸੁੰ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ਭਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਇ	ਲੇऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪ	ਗ	ਧਾ	ऽ	ਰऽ	ਹਿऽ	ਸਾ	ऽ
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਸੁ	ਲੇ	ऽ	ਖੈ	ऽ	ਲੈਤ	ਉ	ਉ	ਧ	ਰਹਿ	ऽ	ਹऽ	ਰਿऽ	ਗੁऽ	ਣ
ਨੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	ਸਾਸਾ								
ਗਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਇऽ	ਲੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮਨ								

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ॥ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਨਿਵਾਜਿ ॥
ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੋਜਨ ਭੋਗਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਮੂੜੇ ਕਤ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲਾਗਉ ਸੇਵ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਝੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਿਮਖ ਮਝਾਰ ॥
ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥
ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨਾ ਤਾ ਕੇ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ॥
ਲਾਲ ਨਾਮ ਜਾ ਕੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥ ੩ ॥
ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਾ ਕੋ ਹੈ ਨਾਉ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਿਮਖ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥
ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਭਗਤਨ ਕੋ ਮੀਤ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਨਾਨਕ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੬੨–੬੩)

ਰਾਗ ਗੋਂਡ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰਾ
ਪਾ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮ	ਕੀऽ	ਲਾ	ऽ	ਗਉ	ਸੇ	ऽ	ਵ
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਮ਼ਪ਼	ਧ਼ਸਾ	ਧ਼ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ
ਗੁ	ਰ	ਤੇऽ	ਸੁऽ	ਝੈ	ਨਿ	ਰੰऽ	ਜऽ	ਨऽ	ਦੇ	ऽ	ਵ
						ਅੰਤਰਾ					
ਮ	–	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਜੀ	ऽ	ਅ	ਪ੍ਰਾ	ऽ	ਨਿ	ਕੀ	ਏ	ਜਿਨਿ	ਸਾ	ऽ	ਜਿ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਪ
ਮਾऽ	ऽ	ਟੀ	ਮਹਿ	ਜੋ	ਤਿ	ਰऽ	ਖੀऽ	ਨਿऽ	ਵਾ	ऽ	ਜਿ
ਗੁਂਗੁਂ	ਗੁਂਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਪ
ਬਰ	ਤਨ	ਕਉ	ਸਭੁ	ਕਿ	ਛੁ	ਭੋऽ	ਜਨ	ਭੋऽ	ਗਾऽ	ऽ	ਇ
ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਸੋऽ	ਪੁऽ	ਭੁ	ਤऽ	ਜਿ	ਸੁऽ	ਝੇ	ਕ	ਤ	ਜਾ	ऽ	ਇ

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕੀਨੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋੁ ਹੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਅਧਾਰੁ ॥
ਨਾਮੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਕੀਨੀ ਓਟ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ॥ ੧ ॥

ਰਾਸਿ ਦੀਈ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥

ਮਨ ਕਾ ਇਸਟੁ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਮੋ ਸੰਗੀ ਜਤ ਕਤ ਜਾਤ ॥
ਨਾਮੋ ਹੀ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਡੀਠਾ ॥ ੨ ॥

ਨਾਮੇ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ॥ ਨਾਮੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ॥
ਨਾਮਿ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸੀਧ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਗੀਧ ॥ ੩ ॥
ਨਾਮੇ ਹੀ ਹਮ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ॥ ਨਾਮੇ ਆਵਨ ਜਾਵਨ ਰਹੇ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੬੩)

ਰਾਗ ਗੋਂਡ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
											ਸਥਾਈ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ
												ਰਾਂਤ	ਤ ਤ	ਜਿਤ	ਦੀਤ
ਨੀ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ
ਈ	ਤ	ਹ	ਰਿ	ਏਤ	ਤ ਤ	ਕੋ	ਤ	ਨਾ	ਤ	ਤ	ਮੁ	ਮ	ਨ	ਕਾ	ਤ
ਨੀ	ਸਾ	ਨੀ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਾ	ਧ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਸਾ				
ਇ	ਸਟੁ	ਗੁ	ਰ	ਸੰਤ	ਤ ਤ	ਤ	ਗਿ	ਧਿਆ	ਤ	ਤ	ਨ				
											ਅੰਤਰਾ	ਮ	–	ਪ	ਪ
												ਨਾ	ਤ	ਮੁ	ਸੰ
ਨੀ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਗੁਂ	ਮਂ
ਤ	ਗਿ	ਕੀ	ਤ	ਨੋ	ਤ	ਬਿਉ	ਤ	ਹਾਤ	ਤ ਤ	ਤ ਤ	ਰ	ਨਾ	ਤ	ਮੋ	ਤ
ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਮ	ਪ	ਮ	–	ਪ	–
–	ਹੀ	ਇ	ਸੁ	ਮ	ਨ	ਕਾਤ	ਅਤ	ਧਾਤ	ਤ	ਤ	ਰੁ	ਨਾ	ਤ	ਮੋ	ਤ
ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਗੁ	–	ਗੁ	ਮ	ਰ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਪ
ਹੀਤ	ਤ ਤ	ਚਿ	ਤਿ	ਕੀ	ਤ	ਨੀ	ਤ	ਓ	ਤ	ਤ	ਟ	ਨਾ	ਤ	ਮ	ਜ
ਮ	ਨੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧਰੇਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਸਾ				
ਪ	ਤ	ਮਿ	ਟਹਿ	ਪਾਤ	ਤ ਤ	ਤ ਤ	ਪਤ	ਕੋਤ	ਤ ਤ	ਤ ਤ	ਟਿਤ				

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਹੋਹਿ ਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਿਦੈ ਪਰਗਾਸ ॥ ੧ ॥

ਸੇ ਸੰਤਨ ਹਰਿ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥
ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਗਾਈਐ ਜਾ ਕੈ ਨੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥
ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਾਂਛੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ੨ ॥
ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥
ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਕਾ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ੩ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤਬ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸਾਧ ਦਇਆਲਾ ॥
ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਏ ॥ ੪ ॥ ੪ ੬ ॥

(ਗੁ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੬੩)

ਰਾਗ ਗੋਂਡ | **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਸਾ	ਮਰੇ	ਪ	–	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ
								ਸੇ	ऽ ऽ	ਸੰ	ऽ	ਤ	ਨ	ਹ	ਰਿ
ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀ	ਮ਼	ਪ਼
ਕੇ	ऽ	ਮੇ	ਰੇ	ਮੀऽ	ऽ	ऽ	ਤ	ਕੇ	ऽ	ਵ	ਲ	ਨਾऽ	ऽ	ਮੁ	ਗਾ
ਮ਼ਪ਼	ਧ਼ਸਾ	ਧ਼	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਸਾ								
ਈਐ	ऽ ऽ	ਜਾ	ਕੈ	ਨੀ	ऽ	ऽ	ਤ								
							ਅੰਤਰਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਜਾ	ऽ	ਕੈ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ऽ	ਗਿ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗੁਂ	–	ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਇ	ਹ	ਮ	ਨੁ	ਨਿऽ	ਰ	ਮ	ਲੁ	ਜਾ	ऽ	ਕੈ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ऽ	ਗਿ

ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਮ	ਪ	ਮ	–	ਪ	–	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ਹऽ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਜਿऽ	ਮ	ਰ	ਨੁ	ਜਾ	ऽ	ਕੈ	ऽ	ਸੰऽ	ਗਿऽ	ਕਿ	ਲ
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	–	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਪ	ਪ
ਬਿ	ਖ	ਹੋ	ਹਿ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਸ	ਜਾ	ऽ	ਕੈ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਰਿ
ਰੇਪ	ਮਪ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ								
ਦੇऽ	ऽऽ	ਪऽ	ਰऽ	ਗਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਸऽ								

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਰ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੨ ॥
ਗੁਰੁ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਪੈ ॥ ੩ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੬੪)

ਰਾਗ ਗੋਂਡ (ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਸਾ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਗ
											ਗੁ	ਰੁ	ਪऽ	ऽऽ	ਰ
ਮ	–	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗਰੇ	ਗਰੇ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਧ
ਮੇ	ऽ	ਸ	ਰੁ	ਏऽ	ऽऽ	ਕੋ	ऽ	ਜਾऽ	ऽऽ	ਣੁ	ਜੋ	ऽ	ਤਿ	ऽ	ਸੁ
ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀਧ	ਨੀ	ਪਧ	ਮਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ					
ਭਾ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਸੋऽ	ऽ	ਪऽ	ਰऽ	ਵਾऽ	ऽऽ	ਣੁऽ					

											ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	–	ਪ
													ਗੁ	ਰੂ	ऽ	ਗੁ
ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ		ਨੀ	ਰੇਂ	–	ਗਂ
ਰੂ	ऽ	ਗੁ	ਰੁ	ਕ	ਰਿ	ਮ	ਨ	ਮੋ	ऽ	ऽ	ਰ		ਗੁ	ਰੂ	ऽ	ਬਿ
ਰੇਂਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਪ	ਪ		ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ
ਨਾऽ	ऽ	ਮੈ	ऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਹੀ	ऽ	ਹੋਂऽ	ऽ	ऽ	ਰ		ਗੁ	ਰ	ਕੀ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਪਧ	ਮਗ	ਪ	–	–	ਪ		ਮ	–	ਗ	ਰੇ
ਟੇ	ऽ	ਕ	ਰ	ਹऽ	ਹੁ	ਦਿऽ	ਨੁऽ	ਗਾ	ऽ	ऽ	ਤਿ		ਜਾ	ऽ	ਕੀ	ऽ
ਰੇਗ	ਰੇਮ	ਗ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ						
ਕੋਂऽ	ऽऽ	ਇ	ਨ	ਮੇऽ	ऽऽ	ਟੈ	ऽ	ਦਾऽ	ऽऽ	ਤਿऽ						

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥
ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥ ਸਰਬ ਪੂਜ ਚਰਨ ਗੁਰ ਸੇਉ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ੨ ॥
ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਭਵ ਪਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਕਾਰਿ ॥
ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁ ਉਜਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੀ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੬੪)

ਰਾਗ ਗੋਂਡ (ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×		2				0				3			
	ਸਥਾਈ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗਮ	ਰੇ	ਗ
		ਗੁ	ਰ	ਬਿ	ਨ	ਅ	ਵ	ਰੁ	ਨਾ	ਹੀऽ	ऽऽ	ਮੈ	ऽ

ਮ – – ਮ ਰੇਗ ਮਪ ਮ ਗ ਪ ਪ – ਪ ਨੀ ਧ ਨੀ ਪ
ਥਾ ऽ ऽ ਉ ਅऽ ਨऽ ਦਿ ਨੁ ਜ ਪਉ ऽ ਗੁ ਰੂ ऽ ਗੁ ਰ

ਮਗ ਰੇਗ ਰੇ ਸਾ
ਨਾऽ ऽऽ ਉ ऽ

ਅੰਤਰਾ ਪ ਪ ਪ ਪ ਨੀ ਧ ਨੀ – ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ –
ਗੁ ਰੁ ਮੇ ਰੀ ਪੂ ऽ ਜਾ ऽ ਗੁ ਰੁ ਗੋ ऽ

ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂਗਂ ਮਂ ਗਂ ਰੇਂ ਗਂਰੇਂ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ
ਬਿੰ ऽ ऽ ਦੁ ਗੁ ਰੁ ਮੇ ਰਾ ਪਾऽ ਰ ਬ੍ਰ ਹਮ ਗੁऽ ਰੁऽ ਭ ਗ

ਨੀਧ ਨੀ ਪ ਪ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਨੀ ਪ ਪ – ਮ ਗ ਰ ਗ
ਵੰऽ ऽ ऽ ਤੁ ਗੁ ਰੁ ਮੇ ਰਾ ਦੇ ऽ ਉ ऽ ਅ ਲ ਖ ਅ

ਰੇ ਮ ਗ – – ਗ ਮ ਰੇ ਰੇਗ ਮਪ ਮ ਗ ਮਗ ਰੇਗ ਮ ਗ
ਭੇ ऽ ਉ ऽ ऽ ਸ ਰ ਬ ਪੂऽ ऽऽ ਜ ਚ ਰऽ ਨऽ ਗੁ ਰ

ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਰੇ ਸਾ –
ਸੇऽ ऽऽ ਉ ऽ

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ਸਭ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿ ਆਹਾਰ ॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਵੀਸਰਿ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥ ੨ ॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥ ੩ ॥
ਰਮਤ ਰਾਮ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਉਚਰਤ ਰਾਮ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥
ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੬੫)

ਰਾਗ ਗੋਂਡ (ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਪ	–	ਨੀ	ਧ	ਨੀ
											ਸੰ	ऽ	ਤ	ऽ	ਜ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਮ	–	ਗ
ਨਾऽ	ऽऽ	ਮਿ	ਲਿ	ਬੋ	ऽ	ਲ	ਹੁ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ਸ	ਭ	ਤੇ	–	ऽ
ਪ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਮ	ਗ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ					
ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲ	ਪੁऽ	ऽऽ	ਰ	ਨ	ਕਾ	ऽ	ਮ					
								ਅੰਤਰਾ			ਪ	–	ਨੀ	ਧ	ਨੀ
											ਰਾ	ऽ	ਮ	ऽ	ਰਾ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗ	–	ਗਂ
ऽ	ਮ	ਸੰ	ਗਿ	ਕ	ਰਿ	ਬਿਓ	ऽ	ਹਾ	ऽ	ਰ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ऽ	ਰਾ
ਰੇਂਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ऽऽ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ੍ਰਾऽ	ऽऽ	ਨ	ਅ	ਧਾ	ऽ	ਰ	ऽ	ਰਾऽ	ऽ	ਮ	ਰਾ
ਨੀਧ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਪ	–	ਪ	–	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇਗ
ऽऽ	ਮ	ਰਾ	ਮ	ਕੀ	ਰ	ਤ	ਨੁ	ਗਾ	ऽ	ਇ	ऽ	ਰ	ਮ	ਤ	ਰਾऽ
ਮਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਮ	ਗਰੇ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ					
ऽऽ	ਮੁ	ਸ	ਭ	ਰऽ	ਹਿਓ	ऽ	ਸऽ	ਮਾਂ	ऽ	ਇ					

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ

ਰਾਮਕਲੀ ਬੜਾ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ । ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਸਥਾਨ ਹੈ ।

ਗ੍ਰੰਥ ਕਾਰਾਂ ਨੇ ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਗ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਭੈਰਵ ਥਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗੰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੈ ਰਾਗਾਂਗ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਪਗ ਚਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਭੈਰਵ ਅੰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ, ਦੋ ਮੱਧਿਅਮਾ ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਰਿਸ਼ਭ ਸੁਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਵਕਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ ਸ਼ਾਡਵ–ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾ ਸਵੇਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਸਿੱਖ ਸੰਪਰਦਾ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਗਾਇਨ ਸਮਾ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਸ਼ਭ ਹੈ । ਕਈ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ੜਜ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਹਿਲਾ ਮਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸ਼ੜਜ, ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਬੜਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ । ਕਈ ਮਹਾਨ ਕਲਾਕਾਰ ਆਲਾਪ ਅਤੇ ਤਾਨਾ ਦਾ ਨਿਆਸ ਵੀ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਧੈਵਤ ਵਾਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਵੱਖਿਆ ਹੈ । ਕੁਝ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਚਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ।

ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਗ ਦੀ ਸਾਧਾਰਣ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਭੈਰਵ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਭੈਰਵ ਅੰਗ ਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਰ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਭੈਰਵ ਜਿੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਹੀਂ । ਭੈਰਵ ਵਿਚ ਮੱਧਿਅਮ ਸੁਰ ਪਰਬਲ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਲ ਪੰਚਮ । ਸੰਗੀਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ੱਗਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮਕਲੀ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਉਘਾੜਨ ਵਿਚ "ਸਾ ਮ, ਗਮ ਪ, ਪਗ, ਮਰੇ, ਮਾ, ਧ਼ਪ ।" ਸੁਰਾਵਲੀ ਬਹੁਤ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਕੁਝ ਮਾਹਰਾਂ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਤੀਬਰ ਮੱਧਿਅਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ । ਖ਼ਿਆਲ ਗਾਇਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਭੈਰਵ ਤੋਂ ਨਿਖੇੜਨ ਲਈ ਕੋਮਲ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਤੀਬਰ ਮੱਧਿਅਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਚਾਲੂ ਕੀਤਾ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੁਗਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ : ਮ ਪ ਧ਼ਨੀ ਧ਼ਪਮ ।

ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਗ ਦੀ ਸਮਸਤ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਰਹੱਸ ਜਿਸ ਸੁਰਾਵਟ ਵਿਚ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ :-

ਨ਼ੀਸਾ ਗਮ ਮ ਧ਼ਪ, ਧ਼ਪ, ਮਪ ਗਮ, ਰੇ਼ਸਾ, ਧ਼ ਧ਼ਪ ਮਪ ਧ਼ਨੀ ਧ਼ਪ, ਮਪ ਗਮ ਰੇ਼ਸਾ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ, ਤਰਲਤਾ, ਮਧੁਰਤਾ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਰਖਕੇ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਰਾਮਕਲੀ ਨੂੰ ਭੈਰਵ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਪਰਾਧਿਕਾਰੀ ਡਾ. ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਇਸ ਰਾਗ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਡੀ ਰੁਚੀ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਧਾ ਕਰਨਗੇ ਇਥੇ ਦੇਣਾ ਉਚਿੱਤ ਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। "ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਭਿੰਨ ਰਾਗਣੀ ਹੈ। ਸੰਕਰਾਭਰਨ ਅਡਾਨਾ, ਸੋਰਠਿ ਮਿਲੇ ਤੇ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਹੋਰਨਾ ਮਤਾਂ ਵਿਚ ਜੈਹਾ ਕੁ ਭਰਤ ਮਤ ਵਿਚ ਹਿੰਡੋਲ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਹੈ, ਹਿੰਡੋਲ ਛਾਇਆ ਸਮੇਤ ਹੈ। ਹਨੂਮਾਨ ਮਤ ਵਿਚ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਹੈ। ਭੈਰਵ, ਬਿਭਾਸ ਤੇ ਹਿੰਡੋਲ ਦਾ ਮੇਲ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਹੈ। ਰਾਗਾਰਣਵ ਦੇ ਮਤ ਪੰਚਮ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਹੈ। ਲਲਿਤ, ਰੇਵਾ, ਭੀਮ ਪਲਾਸੀ ਦਾ ਮੇਲ ਹੈ।"

ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਥਨ ਅਨੁਸਾਹ ਰਾਮਕਲੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਰਾਗਣੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਹੈ ? ਇਹ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਮੱਧ ਕਾਲ ਵਿਚ ਰਾਗ-ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੀਆਂ ਕਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਰਹੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ "ਰਾਗ ਰਾਗਣੀ" ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਉਸ ਪ੍ਰਾਣਾਲੀ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਸਾਧਕਾਂ ਦਾ ਕਿਤਨਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਮਤ ਨੇ ਰਾਮਕਲੀ ਨੂੰ ਹਿੰਡੋਲ ਦੇ ਪਲੇ ਲਾਇਆ ਦੂਜੇ ਨੇ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਨੇ ਪੰਚਮ ਰਾਗ ਦੇ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਤਾਂਤਰਾਂ ਵਿਚ ਅਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਗੜਰੇੜ-ਗੁਠਾਲਾ ਵੇਖ ਕੇ ਮਰਿਯਾਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਰਾਮਕਲੀ ਨੂੰ "ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ" ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਬੋਧ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਗ ਹੈ, ਰਾਗਣੀ ਨਹੀਂ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਗ, ਮ ਪ, ਧੁਨੀਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂਨੀ ਧੁ ਪ, ਮਪ, ਧੁਨੀ ਧੁਪ, ਗ ਮ ਰੇ ਸਾ।

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਧੁ, ਪ, ਮਪ, ਧੁਪ, ਗ ਮਰੇ ਸਾ।

ਰਾਮਕਲੀ ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1\. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ, ਰੇ ਰੇ ਸਾਨੀਸਾ, ਧੁ ਸਾ, ਨੀਸਾ, ਧੁ ਨੀ ਧੁ ਪ, ਮ ਪ ਧੁ ਨੀ

ਧੁ ਪ, ਧੁ ਧੁ ਪ ਮ ਪ, ਮਪ ਗ ਮ ਪ, ਗ ਮ ਨੀ ਧੁ ਪ ਮ ਪ ਗ ਮ ਪ ਧੁ ਧੁ ਨੀ, ਧੁ ਨੀਸਾ,

ਨੀਸਾ ਗ, ਗਮ ਰੇ, ਸਾ, ਧੁਨੀਸਾ ਰੇ ਨੀਸਾ ਗਮ ਰੇ ਸਾ, ਗ ਗ ਰੇ ਸਾ ਨੀ ਧੁ ਨੀਸਾ, ਨੀਸਾ

ਗਮ ਰੇ ਸਾ, ਨੀ ਸਾਗ ਮਪ, ਮਪ, ਗਮ ਰੇ ਸਾ, ਧੁ ਧੁ ਰੇਸਾ।

2\. ਨੀ ਸਾ ਗਮਪ, ਮਪ, ਗਮਰੇ ਗਮਪ, ਮਪ, ਗ ਮ ਧੁਪ, ਮਪ, ਗਮ ਨੀ ਧੁ ਪ, ਮਪ,

ਗਮਪ ਗਮਪ ਗਮ ਰੇ ਸਾ, ਸਾ ਮ ਮ ਗ ਪ ਮਪ, ਸਾਗ ਮਪ ਗਮ ਧੁ ਧੁ ਪ, ਮਪ ਗ ਮ ਧੁ ਧੁ ਨੀ,

ਧ ਨੀ ਧਪ ਮਪ ਗਮ ਧ ਧ ਨ, ਨੀਨੀ ਧਨ ਧਪ ਮਪ ਗਮ ਪ ਗਮ ਧਧ ਨੀ, ਨੀ ਨੀਸਾਂ, ਰੇਂ ਰੇਂ

ਸਾਂਨੀਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਧਨੀ ਧਪ, ਮਪ ਗਮ ਧਨੀਸਾਂ, ਧਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਧ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂਨੀ ਧ ਨੀ ਧ ਪ,

ਮਪ ਪਧ ਨੀ ਧਪ, ਮ ਪ ਗ ਮ ਪ ਗਮ ਰੇ, ਪ ਮਪ ਗ ਮ ਰੇ, ਗਮ ਰੇਸਾ, ਗ ਗ ਮ ਪ ।

3. ਪ ਪ ਮ ਪ ਗਮ ਪਧ ਨੀ, ਧਪ ਮਪ ਧ ਨੀ ਧਪ ਮਪ ਗਮ ਧਧਨੀ, ਗ ਮ ਧ ਨੀਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂਨੀ ਧਪ

ਮਪ ਗਮ ਧ ਨੀਸਾਂ ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਧਰੇਂਸਾ, ਨੀਸਾਂ, ਧ ਨੀ ਧਪ ਮਪ ਗਮ ਧਨੀਸਾਂ, ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ

ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਮਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਗਂ ਮਂ ਪਂ, ਮਂ ਪਂ, ਗਂ ਮਂ ਰੇਂ ਸਂ, ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂਸਾਂ

ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ, ਧ ਨੀ ਧ ਪ, ਮਪ ਧ ਨੀ ਧਪ, ਗਮ ਧਨੀ ਗ ਨੀ ਨੀ

ਧਪ, ਮਪ ਧਨੀ ਧਪ, ਮ ਪ ਗਮ ਰੇ, ਸਾ ਗ ਮ ਪ ਸਾਪ ਮਪ, ਗ ਮ ਰੇ ਸਾ, ਗ ਗ ਮ ਪ ।

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਹੁ ਕੋਈ ॥
ਮਾਟੀ ਕਾ ਕਿਆ ਧੋਪੈ ਸੁਆਮੀ ਮਾਣਸ ਕੀ ਗਤਿ ਏਹੀ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਚੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥
ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਹਮ ਤੈਸੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਏਹੋ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥
ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮੋਹਿ ਅੰਧੁ ਲਪਟਾਣਾ ॥ ੩ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥
ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੮੨)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਗਮ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਮੇਪ	ਧੁਪ	ਗ	ਮ
								ਮS	ਰੇ	ਮ	ਨ	ਸS	ਤਿS	ਗੁ	ਰੁ
ਪ	–ਪ	ਪ	ਪ	ਮੇਪ	ਧੁਪ	ਮ	ਗ	ਮ	–	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗਮ	ਪਪ
ਸੇ	Sਵਿ	ਸੁ	ਖੁ	ਹੋS	SS	ਈ	S	ਜੋ	S	S	ਇ	ਛਹੁ	S	ਸੋS	SS
ਮ	ਗ	ਗ	ਪ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–
ਈ	S	ਫ	ਲੁ	ਪਾ	S	ਵਹੁ	ਫਿਰਿ	ਦੂ	S	ਖੁ	ਨ	ਵਿਆ	S	ਪੈ	S
ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਪੁਨ਼ੀ	ਧੁਪ	ਮੇਪ	ਗਮ								
ਕੋS	SS	SS	SS	ਈS	SS	SS	SS								
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਪ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ
								ਕਿ	ਰ	ਪਾ	S	ਕ	ਰ	ਹੁ	ਦੀ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
S	ਨ	ਕੇ	S	ਦਾS	SS	ਤੇ	ਮਰਾ	ਗੁ	ਣੁ	ਅ	ਵ	ਗ	ਣੁ	ਨ	ਬੀ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਧੁ	ਪ	ਮੇ	–	ਪ	–	ਮੇਪ	ਧੁਨ਼ੀ	ਧੁ	ਪ
ਚਾS	S	ਰਹੁ	S	ਕੋ	S	ਈ	S	ਮਾ	S	ਟੀ	S	ਕਾS	SS	ਕਿਆ	S
ਮਗ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮੇ	ਪ	ਪ
ਧੋS	SS	ਪੈ	S	ਸਆ	S	ਮੀ	S	ਮਾ	S	ਣ	ਸ	ਕੀ	S	ਗ	ਤਿ

ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਨੀਸਾਂ	ਧੁਨੀ	ਧੁਮ	ਮੇਪ	ਗਮ
ਏਙ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਹੀਙ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪਵਹੁ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਊਪਰਿ ਆਵਹੁ ਐਸੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹੁ ॥
ਆਪਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਭ ਜਾਣਹੁ ਤਉ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥
ਸੰਤਹੁ ਐਸੀ ਕਥਹੁ ਕਹਾਂਣੀ ॥
ਸੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਰ ਦੇਵ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਖਿਨੁ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਰਪੰਚੁ ਛੋਡਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਝੂਠਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਈ ॥
ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਆਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਭਾਈ ॥
ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਜਰੁ ਕਿਸੁ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਬੁਰਾਈ ॥ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ॥
ਧਨੁ ਧਨੁ ਜੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੮੩)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਗਮ	ਨੀਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮੇ
											ਸੰਙ	ऽऽ	ਤ	ਹੁ	ऽ
ਪ	-	ਪ	-	ਧੁ	ਮੇ	ਪ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਪ	-	ਮਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਐ	ऽ	ਸੀ	ऽ	ਕ	ਥਹੁ	ऽ	ਕ	ਹਾ	ऽ	ਣੀ	ऽ	ਸੁਙ	ਰਙ	ਪ	ਵਿ
-	ਧੁ	ਮੇ	ਪ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	-	ਨੀਸਾ	ਗ	ਮ	ਮ
ऽ	ਤ੍ਰ	ਨ	ਰ	ਦੇਙ	ऽऽ	ਵ	ਪ	ਵਿ	ऽ	ਤ੍ਰਾ	ऽ	ਖਿਨੁ	ਬੋ	ਲਹੁ	ऽ
ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮੇਪ	ਗਮ					
ਗੁ	ਰ	ਮੁ	ਖਿ	ਬਾਙ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਣੀਙ	ऽऽ	ऽऽ					

								ਅੰਤਰਾ			ਗ	ਮ	ਧ॒	–	ਨੀਨੀ
											ਪ	ਵ	ਹੁ	S	ਚਰ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ॒	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਗਂ
ਣਾ	S	ਤ	ਲਿ	ਊ	S	ਪ	ਰਿ	ਆ	S	ਸੀ	ਐ	S	ਸੀ	S	S
ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ॒	ਨੀ॒	ਧ॒ਪ	ਮੇ	ਪ	ਧ॒	–	ਨੀ॒
ਸੇ	S	ਵ	ਕ	ਮਾS	SS	S	S	ਵਹੁ	S	SS	ਆ	S	ਪ	S	ਸ
ਧ॒	–	ਪ	–	ਧ॒ਪ	ਮੇਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ॒	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਧ॒	–	ਨੀ
ਤੇ	S	ਉ	S	ਪS	ਰਿS	ਸ	ਭ	ਜਾ	S	ਣਹੁ	ਤਉ	S	ਦ	S	ਰ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ॒ਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ॒ਨੀ॒	ਧ॒ਪ	ਮੇਪ					
ਗ	ਹ	ਸੁ	ਖੁ	ਧਾS	SS	SS	SS	ਵਹੁ	SS	SS					

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਆਵਤ ਹਰਖਨ ਜਾਵਤ ਦੂਖਾ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਮਨ ਰੋਗਨੀ ॥
ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਬਿਓਗਨੀ ॥ ੧ ॥
ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੈ ਮਨੁ ਜੋਗਨੀ ॥
ਮੋਹ ਸੋਗੁ ਰੋਗੁ ਲੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਿਰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਇਆਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਲੋਗਨੀ ॥
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚੈ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥ ੨ ॥
ਨਹ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨਾ ਤਹ ਅਕਾਰੁ ਨਹੀ ਮੇਦਨੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਕਾ ਤਹਾ ਨਿਵਾਸਾ ਜਹ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗਮ ਧਨੀ ॥ ੩ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਧਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੋਗਨੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੮੩)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਗਮ	ਨੀ॒	ਧ॒	ਪ	ਮੇਪ	ਧ॒ਪ	ਗ	ਮ
								ਇਸ	ਹ	ਬਿ	ਧਿ	ਹੈਸ	ਸਸ	ਮ	ਨੁ
ਧ॒	ਧ॒	ਪ	ਮੇ	ਪ	–	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰੇ॒	ਰੇ॒ਗ	ਮਪ	ਮੇ	ਪ	ਪ
ਜੋ	ਸ	ਸ	ਗ	ਨੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮੋ	ਸ	ਹ	ਸੋਸ	ਸਸ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ
ਮਗ	ਰੇ॒ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ॒	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਸਾ	ਰੇ॒	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਰੇਂ॒	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਲੋਸ	ਸਸ	ਗੁ	ਨ	ਦਿਆ	ਸ	ਪੈ	ਤਹ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਰ	ਸ
ਸਾਂਨੀ	ਧ॒ਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ॒	ਸਾਂਨੀ	ਧ॒ਨੀ॒	ਧ॒ਧ	ਮੇਪ	ਗਮ								
ਭੋਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਨੀਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ								
						ਅੰਤਰਾ		ਧ॒	ਨੀ॒	ਧ॒	ਪ	ਮੇ	ਪ	ਗ	ਮ
								ਆ	ਸ	ਵ	ਤ	ਹ	ਰ	ਖ	ਨ
ਧ॒	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਧ॒	ਨੀ	ਧ॒	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ॒	ਨੀ	ਸਾਂ
ਜਾ	ਸ	ਵ	ਤ	ਦੂ	ਸ	ਖਾ	ਸ	ਨ	ਹ	ਬਿਆ	ਸ	ਪੈਸ	ਸ	ਮ	ਨ
ਰੇ॒ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ॒	ਸਾਂ	ਧ॒	ਨੀ॒	ਧ॒	ਪ	ਸਾਂ	ਧ॒	–	ਨੀ॒	ਧ॒	ਪ	ਮੇ	ਪ
ਰੋਸ	ਸਸ	ਸ	ਗ	ਨੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਅ	ਨੰ	ਦ	ਗੁ	ਰੁ
ਗਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ॒	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ
ਪੂਸ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਪਾ	ਸ	ਇਆ	ਤਉ	ਉ	ਤ	ਰੀ	ਸ	ਸ	ਗ	ਲ	ਬਿ
ਧ॒ਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ॒	ਧ॒ਰੇਂ॒	ਰੇਂ॒ਸਾਂ	ਨੀਧ॒	ਪਧ॒	ਨੇਪ	ਗਮ								
ਓਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਗਸ	ਨੀਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ								

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਰਹਤ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨ ਜਾਨੈ ॥
ਰਤਨ ਕਠੋੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਜਾਨੈ ॥ ੧ ॥
ਅਚਰਜੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੋਲੁ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਣਾਵੈ ॥
ਕਥਨ ਕਹਣ ਕਉ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਪੇਖੈ ਤਿਸੁ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥
ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥
ਆਪਣੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੩ ॥
ਐਸਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੁ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੯੩-੯੪)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				2				0			
				ਸਥਾਈ		ਮ	ਪ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮੇ	ਪ	ਗ	ਮ
						ਅ	ਚ	ਰ	ਜੁ	ਕਿ	ਛੁ	ਕ	ਹ	ਣੁ	ਨ
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਮੇ	ਪ	–	–	–	ਮ	–ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗਮ	ਪ
ਜਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਬ	ऽਸ	ਤੁ	ਅ	ਗੋ	ऽ	ਚऽ	ਰ
ਭ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ										
ਭਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਈ	ऽ										
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	–	ਗ	ਮ	ਧ	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ
								ਤ੍ਰੈ	ऽ	ਗੁ	ਣ	ਰ	ਹ	ਤ	ਰ
ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਗੰ	ਮੰ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਹੈ	ऽ	ऽ	ਨਿ	ਰਾ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਧਿ	ਕ	ਸਿ	ऽ	ਧ	ਨ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮੇ	ਮੇ	ਪ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਜਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰ	ਤ	ਨ	ਕੋ	ऽ	ਠ	ੜੀ	ਅੰ

ਮੇ	ਪ	ਗਮ	ਪਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਗ	ਮ
ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਸੰਙ	ऽऽ	ਪੂ	ਰ	ਰ	ਨ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਕੈ	ऽ	ऽ	ਖ
ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮੇਪ										
ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨੇਂऽ	ऽऽ										

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਤੂ ਦਾਨਾ ਤੂ ਅਬਿਚਲੁ ਤੂਹੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤੀ ॥
ਤੂ ਅਡੋਲੁ ਕਦੇ ਡੋਲਹਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਹਮ ਕੈਸੇ ਤਾਤੀ ॥ ੧ ॥
ਏਕੈ ਏਕੈ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਤੂ ਰਾਇਆ ॥
ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੂ ਸਾਗਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥
ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਤਿਲੁ ਸੰਕ ਨ ਮਾਨਹੁ ਹਮ ਭੁੰਚਹ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥
ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਖੀਰਾ ॥
ਹਮ ਖੇਲਹ ਸਭਿ ਲਾਡ ਲਡਾਵਹ ਤੁਮ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ੩ ॥
ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਮ ਭੀ ਸੰਗਿ ਅਘਾਏ ॥
ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੮੪)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ	ਮੇਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮੇਪ	ਗ	ਮ
						ਏऽ	ऽऽ	ਕੈऽ	ਏऽ	ऽ	ਕੈ
ਧੁ	–	ਧੁ	ਪ	–	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਗਮ
ਏ	ऽ	ਕ	ਤੂ	ऽ	ਹੀ	ਏ	ऽ	ਕੈ	ਏऽ	ऽऽ	ਕੈऽ
ਪ	ਗਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ
ਤੂ	ऽऽ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਇਆ	ਤਉ	ऽ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਤੇ

ਗ	ਮ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ						
ਸੁ	ਖੁ	ਪਾs	ss	ਇਆ	ss						
				ਅੰਤਰਾ		ਗ	ਮ	ਮ	ਧੁ	–	ਨੀ
						ਤੂ	s	ਦਾ	ਨਾ	s	ਤੂ
ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਅਬਿ	ਚ	ਲ	ਤੂ	s	ਹੀ	ਤੂ	s	ਜਾ	ਤਿ	ਮ	ਰੀ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	–	ਪ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਪਾs	ss	ss	ਤੀ	s	s	ਤੂ	ਅ	ਡੋ	ਲੁ	ਕ	ਦੇ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁ	–	ਪ	ਮੇਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮੇਧ	ਗ	ਮ
ਡੋs	ss	ਲਹਿ	ਨਾ	s	ਹੀ	ਤਾs	ਹs	ਮs	ਕੋs	s	ਸੇ
ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ						
ਤਾ	s	s	ਤੀ	s	s						

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰ ਕਰਿ ਤਾਲ ਪਖਾਵਜੁ ਨੈਨਹੁ ਮਾਥੈ ਵਜਹਿ ਰਬਾਬਾ ॥
ਕਰਨਹੁ ਮਧੁ ਬਾਸੁਰੀ ਬਾਜੈ ਜਿਹਵਾ ਧੁਨਿ ਆਗਾਜਾ ॥
ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ਆਣੇ ਘੂਘਰ ਸਾਜਾ ॥ ੧ ॥
ਰਾਮ ਕੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥
ਪੇਖੈ ਪੇਖਨ ਹਾਰੁ ਦਇਆਲਾ ਜੇਤਾ ਸਾਜੁ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਖਾਰ ਮੰਡਲੀ ਧਰਣਿ ਸਬਾਈ ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਚੰਦੋਆ ॥
ਪਵਨੁ ਵਿਚੋਲਾ ਕਰਤ ਇਕੇਲਾ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਹੋਆ ॥
ਪੰਚ ਤਤੁ ਤਰਿ ਪੁਤਰਾ ਕੀਨਾ ਕਿਰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਆ ॥ ੨ ॥
ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਜਰੇ ਚਰਾਗਾ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਭੀਤਰਿ ਰਾਖੇ ॥
ਦਸ ਪਾਤਉ ਪੰਚ ਸੰਗੀਤਾ ਏਕੈ ਭੀਤਰਿ ਸਾਥੇ ॥
ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਹੋਇ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਹਿ ਸਭਹੁ ਨਿਰਾਰੀ ਭਾਖੇ ॥ ੩ ॥
ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਿਰਤਿ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਤੂਰਾ ॥
ਏਕ ਨਚਾਵਹਿ ਏਕਿ ਭਵਾਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਇ ਹੋਇ ਧੂਰਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਨਾਚੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਪੂਰਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੮੪)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			–	ਗਮ	ਨ਼ੀ	ਧ॒	ਪ	ਧ॒	ਮੇ	ਪ
								ऽ	ਰਾऽ	ऽ	ਮ	ਕੋ	ऽ	ਨਿਰ	ਤਿ
ਪ	–	ਪ	–	ਮੇਪ	ਧ॒ਪ	ਮ	ਗ	–	ਮ	–	ਮ	ਗਮ	ਰੇ॒ਗ	ਪ	ਮ
ਕਾ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪੇ	ऽ	ਖੇ	ਪੇऽ	ऽऽ	ਖ	ਨ
ਗ	ਰੇ॒	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ॒	ਸਾ	–	–	ਨ਼ੀਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ
ਹ	ऽ	ਰੁ	ਦਇ	ਆ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ऽ	ਜੇऽ	ਤਾ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਜੁ	ਸੀ
ਧ॒ਪ	ਮੇਪ	ਗਮ	ਧ॒ਨੀ	ਸਾਂਰੇ॒	ਸਾਂਨੀ	ਧ॒ਨੀ	ਧ॒ਪ	ਮੇਪ							
ਗਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ							
					ਅੰਤਰਾ			–	ਗਗ	ਮ	ਮ	ਧ॒	–	ਨੀ	ਨੀ
								ऽ	ਕਰ	ਕ	ਰਿ	ਤਾ	ऽ	ਲ	ਪ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	–	ਧ॒	–	ਧ॒	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਖਾ	ऽ	ਵ	ਜੁ	ਨੈ	ऽ	ਨਹੁ	ऽ	ऽ	ਹਾ	ऽ	ਥੈ	ਵ	ਜ	ਹਿ	ਰ
ਰੇਂ॒ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ॒	ਸਾਂ	ਧ॒	ਨ਼ੀ	ਧ॒	ਪ	–	ਗ	ਮ	ਨ	ਧ॒	–	ਨੀ	ਧ॒ਨੀ
ਬਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਬਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕ	ਰ	ਨਹੁ	ਮ	ऽ	ਧੁ	ਬਾऽ
ਸਾਂਰੇਂ॒	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ॒	–	ਸਾਂ	–	–	ਨੀਸਾਂ	ਗਾਂ	ਮਂ	ਰੇਂ॒	ਰੇਂ॒	ਸਾਂ	–
ऽऽ	ਸੁऽ	ਰੀ	ऽ	ਬਾ	ऽ	ਜੈ	ऽ	ऽ	ਜਿਹ	ਵਾ	ऽ	ਧੁ	ਨਿ	ਆ	ऽ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ॒ਸਾਂ	ਧ॒	ਨ਼ੀ	ਧ॒	ਪ	–	ਮੇਮੇ	ਪ	ਧ	ਮੇਪ	ਧ॒ਨੀ	ਧ॒	ਪ
ਗਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਜਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨਿਰ	ਤਿ	ਕ	ਰੇऽ	ऽऽ	ਕ	ਰਿ

ਮਗ	ਰੇ਼ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	—	—	ਨੀਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਗ	ਮ
ਮS	ਨੂS	ਆ	S	ਨਾ	S	ਚੇ	S	S	ਆS	ਨੇ	S	ਘੂ	S	ਘ	ਰ
ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮੇਪ	ਗਮ	ਪ							
ਸਾS	SS	SS	SS	ਜਾS	SS	SS	SS								

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕ ਧੁਨਿ ਏਕੈ ਏਕੈ ਰਾਗੁ ਅਲਾਪੈ ॥
ਏਕਾ ਦੇਸੀ ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੈ ॥
ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਏਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥ ੧ ॥
ਭਲੋ ਭਲੋ ਰੇ ਕੀਰਤਨੀਆ ॥
ਰਾਮ ਰਮਾ ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਧੰਧ ਸੁਆਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੰਚ ਬਜਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਸੰਤੋਖਾ ਸਾਤ ਸੁਰਾ ਲੈ ਚਾਲੈ ॥
ਬਾਜਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਤਾਨਾ ਪਾਉ ਨ ਬੀਗਾ ਘਾਲੈ ॥
ਫੇਰੀ ਫੇਰੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕਬ ਹੀ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੰਧਿ ਪਾਲੈ ॥ ੨ ॥
ਨਾਰਦੀ ਨਰਹਰ ਜਾਣਿ ਹਦੂਰੇ ॥ ਘੂੰਘਰ ਖੜਕੁ ਤਿਆਗਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥
ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਦਿਖਾਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਏਹੁ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ੩ ॥
ਜੇ ਕੋ ਅਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧਿ ਏਹੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਜਾਵਉ ਟੇਕ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਏਕ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੮੫)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				0			
				ਸਥਾਈ			ਪ	ਮੇਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮੇ	ਪ	ਗ	ਮ
							ਭ	ਲੋS	SS	S	ਭ	ਲੋ	S	ਰੇ	S
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	—	—	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗਮ	ਪ
ਕੀ	ਰ	ਤ	ਨੀ	ਆ	S	S	S	ਰਾ	S	ਮ	ਰ	ਮਾ	S	ਰਾS	S
ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰੇ	—	ਸਾ	—	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	—
ਮਾ	S	ਗੁ	ਨ	ਗਾ	S	ਉ	S	ਛੋ	S	ਡਿ	ਮਾ	ਇਆ	S	ਕੇ	S

ਸਾਂਨੀ ਧੁਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ   ਧੁਨੀ ਧੁਪ   ਧ

ਪੈਂS   SS   SS   ਧS   ਸੁਆ SS   ੳ

ਅੰਤਰਾ

								—	ਗ	ਮ	ਮ	ਧੁ	—	ਨੀ	ਨੀ
								S	ੳ	S	ਅੰ	ਕਾ	S	S	ਰਿ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	—	—	ਧੁ	—	ਧੁ	ਨੀ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਏ	ਕ	ਧੁ	ਨਿ	ਏ	S	ਕੈ	S	S	ਏ	S	ਕੈ	ਰਾ	S	ਗੁ	ਅ
ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	—	ਗਂ	—	ਮ	ਰੇਂ	—	ਸਾਂ	—
ਲਾS	SS	S	S	ਪੈ	S	S	S	S	ਏ	S	ਕਾ	ਦੇ	S	ਸੀ	S
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	—	ਪ	—	—	ਮੇ	—	ਪ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਏS	SS	ਕੁ	ਦਿ	ਖਾ	S	ਵੈ	S	S	ਏ	S	ਕੋ	ਰਹਿ	ਆ	S	ਬਿ
ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰੇ	—	ਸਾ	—	—	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ
ਆ	S	S	S	ਪੈ	S	S	S	S	ਏ	ਕਾ	S	ਸੁ	ਰ	ਤਿ	ਏ
ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	—	—	ਗਂ	—	ਮਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	—
ਕਾ	S	ਹੀ	S	ਸੇ	S	ਵਾ	S	S	ਏ	S	ਕੋ	ਗੁ	ਰ	ਤੇ	S

ਸਾਂਨੀ ਧੁਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ   ਧੁਨੀ ਧੁਨੀ ਪ

ਜਾS   SS   SS   SS   ਪੈS   SS   S

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਈਆ ਕੋਈ ਅਲਾਹਿ ॥ ੧ ॥
ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ॥
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਹੀਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੋਈ ਨਾਵੈ ਤੀਰਥਿ ਕੋਈ ਹਜ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੂਜਾ ਕੋਈ ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇ ॥ ੨ ॥
ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬ ॥ ਕੋਈ ਓਢੈ ਨੀਲ ਕੋਈ ਸੁਪੇਦ ॥ ੩ ॥
ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਰਕੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ਹਿੰਦੂ ॥ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਭਿਸਤੁ ਕੋਈ ਸੁਰਗਿੰਦੂ ॥ ੪ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਤਿਨਿ ਭੇਦੁ ਜਾਤਾ ॥ ੫ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੮੫)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ **ਇਕਤਾਲ**

ਸਥਾਈ

×		0		2		0		3		4	
ਮੇਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਪੁ	ਮੇ	ਪ	ਗ	ਪ	ਮ	–	ਗ	–ਮ
ਕਾऽ	ऽ ऽ	ਰऽ	ਣ	ਕ	ਰ	ਣ	ਕ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ਮ
ਗ	ਮ	ਰੇ	–	ਰੇਗ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਸਾ	ਸਾ
ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ऽ	ਧਾऽ	ऽ ऽ	ਰਿ	ਰ	ਹੀ	–	ऽ	ਮ
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਮ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨ਼ੀ	ਧੁਪ	ਮੇਪ	ਧੁਨ਼ੀ	ਧੁਪ
ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ऽ	ਧਾ	ऽ	ਰਿऽ	ਰऽ	ਹੀऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਮऽ

ਅੰਤਰਾ

×		0		2		0		3		4	
ਗ	ਮ	ਮ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ
ਕੋ	ऽ	ਈ	ਥੋ	ऽ	ਲੈ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ਰਾ	ऽ ऽ	ਮ
ਧੁ	–	–	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਧੁ	ਪ	–	–
ਕੋ	ऽ	ऽ	ਈऽ	ऽ ऽ	ਖੁऽ	ਦਾ	ऽ	ऽ	ਇ	ऽ	ऽ
ਗਂ	–	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਕੋ	ऽ	ਈ	ਸੇ	ਵੇ	ਗੁ	ਸਈ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਆ	ऽ	ऽ
ਮੇਪ	ਧੁਨ਼ੀ	ਧੁਪ	ਮ	ਗ	ਪ	ਮਮ	ਗਮ	ਪਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
ਕੋऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਈ	ऽ	ਅ	ਲਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਹਿऽ	ऽ ऽ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪਵਨੈ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਇਆ ॥
ਮਾਟੀ ਮਾਟੀ ਹੋਈ ਏਕ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੇ ਕੀ ਕਵਨ ਟੇਕ ॥ ੧ ॥
ਕਉਨੁ ਮੂਆ ਰੇ ਕਉਨੁ ਮੂਆ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਇਹੁ ਤਉ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਗਲੀ ਕਿਛੁ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ਭਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਈ ॥
ਭਰਮ ਮੋਹ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਬੰਧ ॥ ਸੁਪਨੁ ਭਇਆ ਭਖਲਾਏ ਅੰਧ ॥ ੨ ॥
ਇਹੁ ਤਉ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਿ ॥
ਨਹ ਕੋ ਮੂਆ ਨ ਮਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋਗੁ ॥ ੩ ॥
ਜੋ ਇਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸੋ ਇਹੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੮੫)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ — **ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
						ਸਥਾਈ					
ਮ	–ਮ	ਮਗ	ਪ	–	ਪ	ਮਧ	ਧੁਨੀੁ	ਧੁ	ਪ	–	–
ਕਉ	਽ਨੁ	ਮੂ਽	ਆ	਽	ਰੇ	ਕਉ	਽ਨੁ	ਮੂ	ਆ	਽	਽
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੁੇਰੁੇ	ਰੁੇਗ	ਰੁੇਪ	ਮ	ਗ	ਰੁੇ	ਸਾ
ਬ੍	ਹ	ਮ	ਗਿਆ	ਨੀ	ਮਿਲਿ	ਕ਽	ਰਹੁ	ਬੀ	ਚਾ	਽	ਰਾ
ਸਾ	ਰੁੇ	ਸਾ	ਮ	–	ਧੁ	ਸਾਂਨੀੁ	ਨੀੁਧੁ	ਧੁਨੀੁ	ਧੁਪ	ਪ	–
ਇ	਽	ਹੁ	ਤਉ	਽	਽	ਚ਽	ਲ਽	ਤੁ਽	ਭਇ	ਆ	਽
						ਅੰਤਰਾ					
ਨੀੁਧੁ	ਧੁਪ	ਪਮੇਂ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮ	ਮਗ	ਪ	–	ਪ
ਪ਽	ਵ਽	ਨੈ਽	ਮ	਽	ਹਿ	ਪ	ਵਨੁ	ਸ਽	ਮਾ	਽	ਇਆ

ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	–	ਨੀ	ਧਨੀ	ਧਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਜੋ	ऽ	ਤੀ	ਮ	ऽ	ਹਿ	ਜੋਤਿ	ਰऽ	ਲਿऽ	ਜਾ	ऽ	ਇਆ
ਗਂ	–	ਮਂ	ਗਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਮਾ	ऽ	ਟੀ	ਮਾऽ	ऽ	ਟੀ	ਹੋऽ	ऽऽ	ਈ	ਏ	ऽ	ਕ
ਧਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮੇ	ਪ	ਮਗ	ਪਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਰੋऽ	ਵ	ਨ	ਹਾ	ਰੇ	ਕੀ	ਕऽ	ਵऽ	ਨ	ਟੇ	ऽ	ਕ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ ਲਾਲ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾ ਖਾਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਹੀ ਉਧਾਰੁ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੮੫-੮੬)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				0				0				3			
					ਸਥਾਈ		ਮੇਪ	ਮੇਪ	ਧਨੀ	ਧ	ਪ	ਮੇਪ	–ਗ	–	ਮ
							ਜਪਿ	ਗੋऽ	ऽऽ	ਬਿੰ	ਦ	ਗੋऽ	ऽਪਾ	ऽ	ਲ
ਧ	ਧ	ਪ	ਮੇ	ਪ	–	–	–	–	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ
ਲਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਲ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ਨਾ	ऽ	ਮ	ਸਿ
ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	–	ਨੀ	ਸਾਂ
ਮ	ਰਿ	ਤੂ	ऽ	ਜੀ	ऽ	ਵਹਿ	ऽ	ऽ	ਫਿ	ਰਿ	ਨ	ਖਾ	ऽ	ਈ	ऽ
ਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮੇ	ਪ										
ਮ	ਹਾ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਲ										
					ਅੰਤਰਾ			–	ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ
								ऽ	ਕੋ	ਟਿ	ਜ	ਨ	ऽ	ਮ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਧ	ਧ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਭ੍ਰ	ਮਿ	ਭ੍ਰ	ਮਿ	ਆ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ऽ	ਬ	ਡੇ	ऽ	ਭਾ	ऽ	ऽ	ਗਿ

ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮੇ	ਮੇ	ਪ	ਪ	ਮੇਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਸਾS	ਧS	ਸੰ	ਗੁ	ਪਾ	S	ਇਓ	S	ਬਿ	ਨੁ	ਗੁ	ਰ	ਪ੍ਰS	SS	ਰੈ	S
ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	–	ਗ	ਮ	ਮ	ਧੁ	–	ਸਾਂ	–
ਨਾ	S	ਹੀ	ਉ	ਧਾ	ਰ	ਬਾ	ਬਾ	S	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਆ	S	ਖੈ	S
ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ										
ਏS	SS	ਹੁS	ਬੀS	ਚਾS	ਰੁS										

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਨਾ ਤੂ ਮਾਨਹਿ ॥ ਖਟੁ ਭੀ ਏਕਾ ਬਾਤ ਵਖਾਨਹਿ ॥
ਦਸ ਅਸਟੀ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਕਹਿਆ ॥ ਤਾ ਭੀ ਜੋਗੀ ਭੇਦੁ ਨ ਲਹਿਆ ॥ ੧ ॥
ਕਿੰਕੁਰੀ ਅਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥
ਜੋਗੀਆ ਮਤਵਾਰੋ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰਥਮੇ ਵਸਿਆ ਸਤ ਕਾ ਖੇੜਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਭਇਆ ਦੁਤੇੜਾ ॥
ਦੁਤੀਆ ਅਰਧੋ ਅਰਧਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਤਾ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਮਣੀਏ ॥ ਗਾਠੀ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਤਣੀਏ ॥
ਫਿਰਤੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇ ॥ ਖਿੰਚਿਆ ਸੂਤੁ ਤ ਆਈ ਥਾਇ ॥ ੩ ॥
ਚਹੁ ਮਹਿ ਏਕੈ ਮਟੁ ਹੈ ਕੀਆ ॥ ਤਹ ਬਿਖੜੇ ਥਾਨਿ ਅਨਿਕ ਖਿੜਕੀਆ ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦੁਆਰੇ ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥
ਇਉ ਕਿੰਕੁਰੀ ਆਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥
ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੈ ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੧੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੮੬)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
				ਮਥਾਈ		ਮਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਮ
						ਕਿੰS	SS	ਕੁ	ਰੀ	S	ਅ

ਧੁ	–	ਧੁ	ਪ	–	ਪ	ਮ	–	ਮ	ਗਰੇ	ਗਮ	ਪਮ
ਨੂ	ऽ	ਪ	ਵਾ	ऽ	ਜੈ	ਜੋ	ऽ	ਗੀ	ਆऽ	ਮऽ	ਤऽ
ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਮ	–	ਮ	ਗਰੇ	ਗਮ	ਪਮ
ਵਾ	ऽ	ਰੇ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਗੀ	ਆऽ	ਮऽ	ਤऽ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਰੇਮ	ਗਪ						
ਵਾ	ऽ	ਰੇ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ						

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਮ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਚਾ	ਰਿ	ਪੁ	ਕਾ	ऽ	ਰਹਿ	ਨਾऽ	ऽ	ਭੂ	ਮਾ	ऽ	ਨਹਿ
ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਸਾ	ਧੁ	–	ਪ
ਖ	ਟੁ	ਭੀ	ਏ	ऽ	ਕਾ	ਬਾऽ	ऽਤ	ਵऽ	ਖਾ	ऽ	ਨਹਿ
ਮੇਮੇ	ਪ	ਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਗ	ਪਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਦਸ	ਅ	ਸ	ਟੀऽ	ਮਿ	ਲਿ	ਏऽ	ऽऽ	ਕੇ	ਕਹਿ	ਆ	ऽ
ਨੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਗ	–	ਮ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਸਾਂ
ਤਾ	ऽ	ਭੀ	ਜੋ	ऽ	ਗੀ	ਭੇ	ऽ	ਦੁ	ਨ	ऽ	ਲਹਿ
ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮੇਪ						
ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ						

ਸਥਾਈ ਦੂਜੀ ਗਮ

ਇਉ

ਧੁ	–	ਧੁ	ਙ	ਮੇਂ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ
ਕਿੰ	ऽ	ਕੁ	ਰੀ	ऽ	ਆ	ਨੂ	ऽ	ਪ	ਵਾ	ਜੈ	ਸੁਣਿ
ਗ	ਮ	ਮ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮੇਂਪ	
ਜੋ	ऽ	ਗੀ	ਕੈ	ਮ	ਨਿ	ਮੀऽ	ऽऽ	ਠੀऽ	ਲਾऽ	ਗੈऽ	

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸੋਈ ॥ ਆਨ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥
ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨਾਂ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥
ਐਸੋ ਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਡੀਠਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੨ ॥
ਕਿਆ ਦੇਵਉ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰਾ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨੀਚੁ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ ੩ ॥
ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰਾ ਮਹਿਲ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਪੜਦਾ ਤੂਟਾ ॥ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਮੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੯੬)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		–	ਪ	ਗ	ਮ
												ऽ	ਐ	ਸੋ	ऽ
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮੇਂ	ਪ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	–	ਪ	–	ਮੇਂਪ	ਮਮ	ਮ	ਮ
ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਰ	ਸੁ	ਮੀ	ऽ	ਠਾ	ऽ	ऽऽ	ਗੁਰ	ਮੁ	ਖਿ
ਗ	ਰੇ	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨੀਸਾ			
ਕਿ	ਨੈ	ऽऽ	ऽ	ਵਿ	ਰ	ਲੈ	ऽ	ਡੀ	ऽ	ਠਾ	ऽ	ऽऽ			

								ਅੰਤਰਾ				–	ਗਗ	ਮ	ਮ
												ऽ	ਕਰ	ਨ	ਕ
ਧ਼	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	–	–	ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ
ਰਾ	ऽ	ਵ	ਨ	ਸੋ	ऽ	ऽ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਆ	ਨ	ਨ
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਦੀ	ऽ	ਸੈ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਠਾ	ਕੁ	ਰੁ
ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ	ਮ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	-	–	ਨ਼ੀਸਾ	ਗ	ਮ
ਮੰ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਸੁ	ਘ	ੜੁ	ਸੁ	ਜਾ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਗੁਰ	ਮੁ	ਖਿ
ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ਼	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ਼ਨੀ	ਧ਼ਪ	ਮੇਪ			
ਮਿ	ਲਿ	ਆ	ऽ	ਰੰ	ऽ	ਗੁ	ਮਾ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ			

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਪਵਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਨਿਰਾਸ ਇਹ ਬਿਤੁ ॥
ਕਾਟੀ ਬੰਧਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥
ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥
ਰਸਿਕ ਰਸਿਕ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਅਪਨੈ ਗੁਰਦੇਵਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਇ ਬਨਿਓ ਪੂਰਬਲਾ ਭਾਗੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ॥
ਗਈ ਗਿਲਾਨਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤੋ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ੨ ॥
ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਬੂਡਤ ਦੁਖ ਮਹਿ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥ ੩ ॥
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਉਪਜਿਓ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੩੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੯੨)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ — ਤ੍ਰਿਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਗਮ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ̇	ਮੇਪ	ਧੁਪ	ਗ	ਮ
								ਬਾऽ	ऽ	ਜੇ	ऽ	ਅऽ	ਨऽ	ਹ	ਦ
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਮੇ	ਧ	–	ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਧਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ
ਬਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰ	ਰਿ	ਕ	ਰ	ਸਿऽ	ਕ	ਗੁ	ਣ
ਧੁ	–	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਗਾ	ऽ	ਵ	ਹਿ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਨ	ਅਪ	ਨੇ	ਗੁ	ਰ	ਦੇ	ऽ	ਵਿ	ਨਿ
ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮੇਪ	ਗਮ								
ਵਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	–	ਪ	–	ਧੁ	–	ਨੀ	ਨੀ
								ਦੀ	ऽ	ਨੋ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਮ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਕੀ	ऽ	ੳ	ਪ	ਵਿ	ऽ	ऽ	ਤੁ	ਹ	ਰਿ	ਧ	ਨੁ	ਰਾ	ऽ	ਸਿ	ਨਿ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਗਂ	–	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਰਾऽ	ਸऽ	ਇ	ਹ	ਬਿ	ऽ	ऽ	ਤੁ	ਕਾ	ऽ	ਟੀ	ਬੰ	ऽ	ਧਿ	ਹ	ਰਿ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ
ਸੇऽ	ऽऽ	ਵਾ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਏ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਭ	ਗ	ਤਿ	ਰਾ
–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮੇਪ								
ऽ	ਮ	ਗੁ	ਣ	ਗਾऽ	ऽऽ	ਏऽ	ऽऽ								

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ॥ ਜਾਹਿ ਨ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿ ॥
ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਧੁ ਹੋਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥ ੧ ॥
ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਹੋਹਿ ਦੋਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਅਚਰਜ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ॥ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥
ਬੈਰੀ ਸਭਿ ਹੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਚੀਤ ॥
ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ॥ ੩ ॥
ਪੂਰਨ ਤੇਰੀ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥ ਜਮ ਕੀ ਕਟੀਐ ਤੇਰੀ ਫਾਸ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ੪੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੯੫)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਧ਼	ਧ਼	ਪਮੇ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗਮ	ਪਮ	ਗ	ਰੇ਼	ਸਾ	–
ਰਾ	ऽ	ऽऽ	ਮ	ਕੇ	ऽ	ਗੁऽ	ਨऽ	ਗਾ	ऽ	ਉ	ऽ
ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਗਗ	ਮ	ਮ	ਗਮ	ਪਮ	ਗਮ	ਗ	ਰੇ਼	ਸਾ
ਹਲ	ਤੁ	ਪ	ਲਤੁ	ਹੋ	ਹਿ	ਦੋऽ	ਵੈऽ	ਸੁऽ	ਹੇ	ऽ	ਲੇ
ਗਗ	ਮ	ਮ	ਧ਼	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇ਼ਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ਼ਨ਼ੀ	ਧ਼ਪ	ਮੇਪ	ਗਮ
ਅਚ	ਰ	ਜ	ਪੁ	ਰ	ਖੁ	ਧਿਆ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽऽ
						ਅੰਤਰਾ					
ਪ	ਪ	ਪ	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਦੁ	ਲ	ਭ	ਦੇ	ਹ	ਸ	ਵਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰਿ
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇ਼ਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ਼ਂਸਾਂ	ਧ਼	–	ਪ
ਜਾ	ਹਿ	ਨ	ਦ	ਰ	ਗਹ	ਹਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਰਿ

ਮੇਮੇ	ਪ	ਪ	ਪਧ਼	ਨ਼	ਧ	ਪਮ	ਗਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਹਲ	ਤਿ	ਪ	ਲਤਿ	ਤੁ	ਧੁ	ਹੋਇ	ਵਤ	ਛਿ	ਆ	ऽ	ਦੀ
ਗ	ਮ	ਮ	ਧ਼ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧ਼ਨ਼ੀ	ਧ਼ਪ	ਮੇਪ	ਗਮ
ਅੰ	ਤ	ਕੀ	ਬऽ	ऽ	ਲਾ	ਲऽ	ਏऽ	ਛऽ	ਡਾऽ	ऽ ऽ	ਈऽ

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀਤ ॥
ਨਾਮ ਜਪਤ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧ ॥
ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਈ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੦੧)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ			–	ਪ	ਗ	ਮ
												ऽ	ਗਾ	ਵਹੁ	ऽ
ਧ਼	ਧ਼	ਪ	ਪ	ਮੇਪ	ਧ਼ਨ਼ੀ	ਧ਼ਪ	ਮੇਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ
ਰਾ	ऽ	ऽ	ਮ	ਕੇऽ	ऽ ऽ	ਗੁऽ	ਣऽ	ਗੀ	ऽ	ऽ	ਤ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ
ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਗ	ਮ	ਮ
ਜ	ਪ	ਤ	ਪ	ਰऽ	ਮऽ	ਸੁ	ਖੁ	ਪਾ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ऽ	ਆ	ऽ	ਵਾ
ਪ	–	ਧ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ਼ਨ਼ੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧ਼ਨ਼ੀ	ਧ਼ਪ	ਮੇਪ			
ਗਉ	ऽ	ਣੁ	ਮਿ	ਟੈ	ऽ	ਮੇ	ਰੇ	ਮੀऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਤऽ			
									ਅੰਤਰਾ			–	ਪ	ਪ	ਪ
												ऽ	ਗੁ	ਣ	ਗਾ

–	ਧ਼	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਗੰਗੰ	ਗੰ	ਮੰ
ਵ	ਤ	ਹੋ	ऽ	ਵ	ਤ	ਪ	ਰ	ਗਾ	ऽ	ऽ	ਸੁऽ	ऽ	ਚਰ	ਨ	ਕ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮੇਪ	ਗਮ	ਪ			
ਮ	ਲ	ਮਹਿ	ऽ	ਹੋऽ	ऽऽ	ਇऽ	ਨਿऽ	ਵਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਸੁ			

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਰੋਗ ਕੂਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਏਕੁ ਅਰਾਧਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥
ਨੀਦ ਸੁਹੇਲੀ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਦੂਖ ॥ ੨ ॥
ਸਹਜਿ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥ ੩ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਾ ਹੋਆ ਆਪਿ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੦੧)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ	–	ਮੇ	ਪ	ਗ	–	ਮ
						ਗੁ	ਰੁ	ਪੂ	ਰਾ	ऽ	ਮੇ	ਰਾ	ਗੁ	ऽ	ਰੁ
ਪ	ਧ਼	ਪ	ਮੇ	ਪ	–	–	–	ਗ	–	ਮ	ਰੇ	–	ਗ	ਮ	ਪ
ਪੂ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਜ	ਪਿ
ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	-	ਗ	ਮ
ਸ	ਦਾ	ऽ	ਸੁ	ਹੇ	ऽ	ਲੇ	ऽ	ਸ	ਗ	ਲ	ਬਿ	ਨਾ	ऽ	ਸੇ	ऽ
ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮੇਪ										
ਰੋऽ	ऽऽ	ਗऽ	ਕੂऽ	ऽऽ	ਰਾऽ										
						ਅੰਤਰਾ		–	ਗ	ਮ	ਮ	ਧ਼	–	ਨੀ	–
								ऽ	ਏ	ਕੁ	ਅ	ਰਾ	ऽ	ਧਹੁ	ऽ

ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸਾ	ऽ	ਚਾ	ऽ	ਸੋ	ऽ	ਇ	ऽ	ऽ	ਜਾऽ	ਕੀ	ऽ	ਸ	ਰ	ਨਿ	ਸ
ਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮੇਪ										
ਦਾ	ऽऽ	ਸੁऽ	ਖੁऽ	ਹੋऽ	ਇऽ										

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਰਨਰਹ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥
ਜਲਨ ਥਲਨ ਬਸੁਧ ਗਗਨ ਏਕ ਏਕੰਕਾਰੰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਨ ਧਰਨ ਪੁਨ ਪੁਨਹ ਕਰਨ ॥ ਨਹ ਗਿਰਹ ਨਿਰੰਹਾਰੰ ॥ ੧ ॥
ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਨਾਮ ਹੀਰ ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰੰ ॥
ਕਰਨ ਕੇਲ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੰ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੦੧)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਪੜਤਾਲ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	

ਸਥਾਈ

ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮੇ	ਪ	ਮੇਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮੇਪ	ਗ	ਮ
ਨ	ऽ	ਰ	ਨ	ਰ	ਹ	ਨऽ	ਮऽ	ਸऽ	ਕਾऽ	ऽ	ਰੰ
ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਜ	ਲ	ਨ	ਥ	ਲ	ਨ	ਬ	ਸੁ	ਧ	ਗ	ਗ	ਨ
ਮ	ਗ	ਮ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੁ	ਧੁਪ
ਏ	ऽ	ਕ	ਏ	ऽ	ਕੰ	ਕਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੰऽ	ऽऽ

ਅੰਤਰਾ ਆੜਾ ਚਾਰਤਾਲ

ਗ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਹ	ਰ	ਨ	ਧ	ਰ	ਨ	ਪੁ	ਨ	ਪੁ	ਨ	ਹ	ਕ	ਰ	ਨ

ਨੀ	ਸਾਂ	ਗ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮੇਂਪ
ਨ	ਹ	ਗਿ	ਰ	ਹ	ऽ	ਨਿ	ਰੰ	ਹਾऽ ऽऽ	ऽऽ	ਰੰऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ ਚਾਰਤਾਲ

ਪ	ਪ	ਪ	ਧੁ	–	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਗੰ	ਭੀ	ਰ	ਧੀ	ऽ	ਰ	ਨਾ	ऽ	ਮ	ਹੀ	ऽ	ਰ
ਧੁ	–	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਊ	ऽ	ਚ	ਮੂ	ऽ	ਚ	ਅ	ਪਾ	ऽ	ऽ	ਰੰ	ऽ

ਦੀਪ ਚੰਦੀ

ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮੇ	ਪ	ਗ	ਪ	ਮ	ਮ
ਕ	ਰ	ਨ	ਕੇ	ऽ	ऽ	ਲ	ਗੁ	ਣ	ਅ	ਮੋ	ऽ	ऽ	ਲ
ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਨਾ	ऽ	ऽ	ਨ	ਕ	ਬ	ਲਿ	ਹਾ	ऽ	ऽ	ਰੰ	ऽ	ऽ	ऽ

ਤਿੰਨਤਾਲ

ਪ	ਗ	–	ਮ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਗੰ	ਭੀ	ऽ	ਰ	ਧੀ	ऽ	ऽ	ਰ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਮ	ਹੀ	ऽ	ऽ	ਰ
–	ਗਂ	–	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ऽ	ਊ	ऽ	ਚ	ਮੂ	ऽ	ਚ	ਅ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਰੰ	ऽ	ऽ	ऽ
–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਧੁ	ਮੇ	ਪ	ਗ	ਪ	ਮ	ਮ
ऽ	ਕ	ਰ	ਨ	ਕੇ	ऽ	ऽ	ਲ	ऽ	ਗੁ	ਣ	ਅ	ਮੋ	ऽ	ऽ	ਲ

ਰੂਪਕ

ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਨਾ	ऽ	ऽ	ਨ	ਕ	ਬ	ਲਿ	ਹਾ	ऽ	ऽ	ਰੰ	ऽ	ऽ	ऽ
ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	–
ਨਾ	ऽ	ऽ	ਨ	ਕ	ਬ	ਲਿ	ਹਾऽ	ऽ	ऽ	ਰੰ	ऽ	ऽ	ऽ
ਗਂ	–	ਮਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਨਾ	ऽ	ऽ	ਨ	ਕ	ਬ	ਲਿ	ਹਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੰ	ऽ	ऽ	ऽ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਛੰਤ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਗਤੀ
ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਾਧੀਐ
ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣ ਰਾਮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੨੬)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ **ਧਮਾਰ**

×					2		0			3			
									ਸਥਾਈ	ਮ	ਗਮ	ਪ	ਮੇਪ
										ਚ	ਰS	ਨ	ਕS
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ
ਮ	ਲ	ਸ	ਰ	ਣਾ	S	ਗ	ਤੀ	S	S	ਅ	ਨ	ਦ	ਮੰ
ਧ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁਪ				
ਗ	ਲ	ਗੁ	S	ਣS	ਗਾ	S	S	S	ਮS				
						ਅੰਤਰਾ							
ਪ	–	ਧੁ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–
ਨਾ	S	ਨ	S	ਕ	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਆ	ਰਾ	ਧੀ	ਐ	S	S	S
ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਹਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁਪ				
ਬਿ	ਪ	ਤਿ	ਨਿ	ਵਾ	ਰ	ਣ	ਰਾ	S	ਮS				

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰੁਤੀ ਸਲੋਕੁ ॥

ਫਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਬਾਛਉ ਸਾਧਹ ਧੂਰਿ ॥

ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਉ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੨੭)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ — **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

×			2		3		×			2		3	
							ਸਥਾਈ						
ਗਮ	ਨੀ॒	ਧ॒	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਧ॒	–	ਧ॒	ਪ	ਮੇ	ਪ	ਪ
ਕऽ	ਰਿ	ਬੰ	ਦ	ਨ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਪਾ	ऽ	ਰ	ਬ੍ਰ	ऽ	ਹ	ਮ
ਗ	ਮ	ਰੇ॒ਰੇ॒	ਰੇ॒ਗ	ਮਪ	ਪ	–	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ॒	–	ਸਾ	ਸਾ
ਬਾ	ऽ	ਛਉ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਧਹ	ऽ	ਧੂ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰਿ
							ਅੰਤਰਾ						
ਗ	ਮ	ਮ	ਧ॒	ਧ॒	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇ॒ਂ	–	ਸਾਂ	–
ਆ	ਪੁ	ਨਿ	ਵਾ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਸ	ਰਿ	ਭ	ਜਉ	ऽ	ऽ	ऽ
ਨੀਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇ॒ਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇ॒ਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ॒ਂਸਾਂ	ਧ॒	ਨੀ॒	ਧ॒	ਪ
ਨਾऽ	ਨ	ਕ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਭ	ਰ	ਪੂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰਿ

ਰਾਮਕਲੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰੁ ਗਹਿਲੀ ਸਾਜਨਹਿ

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮੀਤ ॥

ਚਰਨਹ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਲਈ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੨੮)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਲੰਬਿਤ ਇਕਤਾਲ

				4	
			ਸਥਾਈ	ਮ–ਗਮ	ਪ–ਮੇਪ
				ਕऽਰੁ ऽ	ਗऽਹਿऽ
×		0		2	
ਧ̱ਧ̱	ਪ–ਮੇਪ	ਧ̱ਧ̱ਪਮੇ	ਪ–ਗਮ	ਰੇ̱–ਰੇ̱ਰੇ̱	ਸਾ–
ਲੀऽ	ਨੀऽऽऽ	ਸਾऽऽऽ	ऽਜऽ	ਨऽऽऽ	ਹਿऽ
0		3			
ਗਮਧ̱ਨੀ̱	ਸਾਂਸਾਂਨੀਸਾਂ	ਰੇ̱ਂਰੇ̱ਂਸਾਂਨੀਸਾਂਨੀਸਾਂ	ਧ̱ਨੀ̱ਧ̱ਪ		
ਜਨਮਜ	ਨਮਕੇऽ	ਮੀऽऽऽऽऽऽ	ऽऽऽਤ		
			ਅੰਤਰਾ	ਗਮ	ਧ̱ਨੀ̱
				ਚਰ	ਨਹੁ
ਸਾਂ–ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ–	ਰੇ̱ਂਰੇ̱ਂਸਾਂਨੀਨੀਸਾਂ–	ਧ̱ਧ̱ਪ–	ਮੇਪ	ਪਧ̱ਪਧ̱ਨੀ̱
ਦਾऽऽऽ	ਸੀ–	ਕऽਰऽऽਲऽ	ਈऽऽ	ਨਾऽ	ਨऽਕऽऽ
ਧ̱ਪ	ਮੇਪ	ਮ–ਪਗਮ–	ਰੇ̱ਰੇ̱ਸਾਸਾ		
ਪ੍ਰਭ	ਹਿਤ	ਚੀऽऽऽऽ	ऽऽऽਤ		

ਰਾਮਕਲੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ॥

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਮੈ ਫਿਰਉ
ਕਬ ਪੇਖਉ ਗੋਪਾਲ ॥
ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਨੁ ਸੰਤ ਜਨੁ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੨੮)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
				ਸਥਾਈ		ਮੇਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮੇਪ	ਗ	ਮ
						ਆਃ	ਃ ਃ	ਸਃ	ਪਿਆ	ਸੀ	ਃ
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	–	–	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਗਮ
ਮੋ	ਃ	ਫਿ	ਰਉ	ਃ	ਃ	ਕ	ਬ	ਭੇ	ਖਉ	ਃ ਃ	ਗੋਃ
ਃ	–	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸ						
ਪਾ	ਃ	ਃ	ਃ	ਃ	ਲ						
				ਅੰਤਰਾ		ਗ	ਮ	ਮ	ਣ	ਨੀ	ਨੀ
						ਹੈ	ਕੋ	ਈ	ਸਾ	ਜ	ਨੁ
ਸਾਂ	ਃ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਗਂ	ਗਂਗਾ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਸੰ	ਃ	ਤ	ਜ	ਨੁ	ਃ	ਨਾ	ਨਕ	ਪ੍ਰਭ	ਮ	ਲ	ਣ
ਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮੇਪ						
ਰਾਃ	ਃ ਃ	ਃ ਃ	ਃ ਃ	ਃ ਃ	ਰਃ						

ਰਾਮਕਲੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ
ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ਚੀਤ ॥
ਸੰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਨਾਨਕਾ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਮੀਤ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੨੯)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਗਮ	ਨ̲ੀ	ਧ̲	–	ਪਮੇ
											ਹS	ਰਿ	ਧ	S	ਨ̲S
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਧ̲ਪ	ਮੇਪ	ਗ	ਮ	ਧ̲	ਧ̲	ਪ	ਧ̲ਮੇ	ਪ	ਗ	–	ਪ
ਪਾ	S	ਇਆ	ਸੋ	ਹਾS	SS	S	ਗ	ਣੀ	S	S	ਡੇS	S	ਲ	S	ਤ
ਮ	–	ਮ	–	ਗਮ	ਰੇ̲ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ̲	ਸਾ					
ਨਾ	S	ਹੀ	S	ਚੀS	SS	S	S	S	S	ਤ					
								ਅੰਤਰਾ			ਗ	ਮ	ਧ̲ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ
											ਸੰ	S	ਤS	S	ਸੰ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਰੇ̲ਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ̲ਂ	ਸਾਂ	ਧ̲	ਧ̲	ਪ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇ̲ਂ	–	ਸਾਂ
ਜੋ	S	ਗੀ	S	ਨਾS	SS	S	ਨ	ਕਾ	S	S	ਗ੍ਰਿ	ਹਿ	ਪ੍ਰ	S	ਗ
ਧ̲	ਨ̲ੀ	ਧ̲	ਪ	ਧ̲ਪ	ਮੇਪ	ਗਮ	ਧ̲ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧ̲ਪ	ਮੇਪ					
ਟੇ	S	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮੀS	SS	SS	SS	SS	SS	ਤS					

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਾਗ ਸੁਰੰਗੜੇ ਆਲਾਪਤ ਸਭ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਜੰਤ ਸੁਹਾਵੜੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਦੇ ਨਾਉ ॥
ਜਿਨਿ ਇਕ ਮਨ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਹਮ ਬਾਛਦੇ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਗੋਵਿਦ ਕੈ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਹੁ ਰਾਇ ॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੫੮)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮੇ	ਪ	ਗ	–	ਮ
											ਧੰ	ऽ	ਨੁ	ऽ	ਸੁ
ਧੁ	–	ਪ	ਪ	ਮੇਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮੇ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ
ਰਾ	ऽ	ਗ	ਸੁ	ਰੰऽ	ऽऽ	ऽ	ਗ	ੜੇ	ऽ	ऽ	ਆ	ਲਾ	ऽ	ਪ	ਤ
ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	–	ਮ
ਸ	ਭ	ਤਿ	ਖ	ਜਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਇ	ऽ	ऽ	ਧੰ	ऽ	ਨੁ	ऽ	ਸੁ
ਪ	–	ਪ	ਧ	ਮੇ	ਪ	ਪਧੁ	ਧੁਨ਼ੀ	ਧੁ	–	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਨ਼ੀ
ਜੰ	ऽ	ਤ	ਸੁ	ਹਾ	ऽ	ऽऽ	ਵऽ	ੜੇ	ऽ	ऽ	ਜੋ	ਗੁ	ਰ	ਮੁ	ਖਿ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨ਼ੀ	ਧੁਪ	ਮੇਪ					
ਜ	ਪ	ਦੇ	ऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽऽ	ऽऽ					
								ਅੰਤਰਾ			ਗ	ਮ	ਧੁ	–	ਨੀ
											ਜਿ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ
ਇ	ਕ	ਮ	ਨ	ਇ	ਕੁ	ऽ	ਅ	ਰਾ	ਧਿ	ਆ	ਤਿऽ	ऽ	ਨ	ऽ	ऽ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਮੇ	ਪ	ਧੁ	–	ਨ਼ੀ
ਸ	ਦ	ਬ	ਲਿ	ਹਾ	ऽ	ਰੈऽ	ऽऽ	ਜਾ	ऽ	ਉ	ਤਿ	ਨ	ਕੀ	ऽ	ऽ
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਧੁਪ	ਮੇਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	–	ਮ
ਧੂ	ੜੀ	ਹ	ਮ	ਬਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਛ	ਦੇ	ऽ	ऽ	ਕ	ਰ	ਮੀ	ऽ	ऽ

ਧ ਨੀ ਸਾਂ – ਰੇਂਸਾਂਨੀਸਾਂ ਧਨੀਸਾਂਨੀ ਧਨੀ ਧਪ ਮੇਪ

ਪ ਲੈ ऽ ऽ ਪਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਇऽ ऽऽ ऽऽ

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ॥

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ
ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਵਿਹਾਵੇ ॥
ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੇ ਸਿ ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰਦੇ
ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਨਿ ਹਾਵੇ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੬੧)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ		–	ਗਮ	ਪਮ	ਗਮ
								ऽ	ਹੋऽ	ਹੁऽ	ਕ੍ਰਿऽ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	ਮੇ	ਪ	ਗ	ਮ	ਮ
ਪਾ	ऽ	ਲ	ਸੁਆ	ਮੀ	ऽ	ਮੇ	ऽ	ਰੇ	ਸੰ	ऽ	ਤਾਂ
ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਮੇਪ			
ਸੰ	ਗਿ	ਵਿ	ਹਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਵੇऽ	ऽऽ	ऽऽ			
						ਅੰਤਰਾ		–	ਗ	ਮ	ਧ
								ऽ	ਤੁ	ਧਹੁ	ਭੁ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਧਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸ	ਗ	ਮ	ਧ
ਲੇ	ऽ	ਸਿ	ਜਮਿ	ਜ	ਮਿ	ਮ	ਰ	ਦੇ	ਤੁ	ਧਹੁ	ਭੁ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਧਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਗਾਂ	ਮਾਂ
ਲੇ	ऽ	ਸੇ	ਜਮਿ	ਜ	ਮਿ	ਮਰ	ਦੇ	ਤਿਨ	ਕऽ	ਦੇ	ਨ

ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮੇਪ
ਚੁ	ਕ	ਨਿ	ਹਾਂS	SS	SS	ਵੈS	SS	SS

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ॥

ਡੇਡੀ ਬੰਦਸਿ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ
ਤੂ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥
ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਚੋਲੇ
ਜੈ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੬੪)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ — **ਚਾਰਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
ਸਥਾਈ											
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਮੇ	ਪ	ਮਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਤੈ	ਡੀ	ਬੰ	ਦ	ਸਿ	ਮੈ	ਕੋS	ਇ	ਨ	ਡਿ	ਠਾ	S
ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਮੇ	ਪ	ਪ	ਧੁਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ
ਤੂ	S	ਨਾ	S	ਨ	ਕ	ਮ	ਨਿ	ਭਾS	SS	ਣਾS	SS
ਅੰਤਰਾ											
ਪ	ਪ	ਪ	ਧੁਧੁ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ
ਘੋ	ਲਿ	ਘੁ	ਮਾਈ	ਤਿ	ਸੁ	ਮਿ	ਤ੍ਰ	ਵਿ	ਚੋ	S	ਲੇ
ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਜੈ	ਮਿ	ਲਿ	ਕੰ	ਤੁ	ਪ	ਛਾ	S	S	ਣਾ	S	S

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਪਾਵ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਂ ਤਉ ਧਿਰਿ ਜੁਲਦੇ
ਸੀਸੁ ਸੁਹਾਵਾ ਚਰਣੀ ॥

ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਾਂ ਤਉ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥
ਜੀਉ ਪਇਆ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥ ੨ ॥
(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੬੪)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ **ਝਪਤਾਲ**

×		2			0		3		
					ਸਥਾਈ				
ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮੇ	ਪ	ਗਮ–	ਗਮਪ–	ਮ	–	ਮ
ਪਾ	ऽ	ਵ	ऽ	ਸੁ	ਹਾऽ	ऽऽऽ	ਵੈ	ऽ	ਜਾਂ
ਗ	ਰੇ	ਗਮ	ਗਮਪਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਤਉ	ऽ	ਧਿऽ	ऽऽऽऽ	ਰਿ	ਜੁ	ਲ	ਦੇ	ऽ	ऽ
ਸ	–	ਮ	ਗ	ਮ	ਧੁ	–	ਪ	–	–
ਸੀ	ऽ	ਸੁ	ऽ	ਸੁ	ਹਾ	ऽ	ਵਾ	ऽ	ऽ
ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧੁਨੀਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂਗਂਗਂ	ਰੇਂਸਾਂਨੀਸਾ	ਧੁਨੀਧੁਪ	ਮੇਪਗਮ
ਚ	ऽ	ਰ	ऽ	ऽ	ਣੋऽऽऽ	ऽऽऽऽ	ऽऽऽऽ	ऽऽऽऽ	ऽऽऽऽ
					ਅੰਤਰਾ				
ਗ	ਮ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਮੁ	ऽ	ਖੁ	ऽ	ਸੁ	ਹਾ	ऽ	ਵਾ	ऽ	ਜਾਂ
ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀਧੁ	ਪ
ਤਉ	ऽ	ਜ	ऽ	ਸੁ	ਗਾऽ	ऽऽऽऽ	ਵੈ	ऽऽ	ऽ
ਮੇ	ਪ	ਮੇਪ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਜੀ	ऽ	ਉऽ	ऽऽ	ਪਇ	ਆ	ऽ	ਤਉ	ऽ	ऽ
ਗ	ਮ	ਨੀਧੁ	ਸਾਨੀ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁਨੀਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂਗਂਗਂ	ਰੇਂਸਾਂਨੀਸਾਂ	ਧੁਨੀਧੁਪ	ਮੇਧਗਮ
ਸ	ऽ	ਰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਣੋऽऽऽ	ऽऽऽऽ	ऽऽऽऽ	ऽऽऽऽ	ऽऽऽऽ

ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ

ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਬੜਾ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ। ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਪਧਤੀ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਮਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਮਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 6 ਪ੍ਰਮੁਖ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕੀਰਤਨਕਾਰ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਿਅਮ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਿਅਮ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਧੈਵਿਤ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਵਕਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਔਡਵ ਜਾਂ ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਣ ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਸ਼ਭ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਪੰਡਿਤ ਵੀ. ਐਨ. ਭਾਤਖੰਡੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਇਸ ਤਰਾਂ ਉਲੇਖ ਕਰਦੇ ਹਨ : " ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਵਾਂ ਚ ਏਕ ਰਾਗ ਨਟਾਂ ਚਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਹੇ ਤਯਾਂਤ ਧੈਵਤ ਅਵਰੋ ਹਾਂਤ ਸਪਸ਼ਟ ਧੇਤਲਾ ਜਾਤੋ ਮੱਧਿਅਮਾਵਰ ਨਟਾ ਸਾਰਖਾ ਨਿਆਮ ਕੇਲਾ ਜਾਤ ਨ ਹੀ। ਆਰੋ ਹਾਂਤ ਨਿਸ਼ਾਦ ਦੁਰਬਲ ਆਹੇ। ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਨਟਚ ਆਹੇ। "(ਕ੍ਰਮਿਕ ਪੁਸਤਕ ਮਾਲਿਕਾ" ਭਾਗ ਪੰਜ ਪੰਨਾ 128)।

"ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ" ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਬਾਂਰੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਹੁਨੁਮਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ :—

"ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ —ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਮੇਘਦਾ ਪੁੱਤ੍ ਹੈ, ਜਿਹਾ ਕ੍ "ਜਬਲੀਧਰ ਨਟ ਅਉਜਲਧਾਰਾ" ਹਮੀਰ ਕਲਯਾਨ ਦੇ ਮੇਲ ਕਰਕੇ ਨਟ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਹੋਰਨਾਂ ਮਤਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਿਵ ਮਤ ਅਤੇ ਕਲੀ ਨਾਥ ਮਤ ਵਿਚ ਪੂਰਣ ਸ਼ੁੱਧ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆਂ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਗਾਰਣਵ ਦੇ ਮਤ ਵਿਚ ਨਾਟ ਰਾਗ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਮੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਰਤ ਮਤ ਵਿਚ ਦੀਪਕ ਦਾ ਪੁਤ੍ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਹੋਇਆ ਹੈ।" (ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਪੰਨਾ 27)

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ ਡਾ: ਸਾਹਿਬ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਗ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਲਾ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਕੇਵਲ ' ਨਟ" ਰਾਗ ਵਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਦਿਤੇ ਮਤਾਂ ਵਿਚ ਇਕੋ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕਿਤਨਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਸੰਗੀਤ ਸਾਧਕ ਦਾ ਇਹ ਹਵਾਲੇ ਕਿਤਨਾ ਕੁ ਪਥ ਪ੍ਰਦਰਸਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਰੋਹੀ : ਸਾ ਰੇ ਗ ਮ ਰੇ ਸ, ਗ ਮ ਪ, ਧਾਨੀ ਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹੀ : ਸਾਂ ਧਪ ਗਮ ਧਪ, ਗਮ ਰੇ ਸਾ।

ਮੁਅ ਅੰਗ : ਸਾ ਰੇ ਸਾ, ਪ, ਧਪ, ਗਮ੍ਰੇ ਸਾ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ, ਧ਼ਧ਼ਪ਼, ਧ਼ਪ਼, ਧ਼ਪ਼, ਸਾ ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ, ਗਮ ਰੇਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ, ਪ,

   ਗਮ ਰੇ ਸਾ, ਧ਼ ਧ਼ ਪ਼ ਪ਼ ਸਾਰੇ ਸਾ, ਗ ਮ ਰੇ ਸਾ।

2. ਸਾ ਗ ਗਮ ਰੇਸਾ, ਧ਼ ਪ਼ ਸਾ, ਸਾਰੇ ਗਮਪ, ਗਮ ਧਧਪ, ਗਮ ਪ ਗਮ ਰੇਸਾ, ਸਾਰੇ ਰੇ ਗ ਗ ਮ ਮਪ, ਸਾਰੇ ਗ ਮਪ ਗਮ ਗਪ, ਨੀਧਸਾਂ ਧਪ, ਗ ਮਪ, ਪਧ ਪਪ, ਸਾਰੇ ਸਾ, ਧ਼ ਪ਼ ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਗਮ ਰੇ ਸਾ, ਪ ਧ ਪਪ, ਗ ਮ ਰੇ ਸਾ, ਸਾਰੇ ਰੇਗ ਗਮ ਸਾਰੇ ਸਾ।

3. ਪ ਪ ਧਪ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਸਾਂ ਧਪ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂ, ਗਂ ਮਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਧਪਸਾਂ, ਸਂਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਧਪ ਗਮ ਰੇਸਾ ਪ ਪ ਸਾਂ, ਸਾਰੇਂ ਗਂਮਂ ਪਂ, ਗਂ ਮਂ ਰੇਂਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਧਪ ਪਪ ਸਾਂ, ਧਪ, ਗਮ ਪ ਗਮ ਧਧਪ, ਧਧ ਪਧ ਪ, ਗਮ ਸਾਰੇ ਸਾ, ਸਾਰੇ ਗਮ ਪ ਧ ਸਾਂ ਸਾਂ ਧ ਪ ਗਮ, ਸਾਰੇ ਸਾ, ਧ਼ ਪ਼ ਸਾ।

ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਭਾਵੈ ॥
ਮਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਦਰਸਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੁਚ ਆਵੈ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ੧ ॥
ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨਾ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਰੀਝਾਵੈ ॥
ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥
ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਜਿਤੁ ਨਿਮਖ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥
ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਗਿ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ ॥ ੩ ॥
ਦੇਖਿਓ ਅਚਰਜੁ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨਹੀ ਦਿਸਟਾਵੈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰਚਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿਓ ਤਹ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਹ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੭੮)

ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ								
				ਗ	–	ਮ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–
				ਰਾ	ऽ	ਮ	ਹਉ	ऽ	ਕਿਆ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਕਿਆ	ऽ

ਪ	–	ਪ	ਸਾਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਪ	ਗਮ
ਭਾ	ऽ	ਵੈ	ਮਨ	ਬ	ਹੁ	ਤੁ	ਪਿਆ	ऽऽ	ਸ	ਦ	ਰ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧਪ	ਗਮ	ਸਾਰੇ													
ਵੈऽ	ऽऽ	ऽऽ													

ਅੰਤਰਾ

				–	ਧ	–	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ऽ	ਸੋ	ऽ	ਈ	ਗਿਆ	ऽ	ਨੀ	ਸੋ	ऽ	ਈ	ਜ	ਨੁ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਧ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਤੇ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਜਿ	ਸੁ	ਊ	ਪ	ਰਿ	ਰ	ਚ	ਆऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਧ	–	ਪ	–	ਧ	ਪ	–	ਪ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗਮ	ਧਪ	ਗ	ਮ
ਵੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ऽ	ਕ	ਰਹੁ	ऽ	ਜਿ	ਸੁ	ਪੁऽ	ਰऽ	ਖ	ਬਿ
ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਗਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਪ	ਗਮ
ਧਾ	ऽ	ਤੇ	ਸੋ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਸ	ਦਾऽ	ऽ	ਤੁ	ਧੁ	ਧਿਆ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧਪ	ਗਮ	ਸਾਰੇ													
ਵੈऽ	ऽऽ	ऽऽ													

ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਲਾਹਨੋ ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਓ ॥
ਮਨ ਮੀਠ ਤੁਹਾਰੋ ਕੀਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰੋ ਜੀਓ ॥
ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਹਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮਹੀ ਇਹੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜੀਓ ॥ ੧ ॥

ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ਏਹ ਬਾਤਾ ਤਬ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਓ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਿਓ ਆਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਬੀਓ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੭੮)

ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ — ਤਿੰਨਤਾਲ

ਸਥਾਈ

×				2				0				3			
			ਪ	ਗ	ਮ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਸਾਸਾ	ਸਾ
			ਉ	ਲਾ	ऽ	ऽ	ਹ	ਨੰ	ऽ	ਮੈ	ऽ	ऽ	ਕਾऽ	ਹੁऽ	ਨ
ਪ	–	ਪ	ਸਾਸਾ	ਰੇ	–	ਗ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਧ	ਪ	ਪ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਪ	ਗਮ
ਦੀ	ऽ	ऽਓ	ਮਨ	ਮੀ	ऽ	ਠ	ਤੁ	ਹਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਰੇ	ਕੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧਪ	ਗਮ	ਸਾਰੇ	ਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ਓऽ	ਉ												

ਅੰਤਰਾ

×				2				0				3			
				–	ਪ	–	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ऽ	ਆ	ऽ	ਗਿਆ	ਮਾ	ऽ	ਨਿ	ਜਾ	ऽ	ਨਿ	ਸੁ	ਖੁ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਧਧ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਪਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ऽ	ਸੁਨਿ	ਸੁ	ਨਿ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਤੁ	ਹਾऽ	ऽ	ਰੋ	ऽ
ਧ	ਧ	ਪ	–	ਧ	–	ਪ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗਮ	ਧਪ	ਗ	ਮ
ਜੀ	ऽ	ਉ	ऽ	ਈ	ऽ	ਹਾਂ	ਊ	ऽ	ਹਾ	ਹਾ	ਰਿ	ਤੁऽ	ਮऽ	ਹੀ	ऽ
ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	–	ਰੇਗ	ਮਧ	ਪ	ਪ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਪ	ਗਮ
ਤੁ	ਮ	ਹੀ	ਇਹੁ	ਗੁ	ਰ	ਤੇ	ऽ	ਮੰऽ	ऽऽ	ਤ੍ਰ	ਦ੍ਰਿ	ੜੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧਪ	ਗਮ	ਸਾਰੇ	ਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਉ												

ਰਾਗ ਨਟ

ਨਟ ਬੜਾ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਪ ਰਾਗ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਗਾਂਗ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਤੋਂ ਨਟ ਦੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ : ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ, ਨਟ ਬਿਲਾਵਲ, ਛਾਇਆ ਨਟ, ਹਮੀਰ ਨਟ, ਕੇਦਾਰ ਨਟ, ਨਟ ਬਿਹਾਗ, ਨਟ ਮਲਾਰ, ਕਾਮੋਦ ਨਟ, ਨਟ ਭੈਰਵ, ਆਦਿ। ਨਟ ਦੇ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੱਧ ਕਾਲ ਤੋਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਤਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਨਟ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਿਆ ਵੀ ਇਕ ਸੁੰਤੰਤਰ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਰੂਪ ਦੇ ਧਾਰਣੀ ਹਨ।

ਨਟ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਲੱਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਹੈ। ਨਟ ਰਾਗ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਦੇਵ ਨੇ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਥੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਗਲਾ ਚਰਣ ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ "ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਮਹਲਾ ੪ ॥" ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਜਿਥੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥" ਜਾਂ "ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਂ ਨਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਸੰਗੀਤਕ ਸੂਝ ਦਾ ਬੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗ ਆਤਮਕ ਸੂਖਮ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹਾਨ ਆਚਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਕਲਾਕਾਰ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਧਾਰਣ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਉਚੇਰੀ ਵਸਤੂ ਹੈ।

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ–ਥਾਟ–ਵਰਗੀਕਰਣ ਪੱਧਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਰਚਨਾ ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਭ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਨਟ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਵਕਰ ਗੀਤ ਨਾਲ ਸਤ ਸੁਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰ ਵਕਰ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ ਵਕਰ–ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਸ਼ਡਜ ਸੰਵਾਦੀ ਹੈ। ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਗ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ਡਜ ਸੰਵਾਦੀ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ "ਵਾਦੀ ਭੇਦੇ ਗਾਗਾ ਭੇਦ।" ਅਕਥਾਤ ਦੋ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰ ਸਮਾਨ ਲਗਣ ਤੋਂ ਵੀ ਉਹ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਵਿਚ ਭਿੰਨਤਾ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਮੱਧਿਅਮ ਸੁਰ ਪ੍ਰਬਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੱਧਿਅਮ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਆਸਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿਚ ਇਕ ਅਨੋਖਾਂ ਨਿਖਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ। "ਸਾ, ਗਮ, ਮ ਪ ਮ, ਗਮ।" ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ "ਰੇ ਗ ਮ ਪ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ" ਸੁਰਾਵਲੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਟ ਰਾਂਗ, ਛਾਇਆ ਨਟ ਦੇ ਬੜਾ ਨਿਕਟ ਹੈ ਪਰ ਛਾਇਆ ਨਟ ਵਿਚ ਤੀਬਰ ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਨਿਸ਼ਾਦ ਦਾ ਵੀ ਪਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਟ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਸ਼ੁੱਧ ਸੁਰ ਹੀ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਦੇ ਕਦੇ ਕੋਮਲ ਨਿਸ਼ਾਦ ਵਿਵਾਦੀ ਸੁਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਗ ਮ, ਪ ਗ ਮ, ਰੇ ਗ ਮ ਪ, ਧ ਨੀਸਾਂ ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਧ, ਨੀਪ, ਮ ਗ, ਰੇਗ, ਮ ਪ, ਸਾਰੇ, ਸਾ ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਸਾ, ਗ ਗ ਸ, ਪ ਗ ਮ, ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਮ ਗ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ ਰਾਗ ਨਟ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਗ ਗ ਮ, ਮਗ, ਸਾਰੇ, ਸਾ, ਨ̣ੀਧ̣ ਨ̣ੀਪ̣ ਮ̣ ਮ̣ ਪ̣, ਮ̣ਗ̣; ਗ̣ਮ̣, ਗ̣ ਗ̣ ਮ̣, ਰੇ ਗ̣ ਮ̣ ਪ̣, ਮ̣ਪ̣, ਨ̣ੀਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਗ ਗ ਮ, ਮ ਪ ਮ, ਗ ਗਮ, ਗਮ ਧਪ ਪ ਗ ਮ, ਮਪ ਧਨੀ ਨੀਪ, ਧਧ ਪਧ ਮਪ ਗਮ, ਰੇ ਗ ਮ ਪ, ਮਗ, ਸਾਰੇ, ਸਾ ।
ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ, ਰੇ ਗ ਰੇ ਰੇ, ਗ ਗ ਮ, ਪ̣ ਧ̣ ਪ̣ ਪ̣, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ, ਗ ਗ ਮ, ਰੇਗ ਗਮ ਪਮ, ਗ ਮ ਸਾ ਰੇ ਸਾ, ਰੇਗ ਮਪ ਸਾਂ, ਧ ਨੀ ਪ, ਮ ਪ ਮ ਗ ਮ, ਸਾਸਾ ਗ ਗ ਮ, ਪਮ, ਰੇਗ ਮਪ, ਗਮਪ, ਸਾਰੇ ਸਾ ਪਪ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਰੇਗ ਮਪ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਪ ਪ ਧ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀਸਾਂ, ਧ ਨੀਪ, ਪ ਪ ਸਾਂ, ਮਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਗਂ ਗਂ ਮਂ, ਰੇਂਸਾਂ, ਸਾਂਸਾਂ, ਗਂਗਂ ਮਂ, ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਸਾਂ ਗਂ ਗਂ ਮਂ, ਮਂ ਪਂ ਮਂ ਗਂ ਮਂ, ਰੇਂ ਗਂ ਮਂ ਪਂ ਮਂ ਗਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਨੀਧ ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀਸਾਂ, ਨੀਧ ਨੀਪ, ਮ ਪ ਮ ਗ ਮ, ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਸਾਂ ਧ ਨੀ ਸਾਂ, ਧ ਧ ਪਪ, ਰੇ ਗ ਗਮ ਮਪ, ਮ ਗ ਮ, ਰੇਗ ਮਪ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ।

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫

ਜਾ ਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ਧੀਰ ॥
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਕਸੀ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਖੀਰ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬੀਰ ॥ ੧ ॥
ਖੁਲੇ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧੇ ਹੀਰ ॥
ਬਿਸਮ ਭਏ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੭੮)

ਰਾਗ ਨਟ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਸਾਰੇ	ਸਾਸਾ	ਗ	ਰੇਗ
												ਜਾS	SS	ਕਉ	SS
ਮ	ਮ	–	ਮ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਗ	ਰੇਗ
ਭ	ਈ	S	ਤੁ	ਮਾS	SS	ਰੀ	S	ਧੀ	S	S	ਰ	ਜ	ਮ	ਕੀ	SS

ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਰੇ	ਸਾਨ਼ੀ	ਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	–	ਸਾ	ਸਾ	ਗ	ਰੇਗ
ਤ੍ਰਾ	ऽ	ਸ	ਮਿ	ਟੀऽ	ऽऽ	ਸੁऽ	ਖੁ	ਪਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਨਿ	ਕ	ਸੀ	ऽऽ
ਮ	ਧ	ਪ	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਪ	ਧਪ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਮਰੇ	ਸਾ				
ਹਉ	ऽ	ਮੈ	ऽ	ਪੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰ				
										ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
												ਤ	ਪ	ਤਿ	ਬੁ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂਗਂ
ਝਾ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਅੰ	ऽ	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਬਾ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਤ੍ਰਿ	ਪ	ਤੇ	ਜਿਉऽ
ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–	ਧ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਬਾ	ऽ	ਰਿ	ਕ	ਖੀऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰ	ਮਾ	ऽ	ਤ	ਪਿ
ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਸਾ	ਗ	ਰੇਗ
ਤਾ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਜ	ਨ	ਸੰ	ਤ	ਮ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਸੰऽ	ऽ	ਤ	ਸऽ
ਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਪ	ਧਪ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਮਰੇ	ਸਾ				
ਹਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਬੀऽ	ऽऽ	ऽऽऽऽ		ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰ				

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫

ਅਪਨਾ ਜਨੁ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੇਖਿਓ ਦਾਸ ਕਾ ਕੁਲੁ ਨ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਸਵਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥
ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥
ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿ ਹਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੭੯)

ਰਾਗ ਨਟ ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਰੇ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਸਾਸਾ	ਗ	ਰੇਗ
				ਅ	ਪ	ਨਾS	SS	ਜ	ਨੁ	ਆ	ਪਹਿ	ਆS	SS	ਪਿ	ਉS
–	–	ਮ	–	ਸਾ	–	ਗ	ਰੇਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ
ਧਾ	S	ਰਿਓ	S	ਆ	S	ਠ	ਪS	ਹ	ਰ	ਜ	ਨ	ਕੋS	SS	ਸੰ	ਗਿ
ਧ	ਪ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਪ	ਰੇਗ	ਮਪ
ਬ	ਸਿ	ਓ	S	ਮ	ਨ	ਤੇ	S	ਨਾ	S	ਹਿ	ਬਿ	ਸਾS	SS	SS	SS
ਮਗ	ਮਰੇ	ਸਾਰੇ	ਸਾ												
ਰਿਓ	SS	SS	S												
ਅੰਤਰਾ				–	ਪਪ	ਪ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				S	ਬਰ	ਨੁ	ਚਿ	ਹ	ਨੁ	ਨਾ	S	ਹੀ	S	ਕਿ	ਛੁ
ਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	ਧ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–
ਪੇS	SS	ਖਿਓ	SS	S	ਦਾ	ਸ	ਕਾ	ਕੁ	ਲੁ	ਨ	ਬੀ	ਚਾS	SS	S	S
–	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ
ਰਿਓ	S	S	S	ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾS	SS	S	ਨਾ	S	ਮੁ	ਹ	ਰਿ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਨੀ	ਪ
ਦੀ	S	ਓ	S	ਸ	ਹ	ਜਿ	ਸੁ	ਭਾ	S	ਇ	ਸ	ਵਾS	SS	SS	S

ਗ ਮਪ ਸਾਰੇ ਸਾ

ਰਿਓ ऽऽ ऽऽ ऽ

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥
ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਰਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਲਹਿਓ ॥
ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹਿਓ ॥ ੧ ॥
ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜੋ ਜੋ ਸਰਨਿ ਪਇਓ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦੁ ਭਇਓ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੭੯)

ਰਾਗ ਨਟ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਪ
								ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਮ	ਨ	ਮऽ	ਹਿऽ
ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਪ਼	–	ਸ਼ਾ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਕਹਿ	ਓ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ਟਿ	ਅ	ਪ੍ਰਾ	ऽ	ਧ	ਮਿ
ਸਾਰੇ	ਗ	ਰੇਗ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਰੇਗ	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ
ਟਹਿ	ऽ	ਖਿऽ	ਨ	ਭੀ	ऽ	ਤ	ਰਿ	ਤਾ	ऽ	ਕਾ	ऽऽ	ਦੁ	ਖੁ	ਨ	ਰਹਿ
ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਸਾ	ਧਨ਼ੀ	ਧਪ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਸਾ								
ਓऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								
						ਅੰਤਰਾ		–	ਪ	ਧ	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ऽ	ਖੋ	ਜ	ਤ	ਖੋ	ऽ	ਜ	ਤ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾ	ਸਾਂ
ਭਇ	ਓ	ऽ	ਬੈ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਗੀऽ	ऽऽ	ਸਾ	ऽ	ਧੁऽ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਲਹਿ

ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਪ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਪ
ਓਃ	ਃਃ	ਃ	ਃ	ਃ	ਃ	ਃ	ਃ	ਃ	ਸ	ਗ	ਲ	ਤਿਆ	ਃ	ਗਿ	ਏ
ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਪ਼	ਪ਼	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਧ	ਧ	ਪ
ਃਃ	ਕਃ	ਲਿ	ਵ	ਲਾ	ਃ	ਗੀ	ਃ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਚਃ	ਰਃ	ਨ	ਗਹਿ
ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਰੇਗ	ਮਧ	ਗਮ	ਰੇਸਾ								
ਓਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ								

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਡੋਰੀ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਚਲਾ ਗਹਾਇਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮਨੁ ਬੀਧੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰੀ ॥
ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਉਪਜਿਓ ਮਾਈਆ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤੋਰੀ ॥ ੧ ॥
ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ ਆਨ ਨ ਪੇਖਉ ਹੋਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸੁ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਥੋਰੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੭੯)

ਰਾਗ ਨਟ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		–	ਸਾਂਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਰੇ	ਗ	ਮਧ	ਪਪ
								ਃ	ਚਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਸੰਃ	ਗਿਃ
ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਪ਼	ਪ਼	ਰੇ	–	ਗ	ਰੇਗ	ਮਧ	ਪਪ
ਲਾ	ਃ	ਗੀ	ਃ	ਡੋ	ਃ	ਰੀ	ਃ	ਸੁ	ਖ	ਸਾ	ਃ	ਗ	ਰਃ	ਕਃ	ਰਿਃ
ਪਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–								
ਪਰ	ਮ	ਗ	ਤਿ	ਮੋ	ਃ	ਰੀ	ਃ								

							ਅੰਤਰਾ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	
								ਅੰ	ਚ	ਲਾ	ਗ	ਹਾ	ऽ	ਇਓ	ऽ	
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	
ਜ	ਨ	ਅ	ਪੁ	ਨੇ	ऽ	ਕਉ	ऽ	ਮ	ਨੁ	ਬੀ	ਧੋ	ਪ੍ਰੇ	ऽ	ਮ	ਕੀ	
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਰੇਗ	ਰੇਗ	ਮਧ	ਪ	ਪ	
ਖੋऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜ	ਸੁ	ਗਾ	ऽऽ	ਵऽ	ऽऽ	ਤ	ਭ	
ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਮ	ਗ	ਪ	–	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	
ਗ	ਤਿ	ਰ	ਸੁ	ਉ	ਪ	ਜਿਓ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਇਆ	ਕੀ	ਜਾ	ऽ	ਲੋऽ	ऽऽ	
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਸਾ									
ਤੋऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ									

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥
ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇਣ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਸਭ ਕਿਲ ਬਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਣ ॥
ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦਿਸਟਿ ਸਮਾਇਣ ॥ ੧ ॥
ਜਾਪ ਤਾਪ ਕੋਟਿ ਲਖ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਇਣ॥
ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਤੇਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੭੯)

ਤਿੰਨਤਾਲ

ਰਾਗ ਨਟ

×				2				0				3				
							ਸਥਾਈ	ਪ̣	ਪ̣	(ਗ)ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਰੇਗ	ਮ	ਪ	
								ਮੇ	ਰੇ	ਮ	ਨ	ਜ	ਪੁऽ	ਜ	ਪਿ	

ਮ ਗ ਮ ਰੇ ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਸਾ ਗ ਰੇਗ ਮ ਰੇ ਰੇ ਸਾ ਸਾ
ਹ ਰਿ ਨਾ ਙ ਰਾ ਙ ਇ ਣ ਕ ਬ ਹੁਙ ਨ ਬਿ ਸ ਰ ਹੁ

ਰੇਗ ਮਪ ਰੇ ਗ ਮ ਧ ਪ – ਪ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਧਨ਼ੀ ਪ
ਮਙ ਨਙ ਮ ਙ ਰੇ ਙ ਤੇ ਙ ਆ ਙ ਠ ਪ ਹ ਰ ਗੁਙ ਨ

ਧਪ ਧਪ ਰੇਗ ਮਪ ਮਗ ਮਰੇ ਸਾਰੇ ਸਾ
ਗਾਙ ਙ ਙ ਙ ਙ ਙ ਙ ਇਙ ਙ ਙ ਙ ਙ ਣ

ਅੰਤਰਾ

ਪ – ਪ – ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ
ਸਾ ਙ ਧੂ ਙ ਧੂ ਙ ਰਿ ਕ

ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਰੇਂ ਸਾਂਸਾਂ ਸਾਂਸਾਂ ਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂਗਂ ਮਂ ਮਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ
ਰਉ ਙ ਨਿ ਤ ਮਙ ਙ ਙ ਜਨੁ ਸਭ ਕਿ ਲ ਬਿਙ ਖ ਪਾ ਙ ਪ ਗ

ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ – – ਧ ਧ ਨ਼ੀ ਪ ਪ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਧ ਨ਼ੀ ਧ ਪ
ਵਾਙ ਙ ਙ ਙ ਙ ਇਙ ਙ ਙ ਣ ਪੂ ਙ ਰ ਨ ਪੂ ਙ ਰਿ ਰ

ਰੇਗ ਮਪ ਮ ਗ ਮ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਰੇ ਗ ਗ ਰੇਗ ਮਧ ਪ ਪ
ਹੋਙ ਙ ਙ ਕਿ ਰ ਪਾ ਙ ਨਿ ਧਿ ਘ ਟਿ ਘ ਟਿ ਦਿਙ ਙ ਙ ਸੁਟਿ ਸ

ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਸਾਂ ਧਨ਼ੀ ਧਪ ਰੇਗ ਮਪ ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ
ਮਾਙ ਙ ਙ ਙ ਙ ਙ ਙ ਇਙ ਙ ਙ ਙ ਙ ਣਙ

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫

ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ਗਾਉ ਕੀਰਤਨੁ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੁ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਨੇ ਬਿਨਸਿਓ ਮੂੜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੮ ।

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੭੯)

ਰਾਗ ਨਟ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮਮਗਰੇ	ਗਮ	ਧ	ਪ
						ਮ	ਰੈ	ਸ	ਰ	ਬ	ਸੁ	ਨਾsss	ss	ਮੁ	ਨਿ
ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਧਾ	s	s	s	ss	ਨੁ	s	s	ਕ	ਰਿ	ਕਿs	ਰs	ਪਾ	s	ਸਾ	s
ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	–	ਪ਼	ਪ਼	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਧ	ਪ
ਧੂs	ss	ਸੰ	ਗਿ	ਮਿ	ਲਿ	ੳ	s	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰਿ	ਦੀ	ss	ਨੋs	s
ਮਪ	ਧਪ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਸਾ										
ਦਾs	ss	ss	ss	ss	ਨੁs										
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਪ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਸੁ	ਖ	ਦਾ	s	ਤਾ	s	ਦੁ	ਖ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਭੰ	s	ਜ	ਨ	ਹਾ	s	ਰਾ	ਗਾਉ	ਕੀ	ਰ	ਤ	ਨੁs	ਪੂ	s	ਰ	ਨ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	–	ਨੀ	ਪ	ਪ
ਗਿਆ	ss	s	s	s	s	s	ਨੁ	ਕਾ	s	ਮੁ	ਕੋ	s	ਧੂ	ਲੋ	ਭੂ

ऽ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਖੰ	ੜ	ਖੰ	ੜ	ਕੀਂਃ	ऽ	ਨੇ	ऽ	ਬਿ	ਨ	ਸਿਓ	ਮੂ	ऽ	ੜ	ਅ	ਭਿ
ਧਨੀ	ਧਪ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਸਾ										
ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨੁऽ										

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫

ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ੧ ॥
ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥ ੨ ॥
ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੮੦)

ਰਾਗ ਨਟ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਸਾਸਾ	ਗ	ਰੇਗ
											ਹਉ	ਵਾऽ	ਰਿऽ	ਵਾ	ਰਿऽ
ਮ	–	ਮ	–	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਪ਼	ਪ਼	ਸਾ	ਸਾ
ਜਾ	ऽ	ਉ	ऽ	ਗੁऽ	ਰऽ	ਗੋ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਲ	ऽ	ਮੋ	ਹਿ	ਨਿ	ਰ
ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	–	ਗ	ਰੇਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਗ	ਰੇਗ
ਗੁ	ਨ	ਤੁ	ਮ	ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨऽ	ਦਾ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਦੀ	ऽ	ਨਾ	ऽऽ
ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਪ	ਧਪ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮਗ	ਮਰੇ					
ਨਾ	ऽ	ਥ	ਦਇ	ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਲऽ					
										ਅੰਤਰਾ		ਪ	–	ਪ	ਪ
												ਉ	ऽ	ਠ	ਤ

ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਗਂ	ਰੇਂਗਂ
ਬੈ	ऽ	ਠ	ਤ	ਸੋ	ऽ	ਵ	ਤ	ਜਾ	ऽ	ਗ	ਤ	ਜੀ	ऽ	ਅ	ਪ੍ਰਾऽ
ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–	ਧ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਨ	ਧ	ਨ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਲ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨ
ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਰੇ	ਗ	ਮਧ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਸਾਸਾ	ਗ	ਰੇਗ
ਪਿਆ	ऽ	ਸ	ਬ	ਹੁ	ਤੁ	ਮऽ	ਨਿऽ	ਮ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਨ	ਕऽ
ਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਧਪ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਸਾਰੇ	ਸਾ				
ਦ	ਰ	ਸ	ਨਿ	ਹਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਲऽ	ਹਉ				

ਰਾਗ ਮਾਲੀ ਗੌੜਾ (ਮਾਲੀ ਗੌਰਾ)

ਮਾਲੀ ਗੌੜਾ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਅਤਿ ਅਲਪ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਦਾ ਇਕ ਕਠਿਨ ਰਾਗ ਹੈ ।

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦੇ 6 ਸ਼ਬਦ, ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ 8 ਅਤੇ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ 3 ਸ਼ਬਦ ਉਪਲੱਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ । ਮੱਧ ਕਾਲੀਨ ਗ੍ਰੰਥ ਜਿਵੇਂ :— ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ, ਸੰਗੀਤ ਦਰਪਣ, ਰਾਗ ਵਿਬੋਧ, ਸਵਰ ਮੇਲ ਕਲਾ, ਨਿਧੀ, ਸੰਗੀਤ ਸਾਰਾਮ੍ਰਿਤ, ਚਤੁਰਦੰਡੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਕਾ, ਰਾਗ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ, ਸੰਗੀਤ ਸਮਯਸਾਰ, ਅਨੂਪ ਵਿਲਾਸ, ਆਦਿ ਵਿਚ ਗੌਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਤਾਂ ਬਿਉਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਦਾ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ।

ਕੁੱਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਰਾਗ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗਾਇਕਾਂ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ, ਕੁੱਝ ਹੋਰਨਾਂ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਨਾਮ "ਮਾਲਵ ਗੌੜ" ਦਾ ਅਪ-ਭ੍ਰੰਸ਼ ਰੂਪ ਹੈ ।

"ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ" ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਲੇਖਕ ਗੋਸਾਂਈਂ ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਸੁਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਨ ਬੇਨਰਜੀ ਨੇ "ਸੰਗੀਤ ਸੂਤਰਸਾਰ" ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਬੈਨਰਜੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਮੱਧਿਅਮ ਤੀਬਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । "ਸੰਗੀਤਸਾਰ" ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਲੇਖਕ ਕਸ਼ੇਤਰ ਮੋਹਨ ਗੋਸੁਆਮੀ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਥਾਟ ਸਾਰਵਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪਟਨਾ ਨਿਵਾਸੀ ਮੁਹੰਮਦ ਰਜ਼ਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਕ ਪੁਸਤਕ "ਨਗਮਾਤੇ ਆਸਫ਼ੀ" 1813 ਈ: ਵਿਚ ਲਿਖੀ, ਮਾਲੀਗੌੜਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਤੀਬਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ । "ਰਾਗ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ ਸਾਰ" ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ :

"ਗਮਧਨੀ ਤੀਖੇ ਮ੍ਰਿਦੂ ਰਿਖਭ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਹੂ ਲੰਗਾਯ ।
ਰਿਪ ਵਾਦੀ ਸੰਵਾਦੀ ਤੇਂ ਮਾਲੀ ਗੌਰਾ ਗਾਯ ।।"

ਭਾਵ ਅਰਥ : ਜਿਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ, ਮੱਧਿਅਮ, ਧੈਵਤ ਨਿਸ਼ਾਦ ਤੀਬਰ ਹਨ, ਰਿਸ਼ਭ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਸੰਵਾਦੀ ਕਰਕੇ ਮਾਲ–ਗੋਰਾ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਰਾਗ ਦਾ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ ਸਾਰ ਦਾ ਇਹ ਦੋਹਾ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ।

ਮਾਲੀ ਗੌੜਾ ਰਾਗ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਰੂਪ ਦਾ ਹੀ ਬਿਉਰਾ ਇਥੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਰਾਗ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਦੋ ਰਾਗਾਂ – ਪੂਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦੇ ਮਧੁਰ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਮਾਰਵਾ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਕੋਮਲ ਮੱਧਿਅਮ ਤੀਬਰ, ਦੋ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ

ਕੋਮਲ ਧੈਵਤ ਨਾਲੋਂ ਤੀਬਰ ਧੈਵਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ੁੱਧ ਧੈਵਤ ਪੂਰੀਆ ਦਾ ਲਖਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਧੈਵਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਪਰਚਾਇਕ ਹੈ। ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ "ਸਾ ਪ" ਅਤੇ "ਰੇ ਪ" ਸੁਰਾਵਲੀਆ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ। ਮਾਲੀ ਗੌੜਾ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਸ ਦੇ ਸੁਰ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਡਜ, ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਹਨ। ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਤੇ ਆਲਾਪ – ਤਾਨਾਂ ਦਾ ਨਿਆਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀਆ, ਪੰਚਮ ਤੇ ਆਲਪ ਤਾਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਡਜ ਤੋਂ ਆਲਾਪ ਤਾਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਨ ਨਾਲਦੋਹਾਂ (ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਪੰ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਦੁਰਬਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ "ਰੇ ਨ਼ੀ ਪ਼, ਰੇ ਨੀ ਪ, ਮ ਧ ਗ, ਨੀ ਧ ਨੀ, ਰੇ ਪ ਪ, ਮ ਰੇ ਗ, ਧ ਮ ਗ" ਸੁਰ ਸੰਗਤੀਆਂ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾਂ ਵਿਸ ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਕਦੋ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਜੇਤ ਰਾਗ ਦੀ ਝਲਕ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਪ ਧ ਗ ਪ, ਗ ਪ ਧ ਗ, ਪ ਧ ਗ, ਗ ਧ ਆਦਿ। ਪਰੰਤੂ ਤੀਬਰ ਮੱਧਿਅਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਫਿਰ ਤੋਂ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਜੇਤ ਨਾਲੋਂ ਨਿਖੇੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਡਿਤ ਵੀ.ਐਨ. ਭਾਤ ਪੰਡੇ ਦਾ ਕਥਨ ਕਿ "ਧ਼ ਨੀ ਸਾ ਰੇ ਨੀ ਧ਼ ਪ਼, ਮ਼ ਗ਼, ਮ਼ ਧ਼ ਸਾ ਇੰਨੇ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਉਚਾਰਣ ਨਾਲ ਹੀ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਡਾ. ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ "ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਭਿੰਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਮਾਲਵਾ ਅਤੇ ਗੌੜ ਮਿਲੇ ਤੇ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਹੋਰਨਾਂ ਮੱਤਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਬਾਹਲੇ ਭੇਦ ਹਨ। ਭਰਤ ਮੈਤ ਵਿਚ ਮਾਲਕੌਂਸ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸੋਰਠਿ ਤੇ ਗੌੜੀ ਦਾ ਮੇਲ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਉਸੇ ਦੇ ਨਾਉ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਾਉ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜੇਹਾ ਕੂਬ ਰੀਤ ਗੌੜ, ਕਾਨੜਾ ਗੌੜ, ਸਿਹੀ ਗੌੜ, ਆਦਿਕ ਬਾਹਲੇ ਭੇਦ ਹਨ।" (ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਪੰਨਾ 27-28)

ਡਾ. ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਸਾਡੀ ਰੁਚੀ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਧਾ ਕਰਨਗੇ, ਇਥੇ ਦੇਣੇ ਆਵਸ਼ਕ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। "ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ – ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਕਿਸੀ ਹੋਰ ਸੰਗੀਤ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬੰਸਾਵਲੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।" (ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਪੰਨਾ 31)

ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਇਹ ਕਥਨ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਨਾ ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਦਰਜ ਰਾਗ ਮਲਾ ਵਿਚ ਹੀ ਸਗੋਂ ਮੱਧ ਕਾਲੀਨ ਰਾਗ - ਰਾਗਣੀ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਗੀਕਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਮੱਤ ਨੇ ਵੀ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਰਾਗ ਨੂੰ 6 ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਗ ਦੀ ਬੰਸਾਵਲੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿਖ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਗੀਤ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬੰਨੇ ਪੂਰਣ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਪੂਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਘੋਖਣ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਦ ਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕ ਤੱਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ।

ਪੰਡਿਤ ਵੀ.ਐਨ. ਭਾਤ ਖੰਡੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਉਠਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ : "ਮਗ, ਰੇ ਸਾ, ਨੀ, ਰੇ ਨੀ ਪੀ, ਮਗ. ਮਧ ਸਾ, ਨੀ ਰੇ ਗ, ਰੇ ਸਾ।"

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਨੀ ਰੇ ਸਾ, ਨੀ ਰੇ ਗ, ਨੀ ਰੇ ਸਾ, ਸਾ ਪ, ਮ ਧ ਮ ਗ, ਮ ਧ ਸਾ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਨੀ ਧ, ਮ ਨੀ ਧ ਮ ਗ, ਗ, ਰੇ ਸਾ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਸਾ, ਨੀ ਰੇ ਸਾ, ਸਾ ਪ, ਮਧ ਮ ਗ, ਮਗ, ਰੇ ਗ ਪ, ਮ ਧ ਪ, ਮਨੀ ਧ ਮ ਗ, ਰੇ ਸਾ।

ਸੁਰ ਵਿਸਥਾਰ ਰਾਗ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ

1. ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਨੀ, ਰੇ ਨੀ ਪ, ਮਗ, ਮ ਧ ਸਾ, ਮ ਧ ਮ ਸਾ, ਮਰੇ ਸਾ, ਨੀ ਰੇਂ ਗ, ਨੀ ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਰੇ ਪ, ਮ ਧ ਪ, ਮ ਧ ਮ ਗ, ਰੇ ਗ ਰੇ ਪ, ਮ ਧ ਪ ਪ, ਮਧ ਮ ਗ ਰੇਂ ਗ, ਨੀ ਰੇ ਗ ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਨੀ ਧ ਪ, ਮਪ ਮ ਗ, ਮਧ ਰੇ ਸਾ, ਨੀ ਨੀ ਰੇ ਸਾ।

2. ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਪ, ਮ ਧ ਪ, ਮ ਧ ਮ ਗ, ਧ ਮ ਗ, ਪ ਪ ਮ ਧ ਮ ਗ, ਧ ਮ ਗ ਮ ਧ ਮ ਗ, ਪ ਪ, ਧ ਗ, ਰੇ ਗ, ਮ ਧ, ਮ ਗ, ਮਗ ਰੇ ਗ ਮ ਮ ਗ ਰੇ, ਮਗ, ਰੇ ਸਾ, ਨੀ ਰੇਂ ਗ, ਮ ਰੇ ਗ, ਮ ਮ ਗ ਮ ਰੇ ਗ ਮਗ, ਰੇ ਸਾ, ਨੀ ਰੇਂ ਗ, ਨੀ ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਨੀ ਪ, ਮ ਗ, ਮ ਗ, ਰੇਂ ਗ. ਰੇਂ ਸਾ, ਮ ਧ ਮ ਰੇਂ ਸਾ, ਨੀ ਨੀ ਰੇਂ ਸਾ।

3. ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ, ਮ ਧ ਪ ਪ, ਮ ਪ ਮ ਗ, ਮ ਧ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਨੀ ਪ, ਧ ਮਗ, ਮ ਗ ਮ ਧ ਨੀ ਮ ਧ ਮਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ ਨੀ ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਨੀ ਪ, ਧ ਮ ਗ, ਨੀ ਨੀ ਧ ਨੀ ਮ ਧ ਗ ਮ ਗ, ਨੀ ਮ ਗ, ਮਗ ਰੇ ਗ, ਮਗ, ਰੇ ਪ, ਮ ਧ ਪ, ਮ ਧ ਮ ਗ, ਮਗ ਰੇ ਗ, ਰੇਸਾ, ਨੀ ਨੀ ਰੇਂ ਸਾ।

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥
ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨਾ ਮਸ਼ਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰ ॥
ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ੧ ॥
ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ ਕੇ ਤਜਿ ਲੋਭ ਮੋਭ ਬਿਕਾਰ ॥
ਸਭ ਤਜਹੁ ਦੂਜੀ ਆਸੜੀ ਰਖੁ ਆਸ ਇਕ ਨਿੰਰਕਾਰ ॥ ੨ ॥
ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ ॥
ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁ ਹੋਇਆ ਕੋ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥ ੩ ॥
ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੮੬)

ਰਾਗ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		–	ਮਗ	ਰੇ	ਸਾ
												ऽ	ਰੇऽ	ਮ	ਨ
–	ਨੀ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	–	ਮ	ਗ	–	ਮ	ਗ	ਗ
ऽ	ਟ	ਹ	ਲ	ਹ	ਰਿ	ਸੁ	ਖ	ਸਾ	ऽ	ऽ	ਰ	ऽ	ਅ	ਵ	ਰ
ਮ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਮਧ	ਸਾਸਾ	ਨੀਧ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਸਾਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਸਾਸਾ	ऽ
ਟ	ਹ	ਲਾ	ऽऽ	ਝੂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਠੀ	ਆ	ऽ	ऽ	ਨਿਤ	ऽ	ਕऽ	ਰੈऽ	–
ਮੇ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਧਨੀ	ਰੇਂਨੀ	ਧਨੀ	ਮਧ	ਗਮ	ਗਰੇ	ਸਾ	–			
ਜ	ਮੁ	ਸਿ	ਰ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰ				

ਅੰਤਰਾ — ਧ ਮ ਗ

ऽ ਜਿ ਨਾ ऽ

ਮ	–ਮ	ਧ	ਮਧ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀਰੇਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ
ਮ	ऽਸ	ਤ	ਕਿऽ	ऽ	ਲੀ	ऽ	ਖਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤੇऽ	ऽ	ਮਿ
ਮ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਰੇ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪਮ	ਗ	ਮੋ
ਲੇ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਗਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰ	ਸੰ	ਸਾऽ	ऽ	ਰੁ
ਮਧ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁਪ	ਮਧੁ	ਪ	–	ਪਪ	ਮਧੁ	ਮ	ਗ
ਭਉ	ऽऽ	ਜ	ਲੁ	ਤਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਰਿ	ਆऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਹਰਿ	ਸੰऽ	ऽ	ਤ
ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀਰੇ	ਗਮ	ਧਨੀ	ਨੀਮ	ਧਧ	ਗਮ	ਗਰੇ	ਸਾ	ऽ			
ਪੁ	ਰ	ਖ	ਅ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰ	ऽ			

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਐਸੋ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬੂਡਤ ਕਉ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀ ਮਿਲਤ ॥ ਬੂਝਤ ਦੀਪਕ ਮਿਲਤ ਤਿਲਤ ॥

ਜਲਤ ਅਗਨੀ ਮਿਲਤ ਨੀਰ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਰਿਕ ਮੁਖਹਿ ਖੀਰ ॥ ੧ ॥

ਜੈਸੇ ਰਣ ਮਹਿ ਸਖਾ ਭ੍ਰਾਤ ॥ ਜੈਸੇ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਮਾਤ ॥

ਜੈਸੇ ਕਿਰਖਹਿ ਬਰਸ ਮੇਘ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਲਨ ਸਰਨਿ ਸੇਂਘ ॥ ੨ ॥

ਗਰੁੜ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਸਰਪ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸੂਆ ਪਿੰਜਰਿ ਨਹੀ ਖਾਇ ਬਿਲਾਸੁ ॥

ਜੈਸੋ ਆਂਡੋ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜੈਸੋ ਦਾਨੋ ਚਕੀ ਦਰਾਹਿ ॥ ੩ ॥

ਬਹੁਤੁ ਉਪਮਾ ਥੋਰ ਕਹੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਤੁਹੀ ॥

ਊਚ ਮੂਚੋ ਬਹੁ ਅਪਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਸਾਰ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੮੬)

ਰਾਗ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
							ਸਥਾਈ		ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇ
									ਐਸ	ਸੋਸ	ਸ
ਸਾ	–	ਸਾ	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ਼	ਪ਼	ਮ਼	ਗ਼	ਗ਼
ਹਾ	ਸ	ਈ	ਹਸ	ਰਿਸ	ਕੋ	ਨਾ	ਸ	ਮ	ਸਾ	ਧ	ਸੰ
ਮ਼ਮ਼	ਧ਼	ਮ਼ਧ਼	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸ			
ਗਤਿ	ਬ	ਜੁਸ	ਪੁ	ਰ	ਨ	ਕਾ	ਸ	ਮ			
							ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਮ	ਗ
									ਬੂ	ਝ	ਤ
ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ
ਕਓ	ਜੋ	ਸੋਸ	ਬੇ	ਸ	ੜੀ	ਮਿ	ਲ	ਤ	ਬੂਸ	ਝ	ਤ
ਮਂਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਦੀਸ	ਪ	ਕ	ਮਿਸ	ਲਸ	ਤ	ਤਿ	ਲ	ਤ	ਜ	ਲ	ਤ
ਮਪ	ਧੁ	ਮ	ਗਰੇ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਗ	ਰੇ
ਅਸ	ਗ	ਨੀ	ਮਿਸ	ਲ	ਤ	ਨੀ	ਸ	ਰ	ਜੋਸ	ਸ	ਸੈ

ਪ	ਪ	ਧ	ਮਧ	ਸਾਂਨੀ	ਧਮ	ਗਮ	ਗਰੇ	ਸਾ
ਬਾ	ਰਿ	ਕ	ਮੁਸ	ਖਸ	ਹਿਸ	ਖੀਸ	ਸ ਸ	ਰ

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਇਹੀ ਹਮਾਰੈ ਸਫਲ ਕਾਜ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਲੇਹੁ ਨਿਵਾਜਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਚਰਨ ਸੰਤਹ ਮਾਥ ਮੋਰ ॥ ਨੈਨਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥
ਹਸਤ ਹਮਾਰੇ ਸੰਤ ਟਹਲ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸੰਤ ਬਹਲ ॥ ੧ ॥
ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਗੁਨ ਬਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਿ ॥
ਸੰਤ ਆਗਿਆ ਮਨਹਿ ਮੀਠ ॥ ਮੇਰਾ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਤ ਡੀਠ ॥ ੨ ॥
ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ॥
ਸੰਤ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਹੰਤ ॥ ੩ ॥
ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਏਹਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥
ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਮਝਾਰ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੮੭)

ਰਾਗ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ — **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

ਸਥਾਈ

×			0			×			0		
ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾਨ਼ੀ	ਧ਼ਨ਼ੀ	ਰੇਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ਼	ਪ਼
ਇਸ	ਹੀਸ	ਹਸ	ਮਾ	ਸ	ਰੈ	ਸਸ	ਫਸ	ਲਸ	ਕਾ	ਸ	ਜ
ਮ਼	ਗ਼	ਗ਼	ਮ਼ਧ਼	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਗਮ	ਰੇਮੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਅ	ਪੁ	ਨੇ	ਦਾਸ	ਸਸ	ਕਉ	ਲੇਸ	ਹੁਸ	ਨਿਸ	ਵਾ	ਸ	ਜਿ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਚ	ਰ	ਨ	ਸੰ	ਸ	ਤਹ	ਮਾ	ਸ	ਥ	ਮੋਸ	ਸ	ਰ

ਨੀਰੇਂ	ਗ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਪ	ਮ	ਗ
ਨੇਂS	S	ਨਿ	ਦ	ਰ	ਸੁ	ਪੇS	ਖਉ	ਨਿਸਿ	ਭੇ	S	ਰ
ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਗਮ	ਧਨੀ	ਗਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਹਸ	ਤ	ਹ	ਮਾ	S	ਰੇ	ਸੰS	S S	ਤS	ਟ	ਹ	ਲ
ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਪਮੇ	ਧ	ਪ	ਨੀਨੀ	ਧਪ	ਮਧ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਪ੍ਰਾ	S	ਨ	ਮਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਸੰS	S S	ਤS	ਬS	ਹS	ਲS

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਨਤ ਜੀਉ ਜਾਸੁ ਨਾਮੁ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਉ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥
ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਗਨੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ੨ ॥
ਸਦਾ ਧਰਮੁ ਜਾ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਣਿ ॥
ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਨਾ ਆਪਨ ਆਪਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥ ੩ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਮਿਲਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥
ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨ ਤਨਹਿ ਰਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੮੧)

ਰਾਗ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ — **ਚਾਰ ਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਪ	–	ਪ	ਮਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਸ	ਭ	ਕੈ	ਸੰ		ਗੀ	ਨਾS	S	ਹੀ	ਦੂ	S	ਰਿ

ਨੀਧ	ਰੇ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਮਧ	ਸਾ	ਸਾ	ਨੀ	ਰੇ	ਸਾ
ਕਰ	ਨ	ਕ	ਰਾ	ਵ	ਨऽ	ਹਾਜ	ਰਾ	ਹ	ਜੂ	ऽ	ਰਿ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਸ	ਨ	ਤ	ਜੀ	ऽ	ਉऽ	ਜਾ	ऽ	ਸੁ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ
ਨੀਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ
ਦੁਖ	ਬਿ	ਨ	ਸੇऽ	ਸੁ	ਖ	ਕੀ	ਉ	ਬਿ	ਸ੍ਰਾ	ऽ	ਮੁ
ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	–
ਸ	ਗ	ਲ	ਨਿ	ਧਿ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰੇ	ऽ
ਸਾਰੇ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਮਧ	ਗਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਮੁਨਿ	ਜ	ਨ	ਤਾऽ	ऽ ऽ	ਕੀ	ਸੇऽ	ਵਾऽ	ਕऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੀਵਣੈ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਠਾਈ ਸੂਖਮੋ ਅਸਥੂਲ ॥ ੧ ॥
ਆਲ ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤਜਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਗੁਨਾ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥
ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੮੭)

ਰਾਗ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਪ	ਮਧ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ
								ਹ	ਰਿ	ਸ	ਮ	ਰऽ	ਥऽ	ਕੀऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	–	–	–	ਨ਼ੀਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ਼
ਸ	ਰ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜੀऽ	ऽ	ਉ	ਪਿੰऽ	ऽ	ਡੁ	ਧ	ਨੁ
ਪ਼	–	ਮ਼	ਗ਼	ਮ਼	–	ਗ਼	ਗ਼	ਮ਼	ਧ਼	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਰਾ	ऽ	ਸਿ	ਮੇ	ਰੀ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਏ	ऽ	ऽ	ਕ	ਕਾ	ऽ	ਰ	ਨ
ਨ਼ੀਰੇਂ	ਗਮ	ਧਨੀ	ਮਧ	ਗਮ	ਗਰੇਂ	ਨ਼ੀਰੇਂ	ਸਾ								
ਕऽ	ਰऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ								
							ਅੰਤਰਾ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ
								ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ऽ	ਸਿ	ਮ	ਰਿ	ਸ
ਨੀਨੀ	ਧਨੀ	ਮ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਦਾऽ	ऽऽ	ਸੁ	ਖੁ	ਪਾ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ਜੀ	ऽ	ऽ	ਵ	ਣੈ	ऽ	ਕਾ	ऽ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	–
ਮੁऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਲੁ	ऽ	ਰ	ਵਿ	ਰਹਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ
ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਗ	ਗ
ਸ	ਰ	ਬ	ਤ	ਠਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ਸੁऽ	ऽ	ਖ	ਮੋ	ऽ	ਅ	ਸ

ਪਪ	ਮਧੁ	ਪਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਧ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਬੂਤ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਲऽ

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ਪ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਿਟਹਿ ਧੰਧ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਛੂਟਹਿ ਬੰਧ ॥
ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੂਰਖ ਚਤੁਰ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਲਹ ਉਧਰ ॥ ੧ ॥
ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਪਦਾ ਟਰੈ ॥
ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੁਚਤ ਪਾਪ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ ੨ ॥
ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਦ ਬਿਗਾਸ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਵਲਾ ਦਾਸਿ ॥
ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰੇ ਨਿਦਾਨ ॥ ੩ ॥
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਉਧਾਰੁ ਕਰੀ ॥
ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸਾ ਦੀਨੁ ਸਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਕਰਨ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੮੬)

ਰਾਗ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	

ਸਥਾਈ

ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਪ	—	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇ	—	ਸਾ
ਰਾ	ऽ	ਮ	ਨਾ	ਮ	ਕਉ	ਨऽ	ਮऽ	ਸऽ	ਕਾ	ऽ	ਰ
ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧੁ਼	ਪ਼	ਪ਼	ਮ਼	ਧੁ਼	ਪ਼	ਮਗੰ	ਮ਼	ਗ਼
ਜਾऽ	ऽ	ਸੁ	ਜ	ਪ	ਤ	ਹੋ	ਵਤ	ਉ	ਧਾऽ	ऽ	ਰ
ਮਧ਼	ਸਾਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਗਮ	ਗੁਰੇ	ਮਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਜਾऽ	ऽ ऽ	ਸੁ	ਜ	ਪ	ਤ	ਹੋऽ	ਵਤ	ਉऽ	ਧਾऽ	ऽ	ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	ਗ	ਮ ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਜਾ	ਕੈ	ਸਿ	ਮਙ	ਰ	ਨਿਙ	ਮਿ	ਟ	ਹਿ	ਧੰਙ	ਙ	ਧ
ਨੀਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਪ	ਪ
ਜਾਙ	ਕੈ	ਙ	ਸਿਮ	ਰ	ਨਿ	ਛੂਙ	ਙ ਙ	ਟਹਿ	ਬੰ	ਙ	ਧ
ਪ	ਮ	ਗ	ਗਮ	ਧਨੀ	ਮਧ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਜਾ	ਕੈ	ਙ	ਸਿਮ	ਰਙ	ਨਿਙ	ਮੂ	ਰ	ਖ	ਚ	ਤੁ	ਰ
ਨੀ	–	ਰੇ	ਗਪ	ਮਧੁ	ਪ	ਨੀਨੀ	ਧੁਪ	ਮਧ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਜਾ	ਙ	ਕੈ	ਸਿਮ	ਰਙ	ਨਿ	ਕੁਙ	ਙ ਙ	ਲਹ	ਉਙ	ਧਙ	ਰਙ

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ॥
ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਚਲਿਤ ਤੇਰੇ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਕ ਖਿਨਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰਨੈ ਹਾਰੁ ॥
ਜੇਤ ਕੀਨ ਉਪਾਰਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾਰ ॥
ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਮੁਰਾਰ ॥
ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਭਉ ਜਲ ਬਿਖਮ ਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੮੮)

ਰਾਗ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇ	ਸ	ਸਾ	ਸਾ
						ਪ੍ਰਙ	ਭਙ	ਸ	ਮ	ਰ	ਥ

ਨ਼ੀਧ਼ ਨ਼ੀਰੇ਼	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ਼	ਪ਼	ਪ਼	–	ਮ਼ਗ਼	ਮ	ਗ਼	ਗ਼
ਦੇਙ	ਙਵ	ਅ	ਪਾ	ਙ	ਰ	ਕਉ	ਙ	ਨੁਙ	ਜਾ	ਙ	ਨੈ

ਮ਼ਧ਼	ਮ਼ਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਸਾਰੇ	ਸਾ	ਪ	ਮ	ਧ਼	ਪ
ਚਙ	ਲਿਙ	ਤਙ	ਤੇ	ਰੇ	ਕਿਛ	ਅੰਙ	ਙ	ਤੁ	ਨਾ	ਙ	ਹੀ

ਮਧ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
ਪਾਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਰਙ

ਅੰਤਰਾ

ਪਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮਧ
ਇਕ	ਖਿ	ਨਹਿ	ਥਾ	ਪਿ	ਉਙ

ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਥਾ	ਙ	ਪ	ਦਾ	ਙ	ਙ	ਘੜਿ	ਭੰ	ਨਿ	ਕ	ਰ	ਨੈ

ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ਼	ਪ	ਪ	–	ਪ	ਮਪ	ਧ਼	ਪ
ਹਾਙ ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਙ	ਙ	ਰੁ	ਜੇ	ਙ	ਤ	ਕੀਙ	ਙਨ	ਉ

ਮ	ਗ	ਰੇਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਨ਼ੀਰੇਂ	ਗ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਪ
ਪਾ	ਙ	ਰਙ	ਰ	ਨਾ	ਪ੍ਰਭੁ	ਦਾਙ	ਨੁ	ਦੇ	ਇ	ਦਾ	ਙ

ਮਧ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
ਤਾਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਙ ਙ	ਰਙ

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲ ॥
ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਤੂਹੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਗਲ ਮੰਡਲ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥
ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦਰਸਨੁ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੮੮)

ਰਾਗ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
				ਸਥਾਈ		ਮਧ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
						ਮਨਿ	ਤS	ਨਿS	ਬ	ਸਿ	ਰ
ਰੇ	ਪ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਹੇ	S	ਗੋ	ਪਾ	S	ਲ	ਦੀS	S	ਨ	ਬਾਂ	ਧ	ਵ
ਧਨੀ	ਸਾਰੇ	ਸਾਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗ	ਮਧ	ਧਰੇ	ਸਾਸਾ
ਭS	ਗS	ਤਿS	ਵ	ਛ	ਲ	ਸS	ਦਾ	ਸ	ਦਾS	S S	ਕ੍ਰਿS
ਨੀਰੇਂ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਰੇਮ	ਗਰੇ	ਸਾ						
ਪਾS	S S	S S	S S	S S	ਲ						
				ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮ
						ਆ	S	ਦਿ	ਅੰ	S	ਤੇ

ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀਰੇ̱ਂ	ਗਾਂਰੇ̱ਂ	ਮਂ	ਗਾਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ
ਮ	ऽ	ਧਿ	ਤੁऽ	ਹੈ	ऽ	ਪੂऽ	ਭऽ	ਬਿ	ਨਾ	ਨਾ	ਹੀ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇ̱ਂ	ਨੀ	ਪ	ਮਗ	ਮਗ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਧ̱	ਪ
ਕੋऽ	ऽ	ऽ	ਇ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਪੂ	ਰਿ	ਰਹਿ	ਆ	ऽ	ऽ
ਮਧ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇ̱	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ̱	ਗ	ਮ	ਰੇ̱	ਗ
ਸऽ	ਗऽ	ਲऽ	ਮੰ	ਡ	ਲ	ਏ	ऽ	ਕੂ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ
ਨ਼ੀਰੇ̱	ਗਮ	ਧਨੀ	ਧਮ	ਗਰੇ̱	ਸਾ						
ਸੋऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਇऽ	ऽ						

ਰਾਗ ਮਾਰੂ

ਮਾਰੂ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ :—ਮਾਲਵ, ਮਾਰੁਵ, ਮਾਰੁਵਾ, ਮਾਰੂਵਿਕਾ, ਆਦਿ । ਪੰਡਿਤ ਭਾਤਖੰਡੇ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰਾਂ ਨੇ ਮਾਲਵ, ਮਾਰੂ, ਮਾਲਵਾ, ਮਾਰਵਿਕਾ, ਮਾਲਵਗੌੜ, ਆਦ ਨਾਮਾਂ ਵਿਚ ਬੜੀ ਹੀ ਗੜਬੜ ਕੀਤੀ ਹੈ।" ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ "ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਜਿਸਨੂੰ "ਰਾਗਮਾਰੂ" ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਆਮਬੋਲ ਚਾਲ ਵਿਚ ਮਾਰਵਾ, ਮਾਰੁਵਾ, ਜਾਂ ਮਾਰਵਿਕਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ।" ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੰਗੀਤਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਆਮ ਹੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਿਅਵਰ ਦਾ ਪੀਅਰਵਾ, ਗਈ ਦਾ ਗਈਅਲਵਾ, ਭਈ ਦਾ ਭਈਲਵਾ, ਟੂਣੇ ਦਾ ਟੁਣਵਾ, ਆਦਿ ਆਮ ਹੀ ਗਾਇਕਾ ਦੁਆਰਾ ਕੰਨ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਫਲ ਸਰੂਪ ਮਾਰੂ ਦਾ ਅਪ–ਭ੍ਰੰਸ਼ ਰੂਪ ਮਾਰਵਿਕਾ, ਮਾਰੂਵ ਜਾਂ ਮਾਰਵਾ ਸ਼ਬਦ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ ।

ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੱਖਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨ ਪੰਡਿਤ ਅੱਪਾ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਨੇ "ਚੰਦ੍ਰਕਾਯਮ" ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰਾਂ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ :—

"ਤੀਬ੍ਰੋ ਗਮੌਧਨੀ ਚੈਵ ਮ੍ਰਿਦਰਿ, ਧੈਵਤ ਰਿਸ਼ਭੌ"
ਸੰਵਾਦੀ ਵਾਦਿਨੌ ਸਤ੍ਰ ਸ ਮਾਰੂ : ਸਾਯਮਰਿਤ ॥"

ਭਾਵਅਰਥ : —ਜਿਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗਮਧਨੀ ਸੁਰ ਤੀਬਰ, ਕੋਮਲ ਰਿਸ਼ਭ, ਧੈਵਤ ਵਾਦੀ, ਰਿਸ਼ਭ ਸੰਵਾਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਦਾ ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਉਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ :—"ਸ਼ੜਜ, ਰਿਸ਼ਭ ਕੋਮਲ, ਗੰਧਾਰ, ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਸ਼ੁੱਧ, ਮੱਧਮ ਤੀਬਰ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਗੰਧਾਰ ਵਾਦੀ ਧੈਵਤ ਸੰਵਾਦੀ। ਇਹ ਰਾਗ ਯੁਧ ਅਤੇ ਚਲਾਣੇ ਸਮੇਂ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਸਾਧਾਰਣ ਰੀਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਈਦਾ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹੋ ਹੀ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰੂ ਅਤੇ ਮਾਰਵਾ ਇਕ ਹੀ ਰਾਗ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹੋ ਹੀ ਲਕਸ਼ਣ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਮਾਰਵਾ ਰਾਗ ਨਾਲ ਪੂਰਣ ਸਮਾਨਤਾ ਰਖਦੇ ਹਨ।

ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਦੇ ਸਾਡੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ ਇਕ ਮਾਰਵਾ ਥਾਟ ਦਾ, ਦੂਜਾ ਖਮਾਜ ਥਾਟ ਦਾ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ ਦਾ ।

ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰਾਂ ਨੇ "ਗਮਨ ਸ੍ਰਾਮ" (ਮਾਰਵਾ) ਮੇਲ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਪੰਡਿਤ ਅਹੋਬਲ ਲਿਖਤ "ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਿਜਾਤ" ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਮਾਰਵਾ ਮੇਲ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਸ਼ਡਜ, ਰਿਸ਼ਭ, ਕੋਮਲ, ਮੱਧਿਅਮ ਤੀਬਰ, ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ : ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸ਼ਾਡਵ-ਸ਼ਾਡਵ ਮੰਨਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ ਪਰ ਕੁਝ ਅਨੁਭਵੀ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸ਼ਡਜ ਸੁਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਸ਼ਾਡਵ ਮੰਨਣਾ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿੱਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਮਤ ਦੇ ਧਾਰਣੀ ਮਾਰੂ ਦਾ ਆਰੋਹ–

ਅਵਰੋਹ - ਨ਼ੀਰੇ਼ ਗ ਮ ਧਨੀ ਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਗ ਰੇ਼ ਸਾ । ਕਰਦੇ ਹਨ ਹਨ । ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਇਹ ਰਾਗ ਇਸੇ ਰੀਤ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਸੰਵਾਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਕੁਝ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਧੈਵਤ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵ ਸੰਵਾਦੀ ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਹਨ । ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੋਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁੱਧ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਰਿਸ਼ਭ ਵਿਚ ਸੰਵਾਦੀ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਕਿਉਂ ਜੋ ਵਾਦੀ - ਸੰਵਾਦੀ ਵਿਚ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਸਪਰ ਸੰਵਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਅਭਾਵ ਹੈ । ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਗੰਧਾਹਵਾਦੀ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਸੰਵਾਦੀ ਨੰਠਣਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੱਖੋਂ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿੱਤ ਹੈ । ਪਰ ਗੰਧਾਰ ਵਾਦੀ ਸਵੀਕਾਰਨ ਤੋਂ ਉਸਤੇ ਵਾਦੀ ਵਾਲਾ ਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਅਤਿਆਵੱਸ਼ਕ ਹੈ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਨਿਕਟ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ । ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਸਭ ਵਿਦਵਾਨ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਦੋ ਸੁਰ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਬਲ ਹਨ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਧੈਵਤ । ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਠਹਿਰਾਉ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਉਸ ਤੇ ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਕੇ ਵੀ ਨਿਆਸ ਨ ਕਰੋ ।" ਸੋ, ਬਹੁ ਸੰਖਿਆ ਵਿਚ ਗੁਣੀ ਲੋਕ ਇਸਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਸੰਵ ਦੀ ਧੈਵਤ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ।

ਕਈ ਸੁਯੋਗ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਆਰੰਭ ਧੈਵਤ ਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ—"ਧ, ਮ ਗ ਗ ਮ ਧ, ਮ ਗ ਰੇ਼, ਗ ਮ ਗ ਰੇ਼, ਸਾ ।" ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਲਾਪਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਰਿਸ਼ਭ ਸੁਰ ਤੇ ਕਰਨਾ ਵਧੇਰੇ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਡਜ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਕਰ ਰੀਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਆਰੋਹ ਕਰਨ ਵੇਲੇ "ਗਮ ਧ ਨੀਸਾਂ" ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸਾਂ ਨੀਧ ਮ ਗ ਰੇ਼ ਸਾ" ਸੁਰਾਵਲੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੋਹਣੀ ਰਾਗ ਦੀ ਝਲਕ ਆ ਜਾਵੇਗੀ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਸੁਰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਦਾ ਗ੍ਰਹਿ ਸੁਰ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਸ ਵੀ । ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਮੰਦਰ ਸਪਤਕ ਵਿਸਤਾਰ ਮੱਧਿਅਮ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਘੱਟ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ

ਰਾਗ ਦੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਮਧ ਸਾਂ, ਮਧ ਮਸਾਂ ਜਾਂ ਮਧ ਨੀਰੇਂ, ਸਾਂ, ਆਦਿ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਮਪਕ੍ਰਿਤਕ ਰਾਗ ਹਿੰਡੋਲ, ਪੰਚਮ ਸੋਹਨੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀਆ ਹਨ । ਇਹ ਰਾਗ ਸੂਰਜ ਅਸਤ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵੈਰਾਗ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਚਲਾਏ ਸਮੇਂ ਗਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ । ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ :—

"ਆਗੇ ਚਲਤ ਦੁ ਮਾਰੂ ਗਾਵਤ ਚੰਦਨ ਚਿਤਾ ਬਿਸ਼ਾਲ ਬਣਾਈ ।"

ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਭ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਨਿਸ਼ਾਦ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ

ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ । ਮਾਰੂ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ ਦੇ ਕਾਫੀ ਨਿਕਟ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਿਅਮ ਲਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਿਅਮ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਭਿੰਨਤਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

ਆਰੋਹ : ਸਾਮ, ਮਗ, ਗ ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂਨੀ ਧਪ, ਧਮ, ਪਗ, ਮਗ, ਸਾਰੇ ਸਾ ।

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਸਾਰੇ ਸਾਨ਼ੀ, ਸਾਮ ਮ ਅ, ਨੀ ਪ, ਧਮ, ਪਗ, ਸਾਰੇ, ਸਾ ।

ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਦਾ ਇਹ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿਖ ਸੰਪਰਦਾ ਕੀਰਤਨਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾਂ ਖਮਾਜ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸੁਰ ਨਿਸ਼ਾਦ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰੀਸ਼ਭ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਜੇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਜਾਤੀ ਔੜਵ-ਸਪੂਰਣ ਹੈ । ਮਾਰੂ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਨੂੰ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਪੱਧਤੀ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਹਨੂਮਾਨ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਕੌਂਸ ਦਾ ਪੁਤਰ, ਭਰਤ ਮਤ ਨੇ ਹਿੰਡੋਲ ਦਾ ਪੁਤਰ, ਸ਼ਿਵਮਤ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਪੁਤਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ । ਡਾ. ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ "ਮਾਰੂ ਮਸਤ ਅੰਗ ਮੇਵਾਰਾ ।" "ਰਾਗ ਮਾਲਾ" ਦੇ ਉਦਾਹਰਣਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ "ਗੁਰਮੰਤ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਮਾਲਕੌਂਸ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਮਾਰੂ ਮੰਨਿਆਂ ਹੈ ।" ਅਗੇ ਆਪ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ :—

"ਟੰਗ, ਇਰਾਕ, ਨੈਰਵੀ ਆਸਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਤੇ ਬਣਦਾ ਹੈ । ਹੋਰਨਾਂ ਮਤਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਪੁੱਤ੍ਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ।" (ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਪੰਨਾ 28)

ਸੁਹਿਰਦ ਪਾਠਕ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਗਿਆਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਹਜੇ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਤਾਂ ਵਿਚ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਦੇ ਉਕਤ ਕਥਿਤ ਤਿੰਨੇ ਰਾਗਾਂ —ਮਾਲਕੌਂਸ, ਹਿੰਡੋਲ ਅਤੇ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਨਾਲ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਪੁਤਰ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ।

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਨ ਬਾਰੇ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਮਤਾਂ ਨੇ ਰਾਗਣੀਆਂ, ਪੁਤਰ ਜਾਂ ਨੂੰਹਾਂ ਕਲਪਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸਭ ਨੂੰ ਕੇਵਲ "ਰਾਗੁ" ਨਾਮ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਖਮਾਜ ਮੇਲ)

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾ ਸਾ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਨ਼ੀਸਾ ਗ, ਸਾਰੇ, ਸਾ, ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼ ਮ਼ਪ਼ਨ਼ੀਸਾ,

ਪ਼ ਧ਼ ਪ਼ ਸਾ ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਸਾਂ, ਨ਼ੀ̱ ਧ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਗ਼, ਮ਼ ਫ਼ ਨ਼ੀ̱ ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀਸਾ, ਪ਼ ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ

ਨ਼ੀਸਾ, ਗ, ਸਾਰੇ, ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਗ ਮ ਗ, ਮ, ਸਾਰੇ ਸਾ ਨ਼ੀਸਾ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀ̱ ਨ਼ੀ̱ ਧ਼ ਪ਼
ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਹਾ, ਨ਼ੀਸਾ ਗ ਮ ਪ, ਧਮ, ਪ ਗ ਸਾਰੇ, ਸਾ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਗ ਸਾ ।

2. ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਮ ਪ, ਸਾਗ ਮਪ ਗਮਪ, ਸਾਪ ਮ ਪ ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਪ, ਗ ਮ ਪ ਧ ਧ ਪ ਮਪ ਧਮ, ਪਗ, ਮਗ, ਸਾਰੇ, ਸਾਂ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ, ਗਮ ਗਗ, ਮਪ ਮਮ, ਪ, ਮਪ ਧਪ ਧਮ, ਪਗ, ਨ਼ੀਸਾ ਗਮਪ, ਗਮਪਨੀ̱ਧ, ਧਧਪਧ ਮਪ ਗਮ ਪਨੀ̱ਧ, ਪ ਪਧ ਮਪ ਧ ਮ, ਪਗ, ਗਮ ਪਧ ਪ ਸਾਂਨੀਸਾਂ, ਨੀ̱ ਧ ਪਧ, ਮ ਪ ਧਮ, ਪਗ, ਮਗ, ਸਾਰੇ, ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਗ ਸਾ ।

3. ਨ਼ੀਸਾ ਗ ਮ ਪ, ਗ ਮ ਪ ਨੀ̱ ਸਾਂ, ਪ ਧ ਮਪ ਗ ਮ ਪ ਨੀ ਨੀ, ਸਾਂ, ਸਾਂ ਨੀ̱ ਧ ਪ ਮਪ ਗ ਮ ਪ ਨੀਸਾਂ, ਮ ਪ ਗਮ ਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ, ਪ ਨੀਰੇਂ ਸਾ, ਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਗਂ, ਸਾਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂਨੀ̱ ਧਪ ਮਪ ਗਮ ਪ ਨੀਸਾਂ ਗਂ, ਸਾਂਰੇਂ, ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਗਂ ਮਂ, ਮਂ ਗਂ ਮਂ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਮ਼ ਪ, ਗਂ ਮਂ ਪਂ, ਮਂ ਪਂ ਗਂ ਮਂ ਗਂ, ਸਾਂਰੇਂਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾ ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਮਂ ਗਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ, ਪ ਧ ਪਸਾਂ ਨੀਸਾਂ, ਨੀ̱ ਧ, ਪਧ, ਮਪ ਧਮ, ਪਗ, ਮਗ ਸਾਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਗ ਸਾ ।

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਊਪਰ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥
ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥
ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੇਹਧਾਰ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਡਰਪਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰਿ ਮੁਇਆ ॥
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥ ੨ ॥
ਰਾਜਸੁ ਸਾਤਕੁ ਤਾਮਸੁ ਡਰਪਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥
ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਹ ਕਉਲਾ ਡਰਪੈ ਅਤਿ ਡਰਪੈ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਡਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੯੮)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਮਾਰਵਾ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ				ਸਾ	ਧ	ਮੰ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਰੇ̱	ਸਾ
								ਏ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਨਿ	ਰ	ਭਉ	ऽ

ਧ਼	–	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	–	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਬਾ	਽	ਤ	ਸੁ	ਨੀ	਽	਽	਽	ਸੋ	਽	ਸੁ	ਖੀ	ਆ	਽	ਸੋ	਽
ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਮ਼	ਧ਼	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਮਨੀ	ਧਨੀ	ਮ	ਧ
ਸ	ਦਾ	਽	ਮੁ	ਹੇ	਽	ਲਾ	ਜੋ	ਗੁ	ਰ	ਮਿ	ਲਿ	ਗਾ਽	਽ ਽	ਇ	ਗੁ

ਨੀਨੀ ਧਨੀ ਮਧ ਨੀਰੇਂ ਨੀਧ ਮਧ ਮਗ ਰੇਸਾ
ਨੀ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਗ	–	ਮ	ਮ	ਨੀਧ	ਮਧ
ਡ	ਰ	ਪੈ	਽	ਧ	ਰ	ਤਿ਽	ਅ਽

ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂਸਾਂ		ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਕਾ	਽	ਸੁ	ਨ	ਖ੍ਹ	਽	ਤ੍ਰਾ	ਸਿਰ	ਊ	਽	ਪ	ਰ	ਅ	ਮ	ਰੁ	ਕ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਗ	ਮ	ਮਧ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀ	ਧ
ਰਾ਽	਽ ਽	਽	਽	ਰਾ	਽	਽	਽	ਪਉ	਽	ਣੁ	ਪਾ	ਣੀ਽	਽ ਽	ਬੈ	਽
ਮਧ	ਮਨੀ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਧ
ਸੰਤ	਽ ਽	ਤ	ਰੁ	ਡ	ਰ	ਪੈ	਽	ਡ	ਰ	ਪੈ	਽	ਇੰ	਽	ਦ੍ਰ	ਬਿ

ਨੀਨੀ ਧਨੀ ਮਧ ਨੀਰੇਂ ਨੀਧ ਮਧ ਮਗ ਰੇਸਾ
ਚਾ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਰਾ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੋ ਅਨਾਥ ਧ੍ਰੂ ਬਾਰਿਕੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ॥

ਪੁਤ੍ਰ ਹੇਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਹਿਓ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰੇ ਨਾਕੁਰ ਕੇਤੇ ਅਗਨਤ ਉਧਾਰੇ ॥

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਿਓ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬਾਲਮੀਕੁ ਸੁਪਚਾਰੋ ਤਰਿਓ ਬਧਿਕ ਤਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥

ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧਿਓ ਗਜਪਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ੨ ॥

ਕੀਨੀ ਰਖਿਆ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈ ਹਰਨਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥

ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਜਾਰੇ ॥ ੩ ॥

ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਮਗਨਾਰੇ ॥

ਆਇਓ ਸਾਮ ਨਾਨਕ ਓਟ ਹਰਿ ਕੀ ਲੀਜੈ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੯੯)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਮਾਰਵਾ ਮੇਲ) — **ਤਿਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ			—	—	ਗ	ਮ
												ऽ	ऽ	ਮੇ	ਮੇ
ਨੀ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਮ	ਗਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਗ	ਮ
ਠਾ	ऽ	ਕੁ	ਰ	ਕੇऽ	ਤੇऽ	ਅ	ਗ	ਨ	ਤ	ਉ	ਧਾ	ऽ	ਰੇ	ਮੇ	ਰੇ
ਨੀ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਮ	ਗਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਮ	ਗ	ਰੇ	—	ਸਾ	—
ਠਾ	ऽ	ਕੁ	ਰ	ਕੇऽ	ਤੇऽ	ਅ	ਗ	ਨ	ऽ	ਤ	ਉ	ਧਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ
—	ਮ਼	ਧ਼	ਮ਼	ਸਾ	—	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ऽ	ਮੋ	ऽ	ਹਿ	ਦੀ	ऽ	ਨ	ਅ	ਲ	ਪ	ਮ	ਤਿ	ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਣ
—	ਨ਼ੀਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨੀਧ	ਮਧ	ਗਮ	ਧਰੇਂ	ਨੀਧ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਗਮ
ऽ	ਪਰਿ	ਓ	ऽ	ਸ	ਰ	ਣਿ	ਦੁ	ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮੇਰਾ

ਅੰਤਰਾ

ਗਮ	ਧਨੀ	ਧ	ਮੰ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਮਧ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	—	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ
ਪਾਂS	SS	ਚ	ਬ	ਰ	ਖ	ਕੋ	ਅ	ਨਾS	Sਥ	ਝੂ	S	ਬਾ	S	ਰਿਕ	ਹਰਿ
ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਧਨੀ	ਰੇਂਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਮੰ	ਗ
ਸਿ	ਮ	ਰ	ਤ	ਅS	ਮS	ਰ	ਅ	ਟਾS	SS	S	S	ਰੇ	S	S	S
ਰੇ	—	ਗ	ਮੰ	—	ਨੀ	ਧ	—	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਸਾਸਾ
ਪ੍ਰ	S	ਤ੍ਰ	ਹੇ	—	S	ਤਿ	ਨਾ	ਰਾS	SS	ਇ	ਣ	ਕ	ਹਿ	ਓ	ਜਮ
ਰੇ	—	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਗਮੰ	ਧਨੀ	ਮੰਧ	ਮੰਨੀ	ਧਮੰ	ਗਰੇ	ਸਾ	ਗਮੰ
ਕੰ	S	ਕ	ਰ	ਮਾ	S	ਰਿ	ਬਿ	ਦਾS	SS	SS	SS	ਰੇS	SS	S	ਮੇਰੇ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭ੍ਰਮਿਓ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਧਾਏ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹਉ ਹਉਮੈ ਤੇ ਤੇ ਭਏ ਅਜਾਏ ॥ ੧ ॥

ਅਵਰ ਦਿਨ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਲਾਏ ॥

ਸੋ ਦਿਨੁ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਜਾ ਦਿਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ਇਸਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਏ ॥
ਮਾਇਆ ਮਦ ਚਾਖਿ ਭਏ ਉਦਮਾਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਏ ॥ ੨ ॥
ਇਹ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥
ਤੁਮ ਦਾਤਾਰ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਥ ਮਾਗਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਆਏ ॥ ੩ ॥
ਤਿਆਗਿਓ ਸਗਲਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤਾ ਦਾਸਰੇਣ ਸਰਣਾਏ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਏਕੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੯੯)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਮਾਰਵਾ ਮੇਲ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਰੇਂ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀਧ	ਮਗ	ਰੇਗ
											ਅ	ਵS	ਰS	ਦਿS	ਨS
ਨ਼ੀ	–ਧ	–ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	–	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	–	ਮ
ਕਾ	Sਹੂ	SS	ਕਾ	S	ਜ	S	ਨ	ਲਾ	S	ਏ	ਸੋ	S	ਦਿ	S	ਨੁ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਮ਼	ਧ਼	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਗ
ਮੋ	S	ਕਉ	S	ਦੀ	S	ਜੈ	S	ਪ੍ਰ	ਭ	ਜੀ	ਉ	ਜਾ	S	ਦਿ	ਨ
ਮਨੀ	ਧਨੀ	ਮ	ਧ	ਨੀਧ	ਮਧ	ਰੇਂ	–	ਨੀਧ	ਮਗ	ਰੇਸਾ					
ਹS	ਰਿS	ਜ	ਸੁ	ਗਾS	SS	S	S	ਏS	SS	SS					
								ਅੰਤਰਾ				ਧ	ਮ	ਗ	ਮ
												ਵਿ	S	ਤ	ਨ
ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਮਂ
ਵਿ	ਤਿ	ਭੁ	ਮਿ	ਓ	S	ਬ	ਹੁ	ਭਾ	S	ਤੀ	S	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਜ
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਧ
ਤ	ਨ	ਕ	ਰਿ	ਧਾS	SS	S	S	ਏ	S	S	S	ਜੇ	S	ਜੇ	S
ਮਧ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਰੇ	–	ਰੇਂ	–
ਕS	ਰS	ਮ	ਕੀ	ਏ	S	ਹਉ	S	ਹਉ	S	ਮੈ	S	ਤੇ	S	ਤੇ	S

ਨੀ	ਧ	ਮ	ਧ	ਨੀਧ	ਮਧ	ਗਮ	ਧਰੇ	ਨੀਧ ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਭ	ਏ	ऽ	ਅ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਏऽ ऽऽ	ऽऽ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਕਵਨ ਥਾਨ ਧੀਰਿਓ ਹੈ ਨਾਮਾ ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥
ਕਵਨ ਚਿਹਨ ਸੁਨਿ ਊਪਰਿ ਛੋਹਿਓ ਮੁਖਤੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਗਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਤੂ ਕਉਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਓ ॥
ਏਤੀ ਨ ਜਾਨਉ ਕੇਤੀਕ ਮੁਦਤਿ ਚਲ ਤੇ ਖਬਰਿਨ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਹਨ ਸੀਲ ਪਵਨ ਅਰੁ ਪਾਣੀ ਬਸੁਧਾ ਖਿਮਾ ਨਿਭਰਾਤੇ ॥
ਪੰਚ ਤਤ ਮਿਲਿ ਭਇਓ ਸੰਜੋਗਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਦੁਰਾਤੇ ॥ ੨ ॥
ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਨਾਲੇ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਉਸ ਹੀ ਕਉ ਹੈ ਰੇ ਓਹਾ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥
ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਰਚਨਾ ਮਿਥਿਆ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ॥
ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਬ ਖੇਲੁ ਉਝਾਰੈ ਤਬ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੯੯੯)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਮਾਰਵਾ ਮੇਲ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		–	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ਼
												ऽ	ਸੁ	ਨਹੁ	ऽ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀਰੇ	ਗਮ	ਰੇ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਰੇ	ऽ	ਤੂ	ऽ	ਕਉऽ	ऽऽ	ਨੁ	ਕ	ਹਾ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਆ	ऽ	ਇਓ	ऽ
ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਮ਼	ਧ਼	–	ਨ਼ੀਧ਼	ਮ਼	ਧ਼	–	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਏऽ	ऽऽ	ਤੀ	ਨ	ਜਾ	ऽ	ਨਉ	ऽ	ऽ	ਕੇऽ	ਤੀ	ਕ	ऽ	ਮੁऽ	ਦ	ਤਿ

–	ਨ਼ੀਰੇ਼	ਗ	–	ਮੰਧ	ਮੰਨੀ	ਧ	ਮੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਧਧ	ਮੰਗ	ਰੇ਼ਸਾ
ऽ	ਚਲ	ਤੇ	ऽ	ਖऽ	ਬऽ	ਰਿ	ਨ	ਪਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਇਓ

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	ਗ	ਗ	ਮੰ
ਕ	ਵ	ਨ	ਬਾ

–	ਮੰ	ਧ	ਮੰਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ
ऽ	ਨ	ਧੀ	ऽ ऽ	ਰਿਓ	ऽ	ਹੈ	ऽ	ਨ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਕ	ਵ	ਨ	ਬ

ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂ	–	ਨੀ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਮੰ	ਸਾਂ
ਸ	ਤ੍ਰ	ਅ	ਹੰ	ਕਾऽ	ऽ ऽ	ऽ	ऽ	ਗ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕ	ਵ	ਨ	ਚਿ

ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀਨ	ਮੰਧ	ਨੀ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਰੇ਼	–	ਨ਼ੀ	ਰੇ਼	ਗ	–
ਹ	ਨ	ਸੁ	ਨਿ	ਉ੍ऽ	ऽ ऽ	ਪ	ਰਿ	ਛੋ	ऽ	ਹਿਓ	ऽ	ਮੁ	ਖ	ਤੇ	ऽ

ਮੰ	ਮੰ	ਧ	ਧ	ਨੀਧ	ਮੰਧ	ਰੇਂ	ਨੀਧ	ਮੰਧ	ਮੰਗ	ਰੇ਼ਗ	ਰੇ਼ਸਾ	ਨੀਸਾਂ
ਸੁ	ਨਿ	ਕ	ਰਿ	ਗਾऽ	ऽ ऽ	ऽ	ऽ ऽ	ਰਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਨ ਮੋਹ ਅਰੁ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰਾ ਬੀਓ ਚੀਤਿਨ ਘਾਲਿਓ ॥
ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੁਣਾ ਹਰਿ ਬਣਜੇ ਲਾਦਿ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਾਲਿਓ ॥ ੧ ॥
ਸੇਵਕ ਕੀ ਓੜਕਿ ਨਿਬਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਜੀਵਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਓ ਅਪਨਾ ਚਲਤੇ ਰਾਖਿਓ ਚੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰਿਓ ॥
ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਰਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਉਠਿ ਉਆਹੂ ਕਉ ਦਉਰਿਓ ॥ ੨ ॥
ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਭੂਖ ਸੋਈ ਕਰਿ ਸੂਖਾ ਸੋਗ ਹਰਖ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ॥
ਜੋ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਭਇਓ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੋ ਮਾਥੇ ਲੈ ਮਾਨਿਓ ॥ ੩ ॥

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਵਰੇ ਹਲਤ ਪਲਾਤਾ ॥
ਧੰਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦੦)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਮਾਰਵਾ ਮੇਲ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ		ਧ	ਮਧ	ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾਂ
											ਸੇ	ਵS	ਕS	ਕੀS	SS
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਧ	ਨੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਨੀਰੇ	ਗਮ	ਰੇ	ਗ
ਓ	S	ੜ	ਕਿ	ਨਿ	ਬ	ਹੀ	S	ਪ੍ਰੀ	S	ਤਿ	S	ਜੀS	SS	ਵ	ਤ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਧ	ਸਾ	ਸਾ	–	ਨੀ	ਰੇ	ਗ	–
ਸਾ	S	ਹਿ	ਬੁ	ਸੇ	S	ਵਿਓ	S	ਅ	ਪ	ਨਾ	S	ਚ	ਲ	ਤੇ	S
ਮਧ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂਰੇਂ	ਨੀਰੇਂ	ਧਨੀ	ਮਧ	ਨੀਨੀ	ਧਮ	ਗਰੇ					
ਰਾS	SS	ਖਿਓ	S	ਚੀS	SS	SS	SS	SS	SS	ਤਿS					
									ਅੰਤਰਾ			ਮ	–	ਗ	ਮ
												ਮਾ	S	ਨ	ਮੋ
–	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	–
S	ਹ	ਅ	ਰੁS	ਲੋ	S	ਭ	ਵਿ	ਕਾ	S	ਗ	S	ਬੰ	S	ਓ	S
ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂ	–	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ
ਚੀ	S	ਤਿ	ਨ	ਘਾS	SS	S	S	ਲਿਓ	S	S	S	ਨਾ	S	ਮ	ਰ

ਮੰਧ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਧ	–	ਧ	ਧ
ਤS	SS	ਨੁ	ਗੁ	ਣਾ	S	ਹ	ਰਿ	ਬ	ਣ	ਜੇ	S	ਲਾ	S	ਜਿ	ਵ

ਮੰ	ਗ	ਰੇਂ	–	ਨੀਰੇ	ਗਮੰ	ਧਨੀ	ਰੇਂਨੀ	ਧਮੰ	ਗਰੇ	ਸਾ
ਖ	ਰੁ	ਲੈ	S	ਚਾS	SS	SS	SS	ਲਿਓ	SS	S

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਖੁਲਿਆ ਕਰਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਠਾਕੁਰ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥
ਸ੍ਰਮੁ ਥਾਕਾ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ਮਿਟਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਧਾਈ ॥ ੧ ॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥

ਚੀਤਿ ਆਇਓ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਵਾਰੇ ਨਿਵਰੇ ਸਗਲ ਬੈਰਾਈ ॥
ਸਦ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਹੈ ਨਾਜਰੁ ਕਤਹਿ ਨ ਭਇਓ ਦੂਰਾਈ ॥ ੨ ॥
ਸੁਖ ਸੀਤਲ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ਹੋਏ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥
ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥
ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭੈ ਖੋਏ ਗੋਬਿਦ ਚਰਣ ਓਟਾਈ ॥
ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੬ ।

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦੦)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਮਾਰਵਾ ਮੇਲ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			ਨੀ	ਰੇ	ਗ	ਮੰ	ਧਨੀ	ਧਧ	ਮੰਧ	ਮੰਗ	ਰੇਗ	ਰੇਨੀ	ਧ	ਰਾ
				ਅ	ਬ	ਮੋ	ਹਿ	ਜੀS	SS	ਵS	ਨS	ਪS	ਦS	ਵੀ	S
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨੀਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਰੇ	ਨੀ
ਪਾ	S	ਈ	S	ਚੀS	S	ਤਿ	ਆ	ਇਓ	S	ਮ	ਨਿ	ਪੁ	ਰ	ਖੁ	ਬਿ

ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂਨੀ	ਧਮ
ਧਾ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਤ	ਨ	ਕੀऽ	ऽऽ	ਸ	ਰ	ਣਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਗਮ	ਧਮ	ਗਰੇ	ਸਾ												
ਈऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ												

ਅੰਤਰਾ

				ਮ	ਗ	ਗ	–	ਮ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਮਧ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਖੁ	ਲਿ	ਆ	ऽ	ਕ	ਰ	ਮੁ	ਕ੍ਰਿऽ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਭ	ਈ
ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਮ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂ	–
ਠਾ	ऽ	ਕੁ	ਰ	ਕੀ	ਰ	ਤ	ਨੁ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਗਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਨੀ	ਧ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	–	ਰੇਗ	ਮਧ	ਮ	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੂ	ਮੁ	ਥਾ	ऽ	ਕਾऽ	ऽऽ	ਪਾ	ऽ	ਏ	ऽ	ऽ	ਬਿ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਧ	ਨੀ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	–	ਮਧ	ਨੀਰੇਂ	ਧਰੇਂ	ਰੇਂਨੀ
ਸਾ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਮਿ	ਟਿ	ਗ	ਈ	ਸ	ਗ	ਲੀ	ऽ	ਧਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧਮ	ਗਮ	ਗਰੇ	ਸਾ												
ਈऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ												

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਚੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਹੈ ਸੋਊ ॥ ੧ ॥

ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਗਹਿਓ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦੧)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਮਾਰਵਾ ਮੇਲ) **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ						
ਧ	ਮਪ	ਧ	ਮ	–	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ
ਸੰ	ਤਨ	ਕੀ	ਓ	S	ਟ	ਆ	S	ਪੇ	ਆ	S	ਪਿ
					ਅੰਤਰਾ						
ਮ ਮ	ਗ	ਗ	ਮ ਮ	ਧ	ਧ	ਮਧ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾ
ਚਰ	ਨ	ਕ	ਮਲ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਰਾS	S S	ਖੇ	ਚੀ	S	ਤਿ
ਨੀਰੇਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂਨੀ	ਧਮ	ਧਮ	ਰ
ਹਰਿ	ਗੁ	ਣ	ਗਾ	S	ਵਹ	ਨੀS	S S	ਤਾS	ਨੀS	S S	ਤ
ਰੇਰੇ	ਗ	ਗ	ਰੇਗ	ਮਧ	ਧ	ਮਧ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸ
ਤਿਸੁ	ਬਿ	ਨੁ	ਦੂS	S S	ਜਾ	ਅਵ	ਰੁ	ਨ	ਕੋ	S	ਊ
ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਧ	–	ਧ	ਮਧ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀਪ	ਮਧ	ਮਗ	ਰੇਗ
ਆ	S	ਦਿ	ਮ	S	ਧਿ	ਅੰS	ਤਿS	ਹੈS	ਸੋS	S S	ਉS

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੇ ਗੁਰਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਇਆ ਥਾ ॥
ਅਨਭਉ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇਆ ਥਾ ॥ ੧ ॥

ਮਾਨਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥
ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ ॥
ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚੁਆਇਆ ਥਾ ॥ ੨ ॥
ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸਮਾਇਆ ਥਾ ॥
ਚਰਣ ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ੩ ।
ਸਹਜੇ ਆਵਾ ਸਹਜੇ ਜਾਵੈ ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ਥਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਆ ਤਾ ਹਰਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥

(ਗੁ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦੨)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਖਮਾਜ ਮੇਲ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ
								ਮਾS	SS	ਨ	ਕੁ	ਪਾ	S	ਇਓ	ਰੇ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਗਮ	ਪਧ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ
ਪਾS	SS	S	S	ਇਓ	S	ਹ	ਰਿ	ਪੂS	SS	ਰਾ	S	ਪਾ	S	ਇਆ	S
ਪਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਗਮ	ਗ	ਸਾਰੇ	ਸਾ	–	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ
ਥਾS	SS	SS	SS	S	SS	S	S	ਮੋਂS	SS	ਲਿ	ਅ	ਮੋਂ	S	ਲੁ	ਨ
ਸਾਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸਾਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਪਾS	SS	ਇਆ	S	ਜਾ	SS	ਈ	ਕਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	S	ਗੁ	ਰੂ	S	ਦਿ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਸਾਰੇ	ਸਾ								
ਵਾS	SS	ਇਆ	SS	ਥਾS	SS	SS	S								
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	–
								ਬਾ	ਹ	ਰਿ	ਢ	ਢ	ਨ	ਤੇ	S

ਸਂਾ	–	ਸਂਾ	ਸਂਾ	ਪਨੀ	ਸਂਾਰੇਂ	ਸਂਾਰੇਂ	ਨੀਸਂਾ	ਸਂਾਸਂਾ	ਨੀਸਂਾ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਸਂਾ	ਰੇਂ	ਸਂਾ
ਛੂ	ऽ	ਟਿ	ਪ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਗੁਰਿ	ਘਰਿ	ਹੀ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਹਿ	ਝਿ
ਸਂਾਰੇਂ	ਨੀਸਂਾ	ਸਂਾ	–	ਨੀ	–	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਖਾऽ	ऽऽ	ਇਆ	ऽ	ਥਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਅ	ਨ	ਭਉ	ऽ	ਅ	ਚ	ਰ	ਜ
ਗਮ	ਪਸਂਾ	ਨੀ	ਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਗਮ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ
ਰੁऽ	ਪੁऽ	ਪੂ	ਭ	ਪੇऽ	ऽऽ	ਖਿਆ	ऽ	ਮੇ	ਰਾ	ਮ	ਨੁ	ਛੋ	ऽ	ਡਿ	ਨ
ਪ	ਨੀ	ਸਂਾ	–	ਨੀਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਗ								
ਕ	ਤ	ਹੂ	ऽ	ਜਾऽ	ਇਆ	ਥਾऽ	ऽ								

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਫੂਟੋ ਆਂਡਾ ਭਰਮ ਕਾ ਮਨਹਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਕਾਟੀ ਬੇਰੀ ਪਗਹ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੁ ॥ ੧ ॥
ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਿਓ ॥
ਤਪਤ ਕੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ਤਉ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿਗਹਾਰ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕ ਤਿਸ ਤੇ ਛੁਟੀ ਤਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਟਵਾਰ ॥ ੨ ॥
ਚੂਕਾ ਭਾਰਾ ਕਰਮ ਕਾ ਹੋਏ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥
ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥ ੩ ॥
ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਬੈਠਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ ॥
ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦੨)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਖਮਾਜ ਮੇਲ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			ਸਾਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–	ਸਾ	ਰੇ
								ਆऽ	ऽऽ	ਵ	ਣ	ਜਾ	ऽ	ਣੁ	ਰਹਿ

ਸਾ	–	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	–	ਪ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	–
ੳ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤ	ਪ	ਤ	ਕ	ੜਾ	ऽ	ਹਾ	ऽ
ਗਮ	ਪਧ	ਗ	ਮ	ਗ	–	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਗਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਬੁऽ	ऽऽ	ਝਿ	ਗਇ	ਆ	ऽ	ਗੁ	ਰਿ	ਸੀ	ऽ	ਤ	ਲ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਮੁ	ਦੀ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਗਗ	ਰੇਸਾ								
ੳऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								
						ਅੰਤਰਾ		ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	–
								ਛੂ	ऽ	ਟੇ	ऽ	ਆਂ	ऽ	ਡਾ	ऽ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਾਂ	ਮਂ	ਗਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ऽ	ਭ	ਰ	ਮ	ਕਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮ	ਨ	ਹਿ	ਭਇ	ੳ	ऽ	ਪ	ਰ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਗਮ	ਗ	ਗਮ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ
ਗਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਸੁ	ਕਾऽ	ऽऽ	ਟੀ	ऽ	ਬੇ	ऽ	ੜੀ	ऽ
ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਪ	ਗ	ਹ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਗੁ	ਰਿ	ਕੀ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਬੰ	ऽ	ਦਿ	ਖ
ਪਨੀ	ਸਾਂਗਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਗ	ਰੇਸਾ								
ਲਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਸੁऽ								

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥
ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਗਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥
ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਬ ਹੀ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ਬਿਸਰਤ ਰਲੀਐ ਖਾਕੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰੂਪ ਰੰਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਭੋਗਣ ਤੇ ਤੇ ਛਿਦ੍ਰ ਵਿਕਾਰਾ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕਲਿਆਣਾ ਸੂਖ ਸਹਜੁ ਇਹੁ ਸਾਰਾ ॥ ੨ ॥
ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥
ਸੇ ਲਾਲ ਭਏ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥

ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਦਰਬਾਰਾ ॥
ਨਾਮੋ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮ ਪਿਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦੩)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਖਮਾਜ ਮੇਲ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	–	ਸਾਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਸਾ	ਗ	ਮ
				ਮੇ	ഽ	ഽ	ഽ	ഽ	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਹੀ	ഽ	ਪ	ਤਿ
ਪ	–	–	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ
ਰਾ	ഽ	ഽ	ਖੁ	ਚੀ	ഽ	ਤਿ	ਆ	ਵഽ	ਹਿ	ਤ	ਬ	ਹੀഽ	ഽഽ	ਪ	ਤਿ
ਗ	ਮ	ਗ	–	ਰਾ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ
ਪੂ	ഽ	ਰੀ	ഽ	ਬਿ	ਸ	ਰ	ਤ	ਰ	ਲੀ	ਐ	ഽ	ਖਾഽ	ഽഽ	ഽഽ	ഽഽ
ਮਪ	ਗਮ	ਗਸਾ	ਰੇਸਾ												
ഽഽ	ഽഽ	ഽഽ	ਕੁഽ												
ਅੰਤਰਾ				ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	–
				ਕੋഽ	ഽഽ	ഽ	ਟਿ	ਲ	ഽ	ਬ	ਸ	ਰ	ਬ	ਕੋ	ഽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਮੰ	ਗੰ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਰਾ	ഽ	ਜਾ	ਜਿਸੁ	ਫਿ	ਰ	ਦੇ	ഽ	ਨਾ	ഽ	ਮੁ	ਤੁ	ਮਾ	ഽ	ഽഽ	ഽഽ
ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਪਧ	ਮ	ਮ
ਰਾ	ഽ	ഽ	ഽ	ਜਾ	ഽ	ਕਉ	ഽ	ਨਾ	ഽ	ਮੁ	ਨ	ਦੀഽ	ਆഽ	ਮੇ	ਰੈ

ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ
ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰਿ	ਸੋ	ਙ	ਮ	ਰਿ	ਜ	ਨ	ਮਹਿ	ਗਾ	ਵਾਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ
ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ												
ਰਾਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ												

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਅੰਕਾਰਿ ਉਤਪਾਤੀ ॥ ਕੀਆ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤੀ ॥
ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਾਣੀ ॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ॥
ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ ਏਕ ਕਵਾਵੈ ਤੇ ਸਭਿ ਹੋਆ ॥ ੧ ॥
ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਬੂਝਹੁ ਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝੈ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰਾ ॥
ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਰਾਈ ॥
ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥
ਹਉ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ਬੰਧ ਗਲਾਣੇ ॥
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰੀ ॥ ਓਹਾ ਪੈਰਿ ਲੋਹਾਰੀ ॥
ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਮਥਾਣੈ ॥ ੩ ॥
ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੋ ਭੂਲਾ ਜਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ॥
ਨਹ ਆਪਹੁ ਮੂਰਖੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦੩)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਖਮਾਜ ਮੇਲ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ			ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ
												ਕ	ਰ	ਣੈ	ਙ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ
ਹਾ	ਙ	ਰਾ	ਙ	ਬੂ	ਙ	ਝ	ਹੁ	ਰੇ	ਙ	ਙ	ਙ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰੁ

ਪ	ਪ	–	ਪ	ਗਮ	ਪਧ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਗਮ	ਗ				
ਮਿ	ਲੈ	ऽ	ਤ	ਸੁਃ	ऽऽ	ਝੈऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ				
												ਗ	ਮ	ਗ	ਮ
												ੳ	ਅੰ	ਕਾ	ਰਿ
ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ
ਉ	ਤ	ਪਾ	ਤੀ	ਕੀ	ਆ	ਦਿਨ	ਸੁ	ਸ	ਭ	ਰਾ	ਤੀ	ਵਣੁ	ਤ੍ਰਿ	ਣੁ	ਤ੍ਰਿ
ਗਂਗਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਪ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਨ਼ੀਧ	ਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਗ	ਮ
ਭਤ	ਣ	ਪਾ	ਣੀ	ਚਾ	ਰਿ	ਬੇ	ਦ	ਚਾ	ਰੇ	ਖਾऽ	ਣੀ	ਖੰऽ	ਡੋऽ	ਦੀ	ਪ
ਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ				
ਸ	ਬਿ	ਲੰ	ਆ	ਏ	ਕਕ	ਵਾ	ਵੈ	ਤੇ	ਸਭਿ	ਹੋ	ਆ				

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਸੇਵਕੁ ਬੇਚਾਰਾ ॥
ਮੋਹਨੁ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਗਲੇ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋਈ ॥ ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥
ਜੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਹੈ ॥ ਹੈ ਹੋਸੀ ਆਹੇ ॥ ੩ ॥
ਦਇਆ ਸੋਰਿ ਕੀਜੈ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਸੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੨੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦੫)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਖਮਾਜ ਮੇਲ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

ਸਥਾਈ

×				2				0				3			
ਪ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ
ਮੋ	ऽ	ਹ	ਨੁ	ਲਾ	ਲੁ	ਮੇ	ਰਾ	ਪ੍ਰੀ	ऽ	ਤ	ਮ	ਮ	ਨ	ਪ੍ਰਾ	ऽ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	–	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ
ਨਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮੋ	ਕ	ਉ	ऽ	ਦੇ	ऽ	ਹੁ	ऽ	ਦਾ	ऽ	ਨ	ऽ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਮੇ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਠਾ	ऽ	ਕੁ	ਰੁ	ਅ	ਤਿ	ਭਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ऽ
ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ
ਮੋ	ऽ	ਹਿ	ऽ	ਸੇ	ऽ	ਵ	ਕੁ	ਬੇ	ऽ	ਚਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ऽ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਘਾਏ ਸੰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਜਾਨੇ ਜਿਨ ਮੰਤਾ ॥
ਤਾ ਕੀ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ॥ ੧ ॥
ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਾ ਲਾਲੋ ॥ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ਨਾਮੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਵਿਗਤ ਸਿਉ ਮਾਨਿਆ ਮਾਨੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੋ ॥ ੨ ॥
ਪੇਖਤ ਮਗਲ ਧਿਆਨੋ ॥ ਤਜਿਓ ਮਨ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨੋ ॥ ੨ ॥
ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਠਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣਾ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥ ੩ ॥
ਪੂਰਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁਭਾਏ ॥
ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ਹਾਥਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੨੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦੬)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਸਾਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–
ਲਾऽ	ऽऽ	ਲੁ	ਅ	ਮੋ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਲੋ	ऽ
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ
ਅ	ਗ	ਹ	ਅ	ਤੋ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਮੋऽ	ऽऽ
ਗਮ	ਪਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–
ਲਾऽ	ऽऽ	ਲੁ	ਅ	ਮੋ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਲੋ	ऽ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–
ਤ੍ਰਿ	ਪ	ਤ	ਅ	ਘਾ	ऽ	ਏ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਤਾ	ऽ
ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਮਂ	ਗਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ऽ
ਗੁ	ਰ	ਜਾ	ऽ	ਨੇ	ऽ	ਜਿ	ਨ	ਮੰ	ऽ	ਤਾ	ऽ
ਪਨੀ	ਸਾਂਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	–
ਤਾऽ	ਕੀऽ	ਕਿ	ਛੁ	ਕ	ਹ	ਨੁ	ਨ	ਜਾ	ऽ	ਈ	ऽ
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ
ਜਾ	ऽ	ਕਉ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮ	ਬ	ਡਾऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽऽ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਹੋਤ ਦੇਖੇ ਖੇਹ ॥
ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਲਾਸ ਬਨਿਤਾ ਤੂਟਤੇ ਏ ਨੇਹ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹ ॥
ਜਲਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਸੂਖੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੇਹ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਿਰਖ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਨਸਤ ਪਵਨ ਝੂਲਤ ਮੇਹ ॥
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਕਾਮਿ ਆਵਤ ਏਹ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦੬)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਬਿਲਾਵਲ ਬਾਟ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸਾ
				ਮੇ	ਰੇ	ਮ	ਨ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮੁऽ	ਨਿ	ਤ	ਨਿ	ਤ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	ਠ਼ੀ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਮ	ਗ	–	ਗਮ	ਪਨੀ	ਧ	ਨੀ
ਲੇ	ऽ	ਹ	ऽ	ऽ	ਜ	ਲ	ਤ	ਨਾ	ऽ	ਹੀ	ऽ	ਅऽ	ऽऽ	ਗ	ਲਿ

ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	–	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ
ਸਾ	ऽ	ਗ	ਰ	ऽ	ਸੁ	ऽ	ਖੁ	ਮ	ਨਿ	ਤ	ਨਿ	ਦੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਗਮ	ਪਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਹऽ												
	ਅੰਤਰਾ			–	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ
				ऽ	ਜਿ	ਨੀ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਵਿ	ਸਾ	ऽ	ऽ	ਰਿ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾ
ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੋ	ਹੋ	ऽ	ਤ	ਦੇ	ऽ	ਖੇ	ऽ	ਖੇऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪ	ਧ	–	ਪ	ਗਮ	ਪਧ	ਗਮ
ऽ	ऽ	ਹ	ऽ	ऽ	ਪ੍	ऽ	ਤ੍	ਮਿऽ	ऽ	ਤ੍	ऽ	ਬਿ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਸऽ
ਗ	ਸਾਰੇ	ਸਾ	–	–	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ
ਬ	ਨਿऽ	ਤਾ	ऽ	ऽ	ਤੂ	ऽ	ਟ	ਤੇ	ऽ	ਏ	ऽ	ਨੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਮਪ	ਗਮ	ਸਾਰੇ	ਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਹ												

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਸੁਖਹ ਦਾਤਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੋ ਨੀਤ ॥
ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਬਿਨਸੈ ਬਿਆਪਤ ਉਸਨ ਨ ਸੀਤ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਧਾਨਾ ਏਹ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਸੀਧਿ ॥
ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਚਤੁਰ ਸੁੰਦਰ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਬੀਧਿ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦੬)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) ਤ੍ਰਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਗਮ	ਪਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਪ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਗ	–	ਸਾ	ਰੇ
				ਮੇਂऽ	ਰੇऽ	ਮ	ਨ	ऽ	ਨਾऽ	ऽ	ਮ	ਜਿਉ	ऽ	ਕ	ਰਿ
ਸਾ	–	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਰੇ	ਸਾਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਮਮ	ਗ	ਗ	–	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਪ੍ਰੀ	ऽ	ऽ	ਤਿ	ऽ	ਚੇऽ	ऽ ऽ	ਤਿ	ਮ	ਨ	ਮ	ਹਿ	ऽ	ਹਰਿ	ਹਰਿ	ਨਿ
ਧ	ਮ	ਗ	–	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨੀ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ
ਧਾ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਏऽ	ऽ ऽ	ਹऽ	ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲ	ਰੀऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ
ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਗ												
ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਤਿ												
ਅੰਤਰਾ				–	ਗਮ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨ਼ੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ऽ	ਪੁऽ	ਰ	ਖੁ	ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ	ऽ	ਸੁ	ਖ	ਹ
ਸਾਂਨੀ	ਪਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਮਂ	ਗਾਂ	–	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–
ਦਾऽ	ऽ ऽ	ਤਾ	ऽ	ऽ	ਸੰऽ	ऽ	ਗਿ	ਬ	ਸ਼	ਤੌ	ऽ	ਨੀऽ	ऽ ऽ	ऽ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਨੀ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਨੀ	ਧਪ	ਗ	ਮ
ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ	ਤ	ऽ	ਮ	ਹੈ	ਨ	ਆ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਨ	ਜਾऽ	ऽ	ਇ
ਗ	ਮ	ਗ	–	–	ਸਾਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ
ਬਿ	ਨ	ਸੈ	ऽ	ऽ	ਬਿਆ	ਪ	ਤ	ਉ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸੀऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ

ਧਪ ਗਮ ਸਾਰੇ ਸਾ

ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ਪ

ਚਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰਿ ॥
ਚਰਣ ਸਰਣ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥
ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਅਵਰ ਸਗਲ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤੂ ਆਪਨ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥
ਗੋਵਿਦ ਭਜੁ ਸਭਿ ਸੁਆਰਥ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦੬)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	ਮ	ਮ	ਗ	ਸਾ	ਗਂ	ਮ
				ਮੇ	ਰੇ	ਮ	ਨ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਹਿ	ਰ	ਦੈ	ऽ
ਪ	–	–	ਪ	–	ਗਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	–	ਧ	ਮ	ਪ
ਧਾ	ऽ	ऽ	ਰਿ	ऽ	ਕਰਿ	ਪ੍ਰੀ	ਤਿ	ਮ	ਨੁ	ਤ	ਨੁ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਇ
ਗ	ਮ	ਗ	–	–	ਗਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ਹ	ਰਿ	ਸਿਉ	ऽ	ऽ	ਅऽ	ਵ	ਰ	ਸ	ਗ	ਲ	ਵਿ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਗ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰਿ												
ਅੰਤਰਾ				–	ਪ	–	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ऽ	ਚ	ਲ	ਤ	ਬੈ	ऽ	ਸ	ਤ	ऽ	ਸੋ	ਵ	ਤ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਪ	ਸਾਂ
ਜਾ	ऽ	ਗ	ਤ	ਗੁਰ	ਮੰ	ऽ	ਤ੍ਰ	ਰਿ	ਦੈ	ऽ	ਚਿ	ਤਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ

ਨੀ	–	–	ਨੀ	–	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	–	ਪਪ	ਗ	–	ਮ
ऽ	ऽ	ऽ	ਰਿ	ऽ	ਚ	ਰ	ਣ	ਸ	ਰ	ਣ	ऽ	ਭਜੁ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ
ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਸਾਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ਸਾ	ऽ	ਧੂ	ऽ	ਭਵ	ਸਾऽ	ਗ	ਰ	ਉ	ਤ	ਰਹਿ	ऽ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਗ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰਿ												

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਤਜਿ ਆਪੁ ਬਿਨਸੀ ਤਾਪੁ ਰੇਣ ਸਾਧੂ ਥੀਉ ॥
ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਦੀਉ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

ਆਨ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋਛੇ ਅਮਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮੁ ਇਕ ਰਸ ਰੰਗ ਨਾਮਾ ਨਾਮਿ ਲਾਗੀ ਲੀਉ ॥
ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਕੀਉ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦੭)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਗਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ
				ਮੇऽ	ਰੇऽ	ਮऽ	ਨऽ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਮੁ	ਅੰ	ऽ	ਮ੍ਰਿ	ਤੁ
ਗ	–	ਗ	–	ਗਮ	ਪਧ	ਗ	ਮ	ਗ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਨ਼ੀ
ਪੀ	ऽ	ਉ	ऽ	ਆऽ	ऽऽ	ऽ	ਨ	ਸਾ	ऽ	ਦ	ਬਿ	ਸਾ	ऽ	ऽ	ਰਿ
ਸਾ	ਮ	ਗ	–	–	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਗਂ	ਗਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ
ਸ	ਗ	ਲੇ	ऽ	ऽ	ਅ	ਮ	ਰੁ	ਜੁ	ਗੁ	ਜੁ	ਗੁ	ਜੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਧਪ ਮਗ ਸਾਰੇ ਸਾ

ੳਃ ऽऽ ऽऽ ऽ

ਅੰਤਰਾ				–	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ऽ	ਤ	ਜਿ	ऽ	ਆ	ऽ	ऽ	ਪੁ	ऽ	ਬਿ	ਨ	ਸੀ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	ਰੇਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਮੰ	ਗਂ	–	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–
ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਪੁऽ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਣ	ਸਾ	ऽ	ਧੂ	ऽ	ਥੀऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	–	–	ਪ	ਗ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਧਪ	ਮਪ	ਪਧ
ੳਃ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤਿ	ਸਹਿ	ਪ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਪ	ਤਿ	ऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਮੁऽ
ਗ	ਮ	ਗ	–	–	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਪਪ	ਪ	ਗਮ	ਗ	ਗਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ
ਤੇ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ऽ	ਕਰਿ	ਕ੍ਰਿ	ऽ	ਪ੍ਰऽ	ऽ	ਜਿऽ	ऽ	ਦੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਧਪ ਮਗ ਸਾਰੇ ਸਾ

ੳਃ ऽऽ ऽऽ ऽ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖੈ ਲਗਨਿ ਦੇਤ ਨ ਸੇਕ ॥
ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ਈਹਾ ਰਾਖੈ ਬੂਝੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਕੀ ਕਰਿ ਟੇਕ ॥

ਤਿਸਹਿ ਬੂਝੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਜਿ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡਿ ਸਗਲੇ ਭੇਖ ॥
ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਕਈ ਅਨੇਕ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੯ ॥

(ਗੁ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੦੭)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਪਮ	ਗਮ	ਗ	ਸਾ
												ਮੇs	ਰੇs	ਮ	ਨ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਪ਼	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	–	ਸਾ	–	ਸਰਿ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਨਾ	s	s	s	ਕੀ	s	ਕ	ਰਿ	ਟੇ	s	s	ਕ	s	ਤਿs	ਸ	ਹਿ
ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	–	ਪਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ
ਬੂ	s	s	ਝੁ	s	ਜਿs	ਨਿ	ਤੂ	ਕੀ	s	ਆ	s	ਪ੍ਰਭੁ	ਕs	ਰs	ਣs
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ				
ਕਾ	s	ਰ	ਣ	ਏs	ss	ss	ss	ss	ss	ss	ਕs				
										ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
												ਪ੍ਰ	ਤਿ	ਪਾ	ਲਿ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ
ਮਾ	s	ਤਾ	s	s	ਉ	ਦ	ਰਿ	ਰਾ	s	ਖੈ	s	ਲ	ਗ	ਨਿ	ਦੇ
–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	–	ਪਮ	ਗ	ਮ
s	ਤ	ਨ	s	ਮੇs	ss	s	s	s	s	s	ਕ	s	ਸੌs	s	ਈ
ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	–	ਧਪ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–	–	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਸੁਆ	s	ਮੀ	s	s	ਈs	s	ਹਾ	ਰਾ	s	ਖੈ	s	s	ਬੂs	s	ਝੂ
ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਪਮ	ਗਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸਾ				
ਬੁ	s	ਧਿ	ਬਿ	ਬੇs	ss	ss	ss	ss	ss	ss	ਕs				

ਮਾਰੂ ਵਾਰ

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥

ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾ ਦੰਮ ॥
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੯੩)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਮਾਰਵਾ ਮੇਲ) **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

×			0		2		×			2		3	
							ਸਥਾਈ						
ਧ	—	ਧ	ਨੀਧ	ਮਧ	ਨੀ	ਧ	ਮਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	—	ਸਾ	—
ਮਾ	ऽ	ਇਆ	ਮऽ	ਨਹੁ	ऽ	ਨ	ਵੀऽ	ऽ	ਸ	ਰੈ	ऽ	ऽ	ऽ
ਰੇ	ਨੀ	ਧ	ਸਾ	—	ਸਾ	—	ਨੀਰੇ	ਗਮ	ਰੇਗ	ਰੇ	—	ਸਾ	—
ਮਾਂ	ऽ	ਗੈ	ਦੰ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਦੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮ	ऽ	ऽ	ऽ
							ਅੰਤਰਾ						
ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਮਧ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	—	—	—
ਸੋ	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਚਿ	ਤਿ	ਨ	ऽऽ	ਆऽ	ऽऽ	ਵ	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ
ਨੀਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀਧ	ਨੀਧ	ਮਧ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਨਾऽ	ਨ	ਕ	ਨ	ਹੀ	ऽ	ਕ	ਰੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਡਖਣੇ ਮ: ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ॥
ਡੇਈ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ ॥

ਨੈਣ ਮਹਿੰਜੇ ਤਰਸਦੇ ॥
ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ੧ ॥
(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੯੪)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਮਾਰਵਾ ਮੇਲ) — ਝਪਤਾਲ

×		2			0		3		
				ਸਥਾਈ	ਧਮਗਮ	ਧਮ	ਗਰੇ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
					ਤੂSSS	S S	ਚਉ	ਸਾS	ਜਨ
ਰੇ	ਸਾ	ਰੇਸਾਨੀਸਾ	ਰੇਨੀ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਰੇ	ਗ	ਮ
ਮੈ	ਡਿ	ਆSSS	S S	ਡੇ	ਈ		ਸਿ	ਸੁ	ਉ
ਨੀਨੀਧਨੀ	ਮਧਗਮ	ਧਨੀਰੇਨੀ	ਧਮਧਧ	ਮਗਰੇਸਾ					
ਤਾSSS	SSSS	SSSS	SSSS	SSSਰਿ					
				ਅੰਤਰਾ	ਮ	ਗ	ਮ	ਨੀਨੀਧਮ	ਧਨੀਮਧ
					ਨੈ	ਣ	ਮ	ਹਿੰSSS	ਜੇSSS
ਮਧਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀਰੇਂਗਂਮਂ	ਗਂਰੇਂਸਾਂ–
ਤSSS	ਰ	ਸ	ਦੇS	S S	ਕ	ਦਿ	ਪ	ਸੀSSS	SSਦੀS
ਰੇਂਨੀਧਨੀ	ਰੇਂਰੇਂਨੀਧ	ਮਧਨੀਰੇ	ਨੀਧਮਧਮ	ਗਰੇਸਾ					
ਦਾSSS	SSSS	SSSS	SSSS	SSSਰੁ					

ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਉਠੀ ਝਾਲੂ ਕੰਤੜੇ ਹਉ ਪਸੀ ਤਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥

ਕਾਜਲੁ ਹਾਰ ਤਮੋਲ ਰਸੁ ਬਿਨੁ ਪਸੇ ਹਭਿ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੯੪)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਮਾਰਵਾ ਮੇਲ) — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
		ਸਥਾਈ		ਨੀ	ਧ	–	ਮ॑ਧ	ਮ॑ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ
				ਉ	ਠੀ	ऽ	ਝਾऽ	ਲੂऽ	ਕੰ	ऽ	ਤ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨੀ	ਧ	–	ਮ॑ਧ	ਮ॑ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ
ੜੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਉ	ਠੀ	ऽ	ਝਾऽ	ਲੂऽ	ਕੰ	ऽ	ਤ
ਰੇ	–	–	ਸਾਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਮ॑	ਧ	ਧ	–
ਰੇ	ऽ	ऽ	ਹਉ	ਪ	ਸੀ	ऽ	ऽ	ਤਉ	ऽ	ਦੀ	ऽ
ਰੇਂਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂਨੀ	ਧਮ॑								
ਦਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੁऽ								
		ਅੰਤਰਾ		ਮ॑	ਗ	ਮ॑	ਧ	ਮ॑ਧ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਕਾ	ऽ	ਜ	ਲੁ	ਹਾऽ	ऽऽ	ਰ	ਤ
ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਮ॑	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਮੋ	ਲ	ਰ	ਸੁ	ਬਿ	ਨੁ	ਪ	ਸੇ	ਹ	ਭਿ	ਰ	ਸ

ਨੀਰੇਂ	ਨੀਧ	ਮਧ	ਮਗ
ਛਾਤ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੁऽ

ਡਖਣੇ ਮਹਲਾ ੫

ਜੇ ਤੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਸਾਡੜਾ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਾ ਵੇਛੋੜਿ ॥

ਜੀਉ ਮਹਿੰਜਾ ਤਉ ਮੋਹਿਆ ਕਦਿ ਪਸੀ ਜਾਨੀ ਤੋਹਿ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੯੪)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਮਾਰਵਾ ਮੇਲ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਨੀਰੇ	ਗਮ	ਧਨੀ	ਮਧ	ਮਧ	ਮਗ	ਰੇ	ਸਾ
								ਜੇऽ	ऽऽ	ਤੂऽ	ऽऽ	ਮਿऽ	ऽऽ	ਤ੍ਰੁ	ਅ
ਰੇ	–	–	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਸਾਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਧ
ਸਾ	ऽ	ऽ	ਡ	ੜਾ	ऽ	ऽ	ਹਿਕ	ਭੋ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਵੇ
ਗਮ	ਧਨੀ	ਮਧ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀਧ	ਮਧ	ਮਗ	ਰੇਸਾ								
ਛੋऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ੜਿऽ								
						ਅੰਤਰਾ		ਨੀ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮਧ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	ऽ
								ਜੀ	ऽ	ਉ	ਮ	ਹਿੰऽ	ऽऽ	ਜਾ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਤ	ਉ	ਮੋ	ऽ	ਹਿਆ	ऽ	ऽ	ਕਦਿ	ਪ	ਸੀ	ऽ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਨੀ	ऽ

ਰੇਂਨੀ ਧਨੀ ਮੰਧ ਨੀਰੇਂ ਨੀਧ ਮੰਗ ਰੇਸਾਨੀਸਾ

ਤੇਂS SS SS SS ਹਿS SS SS SS

ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਡਖਣੇ

ਮਹਲਾ ੫

ਦੁਰਜਨ ਤੂ ਜਲੁ ਭਾਹੜੀ ਵਿਛੋੜੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥
ਕੰਤਾ ਤੂ ਸਉ ਸੇਜੜੀ ਮੈਡਾ ਹਭੋ ਦੁਖੁ ਉਲਾਹਿ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੯੪)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				0				0				3			
											ਸਥਾਈ	–	ਪਮ	ਗਮ	ਗਸ'
												S	ਕੰS	SS	ਤਾS
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾ	ਮ	ਗ	–	–	ਗਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	–
ਤੂ	S	ਸਉ	S	ਸੇS	SS	ਜ	ੜੀ	S	S	S	ਮੈਡਾ	ਹ	ਭੋ	S	S
ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਗ				
ਦੁ	ਖੁ	S	ਉ	ਲਾS	SS	SS	SS	ਹਿS	SS	SS					
											ਅੰਤਰਾ	–	ਪਪ	ਗ	ਮ
												S	ਦੁਰ	ਜ	ਨ
ਗਮਪਨੀ	ਸਾਂ	ਮਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਨੀ	ਪਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਗਮਂ	ਗਂ	ਸਾਂ
ਤੂSSS	S	ਜ	ਲੁ	S	ਭਾS	SS	ਹ	ੜੀ	S	S	ਵਿ	ਛੋS	SS	ੜੇ	S
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਗ				
S	S	ਮ	ਰਿ	ਜਾS	SS	SS	SS	SS	SS	SS	ਹਿ				

ਮਾਰੂ ਡਖਣੇ

ਮਹਲਾ ੫

ਜੇ ਤੂ ਵਤਹਿ ਅੰਙਣੇ ਹਭ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥
ਹਿਕ ਸੁ ਕੰਤੈ ਬਾਹਰੀ ਮੈਡੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾਂ ੧੦੯੫)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਗਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਗਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ
ਜੇS	S S	ਤੂS	S S	ਵ	ਤਹਿ	ਅੰ	ਙ	ਣੇ	S	S	S
ਗਗ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਗਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਜੇS	S S	ਤੂS	S S	ਵ	ਤਹਿ	ਅੰ	ਙ	ਣੇ	S	ਹ	ਭ
ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ
ਧ	ਰ	ਤਿ	ਸੁ	ਹਾ	S	ਵੀ	S	ਹੋS	S S	ਇS	S S
						ਅੰਤਰਾ					
ਪ	ਗ	ਮ	ਗਮਪਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ
ਹਿ	ਕ	ਸੁ	ਕੰSSS	S	ਤੈ	ਬਾਂS	S S	ਹ	ਰੀ	S	ਮੈਡੀ
ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਗਮ	ਪਪ
ਵਾ	ਤ	ਨ	ਪੁ	ਛੈS	S	ਕੋS	S S	S S	S S	ਇS	S S

ਮਾਰੂ ਡਖਣੇ

ਮਹਲਾ ੫

ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੂ ਕੀਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥
ਇਤੀ ਮੰਝਿ ਨ ਸਮਾਵਈ ਜੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰਾ ਹਾਰੁ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੦੯੫)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਪਮ	ਗਮ	ਪਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ
												ਸੇਃ	ऽऽ	ਜਃ	ਵਿਃ
ਨੀ	–	ਪ	–	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	–	ਗਮ	–ਪਪ	ਗ	ਮ
ਕਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਕੰਃ	ऽऽ	ऽ	ਤ	ਕੂ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕੀਃ	ऽऽ	ਆ	ऽ
ਗ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਨ਼ੀ	ਪ਼ਨੀ	ਸਾਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸ				
ਹ	ऽ	ੜ	ਸੀ	ਗਾਃ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੁ				
										ਅੰਤਰਾ		ਗ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਨੀ
												ਇ	ऽ	ਤੀਃ	ऽऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਮੰ	ਝਿ	ਨ	ਸ	ਮਾਃ	ऽऽ	ऽ	ਵ	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜੇਃ	ऽ	ਗ	ਲਿ
ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਪਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਸਾਰੇ	ਸਾ				
ਪ	ਹਿ	ਰਾ	ऽ	ਹਾਃ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੁ				

ਮਾਰੂ ਡਖਣੇ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨਾਨਕ ਕਚੜਿਆ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਢੂਢਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕਿਆ ॥
ਓਇ ਜੀਵੰਦੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਓਇ ਮੁਇਆ ਨ ਜਾਹੀ ਛੋੜਿ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੦੨)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) — ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

×			0			×			0		
						ਸਥਾਈ					
ਗਮ	ਪਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਪ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਗਮ	ਗ	ਗ
ਨਾऽ	ਨऽ	ਕ	ਕ	ਚ	ੜਿ	ਆऽ	ऽ	ਜਿਉ	ਤੋऽ	ऽ	ੜਿ
ਗਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਢੂऽ	ऽ	ਢਿ	ਸ	ਜ	ਣ	ਸੰ	ਤ	ਪ	ਕਿ	ਆ	ऽ
						ਅੰਤਰਾ					
ਪ	ਗ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ੳ	ਇ	ਜੀ	ਵੰऽ	ऽ	ਦੇ	ਵਿ	ਛ਼	ੜ	ਹਿ	ੳ	ਇ
ਨੀਸਾਂ	ਗਮਂ	ਗਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਧਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਗ
ਮੁऽ	ਇਆ	ਨ	ਜਾऽ	ऽ	ਹੀ	ਛੱऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ੜਿ

ਮਾਰੂ ਡਖਣੇ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ ਆਸ ॥

ਹੋਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ: ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੦੨)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		–	ਗਮ	ਪ	ਗਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ
								ऽ	ਪऽ	ਹਿ	ਲਾऽ	ਮ	ਰ	ਣੁ	ਕ

ਨੀ	–	–	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਗ	–	ਗਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ
ਬੂ	ঃ	ঃ	ঃ	ঃ	ঃ	ঃ	ਲਿ	ঃ	ਜੀঃ	ਵ	ਣ	ਕੀ	ঃ	ਛ	ਡਿ
ਗ	–	–	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–							
ਆ	ঃ	ঃ	ঃ	ঃ	ঃ	ঃ	ਸ	ঃ							

ਅੰਤਰਾ

								–	ਪ	ਪ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–
								ঃ	ਹੈ	ਹੁ	ਸ	ਭ	ਨਾ	ਕੀ	ঃ
–	ਸਾਂਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਗਾਂ	ਮਂ	ਗਾਂ	–	ਸਾਂ	–
ঃ	ਰੇঃ	ঃ	ਣੂ	ਕਾ	ঃ	ঃ	ਤਉ	ঃ	ਆঃ	ੳੁ	ਹ	ਮਾ	ঃ	ਰੈ	ঃ
ਸਾਂਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਗ	–							
ਪਾঃ	ঃঃ	ঃঃ	ঃঃ	ঃঃ	ঃঃ	ঃঃ	ਸਿ	ঃ							

ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ

ਤੁਖਾਰੀ, ਇਕ ਅਲਪ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ, ਮੱਧ ਕਾਲੀ ਜਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਘਰਾਣੇਦਾਰ ਗਾਇਕ - ਵਾਦਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਨਾਦ ਲਹਿਰਾਂ ਕਦੇ ਕੰਨ ਗੋਚਰ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਮੱਧ ਕਾਲੀ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਰਚਿਤ ਬਾਣੀ ਉਪਲੱਬਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਹੈ ਇਹ ਰਾਗ ਇਕ ਅਨੂਪਮ ਦੇਣ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਅਧਿਐਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਖਾਰੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਰੂਪ ਹਨ (ੳ) ਟੋਡੀ ਜਾਂ ਖਮਾਜ ਥਾਟ ਦਾ, (ਅ) 10 ਥਾਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਥਾਟ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਮਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਦਾ ! ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਰਾਗ ਨਿਰੋਲ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਦੀ ਉਪਜ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਸਰੂਪ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰਚਨਾ ਕਰਨੀ ਅਤਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ।

ਤੁਖਾਰੀ (ੳ) ਪ੍ਰਕਾਰ

ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਤੁਖਾਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਟੋਡੀ ਜਾਂ ਖਮਾਜ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਰੂਪ ਤੇ ਸਾਧਾਰਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਪਾਤ ਕੀਤਿਆਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਖਾਰੀ ਵਿਚ ਨਾ ਹੀ ਟੋਡੀ ਦੇ ਸੁਰ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਮਾਜ ਦੇ। ਸਚਾਈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਡਿਤ ਵੀ. ਐਨ. ਭਾਤ ਖੰਡੇ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਪੱਧਤੀ ਲਈ ਥਾਪੇ 10 ਥਾਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਟ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਮਾਉਂਦਾ। ਦੱਖਣੀ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਥਾਟ - ਨਿਰਮਾਤਾ ਪੰਡਿਤ ਵਿਅੰਕਟ ਮੁਖੀ ਦੇ 72 ਥਾਟਾਂ ਵਿਚੋਂ "ਧਰਮਵਤੀ ਥਾਟ" ਨਾਲ ਕੁਝ ਨ ਕੁਝ ਨੇੜਤਾ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਰਗਾਂਗ - ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਾਨੀ ਅੰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਚ ਦੋ ਮੱਧਿਅਮ, ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਦ, ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਸ਼ੜਜ ਸੰਵਾਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੋਥਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਤੋਂ ਅਗੇ "ਪਧਨੀ ਧਪ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ੜਜ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵੇਲੈ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਣ ਉਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰਵਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦਾ ਘੇਰਾ ਬੜਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ – ਤਿੰਨਾਂ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਖਾਰੀ ਦਾ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਜਾਂ ਸਮਪ੍ਰਕਿਤਕ ਰਾਗ ਮਧੂਵੰਤੀ ਹੈ। ਮਧੂਵੰਤੀ ਵਿਚ ਮੱਧਿਅਮ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਨਿਸ਼ਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਤੁਖਾਰੀ ਵਿਚ ਦੋ ਮੱਧਿਅਮ

ਅਤੇ ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਦ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਭਿੰਨਤਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗੁ ਮ ਪ, ਧ ਨ਼ੀ ਧਪ, ਮ ਧ ਮ, ਪ ਨੀਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨ਼ੀਧਪ, ਮਪ ਗੁ, ਸਾਰੇ, ਸਾ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਨ਼ੀਸਾ ਗੁ ਮ ਪ, ਮਪ ਗੁ, ਸਾਰੇ, ਸਾ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਨ਼ੀ ਨੀਸਾ, ਨ਼ੀਸਾ ਰੇਂ ਨ਼ੀਸਾ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼, ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਗੁ, ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਪ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀਸਾ, ਪ਼ ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਨ਼ ਧ਼ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀਸਾ, ਪ਼ਨ਼ੀਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾਗੁ,

ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀਸਾ ਗੁ, ਸਾਰੇ, ਸਾ; ਨ਼ੀਸਾ ਗੁ ਗੁ ਮ, ਗੁ ਰੇ ਮਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਗੁ ਗੁ ਮ, ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀਸਾ ਗੁ ਗੁ ਮ, ਸਾਗੁ ਮ, ਸਾਮ ਮਗੁ, ਸਾਰੇ, ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

2. ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗੁ ਮ ਪ, ਸਾ ਗੁ ਮ ਪ ਗੁ ਮ ਪ, ਪ਼ ਨ਼ੀਸਾਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਗੁ ਮ ਪ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾਨ਼ੀ, ਗੁ ਮ ਗੁਗੁਸਾ, ਗੁ ਮ ਪ ਮਪ, ਸਾ ਮ ਗੁ ਪ, ਮ ਧ ਪ ਧ ਮਪ ਗੁ ਮਪ, ਨ਼ੀਸਾ ਗੁ ਮ ਪ ਗੁ ਮ ਧਪ, ਪਧ ਪ ਮਪ ਮ ਗੁ ਮ ਧਪ, ਨ਼ੀਸਾ ਗੁ ਮ ਪ ਧ ਨ਼ੀ ਧ, ਨ਼ੀਪ, ਧ ਪ ਮਪ ਗੁ ਮ ਧਪ, ਧਮ ਪ ਨ਼ੀ ਧਪ, ਮਪ ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਪ ਨ਼ੀਪ, ਧਪ ਮਪ ਗੁ, ਮ, ਸਾਰੇ, ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

3. ਪਪ, ਧਪ ਮਪ ਗੁ ਮ ਪ ਨ਼ੀ, ਨ਼ੀ, ਧਪ, ਮ ਧ ਧਪ ਮਪ ਗੁ ਮ ਪ ਨੀ ਨੀ, ਨੀਸਾਂ ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਪ ਗੁਮ ਪਨੀਸਾਂ, ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਪਨੀ ਸਾਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਗੁਂ ਗੁਂ ਰੇਂਸਾਂ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂਨੀ, ਪ ਨੀਸਾਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਮਂ ਗੁਂ ਰੇਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਗੁਂ ਮਂ ਪਂ, ਮਂ ਪਂ ਗੁਂ, ਮਂ ਗੁਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਸਾਂ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧਪ, ਧ ਮ ਪ ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧਪ, ਪਧ ਨ਼ੀ ਧਪ, ਧਪ ਮਪ ਗੁ, ਮਗੁ, ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ (ਇਕ ਅਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪ੍ਰਕਾਰ)

ਤੁਖਾਰੀ ਦਾ ਇਹ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਤਿ ਅਲਪ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿਖ ਕੀਰਤਨ ਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਇਹ ਰੂਪ ਕਿਸੇ ਰਬਾਬੀ ਜਾਂ ਰਾਗੀ ਕੋਲੋਂ ਕਦੇ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ।

ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਰਤਨਾਕਰ ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼ ਦੇ ਪੰਨਾ 446 ਤੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੇਖ ਕਰਦੇ ਹਨ :

"ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦੀ ਇਕ ਰਾਗਿਣੀ ਜਿਸ ਦਾ ਗ੍ਰਿਹਸੁਰ ਸ਼ੜਜ, ਵਾਦੀ ਰਿਸ਼ਭ, ਪੰਚਮ ਸੰਵਾਦੀ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਅਨੁਵਾਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਗਾਉਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਚਾਰ ਘੜੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਹੈ । ਸਾ ਰੇ ਗੁ ਗ ਮ ਮ ਪ ਧੁ ਨੀ । ਕਈਆਂ ਨੇ ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਮੰਨ ਕੇ ਤੁਖਾਰੀ ਸ਼ਾਡਵ ਲਿਖੀ ਹੈ । ਸ਼ੜਜ, ਗੰਧਾਰ ਨਿਸ਼ਾਦ ਸ਼ੁੱਧ, ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਤੀਵ੍ਰ ਹੈ । ਇਸ ਹਾਲ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਵਾਦੀ ਸ਼ੜਜ ਸੰਵਾਦੀ ਹੈ । ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਤੁਖਾਰੀ ਦਾ ਨੰਬਰ ਬਾਈਵਾਂ ਹੈ ।

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗੀ - ਰਬਾਬੀਆਂ ਤੋਂ ਪਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਖਾਰੀ ਦੇ ਦੋ ਸਰੂਪ ਸਾਡੇ ਸਨਮੁਖ ਆਉਂਦੇ ਹਨ । ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਆਧੁਨਿਕ ਨਾਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਖਾਰੀ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸ਼ੁੱਧ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਗੰਧਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਮੱਧਿਅਮ ਸ਼ੁੱਧ ਸੁਤੰਤਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਤੇ ਤੀਬਰ ਮੱਧਿਅਮ ਪੰਚਮ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵਕਰ – ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ (ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਅਨੁਸਾਰ) ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ । ਇਸ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਰਾਗ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਗਾਉਣ ਵਾ ਸਮਾ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਚਾਰ ਘੜੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਤੁਖਾਰੀ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਚ ਗੌੜ ਸਾਰੰਗ, ਕਲਿਆਣ, ਛਾਇਆ ਨਟ, ਮਾਲ ਗੁਜਰੀ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਅਜਿਹੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਬਾਰੇ ਮਤ ਭੇਦ ਹੋਣਾ ਇਕ ਸੁਭਾਵਿਕ ਗੱਲ ਹੈ । ਭਵਿੱਸ਼ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਅਜਿਹੇ ਅਲੋਪ ਰਾਗਾਂ ਬਾਰੇ ਨਿੱਗਰ ਵਿਚਾਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਤੁਰੰਤ ਅਪਣਾ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਸਨਿਮ੍ਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ :

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਰੇ, ਗ ਮ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਨੀਸਾਂ ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਧਪ, ਮਪ ਮਗ, ਮਗੁ ਰੇ ਸਾ ।

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਸਾ ਰੇ, ਗਮਪ, ਮਗ, ਮਗੁ ਰੇ ਸਾ ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ, ਨੀ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਸਾਰੇ ਨੀ ਸਾ ਧ਼ ਧ਼ ਤ਼ ਮੰਪ ਮ ਗ਼ ਪ ਪ਼ ਮੰ ਪ਼ ਸਾ ਪ ਧ਼ ਨ਼ਸਾ, ਧ਼ ਨ਼ੀਰੇ, ਰੇ ਸਾ, ਸਾਰੇ ਨੀਸਾ ਰੇ ਗ਼ ਰੇ ਸਾ, ਗ਼ ਰੇ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ, ਰੇ ਰੇ ਗ, ਗ ਗ਼ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ਗ ਮਗ ਮਗ਼, ਰੇਹਾ, ਸਾਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਧ ਧ਼ ਪ਼ ਸਾ ।

2. ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਰੇ ਗ ਗ ਮ, ਗ ਮ ਪ, ਮ ਗ ਮ ਗ਼ ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਗ ਮਪ, ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ ਗ ਮ ਧ ਪ, ਸਾਰੇ ਗ਼ ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਗ ਮ ਧਪ, ਗ ਮ ਧਪ, ਪਧ ਮੰਪ ਮਗ, ਗਮ ਧਧ ਪਧ ਮੰਪ ਮਗ, ਗਮ ਪਧਨੀ, ਧਨੀ ਪਧ ਮੰਪ ਮ ਗ, ਮ ਗ਼ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਸਾ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਰੇ, ਰੇ ਸਾ ।

3. ਪ ਪ ਮੰ ਪ ਸਾਂ, ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮੰ ਪ ਧ ਨੀ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾ ਰੇਂਗ਼ਂ ਰੇਂ ਸਾ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਸਾਂ, ਧਪ ਮੰ ਪ ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਗਂ ਮਂ ਮਂ ਗ਼ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਗਂ ਮਂ ਪਂ ਮਂ ਗਂ ਮ ਗ਼ਂ ਰੇਂ ਸਾ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ, ਧਪ ਮੰਪ ਰੇਂ ਸਾ, ਧਪ ਮੰਪ ਸਾਂ, ਧਪ ਮੰਪ ਨੀ, ਧਪ ਮੰਪ ਧ, ਮੰਪ ਮਗ, ਮਗ਼ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਧ਼ ਨ਼ੀ ਰੇ, ਰੇ ਸਾ ।

ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ (ਦੂਜਾ ਅਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪ੍ਰਕਾਰ)

ਤੁਖਾਰੀ ਦੇ ਇਸ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾਦ - ਸ਼ਾਸ਼ਤਰ ਵੇਤਾ ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਰਗਦੇ ਹਨ । ਰਾਗਾਂਗ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਪਗ ਚਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ, ਮੱਧਿਅਮ ਤੀਬਰ ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਸ਼ਾਡਵ - ਸ਼ਾੜਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ । ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਤੀਬਰ ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਸ਼ੜਜ ਸੰਵਾਦੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਰਾਗ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਾਦੀ ਤੀਬਰ ਮੱਧਿਅਮ ਹੋਵੇ । ਇਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਤੀਬਰ ਮੱਧਿਅਮ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸੰਵਾਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਸ਼ਾਸਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਟੋਂ ਤੀਬਰ ਮੱਧਿਅਮ ਦਾ ਸ਼ੜਜ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਸ਼ਭ ਮੰਨਣਾ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿੱਤ ਹੈ । ਇਹ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਦਾ ਸੰਧੀ - ਪਕਾਸ਼ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਕਦੇ ਕਦੇ ਮਾਰਵਾ ਜਾਂ ਗੂਜਰੀ ਰਾਗ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ - ਜੁਲਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਪਰੰਤੂ ਮਾਰਵਾ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਸ਼ੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਗੂਜਰੀ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤਿ ਕੋਮਲ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਣ ਇਹ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨਾਲੋਂ ਭਿੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਖਾਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਧੰਧ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਤਾ ਭਰਪੂਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ :—ਤੁਖਾਰੀ—ਇਹ ਰਾਗਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋਈ ਹੈ । ਦੇਸੀ ਭਿੰਣ ਰਾਗ ਨੂੰ ਭੈਰੋਂ, ਰਾਮਕਲੀ. ਟੋਡੀ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੈ, ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ । ਸਾ ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੀ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਖੋਜੀ ਡਾ. ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਖਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ

"ਤੁਖਾਰੀ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਜਗ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਇਕੁਰ ਹੀ ਅਗੀਤ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਰਾਗ ਦੀ ਕਿਸੇ ਬੰਸਾਵਲੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ। ਤੁਖਾਰੀ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਇਕ ਰਾਗ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਬਹੁਤ ਭਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਲੂਮ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਸ ਕਥਨ ਤੋਂ ਇਕ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਖੋਜਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਰਾਗ ਜਾ ਰਾਗਣੀ (ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਅਨੁਸਾਰ) ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਲਲੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਦਰਜ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਸਥਾਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ? ਇਥੇ ਹੀ ਬਸ ਨਹੀਂ ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੋਜ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਵੀ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦੀ ਬੰਸਾਵਲੀ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਬਿਉਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਅਸਚਰਜ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਰਾਗ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਉਪਜ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਦਰਜ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ ਮ' ਧ, ਨੀਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨੀਧੁ, ਮ'ਧੁ, ਮ'ਗ ਰੇ਼, ਸਾ

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ ਮ' ਧੁ, ਮ'ਧੁ, ਮ' ਗ ਰੇ਼, ਸਾ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ਼ ਸਾਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ, ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ਼ ਸਾਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਨ਼ੀਧੁ਼, ਮ਼' ਧੁ਼ ਮ਼' ਧੁ਼ ਨ਼ੀ ਮ਼' ਧੁ਼ ਸਾ,

   ਮ਼' ਧੁ਼ ਨ਼ੀਸਾ ਧੁ਼ ਨ਼ੀਰੇ਼ ਰੇ਼, ਸਾ, ਨ਼ੀਸਾ ਧੁ਼ ਨ਼ੀ ਮ਼' ਧੁ਼ ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਨ਼ੀਗ, ਗ ਗ ਰੇ਼ ਸਾਨ਼ੀ

   ਰੇ਼ ਸਾਨ਼ੀ ਧੁ਼ ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ, ਗ, ਗ, ਰੇ਼ ਸਾ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ।

2. ਨ਼ੀਰੇ਼ ਗ, ਨ਼ੀਰੇ਼ ਮ' ਮ' ਗ, ਮ' ਮ'ਗ ਮ' ਰੇ਼ਗ, ਨ਼ੀਰੇ਼ ਮ' ਮ' ਗ, ਨ਼ੀਰੇ਼ ਗਮ'ਧੁ, ਮ'ਧੁ, ਮ'ਗ ਰੇ਼,

   ਗਮ'ਧੁ, ਧੁਧੁ ਮ' ਧੁ ਗ ਮ' ਰੇ਼ਗ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਗ ਮ'ਧੁ, ਗ ਮ' ਧੁਗ ਮ'ਨੀਧੁ, ਮ'ਧੁ, ਗਗ ਰੇ਼, ਗਮ' ਨੀਧੁ,

   ਨ਼ੀਰੇ਼ ਗਮ' ਧੁਨੀ ਮ'ਧੁ ਨੀਧੁ, ਮ' ਮ' ਗਮ' ਧੁਨੀ ਮ'ਧੁ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨੀਧੁ, ਮ'ਧੁ, ਮ'ਗ ਰੇ਼, ਨ਼ੀਰੇ਼ ਸਾ।

3. ਮ'ਰਾ, ਮ'ਧੁ ਨੀਨੀ, ਧੁਨੀ ਮ'ਧੁ ਸਾਂ, ਮ'ਧੁ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾ, ਮ'ਧੁ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ,

   ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਧੁਨੀ ਮ'ਧ ਨੀਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀਰੇਂ ਗਂ ਮ'ਂ ਗਂਰੇਂ, ਮ'ਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀਰੇਂ ਗਂ ਮ'ਂ ਧੁਂ,

ਮੰ ਗਂ ਰੇਂ, ਨੀਰੇਂ ਸਂ, ਗਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਂ ਨੀਰੇਂ ਸਂਨੀ ਧੁਨੀ ਮ ਧੁ ਨੀਰੇਂ ਸਂ, ਰੇਂ ਸਂਨੀ ਸਂਰੇਂ ਨੀਧੁ,

ਮਧੁ ਮਗ, ਮਗ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ਼ ਸਾ।

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥
ਸੁਣਿ ਸਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥
ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥
ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥
ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੧੭)

ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ (ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
								ਸਬਾਈ			ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾਗੁ	ਮੰਪ	ਮ
											ਘੋ	ਃ	ਲਿਃ	ਃਃ	ਘੁ
ਪਧ	ਮੰਪ	ਪ	–	ਪਮੰ	ਗੁਮੰ	ਪਧ	ਮੰਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਗੁ
ਮਾਃ	ਃਃ	ਈ	ਃ	ਲਾਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਲਃ	ਨਾ	ਃ	ਃ	ਗ	ਰਿ	ਮ	ਃ	ਨੁ
ਰੇ	–	ਸਾ ਸਾਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗੁ	ਮੰ	ਪ	–	ਪ	ਗੁ	ਮੰ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
ਦੀ	ਃ	ਨਾ ਸੁਣਿ	ਸ	ਬ	ਦੁ	ਤੁ	ਮਾ	ਃ	ਰ	ਮੇ	ਰਾ	ਮ	ਃ	ਨੁ
ਸਂਰੇਂ	ਨੀਸਂ	ਸਂ	–	ਨ੍ਹੀਧ	ਪਮੰ	ਗੁਮੰ	ਪਧ	ਪਮੰ	ਗੁਰੇ	ਸਾ					
ਭੀਃ	ਨਾਃ	ਨਾ	ਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃਃ	ਃ					

											ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
													ਇ	ਹੁ	ਮ	ਨੁ
	ਮਪ	ਧਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ
	ਭੀS	SS	ਨਾ	S	ਜਿਉ	S	ਜ	ਲੁ	ਮੀ	S	ਨਾ	S	ਲਾ	S	ਗਾ	S
	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	–	ਧ	ਧ
	ਰੰ	S	ਗੁ	ਮੁ	ਰਾ	S	SS	SS	ਰਾ	S	S	S	ਕੀ	S	ਮ	ਤਿ
	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗੁ	ਮ
	ਕ	ਹੀ	S	ਨ	ਜਾ	S	ਈ	S	ਠਾS	SS	ਕੁ	ਰ	ਤੇ	S	ਰਾ	S
	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਸਗੁ	ਰੇਸਾ					
	ਮ	ਹ	ਲ	ਅ	ਪਾS	SS	SS	SS	ਰਾS	SS	SS					

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਨਿਰਗੁਣੁ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੋਹਿ ਪਾਪੀ ਪੜਦਾ ॥
ਢਕਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥
ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥
ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਕਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੧੭)

ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ (ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਪਮ	ਗੁਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਗੁ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਗੁ
								ਨਿS	ਰS	ਗੁS	ਣੁS	ਰਾ	S	ਖ	ਲੀ

ਰੇ — — — — — — — ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਮ ਗ਼ ਪ ਮ
ਆ ઽ ઽ ઽ ઽ ઽ ઽ ઽ ਸੰ ઽ ਤ ਨ ਕਾ ઽ ਸ ਦ

ਪਮ ਗ਼ਮ ਪਧ ਨ਼ੀਧ ਪਧ ਮਪ ਗ਼ਮ ਪ ਮਧ ਧਪ ਗ਼ ਮ ਪ — ਨੀ ਨੀ
ਕਾઽ ઽઽ ઽઽ ઽઽ ઽઽ ઽઽ ઽઽ ઽ ਸઽ ਤਿઽ ਗੁ ਰਿ ਢਾ ઽ ਕਿ ਲੀ

ਸਾਂ — — — — — — — ਪਨੀ ਸਾਂਗ਼ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਧਨ਼ੀ ਪ
ਆ ઽ ઽ ઽ ઽ ઽ ઽ ઽ ਮੋਂઽ ઽઽ ਹਿ ઽ ਪਾઽ ઽઽ ਪੀઽ ઽ

ਪਮ ਗ਼ਮ ਪਧ ਨ਼ੀਧ ਪਮ ਗ਼ਮ ਗ਼ਰੇ ਸਾ
ਪઽ ੜઽ ਦਾઽ ઽઽ ઽઽ ઽઽ ઽઽ ઽ

ਅੰਤਰਾ ਪ — ਪ ਪ ਮਪ ਧਪ ਗ਼ ਮ
ਢਾ ઽ ਕ ਨ ਹਾઽ ઽઽ ਰੇ ઽ

ਪ ਪ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ — ਸਾਂ — ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਗ਼ਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ
ਪ੍ਰ ਭੂ ઽ ਹ ਮਾ ઽ ਰੇ ઽ ਜਾ ઽ ਅ ਪ੍ਰਾ ઽ ਨ ਸੁ ਖ
ਨੀ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਧ ਧ ਨ਼ੀ ਪ ਧ ਧ ਧ — ਨ਼ੀ ਧ ਨ਼ੀ ਪ
ਦਾ ઽ ઽઽ ઽઽ ਤੇ ઽ ઽ ઽ ਅ ਬਿ ਨਾ ઽ ਸੀ ઽ ઽ ઽ

ਪਮ ਗ਼ਮ ਪਧ ਮਪ ਗ਼ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ਼ ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ ਗ਼ਂ
ਅઽ ਬਿઽ ਗ਼ઽ ਤ ਸੁਆ ઽ ਮੀ ઽ ਪੂ ઽ ਰ ਨ ਪੁ ਰ ਖ ਬਿ

ਰੇਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਪਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਸਾਂ ਧਨ਼ੀ ਪਧ ਮਪ
ਧਾઽ ઽઽ ઽઽ ઽઽ ਤੇઽ ઽઽ ઽઽ ઽઽ

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥
ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ॥
ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਨਿਮਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀਜੈ ਤੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤ ਪੀਵਾ ॥
ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾਈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਬੂੰਦੇਰੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੧੭)

ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ ਇਕ (ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੂਰਵੀ ਥਾਟ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮ ਮ	ਗਮ	ਗਰੇ	ਗਰੇ	ਨੀਰੇ
											ਇਹੁ	ਤS	ਨੁS	ਮS	ਨੁS
ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਨੀ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਮ	–	ਧੁ
ਤੇ	S	ਰਾ	S	ਸ	ਭ	ਗੁ	ਣ	ਤੇ	S	ਰੇ	ਖੰ	ਨੀ	ਐ	S	S
ਮਧੁ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਰੇਸਾ					
ਵੰS	S S	ਞਾ	S	ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਤੇS	S S	ਰੇS					
										ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਗ	ਮ	ਧੁ
												ਦ	ਰ	ਸ	ਨ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਮਂ
ਤੇS	S S	ਰੇ	S	ਸੁ	ਣਿ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮੇ	S	ਰੇ	S	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਦ੍ਰਿ
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਧੁ
Sਸ	ਟਿ	ਪੇ	ਖਿ	ਜੀS	S S	S	S	ਵਾ	S	S	S	ਅੰ	S	ਮ੍ਰਿ	ਤ

ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	–
ਨਾਙ	ਙਙ	ਮ	ਸੁ	ਨ਼ੀ	ਙ	ਜੈ	ਙ	ਤੇ	ਙ	ਰਾ	ਙ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਙ
ਮਧੁ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਮ	ਮਗ	ਰੇਸਾ					
ਕਙ	ਗਙ	ਹਿ	ਤ	ਪੀਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਵਾਙ	ਙਙ	ਙਙ					

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥
ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਚਿਤਾ ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਗਲ ਰੰਗ ਬਨਿ ਆਏ ॥
ਸੋਈ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੇਹਾ ਤੂ ਫੁਰਮਾਏ ॥
ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ਤਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜਿਤਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਉ ਦਿਤਾ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੧੭)

ਰਾਗ ਤੁਖਾਰੀ (ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਲਿਆਣ ਥਾਟ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
												ਸਥਾਈ			ਸਾ
															ਤੂ
ਰੇ	–	ਗ	–	ਰੇਗ	ਮਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ	ਗੁ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਸਾ	ਙ	ਚਾ	ਙ	ਸਾਙ	ਙਙ	ਹਿ	ਬੁ	ਸਾ	ਙ	ਹੁ	ਅ	ਮਿ	ਙ	ਤਾ	ਤੂ
ਪ਼	ਧ਼	ਮ਼	ਪ਼	ਧ਼ਨ਼ੀ	ਰੇਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਗ	ਮਧ	ਪ	ਪ	ਮਗ	ਗੁਰੇ	ਰੇਸਾ	
ਪ੍ਰੀ	ਙ	ਤ	ਮੁ	ਪਿਆ	ਙਙ	ਰਾ	ਪ੍ਰਾ	ਙਙ	ਨਙ	ਹਿ	ਤ	ਚਿਙ	ਤਾਙ	ਙਙ	
								ਅੰਤਰਾ							
ਪ	–ਪ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧਨੀ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਪ੍ਰਾ	ਙਨ	ਸੁ	ਖ	ਦਾ	ਙ	ਤਾ	ਙ	ਗੁ	ਰ	ਮੁ	ਖਿ	ਜਾਙ	ਙਙ	ਤਾ	ਙ

ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂਾਰੇਂ	ਨੀਸਂਾ	–	–	ਧ	ਧ	ਮ	ਪ
ਸ	ਗ	ਲ	ਰੰ	ऽ	ਗ	ਬ	ਨਿ	ਆऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਏ	ऽ	ऽ	ऽ
ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮਗ	ਮ	ਗੁ	ਰੇ
ਸੋਂऽ	ऽऽ	ਈ	ऽ	ਕ	ਰ	ਮੁ	ਕ	ਮਾ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਪ੍ਰਾऽ	ऽ	ਨੀ	ऽ
ਰੇ	–	ਗ	–	ਗਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਗ	ਮਗੁ	ਰੇਸਾਂ
ਜੇ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਤੂऽ	ऽ	ਛੂ	ਰ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ਏऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ

ਕੇਦਾਰਾ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਬੜਾ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਗੁਰ ਵਾਕ ਹੈ । "ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਜਾਨੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰ ।" ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਕਿਤਨਾ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਸਥਾਨ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਮਧ ਕਾਲ ਤੋਂ ਵਰਤਮਾਨ ਤਕ ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਅਭਿੰਨ ਅੰਗ ਬਣਿਆ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤੇ ਕਠਿਨ ਜਾਂ ਜਟਿਲ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸਗੋਂ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰਣ ਜਾਂ ਸੁਗਮ ਰਾਗਾਂ ਦੇਵਰਾਗ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਕੇਦਾਰ ਰਾਗ ਦੇ ਥਾਟ ਬਾਰੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵਿਤਕਰਾ ਹੈ । ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਵਰਗ ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣ ਥਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ ਦਾ । ਪਰੰਤੂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਬਹੁ ਸੰਖਿਆ ਵਿਚ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣ ਥਾਟ ਦਾ ਹੀ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਦੋ ਮੱਧਮ, ਗੰਧਾਰ ਵਰਜਿਤ ਜਾਂ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਵੇਪਾ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਨੁਵਾਦੀ ਸੁਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਵਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਵਜੋਂ ਇਸ ਵਿਚ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੁਝ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਮਲ ਨਿਸ਼ਾਦ ਨੋ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਿਵਾਦੀ ਸੁਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਇਹ ਸੁਰ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦੀ ਸੁਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਨਿਸ਼ਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਲਪ ਰੂਪ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ 6 ਸੁਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਸ਼ਾਡਵ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਕਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ।

ਰਾਗਾਤਮਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਪੂਰਣ ਤੌਰ ਤੇਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਕੁਝ ਮਰਮੱਗ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਸੁਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਤਨੇ ਕਲਾਤਮਕ ਢੰਗ ਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਧਾ ਵੀ ਕਰੇ ਤੇ ਰਹੇ ਵੀ ਗੁਪਤ । ਗੰਧਾਰ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤੋਂ ਸੁਝਵਾਨ ਸ੍ਰੋਤੇ ਗਾਇਕ ਦੀ ਕਲਾ ਕੌਸ਼ਲਤਾ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਲਗਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਿਸ ਅੰਸ਼ ਵਿਚ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਕਲਾਵੰਤ ਨੂੰ ਇਹ ਕ੍ਰਿਆ ਅਤਿਅੰਤ ਚੌਕਸੀਨਾਲ ਜਾਂ ਸਵਾਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ "ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਰੇ ਸਾ" ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਕਾਮੋਦ ਅਤੇ "ਗ ਮ ਰੇ ਸ" ਤੋਂ ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗ ਸਿਰ ਉਕਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮੱਧਿਮ (ਸ਼ੁੱਧ) ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ਡਜ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਗ੍ਰਹ ਸੁਰ ਸ਼ਡਜ, ਅੰਸ਼ ਮੱਧਿਮ ਅਤੇ ਨਿਆਸ ਪੰਚਮ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੜਜ ਮੱਧਿਅਮ ਦੀ ਜੋੜੀ ਕਲਾਕਾਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਵਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੇਕਾਰਾ ਦੇ ਨਿਕਟ ਸੰਬੰਧੀ ਰਾਗ ਕਾਮੋਦ, ਹਮੀਰ, ਛਾਇਆ ਨਟ ਆਦਿ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਵਖਰੀ ਚਲਨ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅੱਡਰੀ ਨੁਹਾਰ ਰਖਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਭ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਠਹਿਰਾਓ ਚਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਆਕ੍ਰਿਤੀ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਜਾਪਣ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਨਿਸ਼ਾਦ ਕੋਮਲ ਨੂੰ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਅਨੁਵਾਦੀ ਸੁਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦੇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਲਪ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੀ ਕਰਨੀ ਉਚਿੱਤ ਹੈ। ਮਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਨਿਸ਼ਾਦ (ਸ਼ੁੱਧ) ਸੁਰ ਤੇ ਭੁੱਲ ਕੇ ਵੀ ਨਿਆਸ ਨ ਕਰੋ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਕੋਮਲ ਨਿਸ਼ਾਦ ਦਾ ਜਿਥੇ ਤਕ ਵਸ ਚੱਲੇ, ਪ੍ਰਯੋਗ ਵੀ ਘੱਟ ਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਿਅਮ ਇਕੱਠੇ ਬੜੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਕੰਨ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕ੍ਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰਾਗ ਅਤਿਅੰਤ ਮਨੋਰੰਜਿਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਧਾਰਣ ਗਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕ੍ਰਿਆ ਬੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ। "ਮ ਪ ਧ ਮ" ਸੁਰਾਵਲੀ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਕਲਾਕਾਰ ਕੇਦਾਰ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਥਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਤਾਰ ਸ਼ੜਜ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਸਮੇਂ "ਪ, ਮ ਪ ਸਾਂ" ਸੁਰਾਵਲੀ" ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦ੍ਰੁਤ ਤਾਨਾਂ ਵਿਚ ਅੜਚਨ ਨਾ ਆਵੇ, ਇਸ ਸੋਖ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਕੇ ਕਲਾਕਾਰ "ਮਪ ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਪ ਰੇਸਾ" ਵੀ ਵਰਤ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਕੇਦਾਰ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਸੁਰਗਵਾਸੀ ਡਾ. ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਬੜਾ ਗਹਿਰਾ ਅਧਿਐਨ ਸੀ, ਨੇ ਅਪਣੀ ਖੋਜ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ।

"ਕੇਦਾਰ —ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਮੇਘ ਰਾਗ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ, ਜਿਹਾ ਕ੍ਰ "ਬੇਹਾਧਰ ਗਜਧਰ ਥੇਦਾਰਾ" ਪਾਵਸ ਅਤੇ ਮਲਾਰ ਮਿਲਕੇ ਕੇਦਾਰਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਹੋਰਨਾਂ ਮਤਾਂ ਵਿਚ ਜਿਹਾ ਕ੍ਰ ਰਾਗਾਰਣਵ ਵਿਚ ਨਾਟ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਮੰਨੀ ਹੈ, ਭਰਤ ਵਿਚ ਦੀਪਕ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਹੈ। ਏਹੋ ਸ਼ਿਵਮਤ ਵਿਚ ਕੇਦਾਰ ਗੌੜ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਹੈ।" (ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਪੰਨਾ 28)

ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਵਰਗੇ ਮਹਾਨ ਖੋਜਕਾਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਉਹ ਮੇਘ ਰਾਗ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦਸ ਕੇ ਹੀ ਸਾਡੀ ਜਗਿਆਸਾ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਮਤਾਂ ਵਿਚ ਕਿੰਨੀਕੁ ਸਚਾਈ ਹੈ, ਇਥੇ ਬਹੁਤੀ ਟੀਕਾ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ, ਅਸੀ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕ ਮਤ ਵਿਚ ਕੇਦਾਰਾ ਪੁੱਤਰ, ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਾਗਣੀ, ਤੀਜੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਗ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਗ ਦਾ ਪੁਤਰ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਵਿਚ ਸਭ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ "ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰ" ਨਾਮ ਹੀ ਉਪਲੱਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੇਦਾਰਾ ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪੁਤਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ।

ਸ਼ਬਦ ਕੋਸ਼ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੋਸ਼ ਨੇ "ਰਾਗ" ਦੇ ਅਰਥ "ਰਾਗਣੀ" ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਵੀਕਾਰੇ ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਮ, ਮ ਪ, ਮ ਪ ਪ ਮ, ਮ ਪ ਨੀ ਧ ਸਾਂ ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂਨੀ ਧ, ਪ, ਮਪ ਧਪ ਮ, ਰੇ, ਸਾ ।

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਸਾਮ, ਮ ਗ ਪ, ਮ ਪ ਧਪ ਮ, ਮ ਰੇ, ਸਾ ।

ਰਾਗ ਕਿਦਾਰਾ

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. (ਸਾ), ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਮ, (ਮ), ਰੇ, ਸਾ, ਸਾਰੇ ਮ਼ੀਸਾ, ਧ਼ ਧ਼ ਪ਼ ਸਾ, ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਧ਼ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਮ਼ ਮ਼ ਸ਼ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਪ਼ ਮ਼, ਮ਼ ਮ਼ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ਧ਼ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਮ਼ ਪ਼, ਧ਼ ਮ਼, ਪ਼ ਪ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼ ਮ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ਧ਼ਪ਼, ਮ਼, ਪ਼ ਪ਼ ਮ਼ ਪ਼ ਸ ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ ਮ, ਮ਼ਪ ਪ਼ਸਾ,

ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਮ, ਰੇ ਰੇ ਸਾਨ਼ੀ ਸਾ ਧ਼ ਧ਼ ਪ਼ਮ ਮ਼, ਪ਼ ਪ਼ ਸਾਸਾ ਰੇ ਰੇ ਸਾ, ਸਾਸਾ ਮ, ਮ ਗ ਪ, ਮਪ ਮਪ ਧਪ ਮ ਪ਼ਸ ਮਪ ਮ, ਧਪ ਮ, ਪ ਮ, ਰੇ, ਸਾਂ, ਸਾ ਸਾ ਮ ।

2. ਮ ਮ ਰੇਸਾ ਰੇ ਰੇ ਸਾ ਨ਼ੀਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ ਮ, ਮਪ, ਸਾ ਮ ਮ ਪ, ਮ ਮ ਪ, ਮਪ ਧਧਪ, ਮਪ ਧਨੀ ਮਪ, ਮਪ ਮਪ ਧਧਮ; ਮ ਪ ਸਂ ਨੀਸਂਪ ਮ ਪ ਪਪਮ, ਮ ਪ ਧ ਪਮ, ਨੀਧਪ, ਮਪ ਧਪ ਮ, ਮ ਮ ਪਪ ਸਾਂ ਸਾਂ ਧਪ ਮਪ ਧਪ ਮ, ਪ ਧ ਮਪ, ਸਾਰੇਂ ਨੀਸਾਂ, ਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਧਪ ਮ, ਧਮ, ਪ ਮ, ਧ ਧ ਮ, ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਪ ਮ, ਮ ਪ ਨੀਸਂ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਧ ਪ ਮ, ਸਾਂ ਧ ਪ ਮ, ਧਪਮ, ਮਪ ਧਨ਼ੀ ਧਪ ਪਮ, ਧ ਪ ਮ, ਪ ਧ ਮ ਪ ਮ, ਧਪਮ ਪਮ, ਮ, ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਮ ।

3. ਸਾਸਾ ਮ ਮ ਪਪ ਮ ਪ ਸਾਂਾਂ, ਨੀਸਾਂ, ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਪ ਧਪ ਪ, ਪਧ ਮਪ ਸਾਂ, ਮਪ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ

ਸਾਂ, ਮੰ ਪ ਸਾਂ ਰੇ, ਸਾਂਰੇ ਨੀਸਾਂ ਧਧਪ, ਮੰ ਪ ਸਾਂ, ਮੰਪ ਸਾਂ ਮੰ ਪ ਰੇਂਸਾਂ, ਮ ਮ ਪ ਪ ਸਾਂ,

ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ, ਮੰਪ ਧਮੰਪ ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਸਾਂਰੇ ਸਾਂ ਸਾਂ ਪੰ, ਰੇਂ ਸਾਂ, ਮੰ ਮੰ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂਨੀ

ਧਪ ਮੰਪ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਸੰ ਮੰ ਮੰ ਪੰ, ਮੰ ਪੰ ਮੰ ਪੰ ਮੰ, ਸੰ ਮੰ ਪੰ ਮੰ, ਧੰ ਧੰ ਪੰਪੰ ਮੰ ਮੰ,

ਪੰ ਮੰ, ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਧਧਪ, ਮੰਪ ਧਪਮ, ਮੰ ਪ ਸੰ ਨੀ ਧਪ ਮ, ਪ ਮੰ ਪ ਧਪਮ, ਪ,
(ਮ) ਸਾਰੇ, ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਮ।

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਾਗੀ ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਦੇਖ ਜਪਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਾਗੀ ॥ ਬਿਸਰੀ ਤਿਆਸ ਬਿਡਾਨੀ ॥ ੧ ॥
ਅਬ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਹੈ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾਇਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥
ਦੇਖਿ ਦਮੋਦਰ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੧੯)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
		ਸਥਾਈ				ਮੰਪ	ਧਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
						ਮਾS	ਈS	ਸੰ	S	ਤ	ਸੰ	S	ਗਿ	ਜਾ	S
ਮ	–	ਮ	ਗ	ਮੰ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਗੀ	S	S	S	S	S	ਮਾS	ਈS	ਸੰ	S	ਤ	ਸੰ	S	ਗਿ	ਜਾ	ਗੀ
–	ਮਮ	ਮ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	ਸਾਮ	ਮ	ਮਗ	ਮੰ	ਪ	ਪ	ਪ
S	ਪ੍ਰਿਆ	ਰੰ	ਗ	ਦੇ	S	ਖੇ	S	S	ਜS	ਪ	ਤੀS	ਨਾ	S	ਮੁ	ਨਿ

ਮਪ ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਧਨੀ ਧਪ
ਧਾਨ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਨੀ਽ ਽ ਽

ਮਾਝਾਂ

								ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਪ
								ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਪਿਆ	਽	ਸ	ਲੋ
ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	–	–	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	–	ਸਾ	ਪ
ਚ	ਨ	ਤਾ	ਰ	ਲਾ਽	਽ ਽	ਗੀ	਽	਽	ਬਿ	ਸ	ਰੀ	ਤਿਆ	਽	ਸ	ਬਿ

ਮਪ ਧਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਧਨੀ ਧਪ
ਡਾ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਨੀ਽ ਽ ਽

ਅੰਤਰਾ

								ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਅ	ਬ	ਗੁ	ਰੁ	ਪਾ	ਇਓ	ਹੈ	ਸ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾ	–	ਧਧ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਹ	ਜ	ਸੁ	ਖ	ਦਾ਽	਽ ਽	ਇ	ਕ	਽	ਦਰ	ਸ	ਨੁ	ਪੇ	਽	ਖ	ਤ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧਪ	ਮਪ	ਮ	–	–	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਮ	ਪ	ਪਪ	ਪ
ਮ	ਨੁ	ਲ	ਪ	ਟਾ਽	਽ ਽	ਨੀ	਽	਽	ਦੇ	ਖਿ	ਦ਽	ਮੇਂ	਽	ਦਰ	ਰ
ਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	–	ਮ	ਮਮ	ਮਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਹ	ਸੁ	ਮ	ਨਿ	ਉ਽	ਪ਽	ਜਿਓ	਽	ਨਾ	ਨਕ	ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਅੰ	਽	ਮ੍ਰਿ	ਤ

ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਪ ਧਨ਼ੀ   ਧਪ ਮਪ

ਧਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ   ਨੀऽ ऽऽ

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੀਨ ਬਿਨਉ ਸੁਨੁ ਦਇਆਲ ॥
ਪੰਚ ਦਾਸ ਤੀਨਿ ਦੋਖੀ ਏਕ ਮਨੁ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ॥
ਰਾਖੁ ਹੋ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਗਵਨੁ ਕਰਉ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਜੁਗਤਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਉ ॥
ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਨਹ ਨਹ ਹੁਟਹਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ੧ ॥
ਸਰਣਿ ਬੰਦਨ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ॥ ਭਵ ਹਰਣ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥
ਏਕ ਤੂਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਨਾਨਕ ਆਸਰੋ ॥
ਉਧਰੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਸਾਗਰ ॥ ਲਗਿ ਸੰਤਨਾ ਪਗ ਪਾਲ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

(ਗ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੧੯)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ						
ਮ	–	ਮਗ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ਼ੀਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ
ਦੀ	ऽ	ਨऽ	ਬਿ	ਨਉ	ऽ	ਸੁ	ਨੁऽ	ਦਇ	ਆ	ऽ	ਲ
ਮ	–	ਮਗ	ਪ	–	ਧਪ	ਮ	–	ਰੇਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਪੰ	ऽ	ਚऽ	ਦਾ	ऽ	ਸऽ	ਤੀ	ऽ	ਨऽ	ਦੋ	ऽ	ਖੀ
ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਮ	–	ਮ
ਏ	ऽ	ਕ	ਮ	ਨੁऽ	ਅ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਥऽ	ਨਾ	ऽ	ਥ

ਪ	ਧਪ	ਮ̍ਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮ̍ਪ	ਧਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮ̍ਪ
ਰਾ	ऽਖੁ	ਹੋऽ	ऽ ऽ	ਕਿ	ਮ	ਪਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਲऽ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ
ਅ	ਨਿ	ਕ	ਜ	ਤ	ਨ	ਗ	ਵ	ਨੁ	ਕ	ਰਉ	ਖਟ
ਧ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇ	ਨੀਸਾਂ	ਧਨ਼ੀ	ਪ
ਕ	ਰ	ਮ	ਜੁ	ਗ	ਤਿ	ਧਿਆ	ऽ ऽ	ਨऽ	ਧऽ	ਰਉ	ਉ
ਮ̍	–	ਪ	ਮ̍ਪ	ਧਨ਼ੀ	ਧਪ	ਧ	ਮ̍	ਪ	ਧਪ	ਮ	ਮ
ਪਾ	ऽ	ਵ	ਸऽ	ਗऽ	ਲऽ	ਕ	ਰਿ	ਹਾ	ऽ ऽ	ਰਿਓ	ਨਹ
ਮਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮ̍ਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਮ̍ਪ
ਨਹ	ਹੁ	ਟਹਿ	ऽ	ਬਿ	ਕ	ਰਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਲऽ

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਸਾਂ
ਸ	ਰ	ਣਿ	ਬੰ	ਦਨ	ਕਰੁ	ਣਾऽ	ऽ ऽ	ਪ	ਤੇ	ऽ	ਭਵ
ਧ	ਧ	ਧ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਹ	ਰ	ਣ	ਹਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਹऽ	ਰਿऽ	ਹ	ਰੇ	ऽ	ऽ
ਮ	–	ਪ	ਮ̍ਪ	ਧਨ਼ੀ	ਧ	ਪ	ਮ̍	ਧਪ	ਮ	–ਮ	ਮਮ
ਏ	ऽ	ਕ	ਤੂऽ	ऽ ऽ	ਹੀ	ਦੀ	ਨ	ਦਇ	ਆ	ऽਲ	ਪ੍ਰਭ

ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	–	–
ਚ	ਰ	ਣ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਆ	ऽ	ਸ	ਰੈ	ऽ	ऽ
ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਪ	ਮ॑	ਪ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ
ਉ	ਧ	ਰੇ	ऽ	ਭ੍ਰ	ਮ	ਮੋ	ऽ	ਹ	ਸਾ	ਗਰ	ਲਗ
ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਮਂ	ਰੈਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮ॑ਪ	ਧਨ਼ੀ	ਧਪ	ਮ॑ਪ
ਸੰऽ	ऽ	ਤ	ਨਾ	ਪ	ਗ	ਪਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਲऽ

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਰਨੀ ਆਇਓ ਨਾਥ ਨਿਧਾਨ ॥
ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਮਾਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮਾਨ ॥
ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥
ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ਦਮੋਦਰ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨ ॥
ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਗਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੧੯)

ਰਾਗ ਕਿਦਾਰਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

(ਪੰਡਿਤ ਵੀ.ਐਨ. ਭਾਤ ਖੰਡ ਸੰਗ੍ਰਹ ਕ੍ਰਮਿਕ ਪੁਸਤਕ ਮਾਲਕਾ ਭਾਗ ਤਿੰਨ ਵਿਚੋਂ)

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਧ	–	ਨ਼ੀ	ਪ
								ਸ	ਰ	ਨੀ	ऽ	ਆ	ऽ	ਇਓ	ऽ
ਮ॑	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	–	–	ਮ	ਮ	–	ਮਗ	ਪ	–	–ਪ	ਪ	–
ਨਾ	ऽ	ਮ	ਨਿ	ਧਾ	ऽ	ऽ	ਨ	ਨਾ	ऽ	ਮऽ	ਪ੍ਰੀ	ऽ	ਤਿ	ਲਾ	ऽ

ਮ – ਧ ਪ ਮ – ਰੇ ਸਾ ਸਾ – ਮ ਮਗ ਪ – ਸਾਂ ਰੇਂ
ਗੀ ऽ ਮ ਨ ਭੀ ऽ ਤ ਰਿ ਮਾ ऽ ਗ ਨऽ ਕਉ ऽ ਹ ਰਿ

ਸਾ – ਨੀ ਧ ਪਮ ਧਪ ਮ ਮ
ਦਾ ऽ ऽ ऽ ऽऽ ऽऽ ऽ ਨ

ਪਹਿਲਾ ਅੰਤਰਾ

ਪ ਪ ਪ – ਸਾਂ – ਸਾਂ –
ਸੁ ਖ ਦਾ ऽ ਈ ऽ ਪ੍ਰ ऽ

ਨੀ ਨੀ ਨੀ
ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਧ ਧ ਧ ਧ ਸਾਂ – ਸਾਂ –
ਰ ਨ ਪ ਰ ਮੇ ऽ ਸੁ ਰ ਕ ਰਿ ਕਿ ਰ ਪਾ ऽ ਰਾ ऽ

ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾ ਨੀ ਧ ਪ ਮ ਮ ਮ – ਮਗ ਪ – ਪ ਧਪ ਮਪ
ਖਹੁ ऽ ऽ ऽ ਮਾ ऽ ऽ ਨ ਦੇ ऽ ਹੁऽ ਪ੍ਰੀ ऽ ਤਿ ਸਾऽ ऽऽ

ਮ – ਧ ਪ ਮ ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾਂ ਸਾਂ ਧ ਧ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ
ਧੁ ऽ ਸੰ ਗਿ ਸੁਆ ऽ ਮੀ ऽ ਹ ਰਿ ਗੁ ਨ ਰ ਸ ਨ ਬ

ਸਾਂ – ਨੀ ਧ ਪਮ ਧਪ ਮ ਮ
ਖਾ ऽ ऽ ऽ ऽऽ ऽऽ ऽ ਨ

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ

ਪ ਪ ਪ ਪ ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ
ਗੋ ਪਾ ਲ ਦਇ ਆ ऽ ਲ ਗੋ

ਨੀ ਨੀ
ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਧ ਧ ਧ ਧ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ
ਬਿ ऽ ਦ ਦ ਮੋ ऽ ਦ ਰ ਨਿ ਰ ਮ ਲ ਕ ਥਾ ऽ ऽ

ਸਾਂ – ਨੀ ਧ ਪਮ ਧਪ ਮ ਮ ਮ – ਮ ਮਗ ਪ – ਧਪ ਮਪ
ਗਿਆ ऽ ऽ ऽ ऽऽ ऽऽ ऽ ਨ ਨਾ ऽ ਨ ਕऽ ਕਉ ऽ ਹੁऽ ਹਿऽ

ਮ – ਰੇ ਸਾ	ਰੇ – ਸਾ –	ਸਾ ਸਾ ਮ ਗ	ਪ ਧ ਮ̍ ਪ
ਕੇ ऽ ਰੇਂ ਗਿ	ਗ ऽ ਗਹੁ ऽ	ਚ ਰ ਨ ਕ	ਮ ਲ ਸੰ ਗਿ
ਸਾ – ਮਪ ਧਨੀ	ਮਧ ਮਪ ਮ ਮ		
ਧਿਆ ऽ ऽऽ ऽऽ	ऽऽ ऽऽ ऽ ਨ		

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਅਪਨੋ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੇ ਜਤ ਸੁਨੀਅ ਤਤ ਮਨਿ ਰਹਸਾਉ ॥
ਵਾਰੀ ਫੇਰੀ ਸਦਾ ਘੁਮਾਈ ਕਵਨੁ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰੋ ਠਾਉ ॥ ੧ ॥
ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਲਹਿ ਸਗਲਿਆ ਤੇਰੀ ਛਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਝਹਿ ਦਿਖਾਉ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੨੦)

ਰਾਗ ਕਿਦਾਰਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×	2	0	3
	ਸਥਾਈ	ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ ਮ –ਗ	ਪ ਪ ਮ̍ ਪ
		ਹੁऽ ਰਿऽ ਕੇ ऽऽ	ਦ ਰ ਸ ਨ
ਮ̍ਪ ਧ ਧ ਪ	ਮ̍ਪ ਧਪ ਮ –	ਮ ਮ ਰੇ ਸਾ	ਰੇ – ਸਾ ਸਾ
ਕੋऽ ऽ ਮ ਨਿ	ਚਾऽ ऽऽ ਉ ऽ	ਕ ਰਿ ਕਿ ਰ	ਪਾ ऽ ਸ ਤ
ਧ਼ – ਸਾ ਸਾ	ਰੇ – ਸਾ ਸਾਸਾ	ਸਾ – ਮ ਗ	ਪ ਧ ਮ̍ ਪ
ਸੰ ऽ ਗਿ ਮਿ	ਲਾ ऽ ਵਹੁ ਤੁਮ	ਦੇ ऽ ਵਹੁ ऽ	ਅ ਪ ਨੋ ऽ

ਮੰਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂ	ਧਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮ	–
ਨਾਂS	SS	S	SS	ਉS	SS	S	S

ਅੰਤਰਾ

								ਪ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਕ	ਰਉ	S	ਸੇ	ਵਾS	SS	ਸ	ਤ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
S	ਪੁ	ਰ	ਖ	ਪਿਆ S	ਰੇ	S		ਜ	ਤ	S	ਸੁ	ਨੀ	ਐ	ਤ	ਤ
ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	–	ਮੰ	–	ਪ	–	ਮੰਪ	ਧਨੀ	ਧ	ਪ
ਮS	ਨਿS	ਰਹ	SS	ਸਾ	S	ਉ	S	ਵਾ	S	ਰੀ	S	ਫੇਾ	SS	ਰੀ	S
ਮੰ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਪ
ਸ	ਦਾ	S	ਘੁ	ਮਾ	S	ਈ	S	ਕ	ਵ	ਨੁ	ਅS	ਨੂ	ਪੁ	ਤੇ	ਰੇ

ਮੰਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਮੰਪ	ਮ	–
ਠਾS	SS	SS	SS	ਉS	SS	S	S

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥
ਮਗਨ ਮਨੈ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਆਸਾ ਨੈਨਹੁ ਤਾਰ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਓਇ ਦਿਨ ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਕੈਸੇ ਓਇ ਪਲ ਘਰੀ ਕਿਹਾਰੀ ॥
ਖੂਲੇ ਕਪਟ ਧਪਟ ਬੁਝਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜੀਵਉ ਪੇਖਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਕਉਨ ਸੁ ਜਤਨੁ ਉਪਾਉ ਕਿਨੇਹਾ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥
ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੨੦)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

× 2 3 × 2 3

ਸਥਾਈ

ਮ ਮ ਮਗ ਪ – ਮ ਪ ਮਪ ਧਨ਼ੀ ਧਪ ਮਪ ਧਪ ਮ –

ਪ੍ਰਿ ਅ ਕੀਤ ਪ੍ਰੀ ऽ ऽ ਤਿ ਪਿਆ ऽऽ ऽऽ ਰੀऽ ऽऽ ऽ ऽ

ਮ ਪਪ ਮ ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਸਾ ਸਾ ਮਗ ਮ ਪ ਪ –

ਮ ਗਨ ਮ ਨੈ ऽ ਮ ਹਿ ਚਿ ਤ ਵਉ ਆ ऽ ਸਾ ऽ

ਪ – ਪ ਮਪ ਧਨੀ ਸਾਂ ਧ ਪ ਮਪ ਧਨ਼ੀ ਧਪ ਮਪ ਧਪ ਮਮ ਰੇਸਾ

ਨੈ ऽ ਨਹੁ ਤਾऽ ऽ ऽ ऽ ਰ ਤੁ ਹਾऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ਰੀऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਅੰਤਰਾ

ਪਪ ਮ ਪ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ –

ਓਇ ਦਿ ਨ ਪ ਹ ਰ ਮੂ ਰਤ ਪ ਲ ਕੈ ऽ ਸੇ ऽ

ਨੀਧ ਧ ਧ ਸਾਂ ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ – ਨੀ ਧ – ਮ ਪ –

ਓਏ ਪ ਲ ਘ ਰੀ ऽ ਕਿ ਹਾऽ ऽऽ ऽ ਰੀ ऽ ऽ ऽ

ਮਂ – ਮਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਧ ਪ ਮਪ ਧਪ ਮ

ਖੂ ऽ ਲੇ ਕ ਪ ਟ ਧ ਪ ਟ ਬੁ ਝਿ ਝ਼ਿऽ ਸ਼ऽ ਨਾ

ਪ	ਪ	–	ਮੰਪ ਧਨੀ ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਮੰਪ	ਪਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ
ਜੀ ਵਉ	ਙ		ਪਙ ਙਙਖਿ	ਦ	ਰ	ਸਾਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਰੀਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥
ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦੇ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਆਨ ਬਿਖੈ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ॥
ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੋਹੁ ਕਟਿਓ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥
ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਜਾਵਹੁ ॥
ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੨੦)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				2				0			
						ਸਥਾਈ		ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ	ਮ	–ਗ	ਪ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਪ
								ਹਙ	ਰਿਙ	ਹ	ਙਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਗੁਙ	ਨਙ
ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ	ਧ਼	ਪ਼	ਸਾ	–	–	ਸਾ
ਗਾ	ਙ	ਙ	ਙ	ਵਹੁ	ਙ	ਙ	ਙ	ਕਙ	ਰਙ	ਹੁ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਙ	ਙ	ਗੋ
ਸਾਰੇ	ਸਾਸਾ	ਪ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	–	ਮੰ	ਪ
ਪਾਙ	ਙਙ	ਲ	ਗੋ	ਬਿ	ਙ	ਦੇ	ਙ	ਅ	ਪ	ਨਾ	ਙ	ਨਾ	ਙ	ਮੁ	ਜ
ਮੰਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂ	ਧਨੀ	ਸਾਂ	ਧਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ								
ਪਾਙ	ਙਙ	ਙ	ਙਙ	ਙ	ਙਙ	ਵਹੁ	ਙਙ								

ਅੰਤਰਾ ਮ – ਮ ਗ ਪ – ਪਧ ਮੰਪ
ਕਾ ऽ ਦਿ ਲੀ ਏ ऽ ਪ੍ਰऽ ਭऽ

ਸਾ – ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂਨੀ ਧਰੇਂ ਸਾਂ – ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂ ਮਂ – ਰੇਂ – ਸਾਂ ਸਾਂਸਾਂ
ਆ ऽ ਨ ਬਿ ਖੇऽ ऽऽ ਤੇ ऽ ਸਾऽ ऽ ਧ ਧ ਮੈਂ ऽ ਗਿ ਲਿਵ

ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ – – ਧ ਧ ਪ – ਮੰ ਮੰ ਪ – ਮੰਪ ਧਸਾਂ ਧ ਪ
ਲਾऽ ऽऽ ऽ ऽ ਵ ਹੁ ऽ ऽ ਭ੍ਰ ਮੁ ਭਉ ऽ ਮੋऽ ऽऽ ਹੁ ਕ

ਮੰ – ਪ ਪ ਧਪ ਮੰਪ ਮ – ਮ ਮ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ
ਟਿਓ ऽ ਗੁ ਰ ਬऽ ਚऽ ਨੀ ऽ ਅ ਪ ਨਾ ऽ ਦ ਰ ਸੁ ਦਿ

ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮੰਪ ਧਸਾਂ ਧਪ ਮੰਪ ਮਮ ਰੇਸਾ
ਖਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਵਹੁ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥
ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਰੰਗਿ ਰਾਚਤ ਮਿਥਿਆ ਪਹਿਰਤ ਖਾਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਭੋੁਗਵੈ ਸੰਗਿ ਨ ਨਿਬਹਤ ਮਾਤ ॥
ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿ ਰਚਿਓ ਬਾਵਰ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥ ੧ ॥

ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਦ ਮੋਹਤ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਖਾਤ ॥
ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਹੋਇ ਸਹਾਤ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ-ਪੰਨਾ ੧੧੨੦)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ

ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਸਾਰੇ	ਨੀਸਾ	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਪ
								ਹS	ਰਿS	ਰਿ	ਨੁS	ਜ	ਨ	ਮ	ਅ
ਮੰਪਧਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਮ
ਕਾSSS	S	ਰ	ਥ	ਜਾS	S S	S	ਤ	ਤ	ਜਿ	ਗੋ	S	ਪਾ	S	ਲ	ਆ
ਮ	–ਗ	ਪ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਮੰਪਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
S	Sਨ	ਰੰ	ਗਿ	ਰਾS	S S	ਚ	ਤ	ਮਿ	ਬਿ	ਆ	S	ਪS SS	ਹਿS	ਰ	ਤ
ਸਾਂਸਾਂ	ਧਪ	ਮੰਪ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਮੰਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ								
ਖਾS	S S	S S	S S	S S	S S	S S	ਤS								
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਮੰਪ
								ਧ	ਨੁ	ਜੋ	S	ਬ	ਨੁ	ਸੰS	S S
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਮੰ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਪੈ	S	ਸੁ	ਖ	ਭੁੋ	ਗ	ਵੈ	S	ਸੰ	S	ਗਿ	ਨ	ਨਿ	ਬ	ਹ	ਤ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮ	ਮ	–	ਮ	–	ਗ –	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਪ
ਮਾS	S S	S	S	S S	S S	S	ਤ	S	ਮਿ	S	ਗ	ਤ੍ਰਿ	ਸ	ਨਾ	S

ਮਂਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮਂਪ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	–ਗ	ਪ	ਪ
ਦੇऽ	ਖਿऽ	ਰ	ਚਿਓ	ਬਾऽ	ऽऽ	ਵ	ਰ	ਦੁ	ਮ	ਛਾ	ऽ	ਇਆਂ	ऽऽ	ਰੰ	ਗਿ

ਮਂਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਂਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ
ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਚਾਲਸਿ ਸਾਥ ॥
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਰਣੁ ਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਨਾਥਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਭੋਗਵਤ ਨਹ ਨਿਬਹਤ ਜਮ ਕੈ ਪਾਥ ॥
ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਉ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਉਧਰੁ ਸਾਗਰ ਕੇ ਖਾਤ ॥ ੧ ॥
ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਲਾਥ ॥
ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛਤ ਮਿਲੈ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਮਾਥ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੨੦)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			ਮ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਪ	–	ਮਂ	ਪ
								ਹ	ਰਿ	ਬਿ	ਨੁऽ	ਕੋ	ऽ	ਇ	ਨ
ਮਂਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮਂਪ	ਧ(ਪ)	ਮ	ਮ	ਮ	–	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਮਂਪ	ਪਧ
ਚਾऽ	ऽ	ਲ	ਸਿ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਥ	ਦੀ	ऽ	ਨਾ	ਨਾ	ऽ	ਥ	ਕऽ	ਙਿऽ
ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਸਾ	ਮ	–	ਗ	ਪ	–	ਮਂ	ਪ
ਨਾ	ऽ	ਪ	ਤਿ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ	ਅ	ਨਾ	ऽ	ਥ	ਕੇ	ऽ	ऽ	ऽ

ਮਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ
ਨਾਂS	SS	SS	SS	SS	SS	SS	ਥS

ਅੰਤਰਾ

								ਪ	ਪ	ਪ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਸੁ	ਤ	ਸੰ	S	ਪ	ਤਿ	ਬਿ	ਖਿ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਧ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–
ਆ	S	ਰ	ਸ	ਭੁੋ	ਗ	ਵ	ਤ	ਨਹ	ਨਿਬ	ਹ	ਤ	ਜ	ਮ	ਕੈ	S
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	–	ਮ	ਗ	ਪ	–	ਮ	ਪ
ਪਾS	SS	S	S	S	S	S	ਥ	ਨਾ	S	ਮ	ਨਿ	ਧਾ	S	ਨੁ	ਗਾ
ਮਪਧਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ		ਮਪ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ੳSSSS	S	ਗੁ	ਨ	ਗੋS	SS	ਬਿੰ	ਦ	ੳ	ਧ	ਰੁ	ਸਾ	ਗ	ਰ	ਕੇ	S

ਸਾਂਨੀ	ਧਧ	ਮਪ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਰੇਸਾ
ਖਾS	SS	SS	SS	SS	SS	SS	ੜS

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਤੇ ਹਰੀ ॥
ਅਬ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਭਈ ਆਨ ਬਿਖੈ ਜਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੂੰਦ ਕਹਾ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਰਹਤ ਨ ਘਰੀ ॥
ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਰਸਨਾ ਟੇਵ ਏਹ ਪਰੀ ॥ ੧ ॥
ਮਹਾ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕ ਮੋਹਿਓ ਬੇਧਿ ਤੀਖਨ ਸਰੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸਾਲ ਨਾਨਕ ਗਾਠਿ ਬਾਧਿ ਧਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੨੧)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
											ਸਥਾਈ	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਮੰਪ
												ਬਿ	ਸ਽	ਰ	ਤ਽
ਧ	ਧ	ਪ	–	ਮੰ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ
ਨਾ	਽	ਹਿ	਽	ਮ	ਨ	ਤੇ਽	਽ ਽	਽	ਹ	ਰੀ	਽	ਅ	ਬ	ਇ	ਹ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਮਗ	ਪਮੰ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਧ
ਪ੍ਰੀ	਽	਽	ਤਿ	ਮ	ਹਾ	਽	ਪ੍ਰ਽	ਬ਽	ਲ਽	ਭ	ਈ	ਅ਽	਽ ਽	ਨ਽	ਬਿ਽
ਮੰਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂਸਾ	ਧਪ	ਮੰਪ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਮੰਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ				
ਖੇ਽	਽ ਽	਽ ਽	਽ ਽	ਰੀ਽	਽ ਽	਽ ਽	਽ ਽	਽ ਽	਽ ਽	਽ ਽	਽ ਽				
												ਪ	–	–	ਪ
												ਬੂੰ	਽	਽	ਦ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	–	ਧ	ਧ
ਕ	ਹਾ	਽	਽	ਤਿਆ	਽	਽	ਗਿ	ਚਾ	਽	ਤ੍ਰਿ	ਕ	ਮੀ	਽	਽	ਨ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮ	–	–	ਮ	ਮ	ਮਗ
ਤ	ਹ	਽	ਤ	ਨ਽	਽ ਽	਽	ਘ	ਰੀ਽	਽ ਽	਽	਽	਽	ਗੁ	ਨ	ਗੋ਽
ਪ	–	ਮੰ	ਪ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮ	–	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਪ
ਪਾ	਽	ਲ	ਉ	ਚਾ	਽	਽	ਰੁ	ਰ਽	ਸ਽	ਨਾ	਽	ਟੇ	਽ ਽	਽	ਵ

ਮਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ
ਇऽ	ऽऽ	ਹऽ	ਪऽ	ਰੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਸਤ ਰਿਦ ਮਹਿ ਖੋਰ ॥
ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨੀ ਓਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਧਿਕ ਗਤਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ਚਾਰਹੁ ਧੋਰ ॥
ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਉਧਰਤੇ ਲੈ ਮੋਰ ॥ ੧ ॥
ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਧਾਰਿਓ ਨਹੀ ਬਿਖੈ ਬਨਿ ਮਹਿ ਹੋਰ ॥
ਹਰਿ ਸਕਤ ਸਰਨ ਸ਼ਮਰਥ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨਹੀ ਨਿਹੋਰ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੨੧)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				–	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	ਮ	–	ਪਧ	ਮ	ਪ
				ऽ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮੁ	ਬऽ	ਸऽ	ऽ	ਤ	ऽ	ਰਿऽ	ਦ	ਮਹਿ
ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਖੋ	ऽ	ऽ	ਰ	ऽ	ਭ	ਰ	ਮ	ਭੀऽ	ऽऽ	ਤਿ	ਨਿ	ਵਾ	ऽ	ऽ	ਰਿ
ਧਪ	ਮਪ	ਮ	ਮ	–	ਮਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਮ	ਗਮ	ਮਧ	ਮਪ
ਠਾऽ	ऽऽ	ਕੁ	ਰ	ऽ	ਗਹਿ	ਲੇ	ਹਿ	ਅ	ਪ	ਨੀ	ऽ	ਓऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਸਾਂ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ											
ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰ											

ਅੰਤਰਾ				—	ਪ	ਮ̍	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	—	—	ਸਾਂ
				ऽ	ਅ	ਧਿ	ਕ	ਗ	ਰ	ਤ	ਸੰ	ਸਾ	ऽ	ऽ	ਰ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	—	ਸਾਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	—	—
ਸਾ	ऽ	ਗ	ਰ	ऽ	ਕਰਿ	ਦਇ	ਆ	ਚਾ	ऽ	ਰਹੁ	ऽ	ਧੋਂऽ	ऽऽ	ऽ	ਰ
ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	—	ਮ	—	ਪ	ਮ̍ਪ	ਧਨੀ	ਧ	ਪ	—	ਧ	ਮ̍	ਪ
ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਤ	ਸੰऽ	ਗਿੰऽ	ਹ	ਕਿ	ऽ	ਚ	ਰ	ਨ
ਮ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	—	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	ਧ	ਮ̍	ਪ	ਮ̍ਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਬੇ	ऽ	ਹਿ	ਥ	ऽ	ਉ	ਧ	ਰ	ਤੇ	ऽ	ਲੈ	ऽ	ਮੋऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮ̍ਪ	ਮ											
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰ											

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬਖਾਨੁ ॥
ਗੁਨ ਗੋੁਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਭਏ ਕਲਮਲ ਹਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਿਆਗਿ ਚਲਨਾ ਸਗਲ ਸੰਪਤ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਪਰਿ ਜਾਨੁ ॥
ਮਿਥਨ ਮੋਹਿ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਝੂਠੁ ਸਰਪਰ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥
ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਾਰਹੁ ਧਿਆਨੁ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲਾਭੁ ਨਾਨਕ ਬਸਤੁ ਇਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੧

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੨੧)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	—	ਮ	—	ਗ	ਪ	ਮ̍ਪ	ਧ	ਪ
				ਰ	ਸ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ਰਾ	ऽऽ	ਮ	ਬ

ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਧ਼	ਧ਼	ਸਾ	ਸਾ
ਖਾ	ऽ	ऽ	ਨੁ	ਗੁ	ਨ	ਗੋੁ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਲ	ਉ	ਚਾ	ऽ	ऽ	ਰੁ
ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ
ਦਿ	ਨੁ	ਰੈ	ਨਿ	ਭ	ਏ	ऽ	ऽ	ਕ	ਲ	ਮ	ਲ	ਹਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧਪ	ਮੰਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨऽ												

ਅੰਤਰਾ

				–	ਪ	–	ਪ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ऽ	ਤਿਆ	ऽ	ਗਿ	ਚ	ਲ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਸ	ਗ	ਲ
ਸਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਧ	–	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਪ
ਸੰ	ऽ	ਪ	ਤ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਲੁ	ਸਿ	ਰ	ਪ	ਰਿ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਮੰਪ	ਧਪ	ਮ	ਮ	–	ਮੰ	ਪ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਧ	ਪ
ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ਨੁ	ऽ	ਮਿ	ਥ	ਨ	ਮੋऽ	ऽऽ	ਹਿ	ਦੁ	ਰੰ	ऽ	ऽ	ਤ
ਮ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮੰਪ	ਧਨੀ
ਆ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ऽ	ਝੂ	ऽ	ਠੁ	ਸ	ਰ	ਪ	ਰ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧਪ	ਮੰਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨੁ												

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਨ ਕਛੁ ਬਿਆਪੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖਿਓ ਨਹ ਉਪਜਤਉ ਬੇਕਾਰੁ
ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸੁ ਦਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥
ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਨਾਗਤੀ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਛਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੨੧)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਮੰਪ	ਧਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
								ਹਤ	ਰਿਤ	ਕੇਤ	ਤਤ	ਤ	ਨਾਤ	ਤ	ਮ
ਮ	–	–	ਮਗ	ਮੰ	ਪ	ਪ	ਪ	–	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਨ਼ੀ	ਧ	ਪ
ਕੇ	ਤ	ਤ	ਆਤ	ਧਾ	ਤ	ਤ	ਰੁ	ਤ	ਕ	ਲਿ	ਕ	ਲੇਤ	ਤਤ	ਸ	ਨ
–	ਧ	ਮੰ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਪ	ਧ	ਮੰ	ਪ
ਤ	ਕ	ਛੁ	ਤ	ਬਿਆ ਤ	ਪੈ	ਤ		ਤ	ਸੰਤ	ਤ	ਤ	ਸੰ	ਗਿ	ਬਿਉ	ਤ
ਮੰਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧਪ	ਮੰਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ								
ਹਾਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਰੁਤ								
						ਅੰਤਰਾ		–	ਪ	ਪ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮ	ਮ
								ਤ	ਕ	ਰਿ	ਅ	ਨੁਤ	ਤਤ	ਗ੍ਰ	ਹੁ
–	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਮਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਤ	ਆ	ਤ	ਪਿ	ਰਾ	ਤ	ਖਿਓ	ਤ	ਤ	ਨਹ	ਉ	ਪ	ਜ	ਤਉ	ਬੇ	ਤ

ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	–	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪਧਨੀ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ
ਕਾS	SS	SS	SS	S	S	S	ਰੁ	S	ਜਿ	ਸੁ	ਪ	ਰਾSSS	S	ਪ	ਤਿ
–	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ
S	ਹੋ	S	ਇ	ਸਿ	ਮ	ਰੈ	S	ਤਿਸੁ	ਦ	ਹ	ਤ	ਨ	ਹ	ਸੈ	S

ਮਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ
ਸਾS	SS	SS	SS	SS	SS	SS	ਰੁS

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੋਤ ॥
ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਬਿਸਾਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਹ ਕਤ ਜੀਵਨ ਹੋਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖਾਤ ਪੀਤ ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ ਜੈਸੇ ਭਾਰ ਬਾਹਕ ਖੋਤ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਮਹਾ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਰਖ ਜੰਤੀ ਜੋਤ ॥ ੧ ॥
ਤਜਿ ਗੋੁਪਾਲ ਜਿ ਆਨ ਲਾਗੇ ਸੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਰੋਤ ॥
ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਰਖਉ ਕੰਠਿ ਪਰੋਤ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੨੧)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ
				ਹS	ਰਿS	ਕੇS	SS	ਨਾ	S	S	ਮੁ	ਬਿ	ਨੁ	ਧ੍ਰਿ	ਗੁ
ਮ	–	–	ਮ	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਪ	–	ਧ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ
ਸਰੋ	S	S	ਤ	ਜੀ	S	ਵ	ਨ	ਰੂ	S	ਪ	ਬਿ	ਸਾ	S	S	ਰਿ

ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	ਧ	ਮੰ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂ	ਧਨੀ
ਜੀ	ऽ	ਵ	ਹਿ	ਤਿ	ਹ	ਕ	ਤ	ਜੀ	ऽ	ਵ	ਨ	ਹੋऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ
ਸਾਂ	–	ਧ	ਪ												
ऽ	ऽ	ऽ	ऽ												

ਅੰਤਰਾ

				–	ਪ	–	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ
				ऽ	ਖਾ	ऽ	ਤ	ਪੀ	ऽ	ਤ	ਅ	ਨੇ	ऽ	ऽ	ਕ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧ	–	ਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਬਿੰऽ	ऽऽ	ਜऽ	ਨऽ	ਜੇਸੇ	ਭਾ	ऽ	ਰ	ਬਾ	ऽ	ਹ	ਕ	ਖੇऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	–	ਮੰ	–	ਪ	ਮੰਪ	ਧਨੀ	ਧ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਧ	ਪ
ऽ	ऽ	ऽ	ਤ	ऽ	ਆ	ਠ	ਪ ਠ	ਹऽ	ऽऽ	ਰ	ਮ	ਹਾ	ऽ	ਸੁ	ਮੁ
ਮ	ਗ ਮ	ਰੇ	ਸਾਸਾ	–	ਸਾ	ਮ	ਮ	–	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ
ਪਾ	ऽ	ਇਆ	ਜੈਸੇ	ऽ	ਬਿ	ਰ	ਖ	ऽ	ਜੰ	ऽ	ਡੀ	ਜੋऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਮੰਪ	ਧਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤऽ												

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸੰਤਹ ਧੂਰਿ ਲੇ ਮੁਖਿ ਮਲੀ ॥
ਗੁਣਾ ਅਚੁਤ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਨਹ ਦੋਖ ਬਿਆਪਹਿ ਕਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਕਾਰਜ ਸਰਬ ਪੂਰਨ ਈਤ ਊਤ ਨ ਹਲੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਬਿਖੈ ਅਗਨਿ ਨ ਜਲੀ ॥ ੧ ॥

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੋ ਦਾਸੁ ਅਪਨੋ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਸਰਨ ਅਨਾਥੁ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਚਲੀ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੨੧)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ						
ਮ	–	ਮਗ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਸੰ	ऽ	ਤਹ	ਧੂ	ਰਿ	ਲੈऽ	ਮੁ	ਖ	ਮ	ਲੀ	ऽ	ऽ
ਮ	ਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾਂ	ਮ	ਗ	.ਪ	ਮ॑	ਪ
ਗੁ	ਣ	ਅऽ	ਚੁ	ऽ	ਤ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਪ	ਰਨ	ਨਹ
ਮ॑ਪ	ਨੀਧ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ॑ਪ	ਧਪ	ਮ॑ਮ	ਰੇਸਾ
ਦੋऽ	ऽऽ	ਖऽ	ਬਿਆ	ਪ	ਹਿ	ऽ	ਕ	ਲੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
					ਅੰਤਰਾ						
ਪਪ	ਧਪ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਗੁਰ	ਬਚ	ਨਿ	ਕਾ	ਰ	ਜ	ਸ	ਰ	ਬ	ਪੂ	ਰ	ਨ
ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਮੰ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪਪ
ਈਤऽ	ऽऽ	ਤ	ਊ	ऽ	ਤ	ਨऽ	ऽऽ	ਹ	ਲੀ	ऽ	ਪ੍ਰਭ
ਮ॑	ਪ	ਪ	ਮ॑ਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਮ॑ਮ॑	ਪ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ
ਏ	ਕऽ	ਕ	ਅऽ	ਨੇऽ	ਕ	ਸऽ	ਰ	ਬऽ	ਪੂ	ਰ	ਨ

ਪ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧਧ	ਪ	ਮਪ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ
ਬਿ	ਖੈ	ऽ	ਅ	ਗਨਿ	ਨ	ਜਲੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ ਰੁਚੈ ॥
ਕੋਟਿ ਸਾਂਤਿ ਅਨੰਦ ਪੂਰਨ ਜਲਤ ਛਾਤੀ ਬੁਝੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਤਿਤ ਉਧਰੇ ਮੁਚੈ ॥
ਰੇਨੁ ਜਨ ਕੀ ਲਗੀ ਮਸਤਕਿ ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਸੁਝੈ ॥ ੧ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਧਿਆਨ ਭੀਤਰਿ ਘਟਿ ਘਟਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਝੈ ॥
ਸਰਨਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਜਮੁ ਨ ਹੀ ਲੁਝੈ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੨੨)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ | **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ				ਮ	ਮ	ਧ	–	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਪ
								ਹ	ਰਿ	ਕੇ	ऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਮ
ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	–	–	–	ਮ	–	ਮ	ਪ	–	ਧਪ	ਮਪ
ਕੀ	ऽ	ਮ	ਨ	ਰੁ	ਚੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ਟਿ	ਸਾਂ	ऽ	ਤਿऽ	ਅऽ
ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ
ਨੰ	ऽ	ऽ	ਦ	ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ	ऽ	ਜ	ਲ	ਤ	ਛਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਸਾਂ	–	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	–								
ਤੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ								

ਅੰਤਰਾ

								–	ਪ	–	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								਽	ਸੰ	਽	ਤ	ਮਾ	਽	ਰ	ਗਿ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ	ਮਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
਽	ਚ	ਲ	ਤ	ਪ੍ਰਾ	਽	ਨੀ	਽	਽	ਪ	ਤਿ	ਤ	ਉ	ਧ	ਰੇ	਽
ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	–	–	ਮ̍	–	ਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਪ
ਮੁ਽	ਚੇ਽	਽਽	਽਽	਽	਽	਽	਽	਽	ਰੇ	਽	ਨੁ	ਜ਽	ਨ਽	ਕੀ	਽
–	ਧ	ਮ̍	ਪ	ਮ	–ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ
਽	ਲ	ਗੀ	਽	ਮ	਽ਸ	ਤ	ਕਿ	਽	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਤੀ਽	ਰ਽	ਰ਽	ਸੁ਽
ਸਾਂ	–	ਧ	ਪ	ਮ̍ਪ	ਧਧ	ਮ	–								
ਰੇ	਽	਽	਽	਽਽	਽਽	਽	਽								

ਕੇਦਾਰਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਹਰਿ ਕੀਆ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥
ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥
ਜੋ ਸਰਨੀ ਆਵੈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲਿਆ ॥
ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਏ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਈ ਤੂ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੨੨)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ
								ਮਿ	ਲੁ	ਮੇ	ਰੇ	ਪ੍ਰੀ	ऽ	ਤऽ	ਮऽ
ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	–								
ਪਿਆ	ऽ	ऽ	ਰਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ								
							ਮਾਝਾ	–	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ
								ऽ	ਪੂ	ਰਿ	ਰਹਿ	ਆ	ऽ	ਸ	ਰ
ਧ	ਧ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ
ਬ	ऽ	ऽ	ਤੁ	ਮੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੋ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪੁ	ਰ	ਖ	ਬਿ
ਮ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	–	–	–	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ
ਧਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਰ	ਗਿऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕਾ	ऽ
ਮਪ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	–	ਸਾਂ	–	ਮਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਹऽ	ਰਿऽ	ऽऽ	ਕਾऽ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਤ	ਨ	ਸੰ	ਗਿ	ਜਾ	ऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ								
ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								
							ਸਥਾਈ	ਮ	ਮਮ	ਮ	ਗ	ਪ	–	ਪ	–
								ਸੰ	ਤਨ	ਸੰ	ਗਿ	ਜਾ	ऽ	ਤਾ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਮਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਪੂ	ਰ	ਬੁ	ਬਿ	ਧਾ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਘ	ਟਿ	ਘ	ਟਿ	ਨ	ਦ	ਰਿ	ਨਿ

ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	–	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਨੀ	ਧ	ਪ
ਹਾਂਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਲਿਙ	ਆ	ਙ	ਙ	ਙ	ਜੋ	ਸ	ਰ	ਨੀ	ਆਙ	ਙਙ	ਵੈ	ਙ
ਮਮ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਸਰ	ਬ	ਸੁ	ਖ	ਪਾ	ਙ	ਵੈ	ਙ	ਤਿ	ਲੁ	ਨ	ਹੀ	ਭੰ	ਙ	ਨੈ	ਙ

ਸਾਂਨੀ	ਧਮ	ਮਪ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ
ਘਾਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਲਿਙ	ਆਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ

ਕੇਦਾਰਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਬੇਧਿਆ ਸੇ ਆਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥
ਮੀਨੁ ਬਿਛੋਹਾ ਨਾ ਸਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਪਾਹੀ ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੂਖ ਕਿਨਿ ਸਹੀਐ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਪਿਆਸਿਆ ॥
ਕਬ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਚਕਵੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥
ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦਿਨਸੁ ਸਭਾਗਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਕਤ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਾਂਣ ਟਿਕਾਹੀ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੨੨)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ — **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			3		
									ਸਥਾਈ		ਸਾਸਾ
											ਹਰਿ
ਸਾ	–ਮ	ਮ	ਮਮ	ਮ	ਮਗ	ਪ	–	ਮ	ਪ	–	ਪ
ਪ੍ਰੇ	ਙਮ	ਭ	ਗਤਿ	ਜ	ਨਙ	ਬੇ	ਙ	ਧਿ	ਆ	ਙ	ਙ

ਮਪ ਧਸਾਂ ਧਪ	ਮਪ ਧਧ ਮ	ਮ −ਮ ਪ	ਮਪ ਧਨ੍ਹੀ ਧ
ਆS SS ਕਤ	ਜਾS SS ਹੀ	ਮੀ Sਨੁ ਬਿ	ਛੋS SS ਹਾ
ਧਪ ਮਪ ਧਪ	ਮ − −	ਮਧ ਪਪ ਮਮ	ਸਾ ਰੇ ਸਾਸਾ
ਨਾS SS ਸS	ਹੈ S S	ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਿ	ਪਾ ਹੀ ਹਰਿ

ਅੰਤਰਾ

ਪਪ ਪਪ ਪ	ਸਾਂਸਾਂ ਸਾਂ −	ਸਾਂ −ਸਾਂ ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂ −
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ	ਰਹੀ ਐ S	ਦੂ Sਖ ਕਿਨਿ	ਸਹੀ ਐ S
ਸਾਂ ਮਂ ਮਂ	ਰੇਂ − ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ ਧਰੇਂ ਸਾਂ	ਧ ਪ ਮਮ
ਚਾ ਤ੍ਰਿ ਕ	ਬੂੰ S ਦ	ਪਿਆ SS ਸਿ	ਆ S ਕਬ
ਮ −ਮ ਮਗ	ਮਂ ਪ ਪ	ਮਪ ਧਸਾਂ ਧਪ	ਮਪ ਧਪ ਮ
ਰੈ Sਨਿ ਬਿS	ਹਾ S ਵੈ	ਚਕ ਵੀS ਸੁਖ	ਪਾS SS ਵੈ
ਨੀ ਧ ਪ	ਪਧ ਮਂ ਮ	ਮਧ ਪਧ ਮ	ਸਾਰੇ ਸਾ
ਸੂ ਰ ਜ	ਕਿਰ ਣਿ ਪ੍ਰ−	ਗਾS SS ਸਿ	ਆ S

ਕੇਦਾਰਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਦੇਹੁਰੀ ਕਤ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥
ਦਰਸ ਬਿਹੂਨਾ ਸਾਧ ਜਨੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਆਵੈ ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੋ ਰਹਣਾ ਨਰਕੁ ਸੋ ਸਹਣਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ॥
ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇ ਨਿਖੇਧਿਆ ॥

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਮਿਲਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਅੰਕਿ ਨ ਮਾਵੈ ॥
ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੨੨)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
						ਸਥਾਈ					
ਮ	–ਮ	ਮਗ	ਪ	–	ਪਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਮ	–	ਧਪ
ਸਾ	ऽਸ	ਬਿऽ	ਨਾ	ऽ	ਜਿਉ	ਦੇऽ	ऽऽ	ਹੁऽ	ਰੀ	ऽ	ਕਤ
ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਸਾ	ਪ	ਮ
ਸੋ	ਭਾ	ऽ	ਪਾ	ਵੈ	ऽ	ਦਰ	ਸ	ਬਿ	ਹੂ	ऽ	ਨਾ
ਮ	–	ਰੇਸਾ	ਰੇਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਂਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧਪ	ਮਪ	ਮ
ਸਾ	ऽ	ਧऽ	ਜਨੁ	ਖਿ	ਨੁ	ਟਿਕ	ਨੁऽ	ਨ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਵੈ
						ਅੰਤਰਾ					
ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਪ	ਧਪ	ਮ	–	ਪਪ	ਮ	ਪ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	–
ਹਰਿ	ਬਿਨੁ	ਜੋ	ਰਹ	ਣਾ	ऽ	ਨਰ	ਕੁ	ਸੋ	ਸਹ	ਣਾ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਮਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧਨੀ	ਪ	ਪਪ
ਚਰ	ਨ	ਕ	ਮਲ	ਮ	ਨੁ	ਬੇऽ	ऽऽ	ਧਿऽ	ਆऽ	ऽ	ਹਰਿ
ਮ ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਧਪ	ਮ	ਮ	–
ਰਸਿ	ਕ	ਬੈ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਗੀ	ਨਾ	ਮਿ	ਲਿਵ	ਲਾ	ਗੀ	ऽ

ਮੰ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮੰਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇਸਾ
ਕ	ਤਙ	ਨ	ਜਾ	ਇ	ਨਿ	ਖੇਙ	ਙਙ	ਧਿਙ	ਆਙ	ਙਙ	ਙਙ

ਕੇਦਾਰਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਧਾਰੇ ॥
ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਮੈ ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ ॥
ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਨਿ ਅੰਚਲੋੁ ਗਹਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨਿਆ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰੋੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਹਾਰੇ ॥
ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੨੨)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ — **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

×			2		3		×			2		3	
						ਸਥਾਈ							
ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	–	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਪ	–	ਮੰ	ਪ
ਖੋ	ਜ	ਤ	ਖੋ	ऽ	ਜ	ਤ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮਿ	ਲੇ	ऽ	ਹ	ਰਿ
ਮੰਪ	ਧਸਾਂ	ਧਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮ	–	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਕਙ	ਰੁਙ	ਣਾਙ	ਧਾਙ	ਙਙ	ਰੇ	ऽ	ਨਿਰ	ਗੁ	ਗੁਙ	ਨੀਙ	ਙਙ	ਚੁ	ਅ
ਧ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਧਧ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮ	–	ਸਾਰੇ	ਸਾ
ਨਾ	ऽ	ਥੁ	ਮੈ	ऽ	ਨ	ਹੀ	ਦੋਙ	ਖਙ	ਬੀਙ	ਚਾ	ऽ	ਰੇਙ	ऽ
						ਅੰਤਰਾ							
ਸਾਂਨੀ	ਨੀਧ	ਧਪ	ਪ	ਧਪ	ਮ	–	ਪ	ਮੰਮੰ	ਪਪ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਨਹੀ	ਦੋਙ	ਖਙ	ਬੀ	ਚਾਙ	ਰੇ	ऽ	ਪੂ	ਰਨ	ਸੁਖ	ਸਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ

ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ										
ਧ	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ ਧਨੀ ਰੇਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	—	
ਪਾ	ਵ	ਨ	ਬਿ	ਰ	ਦੁ	ਬ	ਖਾs s s ਨਿs	ਆ	s	s	s	
ਮ ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ ਧਨੀ		ਧ	ਪ	ਮਪ ਧਨੀ ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	—	
ਭਗ	ਤਿ	ਵ	ਛs ਲੁs		ਸੁ	ਨਿ	ਅੰs ਚs ਲੋs	ਗs	ਹਿs	ਆ	s	
ਸਾਸਾ	ਮ	ਗ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮਪਧਨੀ ਸਾਂਧਪ	ਧਪ	ਮਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ	
ਘਟਿ	ਘ	ਟਿ	ਪੁ	s	ਰ	ਸ	ਮਾsss s ਨਿs	ਆs	s s	s s	s s	

ਰਾਗ ਭੈਰਉ

ਭੈਰਉ (ਭੈਰਵ) ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਤੇ ਮਧੁਰ ਰਾਗ ਹੈ। ਥਾਟ ਪਧਤੀ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਭੈਰਵ ਥਾਟ ਦਾ ਜਨਕ (ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ) ਰਾਗ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਹੈ। ਰਾਗਾਂਗ ਪਧਤੀ ਦੇ ਪਗ ਚਿੰਨ੍ਹਾ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਭੈਰਵ ਅੰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਗਾਂਗ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਤੋਂ ਭੈਰਵ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਚ ਹਨ ਜਿਵੇਂ : ਅਹੀਰ ਭੈ ਰਵ, ਆਨੰਦ ਭੈਰਵ, ਸ਼ਿਵਮਤ ਭੈਰਵ, ਬੰਗਾਲ ਭੈਰਵ, ਨਟ ਭੈਰਵ, ਆਦਿ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੈਰਵ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਮੁਖ ਰਾਗ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਆਵੱਸ਼ਕ ਤੌਰ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਜੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਭੈਰਵ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਹੈ।

ਭੈਰਉ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਅਤਿ ਕੋਮਲ ਜਾਂ ਸਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਸ਼ਭ ਹੈ। ਭੈਰਉ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ - ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਕਰਕੇ ਜਾਤੀ ਔਡਵ - ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਪਹਿਲਾ ਮਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਤ ਕਾਲ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ - ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਤੋਂ ਸਤ ਵਜੇ ਦੇ ਦਰਿਮਿਆਨ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਨਿਸ਼ਾਦ ਵਿਵਾਦੀ ਸੁਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਣ ਦੀ ਖੁਲ੍ਹ ਮਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਦੇ ਉਚਿੱਤ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਰਿਸ਼ਭ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਮੇਂ ਮੱਧਿਅਮ ਤੋਂ ਮੀਂਡ ਦੁਆਰਾ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਸਪਰਸ਼ ਕਰਕੇ ਰਿਸ਼ਭ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੈਵਤ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਦਾ ਸਪਰਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਅੰਦੋਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਪੂਰਣ ਰਹੱਸ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਆਸ ਦੇ ਸੁਰ ਸ਼ਡਜ, ਰਿਸ਼ਭ, ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਸੁਰ ਦਾ ਅਕਸਰ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਂਨਾਂ ਨੇ ਇਬ ਰਾਗ ਨੂੰ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਆਲਾਪ ਯੋਗ ਰਾਗ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਸਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਤਿੰਨਾ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਥ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ :- ਭੈਰਉ —ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਸੁਧ (ਖਾਲਸ) ਹੈ, ਜੇਹਾ ਕੁ "ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਵੈ ਕਰਹੀ।"

(ਗੁਰਮਟ ਸੰਗੀਤ ਪੰਨਾ **28**)

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਡਾ. ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪਣੀ ਵਿਦਵਤਾ ਭਰਭੂਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਇਸ ਰਾਗ ਬਾਰੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ :-

"ਇਹ ਰਾਗ ਹਨੂਮਾਨ" ਮਤ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਰਾਗ ਹੈ । ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਵੀ "ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਵੈ ਕਰਹੀ" ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।" (ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਪੰਨਾ 33)

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਰਾਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾ ਰਾਗ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਜਿਥੇਂ ਤਰਤੀਬ ਵਾਰ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਥਮ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਹੈ । ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਬਾਰੇ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

"ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ।।" (ਵਾਰ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮ: 3)

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਵੀ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਨੂੰ ਹੀ ਸਰਬੋਤਮ ਮੰਨਦੇ ਹਨ :-

"ਰਾਗਨ ਮੇਂ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਪਾਰਸ ਪਯਖਾਨ ਹੈ ।।"

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਆਧਾਰ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਹੈ । ਭੈਰਵ ਰਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਰਾਗ ਮੰਨਣ ਬਾਰੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਰਾਗ ਸਿਰੀ ਹੈ ਭੈਰਵ ਨਹੀਂ ।

ਆਰੋਹ : ਸਾਰੇ੍ਹ ਗ ਮ ਪ ਧੁ, ਨੀ ਸਾਂ ।
ਜਾਂ
ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਮ, ਧੁ ਨੀਸਾਂ ।
ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀਧੁ; ਪ, ਮ ਗ ਰੇ੍ਹ, ਸਾ ।
ਨੀ ਨੀ ਗ ਗ
ਮੁਖ ਅੰਗ : ਗ ਮ ਨੀ ਧੁ ਧੁਪ, ਗਮ ਰੇ੍ਹ ਰੇ੍ਹ ਸਾਂ ।

ਰਾਗ ਭੈਰਉ

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. (ਸਾ), ਗ ਮ ਰੇ੍ਹ ਰੇ੍ਹ, ਸਾ, (ਸ), ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ੍ਹ ਰੇ੍ਹ ਸਾ, ਰੇ੍ਹ ਰੇ੍ਹ ਸਾਨ਼ੀ ਸਾ, ਨ਼ੀਸਾ ਧੁ਼ ਧੁ਼ ਸਾ, ਸਾਰੇ੍ਹ ਨ਼ੀਸਾ ਧੁ਼ ਧੁ਼ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਗ਼ ਮ਼ ਧੁ਼ ਧੁ਼ ਪ, ਮ਼ ਪਗ਼ ਮ਼ ਧੁ਼ ਧੁ਼ ਸਾ, ਨ਼ੀਸਾ, ਧੁ਼ ਨ਼ੀਸਾਰੇ੍ਹ ਨ਼ੀਸਾ, ਗ ਮ ਰੇ੍ਹ ਰੇ੍ਹ ਸ਼ਾ, ਸਾਰੇ੍ਹ ਸਾਸਾ, ਨ਼ੀਸਾ ਗ ਗ ਮ, ਗ ਮ ਰੇ੍ਹ ਰੇ੍ਹ ਸਾ, ਧੁ਼ਨ਼ੀ ਸਾਰੇ੍ਹ ਨ਼ੀਸਾ ਗ ਗ ਮ, ਗਮਰੇ੍ਹ, ਗਮਪ ਮ ਗ ਮਰੇ੍ਹ, ਰੇ੍ਹ ਗ ਮ ਪ ਗ ਮਰੇ੍ਹ, ਰੇ੍ਹ ਗ ਗ ਮ ਗਮ, ਪਗਮ, ਪਮ ਗਰੇ੍ਹ, ਗਮਰੇ੍ਹ, ਰੇ੍ਹ ਰੇ੍ਹ, ਸਾ, ਨ਼ੀਸਾ ਗਮ ਪ ਮ ਗ, ਮਗ ਰੇ੍ਹ ਰੇ੍ਹ ਸਾ, ਨ਼ੀਸਾ, ਧੁ਼ ਧੁ਼ ਪ਼, ਗ਼ ਮ਼ ਧੁ਼ ਧੁ਼ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਰੇ੍ਹ ਸਾ ।

2. ਰੇ੍ਹ ਰੇ੍ਹ ਸਾ ਨ਼ੀ ਸਾ; ਨ਼ੀਸਾ ਗ ਗ ਮ, ਗ ਮ ਰੇ੍ਹ ਸਾ, ਗ ਗ ਮ, ਨ਼ੀਸਾ ਗਮ ਰੇ੍ਹ ਰੇ੍ਹ, ਪ ਮ ਗਮ ਰੇ੍ਹ ਰੇ੍ਹ, ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਮ ਪ ਗਮ ਧੁ ਧੁਪ, ਧੁ ਧੁ ਪ ਮ ਗ ਮ, ਧੁ ਧੁ ਪ, ਗਮ ਧੁ ਧੁ ਨੀ ਧੁਪ ਮ ਗ ਪ, ਗ ਮ ਧੁ ਧੁ ਪ, ਗ ਮਪ ਗਮ ਧੁ ਧੁ ਨੀ, ਨੀ, ਨੀ, ਧੁ ਧੁ ਪ, ਨੀ ਨੀ ਧੁ ਧੁ ਮ ਗ ਪ, ਗ ਮ ਧੁ ਧੁ ਪ, ਗ ਮ ਧੁ ਧੁ, ਨੀ ਨੀਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਨੀਸਾ ਰੇ੍ਹਂ ਸਾਂ, ਧੁ ਧੁ ਪ, ਮ ਪ ਗ ਮ ਧੁ ਧੁ, ਪ, ਨ਼ੀਸ ਪ, ਮ ਪ ਮ ਗ, ਪ ਗ ਮ, ਰੇ੍ਹ ਰੇ੍ਹ, ਸਾ, ਧੁ਼ ਧੁ਼ ਰੇ੍ਹ ਸਾ ।

3. ਨੀ ਸਾ ਗ ਮ ਪ, ਗ ਮ ਧ ਧ ਨੀ, ਧਪ ਮ ਪ ਗ ਮ ਧ ਧ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ, ਸਾਂਨੀ ਧਪ ਮਪ ਗਮ ਧ ਨੀਸਾਂ, ਧ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਗਂ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਗਮ ਧ ਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਮਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਧ ਨੀ ਪ ਧ ਮਪ ਗਮ ਧਾ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਗ ਗਂ ਮਂ, ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਮਂ ਪਂ ਗਂ ਮਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਮਂ ਗਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੁਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਧ ਧ ਪ, ਮਪ ਗਮ ਧ ਧ ਪ, ਨੀਧ ਮ ਗ ਪ, ਗ ਮਰੇ, ਪਰੇ, ਰੇ ਸਾ, ਧ ਨੀਸਾ, ਨੀ ਨੀ ਰੇ ਸਾ ।

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਗਲੀ ਥੀਤਿ ਪਾਸਿ ਡਾਰਿ ਰਾਖੀ ॥ ਅਸਟਮ ਥੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਨਮਾ ਸੀ ॥ ੧ ॥
ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਰ ਕਰਤ ਕਚਰਾਇਣ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਿ ਪੰਜੀਰੁ ਖਵਾਇਓ ਚੋਰ ॥ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਰੇ ਸਾਕਤ ਢੋਰ ॥ ੨ ॥
ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਦੇਹਿ ਲੋਰੋਨੀ ॥ ਸੋ ਮੁਖੁ ਜਲਉ ਜਿਤੁ ਕਹਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜੋਨੀ ॥ ੩ ॥
ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੩੬)

ਰਾਗ ਭੈਰਉ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ							
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	–	ਧ	ਮ	ਪ	ਗਗ	ਮ	ਗਮ	ਪਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਭ	ਰ	ਮ	ਭੂ	ऽ	ਲੇ	ਨ	ਰ	ਕਣ	ਤ	ਕऽ	ਚऽ	ਰਾ	ऽ	ਇ	ਣ
ਧ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਜ	ਨ	ਮ	ਮ	ਰ	ਨ	ਤੇ	ऽ	ਰऽ	ਹऽ	ਤ	ਨਾ	ਰਾ	ऽ	ਇ	ਣ
								ਅੰਤਰਾ							
ਪ	ਪ	ਪ	–	ਧ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਸ	ਗ	ਲੀ	ऽ	ਥੀ	ऽ	ਤਿ	ਪਾ	ऽ	ਸਿ	ਡਾ	ਰਿ	ਰਾ	ऽ	ਖੀ	ऽ
ਧ	–ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	–
ਅ	ऽਸ	ਟ	ਮ	ਥੀ	ऽ	ਤਿ	ਗੋ	ਵਿੰऽ	ਦऽ	ਜ	ਨ	ਮਾ	ऽ	ਸੀ	ऽ

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਉਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ ॥
ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾਂ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥ ੧ ॥
ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥
ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ ॥
ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ੨ ॥
ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੩੬)

ਰਾਗ ਭੈਰਉ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਗ	ਮ	ਧੁ	–	ਪ	–	ਧੁ	ਮ
								ਰਾ	ऽ	ਖਾ	ऽ	ਏ	ऽ	ਕੁ	ਹ
ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਸਾ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪ	–
ਮਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ	ਸ	ਗ	ਲ	ਘ	ਟਾ	ऽ	ਕਾ	ऽ
ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ								
ਅੰऽ	ऽऽ	ਤ	ਰ	ਜਾ	ऽ	ਮੀ	ऽ								
						ਅੰਤਰਾ		ਗ	–	ਮ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	–
								ਉ	ऽ	ਠ	ਤ	ਸੁ	ਖੀ	ਆ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਧੁ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਬੈ	ऽ	ਠ	ਤ	ਸੁ	ਖੀ	ਆ	ऽ	ਭਉ	ऽ	ਨ	ਹੀ	ਲਾ	ऽ	ਗੈ	ਜਾਂ
ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ								
ਐ	ऽ	ਸੇ	ऽ	ਬੁ	ਝੀ	ਆ	ऽ								

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਵਰਤ ਨ ਰਹਾਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥
ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਂ ਨੇਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ੨ ॥
ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥ ੩ ॥
ਨ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ॥ ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ ॥ ੪ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੩੬)

ਰਾਗ ਭੈਰਉ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਸਾਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਰੇਸਾ
											ਏs	ss	ਕੁ	s	ਗੁs
ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਧੁ	–	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇਂ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	–	ਮ
ਸਾ	s	ਈ	s	ਅ	s	ਲ	ਹੁ	ਮੇ	s	ਰਾ	ਹਿੰ	s	ਦੂ	s	s
ਧੁ	ਧੁ	–ਪ	ਪ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ					
ਤੁ	ਰ	ਕ	ਦੁ	ਹਾਂs	ss	s	ਨੇ	ਬੇ	s	ਰਾ					
								ਅੰਤਰਾ			ਗ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ
											ਵ	ਰ	ਤ	s	ਨ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ
ਰ	ਹਉ	s	ਨ	ਮs	ਹs	ਰ	ਮ	ਦਾ	s	ਨਾ	ਤਿ	ਸ	ਸੇs	ss	s
ਸਾਂ	–	ਧੁ	ਪ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਪਮ	ਰੇਂ	ਰੇ	ਸਾ					
ਵੀ	s	ਜੋ	s	ਰs	ਖੇs	ss	ਨਿs	ਦਾ	s	ਨਾ					

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿ ਆਨੀ ॥ ਪਾਂਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥
ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ ॥
ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀਆਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ ॥ ਅਹੇਰਾ ਪਾਇਓ ਘਰ ਕੈ ਗਾਂਇ ॥ ੨ ॥

ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਆਣੇ ਹਾਟਿ ॥ ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੈ ਗਏ ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ ॥ ੩ ॥
ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੩੬)

ਰਾਗ ਭੈਰਉ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਗਮ	ਨੀਧ	ਧ	ਪ	–	ਧ	ਮ	–
								ਜੰS	SS	ਤ	ਸੰ	S	ਗਿ	ਲੇ	S
ਧਧ	ਪਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	–	ਗ	ਮ
ਚS	ਤਿS	ਓ	ਸਿ	ਕਾ	S	S	ਰ	ਮ੍ਰਿ	ਗ	ਪ	ਕ	ਰੇ	S	ਬਿ	ਨੁ
ਪਧ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧਨੀ	ਪਧ	ਮਪ	ਗਮ								
ਘੋS	Sਰ	ਹS	ਥਿS	ਆS	SS	SS	ਰS								
						ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਧ	–	ਨੀ	ਨੀ
								ਦ	ਸ	ਮਿ	ਰ	ਗੀ	S	ਸ	ਹ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਜੇ	S	ਬੰ	ਧਿ	ਆ	S	ਨੀ	S	ਪਾਂ	S	ਚ	ਮਿ	ਰ	ਗ	ਬੇ	ਧੇ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧਨੀ	ਪਧ	ਮਪ	ਗਮ								
ਸਿS	ਵS	ਕੀ	S	ਬਾS	SS	ਨੀS	SS								

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥
ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਦੁਨੀ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਗਜ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਦੀਦਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਛਾਰੁ ॥ ੧ ॥
ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੇ ਕਦਮ ਸਲਾਹ ॥
ਗਨੀਵ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ੨ ॥
ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ॥
ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਧਿਆਇ ॥ ੩ ॥

ਨਾਨਕ ਕਉ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥
ਅਲਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਦਿਲ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੩੮)

ਰਾਗ ਭੈਰਉ — ਇਕਤਾਲ

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਗਮ	ਨੀਧੁ	ਧੁ	ਪ	–	ਧੁ	ਮ	–	ਪ	ਗ	ਮ	ਮ
ਖੂऽ	ऽऽ	ਬੁ	ਖੂ	ऽ	ਬੁ	ਖੂ	ऽ	ਖੂ	ਖੂ	ऽ	ਬੁ
ਰੇ	–	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇ	–	–	ਸਾ	–	–
ਖੂ	ऽ	ਬੁ	ਤੇऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਮੁ	ऽ	ऽ
ਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਰੇ	–	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ
ਝੂ	ऽ	ਠੁ	ਝੂ	ऽ	ਠੁ	ਝੂ	ऽ	ਠੁ	ਝੂ	ऽ	ਠੁ
ਗ	ਮ	–	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁਨੀ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮਗ	ਪ	–
ਦੁ	ਨੀ	ऽ	ਆऽ	ऽऽ	ਗੁऽ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨੁ	ऽ
						ਅੰਤਰਾ					
ਗ	ਮ	ਮ	ਧੁਨੀ	ਧੁ	ਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਨ	ਗ	ਜ	ਤੇऽ	ऽ	ਤੇ	ਬੰऽ	ऽ	ऽ	ਦੇ	ऽ	ਦੀ
ਗਂ	–	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ
ਦਾ	ऽ	ऽ	ਰੁ	ऽ	ਅ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਰੁ
ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਪ	–	ਪ	–	ਪ	–
ਨਾ	ऽ	ऽ	ਮ	ऽ	ਬਿ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਸ	ਭ	ऽ

ਗ	ਮ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇ	–	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ
ਦੁ	ਨੀ	ऽ	ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਛਾ	ऽ	ऽ	ਰੁ	ऽ	ऽ

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈਸੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ਕੈਸੇ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ॥
ਜੀਲ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਜੈ ਰਬਾਬ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ॥ ੧ ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਹਾ ਕੋ ਬਕਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਕਹਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ ॥
ਬਿਨੁ ਨੇਤ੍ਰਾ ਕਹਾ ਕੋ ਪੇਖੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਰੁ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥ ੨ ॥
ਬਿਨੁ ਬਿਦਿਆ ਕਹਾ ਕੋਈ ਪੰਡਿਤ ॥ ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ ਕੈਸੇ ਰਾਜ ਮੰਡਿਤ ॥
ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਹਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ੩ ॥
ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਉ ਤਿਆਗਿ ਕਹਾ ਕੋਊ ਤਿਆਗੀ ॥
ਬਿਨੁ ਬਸਿ ਪੰਚ ਕਹਾ ਮਨ ਚੂਰੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥ ੪ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਕੈਸੇ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਕਹੁ ਕੈਸੋ ਧਿਆਨੁ ॥
ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਥਨੀ ਸਰਬ ਬਿਕਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੧੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੪੦)

ਰਾਗ ਭੈਰਉ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਗਮ	ਪਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਗ
								ਨਾऽ	ऽऽ	ਮ	ਬਿ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਕ
ਮ	ਮ	ਗਮ	ਪਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਕਹੁ	ਹੁ	ਕੋऽ	ऽऽ	ਤ	ਰਿ	ਆ	ऽ	ਬਿ	ਨੁ	ਸ	ਤ	ਗੁ	ਰ	ਕੈ	ਸੇ
ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਪ	ਗਮ								
ਪਾऽ	ऽऽ	ਰਿऽ	ऽऽ	ਪ	ਰਿ	ਆऽ	ऽऽ								
						ਅੰਤਰਾ		ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਪ	–	ਗ	ਮ
								ਬਿ	ਨੁ	ਬਾ	ऽ	ਜੇ	ऽ	ਕੈ	ऽ

ਧ਼	– ਨੀਨੀ	ਨੀ		ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸੋ	ਙ ਨਿਰ	ਤਿ		ਕਾ	ਙ	ਰੀ	ਙ	ਬਿ	ਨ	ਕੰ	ਙ	ਠੈ	ਙ	ਕੈ	ਸੇ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਧ਼	ਧ਼	ਪ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਗਾਙ	ਙਙ	ਵ	ਨ	ਹਾ	ਙ	ਰੀ	ਙ	ਜੀ	ਙ	ਲ	ਬਿ	ਨਾ	ਙ	ਕੈ	ਸੇ
ਸਾਂਨੀ	ਧ਼ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ਼	ਧ਼	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ਼	ਪਧ਼	ਨੀਸਾਂ	ਧ਼	ਪ
ਬਙ	ਜੋਙ	ਙ	ਰ	ਬਾ	ਙ	ਙ	ਬ	ਨਾ	ਙ	ਮ	ਬਿ	ਨਾਙ	ਙਙ	ਬਿ	ਰ
ਮਗ	ਰੇਂਗ	ਪ	ਮ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਸਾ								
ਥੇਙ	ਙਙ	ਸ	ਭਿ	ਕਾ	ਙ	ਙ	ਜ								

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ਕਾਮ ਰੋਗਿ ਮੈਗਲੁ ਬਸਿ ਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ ॥ ਨਾਦ ਰੋਗਿ ਖਪਿ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥
ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੋ ਰੋਗੀ ॥
ਰੋਗ ਰਹਿਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਹਵਾ ਰੋਗਿ ਮੀਨੁ ਗ੍ਰਸਿਆਨੋ ॥ ਬਾਸਨ ਰੋਗਿ ਭਵਰੁ ਬਿਨਸਾਨੋ ॥
ਹੇਤ ਰੋਗ ਕਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਰੋਗ ਮਹਿ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥
ਰੋਗੇ ਮਰਤਾ ਰੋਗੇ ਜਨਮੈ ॥ ਰੋਗੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮੈ ॥
ਰੋਗ ਬੰਧ ਰਹਨੁ ਰਤੀ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਰੋਗੁ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੩ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਰੋਗਹੁ ਕਢਿ ਲਇਆ ॥
ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ । ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੨੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੪੦)

ਰਾਗ ਭੈਰਉ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ						
ਗਮ	ਨੀਧ਼	ਧ਼	ਪ	–	ਧ	ਮ	–	ਪ	ਗ	ਮ	ਮ
ਜੋਙ	ਙਙ	ਜੋ	ਦੀ	ਙ	ਙ	ਸੋ	ਙ	ਸੋ	ਰੋ	ਙ	ਗੀ

ਰੇ	–ਰੇ̱	ਗ	ਰੇ̱ਗ	ਮਪ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ̱	ਰੇ̱	ਸਾ
ਰੋ	ऽਗ	ਰ	ਹਤ	ਮੇऽ	ਗ	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰੁ	ਜੋ	ऽ	ਗੀ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਮ	ਧ̱	ਧ̱	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇ̱ਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ
ਹਉ	ऽ	ਮੈ	ਰੋ	–ਗੁ	ਮਾ	ਨੁ	ਖ	ਕਉ	ਦੀ	ऽ	ਨਾ
ਗਂ	–	ਮਂ	ਰੇ̱ਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	ਰੇ̱ਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ̱ਂਸਾਂ	ਧ̱	–	ਪ
ਕਾ	ऽ	ਮ	ਰੋ	ਗਿ	ਮੈ	ਹਾਲੁ	ਬऽ	ਸਿऽ	ਲੀ	ऽ	ਨਾ
ਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਸਾਂ	ਧ̱	–ਧ	ਧਪ	ਧ̱	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	–
ਦ੍ਰਿ	ऽਸ	ਟਿ	ਰੋ	ऽਗਿ	ਧਚਿ	ਮੁ	ਏ	ਪ	ਤੰ	ਗਾ	ऽ
ਗ	ਮ	ਰੇ̱	ਰੇ̱ਗ	ਰੇ̱ਧ	ਮਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ̱	ਸਾ	–
ਨਾ	ऽ	ਦ	ਰੋऽ	ऽਗਿ	ਖਪਿ	ਗ	ਏ	ਕੁ	ਰੰ	ਗਾ	ऽ

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਸਚਾ ਸਾਜੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਭਸ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰ ਜੈਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੇਵ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸੁ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਈ ਹੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ੨ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋਧੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਨਾਹੀ ਭੇਦ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੨੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੪੨)

ਰਾਗ ਭੈਰਉ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮ	ਗ	ਰੇ̱	–	ਸਾ
											ਗੁ	ਰ	ਜੈ	ऽ	ऽ

ਰੁ – ਸਾ ਸਾ   ਸਾਗ ਮਪ ਗ ਮ   ਧੁ ਧੁ ਪ ਧੁਧੁ   ਮ ਪ ਗ ਮ
ਸ੍ਰਾ ऽ ऽ ਨਾ   ਹੀऽ ऽऽ ਕੋ ऽ   ਦੇ ऽ ਵ ਜਿਸੁ   ਮ ऽਸ ਤ ਕਿ

ਪਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ   ਸਾਂਨੀਧੁਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ   ਧੁਪ ਮਗ ਰੇਸਾ
ਭਾऽ ऽऽ ਗੁ ਸੁ   ਲਾऽ ऽऽ ਗਾऽ ऽऽ   ਸੇऽ ऽऽ ਵऽ

ਅੰਤਰਾ   ਗ ਮ ਧੁ – ਨੀ
ਸ ਤਿ ਗੁ ऽ ਰੁ

ਸਾਂ – ਸਾਂ –   ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ   ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ   ਸਾਂ ਗਂ – ਮਂ
ਮੇ ऽ ਰਾ ऽ   ਬੇ ऽ ਮੁ ਹ   ਤਾ ऽ ਜੁ ਸ   ਤਿ ਗੁ ऽ ਰ

ਰੇਂ – ਸਾਂ –   ਨੀ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਸਾਂ   ਧੁ ਧੁ ਪ ਗ   ਮ ਧੁ – ਪ
ਮੇ ऽ ਰੇ ऽ   ਸ ਚਾ ऽऽ ऽऽ   ਸਾ ऽ ਜੁ ਸ   ਤਿ ਗੁ ऽ ਰੁ

ਨੀ ਧੁ ਪ –   ਧੁ ਮ ਪ ਗ   ਮ – ਮ ਪ   ਗ ਮ – ਮ
ਮੇ ऽ ਰਾ ऽ   ਸ ਭ ਸ ਕਾ   ਦਾ ऽ ਤਾ ਸ   ਤਿ ਗੁ ऽ ਰੁ

ਰੇ – ਸਾ –   ਗਮ ਪਧੁ ਨੀਸਾਂ ਰੇਸਾਂ   ਨੀਧੁ ਪਮ ਗਰੇ
ਮੇ ऽ ਰਾ ऽ   ਪੁऽ ਰऽ ਖੁऽ ਬਿऽ   ਧਾऽ ऽऽ ਤਾऽ

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ॥
ਮਿਟਿਓ ਦੁਖੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ ੧ ॥
ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਮੇਰੈ ਗ੍ਰਸਤਿ ਅਨੰਦ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਮੋਹਿ ਕੰਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ਭਏ ਪਰਗਾਸਾ ॥
ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਪਰਸਾਦ ॥ ੨ ॥
ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥
ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਤਾ ਕੈ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥
ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੨੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੪੩)

ਰਾਗ ਭੈਰਉ **ਝਪਤਾਲ**

×	2				0		3		
					ਸਥਾਈ				
ਧ਼	ਧ਼	ਪ	–	ਧ਼	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਮ
ਸ	ਖੀ	ऽ	ऽ	ਸ	ਹੇ	ਰੀ	ਮੇ	ऽ	ਰੇ
ਗਮ	ਰੇ਼	ਰੇ਼ਗਮਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ਼	–	ਸਾ	–	ਸਾ
ਗੁऽ	ਸ	ਤਿऽऽऽ	ਆ	ऽ	ਨੰ	ऽ	ऽ	ऽ	ਦ
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	–	ਮ	ਧ਼	ਧ਼	ਪ	–	ਪ
ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ऽ	ਰ	ਪਾ	ऽ	ਭੇ	ऽ	ਟੇ
ਗ	ਮ	ਧ਼ਧ਼ਪਮ	ਪ	ਗਮ	ਧ਼	ਨੀ	ਸਾਂਨੀਧ਼ਨੀ	ਸਾਂਰੇ਼ਂਸਾਂਨੀ	ਧ਼ਪਮਗ
ਮੋ	ऽ	ਹਿऽऽऽ	ऽ	ऽ ऽ	ऽ	ऽ	ਕੰऽऽऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ	ਤऽऽऽ
					ਅੰਤਰਾ				
ਗ	ਮ	ਧ਼	ਨੀ	ਨੀ	ਧ਼ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਮੋ	ऽ	ਹਿ	ऽ	ਦੁ	ਹਾऽ	ऽ	ਗ	ऽ	ਨਿ
ਧ਼	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇ਼ਂਸਾਂਨੀਸਾਂ	ਰੇ਼ਂਸਾਂ	ਧ਼	ਧ਼	ਪ
ਆ	ऽ	ਪਿ	ऽ	ਸੀ	ਗਾऽऽऽ	ऽ ऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ
ਗਂ	ਮਂ	ਰੇ਼ਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇ਼ਂ	ਰੇ਼ਂ	ਸਾਂ	–	–
ਰੂ	ਪ	ਰੰ	ऽ	ਗ	ਦੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਸਾਂਨੀ	ਧ਼ਨੀ	ਮਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ਼	ਧ਼	ਪ	–	–
ਨਾऽ	ऽ ऽ	ਮਿ	ऽ	ਸ	ਵਾ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ
ਧ਼	ਧ਼	ਪ	–	ਧ਼	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਮ
ਮਿ	ਟਿ	ਓ	ऽ	ऽ	ਦੁ	ਖੁ	ਅ	ऽ	ਰੁ

ਗਮਪਧੁ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਗਮ	ਰੇੁ	–	ਸਾ	–	–
ਸSSS	ਗ	ਲ	S	ਸੰS	ਤਾ	S	S	S	ਪੁ
ਸਾ	S	ਪ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	–	–
ਗੁ	ਰ	ਹੋ	S	ਏ	ਮੇ	S	ਰੇ	S	S
ਮਪ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂਨੀਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇੁਸਾਂਨੀ	ਧੁਪਧੁਪ	ਮਪਗਮ	ਰੇੁਸਾਨੀੁਸਾ
ਮਾS	S	S	ਈ	S	ਬਾSSS	S S S S	S S S S	S S S S	ਪSSS

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥
ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ ਤੁਮ੍ਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਮ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੂ ਬਜਾਵਨਹਾਰਾ ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਭਿਖਾਰੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਦਾਤਾਰਾ ॥
ਤਉ ਪਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ੨ ॥
ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
ਤੁਮ੍ਰੀ ਦਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਦਰਦ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ੩ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਜਾਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥
ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੩੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੪੪)

ਰਾਗ ਭੈਰਉ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਨੀ	ਧੁ	ਮ	–	ਗ
											ਰਿ	ਕਿ	S	S	ਹ
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗਮ	ਪਮ	ਰੇੁ	ਰੇੁ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਹਾ	–	ਮ
ਪਾ	S	S	ਕ	ਰ	ਹੁ	ਪ੍ਰS	ਭS	ਦਾ	S	ਤਿ	ਤੁ	ਮ੍	ਰੀ	S	S
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਧ	ਗਮ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੇੁਸਾ					
ਉ	Sਸ	ਤ	ਤਿ	ਕS	ਰਉ	ਦਿS	ਨS	ਹਾS	S S	ਤਿS					

									ਅੰਤਰਾ		ਗ	ਮ	ਧੁ	–	ਨੀ
											ਤੂ	ऽ	ਮੇ	ऽ	ਰਾ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	–	ਮਂ
ਪਿ	ਤਾ	ऽ	ਤੂ	ਹੈ	ऽ	ਮੇऽ	ਰਾऽ	ਮਾ	ऽ	ऽ	ਤੂ	ऽ	ਮੇ	ऽ	ਰੇ
ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	–	ਮ
ਜੀ	ऽ	ਅ	ਪ੍ਰਾ	ऽ	ਨ	ਸੁऽ	ਖऽ	ਦਾ	ऽ	ऽ	ਤੂ	ऽ	ਮੇ	ऽ	ਰਾ
ਨੀ	ਧੁ	ਪਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਪ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	–	ਮ
ਠਾ	ऽ	ਕੁਰ	ਹਉ	ਏ	ऽ	ऽ	ਮੁ	ਤੇ	ऽ	ਰਾ	ਤੁ	ਝ	ਬਿ	ऽ	ਨੁ
ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ					
ਅ	ਵ	ਰੁ	ਨ	ਹੀऽ	ऽऽ	ਕੋऽ	ऽऽ	ਮੇऽ	ऽऽ	ਰਾऽ					

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥
ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨ ਪੋਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨਸੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ੧ ॥
ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਅਨੰਦ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਪਉ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥
ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤਰੀਐ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ॥ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥ ੨ ॥
ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ੩ ॥
ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥
ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੩੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੪੭)

ਰਾਗ ਭੈਰਉ — **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
					ਸਥਾਈ						
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	–	ਪ	ਗ	ਮ	ਮ
ਦੀ	ऽ	ਨ	ਦੁ	ਨੀ	ਆ	ਤੇ	ऽ	ਰੀ	ਟੇ	ऽ	ਕ

ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਰੇਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ
ਸ	ਭ	ਮਹਿ	ਰਙ	ਵਿਙ	ਆ	ਸਾ	ਹਿ	ਬੁ	ਏ	ਙ	ਕ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਤੇ	ਰੀ	ਙ	ਟੇ	ਕ	ਰ	ਹਾ	ਕ	ਲਿ	ਮਾ	ਙ	ਹਿ
ਧੁ	ਧੁ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੇਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ
ਤੇ	ਰੀ	ਙ	ਟੇ	ਕ	ਤੇ	ਰੇਙ	ਙ ਙ	ਗੁਣ	ਗਾ	ਙ	ਹਿ
ਗ	ਗ	ਮ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਤੇ	ਰੀ	ਙ	ਟੇਙ	ਙਕ	ਨ	ਪੇ	ਹੈ	ਙ	ਕਾ	ਙ	ਲੁ
ਸਾ	ਮ	ਗ	ਪਪ	ਗ	ਮ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ
ਤੇ	ਰੀ	ਙ	ਟੇਕ	ਬਿ	ਨ	ਸੇਙ	ਙ ਙ	ਜੇਙ	ਜਾ	ਙ	ਲੁ

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਰਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥
ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਬਾਰ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੧ ॥
ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਕਰੀ ॥
ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਭਗਤਨ ਆਧਾਰ ॥ ੨ ॥
ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਭਗਤ ਗੁਣਤਾਸ ॥
ਜਾਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇ ॥ ੩ ॥
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਥੋਕੁ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ੪੨ ॥ ੫੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੫੨)

ਰਾਗ ਭੈਰਉ **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
					ਸਥਾਈ						
ਸਾਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	–
ਸਾS	SS	ਧੁS	ਧੂ	ਰਿ	ਪੁ	ਨੀ	ਤ	ਕ	ਰੀ	S	S
ਧੁਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਸਾ	–ਸ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇਰੇ	ਮ	ਗਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਮਨ	ਦ	ਬਿ	ਕਾ	Sਰ	ਮਿ	ਟਹਿ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਸਿਮ	ਰ	ਤ
ਗ	ਮਮ	ਮ	ਧੁਨੀ	ਸਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ
ਜ	ਨਮ	ਜ	ਨS	Sਮ	ਕੀS	ਮੈS	ਲੁS	ਹS	ਰੀ	S	S
					ਅੰਤਰਾ						
ਨੀਧ	ਮ	ਗ	ਪ	–ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਧੁ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਦੁਇ	ਕ	ਰ	ਜੋ	Sਰਿ	ਕ	ਰਉ	ਅ	ਰ	ਦਾ	S	ਸਿ
ਧੁ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗਂਰੇਂ	ਗਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਜੀ	S	ਉ	ਪਿੰਡੁ	ਧ	ਨੁ	ਤਿS	ਸS	ਕੀ	ਰਾ	S	ਸਿ
ਨੀਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	–	ਪ
ਸੋਈ	ਮੇ	ਰਾ	ਸੁਆ	S	ਮੀ	ਕS	ਰS	ਨੈS	ਹਾ	S	ਰੁ
ਗ	ਮ	ਮ	ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਕੋ	S	ਟਿ	ਬਾS	Sਰ	ਜਾ	ਈ	ਬ	ਲਿ	ਹਾ	S	ਰ

ਰਾਗ ਬਸੰਤ

ਆਦਿ ਕਾਲ ਤੋਂ ਹੀ ਮਾਨਵ ਦਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਇਕ ਅਟੁੱਟ ਸੰਬੰਧ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਰੰਗੀਆਂ ਮਾਨਵ ਨੂੰ ਖੇੜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸਰੋਤ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਮਾਨ ਜਗਤ ਵਿਚ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ - ਆਕਾਸ਼. ਪਾਤਾਲ, ਪਉਣ, ਪਾਣੀ, ਵਨਸਪਤੀ, ਬੈਸੰਤਰ, ਖੰਡ, ਬ੍ਰਹਮੰਡ, ਆਦਿ ਮਾਨਵ ਮਨ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਵਿਭੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਦਾ ਹੀ ਸਹੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਭਾਵ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ "ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ" ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

"ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥
ਇਸੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ "ਗੋਯਾ" ਇਕ ਗਜ਼ਲ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦੇ ਹਨ :
"ਕੁਦਿਰਿ ਮੁਤਲਕ ਬ ਕੁਦਰਤ ਜ਼ਾਹਿਰ ਅਸਤ ॥ ਦਰਮਿਆਨੇ ਕੁਦਰਤੇ ਖ਼ੁਦ ਕਾਦਿਰ ਅਸਤ ॥
ਕਾਦਿਰ ਕੁਦਰਤ ਬ ਐ ਮੁਖ਼ਤੰਦ ॥ ਆਂ ਮਤਾ ਏ ਗ਼ੈਰਿ ਹਕ ਰਾ ਖੇਖ਼ਤੰਦ ॥

ਭਾਵ ਅਰਥ : ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਤਾਰ ਆਪ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਕਾਦਰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਅਭੇਦ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਮੁਰਸ਼ਦ ਨੇ ਦਵੈਤ ਦਾ ਪਾੜ ਦਾ ਪਾੜ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਾਨਵ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਮਾਹ, ਰੁੱਤ ਤਿੱਥ ਅਤੇ ਵਾਰ ਦਾ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਸਥਾਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਕ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਠ-ਹਾੜ ਵਿਚ ਥਲ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦਾ ਤਪਣਾ, ਸਾਵਣ-ਭਾਦੋਂ ਵਿਚ ਬਦਲਾਂ ਦਾ ਗਰਜਣਾ, ਕਾਲੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਵਿਚ ਬਿਜਲੀਆਂ ਦਾ ਚਮਕਣਾ, ਰਿਮ-ਝਿਮ ਕਰਕੇ ਮੀਂਹ ਦਾ ਵਸਣਾ, ਦਾਦਰ ਮੋਰ, ਪਪੀਹੇ ਦਾ ਬੋਲਣਾ, ਚੇਤ-ਵੈਸਾਖ ਵਿਚ ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦਾ ਮਉਲਣਾ, ਫੁੱਲਾਂ ਉਤੇ ਭੌਰਿਆਂ ਦਾ ਮੰਡਲਾਉਣਾ ਮਾਨਵ ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਦਰ ਦੀ ਯਾਦ ਹੀ ਤਾਂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਨੂੰ "ਰਿੱਤੂ ਰਾਜ" ਭਾਵ ਸਭ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਰੁੱਤ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉ ਲਈ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ "ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ-ਚੜ੍ਹਿਆ ਬਸੰਤ" ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਉਸ ਰੁਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ "ਮਉਲੀ ਧਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ,' (ਬਸੰਤੁ ਕਬੀਰ ਜੀ ਪੰਨਾ 1193) ਅਰਥਾਤ : ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਬਨਸਪਤੀ, ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਮਉਲ ਉਠੇ ਹਨ। ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਦਾ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ("ਦੀਵਾਨੇ ਗੋਯਾ" ਵਿਚ ਇਸ ਤਰਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਬਹੋਸ਼ ਬਾਸ਼ ਕਿ ਹੰਗਾਮਿ ਨੌ ਬਹਾਰ ਆਮਦ ॥
ਬਹਾਰ ਆਮਦੋ ਯਾਰ ਆਮਦੋ ਕਿਰਾਰ ਆਮਦ ॥"

ਭਾਵ ਅਰਥ : ਐ ਇਨਸਾਨ ਹੋਸ਼ ਸੰਮਾਲ ਬਸੰਤ ਦੀ ਰੁਤ ਆਈ ਹੈ। ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਆਈ ਤੇ ਮਿੱਤਰ ਆਇਆ ਸਾਡੇ ਸਨ ਨੂੰ ਚੈਨ ਆਈ ॥

ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਬਸੰਤ ਨੂੰ ਰਿਤੂ ਕਾਲੀਨ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪਰੰਪਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਦੇ ਉਮਾਹ ਅਤੇ ਉਤਸਾਹ ਜਾਂ ਹੁਲਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਮਾਧਿਅਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗਾਇਨ ਕੀਤੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਦਾ ਚਿਤਰਣ ਵਧੇਰੇ ਉਪਲੱਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬਸੰਤ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ, ਮੱਧ ਕਾਲੀਨ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਲਗਭਗ ਹਰੇਕ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਬਾਰੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਮਤ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਕ ਮਤ ਨੇ ਬਸੰਤ ਨੂੰ ਮਾਰਵਾ ਮੇਲ ਦਾ ਸੰਪੂਰਣ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਨੇ ਥਾਟ ਮਾਰਵਾ, ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ, ਤੀਜੇ ਨੇ ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਕੇਵਲ ਤੀਬਰ ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਨੇ ਥਾਟ ਪੂਰਵੀ ਅਤੇ ਮੱਧਿਅਮ ਦੋਵੇਂ। ਕੁੱਝ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਥਾਟ ਤੋੜੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਪੂਰਵੀ ਥਾਟ ਦੇ ਬਸੰਤ ਵਿਚ ਦੋ ਮੱਧਿਅਮ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਧੇ ਰੰਜਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਆਰੂੜ੍ਹ ਹੈ।

ਪੂਰਵੀ ਮੇਲ (ਥਾਟ) ਦੇ ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ, ਦੋ ਸੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਵਕਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਤਾਰ ਸ਼ਡਜ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸ਼ਡਜ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਮੱਧਿਅਮ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਪਹਿਲਾ ਮਤ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿੱਤ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਚਲਨ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਧੇਰੇ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੰਧੀ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਰਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਵਿਚ ਹਰ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੁਤਾਂ ਵਿਚ ਮੱਧ ਰਾਤ ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਰਾਤ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾਂ ਅਤਿ ਨਿਕਟਵਰਤੀ ਰਾਗ ਪਰਜ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨਾ ਨੇ ਬਸੰਤ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਪਰਜ ਨੂੰ ਚੰਚਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਪਰਜ ਰਾਗ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਾਦ ਸੁਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਆਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ: "ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ, ਨੀ ਧੁ ਨੀ, ਮ ਧੁ ਨੀ, ਗ ਮ ਧੁ ਨੀ, ਅਤੇ "ਧੁ ਪ ਧੁ ਮ ਪ ਗ ਮ ਗ" ਸੁਰ ਸੰਗਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਪਰਜ ਨੂੰ ਬਸੰਤ ਨਾਲੋਂ ਨਿਖੇੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਸੰਤ ਵਿਚ "ਮ ਧੁ ਸਾਂ, ਮ ਧੁ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨੀ ਧੁ, ਪ, ਪ ਧੁ ਮ, ਪ, ਮ ਗ ਮ ਗ," ਸੁਰਾਵਲੀਆਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਹਨ। ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਦਾ ਮੱਧ ਸ਼ਡਜ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਲਲਿਤ ਅੰਗ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ: "ਸਾ ਮ, ਮ ਮ ਮ ਗ, ਮਧੁ ਸਾਂ, ਆਦਿ। ਇਸ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਡਜ, ਗੰਧਾਰ, ਪੰਚਸ ਅਤੇ ਨਿਆਮ ਦੇ ਸੁਰ ਹਨ।

ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਬਸੰਤ ਬਾਰੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਮੱਤ ਨੇ ਬਸੰਤ ਨੂੰ ਪੁਰਖ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਖੋਜੀ ਡਾ. ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਸੰਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ: "ਬਸੰਤ

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਹਿੰਡੋਲ ਰਾਗ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਜੇਹਾ ਕੁ "ਗਾਵਹਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਕਮੋਦਾ।" ਹਿੰਡੋਲ ਤੇ ਮਾਲਕੌਂਸ ਦੇ ਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਹੋਰਨਾਂ ਮਤਾਂ ਜੇਹਾ ਕੁ ਸਮੇਸਰ ਮਤ, ਕਾਲੀਨਾਥ ਮਤ, ਸਿਧ ਸਾਰਸੁਤ ਮਤ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਲਸ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।'

ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਖੋਜੀ ਡਾ. ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਡੇ ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਧਾ ਕਰਨਗੇ। ਆਪਨੇ ਪੁਰਾਤਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਦਾਂਤਮਕ ਸਰੂਪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਹੈ। "ਰਾਧਾ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗੀਤਸਾਰ ਰਾਗ ਦੀਪਿਕਾ ਵਿਚ ਹਿੰਡੋਲ ਰਾਗ ਪੁਤ੍ਰ ਬਸੰਤ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਕੁ ਰਹੀ ਰਾਗਮਾਲਾ ਵਿਚ ਭੀ "ਗਾਵਹਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਕਮੋਦਾ॥ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।" ਇਸ ਤੋਂ ਅਗੇ ਆਪ ਇਸ ਦਾ ਆਰੋਹ "ਸਾਂ ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਦਸਦੇ ਹਨ।" ਇਸ ਨੂੰ ਬਸੰਤ ਰਿਤੁ ਵਿਚ ਬਸੰਤ ਪੰਚਮੀ ਦੇ ਦਿਨ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਗ ਮੰਗਲੀਕ ਹੈ ਹਰ ਵੇਲੇ ਗਾਵੀਂਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਡੋਲ ਮਾਲਕੌਂਸ ਮਿਲ ਬਸੰਤ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਧ ਸਾਰਸੁਤ ਦੇ ਮਤ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਦਹੀਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਉਪਜਿਆ ਹੈ, ਪੁੱਤਰ ਇਸ ਦਾ "ਦੇਸ਼" ਹੈ ਛੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਰਾਗਣੀਆਂ ਹਨ. ਪਰੰਤੂ ਮਤੰਗ ਮੁਨੀ ਦੇ ਮਤ ਵਿਚ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦੇ ਬਾਮ ਦੇਵ ਨਾਮੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦਿਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਗਾਵੀਂਦਾ "ਸਾਰੰਗ ਨਟ, ਮਲਾਰ, ਬਿਲਾਵਲ ਦੇਵਗਿਰੀ ਮਿਲਕੇ ਬਸੰਤ ਬਣਦਾ ਹੈ।"

ਸੁਰ ਤਾਲ ਸਮੂਹ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਸੁਰ ਇਸਦਾ ਪੰਚ ਹੈ, ਬਾਦ ਮੱਧਮ, ਸਮਬਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਅਮਬਾਦੀ ਧੈਵਤ। ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਮ.ਪ.ਧ.ਗ. ਸਾਰੇ ਨੀ. ਸੁਰ ਇਹ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਖਰਜ ਪੰਚਮ ਸ਼ੁਧ। ਰਿਸ਼ਭ ਕੋਮਲ, ਗੰਧਾਰ ਤੀਬਰ, ਧੈਵਤ ਨਿਖਾਧ ਤੀਬਰ।"

ਮੱਧਕਾਲ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਰਾਗ ਬਾਰੇ ਕਿੰਨਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ, ਇਹ ਅਸੀਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਸੰਗੀਤ ਜਗਿਆਸੂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਦਾ ਪੱਲਾ ਨਹੀਂ ਫੜਾਉਂਦੇ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ੱਗ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਕਸਰ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਚਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਗ੍ਰੰਥ "ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ" ਵਿਚ ਦਰਜ ਬਾਣੀ ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਭ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ "ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ" ਹੀ ਉਪਲੱਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਭਲੀ ਭਾਂਤ, ਪਰਿਚਿਤ ਹਨ ਕਿ "ਰਾਗ" ਦੇ ਅਰਥ "ਰਾਗਣੀ" ਵਿਸ਼ਵ ਕਿਸੇ ਕੋਸ਼ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਵੀਕਾਰੇ।

ਰਾਗ ਬਸੰਤ

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਗ ਮ ਧੁ, ਰੇਂ ਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨੀ ਧੁ, ਪ, ਮਗ ਮਗ, ਮਗ, ਰੇ ਸਾ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਮ ਧੁ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਨੀ ਧੁ ਪ, ਮਗ ਮਗ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਮ, ਮ ਮ ਗ, ਨੀ ਧੁ ਪ, ਮ ਗ ਮ ਗ, ਮ ਗ, ਰੇ ਸਾ, ਮਧੁ ਸਾਂ,

ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਗ ਮ ਗ, ਮ ਧ ਨੀ ਧ ਪ, ਧ ਮ ਪ, ਮ ਗ ਮ ਗ, ਗ ਮ ਧ ਗ ਮ ਗ, ਮ ਗ,

ਮ ਗ, ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਮ ਧ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਮਧ ਸਾਂ ਸਾਂ, ਮਧ ਰੇਂ, ਨੀ ਧ ਪ, ਪ ਧ ਮ ਪ ਮ ਗ ਮ ਗ,

ਮ ਗ ਮ ਨੀ ਧ ਪ ਪ ਧ ਮ ਪ, ਮ ਗ, ਮ ਗ, ਨੀ ਨੀ ਧ ਮ ਗ, ਮ ਗ, ਮ ਗ, ਰੇ ਸਾ।

2\. ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ ਨੀ ਧ, ਨੀ ਧਪ, ਪ ਧ ਮ ਪ ਮ ਗ; ਮ ਧ ਸਾਂ, ਸਾ ਸਾ ਮ, ਮ ਮਗ, ਮ ਨੀ

ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਗ ਮ ਗ, ਮ ਧ ਸਾਂ, ਨੀ ਧ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਗ, ਮ ਧ ਰੇਂ ਨੀ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ,

ਮਗ, ਮਗ, ਮ ਮ ਗ ਮਧ, ਨੀ ਮ ਧ ਸਾਂ, ਮ ਧ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ, ਮ ਮ ਮ ਗ,

ਨੀ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਗ ਮ ਗ, ਮਗ, ਧ ਮ ਨੀ ਧ ਸਾਂ, ਨੀ ਧ ਰੇਂ ਨੀ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਧ ਸਾਂ ਸਾਂ

ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਧ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧ,

ਮ ਧ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ ਧ, ਮ ਧ ਨੀ ਧ ਪ, ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ, ਮ ਗ ਮ ਗ, ਨੀ ਮਗ,
ਮ ਗ, ਰੇ ਸਾ।

3\. ਮ ਗ, ਮ ਧ ਸਾਂ, ਨੀ ਧ ਸਾਂ, ਨੀ ਧ ਨੀ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਗ, ਧ ਮ ਨੀ ਧ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਨੀ

ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ. ਮ ਗ, ਮ ਧ ਸਾਂ, ਮ ਧ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀ ਰੇਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਧ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ,

ਮ ਗ ਮ ਗਂ ਮ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਗ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਗ ਮ ਗ ਮ ਮ ਗ ਮ ਨੀ

ਨੀ ਧ ਨੀ, ਮ ਧ ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਧ ਸਾਂ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ, ਨੀ ਧ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ,

ਮ ਧ ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਧ ਨੀ ਰੇਂ ਧ ਰੇਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਨੀ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਧ ਮ ਪ, ਮਗ ਮ ਗ,

ਮ ਨੀ ਧ ਪ ਮ ਗ ਮ ਗ ਮਗ ਰੇ ਸਾ।

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥
ਤੁਮ ਰਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦੈ ਰਵਣ ਜੋਗੁ ॥
ਜਿਤੁ ਰਵਿਐ ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਅਪਣਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥ ੨ ॥
ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਰਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਧਨੀ ॥ ੩ ॥
ਮੇਰਾ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੮੪)

ਰਾਗ ਬਸੰਤ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਗ
						ਤੁ	ਮ	ਰ	ਵਹੁ	ਗੋ	ਬਿੰ	ਦੇ	ਰ	ਵ	ਣੁ
ਮੰ	–	ਧੁ	ਮੰਧੁ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ	ਧੁ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	–	ਪ	ਪ
ਜੋ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ਗੁ	ऽ	ऽ	ਜਿ	ਤੁ	ਰ	ਵਿ	ਐ	ऽ	ਸੁ	ਖ
ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ										
ਸ	ਹ	ਜ	ਭੋ	ऽ	ਗੁ										
						ਅੰਤਰਾ		ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਮੰ	–	ਧੁ	ਮੰਧੁ
								ਸ	ਗ	ਲ	ਇ	ਛਾ	ऽ	ਜ	ਪਿऽ
ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਮੰ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਪ੍ਰੂ	ऽ	ऽ	ਨੀ	ਆ	ऽ	ऽ	ਪ੍ਰਭਿ	ਮੇ	ऽ	ਲੇ	ऽ	ਚਿ	ਰੀ	ऽ	ਵਿ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–										
ਛੂੰऽ	ऽऽ	ऽ	ਨਿ	ਆ	ऽ										

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫

ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਸੇ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਉਪਜੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ ॥ ੧ ॥
ਮਨੁ ਮਉਲਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭੇਟੇ ਨਿਤ ਰਤੌ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋੁਪਾਲ ॥ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ੨ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ॥ ਨਿਤ ਦੇਖੈ ਸੁਆਮੀ ਹਜੂਰਿ ॥ ੩ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੯੪)

ਰਾਗ ਬਸੰਤ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਧੁਪ	ਮ̍ਪ	ਮ̍ਗ	ਮ	ਧੁ
								ਮS	ਨੁS	ਮਉ	SS	ਲਿਓ	SS	ਹ	ਰਿ
—	ਮ̍	ਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	—	ਪ	—
S	ਚ	ਰ	ਨ	ਸੰ	S	S	ਗਿ	ਕS	ਰਿS	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	S	ਸਾ	S
ਮ̍	ਗ	ਧੁ	ਮ̍	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	—	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	—	ਮ	ਮ̍	ਮ	ਗ
ਧੂ	S	ਜ	ਨ	ਭੇ	S	ਟੇ	S	ਨਿ	ਤ	ਰਾ	S	ਤੌ	S	ਹ	ਰਿ
ਮ̍ਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁਰੇਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਧੁਨੀ	ਮ̍	ਧੁ								
ਨਾS	SS	SS	ਮS	ਰੰS	SS	S	ਗਿ								
							ਅੰਤਰਾ	ਮ̍	ਮ̍	ਗ	ਗ	ਮ̍	ਮ̍	ਧੁ	ਮ̍ਧੁ
								ਕਿ	ਲ	ਬਿ	ਖ	ਬਿ	ਨ	ਸੇ	SS
ਸਾਂ	—	ਸਾਂ	ਸਾ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	—	ਗਂ	ਰੇਂ	ਮ̍ਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	—
ਗਾ	S	ਇ	ਗੁ	ਨਾ	S	S	S	ਅ	ਨ	ਦਿ	ਨੁ	ਦ	ਪ	ਜੀ	S

ਧੁਨੀ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਗਮ	ਧੁਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਸਤ	ਹਤ	ਜ	ਧੁ	ਨਾਤ	ਤ ਤ	ਤ ਤ	ਤ ਤ

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫

ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਕਰ ਥਾਪਿ ॥ ੧ ॥

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਆਏ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ਕਟੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪਿ ॥ ੨ ॥
ਜੋ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਪੇ ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੩ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪਦੇ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੯੪)

ਰਾਗ ਬਸੰਤ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				0				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	ਗ
								ਸਾਂਤ	ਤ ਤ	ਤਿ	ਸ	ਹਤ	ਜਤ	ਗ੍ਰਿ	ਹਿ
ਮ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁਨੀ	ਰੇਂਨੀ	ਧੁ	–	–	ਪ
ਸ	ਦ	ਤ	ਬ	ਸੰ	ਤ	ਤ	ਤੁ	ਗੁ	ਰ	ਪੂਤ	ਤ ਤ	ਰੇ	ਤ	ਕੀ	ਤ
ਪਮ	ਗਮ	ਧੁ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਮ	ਮ	–	ਮ	ਗ	ਗ
ਸਤ	ਰਤ	ਣੀ	ਤ	ਆ	ਤ	ਏ	ਕਲਿ	ਆ	ਤ	ਣ	ਰੂ	ਤ	ਪ	ਜ	ਪਿ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ								
ਹਤ	ਰਿਤ	ਹ	ਰਿ	ਮੰ	ਤ	ਤ	ਤੁ								

							ਅੰਤਰਾ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਮ	–	ਧੁ	ਮਧੁ
								ਰੋ	ऽ	ਗ	ਮਿ	ਟਾ	ऽ	ਏ	ऽऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਪ੍ਰ	ਭੂ	ऽ	ऽ	ਆ	ऽ	ऽ	ਪਿ	ਬਾ	ऽ	ਲ	ਕ	ਰਾ	ऽ	ਖੇ	ऽ
ਨੀ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ								
ਅ	ਪ	ਨੇ	ऽ	ਕ	ਰ	ਥਾ	ਪਿ								

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੇਖੁ ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ॥ ਅਹੰ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੇ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਾਗੇ ॥ ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾਗੇ ॥
ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਘਨ ਬਾਸੁ ਕੂਲੇ ॥ ਇਕਿ ਰਹੇ ਸੂਕਿ ਕਠੂਲੇ ॥
ਬਸੰਤ ਰੁਤਿ ਆਈ ॥ ਪਰਫੂਲਤਾ ਰਹੇ ॥ ੧ ॥
ਅਬ ਕਲੂ ਆਇਓ ਰੇ ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋਵਹੁ ਬੋਵਹੁ ॥
ਅਨ ਰੂਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ਮਤੁ ਭਰਮਿ ਭੂਲਹੁ ਭੂਲਹੁ ॥
ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੈ ਲੇਖਾ ॥
ਮਨ ਰੁਤਿ ਨਾਮ ਰੇ ॥ ਗੁਨ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੯੫)

ਰਾਗ ਬਸੰਤ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
								ਸਥਾਈ		ਮ	ਧੁ
										ਦੇ	ਧੁ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧੁ
ਫੂऽ	ऽऽ	ਲ	ਫੂऽ	ऽऽ	ਲ	ਫੂऽ	ऽ	ਲੇ	ऽ	ਅ	ਹੰ

ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ̱	ਰੇ̱ਂ	ਨੀ	ਧ̱	ਪ	ਗ	ਮ॑
ऽ	ਤਿਆ	ऽ	ਗਿ	ਤਿਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਗੇ	ऽ	ਚ	ਰ
ਧ̱	ਗ	ਮ॑	ਗ	ਰੇ̱	–	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਮ
ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਪਾ	ऽ	ਗੋ	ऽ	ਤੁ	ਮ	ਮਿਲ	ਹੁ
–	ਮਮ॑	ਮਗ	ਮ॑	ਗਮ॑	ਧਨੀ	ਮ॑ਧ̱	ਨੀਰੇ̱	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇ̱ਂ
ऽ	ਪ੍ਰऽ	ਭऽ	ਸ	ਭਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਗੋ	ऽ	ਹ	ਰਿ
ਗਂ	–	ਮ॑ਂ	ਗਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇ̱ਂ	ਨੀਧ̱	ਮ॑ਧ̱	ਮਗ		
ਚੇ	ऽ	ਤਿ	ਮ	ਨ	ਮੇ	ਰੇऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ		

ਅੰਤਰਾ

ਮ॑	ਮ॑	ਗ	ਮ॑	ਧ̱	ਮ॑ਧ̱	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	–
ਸ	ਘ	ਨ	ਬਾ	ऽ	ਸੁऽ	ਕੁ	ऽ	ऽ	ऽ	ਲੇ	ऽ
ਮ॑	ਮ॑	ਗ	ਮ॑	ਧ̱	ਮ॑ਧ̱	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ
ਸ	ਘ	ਨ	ਬਾ	ऽ	ਸੁऽ	ਕੁ	ऽ	ऽ	ऽ	ਲੇ	ਇਕਿ
ਨੀਰੇ̱ਂ	ਗਂ	ਮ॑	ਗਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ̱	ਰੇ̱	ਨੀ	ਧ̱	ਪ
ਰऽ	ਹੇ	ऽ	ਸੁ	ਕਿ	ਕ	ਠੁ	ऽ	ऽ	ऽ	ਲੇ	ਬ
ਮ॑ਧ̱	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ̱ਪ	ਮ॑ਪ	ਪ	ਮ॑ਗ	ਮ॑ਗ	ਰੇ̱	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ
ਸੰऽ	ऽ ऽ	ਤ	ਰੁऽ	ऽ ऽ	ਤਿ	ਆऽ	ऽ ऽ	ਈ	ऽ	ਪ	ਰ

ਸਾ	ਮ	ਮ	ਮਮੰ	ਮਗ	ਗ	ਗਮੰ	ਧੁਨੀ	ਮੰਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ
ਫੂ	਽	ਲ	ਤਾ਽	਽ ਽	ਰ	ਹੇ਽	਽ ਽	਽ ਽	਽ ਽	ਹ	ਰਿ
ਗਾਂ	ਗਾਂ	ਮੰ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀਧੁ	ਮੰਧੁ	ਮੰਗ		
ਚੇ	਽	ਤਿ	ਮ	ਨ	ਮੇ	ਰੇ਽	਽ ਽	਽ ਽	਽ ਽		

ਰਾਗ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ

ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ ਇਕ ਅਤਿ ਅਲਪ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਰਨਣ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਤੋਂ ਪੂਰਵ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਮਿਸ਼ਰਤ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਪਾਟੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ ਪਰ ਜਿੰਨੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਤਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਹੋਣ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ : ਆਸਾ ਕਾਫ਼ੀ, ਤਿਲੰਗ ਕਾਫ਼ੀ, ਸੂਹੀ ਕਾਫ਼ੀ, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਮਾਰੂ ਕਾਫ਼ੀ ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਆਦਿ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ ਰਾਗ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ। ਰਾਗ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮੱਧਕਾਲ ਤੋਂ ਵਰਤਮਾਨ ਤਕ ਅਨੇਕ ਰਾਗ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਆਏ। ਜਿਵੇਂ : ਬਸੰਤ-ਬਹਾਰ, ਭੈਰਵ ਬਹਾਰ, ਮਾਲਕੌਂਸ ਬਹਾਰ, ਕੇਦਾਰਾ ਬਹਾਰ, ਕਾਮੋਦ ਨਟ, ਨਟ ਬਿਹਾਗ, ਦੁਰਗਾ ਕਲਿਆਨ, ਯਮਨੀ ਬਿਲਾਵਲ, ਤਿਲਕ ਸ਼ਾਮ, ਮਾਂਝ ਖਮਾਜਾ ਆਦਿ। ਅਜਿਹੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨਿਰਮਾਣ ਦੋ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਮਿਸਰਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ "ਛਾਇਆ ਲਗ" ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਸੰਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਝਲਕ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਦੋ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਭਿੰਨ ਜਾਂ ਵਖਰਾ ਰਾਗ ਹੈ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ "ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਤੇ "ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾਂ ੫ ॥" ਆਦਿ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਖਰੇ ਜਾਂ ਸੁਤੰਤਰਾਂ ਦਾ ਬੋਧ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਖਰੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ ਰਾਗ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਥਾਟ-ਉਪ ਥਾਟ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਵੀ ਅਤੇ ਮਾਰਵਾ ਥਾਟ ਤੇ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਕੋਮਲ, ਦੋ ਮੱਧਿਅਮ, ਦੋ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸਮੁਚੇ ਚਲਨ ਵਿਚ ਬਸੰਤ ਅਤੇ ਹਿੰਡੋਲ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਵਲਆਂ ਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਆਪਣੇ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਰਾਗਾਂ (ਬਸੰਤ ਅਤੇ ਹਿੰਡੋਲ) ਨਾਲੋਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਨਿਰਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਬਸੰਤ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਹਿੰਡੋਲ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਵਲੀਆਂ ਦਾ ਅਜਿਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਭਿੰਨ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਇਕ ਸਾਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਘਾੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਸ਼ਡਜ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਰਾਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਕਰ ਹੋਕੇ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨੀ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਮ, ਮ ਗ, ਮ ਧ ਨੀ ਧ ਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ, ਰੇੁਂ ਨੀ ਧੁ, ਪ, ਮ ਗ, ਮ ਗ, ਮ ਗ, ਰੇੁ ਸਾ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਮ ਧ ਨੀ ਧ ਸਾਂ, ਰੇੁਂ ਨੀ ਧੁ ਪ, ਮ ਗ, ਮ ਗ।

ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਮ, ਮ ਮ ਗ, ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਧ਼ ਧ਼ ਸਾ, ਸਾ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼ ਮ਼ ਗ਼, ਮ਼ ਧ਼

ਨ਼ੀ ਧ਼ ਮ਼ ਧ਼ ਸਾ, ਮ਼ ਮ਼ ਧ਼ ਧ਼ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਧ਼ ਨ਼ ਮ਼ ਧ਼ ਮ਼ ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀ, ਸਾ ਮ ਮ ਗ, ਮ ਗ,

ਰੇ ਸਾ, ਸਾ ਮ ਮ, ਮ ਮ ਗ, ਮ ਗ, ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਧ਼ ਸਾ, ਸਾ ਸਾ ਗ ਗ ਮ ਮ ਧ, ਧ ਮ ਗ,

ਮ ਗ, ਰੇ ਸਾ।

2. ਸਾ ਸਾ ਮ, ਮ ਮ ਗ, ਮ ਧ ਸਾਂ, ਨੀ ਧ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀ, ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਨੀ ਨੀ ਧ ਪ,

ਪ ਧ ਮ ਪ, ਧ ਮ ਪ, ਮ ਗ, ਗ ਮ ਧ ਗ ਮਗ ਮਧ ਨੀ ਧ ਸਾਂ, ਗ ਮ ਧ ਨੀ ਮ ਧ ਸਾਂ,

ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ ਰੇ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇ ਨੀ ਸਾ ਨੀ ਧ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਧ ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ ਧ ਨੀ

ਧ ਖ, ਪ ਧ ਮ ਪ ਮ ਗ ਮ ਗ, ਮ ਗ, ਰੇ ਮਾ।

3. ਮ ਗ, ਮ ਧ ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਸਾਂ, ਗ ਮ ਧ ਸਾਂ ਮ ਧ ਸਾਂ, ਧ ਧ ਸਾਂ ਸਾਂ ਗਂ ਗਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ,

ਸਾਂ ਸਾਂ ਗਂ ਗਂ ਮਂ ਮਂ ਗਂ, ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਧ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਪ,

ਮ ਧ ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਧ ਮ ਪ, ਮ ਗ ਮ ਗ, ਨੀ ਮ ਗ, ਮ ਗ, ਰੇ ਸਾ, ਨ਼ੀ ਧ਼ ਮ਼ਧ਼ ਸਾ,

ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮੰਗਲਚਾਰ ॥
ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਚਿੰਤ ਲਥੀ ਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੧ ॥
ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸੰਤ ॥
ਗੁਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹ ਬੇਅੰਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਬਨੇ ਫਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲਿ ਖੇਲਨ ਲਾਗ ॥
ਹੋਲੀ ਕੀਨੀ ਸੰਤ ਸੇਵ ॥ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ ॥ ੨ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਿਓ ਅਤਿ ਅਨੂਪ ॥ ਸੂਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵ ਧੂਪ ॥
ਸਗਲੀ ਰੂਤੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਸਦ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੇਵ ॥ ੩ ॥

ਬਿਰਖੁ ਜਮਿਓ ਹੈ ਪਾਰਜਾਤ ॥ ਫੂਲ ਲਗੇ ਫਲ ਰਤਨ ਭਾਂਤਿ ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਹਰਿ ਗੁਣਹ ਗਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੮੦)

ਰਾਜ ਬਸੰਤ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	ਗ
								ਆ਽	਽ ਽	ਜੁ	ਹ	ਮਾ਽	਽ ਽	ਰੇ	਽
ਮ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁਨੀ	ਰੇ	ਨੀ	ਧੁ	–	ਪ	ਪ
ਗਿ	ਹ	਽	ਬ	ਸੰ	਽	਽	ਤੁ	ਗੁ	ਨ਽	ਗਾ	਽	ਏ	਽	ਪ੍ਰ	ਭ
ਪਮ	ਗਮ	ਧੁ	ਮਗ	ਮਗ	ਗਮ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਮ	–	ਮਮ	ਮਗ	ਮ	ਧੁ
ਤੁ਽	ਮ੍ਹ਽	਽	ਬੇ	ਅੰ	਽	਽	ਤ	ਗੁ	ਨ	ਗਾ	਽	ਏ਽	਽ ਽	ਪ੍ਰ	ਭ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁਰੇਂ	ਰੇਸਾਂ	ਨਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਮਗ								
ਤੁ਽	ਮ੍ਹ਽	਽ ਽	ਬੇ਽	ਅੰ਽	਽ ਽	਽ ਽	ਤ਽								
							ਅੰਤਰਾ	ਮ	ਮ	ਗ	–	ਮ	–	ਧ	ਮਧੁ
								ਗੁ	ਰੁ	ਸੇ	਽	ਵਉ	਽	ਕ	ਰਿ਽
ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੁਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਨ	ਮ	਽	ਸ	ਕਾ	਽	਽	ਰ	ਆ	਽	ਜੁ	ਹ	ਮਾ	਽	ਰੇ	਽

ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮਧੁ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	ਗ
ਸੰऽ	ऽऽ	ਗ	ਲ	ਚਾ	ऽ	ऽ	ਰ	ਆऽ	ऽऽ	ਜੁ	ਹ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਰੈ	ऽ
ਮ	ਗ	ਗਮਧੁ	ਗਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਮ	ਮਗ	ਮ	ਧੁ
ਮ	ਹਾ	ऽऽऽ	ਅऽ	ਨੰ	ऽ	ऽ	ਦ	ਚਿੰ	ऽ	ਤ	ਲ	ਥੀऽ	ऽऽ	ਭੇ	ऽ
ਨੀਨੀ	ਧੁਨੀ	ਮਧੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਮਗ								
ਟੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਗੋ	ਬਿੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਦऽ								

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫

ਹਟਵਾਣੀ ਧਨ ਮਾਲ ਹਾਟੁ ਕੀਤੁ ॥ ਜੂਆਰੀ ਜੂਏ ਮਾਹਿ ਚੀਤੁ ॥
ਅਮਲੀ ਜੀਵੈ ਅਮਲੁ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥

ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਸਭੁ ਕੋ ਰਚੈ ॥

ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੇਘ ਸਮੈ ਮੋਰ ਨਿਰਤਿਕਾਰ ॥ ਚੰਦ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਉਲਾਰ ॥
ਮਾਤਾ ਬਾਰਿਕ ਦੇਖਿ ਅਨੰਦ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੨ ॥
ਸਿੰਘ ਰੁਚੈ ਸਦ ਭੋਜਨੁ ਮਾਸੁ ॥ ਰਣੁ ਦੇਖਿ ਸੂਰੇ ਚਿਤ ਉਲਾਸ ॥
ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਤਿ ਧਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰੁ ॥ ੩ ॥
ਸਰਬ ਰੰਗ ਇਕ ਰੰਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥
ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਦਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੮੦)

ਰਾਗ ਬਸੰਤ — **ਤਿਨਤਾਲ**

×	2	0	3
		ਸਥਾਈ	ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀਧੁ ਨੀਧੁ
			ਅऽ ਪऽ ਨੈऽ ऽऽ

ਪ – – ਪ | ਮਧੁ ਮਗ ਮ ਗ | ਰੇ – ਸਾ – | ਸਾ ਮ ਮ ਮ
ਰੰ ऽ ऽ ਗਿ | ਸऽ ਭੁऽ ਕੋ ਰ | ਚੈ ऽ ऽ ऽ | ਜਿ ਤੁ ਪ੍ਰ ਭਿ

ਮਮ ਮਮ ਗ – | ਨੀ ਧੁ ਮ ਗ | ਮ ਗ ਰੇ ਸਾਂ
ਲਾऽ ऽऽ ਇਆ ऽ | ਤਿ ਤੁ ਤਿ ਤੁ | ਲ ਗੇ ऽ ऽ

ਅੰਤਰਾ ਸਾਂ ਨੀ ਧ ਮ
ਹ ਟ ਵਾ ऽ

ਪ – ਮ ਗ | ਮ ਮ ਧੁ ਧੁ | ਸਾਂ – – ਸਾਂ | ਸਾਂ – ਗਾਂ ਰੇਂ
ਣੀ ऽ ਧ ਨੁ | ਮਾ ਲ ਹਾ ਟੁ | ਕੀ ऽ ऽ ਤੁ | ਜੂ ऽ ਆ ऽ

ਮੰ ਗਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ | ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ | ਸਾਂ ਨੀ ਧੁ ਪ | ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ
ਰੀ ऽ ਜੁ ऽ | ਏऽ ऽऽ ਮ ਹਿ | ਚੀ ऽ ऽ ਤੁ | ਅऽ ਮऽ ਲੀ ऽ

ਪਧੁ ਮਪ ਮ ਗ | ਮ ਗ ਧੁ ਮ | ਗ ਰੇ ਸਾ ਸਾ | ਗ ਗ ਮ ਧੁ
ਜੀऽ ऽऽ ਵੈ ऽ | ਅ ਮ ऽ ਲ | ਖਾ ऽ ਇ ਤਿਉ | ਹ ਰਿ ਜ ਨੁ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ | ਸਾਂਨੀ ਧੁਨੀ ਰੇਂ ਨੀ | ਧੁਪ ਮਗ ਮਗ ਰੇਸਾ
ਚੀऽ ऽऽ ੜੇ ऽ | ਹऽ ਰਿऽ ਹ ਰਿ | ਧਿਆ ऽऽ ऽऽ ਇऽ

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫

ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ॥
ਮੰਗਲੁ ਤਿਸ ਕੈ ਜਿਸੁ ਏਕੁ ਕਾਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥
ਗ੍ਰਿਹਿ ਤਾ ਕੇ ਬਸੰਤੁ ਗਨੀ ॥
ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਧੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਉਲਿ ਮਨਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਈਐ ਪੂਛਿ ਜਨਾਂ ॥
ਸੋ ਤਪਸੀ ਜਿਸੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਸਦ ਧਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰਹਿ ਰੰਗੁ ॥ ੨ ॥
ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ੍ ਭਉ ਪਇਆ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਜਿਸੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥
ਸੋ ਇਕਾਂਤੀ ਜਿਸੁ ਰਿਦਾ ਥਾਇ ॥ ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚ ਠਾਇ ॥ ੩ ॥
ਏਕਾ ਖੋਜੈ ਏਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਹੀਤ ਚੀਤਿ ॥
ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਾ ਸਹਜਿ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੮੦)

ਰਾਗ ਬਸੰਤ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	ਗ
								ਗ੍ਰਿऽ	ਹਿऽ	ਤਾ	ऽ	ਕੈऽ	ऽऽ	ऽ	ਬ
ਮ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਮ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	–ਧੁ	ਪ	ਪ
ਸੰ	ऽ	ਤ	ਗ	ਨੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਕੈ	ऽ	ਕੀ	ऽਰ	ਤ	ਨ
ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	–								
ਹ	ਰਿ	ऽ	ਧੁ	ਨੀ	ऽ	ऽ	ऽ								
							ਅੰਤਰਾ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	–	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ
								ਤਿ	ਸੁ	ਬ	ਸੰ	ऽ	ਤੁ	ਜਿ	ਸੁऽ
ਸਾਂ	ਸਾ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਪ੍ਰ	ਭੁ	ऽ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ऽ	ऽ	ਲੁ	ਤਿ	ਸੁ	ਬ	ਸੰ	ऽ	ਤੁ	ਜਿ	ਸੁ
ਨੀ	ਧੁ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	–	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਗੁ	ਰੁ	ऽ	ਦਇ	ਆ	ऽ	ऽ	ਲੁ	ਮੰ	ऽ	ਗ	ਲੁ	ਤਿ	ਸ	ਕੈ	ऽ

ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਸਾ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ
ਪਿ	ਸੁ	ਏ	ਕੋ	ਕਾ	ऽ	ऽ	ਮੁ	ਤਿਸੁ	ਸ	ਦ	ਬ	ਸੰ	ਤੁ	ਜਿ	ਸੁऽ

ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ
ਰਿऽ	ਦੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮੁऽ

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤੁਮ੍ ਪਿੰਡ ਦੀਨ੍ ॥ ਮੁਗਧ ਸੁੰਦਰ ਧਾਰਿ ਜੋਤਿ ਕੀਨ੍ ॥
ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ ਦਇਆਲ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜੋਗ ॥
ਹਉ ਪਾਵਉ ਤੁਮ ਤੇ ਸਗਲ ਥੋਕ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਾਰ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥
ਜਾ ਕਾਰਣਿ ਇਹ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥ ਸੋ ਬੋਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਹਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸਦਾ ਰਿਦੈ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਖੇਲੁ ਤੁਝ ਮਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੇ ॥ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੯੧)

ਰਾਗ ਬਸੰਤ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		×		2		3	
									ਸਥਾਈ		ਮਧੁ
											ਮੇਰੇ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਗ	ਗ
ਪ੍ਰੀऽ	ਤੁऽ	ਮ	ਕਾऽ	ਰ	ਣ	ਕ	ਰ	ਣऽ	ਜੋ	ਗ	ਹਉ

ਗਮ	ਗ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਗਮਧੁ	ਗਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	
ਪ੍ਰਾਂS	S	ਵਉ	ਤੁ	ਮ	ਤੇ	ਸSS	ਗS	ਲ	ਥੋ	ਕ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਜੀ	ਅ	ਪ੍ਰਾ	ਣ	ਤੁ	ਮ੍	ਪਿੰS	S S	ਡ	ਦੀS	S	ਨ੍
ਸਾਂਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਮਂ ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਮਗ	ਧ	ਸੁੰ	ਦਰ	ਧਾ	ਰਿ	ਜੋਂS	S S	ਤਿS	ਕੀ	S	ਨ੍
ਮ	ਧੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਪ
ਸ	ਭਿ	ਜਾ	ਚਿਕ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਤੁ	ਮ੍	ਦਇ	ਆ	S	ਲ
ਦ	–	ਮਗ	ਨੀ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਂ
ਨਾ	S	ਮੁS	ਜ	ਧ	ਤ	ਹੈ	ਵਤ	ਨਿ	ਹਾ	S	ਲ

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫

ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਦੇ ਰਹੇ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥
ਦੀਨੇ ਸਗਲੇ ਭੋਜਨ ਖਾਨ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨ ਜਾਨ ॥ ੧ ॥

ਹਉ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥
ਤੂ ਕਰਿ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਾਪ ਨ ਤਾਪ ਨ ਕਰਮ ਕੀਤਿ ॥ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਕਛੂ ਰੀਤਿ ॥
ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਆਸ ਏਕ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਤਰਉ ਟੇਕ ॥ ੨ ॥
ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਲਹਿ ਮੀਨ ॥
ਅਗਮ ਅਗਮ ਊਚਹ ਤੇ ਊਚ ॥ ਹਮ ਥੋਰੇ ਤੁਮ ਬਹੁਤ ਮੂਚ ॥ ੩ ॥

ਜਿਨਿ ਤੂ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਗਨੀ ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਪਾਇਆ ਸੇ ਧਨੀ ॥

ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿਆ ਸੁਖੀ ਸੇ ॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪਰੇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੮੧)

ਰਾਗ ਬਸੰਤ — **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

×			2		3		×			2		3	
										ਸਥਾਈ		–	ਮਧੁ
												S	ਹਉ
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਖ
ਕS	ਛੂS	ਨ	ਜਾS	S	ਨਉ	S	ਤੇS	SS	ਰੀS	ਸਾ	S	ਰ	ਤੂ
ਮ ਮ	ਗ	ਗ	ਗਮ	ਮਨੀ	ਧੁ	–	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਕਦਿ	ਗ	ਤਿ	ਮੇS	SS	ਰੀ	S	ਪ੍ਰ	ਭ	ਦਇ	ਆ	S	S	ਰ

ਅੰਤਰਾ

×			2		3		×			2		3	
ਮ ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	–	ਧੁ	–	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਤਮ	ਬ	ਡ	ਦਾ	S	ਤੇ	S	ਦੇS	SS	ਤ	ਹੇS	S	S	S
ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ
ਜੀS	S	ਅ	ਪ੍ਰਾ	ਣ	ਮ	ਹਿ	ਰS	ਵਿS	ਰS	ਹੇ	S	S	S
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਦੀS	SS	ਨੇ	ਸ	ਗ	ਲੇ	S	ਸੇ	ਜ	ਨ	ਖਾ	S	S	ਨ

ਸਾਰੇ̱	ਨੀ̱ਸਾ	ਨੀ̱ਧੁ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮਧੁ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇ̱	–	ਸਾ
ਮੋऽ	ਹਿऽ	ਨਿਰ	ਗੁ	ਨ	ਇ	ਕੁ	ਗੁऽ	ऽऽ	ਨऽ	ਜਾ	ऽ	ਨ

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਲਾਗੀ ਪਿਆਸ ॥ ਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਪੂਰੀ ਮੇਰੀ ਆਸ ॥
ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤੁ ਬਨਾ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾਂ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਆਧਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲੇਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥ ੨ ॥
ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਨਾਸ ਦੇਵ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ਸੇਵ ॥
ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ ਜਾ ਕੀ ਕਲਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਸਭਿ ਜੰਤ ਖਾਹਿ ॥ ੩ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੯੨)

ਰਾਗ ਬਸੰਤ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

x				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਪਮ	ਗਮ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ
								ਗੁऽ	ਰऽ	ਪ	ਰ	ਸਾ	ऽ	ਦਿ	ਬ
ਧੁਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	–	ਗ	–	ਗ	ਗ	ਮ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਪ
ਸੰऽ	ऽ	ਤੁ	ਬ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਹਿ	ਰ
ਮ	ਗ	ਗਮਧੁ	ਗਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਮ	–	ਮ	ਮਮ	ਮ	ਗ	ਗ
ਦੈऽ	ऽ	ਉऽऽ	ਰਿऽ	ਧਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਸ	ਦਾऽ	ऽ	ਹ	ਰਿ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਧੁਨੀ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਨੀ ਧੁਪ ਮਗ ਮਗ

ਜऽ ऽऽ ਸੁऽ ਸੁऽ ਨਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਅੰਤਰਾ

ਧੁ ਮੰ ਗ ਗ ਮੰ – ਧੁ ਧੁ

ਮ ਨ ਤ ਨ ਭੀ ऽ ਤ ਰਿ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ – ਸਾਂਨੀ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਗਂ ਮੰ ਗਂ – ਰੇਂ ਸਾਂ –

ਲਾऽ ऽऽ ਗੀ ऽ ਪਿਆ ऽ ऽ ਸ ਗੁ ਰਿ ਦਇ ਆ ऽ ਲਿ ਪੁ ऽ

ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ ਰੇਂ ਨੀ ਧੁ ਪ ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ ਪ – ਮੰ ਗ

ਰੀऽ ऽऽ ਮੇ ਰੀ ਆ ऽ ऽ ਸ ਕਿऽ ਲऽ ਵਿ ਖ ਕਾ ऽ ਟੇ ऽ

ਗਮੰ ਧੁ ਗ ਮੰ ਗ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਸਾ ਮ ਮ ਮ ਮਮੰ ਮਮੰ ਗ ਗ

ਸਾऽ ऽ ऽ ਧ ਸੈਂ ऽ ऽ ਗਿ ਠਾ ऽ ਮੁ ਜ ਪਿਓ ऽऽ ਹ ਰਿ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਧੁਨੀ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਨੀ ਧੁਪ ਮਗ ਮਗ

ਨਾऽ ऽऽ ऽऽ ਮऽ ਰੰऽ ऽऽ ऽऽ ਗਿऽ

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਸੁ ਬੋਲਤ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਸੋਇ ॥
ਜਿਸੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲਹੈ ॥ ੧ ॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥
ਤਿਆਗਹੁ ਮਨ ਕੇ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੇ ਧਾਰੇ ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਿਸ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਰੋਇ ॥ ੨ ॥
ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਊਤਮ ਧਰਮ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਕੈ ਊਪਰਿ ਕਰਮ ॥
ਜਿਸ ਕਉ ਚਾਹਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਲਗਹੁ ਸੇਵ ॥ ੩ ॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਜਿਸੁ ਕੀਆ ਦਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੯੨)

ਰਾਗ ਬਸੰਤ — **ਤਾਲ ਰੂਪਕ**

×			2		3		×			2		3	
ਸਥਾਈ													
ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਸਾਂ
ਰਾS	SS	ਮ	ਗ	ਮ	ਬੰ	ਲਿ	ਰਾ	S	ਮ	ਰਾ	S	S	ਮ
ਨੀਧੁ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	–	ਮਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਤਿਆ	S	ਗਹੁ	ਮ	ਨ	ਕੇ	S	ਸS	ਗ	ਲ	ਕਾ	S	S	ਮ
ਅੰਤਰਾ													
ਮ	ਗ	ਗ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਜਿ	ਸੁ	ਬੰ	ਲS	ਤS	ਮੁ	ਖੁ	ਪ	ਵਿ	ਤੁ	ਹੋ	S	ਇ	S
ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	–
ਜਿ	ਸ	ਸਿਮ	ਰ	ਤ	ਨਿ	ਰ	ਮS	ਲS	ਹੈS	ਸੋ	S	ਇ	S
ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ
ਜਿ	ਸੁ	ਅ	ਰਾਧੇ	ਧੇS	ਜ	ਮੁ	ਕਿਛੁ	ਨ	ਕ	ਹੈ	S	S	S
ਸਾ	ਮਮ	ਮ	ਮਮ	ਮਗ	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾ	ਧੁਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਮਗ
ਜਿ	ਸ	ਕੀ	ਸੇS	ਵਾS	ਸ	ਭੁ	ਕਿS	ਛੁS	ਲS	ਹੈS	SS	SS	SS

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਸਭ ਗਏ ਪਾਪ ॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਫੇਰ ॥ ੧ ॥
ਬਸੰਤੁ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਰੰਗੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤ ਜਨੀ ਕੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜਹ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤੁ ਸੋ ਧੰਨਿ ਦੇਸੁ ॥
ਹਰਿ ਭਗਤਿਹੀਨ ਉਦਿਆਨ ਥਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ੨ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਰਸ ਭੋਗ ਰੰਗੁ ॥ ਮਨ ਪਾਪ ਕਰਤ ਤੂ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥
ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ॥ ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਸਾਰ ॥ ੩ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥
ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥ ੪ ॥ ੧੧)

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੮੩)

ਰਾਗ ਬਸੰਤ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ			ਸਾਂ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ̍ਪ	ਧੁਪ	ਮ̍	ਗ
							ਬ	ਸੰS	SS	ਤੁ	ਹ	ਮਾS	SS	ਰੈ	S
ਮ̍	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ ,	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਰਾ	S	S	ਮ	ਰੰ	S	S	ਗੁ	ਸੰS	SS	ਤ	ਜ	ਨਾ	S	ਸਿਉ	S
ਗ	ਮ̍	ਧੁ	ਗ	ਮ̍	ਗ	ਰੇ	ਸਾਂ								
ਸ	ਦਾ	S	S	ਸੰ	S	ਗ	S								
						ਅੰਤਰਾ		ਮ̍	–	ਗ	ਮ̍	–	ਮ̍	ਧੁ	ਮ̍ਧੁ
								ਰਾ	S	ਮ	ਰੰ	S	ਗਿ	ਸ	ਭਿS
ਮ̍ਧੁ	ਨੀਸਾਂ	–	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਮ̍	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਗS	ਏS	S	S	ਪਾ	S	S	ਪ	ਰਾ	S	ਮ	ਜ	ਪ	ਤ	ਕ	ਛੁ

ਨੀ	ਧ਼	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧ਼	–	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ਼	ਮਧ਼	ਨੀਰੇਂ	ਨੀ	ਧ਼
ਨ	ਹੀ	ऽ	ਸੰ	ਤਾ	ऽ	ऽ	ਪ	ਗੋਂ	ऽ	ਬਿੰ	ਦ	ਜऽ	ਪਤ	ਸ	ਭਿ
ਮ	ਗ	ਧ਼	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ	ਮ	ਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਗ	ਗ
ਮਿ	ਟੇ	ऽ	ਅੰ	ਧੇ	ऽ	ऽ	ਰ	ਹऽ	ਰਿऽ	ਸਿ	ਮ	ਰऽ	ਤऽ	ਕ	ਛੂ
ਮਧ਼	ਨੀਸਾਂ	ਧ਼ਨੀ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀऽ	ਪਮ									
ਨਾऽ	ऽ ऽ	ਹਿऽ	ऽऽ	ਫੇਰ	ऽऽ	ਰऽ									

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਹਿੰਡੋਲ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ਜੋੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾ ਵਿਛਾਇ ॥ ੧ ॥
ਇਨ੍ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਹੁ ਬੀਰ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਨਹ ਲਾਗੈ ਪੀਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਮ ਧਰਮ ਤੁਮ੍ ਚਉਪੜਿ ਸਾਜਹੁ ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ੍ ਸਾਰੀ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ਐਸੀ ਖੇਲ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ੨ ॥
ਉਠਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹੁ ਪਰਭਾਤੇ ਸੋਇ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥
ਬਿਖੜੇ ਦਾਉ ਲੰਘਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਤੇ ॥ ੩ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਨਰੁ ਖੇਲੈ ਸੋ ਜਿਣਿ ਬਾਜੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੮੫)

ਰਾਗ ਹਿੰਡੋਲ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਗਮ	ਧਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਮ	ਧ	ਗ	ਮ
								ਇऽ	ਨ੍ऽ	ਬਿ	ਧਿ	ਪਾ	ऽ	ਸਾ	ऽ

ਧ – ਗ ਮ | ਗ – ਸਾ ਸਾ | ਧ ਮ ਗ ਮ | ਗ – ਸਾ ਸਾ
ਢਾ ऽ ਲਹੁ ऽ | ਬੀ ऽ ऽ ਰ | ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ | ਨਾ ऽ ਮ ਜ

ਨੀ਼ ਧ਼ ਮ਼ ਧ਼ | ਸਾ – ਸਾ ਸਾ | ਸਾਗ ਮਧ ਮ ਗਮ | ਧਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ
ਪ ਹੁ ਦਿ ਨੁ | ਰਾ ऽ ਤੀ ऽ | ਅੰऽ ऽऽ ਤ ਕਾऽ | ऽऽ ਲਿ ਨ ਹ

ਸਾਂਗਂ ਸਾਂਨੀ ਧਨੀ ਮਧ | ਸਾਂਸਾਂ ਧਮ ਗਮ ਗਸਾ
ਲਾऽ ऽऽ ਗੈऽ ऽऽ | ਖੀऽ ऽऽ ऽऽ ਰऽ

ਅੰਤਰਾ

ਮ – ਗ ਗ | ਮ – ਨੀਧ ਮਧ
ਹੋ ऽ ਇ ਇ | ਕ ऽ ਤੁऽ ਮਿऽ

ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ | ਸਾਂ – ਸਾਂ – | ਸਾਂ ਸਾਂ ਗਂ ਮ | ਗਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ
ਲਹੁ ऽ ਮੇ ਰੇ | ਭਾ ऽ ਈ ऽ | ਦੁ ਬਿ ਧਾ ऽ | ਦੂ ऽ ਰਿ ਕ

ਗਂਸਾਂ ਧਸਾਂ ਗਂ ਸਾਂ | ਨੀਧ ਮਧ ਮ ਗ | ਮ ਧ ਗ ਮ | ਗਮ ਧਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ
ਰऽ ਹੁऽ ਲਿ ਵ | ਲਾऽ ऽऽ ਇ ऽ | ਹ ਰਿ ਨਾ ऽ | ਮੈऽ ऽऽ ਕੈ ऽ

ਧ ਮ ਗ ਮ | ਗ ਸਾ ਸਾ – | ਗ ਗ ਮ ਧ | ਸਾਂ – ਸਾਂ –
ਹੋ ऽ ਵ ਸੁ | ਜੋ ऽ ੜੀ ऽ | ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ | ਬੈ ऽ ਸਹੁ ऽ

ਸਾਂਗਂ ਸਾਂਨੀ ਧਮ ਗਮ | ਧਸਾਂ ਸਾਂਨੀ ਧਮ ਗਸਾ
ਸऽ ਫਾऽ ऽऽ ਵਿऽ | ਛਾऽ ऽऽ ਇऽ ऽऽ

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਿੰਡੋਲ

ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਣੈ
ਜਿਸਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਤੁਝੈ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥

ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥
ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਰੰਗ ਤੇਰੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਵੈ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥
ਭਗਤੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰੰਗੁ ਧਰਤਾ ॥ ੨ ॥
ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਨਾ ਅਉਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥
ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥ ੩ ॥
ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਖਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਾਣਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੮੫)

ਰਾਗ ਹਿੰਡੋਲ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ						
ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਧ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
ਤੇऽ	ਰਿऽ	ਆ	ਭ	ਗ	ਤਾ	ਕਉ	ਬ	ਲਿऽ	ਹਾ	ऽ	ਰਾ ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਧਨੀ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸਾ	–
ਥਾ	ਨੁ	ਸੁऽ	ਹਾऽ	ਵਾ	ਸ	ਦਾऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਤੇ	ਰਾ	ऽ
ਸਾ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸਾਂਗ	ਸਾਂਗ	ਸਾਂਧ	ਮਧ	ਮਗ	ਮਗ
ਰੰ	ਗ	ਤੇ	ਰੇ	ऽ	ਅऽ	ਪਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਰਾऽ	ऽ ऽ
					ਅੰਤਰਾ						
ਮ	ਗ	–	ਮ ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾ	–	ਸਾਂ
ਤੇ	ਰੀ	ऽ	ਕੁਦ	ਰ	ਤਿऽ	ਤ	ऽ	ਹੈ	ਜਾ	ऽ	ਣਹਿ

ਸਾਂਸਾਂ	ਗਂ	ਮ	ਗਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਮਧ	ਮ	ਗ	ਗ
ਅਉ	ਰੁ	ਨ	ਦੂ	ऽ	ਜਾ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਣੈ	ऽ	ऽ
ਮ	ਗ	ਗ	ਮਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਮਧ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸਾ	ਸਾ
ਜਿ	ਸ	ਨੋ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਕ	ਰਹਿ	ਮ	ਰੇ	ਪਿਆ	ऽ	ਰੇ
ਸਾ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸਾਂਗਂ	ਸਾਂਧ	ਸਾਂਧ	ਮਧ	ਮਗ	ਮਗ
ਸੰ	ऽ	ਈ	ਤ	ਝੈ	ਧऽ	ਛਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਣੈऽ	ऽऽ

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੫

ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭਰਮਿ ਬਿਆਪੀ ਅਹੰ ਮਨੀ ॥ ੧ ॥

ਪਿਤਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥

ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰਹੁ ਨਿਰਗੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਵੈ ਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨੀ ॥ ੨ ॥

ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸੇ ਗਨੀ ॥ ੩ ॥

ਅਵਰੁ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੧੮੬)

ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਮ	ਗ	ਮਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	ਗ
						ਪਿ	ਤਾ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹऽ	ਮऽ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਮ	ਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ	ਧੁ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਧੁ	–	ਪ	–
ਧ	ਨੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮੋ	ਹਿ	ਨਿ	ਸ	ਤਾ	ऽ	ਰਹੁ	ऽ

ਮਗ ਮ ਨੀ ਗ ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਮ ਮ ਮ ਮਮ ਮਮ ਗ ਗ

ਨਿऽ ਰ ऽ ਗੁ ਨੀ ऽ ऽ ऽ ਮੋ ਹਿ ਨਿ ਸ ਤਾऽ ऽ ऽ ਰਹੁ ऽ

ਮਧੁ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਨੀ ਧੁ

ਨਿऽ ਰऽ ऽ ऽ ਗੁऽ ਨੀ ऽ

ਅੰਤਰਾ ਨੀ ਧ ਮ ਗ ਮ – ਧ ਮਧ

ਮੂ ऽ ਲੁ ਨ ਬੁ ऽ ਝੈ ऽ ऽ

ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ ਗਂ ਸਾਂ ਸਾਂ – ਸਾਂ ਗਂ ਗਂ ਮਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ –

ਆ ऽ ਪੁ ਨ ਸੂ ऽ ਝੈ ऽ ਭ ਰ ਮਿ ਬਿ ਆ ऽ ਪੀ ऽ

ਸਾਂਨੀ ਧੁਨੀ ਰੇਂ ਨੀ ਧੁ ਪ

ਅऽ ਹੰऽ ऽ ਮ ਨੀ ऽ

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ

ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ । ਇਹ ਇਕ ਸਰਲ, ਮਧੁਰ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਿਅ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਹੋ ਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸੱਭਿਅ ਅਤੇ ਅਸੱਭਿਅ ਲੋਕ ਇਸ ਦੀਆਂ ਮਧੁਰ ਸੁਰਾਵਲੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਵੱਸ਼ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਅਨੇਕ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਇਸ ਰਾਗ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ । ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੀ ਵੰਝਲੀ ਅਤੇ ਸਪੇਰਾ ਬੀਨ ਉਤੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਮਧੁਰ ਸੁਰਾਵਲੀਆਂ ਆਮ ਹੀ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ । ਪਰੰਤੂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਵਾਜਿਆ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਕਤਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ।

ਗ੍ਰੰਥਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਮੇਲ (ਥਾਟ) ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਹੈ । ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਖਮਾਜ ਥਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਪਹਿਲਾ ਮਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਹੈ । ਆਚਾਰੀਆ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਗਾਂਗ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅੰਗ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੰਗ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਹਨ—ਸ਼ੁੱਧ ਸਾਰੰਗ, ਸਾਮੰਤ ਸਾਰੰਗ, ਗੌੜ ਸਾਰੰਗ, ਵੜਹੰਸ ਸਾਰੰਗ. ਜਲਧਰ ਸਾਰੰਗ, ਨੂਰ ਸਾਰੰਗ, ਮੀਆਂ ਕੀ ਸਾਰੰਗ, ਮਦਮਾਦ ਸਾਰੰਗ, ਲੰਕ ਦਹਨ ਸਾਰੰਗ ਆਦਿ । ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ੋਮਣੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਰੰਗ ਹੀ ਹੈ । ਵਿਦਵਾਨਾ ਨੇ ਸਾਰੰਗ ਦਾ ਪਮੁੱਖ ਅੰਗ "ਨ਼ੀਪ ਮਰੇ" ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਦ, ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਾਦ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਨਿਸਾਦ ਲਗਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ । ਦੋ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਔਡਵ ਹੈ । ਕਈ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਦਾ ਅਲਪ ਪ੍ਰਯੋਗ ਉਚਿੱਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਸੁਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਇਸ ਵਿਚ ਨਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ । ਰਿਸ਼ਭ ਵਾਦੀ ਹੋਣ ਧੇ ਨਾਤੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵਾਂਗ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਹੈ । ਸਾਧਾਰਣ ਬੋਲਚਾਲ ਵਿਚ ਕਈ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿੰਦਰਾਬਨੀ ਸਾਰੰਗ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਧਾਰਣ ਧੁਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਸਭ ਗਾਇਨ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ "ਸਾਰੰਗ-ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਰਾਗ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਹਾ ਕੁ "ਸਾਲੂ ਸਾਰਗ ਸਾਗਰਾ ਅਉਰ ਗੋਂਡ ਗੰਭੀਰ ॥" ਅਗੇ ਆਪ ਇਸ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਤੇ ਇਸ ਤਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ :: "ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ ਮਧਮਾਧਵੀ, ਦੇਵਗਿਰੀ, ਮਦਾਰ ਨਟ ਤੋਂ ਸਾਰੰਗ ਬਣਦਾ ਹੈ । ਪਰੰਤੂ ਹੋਰਨਾ ਮਤਾਂ ਵਿਚ ਜੇਹਾਕੁ ਸ਼ਿਵਮਤ ਵਿਚ ਨਟਨਾ ਰੈਣ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਮੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਰਤ ਮਤ ਵਿਚ ਮੇਘ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਮੰਨੀ ਹੈ ।" (ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਪੰਨਾ 29)

ਉਪਰੋਕਤ ਹਲਾਲੇ ਤੇ ਬਹੁਤੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਬੜੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ।

ਰਾਗ – ਰਾਗਣੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਨੂੰ ਮੇਘ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਪੁਤਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਘ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਮੰਨਿਆ ਪਰੰਤੂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਅੰਤ੍ਰੀਵੀ ਹਵਾਲੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ "ਸਾਰੰਗ ਰਾਗੁ" ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਨੀ̣ ਸਾ, ਰੇ ਮ ਪ, ਨੀ ਸਾਂ ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ, ਨੀ̱ ਪ, ਮਰੇ, ਸਾ ।

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਨੀ̣ ਸਾ ਰੇ, ਮ ਰੇ, ਪ ਮ ਰੇ, ਸਾ ।

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾ ਸਾ ਨੀ̣, ਨੀ̣ ਨੀ̣ ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਨੀ̣ ਸਾ ਨੀ̱̣ਪ̣, ਮ̣ ਪ̣ ਨੀ̱̣ ਪ̣, ਮ̣ ਨੀ̱̣ ਪ̣ ਪ̣,
ਮ̣ ਪ̣ ਨੀ̣ ਨੀ̣ ਸਾ, ਪ̣ ਨੀ̱̣ ਪ̣ ਸਾ, ਮ̣ ਪ̣ ਨੀ̱̣ ਨੀ̱̣ ਸਾ, ਨੀ̣ ਸਾ ਰੇ, ਨੀ̱̣ ਪ̣ ਨੀ̱̣ਸਾ ਰੇ, ਨੀ̣ ਸਾ ਰੇ
ਸਾ ਨੀ̱̣ ਪ̣, ਮ̣ ਪ ਨੀ̣ਸਾ ਰੇ, ਪ̣ ਨੀ̱̣ ਪ̣ ਸਾ ਨੀ̣ਸਾ ਨੀ̣ਰੇ, ਨੀ̱̣ ਨੀ̱̣ ਪ̣ ਨੀ̱̣ ਮ̣ ਪ̣ ਨੀ̣ਸਾ ਰੇ, ਨੀ̣ਸਾ
ਰੇ ਮ ਰੇ, ਮ ਰੇ ਸਾਰੇ ਨੀ̣ਸਾ ਰੇ ਮਰੇ, ਮ ਮ ਰੇ ਸਾ ਨੀ̣ਸਾ ਰੇ ਮਰੇ, ਨੀ̣ ਰੇਮ ਰੇ ਪ ਮਰੇ, ਸਾ ਰੇ ਨੀ̣ ਨੀ̣ ਸਾ, ਨੀ̣ ਨੀ̣ ਰੇ ਸਾ ।

2. ਨੀ̣ ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ, ਸਾਰੇ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਰੇ ਪ ਮਰੇ, ਸਾਰੇ ਮਰੇ, ਰੇ ਮ ਪ ਮ ਪ, ਪ̣, ਪ̣ ਨੀ̣ ਸਾਰੇ ਨੀ̣ਸਾ ਰੇ ਮਪ, ਰੇ ਮ ਰੇ ਪ ਮਨੀ̱ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ ਨੀ̱ ਮ ਪ ਮ ਰੇ, ਸਾ ਰੇ ਮ ਰੇ ਮ ਪ ਮ ਨੀਪ, ਨੀ̱ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਪ, ਰੇ ਮ ਨੀ̱ ਮ ਪ ਨੀ̱ ਪ ਮ ਰੇ, ਨੀ̱ ਨੀ̱ ਪਨੀ̱ ਮ ਪ ਰੇ ਮ ਪ ਨੀ̱ ਪ, ਮ ਪ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਨੀ̱ਪ, ਮ ਪ ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਨੀ̱ਪ, ਨੀ̱ਂ ਨੀ̱ ਪ ਮ ਪਨੀਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਨੀ̱ਪ, ਨੀ̱ਪ ਰੇ, ਪ ਮਰੇ, ਸਾਰੇ ਨੀ̣ ਨੀ̣ ਸਾ, ਨੀ̱̣ ਪ̣ ਮ̣ ਪ̣ ਨੀ̣ਰੇ ਸਾ ।

3. ਨੀ̣ਸਾ ਰੇ ਮ ਪ ਨੀ̱ ਮ ਪ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਨੀ̱ ਪ ਮ ਰੇ ਮ ਪਨੀਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀ̱, ਮ ਪ ਨੀਸਾਂ, ਨੀ̱ਪ ਨੀਸਾਂ, ਪਨੀ̱ ਮਪ ਨੀਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਨੀ̱ਪ, ਮ ਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਮਂ ਰੇਂ ਪ ਮਂ ਰੇਂ, ਮਂ ਮਂ ਰੇਂਸਾਂ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਮਂ ਰੇਂ, ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਮਂ ਰੇਂ ਪਂ ਪਂ ਮਂ ਰੇਂ, ਮਂ ਮਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਂਨੀ ਸਂਰੇਂ ਨੀ̣ ਰੇਂ ਮਂ ਰੇ, ਸਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ, ਨੀ̱ ਪ, ਮ ਪ ਨੀਸਾਂ ਨੀ̱ਪ, ਮ ਪ ਨੀ̱ ਪ, ਨੀ̱ ਨੀ̱ਪ ਪ ਮ ਪਮ ਰੇ, ਨੀ̱ ਮ ਰੇ, ਮਂ ਰੇ, ਸਾ ਰੇ ਨੀ̣ ਨੀ̣ ਸਾ, ਨੀ̣ ਨੀ̣ ਰੇ ਸਾ ।

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਜਲ ਕੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਕਦਿ ਪਾਂਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਾਥਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
ਜਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਅਸਰਾਉ ॥ ੧ ॥
ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਨਿਗਤਿਆ ਗਤਿ ਨਿਥਾਵਿਆ ਤੂ ਥਾਉ ॥
ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਂਉ ਤਹਾਂ ਤੂ ਸੰਗੇ ਤੇਰੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ ੨ ॥
ਏਕਸੁ ਤੇ ਲਾਖ ਲਾਖ ਤੇ ਏਕਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥
ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਉ ॥ ੩ ॥
ਸਾਧਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਸਾਧ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਉ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੨)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

x				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਮ	ਰੇਮ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ
				ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਮੂS	SS	ਰS	ਤਿS	ਕਉ	SS	ਬS	ਲਿS
ਮ															
ਰੇ	–	–	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ
ਜਾ	S	S	ਉ	ਅੰ	S	ਤ	ਰਿ	ਪਿਆ	S	ਸ	ਚਾ	ਤ੍ਰਿS	ਕS	ਜਿਉ	S
ਨੀ	ਨੀ	ਪ	–	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮਮ	ਪ	ਨੀ	ਮ	ਪ	ਨੀਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ
ਜ	ਲ	ਕੀ	S	ਸ	ਫ	ਲ	ਦਰ	ਸ	ਨੁ	ਕ	ਦਿ	ਪਾS	SS	SS	SS
ਨੀਨੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ												
ਉS	SS	SS	SS												

ਅੰਤਰਾ

			ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
			ਅ	ਨਾ	ऽ	ਥਾ	ਕੋ	ਨਾ	ऽ	ਥੁ	ਸ	ਰ	ਬ	ਪ੍ਰ	ਤਿ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਪਾ	ऽ	ਲ	ਕ	ਭ	ਗ	ਤਿ	ਵ	ਛ	ਲੁ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਮ
ਉ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਕਉ	ऽ	ਕੋਂऽ	ऽऽ	ਇ	ਠ	ਰਾ	ऽ	ਖੈ	ऽ
ਰ਼ੇ	–	ਸਾ	–	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ
ਪ੍ਰਾ	ऽ	ਣੀ	ऽ	ਤਿ	ਸੁ	ਤੂ	ऽ	ਦੇ	ਹਿ	ਅ	ਸ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਸਾਂਨ਼ੀਪਮ ਰੇਸਾਂਨ਼ੀਸਾਂ

ਉऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥
ਕਰਤ ਬੁਰਾਈ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਛਪਾਈ ਸਾਖੀ ਭੂਤ ਪਵਾਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੈਸਨੌ ਨਾਮੁ ਕਰਤ ਖਟ ਕਰਮਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਜੂਠਾਨ ॥
ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਡੂਬੇ ਸਭ ਅਗਿਆਨ ॥ ੧ ॥
ਕਰਹਿ ਸੋਮ ਪਾਕੁ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬਾ ਅੰਤਰਿ ਝੂਠ ਗੁਮਾਨ ॥
ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਬਿਆਪੇ ਮਨ ਕੈ ਮਾਨ ॥ ੨ ॥
ਸੰਧਿਆ ਕਾਲ ਕਰਹਿ ਸਭ ਵਰਤਾ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਦੰਫਾਨ ॥
ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਏ ਊਝੜਿ ਪਾਏ ਨਿਹਫਲ ਸਭਿ ਕਰਮਾਨ ॥ ੩ ॥
ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਸੋ ਬੈਸਨੌ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥
ਉਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਬਿਸ੍ਵਾਨ ॥ ੪ ॥
ਕਿਆ ਹਮ ਕਥਹ ਕਿਛੁ ਕਥਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੋੁਲਾਨ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੂਰਿ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਇਓ ਸਰਾਨ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੨)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਪਮ	ਪਮ	ਰੇਮ
				ਹ	ਰਿ	ਜੀ	ਉ	ਅੰs	ss	ਤ	ਰ	ਜਾs	ss	ਮੀs	ss
ਪ	–	–	ਪ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	–	ਪ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ
ਜਾ	s	s	ਨ	ਕ	ਰ	ਤ	ਬੁ	ਰਾ	s	ਈ	ਮਾ	ਨੁ	ਖ	ਤੇ	ਛ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ਪ	s	ਈ	s	ਜਾ	s	ਖੀ	s	ਭੂ	s	ਤ	ਪ	ਵਾs	ss	ss	s
ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ												
ss	ss	s	ਨ												
ਅੰਤਰਾ				ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
				ਬੈ	s	ਸ	ਨੇ	ਨਾ	s	ਮੁ	ਕ	ਰ	ਤ	ਖ	ਟ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਕs	ਰs	ਮਾ	s	ਅੰ	s	ਤ	ਰਿ	ਲੋਂs	ss	ਭ	ਜੂ	ਠਾs	ss	s	s
ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ
s	s	s	s	ਸੰ	s	ਤ	ਸ	ਭਾs	ss	ਕੀ	s	ਨਿੰ	s	ਦਾ	s
ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ
ਕ	ਰ	ਤੇ	s	ਡੂ	s	ਬੇ	s	ਸ	ਭ	ਅ	ਗਿ	ਆs	ss	ss	ss
ਪਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ												
ss	ss	ss	ss												

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਅਬ ਮੋਰੋ ਨਾਚਨੋ ਰਹੋ ॥
ਲਾਲੁ ਰਗੀਲਾ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਸੰਗਿ ਸਹੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਉਪਹਾਸ ਕਹੋ ॥
ਜਉ ਸੁਰਿਜਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਤਬ ਮੁਖੁ ਕਾਜਿ ਲਜੋ ॥ ੧ ॥
ਜਿਉ ਕਨਿਕੋ ਕੋਠਾਰੀ ਚੜਿਓ ਕਬਰੋ ਹੋਤ ਫਿਰੋ ॥
ਜਬ ਤੇ ਸੁਧ ਭਏ ਹੈ ਬਾਰਹਿ ਤਬ ਤੇ ਥਾਨ ਥਿਰੋ ॥ ੨ ॥
ਜਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਤਊ ਲਉ ਬਜਿਓ ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਪਲੋ ॥
ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਿਓ ਤਬ ਫਿਰਿ ਬਾਜੁ ਨ ਭਇਓ ॥ ੩ ॥
ਜੈਸੇ ਕੁੰਭ ਉਦਕ ਪੂਰਿ ਆਨਿਓ ਤਬ ਓਹੁ ਭਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁੰਭੁ ਜਲੈ ਮਹਿ ਡਾਰਿਓ ਅੰਭੈ ਅੰਭ ਮਿਲੋ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੩)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਪਨ਼ੀ	ਮ	ਨ਼ੀ
						ਅऽ	ਬऽ	ਮੋऽ	ਰੋ	ऽ	ਨਾऽ	ਚ	ਨੋऽ	ऽ	ਰ
ਪ	–	–	–	–	–	–	–	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	–
ਹੋ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਲੁ	ਰ	ਗੀ	ऽ	ਲਾ	ऽ
ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ
ਸऽ	ਹऽ	ਜੇ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਬ	ਚ	ਨਿ	ਲ
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਮਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ										
ਹੋऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ										
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	–	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
								ਕੁਆ	ऽ	ਰ	ਕੰ	ਨਿਆ ऽ		ਜੈ	ਸੇ

ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਸ	ਹੇऽ	ऽऽ	ਰੀ	ऽ	ਪ੍ਰਿ	ऽ	ਅ	ਬ	ਚ	ਨ	ਉ	ਪ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਹਾऽ	ऽऽ	ਸ	ਕ	ਹੋ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜਉ	ऽ	ਸੁ	ਰਿ	ਜ	ਨ	ਗ੍ਰਿ	ਹ
ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਭੀऽ	ऽऽ	ਤ	ਰਿ	ਆ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ਤ	ਬ	ਮੁ	ਖੁ	ਕਾऽ	ऽऽ	ਜਿ	ਲ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ										
ਜੋऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ										

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਅਬ ਪੂਛੇ ਕਿਆ ਕਹਾ ॥
ਲੈਨੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਨੀਕੋ ਬਾਵਰ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਗਹਿ ਰਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਇਓ ਜਾਤਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲਹਾ ॥
ਕਾਥੂਰੀ ਕੋ ਗਾਹਕੁ ਆਇਓ ਲਾਦਿਓ ਕਾਲਰ ਬਿਰਖ ਜਿਵਹਾ ॥ ੧ ॥
ਆਇਓ ਲਾਭ ਲਾਭਨ ਕੈ ਤਾਈ ਮੋਹਨਿ ਠਾਗਉਰੀ ਸਿਉ ਉਲਝਿ ਪਹਾ ॥
ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਲਾਲੁ ਖੋਈ ਹੈ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਦਿ ਲਹਾ ॥ ੨ ॥
ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਹ ਦਾਸਿ ਭਜਹਾ ॥
ਆਈ ਮਸਟਿ ਜੜਵਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਦਰਿ ਸਾਂਨ੍ਹਿਹਾ ॥ ੩ ॥
ਆਨ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਸਰਣੀ ਪਰਿ ਰਹਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੀ ਮਨ ਛੁਟੀਐ ਜਉ ਸਗਲੇ ਅਉਗਨ ਮੇਟਿ ਧਰਹਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੩)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਮ	ਧ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮਪ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ
						ਅ	ਬ	ਪੂऽ	ऽऽ	ਛੇ	ऽ	ਕਿਆ	ऽऽ	ऽ	ਕ

ਰੇ	–	–	–	–	–	–	–	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ
ਹਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਲੈ	ऽ	ਨੋ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਅੰ
ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–
ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਰ	ਸੁ	ਨੀ	ऽ	ਵ	ਰ	ਬਾ	ऽ	ਫ	ਰ	ਬਿ	ਖ	ਜਿਉ	ऽ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ										
ਹਾऽ	ਹਿऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਅੰਤਰਾ

								ਰੇ	–	ਮ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
								ਦੁ	ऽ	ਲ	ਭ	ਜ	ਨ	ਮੁ	ਚਿ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–
ਰੰ	ऽ	ਕਾ	ਲ	ਪਾऽ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਤਉ	ऽ	ਕਉ	ऽ	ਡੀ	ऽ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਬऽ	ਦऽ	ਲ	ਹਾ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਬੂ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ਕੌ	ऽ
ਮਪ	ਰੇਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਗਾऽ	ऽऽ	ਹ	ਕੁ	ਆ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ਦਿਓ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਲ	ਰ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ										
ਬਿऽ	ਰऽ	ਖ	ਜਿ	ਵਹਾ	ऽ										

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਧੀਰਿ ਰਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਹੁਤ ਬਿਰਾਗਿਓ ॥
ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਆਨੂਪ ਰੰਗ ਰੇ ਤਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਰੁਚੈ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰਉ ਨੀਦ ਪਲਕ ਨਹੀ ਜਾਗਿਓ ॥
ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਸੀਗਾਰ ਰੇ ਬਿਨ ਪਿਰ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਲਾਗਿਓ ॥ ੧ ॥
ਪੂਛਉ ਪੂਛਉ ਦੀਨ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਕੋਊ ਕਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਸਾਂਗਿਓ ॥
ਹੀਂਉ ਦੇਂਉ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਉ ਸੀਸੁ ਚਰਣ ਪਰਿ ਰਾਖਿਓ ॥ ੨ ॥

ਚਰਣ ਬੰਦਨਾ ਅਮੋਲ ਦਾਸਰੋ ਦੇਂਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰਦਾਗਿਓ ॥
ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਿਮਖ ਦਰਸ ਪੇਖਾਗਿਓ ॥ ੩ ॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਤਬ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਸੀਤਲਾਗਿਓ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਬਾਜਿਓ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੩)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ
								ਮਾS	ਈ	S	ਧੀ	S	ਰਿ	S	ਰ
ਪ	–	–	–	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ
ਹੀ	S	S	S	SS	SS	SS	SS	ਮਾS	ਈS	S	ਧੀ	S	ਖਿ	S	ਰ
ਪ	–	–	–	–	–	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਹੀ	S	S	S	S	S	ਪ੍ਰਿS	SS	ਅS	S	S	ਬ	ਹੁ	ਤੁ	S	ਬੇ
ਰੇ	–	–	–	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ	–	–	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ
ਰਾ	S	S	S	ਗਿਓ	SS	S	S	S	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਭਾਂ	S	ਤਿ	ਆ
ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਪ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਨੂ	S	ਪ	ਰੰ	S	ਗ	ਰੇ	S	ਤਿ	ਨ੍	ਸਿਉ	S	ਰੁ	ਚੈ	S	ਨ
ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਨੀ	ਪਮ	ਪਮ	ਰੇਮ	ਪਨੀ								
ਲਾS	SS	SS	SS	ਗਿਓ	SS	SS	SS								
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
								ਨਿ	ਸਿ	ਬਾ	S	ਸੁ	ਰ	ਪ੍ਰਿ	ਅ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	–	ਪ	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਮੁ	ਖਿ	ਟੇS	S	ਰਉ	S	ਨੀ	S	ਦ	ਪ	ਲ	ਕ	ਨ	ਹੀ

ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਜਾਂS	SS	S	S	ਗਿਓ	SS	S	S	S	ਹਾ	ਰ	ਕ	ਜਨ	ਰS	ਬਸ	ਤੁ
ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ
ਅ	ਨਿ	ਕ	ਸੀ	ਗਾ	ਰ	ਰੇ	S	ਬਿ	ਨੁ	ਪਿ	ਰ	ਸ	ਭੈ	ਬਿ	ਖੁ
ਰੇਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਮਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ								
ਲਾS	SS	SS	SS	ਗਿਓ	SS	SS	SS								

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਧਾ ॥
ਬਚਨੁ ਗੁਰੂ ਜੋ ਪੂਰੇ ਕਹਿਓ ਮੈ ਛੀਕਿ ਗਾਂਠਰੀ ਬਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਬਿਨਾਸੀ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਬੇਨਾਧਾ ॥
ਗਿਰਿ ਬਸੁਧਾ ਜਲ ਪਵਨ ਜਾਇਗੋ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧਾ ॥ ੧ ॥
ਅੰਡ ਬਿਨਾਸੀ ਜੇਰ ਬਿਨਾਸੀ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤ ਬਿਨਾਧਾ ॥
ਚਾਰਿ ਬਿਨਾਸੀ ਖਟਹਿ ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲਾਧਾਂ ॥ ੨ ॥
ਰਾਜ ਬਿਨਾਸੀ ਤਾਮ ਬਿਨਾਸੀ ਸਾਤਕੁ ਭੀ ਬੇਨਾਧਾ ॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਗਾਧਾ ॥ ੩ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਹੀ ਆਪੇ ਸਭੁ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਧਾ ॥
ਪਾਇਓ ਨ ਜਾਈ ਕਹੀ ਭਾਂਤਿ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਾਧਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੪)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਰੇ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	–	–
						ਮਾ	ਈ	ਸ	ਤਿ	ਸ	ਤਿ	S	S	S	S
ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	–	–	–	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਸ	ਤਿ	ਹ	ਰਿ	S	S	S	S	ਸ	ਤਿ	ਸ	ਤਿ	ਸ	ਤਿ	ਸਾ	S
ਰੇ	–	–	–	–	–	–	–	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	–
ਧਾ	S	S	S	S	S	S	S	ਬ	ਚ	ਨੁ	ਗੁ	ਰੂ	S	ਜੋ	S

ਰੇ ਮ ਰੇ ਮ ਪ ਪ – ਪ ਨ਼ੀ ਪ ਮ ਪ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ –

ਪੂ ऽ ਰੇ ऽ ਕਹਿ ਓ ऽ ਮੈ ਛੀ ऽ ਕਿ ਗਾਂ ऽ ਠ ਰੀ ऽ

ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂਨ਼ੀ ਪਮ ਰੇਸਾ

ਬਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਧਾऽ ऽऽ

ਅੰਤਰਾ ਮ ਮ ਪ – ਨ਼ੀ ਪ ਨੀ ਨੀ

ਨਿ ਸਿ ਬਾ ऽ ਸੁ ਰ ऽ ਨ

ਸਾਂ – ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ – ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਮੰ ਰੇਂ ਸਾਂ

ਖਿ ਅ ਤੁ ਬਿ ਨਾऽ ऽ ਸੀ ऽ ਰ ਵਿ ਸ ਸੀ ਅऽ ਰऽ ਬੇ ऽ

ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ – ਨ਼ੀ – ਪ – ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਪ ਪ

ਨਾऽ ऽऽ ऽ ऽ ਧਾ ऽ ऽ ऽ ਗਿ ਰਿ ਬ ਸੁ ਧਾ ऽ ਜ ਲ

ਰੇ ਮ ਪ ਰੇ – ਰੇ ਸਾ ਸਾਸਾ ਰੇ – ਮ ਮ ਪ ਪ ਪ ਪ

ਪ ਵ ਨ ਜਾ ऽ ਇ ਗੇ ਇਕਿ ਸਾ ऽ ਧ ਬ ਚ ਨ ਅ ਟ

ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂਨ਼ੀ ਪਮ ਰੇਸਾ

ਲਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਧਾऽ ऽऽ

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਸਿਬੋ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦ ॥
ਜਹਾਂ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਓ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਤਹਾਂ ਨਗਰ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਹਾਂ ਬੀਸਰੈ ਠਾਕੁਰੁ ਪਿਆਰੋ ਤਹਾਂ ਦੂਖ ਸਭ ਆਪਦ ॥
ਜਹ ਗੁਨ ਗਾਇ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤਹਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਦ ॥ ੧ ॥
ਜਹਾ ਸ੍ਰਵਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨਦ ॥
ਜਹਾਂ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਰਸੁ ਤਹ ਸਘਨ ਬਾਸ ਫਲਾਂਨਦ ॥
ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੋਟਿ ਬਰਖ ਜੀਵੈ ਸਗਲੀ ਅਉਧ ਬ੍ਰਿਥਾਨਦ ॥ ੩ ॥

ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਦੀਜੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾਨਦ ॥
ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਰਬ ਮੈ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਂਨਦ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੪)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
				ਮੇ	ਰੈ	ਮ	ਨਿ	ਬਾऽ	ਸਿऽ	ਬੋ	ऽ	ਗੁ	ਰ	ਗੋ	ऽ
ਰੇ	–	–	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ
ਬਿੰ	ऽ	ऽ	ਦ	ਜ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ	ਸਿऽ	ਮऽ	ਰ	ਨ	ਭਇ	ਓऽ	ਹੈ	ऽ
ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ
ਠਾ	ऽ	ਕੁ	ਰ	ਤ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ	ਨ	ऽ	ਗ	ਰ	ਸੁ	ਖ	ਆ	ऽ
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਰੇ												
ਨੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਦऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਰੇ	ਰੇ	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ
				ਜ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ	ਬੀ	ਸ	ਰੇ	ऽ	ਠਾ	ऽ	ਕੁ	ਰੁ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–
ਪਿਆ	ऽ	ਰੋ	ऽ	ਤ	ਹਾਂ	ऽ	ऽ	ਦੁ	ਖ	ਸ	ਭ	ਆऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ
ਪ	ऽ	ऽ	ਦ	ਜ	ਹ	ਗੁ	ਨ	ਗਾऽ	ऽ	ਏ	ਆ	ਨੰ	ऽ	ਦ	ਮੰ
ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ
ਗ	ਲ	ਰੂ	ਪ	ਤ	ਹਾਂ	ऽ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਸੁ	ਖ	ਸੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਪਨ਼ੀ ਪਮ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ

ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ਦਾਇ

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਭਰੋਸਉ ਪਾਏ ॥
ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਕਰੁਣਾਨਿਧਿ ਤੇ ਤੇ ਭਵਹਿ ਤਰਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਖਿ ਸੋਇਓ ਅਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਸਹਸਾ ਗੁਰਹਿ ਗਵਾਏ ॥
ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਹਰਿ ਕੀਓ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥
ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਨੇਤ੍ਰ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਉ ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ ॥
ਚਰਣੀ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੨ ॥
ਦੇਖਿਓ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਰਬ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਉਲਟੀ ਸੰਤ ਕਰਾਏ ॥
ਪਾਇਓ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥
ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਉਨ ਬਡਾਈ ਕਿਆ ਗੁਨ ਕਹਉ ਰੀਝਾਏ ॥
ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਏ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੪)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
				ਅ	ਬ	ਮੋ	ਹਿ	ਰਾਇ	ऽ ऽ	ਮਇ	ਭਇ	ਰੋਇ	ऽ ऽ	ਸਉ	ऽ
ਰੇ	–	ਰੇ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਮ	ਪ	ਮ
ਪਾ	ऽ	ਏ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਸ	ਰ	ਣਿ	ਪ	ਰਿਓ	ऽ ऽ	ਕ	ਰੁ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ਣਾ	ऽ	ਨਿ	ਧਿ	ਤੇ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਭ	ਵ	ਹਿ	ਤ	ਰਾਇ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ

ਸਾਂਨ਼ੀ ਪਮ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ

ਏਇ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ

ਅੰਤਰਾ				ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨੀ	ਨੀ
				ਸੁ	ਖ	ਸੋ	ऽ	ਇ	ऽ	ਅ	ਰ	ਸऽ	ਹऽ	ਜਿ	ਸ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਪਂ	ਮਂ	ਰੇ ਸਾਂ	ਨੀਸਾ	ਰੇਂ	–
ਮਾ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ਸ	ਹ	ਸਾऽ	ऽ	ਗੁ	ਰ	ਹਿ	ਗ	ਵਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	–	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਪ
ਏ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਚਾ	ऽ	ਹ	ਤ	ਸੋऽ	ऽऽ	ਈ	ऽ	ਹ	ਰਿ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	–
ਕੀ	ऽ	ਓ	ऽ	ਮ	ਠ	ਬਾਂ	ऽ	ਛ	ਤ	ਫ	ਲ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ												
ਏऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਓਇ ਸੁਖ ਕਾ ਸਿਉ ਬਰਨਿ ਸੁਨਾਵਤ ॥
ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਮਨਿ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੀ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾਵਤ ॥
ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਵਤ ॥ ੧ ॥
ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਬੰਧ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਬੂਝ ਨ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ॥
ਜਾ ਕਉ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਉਆ ਕੀ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਕਹਾਵਤ ॥ ੨ ॥
ਆਨ ਉਪਾਵ ਜੇਤੇ ਕਿਛੁ ਕਹੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਸੀਖੇ ਪਾਵਤ ॥
ਅਚਿੰਤ ਲਾਲੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਪਰਖਾਵਤ ॥ ੩ ॥
ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਤੁਲੋ ਤੁਲਿਅ ਨ ਜਾਵਤ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਿਨਿ ਜਰਿਆ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵਤ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੫)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ
												ਓऽ	ਇऽ	ਸੁऽ	ਖऽ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ
ਕਾ	ऽ	ਸਿਉ	ऽ	ਬ	ਲ	ਨਿ	ਸੁ	ਨਾ	ऽ	ਵ	ਤ	ਅ	ਨ	ਦ	ਬਿ
ਰੇ	–	ਰੇ	ਮ	–	ਪ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–
ਨੋ	ऽ	ਦ	ਪੇ	ऽ	ਖਿ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਮ	ਨਿ	ਮੰ	ऽ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ				
ਗ	ਲ	ਗੁ	ਨ	ਗਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਵऽ	ਤऽ				
										ਅੰਤਰਾ		ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ
												ਬਿ	ਸ	ਮ	ਭ
ਪ	–	–	ਨ਼ੀ	–	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਈ	ऽ	ऽ	ਪੇ	ऽ	ਖਿ	ਬਿ	ਸ	ਮਾ	ऽ	ਦੀ	ऽ	ਪੂ	ऽ	ਰਿ	ਰ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ
ਹੇऽ	ऽऽ	ਕਿ	ਰ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਵ	ਤ	ਪੀ	ऽ	ਓ	ऽ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ
ਅੰऽ	ऽऽ	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਅ	ਮੋ	ऽ	ਲਕ	ਜਿਉ	ਚਾ	ऽ	ਖਿ	ਗੂੰ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ				
ਗਾ	ऽ	ਮੁ	ਸ	ਕਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਵऽ	ਤऽ				

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਚਰਨ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਹਮਾਰੀ ਗਤਿ ਕਰਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੂਖ ਰੋਗ ਭੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਜੋ ਆਵੈ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਰਨ ॥
ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਵਡ ਸਮਰਥ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥ ੧ ॥
ਜਾ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਤਾਰੈ ਸਹਸਾ ਊਣੇ ਕਉ ਸੁਭਰ ਭਰਨ ॥
ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਤ ਤੇ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਗਰਭ ਪਰਨ ॥ ੨ ॥
ਭਗਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਤ ਗਾਵਤ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਾ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥
ਜਾ ਕਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਬੀਠੁਲਾ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਜਰ ਜਰਨ ॥ ੩ ॥
ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਹੀ ਜਾਤ ਬਰਨ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤੋਖੇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਨ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੬)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ	ਰੇਮ	ਪਨੀ̱	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ̱	–	ਰੇ
						ਬਾਂ	ਲਿਂ	ਹਾ	ਰੀ	ऽ	ਗੁ	ਰ	ਦੇ	ऽ	ਵ
ਮ	ਰੇ	ਰੇ	–	–	–	–	–	ਮ	ਰੇ	ਮ	–	ਪ	–	ਪ	ਪ
ਚ	ਰ	ਨ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਕੇ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਪਾ
ਨੀ̱	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ऽ	ਰ	ਦ੍ਰਹ	ਮ	ਧਿਆ	ऽ	ਈਐ	ਉਪ	ਦੇऽ	ऽऽ	ਸੁ	ਹ	ਮਾ	ਰੀ	ਗ	ਤਿ
ਨੀ̱	ਨੀ̱	ਪ	–												
ਕ	ਰ	ਨ	ऽ												
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	–	ਪ	ਨੀ̱	–	ਪ	ਨੀ	–
								ਦੂ	ऽ	ਖ	ਰੋ	ऽ	ਗ	ਭੈ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਸ	ਗ	ਲ	ਬਿ	ਨਾऽ	ऽ	ਸੇ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਆ	ऽ	ਵੈऽ	ऽऽ	ਹ	ਰਿ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ̱	ਨੀ̱	ਪ	–	ਨੀ̱	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸੰ	ऽ	ऽ	ਤ	ਸ	ਰ	ਨ	ऽ	ਆ	ऽ	ਪਿ	ਜ	ਪੈ	ऽ	ਅਵ	ਰਹ

ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਪ	–	ਪ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	–
ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਜ	ਪਾ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਵ	ਡ	ਸ	ਮ	ਰ	ਥ	ਤਾ	ऽ
ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ										
ਰऽ	ऽऽ	ਨ	ਤ	ਰ	ਨ										

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਗਾਇਓ ਰੀ ਮੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਓ ॥
ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ਭਲੇ ਦਿਨ ਅਉਸਰ ਜਉ ਗੋਪਾਲੁ ਰੀਝਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮੋਰਲੋ ਮਾਥਾ ॥ ਹਮਰੇ ਮਸਤਕਿ ਸੰਤ ਧਰੇ ਹਾਥਾ ॥ ੧ ॥
ਸਾਧਹ ਮੰਤ੍ਰ ਮੋਰਲੋ ਮਨੂਆ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗਤੁ ਹੋਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥ ੨ ॥

ਭਗਤਹ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਨੈਨ ਰੰਗਾ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤੂਟੇ ਭ੍ਰਮ ਸੰਗਾ ॥ ੩ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਖੋਲ੍ਹਿ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੬)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ			–	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ
												ऽ	ਗਾ	ऽ	ਇਓ
ਸਾਂ	–	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਮ	ਰੇ	–	ਪ
ਰੀ	ऽ	ऽ	ਗਾऽ	ऽऽ	ਇਓ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ਗਾऽ	ऽऽ	ਇਓ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ਮੈ
ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪਮ	ਪਮ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	–	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਨ਼ੀ
ਗੁऽ	ਣऽ	ਨਿऽ	ਧਿऽ	ਮੰऽ	ऽऽ	ਗ	ਲ	ਗਾ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ऽ	ਭ	ਲੇ	ਸੰ
ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	–	ਰੇਮ	ਪ	ਨ਼ੀ
ਜੋ	ऽ	ਗ	ਭ	ऽ	ऽऽ	ਦਿ	ਨ	ਅਉ	ऽऽ	ਸ	ਰ	ऽ	ਜਉ	ਗੋ	ऽ

ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਪਨੀ	ਪਮ	ਪਮ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ						
ਪਾs	ss	ਲੁ	ਰੀ	ਝਾs	ss	ss	ss	ਇਓ	ss	ss	ss	ss						
										ਅੰਤਰਾ		–	ਮ	–	ਪ			
												s	ਸੰ	ਤ	ਹ			
ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ			
ਚ	ਰ	ਨ	ਮੋ	s	ਹ	ਲੈਂ	s	ਮਾs	s	ਥਾ	s	s	ਹ	ਮ	ਹੈ			
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	–	ਨੀ	ਮ	ਪ			
ਮs	sਮ	ਤ	ਕਿ	ਸੰ	ਤ	ਧ	ਰੇ	ਹਾs	ss	ਥਾ	s	s	ਹ	ਮ	ਰੇ			
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰੇ	–	ਨੀਰੇ	ਸਾ	–						
ਮs	sਮ	ਤ	ਕਿ	ਸੰ	ਤ	ਧ	ਰੇ	ਹਾ	s	ਥਾs	s	s						

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੈਸੇ ਕਹਉ ਮੋਹਿ ਜੀਅ ਬੇਦਨਾਈ ॥
ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਮਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਚਿਤਵਨਿ ਚਿਤਵਉ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਹਰਿ ਦਰਸਾਈ ॥
ਜਤਨ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੈ ਕੋਊ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧ ॥
ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੁੰਨ ਸਭਿ ਹੋਮਉ ਤਿਸੁ ਅਰਪਉ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਂਈ ॥
ਏਕ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਿਅ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥ ੨ ॥
ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨਤੀ ਸੇਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥
ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹਉ ਸਗਲ ਤਿਆਗਉ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ੩ ॥
ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਭਈ ਹਉ ਬਿਸਮਨਿ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਰੰਗ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੫ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੬)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
												ਕੈਂਤ	ऽ ऽ	ਸੋਂਤ	ਕਤ
ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਪ	ਰੇ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਪ਼	ਪ	ਨੀ	ਨ਼ੀ
ਹਉ	ऽ	ਮੋ	ਹਿ	ਜੀ	ਅ	ਬੇ	ਦ	ਨਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨ
ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ
ਪਿਆ ਸ	ਪ੍ਰਿ	ਅ		ਪ੍ਰੀਤ	ऽ ऽ	ਤਿ	ਮ	ਨੋ	ऽ	ਹ	ਰ	ਮ	ਨੁ	ਨ	ਰ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ				
ਹੈਤ	ऽ ऽ	ਬ	ਹੁ	ਬਿ	ਧਿ	ਉ	ਮ	ਕਾਤ	ऽ ऽ	ਈਤ	ऽ ऽ				
										ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
												ਚਿ	ਤ	ਵ	ਨਿ
ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਚਿਤ	ਵਉ	ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਪ੍ਰੀ	ऽ	ਤਿ	ਬੈ	ਰਾਤ	ऽ	ਗੀ	ऽ	ਕ	ਦਿ	ਪਾ	ਵਉ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
ਹਤ	ਰਿਤ	ਦ	ਰ	ਸਾਤ	ऽ ऽ	ऽ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜ	ਤ	ਨ	ਕ
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	–	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ
ਰਉ	ऽ ऽ	ਇ	ਹੁ	ਮ	ਨੁ	ਨ	ਹੀ	ਧੀ	ऽ	ਰੈਤ	ऽ	ਕਊ	ਹੈ	ऽ	ਰੇ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ				
ਸੰਤ	ऽ ऽ	ਤ	ਮਿ	ਲਾਤ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ਈਤ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ				

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਮਾਈ ॥
ਜਾ ਕੇ ਬਿਛੁਰਤ ਹੋਤ ਮਿਰਤਕਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੀਅ ਹੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਹਾਈ ॥
ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਤਹੁ ਮੋਹਿ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥
ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਊਪਰਿ ਨੈਨਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਾਈ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਾ ਕੈ ਹਉ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੭)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ		ਸਾਸਾ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ
							ਕਿਉ	ਜੀS	S S	ਵਨੁ	ਪ੍ਰੀ	ਤS	ਮS	ਬਿ	ਨੁ
ਸਾ	–	ਸਾ	–	–	–	–	–	ਮ ਰੇ	–	ਮ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਪ
ਮਾ	S	ਈ	S	S	S	S	S	ਜਾ	S	ਕੇ	S	ਬਿ	ਛੁ	ਰ	ਤ
ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ
ਹੋS	S S	ਤ	ਮਿ	ਰ	ਤ	ਕਾ	S	ਗ੍ਰਿ	ਹ	ਮ	ਹਿ	ਰS	ਹS	ਨS	ਨ
ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾਂ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ								
ਪਾS	S S	S S	S S	ਈS	S S	S S	ਕਿਉ								
							ਅੰਤਰਾ	ਮ	–	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	–
								ਜੀ	S	ਅ	S	ਹੀ	S	ਅ	S
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਪ੍ਰ	S	ਨ	ਕੋ	ਦਾ	S	ਤਾ	S	ਜਾS	S S	ਕੇ	S	ਸੰS	S S	ਗਿ	ਸੁ

ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾ	ਨ਼ੀ	ऽ
ਹਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕ	ਰਹੁ	ऽ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਸੰ	ऽ
ਰੇਮ	ਪਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਤਹੁ	ऽऽ	ਮੋ	ਹਿ	ਅ	ਪ	ਨੀ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਸੰ	ऽ	ਗ	ਲ	ਗੁ	ਣ
ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਮ	ਪਮ	ਰੇਸਾ									
ਗਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽऽ	ऽऽ									

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨ ਕਹਾ ਲੁਭਾਈਐ ਆਨ ਕਉ ॥
ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਇਹੈ ਅਘਾਵਨ ਪਾਂਨ ਕਉ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੀ ਠਾਹਰ ਨੀਕੀ ਧਿਆਨ ਕਉ ॥ ੧ ॥
ਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਕੀ ਮਨਹਿ ਉਤਾਰਨ ਮਾਂਨ ਕਉ ॥
ਖੋਜਿ ਲਹਿਓ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਥਾਨਾਂ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕਉ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੯)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ			ਮਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਰੇ	–	ਮ	ਮ
			ਮਨ	ਕऽ	ਹਾऽ	ऽ	ਲੁ	ਭਾ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ਆ	ऽ	ऽ	ਨ
ਪ	–	–,	–	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਕਉ	ऽ	ऽ,	ऽ	ਈऽ	ऽऽ	ਤ	ਊ	ऽ	ਤ	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਸ

ਰੇ	–	ਰੇ	–	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ
ਹਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਜੀ	ऽ	ਅ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਤੇ	ਰੇ	ਕਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮऽ

ਨ਼ੀਨ਼ੀ ਪਮ ਰੇਸਾ, ਰੇਮ
ਕਉ ऽऽ ऽऽ, ਮਨ

ਅੰਤਰਾ				ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ
				ਅੰ	ऽ	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਨਾ	ਮੁ	ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਪ੍ਰੀ	ऽ	ਤਿ	ਮ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਨੋ	ऽ	ਹ	ਰ	ਇ	ਹੈ	ऽ	ਅ	ਘਾ	ऽ	ਵ	ਨ	ਪਾਂऽ	ऽऽ	ऽ	ਨ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਕਉ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਅਕਾ	ऽ	ਲ	ਮੂ	ਰ	ਤਿ	ਹੈ	ऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਧ	ਸੰ
ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਪ਼	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਮਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ
ਤ	ਨ	ਕੀ	ऽ	ਠਾ	ऽ	ਹ	ਰ	ਨੀऽ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ਧਿਆ	ऽऽ	ऽ	ਨऽ

ਮਮ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ
ਕਉ ऽऽ ऽऽ

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੪

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੋਹਨ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਕਰਉ ਜੋਦਰੀਆ ॥
ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਅਭਿਮਾਨੈ ਬੋਲਉ ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਚਿਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਕਟਿ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਪੇਖਉ ਨਾਹੀ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਦੁਖ ਭਰੀਆ ॥
ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰ ਲਾਹਿ ਪਾਰਦੋ ਮਿਲਉ ਲਾਲ ਮਨੁ ਹਰੀਆ ॥ ੧ ॥
ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੇ ਬਿਸਰੈ ਸੁਆਮੀ ਜਾਨਉ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਭੀਰ ਜਉ ਪਾਈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੯)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤ੍ਰਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
											ਮੇ	ਹ਽	ਨ਽	ਘ਽	ਰਿ਽
ਰੇ	–	ਰੇ	–	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ
ਆ	਽	ਵਹੁ	਽	ਕ	ਰਉ	਽	ਜੋ	ਦ	ਰੀ	ਆ	ਮਾ	਽	ਨੁ਽	਽	ਕ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	–	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇਮ
ਰਉ	਽	ਅ	ਭਿ	ਮਾ	਽	ਨੈ਽	਽ ਽	ਬੋ	਽	ਲਉ	਽	ਭੂ਽	਽ ਽	ਲ਽	ਚੂ਽
ਪਨ਼ੀ	ਪਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ					
਽ ਽	ਕ਽	ਤੇ਽	਽ ਽	ਰੀ਽	਽	ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਚਿ	ਰੀ	ਆ					
								ਅੰਤਰਾ			ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ
											ਨਿ	ਕ	ਟਿ਽	਽ ਽	ਸੁ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਮਂ
ਨਉ	਽	ਅ	ਰੁ	ਪੇ਽	਽ ਽	ਖਉ	਽	ਨਾ	਽	ਹੀ	ਭ	ਰ	ਮਿ	਽	ਭ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ
ਹ	ਮਿ	ਦੂ	ਖ	ਭ਽	ਰੀ਽	਽	਽	ਆ	਽	਽	ਹੋ	਽	ਇ਽	਽ ਽	ਕ੍ਰਿ
ਸਾਂ	–ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	ਮ	ਮਨ਼ੀ	ਪਪ	ਮ ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ
ਪਾ	਽ਲ	ਗੁ	ਰ	ਲਾਂ	਽	ਹਿ਽	ਪਾ਽	਽	ਰ	ਦੋ	਽	ਮਿ	ਲਉ	਽	ਲਾ

ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ
਽	ਲ	ਮ	ਨ	ਹ਽	ਰੀ਽	਽ ਽	਽ ਽	ਆ਽	਽ ਽	਽ ਽

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਏਕੈ ਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਂਗੈ ॥
ਪੇਖਿ ਆਇਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਦੇਸ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੈ ਨੀਰੇ ਅਨਿਕ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਿਨ ਸਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁਚਾਂਗੈ ॥
ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰੈ ਜਿਉ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਲੋਭਾਂਗੈ ॥ ੧ ॥
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨ ਮੋਹਨ ਲਾਲਨ ਸੁਖਦਾਈ ਸਰਬਾਂਗੈ ॥
ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਪਠਾਇਓ ਮਿਲਹੁ ਸਖਾ ਗਲਿ ਲਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੦੯)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਰੇ	ਸਾ
				ਮੇ	ਰਾਂ	ਮ	ਨੁ	ਏ਽	਽ ਽	ਕੈ	਽	ਹੀ਽	਽ ਽	ਪ੍ਰਿ	ਅ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	–	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ
ਮਾਂ	਽	ਗੈ	਽	ਪੇ਽	਽ ਽	ਖਿ	ਆ	ਇਓ	਽	਽	਽	ਸ	ਰ	ਬ	ਥਾ
–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਪਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ
਽	ਨ	ਦੇ	ਸ	ਪ੍ਰਿਅ	ਰੋ਽	ਮ	ਨ	ਸ	ਮ	ਸ	ਰਿ	ਲਾ਽	਽ ਽	਽	਽
ਰੇਮ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ												
ਗੈ਽	਽ ਽	਽ ਽	਽ ਽												
ਅੰਤਰਾ				ਮੰ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ
				ਮੈ	਽	ਨੀ	ਰੇ	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਭੋ	ਜ	ਨ	ਬ	ਹੁ

ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	–ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ
ਬਿੰ	ऽ	ਜ	ਨ	ਤਿ	ਨ	ਸਿਉ	ऽ	ਦ੍ਰਿ	ऽਸ	ਟਿ	ਨ	ਕ	ਰੈ	ऽ	ਰੁ
ਪ	–	ਪ	–	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਚਾਂ	ऽ	ਗੈ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਰ	ਸੁ	ਚਾ	ਹੈ	ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਮੁ	ਖਿ
ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਟੇ	ऽ	ਰੈ	ਜਿਉ	ਅ	ਲਿ	ਕ	ਮ	ਲਾ	ऽ	ਲੋ	ऽ	ਭਾਂऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਰੇਮ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ												
ਗੋऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਅਬ ਮੋਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥
ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਇਹੁ ਛੇਦਿਓ ਦੁਸਟੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮਹਿ ਸਿਆਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਘਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥
ਸਗਲ ਜੋਗ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਂਨਾ ॥ ੧ ॥
ਤੁਮ ਹੀ ਨਾਇਕ ਤੁਮ੍ਹਹਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤੁਮ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥
ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਂਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੧੦)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

x				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਰੇਮ	ਰੇਪ	ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ
				ਅ	ਬ	ਮੋ	ਰੋ	ਠਾऽ	ऽऽ	ਕੁ	ਰ	ਸਿਉ	ऽ	ਮ	ਨੁ
ਰੇ	–	ਰੇ	–	ਰੇ	–	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਮਾ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਧ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ऽ	ਲ	ਦਇ	ਆऽ	ऽऽ	ਲ	ਭ

ਮ	ਰੇ	ਰੇ	–	–	ਮਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ਏ	ऽ	ਹੈ	ऽ	ऽ	ਇਹੁ	ਛੇ	ਦਿਓ	ਦੁ	ऽਸ	ਟੁ	ਬਿ	ਗਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ
ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ												
ਨਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਅੰਤਰਾ				ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ
				ਤੁ	ਮ	ਹੀ	ऽ	ਸੁੰ	ऽ	ਦ	ਰ	ਤੁ	ਮ	ਹਿ	ऽ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂਪਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–
ਸਿਆ	ऽ	ਨੇ	ऽ	ਤੁ	ਮ	ਹ	ऽ	ਸੁऽ	ਘੁऽ	ਰ	ਸੁ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਨ਼ੀ	–	ਪ	–	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਨੀ
ਨਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸ	ਗ	ਲ	ਜੋ	ऽ	ਗ	ਅ	ਰ	ਗਿਆ	ऽ	ਨ	ਧਿਆ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ऽ	ਨ	ਇ	ਕ	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਨ	ਕੀऽ	ऽऽ	ਮ	ਤਿ	ਜਾਂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ
ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ												
ਨਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥
ਬਚਨ ਨਾਦ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਵਨਹੁ ਪੂਰੇ ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥
ਛੂਟਰਿ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਈ ਸੋੁਹਾਗਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੀ ॥
ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮਿਲਿਓ ਬਾਸਾਨੀ ॥ ੧ ॥
ਉਨ੍ ਕੈ ਬਸਿ ਆਇਓ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਆਨ ਸੰਤਾਨੀ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋੁਕਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੩੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੧੦)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ**

×				2				×				0			
ਸਥਾਈ				ਰੇ	ਰੇ	ਮਨ਼ੀ	ਮ	–	ਪਨ਼ੀ	–ਰੇਂ	ਨੀ	ਨ਼ੀ	–	ਮ	ਰੇ
				ਹ	ਰਿ	ਜੀਉ	ਕੇ	ऽ	ਦਰ	ऽਸ	ਨ	ਕ	ਉ	ਕੁ	ਰ
ਪ	–	ਪ	–	–	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਪਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇਮ	ਰੇਪ	ਮ	ਰੇ
ਬਾ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ऽ	ਬਚ	ਨ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਦ	ਮੇ	ਰੇ	ਸੁऽ	ਵऽ	ਨ	ਹੁ
ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਰੇ	ਮਪ	ਰੇਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ
ਪੂ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਦੇ	ਹਾ	ਧਿ	ਅ	ਅੰऽ	ऽऽ	ਕਿ	ਸ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਰੇਂ	ਨੀ	ਨ਼ੀ	ਪ												
ਨੀ	ऽ	ऽ	ऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
				ਛੂ	ऽ	ਟ	ਰਿ	ਤੇ	ऽ	ਗੁ	ਰਿ	ਕੀऽ	ऽऽ	ਈ	ਸੋ
ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਮ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–
ਹਾ	ऽ	ਗਿ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਪਾ	ਇਓ	ਸੁ	ਘ	ੜ	ਸੁ	ਜਾ	ऽ	ਨੀ	ऽ
–	–	–	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਰੇ	ਮ
				ਜਿऽ	ਹऽ	ਘ	ਰ	ਮਹਿ	ऽ	ਬੈ	ऽ	ਸ	ਨੁ	ਨ	ਹੀ
ਨ਼ੀ	ਪ	ਪਪ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	–	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	–	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ
ਪਾ	ऽ	ਵਤ	ਸੈ	ਥਾ	ऽ	ਨੁ	ਮਿ	ਲਿਓ	ऽ	ਥਾ	ऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਰੇਂ	ਨੀ	ਨ਼ੀ	ਪ												
ਨੀ	ऽ	ऽ	ऽ												

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਿਸਟ ਲਗੇ ਪ੍ਰਿਅ ਬੋਲਾ ॥
ਗੁਰਿ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ਸਦ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਢੋਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਮੋਹਿ ਕਲਤ੍ਰ ਸਹਿਤ ਸਭਿ ਗੋਲਾ ॥
ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮੈ ਓਲ੍ਹਾ ॥ ੧ ॥
ਜੇ ਤੇਖਤਿ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਉ ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਘਾਸੁ ਬਢਾਵਹਿ ਕੇਤਕ ਬੋਲਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੩੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੧੧)

ਰਾਗ ਸ਼ੁਧ ਸਾਰੰਗ ਤਿੰਨਤਾਲ

x				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਪਮ	ਪ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
				ਮੇ	ਰੈ	ਮ	ਨਿ	ਮਿਸ	ਸਟ	ਟਸ	ਲ	ਗੇਸ	ਸ ਸ	ਪ੍ਰਿ	ਅ
ਮ ਰੇ	–	ਰੇ	–	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇਂ	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮ	ਪ
ਬੋ	ਸ	ਲਾ	ਸ	ਗੁਰਿ	ਬਾਸ	ਹ	ਪ	ਕ	ਰਿ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਸੇਸ	ਸ ਸ	ਵਾ	ਸ
ਨੀ	ਧ	ਪ	–	ਰੇ	ਮ ਪ	ਮਪਨੀਸਾਂ		ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਰੇਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਮ
ਲਾ	ਸ	ਇ	ਸ	ਸ	ਦ ਦਇ	ਆਸਸਸ		ਸ	ਲੁ	ਹ	ਰਿ	ਢੋਸ	ਸ ਸ	ਸ ਸ	ਸ ਸ
ਪਧ	ਮਪ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ												
ਲਾਸ	ਸ ਸ	ਸ ਸ	ਸ ਸ												
				ਅੰਤਰਾ				ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ
								ਪ੍ਰ	ਭ	ਤੂ	ਸ	ਠਾ	ਸ	ਕੁ	ਰੁ

ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਜ਼ਾਂ	ਸਾਂ	ਮੰ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਸਰ	ਬ	ਪ੍ਰ	ਤਿ	ਪਾਲ	ਲ	ਲ	ਕੁ	ਮੋ	ਲ	ਹਿ	ਕ	ਲਲ	ਲਲ	ਤੂ	ਸ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧਪ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਧ	ਮੰ	ਪ
ਹਿਲ	ਤਲ	ਸ	ਭਿਲ	ਗੋ	ਲ	ਲਾ	ਲ	ਮਾਲ	ਲਲ	ਨੁ	ਤਾ	ਲ	ਨੁ	ਸ	ਭੁ
ਰੇਮੰ	ਪਧ	ਮੰ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀ ਸਾਸਾ		ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮੰ	ਰੇਮ	ਮੰ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ
ਤੁਲ	ਲਲ	ਹੈ	ਲ	ਤੂ	ਲ	ਹੈ	ਇਕੁ	ਨਾਲ	ਲਲ	ਮੁ	ਤੇ	ਰਾਲ	ਲਲ	ਮੈ	ਲ
ਪਧ	ਮੰਪ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ												
ਓਲ	ਲਲ	ਲ੍ਹਾਲ	ਲਲ												

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥
ਮਨਮੋਹਨੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੋ ਪਿਆਰੋ ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥
ਖੇਲਿ ਖਿਲਾਇ ਲਾਡ ਲਾਡਾਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨਦਾਈ ॥
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾਈ ॥ ੧ ॥
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਰਹਿ ਸਕੀਐ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਤੇ ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥ ੪੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੧੩)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
								ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਮੇਲ	ਰੋਲ	ਇਲ	ਤਲ	ਉਲ	ਤਲ

ਰੇ	-ਮ	-	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪਮ	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼
ਸ	ऽਦਾ	ऽ	ਸ	ਹਾऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽऽ	ਮऽ	ਨ	ਮੋ	ਹ	ਹ	ਨ	ਮੇ	ਰੇ
ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਮ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਜੀऽ	ਅ	ਕੋऽ	ऽ	ਪਿਆ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ਕ	ਵ	ਨ	ਕ	ਹਾ	ऽ	ਗੁ	ਨ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਸ	ਸਾਂ						
ਗਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਪ਼	ਭ						
				ਅੰਤਰਾ				ਮ	-	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
								ਖੇ	ऽ	ਲਿ	ਖਿ	ਲਾ	ऽ	ਇ	ऽ
ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮੰ	ਰੇਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਲਾ	ऽ	ਡ	ਲਾ	ਡਾ	ऽ	ਵੈ	ऽ	ਸ	ਦਾऽ	ऽ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਅ	ਨ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਰੇ	ਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਸਾਂ	-	-	ਨ਼ੀਪ
ਦਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪ਼	ਤਿ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਲੈ	ऽ	ऽ	ਬਾऽ
ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	-	ਸਾ	-	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮ	ਪ
ਰਿ	ਕ	ਕੀ	ऽ	ਨਿਆ	ऽ	ਈ	ऽ	ਜੈ	ऽ	ਸੇ	ऽ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਤ	ਪਿ
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ								
ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਾਈਐ ॥
ਆਸ ਨ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਜਿਸਹਿ ਘਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥
ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁਖੁ ਜੇ ਸੇਵਹੁ ਤਉ ਲਾਜ ਲੋਨੁ ਹੋਇ ਜਾਈਐ ॥ ੧ ॥

ਏਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸਗਲ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ੨੬ ॥ ੪੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੧੪)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਰੇ	ਮ	ਪਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਮਪ	ਰੇ	ਮ
				ਅ	ਪ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਮੀ	ऽ	ऽ	ਤੁ	ऽ	ਸੁਆ	ਮੀ	ऽ
ਨ਼ੀ	ਪ	–ਪ	–	ਰੇ	–	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਗਾ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ਆ	ऽ	ਸ	ਨ	ਅ	ਵ	ਰ	ਕਾ	ਹੂऽ	ऽऽ	ਕੀ	ऽ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ
ਕੀ	ऽ	ਜੈ	ऽ	ਸੁ	ਖ	ਦਾ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਧਿਆ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਪਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ												
ਈਐ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਮ	–	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ।	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਸੂ	ऽ	ਖ	ਮੰ	ਗ	ਲ	ਕ	ਲਿ	ਆ	ऽ	ਣ	ਜਿ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਸਹ	ਹਿ	ਘ	ਰਿ	ਤਿ	ਸ	ਹੀ	ऽ	ਸ	ਰ	ਣੀ	ऽ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਈਐ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤਿ	ਸ	ਹਿ	ਤਿਆ	ऽऽ	ਗਿ	ਮਾ	ਨੁ	ਖੁ	ਜੇ	ऽ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾਂ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ
ਸੇ	ऽ	ਵਹੁ	ਤਉ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਜ	ਲੋਂऽ	ऽऽ	ਨੁ	ਹੋ	ਇ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਪ	ਮਰੇ	ਸਾ
ਈਐ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜਤ ਕਤ ਤੁਝਹਿ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥
ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਿਉ ਜਾਨ ਤਿਉ ਪਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਭੁਖੌ ਤਬ ਭੋਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਅਘਾਏ ਸੂਖ ਸਘਾਰੈ ॥
ਤਬ ਅਰੋਗ ਜਬ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਬਸਤੌ ਛੁਟਕਤ ਹੋਇ ਰਵਾਰੈ ॥ ੧ ॥
ਕਵਨ ਬਸੇਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਥਾਪਿਓ ਥਾਪਨ ਹਾਰੈ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰੈ ਤਬ ਜੀਵਨੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਤੀ ਨਾਨਕ ਇਹ ਸਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੨੯ ॥ ੫੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੧੪)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਮ	ਰੇਮ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ
				ਮੋ	ਰੋ	ਮ	ਨੁ	ਜऽ	ਤऽ	ਕऽ	ਤऽ	ਤੁऽ	ਝਹਿ	ऽ ऽ	ਸऽ
ਮ	ਰੇ	ਰੇ	–	ਨੀਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਨੀ	ਮ	ਪ
ਮ੍ਹਾ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ਹਮ	ਬਾ	ਰਿ	ਕ	ਦੀ	ऽ	ਨ	ਪਿ	ਤਾऽ	ऽ ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਮ	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇਮ	ਪਨੀ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ
ਮੇ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਜਿਉ	ऽ ऽ	ਜਾ	ऽ	ਨ	ਹਿ	ਤਿਉ	ऽ	ਪਾऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ
ਨੀਨੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ												
ਰੈऽ	ऽऽ	ऽ ऽ	ऽ ऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਮ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਜ	ਬ	ਭੁ	ऽ	ਖੌ	ऽ	ਤ	ਬ	ਭੋ	ऽ	ਜ	ਨੁ

ਸਾਂਰੇ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਮਾਂऽ	ऽ	ਗੋ	ऽ	ਅਘਾ	ऽ	ਏ	ऽ	ਸੂऽ	ऽऽ	ਖ	ਸ	ਘਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ
ਰੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤ	ਬ	ਅ	ਰੋऽ	ऽऽ	ਗ	ਜ	ਬ	ਤੁ	ਮ	ਸੰ	ਗਿ
ਰੇ	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ
ਬ	ਸ	ਤੇ	ऽ	ਛੁ	ਟ	ਕ	ਤ	ਹੋ	ऽ	ਇ	ਰ	ਵਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ

ਨ਼ੀਨ਼ੀ ਪਮ ਰੇਸਾਨ਼ੀਸਾ

ਰੈऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥
ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੁਮਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਇਕ ਤੁਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਮਹਿ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਹੀ ਫੁਨਿ ਮਾਤਾ ਤੁਮਹਿ ਮੀਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥
ਤੁਮ ਪਰਵਾਰ ਤੁਮਹਿ ਆਧਾਰਾ ਤੁਮਹਿ ਜੀਆ ਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ ॥ ੧ ॥
ਤੁਮਹਿ ਖਜੀਨਾ ਤੁਮਹਿ ਜਰੀਨਾ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਣਿਕ ਲਾਲਾ ॥
ਤੁਮਹਿ ਪਾਰਜਾਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੩੩ ॥ ੫੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੧੫)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਰੇ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਮਪ	ਰੇ	ਮ
				ਰ	ਸ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਜ	ਪ	ਤੀ	ऽ	ऽ	ਤੂऽ	ਹੀ	ऽ
ਪ	–	ਪ	–	ਰੇ	–	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਮ
ਤੂ	ऽ	ਹੀ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਤ	ਗ	ਰ	ਭ	ਤੁ	ਮ	ਹੀऽ	ऽऽ	ਪ੍ਰ	ਤਿ

ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ
ਪਾ	ऽ	ਲ	ਕ	ਮਿ੍	ਤ	ਮੰ	ऽ	ਡ	ਲ	ਇ	ਕੰ	ਤੁऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ												
ਹੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਤੁ	ਮ	ਹਿ	ਪਿ	ਤਾ	ऽ	ਤੁ	ਮ	ਹੀ	ऽ	ਫੁ	ਨਿ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਮਾऽ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਤੁ	ਮ	ਹਿ	ਮੀ	ऽ	ਤ	ਹਿ	ਤ	ਭ੍ਰਾ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀ	–	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਤਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਤੁ	ਮ	ਪ	ਰ	ਵਾ	ऽ	ऽ	ਰ	ਤੁऽ	ਮऽ	ਹਿ	ਆਂ
ਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਪ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ
ਧਾ	ऽ	ਗ	–	ਤੁ	ਮ	ਹਿ	ਜੀ	ਅ	ऽ	ਪ੍ਰਾ	ਨ	ਦਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ												
ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ ॥
ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੁਨਤ ਤੁਹਾਰੋ ਨਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸੂਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਕੋ ਛਾਇਓ ॥
ਸੰਤਸੰਗਿ ਰੰਗ ਤੁਮ ਕੀਏ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ॥ ੧ ॥
ਨੈਨਹੁ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨ ਝਾਰੀ ਕੇਸਾਇਓ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੪੩ ॥ ੬੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੧੭)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਮ
				ਠਾऽ	ऽऽ	ਕ	ਰ	ਬਿ	ਨ	ਤੀ	ਕ	ਰ	ਨ	ਜ	ਨੁ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	–	–	–	–	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ
ਆ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸ	ਰ	ਬ	ਸੂ	ऽ	ਖ	ਅ
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ਨੰ	ऽ	ਦ	ਸ	ਹ	ਜ	ਰ	ਸ	ਸੁ	ਨ	ਤ	ਤੁ	ਹਾ	ऽ	ਰੋऽ	ऽ
ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ	–												
ਨਾ	ऽ	ਇਓ	ऽ												
				ਅੰਤਰਾ				ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਨੀ
								ਕ੍ਰਿ	ऽ	ਪਾ	ਨਿ	ਧਾ	ऽ	ਨ	ਸੂ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–
ऽ	ਖ	ਕੇ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਗ	ਰ	ਜ	ਸੁ	ਸ	ਭ	ਮ	ਹਿ	ਜਾ	ऽ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	–	ਪ	ਰੇ (ਮ)
ਕੋऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਛਾऽ	ऽऽ	ਇ	ਓ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਤ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਰੰ
–	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	–	ਪ	ਨ਼ੀ	–ਸਾਂ
ऽ	ਗ	ਤੁ	ਮ	ਕੀ	ऽ	ਏ	ऽ	ਅ	ਪ	ਨਾ	ਆ	ऽ	ਪੁ	ਦ੍ਰਿ	ऽਸ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਪ												
ਟਾऽ	ऽऽ	ਇਓ	ऽ												

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
ਸਜਨੁ ਸੁਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਸਹਜੇ ਸੋ ਕਹੀਐ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਹਿਤ ਬਿਕਾਰ ਅਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗੀ ॥
ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਆਸ ਏਕਹਿ ਕੀ ਟੇਕ ਹੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਗੀ ॥ ੧ ॥
ਅਚਿੰਤ ਸੋਇ ਜਾਗਨੁ ਉਠਿ ਬੈਸਨੁ ਅਚਿੰਤ ਹਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ਸੁ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਠਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੪੪ ॥ ੬੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੧੭)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਰੇ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	-	ਪ	ਰੇ	ਮ
						ਜਾ	ਕੀ	ਰਾS	S S	ਮS	ਨਾ	S	ਮ	ਲਿ	ਵ
ਪ	–	ਪ	–	–	–,	–	–	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ
ਲਾ	S	ਗੀ	S	S	S,	S	S	ਸ	ਜ	ਨੁ	ਸੁ	ਰਿ	ਦਾ	S	ਸੁ
ਨੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਪ	ਪ	–	ਨੀ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਮ	ਪਨੀ	ਮ	ਪ
ਹੇS	ਹS	ਲਾ	S	ਸ	ਹ	ਜੇ	S	ਸੋ	S	ਕ	ਹੀ	ਐS	S S	ਬ	[illegible]
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਪਨੀ	ਮਪ										
ਭਾS	S S	S S	S S	ਗੀS	S S										
					ਅੰਤਰਾ			ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
								ਰ	ਹ	ਤ	ਬਿ	ਕਾ	S	ਰ	ਅ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਪ	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਲ	ਪ	ਮਾ	S	ਇਆ	S	ਤੇ	S	ਅ	ਹੰ	ਤੇ	S	ਬੁ	ਧਿ	ਬਿ	ਖੁ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	–	ਨੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ
ਤਿਆ	S S	S	S	ਗੀ	S	S	S	S	ਦ	ਰ	ਸ	ਪਿਆ	S	ਸ	ਆ

–	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਸ	ਏ	ऽ	ਕ	ਹਿ	ਕੀ	ऽ	ਟੇ	ऽ	ਕ	ਹੀ	ਐ	ऽ	ਪ੍ਰਿ	ਅ

ਨੀਸਾਂਰੇਂ ਮੰਰੇਂ ਸਾਂਨੀਸਾਂ ਪਨ਼ੀ ਮਪ

ਪਾऽ ऽऽऽऽ ऽऽ ਗੀऽ ऽऽ

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਰੀ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਬੀਚੇ ਗ੍ਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਉਪਜੀ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥
ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ॥ ੧ ॥
ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅਟਵੀ ਤੇ ਕਾਢੇ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਕਹਿਓ ॥
ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਲਹਿਓ ॥ ੨ ॥ ੧੦੦ ॥ ੧੨੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੨੭)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	–	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ
				ਮਾ	ऽ	ਈ	ਰੀ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਟੀ	ਜ	ਮ	ਕੀ	ऽ
ਪ	ਮ	–	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼
ਫਾ	ऽ	ऽ	ਸ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਪ	ਤ	ਸ	ਰ	ਬ	ਸੁ	ਖ
ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ
ਪਾ	ऽ	ਏ	ऽ	ਬੀ	ऽ	ਚੇ	ऽ	ਗ੍ਰ	ऽਸ	ਤ	ਉ	ਦਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਪ	ਨੀ
				ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ऽ	ਲੀ	ऽ	ਨੇ	ऽ	ਕ	ਰਿ

ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–
ਅ	ਪੁ	ਨੇ	ऽ	ਉ	ਪ	ਜੀ	ऽ	ਦ	ਰ	ऽ	ਸ	ਪਿਆ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ
ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਤ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਮਿ	ਲਿ	ਹ	ਰਿ	ਗੁ	ਣ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	–	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸੰ
ਗਾ	ऽ	ਏ	ऽ	ਬਿ	ਨ	ਸੀ	ऽ	ਦੁ	ਤੀ	ਆ	ऽ	ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਪਮਰੇ													
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽऽऽ													

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ੍ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥
ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨਕਾ ਸੰਸਾ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੫੧ ॥ ੭੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੧੮)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			ਰੇਮ	ਪਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–ਪ	ਪਨ਼ੀ		ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
				ਠਾऽ	ऽऽ	ਕੁ	ਰ	ऽ	ਤੁਮ੍	ਸ	ਰ	ਣਾ	ऽ	ਈ	ऽ
ਮਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	–	–	ਰੇਰੇ	ਮ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਪ	–	ਮਰੇ	ਪ	ਮ
ਆऽ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ऽ	ਉਤ	ਰਿ	ਗ	ਇਓ	ऽ	ਮੇ	ਰੇ	ऽ	ਮਨ	ਕਾ	ऽ

ਰੇ – ਸਾ – – ਮਪ ਨੀ – ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਮਧ ਰੇਂ –

ਸੰ ऽ ਸਾ ऽ ऽ ਜਬ ਤੇ ऽ ਦ ਰ ਸ ਨੁ ਪਾऽ ऽऽ ऽ ऽ

ਨੀ ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਪ

ਇਆ ऽ ऽ ऽ

ਅੰਤਰਾ – ਨ਼ੀਪ ਮ ਰੇ ਪ ਧ ਪ ਪ – ਨ਼ੀਪ ਮ ਧ

ऽ ਅਨ ਬੋ ऽ ਲ ਤ ਮੇ ਰੀ ऽ ਬਿਰ ਥਾ ऽ

ਨੀ – ਸਾਂ – ਰੇਂ ਰੇਂ ਰੇਂ – ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਮੰ ਰੇਂ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ

ਜਾ ऽ ਨੀ ऽ ਅ ਪ ਨਾ ऽ ਨਾऽ ऽऽ ਮੁ ਜ ਧਾ ऽ ऽऽ ऽऽ

ਨ਼ੀ – ਪ – ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ – ਨ਼ੀ ਪ ਪ ਪ ਮਰੇ ਪਮ ਨ਼ੀ ਪ

ਇਆ ऽ ऽ ऽ ਦੁ ਬ ਨਾ ऽ ਠੇ ऽ ਸੁ ਖ ਸऽ ਹऽ ਜਿ ਸ

ਮਰੇ – ਸਾ – ਰੇ ਰੇ ਮ ਮ ਪ ਪ ਪ ਪ ਨ਼ੀਪ ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ

ਮਾऽ ऽ ਏ ऽ ਅ ਨ ਦ ਅ ਨ ਦ ਗੁ ਣ ਗਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽ

ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨ਼ੀ ਪ

ਇਆ ऽऽ ऽ ऽ

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਆਇਓ ਸੁਨਨ ਪੜਨ ਕਉ ਬਾਣੀ ॥
ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਲਗਹਿ ਅਨ ਲਾਲਚਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਪਰਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਥੀ ਸੰਤਨ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
ਲਾਭ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਹੁ ਛੁਟਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ੧ ॥
ਉਦਮੁ ਸਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਦੇਹਿਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥
ਸੇਈ ਭਗਤ ਭਗਤਿ ਸੇ ਲਾਗੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ੫੬ ॥ ੭੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੧੯)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	–	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
				ਆS	SS	ਇਓ	SS	S	ਸੁਨ	ਨ	ਪ	ਤ	ਨ	ਕਉ	S
ਰੇ	–	ਰੇ	–	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਮ	ਮ
ਬਾ	S	ਣੀ	S	S	ਨਾ	ਮੁ	ਵਿ	ਸਾS	SS	ਰਿ	ਲ	ਗਹਿ	S	ਅ	ਨ
ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ
ਲਾ	S	ਲ	ਚਿ	ਬਿ	ਰ	ਥਾ	S	ਜ	ਨ	ਮੁ	ਪ	ਰਾS	SS	SS	SS
ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ												
ਣੀS	SS	SS	SS												
ਅੰਤਰਾ				ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਸ	ਮ	ਝੁ	ਅ	ਚੇ	S	ਤ	ਚੇ	S	ਤਿ	ਮ	ਨ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਮੇS	S	ਰੇ	S	S	ਕ	ਬੀ	S	ਸੰS	SS	ਤਨ	ਅ	ਕ	S	ਬ	ਕ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	–	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਰੇ
ਹS	SS	ਣੀ	S	ਲਾ	S	ਝੁ	ਲੇS	SS	ਹੁ	ਹ	ਰਿ	ਰਿ	ਦੈ	S	ਅ
ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	–	ਪ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ
ਰਾ	S	ਧ	ਹੁ	ਛੁ	ਟ	ਕੈ	S	ਆ	S	ਵ	ਣ	ਜਾS	SS	SS	SS

ਸਾਂਨ਼ੀ ਪਮ ਰੇਸਾਨ਼ੀਸਾ

ਣੀs ssss ss

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਰੀ ਚਰਨਹ ਓਟ ਗਹੀ ॥
ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਤ ਬਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਗਹ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹੀ ॥ ੧ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਮਿਲਿ ਸਾਧਹ ਕੀਨੋ ਸਹੀ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਮ ਕੀ ਭੀਰ ਨ ਫਹੀ ॥ ੨ ॥ ੮੬ ॥ ੧੦੯ ॥

(ਗੁ: ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੨੫)

ਰਾਗ ਸ਼ੁਧ ਸਾਰੰਗ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਧ਼
								ਮਾs	ss	ਈ	ਰੀ	ਚ	ਰ	ਨ	ਹ
ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਪ	ਪ
ਓ	s	ਟ	ਗ	ਹੀ	s	s	s	ਦ	ਰ	ਸ	ਨੁs	ਪੇ	ss	ਖਿ	ਮੇ
ਰੇਮ	ਪਨੀ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਰਾs	ss	ਮ	ਨੁ	ਮੋs	ss	ਹਿਓ	s	ਦ	ਰ	ਮ	ਤਿ	ਜਾs	ss	ਤ	ਬ
ਨੀਧ	ਮਪ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ								
ਹੀs	ss	ss	ss	ss	ssss		ss								

					ਅੰਤਰਾ			ਰੇ ਮ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਮਪ
								ਅ	ਗ	ਹ	ਅ	ਗਾ	ਨ	ਧਿ	ਊਨ
ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ
ਨ ਨ	ਚ	ਅ	ਬਿ	ਨਾ	ਨ	ਸੀ	ਨ	ਕੀਨ	ਨ ਨ	ਮ	ਹਿ	ਜਾਨ	ਨ ਨ	ਨ	ਤ
ਮਪ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਪ	ਮ
ਨਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਹੀਨ	ਨ ਨ	ਨ	ਨ	ਜ	ਲਿ	ਬ	ਲਿ	ਪੇਨ	ਨ ਨ	ਖਿ	ਪੇ
ਮ	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	–	ਨੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ
ਨ	ਖਿ	ਮ	ਨ	ਬਿ	ਗ	ਸਿਓ	ਨ	ਪੂਨ	ਨ ਨ	ਰਿ	ਰ	ਹਿਓ	ਨ ਨ	ਸੁ	ਬ
ਧਪ	ਮਪ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਪਮ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ								
ਮਨ	ਹੀਨ	ਨ ਨ	ਨ ਨ	ਨ ਨ	ਨ ਨ	ਨ ਨ	ਨ ਨ								

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਰੀ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਮਤਵਾਰੋ ॥
ਪੇਖਿ ਦਇਆਲ ਅਨਦ ਸੁਖ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਪਿਓ ਖੁਮਾਰੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਊਜਲ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕਾਰੋ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਡੋਰੀ ਰਾਚੀ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ੧ ॥
ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਦੀਪਕ ਭਇਓ ਉਜਾਰੋ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹਾਂ ਤਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ੮੭ ॥ ੧੧੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੨੫)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

x				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			–	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਰੇ	–	ਮ	ਨੀ
				ਨ	ਮਾ	ਈ	ਰੀ	ਮ	ਨੁ	ਮੇ	ਨ	ਰੋ	ਨ	ਮ	ਤ

ਪ	–	ਪ	–	–	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਮ
ਵਾ	ऽ	ਰੋ	ऽ	ऽ	ਪੇ	ਖਿ	ਦਇ	ਆऽ	ऽऽ	ਲ	ਅ	ਨ	ਦ	ਸੁ	ਖ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	–	ਰੇਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ
ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ	ऽ	ਹਰਿ	ਰ	ਸਿ	ਰ	ਪਿ	ਓ	ਖੁ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਮ	ਪਮ	ਰੇਸਾ											
ਰੋऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ											

ਅੰਤਰਾ

								ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
								ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲ	ਭਏ	ऽ	ऽ	ਊ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਜ	ਲ	ਜ	ਸੁ	ਗਾऽ	ऽ	ਵ	ਤ	ਬ	ਹੁ	ਰਿ	ਨ	ਹੋऽ	ऽ	ਵ	ਤ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਕਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਰੋऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਸਿਉ	ऽ
ਰੇ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਰੇ	–	ਮ	–	ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ
ਡੋ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਚੀ	ऽ	ਭੇ	ऽ	ਟਿਓ	ऽ	ਪੁ	ਰ	ਖੁ	ਅ
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਰੇ											
ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੋऽ											

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਪੋਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਲੋਚਹਿ ਬਿਰਲੇ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥
ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੋ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥
ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਤਿਸੁ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥
ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਦਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੯੦ ॥ ੧੧੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੨੬)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	–	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
				ਪੋਂS	SS	ਥੀS	SS	S	ਪਰ	ਮੇ	S	ਸ	ਰ	ਕਾ	S
ਮ ਰੇ	–	–	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼
ਥਾ	S	S	ਨੁ	ਸਾS	SS	ਧ	ਸੰ	S	ਗਿ	ਗਾ	S	ਵ	ਹਿ	ਗੁ	ਣ
ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ
ਗੋ	S	ਬਿੰ	ਦ	ਪੂ	S	ਰ	ਨ	ਬ੍ਰ	ਹ	S	ਮ	ਗਿਆ	SS	SS	SS
ਪਮ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ												
SS	SS	SS	SS												
ਅੰਤਰਾ				ਮ	–	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾ
				ਸਾ	S	ਧਿ	ਕ	ਸਿ	S	ਧ	ਸ	ਗ	ਲ	ਮੁ	ਨਿ
ਸਾਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਲੋS	S	ਚ	ਹਿ	ਬਿ	ਰ	ਲੇ	S	ਲਾ	S	ਗੈ	S	ਧਿਆ	SS	S	S
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਮ
SS	SS	S	ਨੁ	ਜਿ	ਸਹਿ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾS	SS	Sਲੁ	ਹੋ	S	ਇ	S	ਮੇ	ਰਾ
ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ
ਸੁਆ	S	ਮੀ	S	ਪੁS	SS	ਰ	ਨ	ਤਾ	S	ਕੇ	S	ਕਾS	SS	SS	SS

ਪਮ ਰੇਮ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ ਪ਼ਃ

ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਮ਼ऽ

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਰੀ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦ ॥
ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਅਚਰਜ ਤਾ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹੈ ਸੋਈ ਮਨ ਹਰਿ ਕੋ ਅਹਿਲਾਦ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭੁ ਪਰਮਾਦ ॥ ੧ ॥
ਡੋਰੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਸਗਲੇ ਖਾਦ ॥
ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦ ॥ ੨ ॥ ੯੪ ॥ ੧੧੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੨੯)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਪ	ਪਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਰੇ	–	ਮ	ਨ਼ੀ
				ਮਾऽ	ऽऽ	ਈऽ	ਰੀ	ऽ	ਪੇऽ	ਖਿ	ਰ	ਹੀ	ऽ	ਬਿ	ਸ
ਪ	–	–	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਪ	ਮਰੇ	ਪਮ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਮਾ	ऽ	ऽ	ਦ	ਅ	ਨ	ਹ	ਦ	ਧੁ	ਨੀ	ऽ	ਮੇ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਮ	ਨੁ
ਮਰੇ	–	ਸਾ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–	ਮਰੇ	ਪਮ	ਨ਼ੀਪ	ਸਾਂਨੀ
ਮੋऽ	ऽ	ਹਿਓ	ऽ	ਅ	ਚ	ਰ	ਜ	ਤਾ	ऽ	ਕੇ	ऽ	ਸ੍ਵਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਮ	ਰੇਮ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ
				ਮਾ	ऽ	ਤ	ਪਿ	ਤਾ	ऽ	ਬੰ	ऽ	ਧ	ਪ	ਹੈ	ऽ

ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਮਂ	ਰੇਂ
ਸੋ	ऽ	ਈ	ऽ	ਮ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਕੋ	ऽ	ਅ	ਹਿ	ਲਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	–	ਪ	ਮ
ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ਦ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਧ	ਸੰऽ	ऽऽ	ਗਿ	ਗਾ	ਏ	ऽ	ਗੁ	ਨ
ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ	–	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ਗੋऽ	ऽऽ	ਬਿੰ	ਦ	ਬਿ	ਨ	ਸਿਓ	ऽ	ਸ	ਭੁ	ਪ	ਰ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ
ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਦऽ												

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਰੀ ਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸਮੂਹ ॥
ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਆਨ ਨ ਜਾਨਊ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਸਭ ਲੂਹ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਿਆਗਿ ਗੋੁਪਾਲ ਅਵਰ ਜੋ ਕਰਣਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਖੂਹ ॥
ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਕਾਢੀ ਨਰਕ ਤੇ ਧੂਹ ॥ ੧ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬਿਨਸੀ ਹਉਮੈ ਹੂਹ ॥
ਰਾਮੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੂਹ ॥ ੨ ॥ ੯੫ ॥ ੧੧੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੨੭)

ਰਾਗ ਸ਼ੁਧ ਸਾਰੰਗ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ		ਰੇਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
											ਮਾऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽऽ	ਰੀऽ
ਨੀ	–ਧ	ਮ	ਪ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਮਾ	ऽऽ	ਤੀ	ऽ	ਚऽ	ਰऽ	ਣऽ	ਸऽ	ਮੂ	ऽ	ਹ	ਏऽ	ऽऽ	ਕ	ऽ	ਸੁ

ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਧ਼ ਪ਼ | ਨ਼ੀ ਧ਼ ਸਾ ਨ਼ੀ | ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਨ਼ੀ | ਸਾ ਰੇਮ ਪ ਮ
ਬਿ ਨੁ ਹਉ ऽ | ਆ ऽ ਨ ਨ | ਜਾ ऽ ਨਉ ਦੁ | ਤੀ ਆऽ ऽ ऽ

ਪ ਖ ਪ ਪ | ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ | ਧਪ ਮਪ ਮਰੇ
ਭਾ ਉ ਸ ਭ | ਲੂऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ | ऽऽ ऽऽ ਹऽ

ਅੰਤਰਾ ਰੇ ਮ ਰੇ ਮ
ਤਿਆ ऽ ਗਿ ਗੋ

ਪ – ਨੀ ਨੀ | ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ – | ਸਾਂਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ – | ਮ ਪ ਨੀ ਸਾਂ
ਪਾ ऽ ਲ ਅ | ਵ ਰ ਜੋ ऽ | ਕऽ ਰ ਣਾ ऽ | ਤੇ ऽ ਬਿ ਖਿ

ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਮਂ ਰੇਂ ਸਾਂ | ਪਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ | ਨੀ ਧ ਮ ਪ | ਰੇ ਮ ਰੇ ਰੇਮ
ਆऽ ऽऽ ਕੇ ऽ | ਖੁऽ ऽऽ ऽ ऽ | ऽ ऽ ऽ ਹ | ਦ ਰ ਸ ਪਿਆ

ਪਨੀ ਧ ਪ – | ਰੇਮ ਪਧ ਮ ਪ | ਮ ਰੇ ਨ਼ੀ ਸਾ | ਨ਼ੀਸਾ ਰੇਮ ਰੇ ਮ
ऽऽ ਸ ਮੈ ऽ | ਰਾऽ ऽऽ ਮ ਨੁ | ਮੋ ऽ ਹਿਓ ऽ | ਕਾऽ ऽऽ ਢੀ ਨ

ਪ ਮ ਪ – | ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਰੇਂ ਸਾਂਨੀ | ਧਪ ਮਪ ਮਰੇ
ਰ ਕ ਤੇ ऽ | ਧੂऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ | ऽऽ ऽऽ ਹऽ

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਨ ਕਾਂਖੀ ॥
ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਚਨਿ ਏਹੀ ਸੁਖੁ ਚਾਹਤ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦੇਖਹਿ ਕਬ ਆਖੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਨ ਲਾਖੀ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਰਿ ਸਰਬਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਾਖੀ ॥ ੧ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨੇ ਇਹ ਬਾਣੀ ਰਸਨਾ ਭਾਖੀ ॥
ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਹੋਰੁ ਦੁਤੀਆ ਬਿਰਥੀ ਸਾਖੀ ॥ ੨ ॥ ੯੮ ॥ ੧੨੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੨੭)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਮਰੇ	ਪਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
				ਹS	ਰਿS	ਕੇ	S	S	ਨਾS	S S	ਮS	ਕੇ	S	ਜ	ਨ
ਰੇ	–	ਰੇ	–	ਪ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇਪ	ਮ	ਰੇ
ਕਾਂ	S	ਖੀ	S	ਮ	ਨਿ	ਤ	ਨਿ	ਬ	ਚ	ਨਿ	ਏ	ਹੀS	S S	ਸੁ	ਖੁ
ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਸਾਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ਚਾ	S	ਹਤ	ਪ੍ਰਭ	ਦ	ਰ	ਸ	ਦੇ	ਖਹਿ	S	ਕ	ਬ	ਆS	S S	S S	S
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ												
ਖੀS	S S	S	S												
ਅੰਤਰਾ				ਮ	–	ਪ	ਨ਼ੀ	–	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ
				ਤੂ	S	ਬੇ	ਅੰ	S	ਤੁ	ਪਾ	।ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	S	ਮ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਮਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ਸੁਆ	S	ਮੀ	S	ਗ	ਤਿ	ਤੇ	ਰੀ	ਜਾS	S S	ਇ	ਨ	ਲਾਂ	S	S S	S
ਨੀ	–	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਰੇਮ	ਪ	ਰੇਮ	ਪ	ਮ
ਖੀ	S	S S	S	ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਮ	S	ਲ	ਪ੍ਰੀS	S	ਤਿS	ਮ	ਨੁ

ਰੇ	–	ਸਾ ਸਾਂਸਾ		ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ
ਬੇ	ਤ ਧਿਆ ਕਰਿ			ਸ	ਰ	ਬ	ਸੁ	ਅੰ	ਤ	ਤ	ਰਿ	ਰਾਤ	ਤਤ	ਤ	ਤਤ
ਰੇਂ	–	ਨ਼ੀਪ ਮਰੇ													
ਤ	ਤ	ਖੀਤ ਤਤ													

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਖੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤੂ ਮਾਖੀ ॥
ਜਹ ਦੁਰਗੰਧ ਤਹਾ ਤੂ ਬੈਸਹਿ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਦ ਚਾਖੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਿਤਹਿ ਅਸਥਾਨਿ ਤੂ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਇਹੁ ਬਿਧਿ ਦੇਖੀ ਆਖੀ ॥
ਸੰਤਾ ਬਿਨੁ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਛਾਡਿਆ ਸੰਤ ਪਰੇ ਗੋਬਿਦ ਕੀ ਪਾਖੀ ॥ ੧ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਤੈ ਮੋਹੇ ਬਿਨੁ ਸੰਤਾ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਖੀ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਰਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥ ੨ ॥ ੯੯ ॥ ੧੨੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੨੭)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			ਸਾ	ਰੇ	ਨੀ	ਸਾ	–	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
				ਮਾ	ਤ	ਖੀ	ਤ	ਤ	ਰਾਤ	ਤਤ	ਮਤ	ਕੀ	ਤ	ਤੂ	ਤ
ਮ	ਰੇ	ਰੇ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਰੇ	ਮ
ਮਾ	ਤ	ਖੀ	ਤ	ਜ	ਹ	ਦੁ	ਰ	ਗੰ	ਤ	ਧ	ਤ	ਹਾ	ਤ	ਤੂ	ਤ
ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	–	ਪਪ	ਮਪ	ਰੇ	ਮ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ
ਬੈ	ਤ	ਸਹਿ	ਤ	ਮਤ	ਹਾਤ	ਬਿ	ਖਿ	ਆਤ	ਤਤ	ਮ	ਦ	ਚਾਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਤਤ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਰੇ												
ਖੀਤ	ਤਤ	ਤਤ	ਤਤ												

ਅੰਤਰਾ				ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ
				ਕਿ	ਤਹਿ	ਅ	ਸ	ਥਾऽ	ऽऽ	ਨਿ	ਤੂ	ਟਿ	ਕ	ਨੁ	ਨ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇ	ਰੇਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਮੰ	ਰੇਂ
ਪਾ	ऽ	ਵਹਿ	ऽ	ਇ	ਹ	ਬਿ	ਧਿ	ਦੇऽ	ऽऽ	ਖੀ	ऽ	ਆऽ	ऽऽ		ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਨ਼ੀਪ		ਰੇ
ਖੀऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਬਿऽ	ਨੁऽ	ਤੈ	ऽ	ऽ	ਕੋऽ	ਇ	ਨ
ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ਛਾ	ऽ	ਤਿਆ	ऽ	ਸੰ	ਤ	ਪ	ਰੇ	ਗੋ	ਬਿੰ	ਦ	ਕੀ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਰੇ												
ਖੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੫

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਭਜਿ ਆਨ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ॥
ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਨ ਬੁਝਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਸੰਸਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਹਸਤ ਸੋਵਤ ਅਉਧ ਬਿਤੀ ਅਸਾਰ ॥
ਨਰਕ ਉਦਰਿ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜਲਤੋ ਜਮਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥ ੧ ॥
ਪਰ ਦ੍ਰੋਹ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿੰਦਾ ਪਾਪ ਰਤ ਕਰ ਝਾਰ ॥
ਬਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨਾਹੀ ਤਮ ਮੋਹ ਮਹਾਂ ਅੰਧਾਰ ॥ ੨ ॥
ਬਿਖੁ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਮੂਠੋ ਚਿਤਿ ਨ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਤ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਆਰੋ ਮਾਤੰਗ ਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ੩ ॥
ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਰਾਖੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰ ॥
ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਗੁੋਪਾਲ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੨੯)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		
					ਸਥਾਈ						
ਸਾਂਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇਰੇ	ਮ	ਪ	–	ਪ
ਹਰਿ	ਭ	ਜਿ	ਆ	ऽ	ਨ	ਕ	ਰਮ	ਬਿ	ਕਾ	ऽ	ਰ
ਰੇਮ	ਪਨੀ	ਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਮ	ਪਮ	ਰੇਰੇ	ਸਾ	–
ਮਾऽ	ऽऽ	ਨ	ਮੋऽ	ਹੁऽ	ਨ	ਬੁऽ	ਝऽ	ਤऽ	ਤ੍ਰਿਸ	ਨਾ	ऽ
ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇ ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਧ	ਨੀਸਾਂ
ਕਾ	ऽ	ਲ	ਗ੍ਰ	ਸ	ਸੈ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰऽ
					ਅੰਤਰਾ						
ਮ	–	ਪ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਖਾ	ऽ	ਤ	ਪੀ	ਵ	ਤੁ	ਹ	ਸ	ਤ	ਸੋ	ਵ	ਤ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਅਉ	ऽऽ	ਧऽ	ਬਿ	ਤੀ	ਅ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰ
ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪਪ	ਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ
ਨ	ਰ	ਕ	ਉ	ਦਰ	ਭ੍ਰ	ਮੰऽ	ऽऽ	ਤ	ਜ	ਲ	ਤੋ
ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਮਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ
ਜ	ਮ	ਹਿ	ਕੀऽ	ऽ	ਨੀ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰऽ

ਸਾਰਗ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਲਿਪਾਤਾ ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਕਰਿ ਦਿਬਥੀਰਨੁ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਰਚਨ ਕੀਆ ॥
ਹਭਿ ਰਸ ਮਾਣੇ ਭੋਗ ਘਟਾਣੇ ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਕੋ ਥੀਆ ॥
ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਇਕ ਰੰਗੀ ਠਾਕੁਰੁ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥
ਨ ਨਕ ਦਰਸਿ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੩੬)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਰੇ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ
				ਸ	ਭ	ਦੇ	ਖੀ	ਐ	ऽ	ਅ	ਨ	ਭੈ	ऽ	ਕਾ	ऽ
ਮ	ਰੇ	ਰੇ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	–ਪ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਦਾ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਘ	ਟਿ	ਘ	ਟਿ	ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ	ਹੈऽ	ऽऽ	ਅ	ਲਿ
ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ												
ਪਾ	ऽ	ਤਾ	ऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ
				ਘ	ਟਿ	ਘ	ਟਿ	ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ	ਕ	ਰਿ	ਬਿ	ਸ
ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	–	ਮੰਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਮੰ	ਰੇਂ
ਥੀ	ऽ	ਰ	ਨੁ	ਜ	ਲ	ਤ	ਰੰ	–	ਗ	ਜਿਉ	ऽ	ਰऽ	ਚऽ	ਨ	ਕੀ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ
ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹ	ਭਿ	ਰ	ਸ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਣੇ	ऽ	ਭੋ	ऽ	ਗ	ਘ
ਪ	–	ਪ	–	ਰੇ	–	ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	–	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਟਾ	ऽ	ਣੇ	ऽ	ਆ	ऽ	ਨ	ਨ	ਬੀ	ऽ	ਆ	ऽ	ਕੋऽ	ऽऽ	ऽ	ਥੀ
ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ												
ਆ	ऽ	ऽ	ऽ												

ਸਾਰਗ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥
ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥
ਪੂਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਘਟ ਘਟ ਸੋਹਨ ਜਬ ਖਿੰਚੈ ਤਬ ਛਾਈ ॥
ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧਹੁ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਸਾਧਹੁ ਘਰੀ ਮੁਹਤਕ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥
ਅਰਥੁ ਦਰਬੁ ਸਭੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੀਸੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛਹੂ ਜਾਈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੩੬)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				0				0				3			
ਸਥਾਈ				ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ
				ਕਉ	ਨ	ਉ	ਪ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਦੇ	ਉ	ਕ	ਵ	ਨ	ਬ
ਸਾ	-	ਸਾ	-	ਪ਼	-	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	-	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇਪ	ਮ	ਰੇ
ੜਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ	ਪੂ	ऽ	ਰਿ	ਰਹਿ	ਓऽ	ऽऽ	ਸ੍ਰ	ਬ
ਨ਼ੀ	-	ਸਾ	-												
ਠਾ	ऽ	ਈ	ऽ												
ਅੰਤਰਾ				ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	-	ਪ	-ਪ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮ	ਪ
				ਪੂ	ਰਨ	ਮ	ਨ	ਮੋ	ऽ	ਹ	ਨ	ਘऽ	ਟऽ	ਘ	ਟ
ਨੀ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	-
ਸੋ	ऽ	ਹ	ਨ	ਜ	ਬ	ਖਿੰ	ऽ	ਚੈ	ऽ	ਤ	ਬ	ਛਾ	ऽ	ਈ	ऽ
-	-	-	-	ਨੀਸਾ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	-	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਰੇਂ
ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕਿਉ	ऽऽ	ਨ	ਅ	ਰਾ	ऽ	ਧਹੁ	ऽ	ਮਿ	ਲਿ	ਕ	ਰਿ
ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	-	ਨ਼ੀ	ਪ	-	-	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ
ਸਾ	ऽ	ਧਹੁ	ऽ	ਘ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ਮੁ	ਹ	ਤ	ਕ	ਬੇ	ऽ	ਲਾ	ऽ
ਨੀ	-	ਸਾ	-												
ਆ	ऽ	ਈ	ऽ												

ਸਾਰੰਗ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਪੂਛਉ ਸੰਤ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥
ਹੀਂਉ ਅਰਾਪਉਂ ਦੇਹੁ ਸਦੇਸਾ ॥
ਦੇਹੁ ਸਦੇਸਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕੈਸਾ ਕਹ ਮੋਹਨ ਪਰਵੇਸਾ ॥
ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾਈ ਥਾਨ ਥਾਨੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥
ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੁਗਤਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ॥
ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਪੂਛੈ ਦੀਨੁ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੩੧)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ — **ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ**

×				0				×				0			
ਰੇਮ	ਪਨੀ	ਨੀ	ਪ	–	–	–	–	ਰੇਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–	–	ਪ
ਪੂS	SS	ਛਉ	S	S	S	S	S	ਪੂS	SS	ਛਉ	S	S	S	S	S
ਰੇਮ	ਪਨੀ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਰੇ	–	ਰੇ	–
ਪੂS	SS	ਛਉ	ਸੰ	S	ਤ	ਮੇ	ਰੋ	ਠਾ	S	ਕੁ	ਰੁ	ਕੈ	S	ਸਾ	S
–	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਮ	ਪਨੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
S	ਹੀ	ਉ	ਅ	ਰਾ	S	ਪਉ	S	ਦੇS	SS	ਹੁ	ਸ	ਦੇ	S	ਸਾ	S

ਪਹਿਲਾ ਅੰਤਰਾ

–	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਧ	–	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਪ	ਪ	–
S	ਦੇ	ਹੁ	ਸ	ਦੇ	S	ਸਾ	S	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਜੀ	ਉ	ਕੈ	S	ਸਾ	S
ਮ	ਪ	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	–	–	–	–	–
ਕ	ਹ	ਮੋ	S	ਹ	ਨ	ਪ	ਰ	ਵੇ	S	ਸਾ	S	S	S	S	S
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਪ	–
ਪੂS	ਹਾS	ਅੰ	ਰ	ਸੁS	ਖS	ਦਾ	ਈ	ਪੂS	ਰਨ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮਾ	S	ਈ	S

ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	–	–	–
ਥਾS	S S	ਨ	ਥਾ	ਨੰ	S	ਤ	ਰ	ਦੇ	S	ਸਾ	S	S	S	S	S

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੈਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–
ਬੰ	ਧਨ	ਤੇ	S	ਮੁ	ਕ	ਤਾ	S	ਘ	ਟਿ	ਘ	ਟਿ	ਜੁS	ਗ	ਤਾ	S
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਮਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	–	–	–	–	–
ਕ	ਹਿ	ਨ	ਸ	ਕਉ	S S	ਹ	ਰਿ	ਜੈS	S S	ਸਾ	S	S	S	S	S
ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪਨ਼ੀ	ਪਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	–
ਦੇ	S	ਖਿ	ਚ	ਰਿ	S	ਪ	ਨਾ	ਨS	ਕS	ਮ	ਨੁ	ਮੈਂ	S	ਹਿਓ	S
ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਪੂS	S S	ਛੋ	ਦੀ	S	ਨੁ	ਮੈ	ਰੋ	ਠਾ	S	ਕੁ	ਰ	ਕੈ	S	ਸਾ	S
ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪ	–	–	–	–	–	ਰੇਮ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–	–	–
ਪੂS	S S	ਛੋ	S	S	S	S	S	ਪੂS	S S	ਛੋS	S S	S	S	S	S
ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਪੂS	S S	ਛੋ	ਦੀ	S	ਨੁ	ਮੇ	ਰੋ	ਠਾ	S	ਕੁ	ਰ	ਕੈ	S	ਸਾ	S

ਸਾਰਗ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥
ਧੰਨਿ ਸੁ ਰਿਦਾ ਜਿਹ ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ ॥
ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ ਸੰਤ ਸੰਗਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਉਲਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥

ਦੂਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਮਹਾਂ ਅਨੰਦ ਸਹਜਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੩੧)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			–	ਨ਼ੀਨ਼	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ
								਽	ਕਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	਽	ਅ	ਪੁ
ਰੇ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਨ਼ੀਸਾਂ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਨੇ	਽	ਪ	ਹਿ	ਆ਽	਽਽	ਇਆ	਽਽	਽	ਧੰ	ਨਿ	ਸੁ	ਰਿ਽	ਦਾ਽	ਜਿ	ਹ
ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਮ	ਪਮ	ਰੇਸਾ							
ਚ਽	ਰ਽	ਨ	ਬ	ਸਾ਽	਽਽	ਇਆ	਽਽	਽਽							
					ਅੰਤਰਾ			–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	–	ਨੀ	–
								਽	ਚਰ	ਨ	ਬ	ਸਾ	਽	ਇਆ	਽
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਸੰ	਽	ਤ	ਸੰ	ਗਾ਽	਽	ਇਆ	ਅ	ਗਿਆ	਽	ਨ	ਅੰ	ਧੇ਽	਽਽	ਰੁ	ਗ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	–	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਵਾ਽	਽਽	਽	਽	ਇਆ	਽	਽	਽	਽	ਭਇ	ਆ	ਪ੍ਰ	ਗਾ਽	਽	਽	ਸੁ
ਰੇ	ਮ	ਮਨ਼ੀ	ਪ	ਰੇ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	–
ਰਿ	ਦੇ	਽਽	ਉ	ਲਾ	਽	਽	ਸੁ	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਲੋ	਽	ਝੀ	਽	ਦਾ	਽
ਪਨੀਨ਼ੀਪਸਾਂਸਾਂਨੀਰੇਂ				ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	–							
ਪਾ਽਽਽ ਽਽ ਽਽				ਇਆ ਽਽ ਽਽			਽਽	਽							

ਸਾਰੰਗ ਕੀ ਵਾਰ

ਮ: ੫ ॥

ਵੁਠੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾਵਣੇ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਰਿ ॥
ਰਿਜਕੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਅਗਲਾ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਮਰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥
ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੫੧)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ **ਇਕਤਾਲ ਦ੍ਰੁਤ**

×		0		2		0		3		4	
								ਸਥਾਈ		ਨ਼ੀ	ਸਾ
										ਵੁ	ਠੇ
ਰੇਂ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਰਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਮੇ	ऽ	ਘ	ਸੁ	ਹਾऽ	ऽ ऽ	ऽ	ਵ	ਣੇ	ऽ	ऽ	ऽ
ਰੇਂ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਹੁ	ਕ	ਮੁ	ਕੀ	ਤਾ	ऽ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ऽ	ऽ	ਰਿ
ਰੇਂ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–
ਰਿ	ਜ	ਕੁ	ਉ	ਪਾ	ऽ	ਇਓ	ਨੁऽ	ਅ	ਗ	ਲਾ	ऽ
ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ		
ਠਾਂऽ	ऽ ऽ	ਢਿ	ਪऽ	ਈ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਸਾ	ਰਿ		

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–
ਤ	ਨੁ	ਮ	ਨੁ	ਹ	ਰਿ	ਆ	ऽ	ਹੋऽ	ऽ ऽ	ਇਆ	ऽ

ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸਿ	ਮ	ਰ	ਤ	ਅऽ	ਗਮ	ਅ	ਪਾ	ਤ	ऽ	ऽ	ਰ
ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	–
ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਆ	ਪ	ਣੀ	ऽ
ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ
ਸऽ	ਚੇऽ	ऽ	ऽ	ਸਿ	ਰ	ਜ	ਣ	ਹਾ	ऽ	ऽ	ਰ
ਰੇ	–	ਮ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	–	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਕੀ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਲੋ	ऽ	ੜਹਿ	ऽ	ਸੋऽ	ऽऽ	ਕ	ਰਹਿ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਰੇ		
ਨਾऽ	ऽऽ	ਨ	ਕ	ਸ	ਦ	ਬ	ਲਿ	ਹਾऽ	ਰऽ		

ਰਾਗ ਮਲਾਰ

ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਮਹਾਂਵਾਕ ਹੈ "ਮਲਾਰੁ ਸੀਤਲੁ ਰਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇਐ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥" (ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ 1283)

ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਹ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨਾ ਕੇਵਲ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਗਾਇਕ ਨਾਇਕ ਜਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਕਾਰਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਸਗੋਂ ਜਨ ਸਾਧਾਰਣ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹ ਉਤਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਕੁੱਝ ਰਾਗ ਅਜਿਹੇ ਹਠ ਜੋ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕ ਕੱਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਅਤੇ ਜਨ ਸਾਧਾਰਣ ਵਿਚ ਅਮਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ : ਦੀਪਕ, ਮੇਘ ਅਤੇ ਮਲਾਰ ਆਦਿ ਰਾਗ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਬਾਰੇ ਜਨ ਸ਼ਾਧਾਰਣ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਕਾਫੀ ਉਤਸਕਤਾ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮਲਾਰ, ਬੜਾ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਸਰਲ ਰਾਗ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ "ਮਲਹਾਰ" ਜਾਂ "ਮਲ੍ਹਾਰ" ਨਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਬੰਦਿਕ ਅਰਥ "ਮਲ ਦਾ ਹਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ" ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਕਥਨ ਵਿਚ ਯਥਾਰਥਕਤਾ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਅੰਸ ਵਧੇਰੇ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਲਾਰ, ਸ਼ਬਦ "ਮਲਰੂਹ" ਦਾ ਅਪਭ੍ਰੰਸ਼ ਰੂਪ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਗ ਨਾਮ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਹੋਵੇ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਵਿਚ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਰੂਪ ਹੈ।

ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਪੁਰਾਤਲ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ। "ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ" ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਲੇਖਕ ਪੰਡਿਤ ਸ਼ਾਰਗ ਦੇਵ **(1210-1247 ਈ:)** ਨੇ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ "ਸੰਗੀਤ ਦਰਪਣ" ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਪੰਡਿਤ ਦਮੋਦਰ **(1625 ਈ.)** ਮਲਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੰਡਿਤ ਹਿਰਦੈ ਨਾਰਾਇਣ-ਦੇਵ **(1660 ਈ.)** ਨੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। "ਰਾਧਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗੀਤਕਾਰ" ਦੇ ਲੇਖਕ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਦੇਵ (ਬੀਕਾਨੇਰ, ਦਾ ਰਾਜਾ) ਨੇ (ਮਲਾਰ ਨੂੰ ਮੇਘ ਦਾ ਪੁਤਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਕਈ ਲੇਖਕ ਇਸ ਨੂੰ ਮਲਾਰੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹਨ)

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਉੱਘੇ ਵਿਦਵਾਨ ਡਾ: ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਣੀ ਬਿਉਰਾ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਆਪ ਵਿਦਵਤਾ ਭਰਪੂਰ ਖੋਜ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਥ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

"ਮੇਘ ਰਾਗ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਰਾਗਨੀ ਮਲਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਸੰਮ ਹੈ। ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ "ਸੋਰਠਿ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰੀ ਧੁਨੀ ॥" ਲਿਖਿਆ ਨੂੰ। ਨਾਣ ਬਿਨੋਦ ਵਿਚੋਂ ਅੰਸ਼ ਨਯਾਸ ਗ੍ਰਹ ਗੰਧਾਰ ਹੈ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਮੇਘ ਗੌਂਡ ਮਿਲਕੇ ਮਲਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬਰਖਾ ਰੁਤ ਸਮੇਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗੀਤ ਸਾਰ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਅੰਸ ਰੂਠਯਾਸ ਗ੍ਰਿਹ ਖਰਜ ਰਿਖਭ ਸੁਰ ਹੀਨ। ਗਾਵੇ ਔੜਵ ਪ੍ਰਾਤ ਹਨ ਮਲਾਰੀ ਪਰਬੀਨ। ਔੜਵ ਹੈ। ਧ, ਨੀ, ਗ, ਨੀ ਪ, ਧ। ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸੰਪੂਰਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਧ ਨੀ ਸਾ ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧ। ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਘੜੀ ਵਿਚ ਗਾਂਵਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਗਾਓ ਪੰਚਮ ਕੋਮਲ, ਹੈ। ਮੰਗਲੀਕ ਹੈ। (ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਪਰ ਮਿਲੀ ਖੋਜ ਪੰਨਾ 37)

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਡਾ. ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਮਹਾਨ ਗਿਆਤਾ ਜਾਂ ਖੋਜਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧੀ ਕਰਨਗੇ ਇਥੇ ਦੇਣੇ ਅਵੱਸ਼ਕ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

"ਮਲਾਰ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਮੇਘ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਹੈ ਜੇਹਾ ਕੁ "ਸੋਰਠਿ ਗੌਂਡ ਮਲਾਰੀ ਧੁਨੀ" ਸੋਰਠ, ਮ ਮਾਧਵੀ, ਕਾਨੜਾ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਹੋਰਨਾਂ ਮਤਾਂ ਵਿਚ ਮੇਘ ਦਾ ਪੁਤ ਮਲਾਰ ਕਰਕੇ ਹਨੁਵੰਤ ਮਤ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਮੇਲ ਭੀ ਮੇਘ ਗੌਂਡ ਤੇ ਸਾਰੰਗ ਦਾ ਹੈ।

(ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਪੰਨਾ 29)

ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਉਕਤ ਕਥਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਆਪ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਦਾ ਬਿਉਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਮਲਾਰੀ ਦਾ ? ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਮਲਾਰ ਜਾਂ ਮਲਾਰੀ ਨੂੰ ਰਾਗਣੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਇਸੇ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਬਾਰੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵੇਲੇ "ਸੋਰਠ, ਮਧ ਮਾਧਵੀ ਕਾਨੜਾ ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ" ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਅੰਤ੍ਰਵੀ ਹਵਾਲੇ ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਥਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਗ੍ਰੰਥ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਜਿਸ ਰਾਗ ਤੇ ਅਸੀਂ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ "ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ" ਹੈ ਮਲਾਰੀ ਨਹੀਂ। ਇਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਚਿਤ ਬਾਣੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਵਾਲੇ ਇਸੇ ਤੱਥ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜ੍ਹਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ "ਮਲਾਰ" ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ "ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਾਰ ਰਾਗੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥"

(ਮ: 3 ਪੰਨਾ 1285)

ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਪੁਰਾਤਨ ਸਰੂਪ ਕੀ ਸੀ ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰੰਤੂ ਹਿਰਦੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਵ 1660 ਈ: ਦਾ ਇਕ ਲੇਖਕ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦ ਸਰੂਪ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। "ਸਾ ਰੇ ਪ, ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਨੀ ਸਾਂ। ਸਾਂ, ਨ਼ੀ ਪ, ਨ਼ੀ ਪ, ਮ ਮ, ਮ ਰੇ, ਸਾ। ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਲਾਰ ਦਾ ਇਹ ਸਰੂਪ ਵਧੇਰੇ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ।

ਰਾਜਾ ਸੁਰੇਂਦਰ ਮੋਹਨ ਟੈਗੋਰ (1840-1954 ਈ:) ਨੇ "ਸੰਗੀਤਸਾਰ ਸੰਗ੍ਰਹ" ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। "ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ਮ, ਮ, ਮ ਮ, ਰੇ ਰੇ ਪ, ਮਪ ਧ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਧ ਪ,
ਧ
ਮ ਮ, ਪ ਮ, ਰੇ ਸਾ।" ਅਗੇ ਆਪ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ : ਮ ਪ ਪ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਮੰ ਮੰ, ਮੰ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਸਾਂ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ ਧ ਪ, ਮ, ਮ ਰੇ ਸਾ।"

ਮੱਧਕਾਲੀ ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਕੀਰਤਨਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦਾ ਇਹ ਸਰੂਪ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ।

ਮਲਾਰ ਇਕ ਰਾਗਾਂਗ ਰਾਗ ਹੈ। ਮੱਧ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਨਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਗਾਇਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅੰਗ ਦਾ ਦੂਜੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਰਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੇਕ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੇ ਫਲ ਸਰੂਪ ਮਲਾਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਏ, ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਮਲਾਰ ਦੇ ਸੰਜੋਗ

ਨਾਲ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਇਹ ਰਾਗ ਰੂਪ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਹਨ : ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ, ਮੀਆਂ ਮਲਾਰ, ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲਾਰ, ਸੂਰਦਾਸੀ ਮਲਾਰ, ਮੇਘ ਮਲਾਰ, ਗੌਂਡ ਮਲਾਰ, ਨਟ ਮਲਾਰ, ਛਾਇਆ ਮਲਾਰ, ਨਾਇਕੀ ਮਲਾਰ, ਕਾਨੜਾ ਮਲਾਰ, ਬਿਲਾਵਲ ਮਲਾਰ, ਦੇਸ ਮਲਾਰ, ਸੋਰਠ ਮਲਾਰ, ਜੈਅੰਤ ਮਲਾਰ, ਮੀਰਾਂ ਕੀ ਮਲਾਰ, ਕੋਮਲ ਮਲਾਰ, ਪਟ ਮਲਾਟ, ਚੰਕਲਸਸ ਮਲਾਰ, ਧੂਲੀਆ ਮਲਾਰ, ਚਰਜੂ ਕੀ ਮਲਾਰ, ਰੂਪ ਮੰਜਰੀ ਮਲਾਰ, ਬਹਾਰ ਮਲਾਰ, ਸੋਹਨ ਮਲਾਰ, ਬਸੰਤੀ ਮਲਾਰ, ਖਮਾਜੀ ਮਲਾਰ, ਆਦਿ ।

ਭਵਿਸ਼ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦੇ ਮਧੁ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣੀ ਜਨ ਹੋਰਨਾਂ ਮਲਾਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਰਨਗੇ ਅਜਿਹੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ਹੈ ।

ਮਲਾਰ ਇਕ ਰੁਤਕਾਲੀਨ ਜਾਂ ਮੌਸਮੀ ਰਾਗ ਹੈ । ਭਾਰਤ ਦੀ ਭੂਗੋਲਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਗਾਇਨ ਸਾਵਣ ਭਾਦਰੋਂ ਮਾਹ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਬਰਖਾ ਰੁਤ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ । ਮੌਸਮੀ ਰਾਗ ਕਾਰਣ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿਚ ਵਰਖਾ ਰੁਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਵਧੇਰੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ । ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਬਦਲ, ਬਿਜਲੀ, ਮੇਘ, ਬਗ, ਚਾਤ੍ਰਿਕ, ਮੋਰ, ਬਾਬੀਹਾ (ਪਪੀਹਾ) ਕੋਇਲ, ਦਾਦਰ, ਘਨਹਰਗਰਜਤ, ਉਨਵਿ, ਇੰਦ, ਬਰਸੈ ਲਾਇ ਝੜੀ ਆਦਿ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਭਗਤੀ, ਮਿਲਨ, ਸੁਕਰਾਨਾ ਆਦਿ ਵਿਸ਼ੇ ਵੀ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਚਿਤ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਅਨੇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜਿਵੇਂ : ਬਰਸੁ ਘਨਾ, ਸੁਣਿ ਘਨਘੋਰ, ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ । ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਟੇਰੇ ਬਿਲਪ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਘਨਹਰ ਘੋਰ ਦਸੌ ਦਿਸਿ ਬਰਸੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰੇਣਿ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਂ । (ਰਾਗ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧)

"ਊਨਵਿ ਊਨਵਿ ਆਇਆ ਵਰਸੈ ਲਾਇ ਝੜੀ ॥"
"ਭਿੰਨੀ ਰੈਣ ਚਮਕਿਆ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥" (ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩)
"ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸੁਣ ਘਨਹਰ ਕੀ ਘੋਪ ॥" (ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪)

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਗੁਰਵਾਕ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਦਾ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਣ ਵਾਤਾਵਰਣ ਉਲੀਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ।

ਬ੍ਰਿਹ-ਵਿਯੋਗ : "ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਪ੍ਰੀਤ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥ (ਮਰਾਰ ਮਹਲਾ ੫)

ਮਿਲਨ : ਘਨਹਰ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗ ਛਾਇਆ ।
"ਰਾਜਾ ਰਮਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਸੁਖਦਾਈ" (ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫)
"ਘਨ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥"
(ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫) ਆਦਿ ।

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਰਾਗ ਪਰੰਪਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਰਚਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਕਰਤਾਟੀ ਸਿਰਜਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੁਆਮੀ ਸਨ. ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਅਨੇਕ ਉਦਹਰਣ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ।

ਕੁੱਝ ਵਿਦਵਾਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਗਵਾਲੀਅਰ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧ ਗਾਇਕ, ਪੰਡਿਤ ਕਿਸ਼ਣ ਰਾਓ ਅਤੇ ਪੰਡਿਤ ਵਿਨਾਇਕ ਰਾਗ ਪਟਪਰਧਨ ਮੀਆਂ ਮਲਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਕੁੱਝ ਪੰਡਿਤ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਤਰ ਭਾਰਤੀ ਰਾਗਾਂ ਨਾਲ "ਮੀਆਂ" ਸਬਦ ਬਹੁਤਾ ਸੁਖਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਮੀਆਂ ਮਲਾਰ ਨੂੰ ਮਲਾਰ ਅਤੇ ਮੀਆਂ ਕੀ ਸਾਰੰਗ ਨੂੰ "ਤਾਨਸੈਨੀ ਸਾਰੰਗ" ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਥਾਰਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੀਆਂ ਮਲਾਰ ਅਤੇ ਮਲਾਰ ਦੋ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ।

ਮਲਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਰਹੇ ਹਨ। (ੳ) ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਟ ਦਾ ਅਤੇ (ਅ) ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ ਦਾ। ਮੱਧਕਾਲ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰਾਂ ਨੇ ਭਲੀਭਾਂਤ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰੂਪ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੰਨ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਮਲਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਟ

ਸ਼ੁੱਧ ਮਲਾਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਥਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਹ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਸ਼ਾਦ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਔਡਵ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ "ਰੇ ਪ" ਸੁਰਾਵਲੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਸ਼ੜਜ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ। ਬਰਖਾ ਰੁਤ ਵਿਚ ਇਹ ਰਾਗ ਹਰ ਸਮੇਂ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਹੋਰ ਰੁਤਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਰਾਤ ਦਾਂ ਤੀਜਾਂ ਪਹਿਰ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਰੇ ਮ, ਰੇ ਪ, ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਨੀ ਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਪ, ਨ਼ੀ ਧ, ਮ ਪ ਮ ਮ, ਮ ਰੇ, ਸਾ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਮ ਪ ਨ਼ੀ ਨੀ ਸਾਂ, ਨ਼ੀ ਪ, ਮ ਰੇ, ਮ ਪ ਮ ਮ, ਰੇ, ਸਾ।

ਮਲਾਰ ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ

ਮਲਾਰ ਦਾ ਇਹ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਸਿਖ ਕੀਰਤਨਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੁੱਥ ਮਲਾਰ ਜਾਂ ਮਲਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੜਾ ਸਰਲ ਰਾਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਮੱਧਕਾਲੀ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ। ਦੋ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਔਡਵ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਭ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ੜਜ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੋ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀਆਂ - ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ "ਸ਼ਾ ਰੇ ਮ" ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ "ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ ਧ ਪ" ਅਤਿਅੰਤ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ "ਰੇ ਪ" ਸੁਰਾਵਲੀ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ "ਆਤਮਾ" ਦਾ ਸਥਾਨ ਰਖਦੀ ਹੈ। ਮਲਾਰ ਬਰਖਾ ਰੁਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਗ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਰੁਤ ਵਿਚ ਹਰ ਵੇਲੇ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਸਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਹੈ।

ਮਲਾਰ ਇਕ ਰਾਗਾਂਗ ਰਾਗ ਹੈ।

ਮ ਮ ਮ
ਸੰਗਤ ਮਰ ਮੱਗ ਮਲਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅੰਗ "ਰੇ ਮ, ਰੇਮ, ਰੇ ਪ, ਮ ਰੇ ਪ, ਮ ਰੇ" ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਮੁਕਤ (ਖੁਲ੍ਹਾ) ਮੱਧਿਅਮ "ਮ ਪ ਮ ਮ" ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਖਟਕਾ, ਮਲਾਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕ ਰਾਗ, ਦੁਰਗਾ ਅਤੇ ਜਲਧਰ ਉਦਾਰ ਹਨ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਦੁਰਗਾ ਅਤੇ ਜਲਧਰ ਕੇਦਾਰ ਵਿਚ ਵੀ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਵਰਜਿਤ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਸਾਧਾਰਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਕਈ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਹਾਂਦਰੇ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ, ਦੁਰਗਾ ਵਿਚ "ਪ, ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ, ਧ ਮ ਸਾ ਰੇ, ਧ਼ ਸਾ, ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ ਰੇਂ ਧ, ਸਾਂ ਪ, ਧ ਮ ਰੇ, ਸਾ ਰੇ ਧ਼ ਸਾ" ਸੁਰਾਵਲੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੁਆ ਮਲਾਰ ਨਾਲੋਂ ਭਿੰਨਤਾ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ "ਮ ਪ ਧ ਮ ਰੇ ਅਤੇ "ਰੇ ਧ਼ ਸਾ" ਇਹ ਦੋ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਗਾ ਮਲਾਰ ਨਾਲੋਂ ਪੂਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਖੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਰਗਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਮੱਧਿਅਮ ਸੁਰ ਵਿਸ਼ਰਾਂਤੀ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਮਲਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਸੁਰ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਲਧਰ ਕੇਦਾਰ ਵਿਚ ਕੇਦਾਰ ਅੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ "ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਮ, ਮ ਪ ਮ, ਮ ਪ ਧ ਪ ਮ, ਰੇ ਮ ਮ ਰੇ ਪ ਮ, ਸ਼ਾਂ, ਧ ਪ ਮ, ਪ ਮ, ਰੇ ਸਾ" ਆਦਿ ਸੁਰਾਵਟਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਗ ਭੇਦ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਲਾਰ ਵਿਚ "ਰੇ ਮ ਰੇ ਪ" ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਹੈ। "ਮ ਰੇ" ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਮੀਂਡ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸਮਸਤ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਰਹੱਸ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ!

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਰੇ ਮ ਰੇ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ।
ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ, ਧ ਪ ਮ, ਰੇ ਸਾ।
ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਸਾ, ਰੇ ਮ ਰੇ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ, ਧ ਪ ਮ, ਰੇ ਮ, ਰੇ ਸਾ।

ਰਾਗ ਮਲ੍ਹਾਰ

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ, ਮ ਰੇ ਮ, ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਸਾ ਧ਼ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਪ਼ ਮ਼ਮ਼ ਰੇ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਸਾ, ਧ਼ ਪ਼ ਮ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਧ਼ ਸਾ, ਪ਼ ਧ਼ ਸਾ ਰੇ ਮ, ਰੇ ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸਾ, ਰੇ ਮ ਰੇ ਰੇ, ਮ ਪ ਮ ਪ ਮ ਮ, ਮ ਰੇ ਪ ਮ, ਧ ਪ ਮ ਪ ਧ ਪ ਮ, ਮ ਰੇ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਧ ਪ ਧ ਮ, ਪ ਮ ਰੇ ਪ ਮ, ਰੇ ਮ ਰੇ ਪ ਮ, ਰੇ ਮ ਰੇ ਸਾ, ਮ ਰੇ ਸਾ ਰੇ ਮ।
2. ਸਾ ਰੇ ਮ ਮ ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਮ ਰੇ ਪ ਮ, ਮ ਰੇ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਪ ਮ ਰੇ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਧ ਪ, ਧ ਪ ਮ, ਮ ਰੇ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ ਧ ਪ ਮ, ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ ਧ ਸਾਂ ਧ ਪ ਮ, ਮ ਮ ਰੇ ਮ, ਪ ਪ ਮ ਪ, ਧ ਸਾਂ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ ਧ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਧ ਸਾਂ ਧ ਪ ਮ, ਮ ਰੇ ਪ, ਧ ਪ ਮ ਰੇ ਮ, ਰੇ ਮ, ਰੇ ਸਾ, ਧ ਪ ਮ ਪ ਧ ਸਾ ਰੇ ਮ ਰੇ ਪ ਮ, ਰੇ ਮ, ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਮ ਰੇ ਪ ਮ ਧ ਪ ਧ ਮ ਪ ਮ, ਰੇ ਮ, ਸਾ।

3. ਮ ਰੇ ਪ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ' ਸਾਂ ਸਾਂ ਧ ਪ ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ, ਪ ਧ ਸਾਂ ਰੇਂ, ਧ ਸਾਂ ਧ ਪ ਮ ਪ ਸਾਂ ਧ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ, ਧ ਸਾਂ ਧ ਪ ਮ ਮ ਪ ਧ, ਪ ਧ ਸਾਂ, ਮ ਪ ਧ ਸਾ ਰੇਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਮਂ, ਰੇਂ ਮਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂ ਰੇਂ ਮਂ ਰੇਂ ਮਂ, ਰੇਂ ਮਂ ਰੇਂ ਪਂ ਮਂ, ਰੇਂ ਮਂ ਰੇਂ ਸਾਂ. ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਧ ਸਾਂ, ਧ ਮ, ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਧ ਸਾਂ ਧ ਪ ਮ, ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ ਧ ਪ ਮ, ਸਾਂ ਧ ਪ ਮ, ਧ ਪ ਮ, ਪ ਮ ਮ ਰੇ ਪ, ਮ, ਰੇ ਮ, ਰੇ ਸਾ, ਧ ਪ ਮ ਪ ਧ ਸਾ ਰੇ ਮ, ਰੇ ਪ, ਮ ਰੇ ਮ, ਰੇ ਸਾ, ਸਾ ਰੇ ਮ ।

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥
ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥ ੧ ॥

ਬਰਸੈ ਮੇਘੁ ਸਖੀ ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆਏ ॥

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥
ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਣਿ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਹਰਿ ਰਾਏ ॥
ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ਇਹਿ ਮੰਦਿਰ ਘਰ ਅਪਨਾਏ ॥
ਜਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਓ ਆਇਆ ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥
ਸੰਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਏ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ: ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੬੬)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਧ ਵਰਜਿਤ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਮ	ਰੇ	ਪ	-ਪਪ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਮ	ਪਨ਼ੀ	ਨੀ
								ਬਰ	ਸੈ	ਮੇ	ਙਘੁਸ	ਖੀਙ	ਙਙ	ਘਙ	ਰਿ
ਸਾਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਪਾਙ	ਙਙ	ਹੁ	ਨ	ਆ	ਙ	ਏ	ਙ	ਮੋ	ਙ	ਹਿ	ਦੀਙ	ਙਙ	ਨ	ਕ੍ਰਿ	ਙ
ਨ਼ੀ	–	ਮ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਪਾ	ਙ	ਨਿ	ਧਿ	ਠਾ	ਙ	ਕੁ	ਰ	ਨ	ਵ	ਨਿ	ਧਿ	ਨਾ	ਙ	ਮਿ	ਸ

ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਮਪ	ਨੀਨੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ								
ਮਾS	SS	SS	SS	ਏS	SS	SS	SS								
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਨੀ	–	ਨੀ	–
								ਕਿਆ	S	ਤੂ	S	ਸੋ	S	ਚਹਿ	S
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	–	ਨੀ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਕਿਆ	S	ਤੂ	S	ਚਿS	ਤS	ਵਹਿ	S	ਕਿਆ	S	ਤੂੰ	S	ਕ	ਰ	ਹਿ	ਉ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਮ	–	ਪ	–	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ਪਾS	SS	S	S	ਏS	SS	S	S	ਤਾ	S	ਕਉ	S	ਕਹ	ਹੁ	ਪ	ਰ
ਨੀਪ	ਮਪ	ਨੀ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਨੀਨੀ	ਪਮ	ਪ	ਪ
ਵਾS	SS	ਹ	ਕਾ	ਹੁ	S	ਕੀ	S	ਜਿ	ਹ	ਗੋ	S	ਪਾS	SS	ਲ	ਮ
ਮਪ	ਨੀਨੀ	ਸਾਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਪ	ਪਮ	ਮਮ	ਰੇਸਾ								
ਹਾS	SS	SS	SS	ਏS	SS	SS	SS								

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕੁ ਜਬ ਹੋਤਾ ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ਤਬ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ ੧ ॥

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ॥

ਭੂਲਹਿ ਬਾਰਿਕ ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ਅਨ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਜਿਹ ਜਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰ ਮੇਲੇ ॥
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਨਦ ਸਹਜਿ ਤਬ ਖੇਲੈ ॥ ੨ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੂਖ ਕੈਸੀ ॥
ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਂਛੈ ਸੋ ਲੈਸੀ ॥ ੩ ॥
ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਆਗਿਆ ਇਹ ਦੀਨੀ ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਦੇਨਾ ॥
ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਨਿਤ ਚਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੬੬)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਗਧ ਵਰਜਿਤ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		–	–	ਮ	ਰੇ
												ऽ	ऽ	ਹ	ਮ
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	–	–	–	–
ਬਾ	ਰਿ	ਕ	ਪਿ	ਤਾ	ऽ	ਪ੍ਰऽ	ਭੁऽ	ਦਾ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ
ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਪ਼ਪ਼
ਭੂ	ऽ	ਲ	ਹਿ	ਬਾ	ਰਿ	ਕ	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਲऽ	ਖऽ	ਬ	ਰੀ	ਆ	ਅਨ
ਮ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ		
ਠਉ	ऽ	ਰ	ਨ	ਹੀ	ऽ	ਜਿ	ਹ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਤਾऽ	ऽऽ		
								ਅੰਤਰਾ							
ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ
ਖੀ	ऽ	ਰ	ਅ	ਧਾ	ऽ	ਰਿ	ਬਾ	ਰਿ	ਕੁ	ਜ	ਬ	ਹੋऽ	ऽऽ	ਤਾ	ਬਿਨੁ
ਨ਼ੀ	–	ਨ਼ੀ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–	ਨ਼ੀ	–	ਮ	ਪ
ਖੀ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ਰ	ਹ	ਨੁ	ਨ	ਜਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ऽ
ਪ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਸਾ	ऽ	ਰਿ	ਸ	ਮ੍ਰਾऽ	ऽऽ	ਲਿ	ਮਾ	ਤਾ	ऽ	ਮੁ	ਖਿ	ਨੀऽ	ऽऽ	–	ਰੇऽ
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ		
ਤ	ਬ	ਉ	ਹੁ	ਤ੍ਰਿऽ	ਪ	ਤਿ	ਅ	ਘਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਈऽ	ऽऽ		

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਸਗਲ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿ ਆਹਰੁ ਕਰਿਆ ਤਜਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥

ਕਾਰਜੁ ਸਗਲ ਅਰੰਭਿਓ ਘਰ ਕਾ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਭਾਰੋਸਾ ॥ ੧ ॥

ਸੁਨੀਐ ਬਾਜੈ ਬਾਜ ਸੁਹਾਵੀ ॥
ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮੈ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖ ਪੇਖੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਗਲ ਸੁਹਲਾਵੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨੂਆ ਲਾਇ ਸਵਾਰੇ ਥਾਂਨਾ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਪਾਹੁਨੁ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਵਿ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥
ਜਬ ਪ੍ਰਿਅ ਆਇ ਬਸੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਸਨਿ ਤਬ ਹਮ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥
ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮਰੇ ਪੂਰੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

(ਗ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੬੬-੬੭)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

x				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ
								ਸੁਨ	ਨੀਨ	ਐ	ਨ	ਬਾਨ	ਨਨ	ਜੈ	ਨ
ਨ਼ੀ	–	ਮ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਪ	–
ਬਾ	ਨ	ਜ	ਸੁ	ਹਾ	ਨ	ਵੀ	ਨ	ਭੋ	ਨ	ਰੁ	ਭਇ	ਆ	ਨ	ਮੈ	ਨ
ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਪ੍ਰਿਨ	ਅਨ	ਮੁ	ਖ	ਪੇ	ਨ	ਖੇ	ਨ	ਗ੍ਰਿ	ਹਿ	ਮੰ	ਨ	ਗ	ਲ	ਸੁ	ਹ
ਮਪ	ਸਾਂਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ								
ਲਾਨ	ਨਨ	ਨਨ	ਨਨ	ਵੀਨ	ਨਨ	ਨਨ	ਨਨ								
							ਅੰਤਰਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	–	ਨੀ	ਨੀ
								ਸ	ਗ	ਲ	ਬਿ	ਧੀ	ਨ	ਜੁ	ਰਿ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਆ	ਨ	ਹ	ਰੁ	ਕਨ	ਰਿ	ਆ	ਨ	ਤ	ਜਿ	ਓ	ਨ	ਸ	ਗ	ਲ	ਅੰ

ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਦੇS	S S	S	S	ਸਾS	S S	S	S	ਕਾ	S	ਰ	ਜੁ	ਸS	ਗ	ਲ	ਅ
ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	–	ਨੀ	ਨੀ
ਰੰS	S S	ਭਿਓ	S S	ਘ	ਰ	ਕਾ	S	ਠਾ	S	ਕੁ	ਰ	ਕਾ	S	S	ਭਾ
ਮਪਸਾਂਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ		ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ								
ਹੋS S S	S S	S S		ਸਾS	S S	S S	S S								

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ ॥
ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ ॥
ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰੰਗਿ ਰਾਂਗੀ ॥ ੧ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥
ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਰੇਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੬੭)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਗਧ ਵਰਜਿਤ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਮਪਨ਼ੀਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਮ	ਰੇ
				ਪ੍ਰ	ਭ	ਮੇ	ਰੇ	ਓS S S	S	ਇ	ਬੈ	ਰਾS	S S	ਗੀ	S
ਪ	–	–	–	ਪਪ	ਮਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ
ਤਿਆ S	ਗੀ	S		ਹਉ	ਇਕੁ	ਖਿ	ਨੁ	ਤਿ	ਸੁ	ਬਿ	ਨੁ	ਰS	ਹਿS	ਨ	ਸ

ਨ਼ੀ – ਪ਼ – ਮ਼ ਪ਼ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ – ਸਾ – ਨ਼ੀਸਾ ਰੇਮ ਰੇਪ ਮਪ

ਕਉ ऽ ऽ ऽ ਪ੍ਰੀ ऽ ਤਿ ਹ ਮਾ ऽ ਰੀ ऽ ਲਾऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਨ਼ੀਨ਼ੀ ਪਮ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ

ਰੀऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਅੰਤਰਾ ਮ ਮ ਪ – ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਨੀ ਨੀ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ

ਉ ਨ ਕੈ ऽ ਸੰ ਗਿ ਮੋ ਹਿ ਪ੍ਰ ਭੁ ਚਿ ਤਿ

ਸਾਂਰੇਂ ਨੀ ਸਾਂ – ਨ਼ੀ ਪ ਸਾਂ ਨੀ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨ਼ੀਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ

ਆऽ ऽ ਵੈ ऽ ਸੰ ਤ ਪ੍ਰ ਸਾ ऽ ਦਿ ਸੋ ਹਿ ਜਾऽ ऽऽ ऽ ऽ

ਨ਼ੀ – ਪ – ਮ ਮ ਪ ਪ ਮਪਨ਼ੀਨੀ ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਪ ਨ਼ੀ ਪਮ ਪ ਮਰੇ

ਗੀ ऽ ऽ ऽ ਸੁ ਨਿ ਉ ਪ ਦੇऽ ऽ ऽ ऽ ਸੁ ਭ ਏ ऽऽ ਮ ਨऽ

ਮ ਮ ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਸਾ ਮ ਰੇ ਪ – ਮ ਪ ਮਪ ਨ਼ੀਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਰੇਂਸਾ

ਨਿ ਰ ਮ ਲ ਗੁ ਨ ਗਾ ऽ ਏ ऽ ਰੰ ਗਿ ਰਾਂऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਨ਼ੀਨ਼ੀ ਪਮ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ

ਰੀऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥
ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੂਤੀ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥
ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀਂ ਇਹ ਹਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਈ ॥ ੧ ॥
ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ ਸਰਨਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੬੭)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਨੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਪ	ਮ	ਪ
								ਮਾS	ਈS	ਮੋਂ	ਹਿ	ਪ੍ਰੀ	S	ਤ	ਮੁ
ਨੀ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਨੀ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਪ	–
ਦੇ	S	ਹੁ	ਮਿ	ਲਾ	S	ਈ	S	ਸ	ਗ	ਲ	ਸ	ਹੇ	S	ਲੀ	S
ਨੀ	ਪਮ	ਪ	ਮਰੇ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਨੀ	–	ਨੀ	ਸਾਂ
ਸੁ	ਖS	ਭ	ਰਿS	ਸੂ	S	ਤੀ	S	ਜਿ	ਹ	ਘ	ਰਿ	ਲਾ	S	ਲੁ	ਬ
ਮਪ	ਨੀਪ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਪਮ	ਪਮ	ਰੇਸਾ								
ਸਾS	SS	SS	SS	ਈS	SS	SS	SS								
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ
								ਮੋ	ਹਿ	ਅ	ਵ	ਗ	ਨ	ਪ੍ਰ	ਭੁ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਸ	ਦਾ	S	ਦਇ	ਆS	S	ਲਾ	ਮੋਹਿ	ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਨਿ	ਕਿਆ	SS	ਚ	ਤੁ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	–	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪਨੀਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ਰਾS	SS	S	S	ਈ	S	S	S	ਕ	ਰਉ	S	ਬ	ਰਾSSS	S	ਬਰਿ	ਜੋ
ਨੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	–	ਮਂ	–	ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–
ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਸੰ	ਗਿ	ਰਾ	S	ਤੀ	ਇਹ	ਹਉ	S	ਮੈ	S	ਕੀ	S	ਢੀ	S
ਮਪ	ਨੀਪ	ਸਾਂਨੀ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਪਮ	ਪਮ	ਰੇਸਾ								
ਠਾS	SS	SS	SS	ਈS	SS	SS	SS								

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥
ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥
ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥
ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੋ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੋ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੬੭)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਮਰੇ	ਪ	ਨ਼ੀਮ	ਪ
												ਬਰ	ਸੁ	ਮੇऽ	ਘ
ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	ਮ	ਰੇ	ਸਾ
ਜੀ	ऽ	ਤਿ	ਲੁ	ਬਿ	ਲ	ਮੁ	ਨ	ਲਾ	ऽ	ਉ	ऽ	ऽ	ਬ	ਰ	ਸੁ
ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਨ਼ੀ	ਮ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਮ	ਰੇ
ਪਿਆ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ਮ	ਨਹਿ	ਸ	ਧਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ਹੋ	ਇ	ਅ
ਪ	–	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਮ	ਪਮ	ਰੇਸਾ				
ਲ	ऽ	ਦੁ	ਸ	ਦਾऽ	ऽऽ	ਮ	ਨਿऽ	ਚਾऽ	ऽऽ	ਉऽ	ऽऽ				
										ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਪ	–
												ਹ	ਮ	ਤੇ	ऽ
ਨ਼ੀ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	–	ਨ਼ੀ	–
ਰੀ	ऽ	ਧ		ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ਆ	ਮੇऽ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਤੂ	ऽ	ਕਿਉ	ऽ
ਨੀ	ਨੀ	ਸਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਪ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਮ	ਨਹੁ	ऽ	ਬਿ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਇ	–ਸ	ਤ੍ਰੀ	–

ਮੰਰੇਂ	ਪੰ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਮ	ਪ	ਪ
ਰੂਤ	ऽ	ਪ	ਚੇ	ਰੀ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ਨਿਆ ऽ	ਈ	ऽ		ਸੰ	ਭ	ਨ	ਹੀ
ਪ	ਨੀ	ਮ	ਪ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਪ	ਨੀਨੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ				
ਬਿ	ਨੁ	ਭ	ਰ	ਤਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ				

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਸਮਨ ਹਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭਿ ਵਿਆਪੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥
ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਮਨਿ ਦੀਆ ॥
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੬੮)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ			ਨੀਪ	ਮਪ	ਨੀ	ਨੀ
												ਪ੍ਰੀऽ	ऽऽ	ਤ	ਮ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਪ	ਮ	–	ਮ	–	ਪ	ਪ
ਸਾ	ऽ	ਚਾ	ऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਧਿਆ ऽ	ਏ	ऽ		ਦੂ	ऽ	ਖ	ਦ
ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਨੀ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	–
ਰऽ	ਦ	ਬਿ	ਨ	ਸੈऽ	ऽऽ	ਭ	ਵ	ਸਾ	ऽ	ਗ	ਰੁ	ਗੁ	ਰ	ਕੀ	ऽ
ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਰੇਸਾ				
ਮੂ	ऽ	ਰ	ਤਿ	ਰਿ	ਦੈ	ऽ	ਬ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਇऽ	ऽऽ				

										ਅੰਤਰਾ		ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ
												ਦੁ	ਸ	ਮ	ਨ
ਪ	ਪ	–	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਹ	ਤੇ	ऽ	ਦੋ	ਖੀ	ऽ	ਸ	ਭਿ	ਵਿਆ ऽ	ਪੇ	ऽ		ਹ	ਰਿ	ਸ	ਰ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਧ	ਮ	–	ਪ	ਮ
ਣਾऽ	ऽऽ	ਈ	ऽ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਇਆ ऽ	ऽ	ऽ		ਰਾ	ऽ	ਖ	ਨ
ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ
ਹਾऽ	ऽ	ਰੇ	ਹਾ	ऽ	ਥ	ਦੇ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਖਿਓ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਪ
ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਰੇ	ਸਾ–				
ਦਾ	ऽ	ਰ	ਥੁ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਇਆ ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ				

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾਂ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ੧ ॥
ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨ ਦੀਜੈ ॥
ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੬੮)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਨੀ
												ਪ੍ਰ	ਭ	ਮੇ	ਰੇ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	–	ਪ	–	ਮ	–	ਮ	ਰੇ
ਪ੍ਰੀ	ऽ	ਤ	ਮ	ਪ੍ਰਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਨ	ਪਿਆ ऽ	ਰੇ	ऽ		ਪ੍ਰੇ	ऽ	ਮ	ਭ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਰੇਮ	ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਮ਼	ਪ਼
ਗ	ਤਿ	ਅ	ਪ	ਨੋਂS	SS	ਨਾ	ਮੁ	ਦੀ	S	ਜੈ	S	ਦਇਆ S	ਲ	ਅ	
ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	ਮਰੇ	ਪਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ				
ਨੂ	S	ਗੁਹੁ	S	ਧਾS	SSSS		SS	ਰੇ	SS	SS	SS				

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	–
ਸਿ	ਮ	ਰਉ	S

ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਨੀ	ਨੀ
ਚ	ਰ	ਨ	ਤੁ	ਹਾ	S	ਰੇ	S	ਪ੍ਰੀS	S	ਤ	ਮ	ਰਿ	ਦੈ	S	ਤੁ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ
ਹਾ	S	ਰੀ	S	ਆS	SS	S	S	ਸਾ	S	S	S	ਸੰ	S	ਤ	ਜ
ਨ਼ੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ
ਨਾ	S	ਪ	ਹਿ	ਕS	ਰਉ	S	ਬੇ	S	ਨ	ਤੀ	S	ਮ	ਨਿ	ਦ	ਰ
ਪ	ਪ	ਪ	–	ਮਪ	ਨ਼ੀਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ				
ਸ	ਨ	ਕੀ	S	ਪਿਆS	S	S	SS	ਸਾ	SS	SS	SS				

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥
ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥
ਉਦੋਤੁ ਭਇਓ ਪੂਰਨ ਭਾਵੀ ਕੋ ਭੇਟੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥
ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
ਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਕਠਿਨ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੬੮)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਗਨੀ ਵਰਜਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ
						ਅ	ਬ	ਅS	ਪS	ਨੇ	ਪ੍ਰੀ	ਤਮ	ਸਿਉ	ਬ	ਨਿ
ਮ	–	–	ਰੇ	ਮ	–	–	–	ਰੇ	–	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਪ	ਪ
ਆ	S	S	S	ਈ	S	S	S	ਰਾ	S	ਜਾ	S	ਰਾ	S	ਮ	ਰ
ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਮS	ਤS	ਸੁ	ਖੁ	ਪਾ	S	ਇਓ	S	ਬ	ਰ	ਸੁ	ਮੇ	S	ਘ	ਸੁ	ਖ
ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧਪ	ਧਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ										
ਦਾS	SS	SS	SS	ਈS	SS										
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								ਇ	ਕੁ	ਪ	ਲੁ	ਪਿ	ਸ	ਰ	ਤ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਨ	ਹੀ	ਸੁ	ਖ	ਸਾ	S	ਗ	ਰੁ	ਨਾ	S	ਮੁ	ਨ	ਵੇS	S	ਨਿ	ਧਿ
ਰੇਂਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮ	–	ਮ	–	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਪ	–
ਪਾS	SS	S	S	ਈ	S	S	S	ਉਦੋਂ	S	ਤ	ਭ	ਇਓ	S	ਪੂ	S
ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	–	ਸਾ	–	ਮ	ਰੇ	ਪ	–	ਪ	ਪ
ਰS	ਨS	ਭਾ	S	ਵੀ	S	ਕੋ	S	ਭੇ	S	ਟੇ	S	ਸੰ	S	ਤ	ਸ
ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਧਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ	ਪਮ								
ਹਾS	SS	SS	SS	ਈS	SS	SS	ਅਬ								

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥
ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥
ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੧ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੬੮)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਗਨੀ ਵਰਜਿਤ)

ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ				ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਧ	ਪਧ	ਪਮ	ਮ	ਮ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	–ਰੇ	–ਪ
				ਘ	ਨਿ	ਹऽ	ਰऽ	ਬऽ	ਰऽ	ਸਿ	ਸ	ਗऽ	ਲऽ	ऽਜ	ऽਗੁ
ਮ	–	ਮ	–	ਮਰੇ	ਸਾਰੇ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਧ਼	ਪ਼	ਮ	ਪ਼
ਛਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਭਏ	ऽऽ	ऽ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ऽ	ਲ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਧ਼	ਸਾ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧਰੇਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਮੇ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਅ	ਨ	ਦ	ਮੰ	ਗ	ਲ	ਸੁ	ਖ	ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧਸਾਂ	ਧਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ												
ਇਆऽऽ	ऽऽ	ऽऽ													
ਅੰਤਰਾ				ਮ	ਮ	–	ਪ	ਪ	–	ਧ	ਪਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਮਿ	ਟੇ	ऽ	ਕ	ਲੇ	ऽ	ਸ	ਤ੍ਰਿऽ	ਸ	ਨ	ਸ	ਭ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਰੁ	ਰੇ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਮੰ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਬੂ	ऽ	ਝੀ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹऽ	ਮੁ	ਮ	ਨਿ	ਧਿਆ	ऽऽ	ऽ	ऽ

ਧ	ਪ	ਮ	–	ਮ	–	ਰੇ	ਪ	–	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਪ
ਇਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਧਾ	ऽ	ਧ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਜਨ	ਮ	ਮऽ	ਰऽ	ਨ	ਨਿ
ਧ	ਪ	ਮ	–	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾਰੇ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਵਾऽ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਬ	ਹੁ	ਰਿ	ਨ	ਕ	ਤ	ਹੂ	ऽ	ਧਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧਪ	ਮਮ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ												
ਇਆ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਓਇ ਜੀਵਨ ॥
ਚਿਤਹਿ ਉਲਾਸ ਆਸ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਮੂਏ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥ ੧ ॥
ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੬੮)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਗਨੀ ਵਰਜਿਤ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		–ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਪ
												ਬਿऽ	ਛੁऽ	ਰ	ਤ
ਮ	–	–	ਮ	ਰੇਮ	ਰੇਪ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਕਿਉ	ऽ	ऽ	ਜੀ	ਵੇऽ	ऽऽ	ਓ	ਇ	ਜੀ	ऽ	ਵ	ਨ	ਚਿ	ਤ	ਹਿ	ਉ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਧ਼	ਪ਼	ਮ਼	ਪ਼	ਧ਼	ਸਾ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ
ਲਾ	ऽ	ਸ	ਆ	ऽ	ਸ	ਮਿ	ਲ	ਬੇ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ਚ	ਰ	ਨ	ਕ

ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਧਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ				
ਮ	ਲ	ਰ	ਸ	ਪੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਵऽ	ਨऽ				
										ਅੰਤਰਾ		ਧ	ਪ	ਮ	ਰੇ
												ਜਿ	ਨ	ਕਉ	ऽ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧ	ਪਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ
ਪਿਆ	ऽ	ਸ	ਤੁ	ਨਾऽ	ऽ	ਰੀऽ	ऽ	ਪ੍ਰੀ	ऽ	ਤ	ਮ	ਤਿ	ਨ	ਕਉ	ऽ
ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਮ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮ	–	ਮ	ਮ	ਮ	ਰੇ
ਅੰ	ऽ	ਤ	ਰਿ	ਨਾऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜਿਨ	ਕਉ	ਬਿ	ਸ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮ	ਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	–	ਮ	ਰੇ
ਰੇ	ऽ	ਮੇ	ਰੇ	ਰਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਮੁ	ਪਿਆ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਸੇ	ऽ	ਮੂ	ऽ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਧਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ				
ਏ	ऽ	ਮ	ਰਿ	ਜਾਂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਹੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ				

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀਜੈ ॥
ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਹਰਿ ਪੰਖ ਲਗਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇਓ ਸਾਧੂ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥
ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥
ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ਜਲਤਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥
ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੋ ਕੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੬੯)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਗਨੀ ਵਰਜਿਤ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×		2				0				3			
ਸਥਾਈ		ਮ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਪ
		ਮ	ਨ	ਮੇ	ਰੇ	ਹ	ਰਿ	ਕੇ	ऽ	ਚ	ਰ	ਨ	ਰ

ਮ	-	ਮ	-	-	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	-	ਮ	ਪ	ਮੁਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਪ
ਵੀ	ऽ	ਜੈ	ऽ	ऽ	ਦ	ਰ	ਸ	ਪਿਆऽ		ਸ	ਮੇ	ਰੋऽ	ऽऽ	ਮ	ਨੁ
ਮ	-	ਰੇ	ਸਾਸਾ	ਸਾ	-	ਮ	ਰੇ	ਪ	-	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ
ਮੋ	ऽ	ਹਿਓ	ਹਰਿ	ਪੰ	ऽ	ਖ	ਲ	ਗਾ	ऽ	ਇ	ਮਿ	ਲੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧਪ	ਮਰੇ	ਮਨੁ	ਰੇਸ												
ਜੈऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

			ਅੰਤਰਾ	ਮ	-	ਮ	ਮ	ਪ	-	ਧ	ਧ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾ
				ਖੋ	ऽ	ਜ	ਤ	ਖੋ	ऽ	ਜ	ਤ	ਮਾ	ऽ	ਰ	ਗੁ
ਸਾਂਰੇਂ	ਧ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	-	ਰੇਂ	-	ਸਾਂਰੇਂ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਮੰ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਪਾऽ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਧੂ	ऽ	ਸੈऽ	ऽ	ਵ	ਕ	ਗੀऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ
ਧ	ਪ	ਮ	-	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਪ
ਜੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਧਾऽ	ऽऽ	ਰਿ	ਅ	ਨੁ	ऽ	ਗ੍ਰ	ਹੁ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ
ਮੰ	-	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਪ	-	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਮੇ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਮ	ਹਾ	ऽ	ਰ	ਸੁ	ਪੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਧਪ	ਮਰੇ	ਮਮ	ਰੇਸਾ												
ਜੈऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋਆ ਦਇਆਲੁ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ॥
ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥ ਕਾਰਜ ਆਏ ਪੂਰੇ ਰਾਸੇ॥ ੧॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇਆ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਦੁਖੁ ਭੰਨਾ ਭੈ ਭੰਜਨਹਾਰ॥ ਆਪਣਿਆ ਜੀਆ ਕੀ ਕੀਤੀ ਸਾਰ ॥
ਰਾਖਨਹਾਰ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨ॥ ੨॥
ਕਾਲੁ ਗਵਾਇਆ ਕਰਤੈ ਆਪਿ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਪਿ ॥

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਸਭਿ ਜੰਤ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਭਗਵੰਤ॥ ੩॥
ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਆਪ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਜਾਣਹਿ ਪਰਤਾਪ॥
ਨਾਵੈ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੋਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੭੧)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਗ ਨੀ ਵਰਜਿਤ) ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		-	ਧਪ	ਮਪ	ਧਪ
												ऽ	ਸऽ	ਦਾऽ	ਸऽ
ਮ	-	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	-	ਰੇਸਾ	-	-	ਮਮ	ਰੇ	ਸਾ
ਦਾ	ऽ	ਮ	ਨ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਸ	ਮ੍ਹਾ	ऽ	ਲਿ	ऽ	ऽ	ਗੁਰ	ਪੂ	ऽ
ਰੇ	-	ਸਾ	-	ਮ਼	ਪ਼	ਧ਼	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	-	ਮ	ਰੇ	ਪ	-
ਰੇ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ਸੇ	ऽ	ਵਾ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਐ	ऽ	ਥੇ	ऽ
ਸਾਂ	ਧ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧਪ			
ਓ	ऽ	ਥੈ	ऽ	ਨਿ	ਥ	ਹੈ	ऽ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਲਿऽ			
										ਅੰਤਰਾ		-	ਮਰੇ	ਪ	-
												ऽ	ਪਰ	ਮੇ	ऽ
ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਸਾਂ	-	-	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਮਂ
ਸ	ਤੁ	ਹੋ	ऽ	ਆ	ऽ	ऽ	ਦਇ	ਆऽ	ऽ	ऽ	ਲ	ऽ	ਮੇऽ	ऽ	ਘੁ
ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	-	ਮ	ਮ	ਪ
ਵऽ	ਰऽ	ਸੈ	ऽ	ਅੰऽ	ऽऽ	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਧਾ	ऽ	ऽ	ਰ	ऽ	ਸ	ਗ	ਲੇ
ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਪ	-	ਰੇ	ਰੇ	ਪ	ਮ	-	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ
ਜੀऽ	ऽऽ	ਅ	ਜੈ	ऽ	ਤ	ਤ੍ਰਿ	ਪ	ਤਾ	ऽ	ਸੇ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਰ	ਜ

ਧ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	-	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਧਪ	ਮਮ	ਰੇਸਾ
ਆ	ઽ	ਏ	ઽ	ਪੂઽ	ઽઽ	ਰੇઽ	ઽ	ਰਾઽ	ઽઽ	ਸੇઽ	ઽઽ	ઽઽ

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥
ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥
ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥
ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜਨ ਮਾਤੇ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦਹੂੰ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ ॥੧॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੭੮)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਗ ਨੀ ਵਰਜਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
			ਸਥਾਈ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇ	ਪ
				ਪ੍ਰੀ	ઽ	ਤ	ਮ	ਪ੍ਰੇઽ	ઽ	ਮ	ਭ	ਗઽ	ਤਿઽ	ਕੇ	ઽ
ਮ	-	ਮ	-	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧਰੇਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਦਾ	ઽ	ਤੇ	ઽ	ਅ	ਪ	ਨੇ	ઽ	ਜ	ਨ	ਸੰ	ਗਿ	ਰਾઽ	ઽઽ	ઽઽ	ઽઽ
ਧਪ	ਮਰੇ	ਮਮ	ਰੇਸਾਂ												
ਤੇઽ	ઽઽ	ઽઽ	ઽઽ												
			ਅੰਤਰਾ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	-	ਧਮ	ਮਪ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਜ	ਨ	ਸੰ	ਗਿ	ਰਾ	ઽ	ਤੇઽ	ઽઽ	ઽ	ਦਿ	ਨ	ਸੁ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂ	ਮੰ	ਰੇਂ	-	ਸਾਂ	-	ਰੇਂਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਰਾ	ઽ	ਤੇ	ઽ	ਇਕ	ਨਿਮ	ਖ	ਮ	ਨਹੁ	ઽ	ਨ	ઽ	ਵੀઽ	ઽ	ઽ	ਸ
ਧ	ਪ	ਮ	-	ਧ	ਪ	-	ਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਰ	ਮ	ਰੇ	ਪ
ਰੈ	ઽ	ઽ	ઽ	ਗੋ	ਪਾ	ઽ	ਲ	ਗੁઽ	ਣઽ	ਨਿ	ਧਿ	ਸ	ਦਾ	ઽ	ઽ

ਮ	ਰੇ	ਸਾ	-	-	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਧ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ
ਸ	ऽ	ਗੇ	ऽ	ऽ	ਸ	ਰ	ਥ	ਗੁ	ਣ	ਜ	ਗ	ਦੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਸऽ
ਧਪ	ਮਰੇ	ਮਮ	ਰੇਸਾ												
ਰੈऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ॥
ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂਹੈ ਭਿੰਨ ਆਨ ਨ ਜਾਨੀਐ॥
ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ॥
ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਦੀਨਾ॥
ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ॥੩॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੭੮)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਗ ਧ ਵਰਜਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ						ਸਾ	ਸਾ	ਨ̱ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਨ̱ੀਸਾ	-
						ਹ	ਰਿ	ਚऽ	ਰऽ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਮ	ਨੁ
ਨ̱ੀ	-	ਨ̱ੀ	-	ਸਾ	-	ਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨ̱ੀਨ̱ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ
ਲੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਜ	ਲ	ਜ	ਨ	ਤੇऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ
ਨ̱ੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ̱ੀਪ	ਮਰੇ	ਸਾ										
ਮੀऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ਨਾऽ	ऽ										
						ਅੰਤਰਾ		ਮ	ਰੇ	ਪ	ਪ	ਨ̱ੀ	ਨ̱ੀ	ਨੀ	ਨੀ
								ਜੁ	ਲ	ਮੀ	ਨ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਜੀ	ਉ
ਸਾਂ	-	-	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	-	ਨੀ	-	ਸਾਂ	ਨ̱ੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਏ	ऽ	ऽ	ਕ	ਤੂऽ	ऽ	ਹੈ	ऽ	ऽ	ਭਿੰ	ऽ	ਨ	ਆऽ	ऽऽ	ਨ	ਨ

ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ
ਜਾ	S	SS	ਨੀS	ਐ	S	S	S	ਗ	ਹਿ	ਭੁ	ਜਾ	ਲੇSSS	S	ਵ	ਹੁ
ਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	ਮ	ਰੇ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–
ਨਾ	S	S	ਮੁ	ਦੇ	S	ਵਹੁ	S	S	ਤਉ	S	ਪ੍ਰ	ਸਾ	S	ਦੀ	S

ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨ਼ੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ
ਮਾS	SS	SS	ਨੀS	ਐS	SS

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥
ਆਚਰਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿਆਰਿਆ॥
ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਉਪਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ॥
ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਹੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੇ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ॥ ੪॥ ੧॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੭੮)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਗ ਧ ਵਰਜਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ) **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	

ਸਥਾਈ

ਮਪ	ਨ਼ੀਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਮ	–	ਰੇ	ਸਾ
ਆS	SS	ਪਸ	ਕਉ	ਆ	S	ਪੁ	ਮਿ	ਲਾ	S	ਇਆ	S
ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਮ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–
ਭ੍ਰS	ਮS	ਭੰ	S	ਜ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਰਾ	S	ਇਆ	S

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	–	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਆ	ਚਰ	ਜ	ਸੁਆ	S	ਮੀ	ਅੰ	ਤ	ਰ	ਜਾS	S	ਮੀ

ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ਮਿ	ਲੇ	ਗੁऽ	ਣऽ	ਨਿ	ਧਿ	ਪਿਆ	ऽऽ	ऽ	ਰਿ	ਆ	ऽ
ਨੀ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਨੀਪ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ
ਮ	ਹਾ	ऽ	ਮੰ	ਗ	ਲ	ਸੂऽ	ऽऽ	ਖऽ	ਉ	ਪ	ਜੇ
ਰੇਮ	ਰੇ	ਪ	ਨੀਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ
ਗੋऽ	ਬਿੰ	ਦ	ਗੁਣ	ਨਿ	ਤ	ਸਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰਿ	ਆऽ	ऽऽ

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ॥
ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੁਮ੍ ਤਾਰੇ॥
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀਆ॥
ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਰੰਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ॥
ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ॥
ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮ੍ਾਰੇ॥ 2॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੭੮)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਗ ਨੀ ਵਰਜਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇ	ਪ
											ਪ੍ਰੀ	ਤऽ	ਮऽ	ਤੇ	ਰੀ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਧਪ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	–	ਰੇ	–	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਮ
ਗ	ਤਿ	ऽ	ऽ	ਅऽ	ਗऽ	ਮ	ਅ	ਪਾ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਮ	ਹਾ	ऽ	ਪ
ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਮਰੇ	ਪਪ	ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧਪ	ਮ					
ਤਿ	ਤ	ਤੁ	ਮ੍	ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ऽ					
								ਅੰਤਰਾ				–	ਮ	ਪਧ	ਪਪ
												ऽ	ਪ	ਤਿऽ	ਤऽ

ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਮੰਮੰ
ਪਾ	S	ਵ	ਨ	S	ਭ	ਗ	ਤਿ	ਵ	S	ਛ	ਲ	S	ਕ੍ਰਿS	ਪਾS	SS
ਰੇਂ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਪ	ਮ	-	-	ਮ	-	ਮ
ਸਿੰ	S	S	ਧੁ	ਸੁਆ	SS	S	ਮੀ	ਆ	S	S ·	S	S	ਸੰ	S	ਤ
ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਧ	ਪ	-	ਰੇਮ	ਰੇ	ਪ	ਮ	-	ਰੇ	ਸਾ	-	ਰੇਮ	ਰੇ	ਪ
ਸੰS	SS	ਗੇ	S	S	ਭS	ਜੁ	ਨਿ	ਸੰ	S	ਗੇ	S	S	ਰਉ	ਸ	ਣਾ
ਮਪ	ਧਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਧ	ਪਧ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਧ	ਪਮ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ					
ਅੰS	SS	ਤ	ਰ	ਜਾS	SS	SS	ਮੀS	ਆS	SS	SS					

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ

ਪਰਿਚਯ

ਕਾਨੜਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਲੋਕਪ੍ਰਿਅ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਨੜਾ ਇੱਕ ਅਤਿਅੰਤ ਲੋਕਪ੍ਰਿਅ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰ ਰਾਗ ਹੈ।

ਇਤਨਾ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਅਕਬਰ ਕਾਲੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਪੁਰਾਤਨ ਨਾਮ ਕਰਣਾਟ ਸੀ। ਕਰਣਾਟ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਹੀ ਅਪਭ੍ਰੰਸ਼ ਨਾਮ ਕਾਨੜਾ ਅਖਵਾਇਆ। ਕੁੱਝ ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਆ ਕਾਨੜੇ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੰਡਿਤ ਵੀ. ਐਨ. ਭਾਤਖੰਡੇ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ-"ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜੇ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਕਾਨੜਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਹੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਰਬਾਰੀ ਯਾਵਨਿਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ।"

ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਵਿਚ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਇਤਨਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਗਾਇਨ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ "ਵਾਰ" ਜਿਹੀਆਂ ਲੋਕ ਧੁਨਾਂ ਵੀ ਆਪਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ। ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪਰਮਾਣ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਕਾਨੜੇ ਦੀ ਵਾਰ ਹੈ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਕੀਰਤਨਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕਾਨੜਾ ਦੇ ਦੋ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ। (ੳ) ਇਸ ਨਾਦ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ, ਨਿਸ਼ਾਦ ਦੋਵੇਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁਧ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। (ਅ) ਰੂਪ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ, ਨਿਸ਼ਾਦ ਦੋਵੇਂ, ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁਧ ਹਨ। ਕਾਨੜੇ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਰੂਪ 'ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ' ਜਾਂ 'ਸ਼ੁੱਧ ਕਾਨੜਾ' ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਨਾਦ ਤਰੰਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਆਸਾਵਰੀ ਥਾਟ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੰਧਾਰ, ਧੈਵਤ, ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤਿ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਸਭ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤੀ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮਤ-ਭੇਦ ਹੈ। ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ, ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਣ-ਸ਼ਾਡਵ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਣ-ਔਡਵ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਗੁਣੀ ਜਨ ਇਸਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਹੀ ਸੁਰ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਸੰਪੂਰਣ-ਸ਼ਾਡਵ ਦੇ ਹਾਮੀ ਚੜ੍ਹਾ ਵੇਲੇ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਅਤੇ ਲਹਾ ਵੇਲੇ ਧੈਵਤ ਟਾਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਣ-ਔਡਵ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸੱਤ ਸੁਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿੱਚ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਸਾਰੰਗ ਅੰਗ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਪਰਤਦੇ ਹਨ। ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸ਼ਾਡਵ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਰਿਸ਼ਭ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ। ਗਾਇਨ-ਵਾਦਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੱਧ-ਰਾਤ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੋਭਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਦੋਵੇਂ ਵਕਰ ਗੀਤਿ ਨਾਲ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ 'ਕਾਨੜਾ ਰਾਗਾਂਗ' ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮ ਧੁ, ਨੁੀ ਪ ਅਤੇ ਗੁ, ਮ ਰੇ ਸ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਧੈਵਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਡੋਲ (ਅੰਦੋਲਨ) ਦੁਆਰਾ ਮੂਰਛਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਣੇ ਅਤਿਅੰਤ ਆਵਸ਼ਯਕ ਹਨ। ਇਸ ਕ੍ਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੜਾ ਹੀ ਗੰਭੀਰਤਾ, ਬਚਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਆਧਾਰ-ਗ੍ਰੰਥ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ' ਵਿਚ ਇਸਨੂੰ ਕੇਵਲ 'ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ' ਨਾਮ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਨਿਵਾਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਰੋਹ :- ਸ ਰੇ ^{ਮ}ਗੁ, ਮ ਪ $^{\text{ਨੀ}}$ਧੁ, ਨੀ ਸਂ।

ਅਵਰੋਹ :- ਸਂ ਨੀ ਧੁ, ਨੀ ਪ, ਮ ਪ, ^{ਮ}ਗੁ ^{ਮ}ਗੁ, ਮ ਰੇ, ਸ।

ਮੁਖ ਅੰਗ :- ਸ ਰੇ ^{ਮ}ਗੁ ^{ਮ}ਗੁ, ਮ ਰੇ ਸ, ਨੀ ਸ ਰੇ ਧ ਨੀ ਪ ਸ।

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ :

1, ਸਂ, ਨੀ ਨੀ ਸ, ਨੀ ਸ ਰੇ ਧੁ ਧੁ, ਨੀ ਸ ਰੇ ਨੀ ਸ ਧੁ ਨੀ ਪ, ਮ ਪ ਸ ਨੀ ਨੀ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਧ ਨੀ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਧ ਨੀ ਨੀ ਸ, ਨੀ ਸ ਰੇ, ਧੁ ਨੀ ਸ ਰੇ, ਧੁ ਨੀ ਰੇ, ਰੇ ਸ, ਰੇ ਧ ਨੀ ਪ ਸ।

2. ਸ ਰੇ ਗੁ ਗੁ (ਮ) ਰੇ ਸ, ਰੇ ਨੀ ਸ ਰੇ ਗੁ ਗੁ, ਮ ਰੇ ਸਾ ਰੇ ਰੇ ਸ ਨੀ ਧੁ ਨੀ ਸ ਰੇ ਪ ਮ ਗੁ ਮ ਗੁ ਮ ਰੇ ਸ, ਮ ਪ ਨੀ ਧੁ ਨੀ ਧੁ ਨੀ ਪ ਮ ਗੁ ਗੁ ਰੇ ਸ।

3. ਰੇ ਰੇ ਸ ਨੀ ਸ ਰੇ ^{ਮ}ਗੁ ऽ, ਮ ਪ $^{\text{ਨੀ}}$ਧੁ $^{\text{ਨੀ}}$ਧੁ ਨੀ ਪ, ਮ ਪ ਸਂ ^{ਨ}ਧੁ $^{\text{ਨੀ}}$ਧੁ ਨੀ ਪ, ਮ ਪ $^{\text{ਨੀ}}$ਧੁ ਨੀ ਧੁ ਨੀ ਸਂ ਨ, ਮ ਪ $^{\text{ਨੀ}}$ਧੁ ਨੀ ਸਂ ਰੇ ਸਂ, ਸਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸ ਧੁ ਨੀ ਸਂ ਰੇਂ ਗੁਂ ਗੁਂ ਮ ਰੇ ਸਂ, ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਂ ਨੀ ਸਂ ਰੇਂ ਨੀ ਸਂ ਰੇਂ ਧੁ ਨੀ ਪ, ਮ ਪ ਸਂ $^{\text{ਨੀ}}$ਪ ਧ, $^{\text{ਨੀ}}$ਪ, ਮ ਪ ਨੀ ਮ ਪ ਸਂ ਨੀ ਪ ^{ਮ}ਗੁ ^{ਮ}ਗੁ ਮ ਰੇ ਸ, ਰੇ ਧੁ ਨੀ ਸ ਰੇ $^{\text{ਗ ਮ}}$ਗੁ ਮ ਗੁ ^{ਮ}ਰੇ ਸ।

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ 2
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ॥

ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਤ ਹੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ॥ ੧ ॥

ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥

ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ॥ ੩॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਇਆ॥ ੪॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੯੮)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ						ਨੀ	ਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਧ	-	ਧ	ਨੀ	ਰੇ
						ਗਾ	ਈਐ	ਗੁऽ	ਣऽ	ਗੋऽ	ਪਾ	ऽ	ਲ	ਕ੍ਰਿ	ऽ
ਸਾ	-	ਸਾ	ਸਾ	-	-	-	-	-	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਪਾ	ऽ	ਨਿ	ਧਿ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਦੁ	ਖ	ਬਿ	ਦਾ	ਰਨ	ਸੁ	ਖ
ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਪ	-	ਸਾ	-	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਪ
ਦਾऽ	ऽऽ	ਤੇ	ऽ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਕਉ	ਭੇ	ऽ	ਟ	ਤ

ਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇਰੇ	ਸਾਸਾ
ਹੋ	ऽ	ਇ	ਸ	ਗ	ਲ	ਸਿਧਿ	ਗਾਈਐ

ਅੰਤਰਾ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	-	ਨੀ	ਨੀ
	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਤ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਮ

ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	ਰੇਂ	-	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	-	ਸਾਂ	-
ਨਹਿ	ऽ	ऽ	ਸਾ	ਧਾऽ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ਟਿ	ਪ	ਰਾ	ऽ	ਧੀ	ऽ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਮ	-	ਪ	ਪ	ਮਪਧੁਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ਖਿऽ	ਨऽ	ਮ	ਹਿ	ਤਾ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ਟਿ	ਪ	ਰਾऽऽऽ	ऽ	ਧੀ	ऽ
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ										
ਖਿ	ਨ	ਮ	ਹਿ	ਤਾ	ਰੈ										

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਆਰਾਧਉ ਤੁਝਹਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥
ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਨਾਮੁ॥ ਜਾ ਕਉ ਸੁਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥
ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਿ॥ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਿ ॥੨॥
ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੋਈ ਪਰਬੀਨ॥ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥੩॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੯੮)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
ਸਥਾਈ			ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਧੁ	-	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ
			ਆ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਧਉ	ऽ	ਤੁ	ਝ	ਹਿ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ਅ	ਪ
ਸਾ	-	-	-	ਨੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਨੀ
ਨੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਊऽ	ऽऽ	ਠ	ਤ	ਬੈ	ऽ	ਠ	ਤ	ਸੋ	ऽ	ਵ	ਤ

ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	-	ਸਾ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਧੁ	-	ਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਪ
ਜਾ	ऽ	ਗ	ਤ	ਸਾ	ऽ	ਸਿ	ਸਾ	ऽ	ਸਿ	ਸਾ	ऽ	ऽ	ਸਿ	ਹ	ਰਿ
ਗੁ	ਮ	ਰੇ													
ਜ	ਪ	ਨੇ													

ਅੰਤਰਾ	ਮ	-	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	-
	ਤਾ	ऽ	ਕੈ	ऽ	ਹਿ	ਰ	ਦੈ	ऽ	ਬ	ਸਿ	ਓ	ऽ

ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ਨਾ	ऽ	ऽ	ਮੁ	ਜਾ	ऽ	ਕਉ	ऽ	ਸੁ	ਆ	ਮੀ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ਨੇ	ऽ
ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਮ	-	ਪ	-	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ
ਦਾ	ऽ	ऽ	ਨੁ	ਜਾ	ऽ	ਕਉ	ऽ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ਨੇ	ऽ
ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ													
ਦਾ	ऽ	ਨੁ													

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ॥
ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਊਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ॥ ੧ ॥
ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥ ੨ ॥
ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੯੮)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ		ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਰਪ	ਮਪ
									ਕੀ	ਰ	ਤਿ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੀऽ	ऽऽ

ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	-	-	ਰੇਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	-	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਗਾ	ਉ	ਮੇ	ਰੀ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਅਨਿ	ਕ	ਬਾ	ऽ	ਰ	ਕ	ਰਿ
ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	-	ਮ	-	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ
ਬੰऽ	ऽऽ	ਦ	ਨ	ਸੰऽ	ऽऽ	ਤ	ਨ	ऽ	ਊ	ऽ	ਹਾਂ	ਚ	ਰ	ਨ	ਗੋऽ
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	-	ਮ	-	ਪ	ਮਪਧੁਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ਬਿੰ	ਦ	ਜੀ	ਕੇ	ਬ	ਸ	ਨਾ	ऽ	ऽ	ਊ	ऽ	ਹਾਂ	ਚੂऽ	ਰऽ	ਨ	ਗੋ
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	-							
ਬਿੰ	ਦ	ਜੀ	ਕੇ	ਬ	ਸ	ਨਾ	ऽ	ऽ							
							ਅੰਤਰਾ	-	ਮਮ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ
								ऽ	ਅਨਿ	ਕ	ਭਾਂ	ऽऽ	ਤਿऽ	ਕ	ਰਿ
ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	-	-	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	-	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਦੁਆ	ऽ	ਰੁ	ਨ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਵਉ	ऽ	ऽ	ਹੋ	ਇ	ਕਿ	ਪਾ	ऽ	ਲੁ	ਤ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਪ	-	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪਧੁਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ਹ	ਰਿ	ਹੁऽ	ਰਿऽ	ਧਿਆ	ऽऽ	ਵਉ	ऽ	ऽ	ਹੋ	ਇ	ਕਿ	ਪਾऽऽऽ	ऽ	ਲੁ	ਤ
ਮਗੁ	ਮਗੁ	ਮਗੁ	ਮ	ਰੇ	-	ਨੀ	ਸਾ	-							
ਹੁऽ	ਰਿऽ	ਹੁऽ	ਰਿ	ਧਿਆ	ऽ	ਵਉ	ऽ	ऽ							

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ॥
ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥
ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ॥ ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ॥ ੧ ॥
ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ॥ ੨ ॥
ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ॥ ੩ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੯੮)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ
								ਐਡ	ਡਡ	ਸੀ	ਡ	ਮੰਾਡ	ਡ	ਗੁ	ਗੋ
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	-	ਸਾ	-	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	-
ਬਿੰ	ਡ	ਡ	ਦ	ਤੇ	ਡ	ਡ	ਡ	ਟ	ਹਲ	ਸੰ	ਡ	ਤ	ਨ	ਕੀ	ਡ
ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	-	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਪ
ਸੰਡ	ਗੁਡ	ਸਾ	ਡ	ਧੂ	ਡ	ਕਾ	ਡ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਡ	ਮਾਂ	ਡ	ਜ	ਪਿ
ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ								
ਪਡ	ਰਡ	ਮ	ਗਡ	ਤੇਡ	ਡਡ	ਡਡ	ਡਡ								
							ਅੰਤਰਾ	ਸਾਂ	-	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ
								ਪੂ	ਡ	ਜਾਡ	ਡਡ	ਚ	ਰ	ਨਾ	ਡ
ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	-	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਠਾ	ਡ	ਕੁ	ਰ	ਸਡ	ਰ	ਨਾ	ਡ	ਸੋ	ਡ	ਈ	ਕੁ	ਸ	ਲੁ	ਜੁ	ਡ
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ	-								
ਪ੍ਰ	ਭ	ਜੀ	ਉ	ਕਡ	ਰਡ	ਨਾ	ਡ								

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਭਗਤਿ ਭਗਤਨ ਹੂੰ ਬਨਿ ਆਈ॥
ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਆਪਨ ਲੀਏ ਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਗਾਵਨਹਾਰੀ ਗਾਵੈ ਗੀਤ॥ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਸੇ ਜਿਹ ਚੀਤ॥ ੧॥
ਪੇਖੇ ਬਿੰਜਨ ਪਰੋਸਨਹਾਰੈ॥ ਜਿਹ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ॥ ੨॥
ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਾਛੇ ਭੇਖਧਾਰੀ॥ ਜੈਸੋ ਸਾ ਤੈਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ॥ ੩॥
ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰ॥ ੪॥ ੫॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਤਿੰਨਤਾਲ

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ

×				2				0				3			
			ਸਥਾਈ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ	ਨੀ	ਮ	ਪ
				ਭS	ਗS	ਤਿ	S	ਭ	ਗ	ਤ	ਨ	ਹੂੰ	S	ਬ	ਨਿ
ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਪ	ਪ
ਆ	S	ਈ	S	ਤ	ਨ	ਮ	ਨ	ਗ	ਲ	ਤ	ਭ	ਏ	S	ਠਾ	S
ਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁਨੀ	ਮਪ
ਕੁ	ਰ	ਸਿਉ	S	ਆ	S	ਪ	ਨ	ਲੀS	SS	ਏ	ਮਿ	ਲਾS	SS	SS	SS
ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ												
ਈS	SS	SS	SS												
			ਅੰਤਰਾ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਨੀਨੀ	ਪਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਗਾS	S	ਵ	ਨ	ਹਾS	SS	ਗੀ	S	ਗਾ	S	ਵੈ	S
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਗੀS	S	S	ਤ	ਤੇ	S	ਉ	ਧ	ਰੇ	S	S	ਬ	ਸੇS	SS	ਜਿ	ਹ
ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਮਪਧੁਨੀ	ਸਾਂ	–	ਨੀਪ	ਗੁ	–	ਗੁ	ਮ
ਚੀS	S	S	ਤ	ਤੇ	S	ਉ	ਧ	ਰੇSSS	S	S	ਬ	ਸੇ	S	ਜਿ	ਹ
ਰੇ	–	ਸਾ	ਸਾ												
ਚੀ	S	S	ਤ												

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥
ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਆਹਿਓ॥ ੧ ॥
ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਊਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ॥ ੨ ॥
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ॥ ੩ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ॥ ੪ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
	ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪ਼ਮ਼	ਪ਼	ਸਾ
			ਤੇ	ਰੋS	SS	ਜ	ਨੁ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਸੁ	ਸੁS	ਨS	ਤ	ਉ
ਸਾ	-	ਸਾ	-												
ਮਾ	S	ਹਿਓ	S												
			ਅੰਤਰਾ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	-ਧੁ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	-
				ਮ	ਨ	ਹਿ	ਪ੍ਰ	ਗਾ	ਸੁ	ਪੇ	ਖਿ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੀ	S
ਸਾਂਨੀ	ਧੁਰੇਂ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ
ਸੋS	SS	ਭਾ	S	ਜS	ਤ	ਕ	ਤ	ਪੇ	S	ਖਉ	S	ਆS	SS	SS	SS
ਧੁਨੀ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ												
ਹਿਓ	SS	SS	SS												

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਇਓ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥
ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥ ੧ ॥
ਕਾਟੇ ਰੋਗ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ॥ ੨ ॥
ਅਸਥਿਤ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ॥ ੩ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਲੋਗਾ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਧ਼ਨ਼ੀ
											ਸੰ	ਤS	ਨS	ਪS	ਹਿS

ਸਾ	-	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼					
ਆ	ऽ	ਪਿ	ਉ	ਧਾऽ	ऽऽ	ਰ	ਨ	ਆ	ऽ	ਇਓ					
										ਅੰਤਰਾ		ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ
												ਦ	ਰ	ਸ	ਨ
ਗੁ	-	ਮ	ਮ	ਪ	-	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ
ਭੇ	ऽ	ਟ	ਤ	ਹੋ	ऽ	ਤ	ਪੁ	ਨੀऽ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ
ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	-	-	-	ਨ਼ੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ					
ਮੈਂ	ऽ	ਡੂ	ਦਿ	ੜਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਇਓ	ऽऽ	ऽऽ					

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ॥
ਜਬ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥
ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ॥ ੧ ॥
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਾਈ॥ ੨ ॥
ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ॥ ੩॥ ੮॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ			ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	-	ਰੇਪ	ਮਪ
								ਬਿ	ਸ	ਰਿ	ਗ	ਈ	ऽ	ਸऽ	ਭऽ
ਗੁ	-	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	-	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	-	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ
ਤਾ	ऽ	ਤਿ	ਪ	ਰਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਜ	ਬ	ਤੇ	ऽ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਧ	ਸੰ
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	-	ਪ਼	-								
ਗ	ਤਿ	ਮੋ	ਹਿ	ਪਾ	ऽ	ਈ	ऽ								

							ਅੰਤਰਾ	ਮ	-	ਪ	-	ਧੁ	-	ਨੀ	ਪ
								ਨਾ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ਬੈ	ऽ	ਗੀ	ऽ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਨ	ਹੀ	ऽ	ਬਿ	ਗੁਾऽ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਸ	ਗ	ਲऽ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਹ	ਮ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਪ	-	ਮ	ਮ	ਪ	ਧੁ	-	ਨੀ	ਪ	ਪ
ਕਉ	ऽऽ	ਬ	ਨਿ	ਆऽ	ऽ	ਈ	ऽ	ਸ	ਗ	ਲ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਹ	ਮ
ਨੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ								
ਕਉ	ऽऽ	ऽ	ਬਨਿ	ਆ	ऽ	ਈ	ऽ								

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਠਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੋ ਪਰਨਾ॥
ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਊਪਰਿ ਤੁਮ੍ਰੀ ਓਟ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਸਰਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਤੁਮ੍ਰੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਤੁਮ੍ਰਾ ਤੁਮ੍ਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਰਨਾ॥
ਤੁਮਰੋ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਜੋ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ॥ ੧॥
ਤੁਮ੍ਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ॥
ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ॥ ੨॥ ੯॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਨੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ
								ਠਾऽ	ऽऽ	ਕੁ	ਰ	ਜੀ	ऽ	ਉ	ਤੁ
ਮਗੁ	ਮਗੁ	ਮਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	-	ਨੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ	ਨੀ	ਮ	ਪ
ਹਾऽ	ऽऽ	ਰੋऽ	ऽ	ਪ	ਰ	ਨਾ	ऽ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਨੁ	ਮ	ਹ	ऽ	ਤੁ	ਤੁ
ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	-	ਰੇ	-	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਮਾ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ਊ	ऽ	ਪ	ਰਿ	ਤੁ	ਮ	ਰੀ	ऽ	ਓ	ऽ	ਟ	ਤੁ

ਧੁ	ਧੁ	ਨੁੀ	ਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨੁੀਸਾ
ਮਾ	ऽ	ਗੀ	ऽ	ਸੁऽ	ਰੁऽ	ਨਾऽ	ऽ

							ਅੰਤਰਾ	ਮ	ਮ	ਪ	-	ਨੁੀਧੁ	ਨੁੀਧੁ	ਨੁੀ	ਪ
								ਤੁ	ਮੑ	ਰੀ	ऽ	ਆऽ	ऽऽ	ਸ	ਭ
ਸਾਂ	-	ਸਾ	-	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੁੀ	ਸਾਂ	-	ਧੁ	ਨੁੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮਂਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਰੇ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਤੁऽ	ਮੑ	ਰਾ	ऽ	ਤੁ	ਮੑ	ਰਾ	ऽ	ਨਾऽ	ऽ	ਮੁ	ਰਿ
ਰੇਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਨੁੀ	ਪ	-	ਮ	ਮ	ਪ	-	ਧੁ	ਨੁੀ	ਪ	ਪ
ਦੇऽ	ऽऽ	ਲੈ	ऽ	ਧ	ਰ	ਨਾ	ऽ	ਤੁ	ਮ	ਰੇ	ऽ	ਬ	ਲੁ	ਤੁ	ਮ
ਮਪਧੁਨੁੀ	ਸਾਂ	ਨੁੀ	ਪ	ਮਗੁ	ਮ	ਰੇਸਾ	ऽ	ਨੁੀਧੁ	ਨੁੀ	ਪ	-	ਨੁੀਧੁ	ਨੁੀ	ਪ	ਪ
ਸੇऽऽऽ	ਸੈ	ਗਿ	ਸੁ	ਹੇऽ	ऽ	ਲੇ	ऽ	ਜੋऽ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਕਿऽ	ਹ	ਹੁ	ਸੇ
ਮਪਧੁਨੀ	ਸਾਂ	ਨੁੀ	ਪ	ਮਗੁ	ਮ	ਰੇਸਾ	ਨੁੀਸਾ								
ਈऽऽऽ ऽ	ਸੋ	ऽ		ਕਿऽ	ਰ	ਨਾऽ	ऽऽ								

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥
ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪੇਖੀ ਸੁਪਨਾ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਰਾਜ ਜੋਬਨਿ ਧਨਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਇਆ॥
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਨ ਗਾਇਆ॥ ੧॥
ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਕੀ ਨਿਆਈ ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਮਾਇਆ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਜੇਵਰੀ ਕਾਟੀ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੨॥ ੧੦॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੦)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
		ਸਥਾਈ				ਮ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨੁੀ	ਸਾ	ਨੁੀਸਾ	ਰੇਸਾ
						ਸਾ	ਧ	ਸ	ਰ	ਨਿ	ਚ	ਰ	ਨ	ਚਿऽ	ਤੁऽ

ਧ਼	-	ਨੁ਼ੀ	-	ਸਾ	-	-	-	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਗੁਮ	ਰੇ	ਸਾ
ਲਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੁ	ਪ	ਨ	ਕੀ	ਬਾऽ	ऽऽ	ਤ	ਸੁ
ਰੇਸਾ	ਨੁੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ਼	ਨੁ਼ੀ	ਪ਼	-	ਸਾ	-	ਰੇ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਪ
ਨੀऽ	ऽऽ	ਪੇ	ਖੀ	ਸੁ	ਪ	ਨਾ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮ	ਮੈ	ऽ	ਤੁ	ਸ	ਤਿ
ਨੁੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੁੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ										
ਗੁऽ	ਰੂऽ	ऽ	ਦ੍ਰਿऽ	ੜਾऽ	ਇਆ										

							ਅੰਤਰਾ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁੀ	-
								ਨ	ਹ	ਤ੍ਰਿ	ਪ	ਤਾ	ऽ	ਨੇ	ऽ
ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੁੀ	ਧੁਨੁੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗੁਂ	ਗੁਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਰਾ	ऽ	ਜ	ਜੋ	ਬऽ	ਨਿऽ	ਧऽ	ਨਿ	ਬ	ਹੁ	ਰਿ	ਬ	ਹੁ	ਰਿऽ	ਫਿ	ਰਿ
ਨੁੀ	ਸਾ	ਨੁੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੁੀਧੁ	ਨੁੀ	ਨੁੀ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ-		ਮਪਧੁਨੁੀ	ਸਾਂ	ਨੁੀ	ਪ
ਧਾऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਇਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸੁ	ਖੁ	ਪਾऽ		ਇਆऽऽ	ऽ	ਤ੍ਰਿ	ਸ
ਗੁ	-	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	-	ਸਾ	-	ਸਾਮਂ	ਗੁਮਂ	ਰੇਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਨਾ	ऽ	ਸ	ਭ	ਬੁ	ਝੀ	ਹੈ	ऽ	ਸਾਂ	ऽ	ਤਿऽ	ਪਾऽ	ਈ	ऽ	ਗੁ	ਨ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੁੀਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੁੀ	ਪਮ	ਰੇਸਾ										
ਗਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਇਆ	ऽऽ										

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇ॥

ਸੀਤਲਾ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਮੂਰਤਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਤ ਧਿਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਸਗਲ ਆਸ ਹੋਤ ਪੂਰਨ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ੧॥

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ॥

ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਾਹੁੜਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ॥ ੨॥ ੧੧॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੦)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਧੁ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼
ਹ	ਰਿ	ਕੇ	ਚ	ਰ	ਨ	ਹਿ	ਰ	ਦੈS	ਗਾ	S	ਇ
ਮ਼	ਪ਼	ਪ਼	ਧੁ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਸੀ	S	ਤ	ਲਾ	ਸੁ	ਖ	ਸਾਂ	S	ਤਿ	ਮੂ	ਰ	ਤਿ
ਸਾ	ਰੇਰੇ	ਰੇ	ਗੁਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀਸੁ	ਧੁਨ਼ੀ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
ਸਿ	ਮਰਿ	ਸਿ	ਮਰਿ	ਨਿ	ਤ	ਧਿਆ	SS	SS	SS	ਇS	SS

ਅੰਤਰਾ ਪਹਿਲਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸ	ਗ	ਲ	ਆ	S	ਸ	ਹੋ	S	ਤ	ਪੂ	ਰ	ਨ
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਗੁਂ	ਰੇਂਸਾਨ਼ੀਧੁ	ਧੁ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨ਼ੀਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਕੋS	ਟਿ	ਜ	ਨSਮS	ਦੁ	ਖ	ਜਾS	SS	S	ਇS	S	S
ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
ਕੋ	ਟਿ	ਜ	ਨSਮ	ਦੁ	ਖ	ਜਾS	SS	SS	ਇS	SS	SS

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ

ਮ	ਪ	ਧੁ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ
ਪੁੰ	ਨ	ਦਾ	S	ਨ	ਅ	ਨੇ	S	ਕ	ਕਿS	ਰਿ	ਆ
ਰੇਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂਮ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਸਾ	S	ਧੂ	ਸੰS	ਗਿ	ਸ	ਮਾS	SS	SS	ਇ	S	S
ਮ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਤਾ	ਪ	ਸੰ	ਤਾS	S	ਪS	ਮਿ	ਟੇ	S	ਨਾ	ਨ	ਕ
ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ
ਬਾ	ਹੁ	ੜਿ	ਕਾ	ਲੁ	ਨ	ਖਾS	SS	S	SS	ਇS	SS

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਥੀਐ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਗਿਆਨੁ॥
ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਿਮਰਤ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੇ ਸ੍ਰਮ ਨਾਸੇ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ॥
ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ॥ ੧॥
ਜੋ ਜੋ ਕਥੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸ॥
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੨॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੦)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
			ਸਥਾਈ	ਸਾਮ	ਗੁਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੁ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ਼	–	ਨੁ਼ੀ	ਮ਼	ਪ਼
				ਕS	ਥੀS	ਐ	S	ਸੰS	S	ਤ	ਸੰ	S	ਗਿ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਨੁ਼ੀਸਾ	ਧੁ਼	ਨੁ਼ੀ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਨੁ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇਪ	ਮਪ
ਗਿਆ	S	S	ਨੁ	ਪੂS	SS	ਰ	ਨ	ਪ	ਰ	ਮ	ਜੋ	S	ਤਿ	ਪS	ਰS
ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁੀਧੁ	ਨੁੀਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਧੁਨੁੀ	ਸਾਂ
ਮੇ	S	ਸੁ	ਰ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਤ	ਪਾS	SS	ਈਐ	S	ਮਾS	S	SS	S
ਨੁੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ												
SS	SS	SS	ਨੁS												
			ਅੰਤਰਾ	ਨੁੀਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਨੁੀਨੁੀ	ਧਮ	ਪ	ਪ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਆS	S	ਵ	ਤ	ਜਾS	SS	ਤ	ਰ	ਹੇ	S	ਸ੍ਰ	ਮ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੁੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗੁ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੁੀ	ਸਾਂ	ਨੁੀਸਾਂ	ਰੇਂ
ਨਾS	S	ਸੇ	S	ਸਿS	ਮ	ਰ	ਤ	ਸਾ	S	ਧੂ	S	ਸੰ	S	SS	S
ਧੁ	ਧੁ	ਨੁੀ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁੀਧੁ	ਨੁੀਪ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
S	S	S	ਗਿ	ਪ	ਤਿ	ਤ	ਪੁ	ਨੀS	S	ਤ	ਹੋ	S	ਹਿ	ਖਿ	ਨ

ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ	-	ਮਪ	ਧੁਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ
ਭੀ	ऽ	ਤ	ਰਿ	ਪਾ	ऽ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮ	ਕੈ	ऽ	ਰੈਂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ												
ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਗਿऽ												

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ॥
ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਨਿਤਿ ਮਜਨੁ ਕਰੈ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ ਬਿਖ ਹਰੈ॥ ੧॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਚੀ ਬਾਨੀ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੩॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੦)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
			ਸਥਾਈ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਧ਼ੁ	ਨ਼ੀ
				ਸਾऽ	ऽऽ	ਧਂऽ	ਸੰऽ	ਗ	ਤਿ	ਨਿ	ਧਿ	ਹऽ	ਰਿऽ	ਕੋ	ऽ
ਸਾ	-	-	ਸਾ	ਧ਼ੁ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਪ਼	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਮਪ	ਧੁਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ
ਨਾ	ऽ	ऽ	ਮ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਸ	ਹਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਜੀऽ	ਅऽ	ਕੈऽ	ऽऽ
ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ												
ਕਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮऽ												
			ਅੰਤਰਾ	ਮ	-	ਪ	ਧੁ	-	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਸੰ	ऽ	ਤ	ਰੇ	ऽ	ਨੁ	ਨਿ	ਤ	ऽ	ਮ	ਜ	ਨੁ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਸਾਂ	-	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	-	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਕऽ	ਰੈऽ	ऽ	ऽ	ਜ	ਨ	ਮ	ਜ	ਨ	ਮ	ਕੇ	ऽ	ਕਿऽ	ਲऽ	ਬਿ	ਖ

ਨ਼ੀਧ਼	ਨੀ	ਪ	–	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ
ਹਤ	ਰੈ	ऽ	ऽ	ਜ	ਨ	ਮ	ਜ	ਨऽ	ਮ	ਕੇ	ऽ	ਕਿ	ਲ	ਬਿ	ਖ
ਰੇ	ਸਾਂ	–	ਸਾ												
ਹ	ਰੈ	ऽ	ऽ												

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ॥
ਮਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਈਤ ਊਤ ਕਹਾ ਲੋੁਭਾਵਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇ॥ ੧॥
ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਆਸਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿਆਇ॥ ੨॥
ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ੩॥ ੧੪॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੦)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਸਾ
						ਸਾ	ਧੂ	ਹऽ	ਰਿऽ	ऽ	ਹ	ਰੇ	ऽ	ਗੁऽ	ਨऽ
ਧ਼	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	–	–	–	ਰੇ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਗਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਇ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਨ	ਤ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	–	–	ਮਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	–
ਪ੍ਰਾ	ऽ	ऽऽ	ਨऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੇ	ऽ	ऽ	ਸਿਮੁ	ਰ	ਤ	ਦੁ	ਖੁ	ਜਾ	ऽ
ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ										
ਇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ										
			ਅੰਤਰਾ	–	ਮ	–	ਪ	ਧ਼	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ऽ	ਈ	ऽ	ਤ	ਊ	ऽ	ऽ	ਤ	ऽ	ਕ	ਹਾ	ਲੋੁ

ਸਾਂਰੇਂ ਨ਼ੀ ਸਾਂ - - ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਗੁਂ ਮਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨ਼ੀਸਾਂ ਰੇਂਰੇਂ ਸਾਂਨ਼ੀ

ਭਾS S ਵਹਿ S S ਏ S ਕ ਸਿਉ S ਲਿ ਵ ਲਾS SS SS SS

ਪੁਨ਼ੀ ਮਪ ਗੁਮ ਰੇਸਾ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ

ਇS SS SS SS SS SS

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਉ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਇਕਾਂਤ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਆਨਦਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੂਰਤਿ ਤਿਸੁ ਆਨ ਨਾਹੀ ਭਾਂਤਿ॥ ੧॥
ਸਿਮਰਤ ਇਕ ਬਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਟਿ ਕੋਟਿ ਕਸਮਲ ਜਾਂਤਿ॥ ੨॥
ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਦੂਖ ਨਾਸਹਿ ਰਿਦ ਭਇਅੰਤ ਸਾਂਤਿ॥ ੩॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਰਸ ਪੀਉ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੪॥

(ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੦)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ
								ਪੇS	SS	ਖਿS	ਪੇS	SS	ਖਿ	ਬਿ	ਗ
ਸਾ	-	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਗੁਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ
ਸਾ	S	ਉ	SS	ਸਾ	SS	ਜ	ਨ	ਪੇS	SS	ਖਿS	ਪੇS	S	ਖਿ	ਬਿ	ਗ
ਸਾ	-	ਸਾ	-	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	-	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ
ਸਾ	S	ਉ	S	ਸਾS	SS	ਜ	ਨ	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਆ	ਪ	ਨਾ	S	ਇS	SS
ਗੁ	-	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	-	ਨ਼ੀਸਾ	ਸਾ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ
ਕਾਂ	S	S	S	S	S	SS	ਤ	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਆ	ਪ	ਨਾS	SS	S	ਇ

ਮਪਧੁਨੀ ਸਾਂ - ਨ਼ੀਪ ਮਗੁ ਮ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ

ਕਾਂSS S S SS SS S SS ਤS

							ਅੰਤਰਾ	-	ਮ	-	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ
								ऽ	ਆ	ऽ	ਨ	ਦਾ	ऽ	ਸੁ	ਖ
-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧੁਨੀ ਸਾਂ	-	ਰੇਂ		ਮੰਗੁਂ ਗੁਂਮ		ਰੇਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਸ	ਹ	ਜ	ਮੂऽ	ऽ	ਰ	ਤਿ	ਤਿਸੁ ਆ	ऽ	ਨ		ਨਾऽ ऽऽ		ਹੀ	ऽ
ਨੀ	ਸ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਪ	-	ਮਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਂ	ਪ
ਭਾਂऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ਤਿ	ऽ	ਤਿਸੁ	ਆ	ਨ	ਨਾऽ	ऽ	ਹੀ	ऽ
ਨੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸ	ਨੀਸਾ								
ਭਾਂऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤਿऽ								

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਜਨਾ ਸੰਤ ਆਉ ਮੇਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਆਨਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ਕਸਮਲਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੈ॥ ੧॥
ਸੰਤ ਚਰਨ ਧਰਉ ਮਾਥੈ ਚਾਂਦਨਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹੋਇ ਅੰਧੇਰੈ॥ ੨॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਉ ਪੇਖਿ ਨੇਰੈ॥ ੩॥
ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਬੇਰੈ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੬॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੧)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਨੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀਸਾ	ਧੁਨੀ	ਪ	ਪ
								ਸਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਜ		ਨਾ	ऽ	ਸੰਤ
ਗੁ	-	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	-	ਨੀ	ਸਾ								
ਆ	ऽ	ਉ	ऽ	ਮੇ	ऽ	ਰੈ	ऽ								
							ਮਾਝਾ	-	ਰੇ	-	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇਪ	ਮਪ
								ऽ	ਆ	ऽ	ਨ	ਦਾ	ऽ	ਗੁऽ	ਨऽ

ਗੁ	-	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	-	ਨ਼ੀ	ਸਾ	-	ਮ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਗਾ	ऽ	ਇ	ऽ	ਮੰ	ऽ	ਗ	ਲ	ऽ	ਕ	ਸ	ਮ	ਲਾऽ	ऽ	ਮਿ	ਟ
ਗੁ	-	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	-	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ								
ਜਾ	ऽ	ਹਿ	ਪ	ਰੇ	ऽ	ਰੇऽ	ऽ								
							ਅੰਤਰਾ	-	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ਼	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ
								ऽ	ਸੰ	ऽ	ਤ	ਚ	ऽ	ਟ	ਨ
-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	-	-	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਧ	ਰ	ਉ	ਮਾऽ	ऽ	ਥੈ	ऽ	ऽ	ਚਾਂ	ऽ	ਦ	ਨਾ	ऽ	ਗ੍ਰਿ	ਹਿ
ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ	-	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ਹੋ	ऽ	ਇऽ	ਅੰऽ	ਧੇऽ	ऽऽ	ਰੈ	ऽ	ऽ	ਚਾਂ	ऽ	ਦ	ਨਾऽ	ऽ	ਗ੍ਰਿ	ਹਿ
ਗੁ	-	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	-	ਨ਼ੀ	ਸਾ								
ਹੋ	ऽ	ਇ	ਅੰ	ਧੇ	ऽ	ਰੈ	ऽ								

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰੀ॥
ਮੋਹ ਮਾਨ ਧੋਹ ਭਰਮ ਰਾਖਿ ਲੀਜੈ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ॥ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰ॥ ੧॥
ਸੀਤਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ॥ ਪੂਰਨੋ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ॥ ੨॥
ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਨ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ॥ ੩॥
ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੂਖ ਕਰਿ ਪਾਇਓ॥ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥ ੪॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੧)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ — **ਦਾਦਰਾ**

×			0			×			0		

ਸਥਾਈ

ਸਾਰੇ	ਗੁਮ	ਗੁਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਧ਼	-	ਨ਼ੀ	ਸਾ	-	ਸਾ
ਚऽ	ਰਨ	ਸऽ	ਰ	ਨ	ਗੋ	ਪਾ	ऽ	ਲ	ਤੇ	ऽ	ਰੀ

ਰੇ	-	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼
ਮੋ	ऽ	ਹ	ਮਾ	ऽ	ਨ	ਧੋऽ	ऽऽ	ਹੁऽ	ਭ	ਰ	ਮ
ਮ	-	ਪ	ਮਨ਼ੀ	ਧੁਨ਼ੀ	ਪ	ਮਪਧੁਨੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇਸਾ
ਰਾ	ऽ	ਖਿ	ਲੀऽ	ऽऽ	ਜੈ	ਕਾऽऽऽ	ऽ	ਟਿऽ	ਬੇ	ऽ	ਗੀऽ

ਅੰਤਰਾ

ਸਾਂ	-	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	-	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਬੂ	ऽ	ਡ	ਤ	ਸੈ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਰ	ਸਾ	ਗ	ਰ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂਗੁਂ	ਗੁਂਗੁਂ	ਮੰਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਉ	ਧ	ਰੇ	ऽ	ਹ	ਰਿऽ	ਸਿ	ਮਰਿ	ਰਤ	ਨਾ	ਗ	ਰ
ਮ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਗੁ	ਗੁਗੁ	ਗੁਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਉ	ਧ	ਰੇऽ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਸਿ	ਮਰਿ	ਰਤ	ਨਾ	ਗ	ਰ

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਧਨਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ॥
ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੁਖ ਪਾਏ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪੂਰਨ ਬਡਭਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਅਵਰ ਓਟ ਸਗਲੀ ਮੋਹਿ ਤਿਆਗੀ॥
ਭੋਰ ਭਰਮ ਕਾਟੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਮਿਲਿ ਸੋਵਤ ਜਾਗੀ॥ ੧॥
ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਪੂਰਨ ਰਤਨਾਗੀ॥
ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਂਗੈ ਮਸਤਕੁ ਆਨਿ ਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੀ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੮॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੧)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
			ਸਥਾਈ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ਼	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ
				ਧ	ਨਿ	ਉ	ਹ	ਪ੍ਰੀऽ	ऽऽ	ਤਿ	ਚ	ਰ	ਨ	ਸੰ	ਗਿ
ਸਾ	-	ਸਾ	-	-	ਰੇ	-	ਰੇ	ਰੇ	-	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ
ਲਾ	ऽ	ਗੀ	ऽ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ਟਿ	ਜਾ	ऽ	ਪ	ਤਾ	ऽऽ	ਪऽ	ਸੁ	ਖ

ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	-	-	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	-	ਮਪ	ਨੀਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ
ਪਾ	ऽ	ਏ	ऽ	ऽ	ਆ	ਇ	ਮਿ	ਲੇ	ऽ	ਪੂऽ	ऽऽ	ਰ	ਨ	ਬ	ਡ
ਰੇ	-	ਸਾ	-	-	ਮ	ਮ	ਪ	ਮਪਧੁਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ
ਭਾ	ऽ	ਗੀ	ऽ	ऽ	ਆ	ਇ	ਮਿ	ਲੇऽऽऽ	ऽ	ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ	ਬ	ਡ
ਰੇ	-	ਸਾ	-												
ਭਾ	ऽ	ਗੀ	ऽ												

		ਅੰਤਰਾ		ਮ	-	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਮੋ	ऽ	ਹਿ	ਅ	ਨਾ	ऽ	ਥ	ਦਾ	ऽ	ਸੁ	ਜ	ਨੁ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾ
ਤੇ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਅ	ਵ	ਰऽ	ਓ	ऽ	ਟ	ਸ	ਗ	ਲੀ	ऽ	ਮੋऽ	ਹਿऽ
ਨੀਧੁ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਮ	-	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਧੁ	-	ਧੁ	ਨੀ
ਤਿਆ	ऽऽ	ਗੀ	ऽ	ਭੋ	ऽ	ਰ	ਭ	ਰ	ਮ	ਕਾऽ	ऽ	ਟੇ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਨੀ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	-	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਪ
ਸਿ	ਮ	ਰ	ਤ	ਗਿਆ	ऽ	ਨ	ਅੰ	ਜੁऽ	ਨ	ਮਿ	ਲਿ	ਸੋ	ऽ	ਵऽ	ਤऽ
ਮਗੁ	ਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ												
ਜਾऽ	ऽ	ਗੀऽ	ऽऽ												

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਤਾਰਿ ਸੁਆਮੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰਿ॥ ੧॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਨਾਹੀ ਇਨ ਬਿਧੇ ਛੁਟਕਾਰ॥

ਗਰਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿ॥ ੨॥ ੮ ॥ ੧੯॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੧)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ਼
											ਕੁऽ	ਚਿऽ	ਲ	ऽ	ਕ
ਸਾ	–	–	ਸਾ	ਰੇਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	–	ਮ
ਠੋ	ऽ	ऽ	ਰ	ਕऽ	ऽऽ	ਪ	ਟ	ਕਾ	ऽ	ਮੀऽ	ਜਿਉ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ऽ
ਨ਼ੀਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁਨ਼ੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ					
ਨऽ	ਹਿ	ਤਿਉ	ऽ	ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰਿऽ	ਸੁਆ	ऽऽ	ਮੀऽ					
								ਮਾਝਾ			ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ
											ਤੂ	ऽ	ਸ	ऽ	ਮ
ਪ	–	–	ਪ	ਮਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਨ਼ੀਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ
ਰ	ऽ	ऽ	ਥ	ਸऽ	ऽ	ਰ	ਨਿ	ਜੋऽ	ऽ	ਗ	ਤੂ	ਰਾ	ਖਹਿ	ਅऽ	ਪ
ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗੁਮ	ਰਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ					
ਨੀ	ऽ	ਕ	ਲ	ਧਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰਿऽ					
								ਅੰਤਰਾ				ਪ	–	ਪ	ਪ
												ਜਾ	ऽ	ऽ	ਪ
ਧੁ	–	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਤਾ	ऽ	ਪ	ਨੇ	ऽ	ਮ	ਸੁ	ਚਿ	ਸੰऽ	ऽ	ਜ	ਮ	ਨਾ	ਹੀ	ਇ	ਨ
ਗੁੰ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾ	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ	ऽ	–	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ
ਬਿ	ਧੇ	ਛੂ	ਟ	ਕਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ऽ	ਗ	ਰ	ਤ
ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ
ਘੋ	ऽ	ਰ	ਅੰऽ	ऽ	ਧ	ਤੇ	ऽ	ਕਾ	ऽ	ਢ	ਹੁ	ਪ੍ਰਭ	ਨਾ	ਨ	ਕ

ਰੇਪ	ਮਪ	ਗੁ	ਮ	ਮਪ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ
ਨ਼ऽ	ਦਿऽ	ਰਿ	ਨਿ	ਹਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰਿऽ

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ॥
ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਹਿ ਤਾਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਵਨ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਰੈ॥
ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੈ ਕੋ ਹੈ ਐਸੋ ਬੀਚਾਰੈ॥ ੧॥
ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਹੀ ਭਈ ਹੈ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੈ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਰਸੁ ਆਈ ਹੈ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੦ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੧)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ਼ੁ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ
								ਨਾऽ	ऽऽ	ਰਾ	ऽ	ਇ	ਨ	ਨ	ਰ
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ	–	–	ਰੇ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–
ਪ	ਤਿ	ਨੁऽ	ਮਸ	ਕਾ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ऽ	ਐ	ऽ	ਸੇ	ਗੁ	ਰ	ਕਉ	ऽ
ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ਼ੁ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	–	–	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ
ਬऽ	ਲਿऽ	ਬ	ਲਿ	ਜਾ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ऽ	ਆ	ਪਿ	ਮੁ	ਕ	ਤੁ	ਮੋ	ਹਿऽ
ਗੁ	–	ਗੁ	ਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ	–	–	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਤਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ਰੈऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਆ	ਪਿ	ਮੁ	ਕऽ	ਤੁ	ਮੋ	ਹਿ
ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ								
ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਰੈऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								
							ਅੰਤਰਾ		ਮ		ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ
								ऽ	ਕ	ਵ	ਨ	ਕ	ਵ	ਨ	ਕ

ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	-	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਵ	ਨ	ਗੁ	ਨ	ਕੁS	ਹੀ	ਐ	S	S	ਅੰ	ਤੁ	ਨ	ਹੀ	S	ਕ	ਛੂ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਪ	-	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਪ
ਪਾS	SS	S	S	ਰੈS	SS	S	S	S	ਲਾ	S	ਖ	ਲਾ	S	ਖ	ਲਾ
ਗੁਂ	ਗੁਂ	ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	-	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਪ
S	ਖ	ਕ	ਈ	ਕੋS	SS	ਹੈ	S	ਕੋS	ਹੈS	ਐ	S	ਸੇ	S	S	ਬੀ
ਨੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ								
ਚਾS	SS	S	SS	ਰੈS	SS	SS	SS								

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਨ ਜਾਨੀ ਸੰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ॥
ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਪੇਖਿ ਸਮਾਨੋ ਮੁਖਿ ਬਕਨੋ ਮਨਿ ਮਾਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ॥
ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਨਾਸਿਓ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਓ ਗੁਰ ਕਾਨ॥ ੧॥
ਕਰਤ ਰਹੇ ਕ੍ਰਤਗ੍ਯ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗ੍ਯਾਨ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਮਾਂਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੧)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
													ਸਥਾਈ		ਧੁਨੀ
															ਨS
ਸਾ	-	ਸਾ	-	ਰੇਮ	ਧਨੀ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਰੇ	ਸਾ	-
ਜਾ	S	ਨੀ	S	ਸੰS	SS	ਤ	ਨ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਬਿ	ਨੁ	ਆ	S	ਨ	S
ਸਾਰੇ	ਗੁਮ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ	ਨੀ	ਪੁ	-
ਊS	SS	ਚ	ਨੀ	S	ਚ	ਸ	ਭ	ਪੇS	SS	ਖਿ	ਸ	ਮਾ	S	ਨੋ	S

ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	-	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ	ਨ਼ੀਨ਼ੀ	ਪਨ਼ੀ	ਮਪ	ਗ਼ੁਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ	
ਮੁ	ਖਿ	ਥ	ਕ	ਨੋ	ऽ	ਮऽ	ਨਿऽ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ਼ੁ	-	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਘ	ਟਿ	ਘ	ਟਿ	ਪੂ	ऽ	ਰਿ	ਰ	ਹੇ	ऽ	ਸੁ	ਖ	ਸਾऽ	ऽ	ਗ	ਰ
ਧ਼ੁ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗ਼ੁਂ	ਮਂ	ਰੇ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ਼ੁ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ
ਭੈ	ऽ	ਭੈ	ऽ	ਜ	ਨ	ਮੇ	ਰੇ	ਪ੍ਰਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨ
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਗ਼ੁ	-	ਗ਼ੁ	ਮ	ਰੇ	-	ਸਾ	-
ਮ	ਨਹਿ	ऽ	ਪ੍	ਗਾऽ	ऽऽ	ਸੁ	ਭ	ਇਓ	ऽ	ਭ੍ਰ	ਮੁ	ਨਾ	ऽ	ਸਿ	ਓ
ਮ	-	ਪ	ਪ	ਧ਼ੁ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧ਼ੁਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗ਼ੁਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	
ਮੇਂ	ऽ	ਤੁ	ਦੀ	ਓ	ऽ	ਗੁ	ਰ	ਕਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨऽ	

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕੇਤੈ॥
ਐਸੋ ਜਨੁ ਬਿਰਲੋ ਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਤਤ ਜੋਗ ਕਉ ਬੇਤੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਦੁਖੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਏਕੈ ਏਕੀ ਨੇਤੈ॥
ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਸਭੁ ਭਲਾ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਹਾਰ ਨਹੀ ਸਭ ਜੇਤੈ॥ ੧॥
ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸਦਾ ਹਰਖੀ ਹੈ ਰੇ ਛੋਡਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਤੈ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੈ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਰਮਤੈ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੨ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੨)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਸਾ
								ਕ	ਹ	ਨ	ਕ	ਹਾ	ऽ	ਵऽ	ਨऽ

ਧ̣	-	ਨ̣ੀ	ਨ̣ੀ	ਸਾ	-	ਸਾ	-	ਨ̣ੀ	-	ਨ̣ੀ	-	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ
ਕਉ	ऽ	ਕ	ਈ	ਕੇ	ऽ	ਤੈ	ऽ	ਐ	ऽ	ਸੈ	ऽ	ਜ	ਨੁ	ਬਿ	ਰ
ਰੇਸਾ	ਨ̣ੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ̣	ਨ̣ੀ	ਪ̣	ਪ̣	ਮ̣	-	ਪ̣	ਧ̣	-	ਨ̣ੀ	ਸਾ	-
ਲੌऽ	ऽऽ	ਹੈ	ऽ	ਸੇ	ਵ	ਕੁ	ਜੋ	ਤ	ऽ	ਤ	ਜੋ	ऽ	ਗ	ਕਉ	ऽ
ਨ̣ੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ								
ਬੇऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਤੈ	ऽ	ऽ	ऽ								
							ਅੰਤਰਾ	ਮ	ਮ	ਪ	-	ਨ̣ੀਧੁ	ਨ̣ੀ	ਪ	ਪ
								ਦੁ	ਖੁ	ਨਾ	ऽ	ਹੀऽ	ऽ	ਸ	ਭੁ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	-	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਸੁ	ਖੁ	ਹੀ	ऽ	ਹੈऽ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਏ	ऽ	ਕੋ	ऽ	ਏ	ऽ	ਕੀ	ऽ
ਗੁਂ	-	ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	-	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ਏ	ऽ	ਕੀ	ऽ	ਨੇऽ	ऽऽ	ਤੈ	ऽ	ਬੁ	ਰਾ	ऽ	ਨ	ਹੀऽ	ऽ	ਸ	ਭ
ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ	-	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ
ਭ	ਲਾ	ਹੀऽ	ऽऽ	ਹੈ	ऽ	ਰੇ	ऽ	ਹਾ	ऽ	ਰ	ਨ	ਹੀ	ऽ	ਸ	ਭ
ਨੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ								
ਜੇऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ਤੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ								

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਹੀਏ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ॥
ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰਗੇ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੋਰੀ ਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜੈ ਜੈ ਪਹਿ ਕਹਉ ਬ੍ਰਿਥਾ ਹਉ ਅਪੁਨੀ ਤੇਊ ਤੇਊ ਗਹੇ ਰਹੇ ਅਟਕਾਇ॥
ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਏਕੈ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਗੰਠਿ ਨਹੀ ਛੋਰਾਇ॥ ੧॥
ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆਇਓ ਸੰਤਨ ਹੀ ਸਰਨਾਇ॥
ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਲੀਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ॥ ੨॥ ੪॥ ੨੩॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੨)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
			ਸਥਾਈ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਮਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਧ਼ਨ਼ੀ	ਪ
				ਹੀऽ	ऽऽ	ਏ	ਕੋ	ਪ੍ਰੀऽ	ऽ	ਤ	ਮੁ	ਬਿऽ	ਸऽ	ਰਿऽ	ਨ
ਸਾ	-	ਸੈਂ	-	-	ਰੇਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਸਾ
ਜਾ	ऽ	ਇ	ऽ	ऽ	ਤਨ	ਮ	ਨ	ਗ	ਲ	ਤ	ਭ	ਏ	ऽ	ਤਿऽ	ਹऽ
ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	-	-	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਸੰऽ	ऽ	ਗੇ	ऽ	ऽ	ਮੋ	ਹ	ਨੀ	ਮੋ	ऽ	ਹ	ਰ	ਹੀ	ऽ	ਮੋ	ਰੀ
ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ												
ਸਾऽ	ऽऽ	ਇऽ	ऽऽ												
			ਅੰਤਰਾ	-	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ऽ	ਜੈ	ਜੈ	ਪਹਿ	ਕ	ਹਉ	ਖਿ੍	ऽ	ਥਾ	ऽ	ਹਉ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	-	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਅऽ	ਪੁ	ਨੀ	ऽ	ਤੇऽ	ऽऽ	ਊ	ਤੇ	ऽ	ਊ	ਗ	ਹ	ਰऽ	ਰੇऽ	ਅ	ਦ
ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਪ	-	-	ਮਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਮੰਗੁਂ	ਮੰਗੁਂ	ਮੰਗੁਂ	ਮੰ
ਕ੍ਰਾऽ	ऽ	ਏ	ऽ	ऽ	ਅਨਿ	ਕ	ਭਾਂ	ऽ	ਤਿ	ਕੀ	ऽ	ਏऽ	ऽऽ	ਕੈऽ	ऽ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	-	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਪ
ਜਾ	ऽऽ	ਲੀ	ऽ	ਤਾ	ऽ	ਕੀऽ	ऽऽ	ਗੰऽ	ऽ	ਠਿ	ਨ	ਹੀऽ	ऽऽ	ऽ	ਛੋऽ
ਗੁ	ਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ												
ਰਾ	ऽ	ਇऽ	ऽऽ												

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਹਮਾਰੈ।
ਨਾਮੋ ਗਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮੋ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੈ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਸੋਭਾ ਨਾਮੁ ਬਡਾਈ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤਾਰੈ॥ ੧॥
ਅਗਮ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਅਮੋਲਾ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੈ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮਗਨ ਭਏ ਹੀਅਰੈ ਦਰਸਾਰੈ॥ ੨॥ ੫॥ ੨੪॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੨)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਮ਼	ਪ਼
								ਆS	SS	ਨ	ਦ	ਰੰ	S	ਗ	ਬਿ
ਧ਼	-	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	-	ਸਾ	-	-	ਰੇ	-	ਰੇ	ਰੇ	-	ਸਾ	ਸਾ
ਨੋ	S	ਦ	ਹ	ਮਾ	S	ਰੈ	S	S	ਨਾ	S	ਮੋ	ਗਾ	S	ਵ	ਨੁ
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਮ	-	ਪ	ਪ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	-
ਨਾ	S	S	ਮੁ	ਧਿਆ	S	ਵ	ਨੁ	ਨਾ	S	ਮੁ	ਹ	ਮਾS	SS	ਰੇ	S
ਗੁ	-	ਗੁ	ਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ	-								
ਪ੍ਰਾ	S	ਨ	ਅ	ਧਾS	SS	ਰੈ	S								
							ਅੰਤਰਾ	ਮ	-	ਪ	-	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ
								ਨਾ	S	ਮ	S	ਗਿਆ	ਨੁ	ਨੁ	ਨਾ
-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	-	ਸਾਂ	-
S	ਮੁ	Sਇ	ਸ	ਨਾS	SS	ਨਾS	S	ਹਰਿ	ਨਾ	ਮੁ	ਹ	ਮਾ	S	ਰੇ	S
ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਪ	-	ਪਪ	ਮ	-	ਪ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਪ
ਕਾS	ਰS	ਜ	ਸ	ਵਾS	S	ਰੈ	S	ਹਰਿ	ਨਾ	S	ਮੋ	ਸੋ	ਭਾ	ਹ	ਰਿ

ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧੁ
ਨਾऽ	ऽ	ਮੁ	ਬ	ਡਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ਭਉ	ऽ	ਜ	ਲੁ	ਬਿ	ਖ	ਮੁ	ਨਾ
–	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ								
ऽ	ਮੁ	ਹ	ਰਿ	ਤਾऽ	ऽऽ	ਰੈऽ	ऽऽ								

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ ਨੇਰੋ॥
ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੈ ਸੰਗੇ ਥੋਰੈ ਕਾਜ ਬੁਰੋ ਕਹ ਫੇਰੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤੋ ਲਪਟਾਇਓ ਕਛੂ ਨਹੀ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰੋ॥
ਆਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭ ਪਰਗਟ ਈਹਾ ਮੋਹਿਓ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰੋ॥ ੧॥
ਅਟਕਿਓ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਬਿਸੇਰੋ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਭਾਰੋਸਉ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰੋ॥ ੨॥ ੯॥ ੨੪॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੨)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ
											ਸਾ	ऽ	ਜ	ऽ	ਨ
ਰੇ	ऽ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ਼	ਨੀ਼	ਪ਼	ਮ਼	ਪ਼	ਧ਼	–	ਨੀ਼
ਮੀ	ऽ	ऽ	ਤ	ਸੁਆ	ऽऽ	ਮੀ	ऽ	ਨੇ	ऽ	ਰੋ	ਪੇ	ऽ	ਖ	ऽ	ਤ
ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	–	ਮ
ਸੁ	ਨ	ਤ	ਸ	ਭऽ	ਨऽ	ਕੈ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਗੇऽ	ਥੋ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ऽ
ਪ	–	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਨੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ					
ਕਾ	ऽ	ਜ	ਬੁ	ਰੋ	ऽ	ਕ	ਹ	ਫੇऽ	ऽऽ	ਰੋऽ					
										ਅੰਤਰਾ	ਮ	ਪ	ਧੁ	–	ਨੀ
											ਨਾ	ऽ	ਮ	ऽ	ਬਿ

ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	-	ਰੇਂ
ਨਾ	ऽ	ਜੇ	ऽ	ਤੇ	ऽ	ਲ	ਪ	ਟਾऽ	ऽ	ਇਓ	ਕ	ਛੂ	ऽ	ऽ	ਨ
ਰੇਂਗੁੰ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਮ	ਪ
ਹੀऽ	ऽऽ	ਨਾ	ऽ	ਹੀऽ	ऽऽ	ਕ	ਛੁ	ਤੇ	ऽ	ਰੋ	ਆ	ऽ	ਗੈ	ऽ	ऽ
ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	-	ਮ
ਦ੍ਰਿऽ	ऽਸ	ਟਿ	ਆ	ਵ	ਤ	ਸ	ਭ	ਪਰ	ਗ	ਟ	ਈ	ऽ	ਹਾ	ऽ	ऽ
ਪ	-	ਪ	-	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ					
ਮੋ	ऽ	ਹਿਓ	ऽ	ਭੁऽ	ਰऽ	ਮ	ਅੰऽ	ਧੇऽ	ऽऽ	ਰੈऽ					

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਤਾ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤੇ ਹੀ ਹਾਨਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਲਾਗਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਡਾਰਿ ਭੂਮਿ ਪਾਗਹਿ॥
ਬਿਖੈ ਰਸ ਸਿਉ ਆਸਕਤ ਮੂੜੇ ਕਾਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ॥ ੧॥
ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਬਿਆਪਿਓ ਜਨਮ ਹੀ ਕੀ ਖਾਨਿ॥
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਨਿ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੩੧॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੩)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ ਇਕਤਾਲ **(ਧੈਵਤ ਸ਼ੁਧ ਨੀ ਦੋਵੇਂ)**

×		0		2		0		3		4	

ਸਥਾਈ

ਰੇ	-	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	ਪ਼
ਜੀ	ऽ	ਅ	ਪ੍ਰਾ	ऽ	ਨ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਨऽ	ਦਾ	ऽ	ਤਾ
ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
ਹ	ਰਿ	ਬਿ	ਸ	ਰ	ਤੇ	ਹੀऽ	ऽऽ	ਹਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨਿऽ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	ਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ
ਗੋ	ਬਿੰ	ਦ	ਤਿਆ	ऽ	ਗਿ	ਆ	ऽ	ਨ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਗਹਿ

ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਧਧ	ਨੀਸਾਂ	ਪ
ਅੰ	ਮ੍ਰਿ	ਤੋ	ਡਾ	ऽ	ਰਿ	ਭੂऽ	ऽऽ	ਮਿ	ਧਾ	ऽ	ਗਹਿ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗੁਂ	-ਗੁਂ	ਮੰਮੰ	ਰੇਂ	-	ਸਾਂ
ਬਿ	ਖੈ	-	ਰ	ਸ	ਸਿਉ	ਆ	ਤ੍ਰਸ	ਕਤ	ਮੂ	ऽ	ੜੇ
ਮ	ਪ	ਮਪ	ਸਾ	ਨੀ	ਪ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸ
ਕਾ	ऽ	ਹੇऽ	ऽ	ਸੁ	ਖ	ਮਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨਿऽ

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਅਵਿਲੋਕਉ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਬਿਸਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦੈ ਧਾਰਿ॥ ਉਤਰਿਆ ਦੁਖੁ ਮੰਦ॥ ੧॥
ਰਾਜ ਧਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੋ ਗੋਬਿੰਦ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਮਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰੰਦ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੩੨॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੪)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਧੈਵਤ ਸ਼ੁਧ ਪ੍ਰਕਾਰ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
								ਅ	ਵਿ	ਲੋ	ਕਉ	ਰਾऽ	ऽਮ	ਕੋ	ਮੁ
ਗੁ	-	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	-	ਸਾ	ਸਾ	-	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਪ
ਖਾ	ऽ	ऽ	ਰ	ਬਿੰ	ऽ	ऽ	ਦ	ऽ	ਖੋ	ਜ	ਤ	ਖੋ	ऽ	ਜ	ਤ
-	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	-	ਸਾ	-	ਮ	ਮ	ਪ	-	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ
ऽ	ਰ	ਤ	ਨੁ	ਪਾ	ऽ	ਇਓ	ऽ	ਬਿ	ਸ	ਰੀ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ਸ	ਭ
ਨੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ								
ਚਿੰऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਦऽ								

ਮਾਝਾ – ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਨੁੀ ਪ ਪ ਪ
ऽ ਚ ਰ ਨ ਕ ऽ ਮ ਲ

– ਗੁ ਗੁ ਮ ਰੇ – ਸਾ ਸਾ – ਰੇ ਸਾ ਰੇ ਗੁ ਗੁ ਮ ਪ
ऽ ਰਿ ਦੈ ऽ ਧਾ ऽ ऽ ਰਿ ऽ ਉ ਤ ਰਿ ਆ ऽ ਦੁ ਖੁ

ਨੁੀਪ ਮਪ ਸਾਂ ਨੁੀਪ ਗੁਮ ਰੇਸਾ ਰੇਸਾ ਨੀਸਾ
ਮੰऽ ऽऽ ऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਦऽ

ਅੰਤਰਾ – ਮ – ਪ ਨੁੀ ਪ ਨੀ ਨੀ
ऽ ਰਾ ऽ ਜ ਧ ਨੁ ਪ ਰ

ਸਾਂ – – ਸਾਂ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਸਾਂ – – ਰੇਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਗੁਂ ਮਂ ਰੇਂ ਸਾਂ
ਵਾ ऽ ऽ ਰੁ ਮੇਂऽ ऽऽ ਰੈ ऽ ऽ ਸ ਰ ਬ ਸੋ ऽ ਗੋ ऽ

ਰੇਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਧ ਨੁੀ ਪ ਪ – ਨੁੀ ਮ ਪ ਮਪ ਸਾਂ ਨੁੀ ਪ
ਬਿੰऽ ऽऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ਦ ऽ ऽ ਸਾ ऽ ਧ ਸੰऽ ऽ ਗ ਮਿ

ऽ ਗੁ ਗੁ ਮ ਰੇ – ਸਾ – – ਰੇ ਸਾ ਰੇ ਗੁ ਗੁ ਮ ਪ
ਲਾ ऽ ਭ ਪਾ ऽ ਇਓ ऽ ऽ ਨਾ ਨ ਕ ਫਿ ਰਿ ਨ ਮ

ਮਪ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨੀਸ ਨੁੀਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰੇਸਾ
ਰੇਂऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ऽऽ ਦऽ

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਿਆਗੀਐ ਗੁਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਪੇਖਤਾ ਦਇਆਲ ਲਾਲ
ਹਾਂ ਹਾਂ ਮਨ ਚਰਨ ਰੇਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ਗੁਪਾਲ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ॥ ੧॥
ਹਿਰਦੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨਾ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਮਇਆ ਧਾਰਿ॥

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ॥
ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ਸਗਲ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੯॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੫)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
						ਸਥਾਈ					
ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਮਪ	ਪ	ਮ$_{ਗ}$	ਮ$_{ਗ}$	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਤਿਆ	ऽ	ਗੀ	ਐऽ	ऽऽ	ਗੁ	ਮਾ	ऽ	ਨੁ	ਮਾ	ऽ	ਨੁ
ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਨ਼ੀਧੁ	ਨ਼ੀਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ਼	–	ਪ਼
ਪੇऽ	ऽऽ	ਖ	ਤਾ	ऽਦ	ਇ	ਆऽ	ऽऽ	ਲ	ਲਾ	ऽ	ਲ
ਮ	–	ਪ	–	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮ$_{ਗ}$	ਮ$_{ਗ}$	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਹਾਂ	ऽ	ਹਾਂ	ऽ	ਮऽ	ਨੁऽ	ਚ	ਰ	ਨ	ਰੇ	ऽ	ਨ
ਮ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀਪ	ਗੁਮ	ਪਮ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ
ਹਾਂ	ऽ	ਹਾਂऽ	ऽ	ऽ	ਮਨੁ	ਚऽ	ਰऽ	ਨऽ	ਰੇऽ	ऽऽ	ਨ
						ਮਾਝਾ					
ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਪ
ਹ	ਰਿ	ਸੰ	ਤ	ਮੰ	ऽ	ਤ	ਗੁ	ਪਾ	ऽ	ऽ	ਲ
ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਨ਼ੀਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ
ਗਿਆ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨ	ਧਿਆ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨऽ
						ਅੰਤਰਾ					
ਮ	ਪ	ਧੁ	–	ਨ਼ੀ	ਪ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਹਿ	ਰ	ਦੈ	ऽ	ਗੋ	ऽ	ਬਿੰ	ऽ	ਦ	ਗਾ	ऽ	ਇ

ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ
ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਪ੍ਰੀS	SS	ਤਿS	ਲਾ	S	ਇ
ਨੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਦੀ	ਨ	ਦਇ	ਆS	S	ਲS	ਮੋ	S	ਹ	ਨਾ	S	S
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਪ
ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਲ	ਦਇ	ਆ	S	ਮਇ	ਆS	SS	ਧਾS	S	ਰਿ
ਮ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਨੀ	ਧੁਨੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ
ਨਾ	ਨ	ਕੁ	ਮਾ	S	ਗੈ	ਨਾS	SS	ਮੁ	ਦਾ	S	ਨੁ
ਮਮ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ
ਤਜਿ	ਮੋ	ਹੁ	ਭ	ਰ	ਮ	ਸ	ਗਲ	ਅਭਿ	ਮਾS	SS	ਨੁS

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਵਾਰਿ ਵਾਰਉ ਅਨਿਕ ਡਾਰਉ॥ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਹਾਗ ਪਲਕ ਰਾਤ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਨਿਕ ਮੰਦਰ ਪਾਟ ਸੇਜ ਸਖੀ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਇਨ ਸਿਉ ਤਾਤ॥ ੧॥
ਮੁਕਤ ਲਾਲ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹਾਤ॥
ਰੂਖੋ ਭੋਜਨੁ ਭੂਮਿ ਸੈਨ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਤ॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੬)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	

ਸਥਾਈ

ਰੇ	–	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਧੁ	ਨੀ	ਪਪ
ਵਾ	S	ਰਿ	ਵਾ	S	ਰਉ	ਅ	ਨਿ	ਕS	ਡਾ	ਰਉ	ਸੁਖੁ
ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਸਾ
ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਸੁ	ਹਾ	S	ਗ	ਪ	ਲ	ਕ	ਗ	S	ਤ

ਮਾਝ

ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ
ਕ	ਨਿ	ਕ	ਮੰ	ਦ	ਰ	ਪਾ	ਟ	ਸੇ	ਜ	ਸ	ਖੀ
ਮ	ਪ	ਮਪਧੁਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਮਗੁ	ਮਗੁ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਮੋ	ਹਿ	ਨਾSSS	ਹਿ	ਇ	ਨ	ਸਿਉ	SS	S	ਤਾ	S	ਤ
ਮ	ਪ	ਮਪਧੁਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਨੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ
ਮੋ	ਹਿ	ਨਾSSS	ਹਿ	ਇ	ਨ	ਸਿਉ	SS	SS	ਤਾS	SS	ਤS

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀਧੁ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	-ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ
ਮੁ	ਕ	ਤ	ਲਾS	SS	ਲ	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਭੋ	Sਗ	ਬਿਨੁ
ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਮਂਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਪ
ਨਾ	Sਮ	ਨਾS	S	ਨ	ਕ	ਹਾS	SS	SS	SS	S	ਤ
ਮ	ਪ	ਪ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਮੁਪ	ਨੀਸਾ	ਨੀਧੁ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਪ
ਰੂ	S	ਖੋ	ਭੋS	ਜ	ਨੁ	ਭੂS	Sਮਿ	ਸੋS	Sਨ	ਸ	ਖੀ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਮਗੁ	ਮਗੁ	ਮ	ਰੇ	–	ਸਾ
ਪ੍ਰਿਅ	ਸੰ	ਗਿ	ਸੂ	ਖਿ	ਬਿ	ਹਾS	SS	S	S	S	ਤ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਨੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸ
ਪ੍ਰਿਅ	ਸੰ	ਗਿ	ਸੂ	ਖਿ	ਬਿ	ਹਾS	SS	SS	SS	SS	ਤS

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਪਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ॥
ਜੋ ਸੰਤ ਬੇਦ ਕਹਤ ਪੰਥੁ ਗਾਖਰੋ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਤਾਪ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜੋ ਰਾਤੇ ਮਾਤੇ ਸੰਗਿ ਬਪੁਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੰਤਾਪ॥ ੧॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੋਊ ਜਨੁ ਉਧਰੈ ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰਹੁ ਆਪ॥

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ॥ ੨॥ ੫॥ ੪੪॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੬-੭)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਧੈਵਤ ਸ਼ੁਧ ਪ੍ਰਕਾਰ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ	–	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇਪ	ਮਪ
						ਤਾਂ	ਤੇ	ਜਾ	ऽ	ਪਿ	ਮ	ਨਾ	ऽ	ਹऽ	ਰਿऽ
ਗੁ	–	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	–	–	ਨ਼ੀ	–	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਮ	ਰੇ	ਸਾ
ਜਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪਿ	ऽ	ऽ	ਜੋ	ऽ	ਸੰ	ਤ	ਬੇऽ	ऽऽ	ਦ	ਕ
ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਮ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	–	–	ਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਪ
ਹ	ਤ	ਪੰ	ਥੁ	ਗਾ	ਖ	ਰੋ	ऽ	ऽ	ਮੋ	ਹ	ਮ	ਗ	ਨ	ਅ	ਹੈ
ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ								
ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਪऽ	ਤਾਂਤੇ								
							ਮਾਝਾ	ਸਾ	–	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	–
								ਜੋ	ऽ	ਰਾ	ऽऽ	ਤੇ	ऽ	ਮਾ	ऽ
ਪ	–	ਪ	ਪ	ਨੁ਼ੀ	ਧ	ਨੁ਼ੀ	ਪ	ਮ	–	ਪ	–	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੁ਼ੀ	ਪ
ਤੇ	ऽ	ਸੰ	ਗਿ	ਬ	ਪੁ	ਰੀ	ऽ	ਮਾ	ऽ	ਇਆ	ऽ	ਮੋऽ	ਹ	ਸੰ	ऽ
ਨੁ਼ੀਨੁ਼ੀ	ਮਪ	ਨੁ਼ੀਨੁ਼ੀ	ਧਮ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ										
ਤਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਪऽ										
							ਅੰਤਰਾ	ਮ	–	ਪ	ਪ	ਨੁ਼ੀ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
								ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਜ	ਪ	ਤ	ਸੋ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ਊ	–	ਜ	ਨ	ਉਂऽ	ਧ	ਰੈ	ऽ	ਜਿ	ਸ	ਹਿ	ਉਂऽ	ਧਾ	ऽ	ਰ	ਹੁ

ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	-	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	-	ਪ	ਪ	-
ਆਾS	SS	S	S	S	S	S	ਪ	ਬਿ	ਨ	ਸਿ	ਜਾ	S	ਇ	ਸੋ	S
ਗੁ	-	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	-	ਮ	-	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	ਨੀ
ਹ	S	ਭੈ	S	ਭ	ਰ	ਮਾ	S	ਨਾ	S	ਨ	ਕ	ਸੈ	ਤ	ਪ	ਰ
ਨੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ										
ਤਾS	SS	S	SS	SS	ਪS										

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਆਪਨ ਆਏ॥ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੌ ਕਛੂ ਦਿਖਾਏ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ ਬਾਲੇ ਭੋਲੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ਸਾਧ ਸੰਗਾਏ॥ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਏ ਘਰਹਿ ਬਸਾਏ॥
ਗੁਨ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਇਹ ਚੋਲੈ॥ ੧॥
ਚਰਨ ਲੁਭਾਏ ਆਨ ਤਜਾਏ॥ ਥਾਨ ਥਨਾਏ ਸਰਬ ਸਮਾਇ॥
ਰਸਿਕ ਰਸਿਕ ਨਾਨਕੁ ਗੁਨ ਬੋਲੈ॥ ੨॥ ੧॥ ੪੬॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੭)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ — **ਇਕਤਾਲ**

ਸਥਾਈ

×		0		2		0		3		4	
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	-	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼
ਸਹ	ਜ	ਸੁ	ਭਾ	S	ਏ	ਆ	ਪ	ਨS	ਆS	S	ਏ
ਮ਼	ਪ਼	ਪ਼	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਕ	ਛੂ	ਨ	ਜਾS	SS	ਨੌ	ਕ	ਛੂ	ਦਿ	ਖਾ	S	ਏ
ਰੇਰੇ	ਸਾ	ਰੇ	ਮਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੀਧੁ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਨੀ	ਪ	ਪ
ਪ੍ਰਭੁ	ਮਿ	ਲਿ	ਓS	ਸੁ	ਖ	ਬਾS	SS	ਲੇ	ਭੋ	S	ਲੇ

ਮਮ	ਪ	ਪ	ਮਪਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮਗ਼	ਮਗ਼	ਮ	ਰੇ	-	ਸਾ
ਪ੍ਰਭੁ	ਮਿ	ਲਿ	ਓSSS	ਸੁ	ਖ	ਬਾS	SS	ਲੇ	ਭੇ	S	ਲੇ

ਅੰਤਰਾ

ਮਮ	ਪ	ਪ	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ
ਸੰਜੋ	ਗਿ	ਮਿ	ਲਾS	SS	ਏ	ਸਾ	ਧ	ਸੰ	ਗਾ	S	ਏ
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	-	ਸਾ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨ਼ੀਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ
ਕਤ	ਹੂ	ਨ	ਜਾ	S	ਏ	ਘS	ਰਹਿ	ਬS	ਸਾS	S	ਏ
ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪਨ਼ੀਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮਗ਼	ਮਗ਼	ਮ	ਰੇ	-	ਸਾ
ਗੁ	S	ਨਿ	ਧਾSSਨੁ	ਪ੍ਰ	ਗ	ਟਿਓ	ਇS	ਹ	ਚੋ	S	ਲੈ

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅਸਨੇਹੁ॥
ਸਾਜਨੋ ਤੂ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕੇਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਮਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਤਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਸੁਤ ਦੇਹ॥ ੧॥
ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ॥
ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ॥ ੨॥ ੪॥ ੪੯॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੦੮)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਧੈਵਤ ਸ਼ੁਧ ਪ੍ਰਕਾਰ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		-	ਸਾਂ	ਨ਼ੀ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨ਼ੀਪ
								S	ਜ	ਨ	ਕੋ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਸੰS	SS
ਗ਼	-	ਗ਼	ਮ	ਰੇ	-	ਸਾ	-	-	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀਸਾ	ਰੇਸਾ	ਨ਼ੀ	ਪ
ਗੇ	S	ਅ	ਸ	ਨੇ	S	ਹੁ	S	S	ਸਾ	S	ਜ	ਨੋS	SS	ਤੂ	S
-	ਪਨ਼ੀ	ਮ	ਪ	ਨ਼ੀ	-	ਸਾ	-	ਮ	ਮ	ਪ	-	ਮਪ	ਨੀਸਾਂ	ਨ਼	ਪ
S	ਮੀS	S	ਤੁ	ਮੇ	S	ਰਾ	S	ਗ੍ਰਿ	ਹਿ	ਤੇ	S	ਰੈS	SS	ਸ	ਭੁ

ਨ਼ੀਪ ਮਪ ਸਾਂ ਨ਼ੀਪ ਨੀਨ਼ੀ ਪਮ ਗੁਮ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ
ਕੇS SS S SS SS SS SS SS ਹੁS

ਮਾਝਾ - ਸਾ ਧ ਧ ਨ਼ੀ ਧ ਨ਼ੀ ਪ
- ਮਾ S ਨੁ ਮਾਂ S ਗਉ S

- ਗੁ - ਮ ਨ਼ੀ ਪ ਪ - ਗੁ ਗੁ ਗੁ ਮ ਰੇ - ਸਾ ਸਾ
S ਤਾ S ਨੁ ਮਾਂ S ਗਉ S ਧ ਨੁ ਲ ਖ ਮੀ S ਸੁ ਤ

ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ ਰੇਪ ਮਪ ਸਾਂ ਨ਼ੀਪ ਗੁਮ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ
ਦੇS SS SS SS S SS SS SS ਹS

ਅੰਤਰਾ - ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂ ਧ ਨ਼ੀ ਪ ਪ
S ਮੁ ਕ ਤਿ ਜੁ ਗ S ਤਿ

- ਨ਼ੀ ਮ ਪ ਨੀ - ਸਾਂ ਸਾਂ - ਰੇਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਮੰਗੁਂ ਮੰ ਰੇਂ ਸੰ
S ਭੁ ਗ ਤਿ ਪੂ S ਰ ਨ S ਪ ਰ ਮਾ ਨੰS S S ਦ

ਨੀ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂਸਾਂ ਨ਼ੀ ਧ ਨ਼ੀ ਪ - ਨ਼ੀ ਮ ਪ ਮਪ ਸਾਂ ਨ਼ੀ ਪ
ਪ ਰ ਮS ਨਿS ਧਾ S S ਨ S ਭੈ ਭਾ ਇ ਭਾS ਗ ਤਿ ਨਿ

ਨ਼ੀ ਮ ਪ ਗੁ ਮ ਰੇ ਸਾ ਸਾ - ਸਾ ਧ ਧ ਨ਼ੀਧ ਨ਼ੀ ਪ ਪ
ਹਾ S S ਲ ਨਾ S ਨ ਕ S ਸ ਦਾ ਸ ਦਾS S ਕੁ ਰ

ਮਪ ਨੀਸਾ ਰੇਂਰੇਂ ਸਾਂਨ਼ੀ ਪਨ਼ੀ ਮਪ ਗੁਮ ਰੇਸਾ ਨ਼ੀਸਾ
ਬਾS SS SS SS SS SS SS SS ਨS

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ॥
ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ॥
ਰਾਮ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ॥
ਸਤਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀਆ॥

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਤਰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਇ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਡਭਾਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ॥ ੧॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੧੨)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	-	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਰੇ
								ऽ	ਸੇ	ਉ	ਧ	ਰੇ	ऽ	ਜਿ	ਨਿ
ਗ	-	-	ਮ	ਰੇ	-	ਸਾ	-	ਨ਼ੀਸਾ	ਨ਼ੀ	ਮ਼	ਪ਼	ਸਾ	-	ਸਾ	-
ਨਾ	ऽ	ऽ	ਮ	ਧਿਆ	ऽ	ਏ	ऽ	ऽऽ	ਜ	ਤਨ	ਮਾ	ਇਆ	ऽ	ਕੇ	ऽ
ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	ਰੇ	ਧ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	-							
ਕਾऽ	ऽऽ	ਮਿ	ਨ	ਆ	ऽ	ਏ	ऽ								
							ਅੰਤਰਾ	-	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਨੀ	ਮ	ਪ
								ऽ	ਰਾ	ऽ	ਮ	ਧਿਆऽ		ਏ	ऽ
-	ਸਾਂਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	-	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਮੰ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਸੁਭਿ	ਫ	ਲ	ਪਾऽ	ऽ	ਏ	ऽ	ऽ	ਧਨਿ	ਧੰ	ਨਿ	ਤੇऽ	ऽऽ	ਬ	ਡ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧੁ	ਨੀਧੁ	ਨੀ	ਪ	-	ਨੀਨੀ	ਮ	ਪ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	-
ਭਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਗੀ	ਆऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸਤ	ਸੰ	ਗਿ	ਜਾ	ऽ	ਗੇ	ऽ
-	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	-	-	ਸਾ	-	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ	ਪ
ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮਿ	ਲਾ	ऽ	ऽ	ਗੇ	ऽ	ਏ	ऽ	ਕ	ਸਿਉ	ऽ	ਲਿ	ਵ
ਨੀਪ	ਮਪ	ਸਾਂ	ਨੀਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ	-							
ਲਾऽ	ऽऽ	ऽ	ਗੀऽ	ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ							

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਮੰਗਲਚਾਰ ਚੋਜ ਆਨੰਦਾ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹਗਾਮੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੁੰਨੀਆ॥
ਬਜੀ ਬਧਾਈ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖਿ ਨ ਰੁੰਨੀਆ॥
ਲੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸੁਖ ਦਿਖਾਏ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਮੰਦਾ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੪॥ ੧॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੧੨)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਧੈਵਤ ਸ਼ੁਧ ਨੀ ਦੋਵੇਂ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	-	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਪ
								-	ਮੰ	ਗ	ਲ	ਚਾ	ऽ	ऽऽ	ਰऽ
ਗੁ	-	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	-	ਸਾ	-	-	ਸਾਸਾ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਨੀਪ	ਗੁ	ਮ
ਚੋ	ऽ	ਜ	ਆ	ਨੰ	ऽ	ਦਾ	ऽ	ऽ	ਕਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਮਿ	ਲੇ
ਨੀਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ	ਨੀ	ਮ	ਪ	-							
ਪऽ	ਰऽ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਨੰ	ऽ	ਦਾ	ऽ	ऽ							
							ਅੰਤਰਾ	-	ਮਮ	ਪ	ਪ	ਨੀ	ਪ	ਨੀ	-
								ऽ	ਪ੍ਰਭ	ਮਿ	ਲੇ	ਸੁਆ	ऽ	ਮੀ	ऽ
-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	-	ਰੇਂ	-	ਸਾਂਰੇਂ	ਗੁਂ	ਮਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ
ऽ	ਸੁ	ਖ	ਹ	ਗਾऽ	ऽ	ਮੀ	ऽ	ऽ	ਇ	ऽ	ਛਾऽ	ਮ	ਨ	ਕੀ	ऽ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧ	ਧੁ	ਨੀ	ਪ	-	ਨੀ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੀਸਾ	ਨੀ	ਪ
ਪੁੰ	ऽ	ऽऽ	ਨੀऽ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਬ	ਜੀ	ਬ	ਧਾऽ	ऽऽ	ਈ	ऽ
-	ਨੀ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰੇ	ਸਾ	-	ਸਾ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ
ਸ	ਹ	ਜੇ	ਸ	ਮਾ	ऽ	ਈ	ऽ	ऽ	ਬ	ਹੁ	ੜਿ	ਦੂ	ऽ	ਖਿ	ਨ
ਨੀਨੀ	ਪਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧਨੀ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ							
ਰੁੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਨੀऽ	ਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ							

ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ

ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਕਲਿਆਨ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਉਪਲੱਬਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮੱਧ ਕਾਲ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗਾਇਕ ਵਾਦਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਪਣਾਇਆ। ਯਵਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਣ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਕਈ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ : ਯਤਨ, ਯਮਨ, ਏਮਨ, ਜੈਮਨ ਆਦਿ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਦਾ ਪੁਰਾਤਨ ਨਾਮ ਕਲਿਆਨ ਹੀ ਹੈ।

ਕਲਿਆਨ ਨੂੰ ਆਚਾਰੀਆਂ ਨੇ "ਰਾਗਾਂਗ-ਰਾਗ" ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਜਾਂ ਅੰਗ ਦੁਆਰਾ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਏ ਜਿਵੇਂ : ਭੂਪਾਲੀ-ਕਲਿਆਣ, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਸ਼ੁੱਧ ਕਲਿਆਨ, ਹਮੀਰ ਕਲਿਆਨ, ਸ਼ਾਮ ਕਲਿਆਨ, ਸਾਵਨੀ-ਕਲਿਆਨ, ਹੇਮ-ਕਲਿਆਨ, ਪੂਰਬ ਕਲਿਆਨ, ਪੂਰੀਆ ਕਲਿਆਨ, ਦੁਰਗਾ ਕਲਿਆਨ, ਆਦਿ। ਕਲਿਆਨ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਕਲਿਆਨ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਲਿਆਨ, ਜੋ ਇਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ, ਦੇ ਮਧੁਰ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅੰਗ ਆਵੱਸ਼ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ, ਫੇਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਲਿਆਣ ਦਾ ਅੰਗ ਆਉਣ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਕਲਿਆਨ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸੰਜੋਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਅਨੇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਰੰਗ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੀ ਨਿਭਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਲਿਆਨ ਦੇ ਰਾਗਾਂਗ ਦਾ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ "ਕਲਿਆਨੁ ਭੋਪਾਲੀ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਲਿਆਨ ਦੀ ਇਕ ਵੰਨਗੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਇਕ ਵਖਰਾ ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਕਲਿਆਨ ਰਾਗ ਵਿਚ 6 ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਗ ਵਿਚ ਅੰਕ ਸੰਖਿਆ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ "6" ਦਾ ਜੋੜ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਕੇਤ ਹੈ॥ ਛਕਾ ੧ ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੇਵਲ 6 ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਇਸੇ ਰਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੂਜਾ ਰਾਗ "(ਕਲਿਆਨੁ ਭੋਪਾਲੀ)" ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਕਲਿਆਨੁ ਭੋਪਾਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥" ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਅੰਕ ਸੰਖਿਆ ਹੈ ॥ ੨॥ ੧॥ ੭॥ ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਰਹਾਉ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦੋ ਪਦ- ਇਕ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ "ਕਲਿਆਨੁ ਭੋਪਾਲੀ" ਰਾਗ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੪ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ "੭" ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਕਲਿਆਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਕੁਲ 7 ਸ਼ਬਦ।

ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਆਸ਼ੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਿਆਨ ਨਾਲੋਂ ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ ਇਕ ਭਿੰਨ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ।

ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਥਾਟ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਿਆਨ, ਕਲਿਆਨ ਥਾਟ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਮੱਧਿਅਮ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਨਿਸ਼ਾਦ ਹੈ। ਕਈ ਕਲਾਕਾਰ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਧੈਵਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਪਹਿਲਾ ਮੱਤ ਵਧੇਰੇ ਉੱਚਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਸ਼ਡਜ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ : "ਸਾ, ਨੀ ਰੇ ਗ ਮੰ ਪ, ਗ ਮੰ ਧ ਨੀ ਸਾਂ" ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਆਰੰਭ ਮੰਦਰ ਨਿਸ਼ਾਦ ਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਅਤੇ "ਗ ਮੰ ਪ" ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ "ਗ ਮੰ ਧ ਨੀ ਸਾਂ" ਲੈ ਕੇ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦਾ ਅਕਸਰ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਲਾਕਾਰ

ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ "ਨ਼ੀ ਰੇ ਗ ਮੰ ਧ ਨੀ ਰੇਂ ਗਂ ਨੀ ਰੇਂ ਨੀ ਗਂ ਰੇਂ ਨੀ ਧ ਮੰਗ ਰੇ ਨੀ" ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਵਿਚ ਇਕ ਅਨੋਖਾ ਰੰਗ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨਣਾ ਉੱਚਿਤ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾ ਰੇ ਗ ਮੰ ਪ ਧ ਨੀ ਸਂਾ" ਵਾਲਾ ਆਰੋਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬੜਾ ਸਰਲ, ਮਧੁਰ ਅਤੇ ਆਲਾਪ ਯੋਗ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਨਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਸਾਧਾਰਣ ਸ਼੍ਰੋਤੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਖੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਡਾ. ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪੁਸਤਕ "ਬਾਣੀ ਬਿਊਰਾ" ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਵਿਦਵਤਾ ਭਰੀ ਖੋਜ ਦਾ ਕਲਿਆਨ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਸਾਰ ਅੰਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ : "ਸੁਰਤਾਲ ਸਮੂਹ ਵਿਚ ਮੇਘ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਿਆਨ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਦੀਪਕ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ "ਗਉਰਾ ਅਉ ਕਾਨਰਾ ਕਲਾਨਾ॥" ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਅਗੇ ਆਪ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਦਾ ਬਿਉਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ : "ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ ਗੁਰੂ ਖਰਜ ਹੈ। ਸਮਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਸਮਵਾਦੀ ਰਿਸਭ, ਬਾਦੀ ਖਰਜ ਖਾੜਵ ਹੈ। ਸਾ, ਨੀ, ਧ ਪ ਗ ਰੇ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ ਖਰਜ ਸ਼ੁੱਧ ਹੈ। ਰਿਸਭ ਗੰਧਾਰ ਤੀਬਰ। ਮੱਧਮ ਵਰਜਤ ਹੈ, ਤੀਬਰ ਕੋਮਲ ਹੈ ਦੇਰ ਕਰਕੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪੰਚਮ ਸ਼ੁੱਧ।" ਆਦਿ। ਇਕ ਹੋਰ ਮੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪ ਇਸ ਰਾਗ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਸਟਕ ਮੱਤ ਵਿਚ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। "ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਪੰਨਾ 39)

ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 29 ਤੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਕਲਿਆਨ - ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਹ ਭੀ ਦੀਪਕ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਜੇਹਾਕੁ "ਗਉਰਾ ਅਉ ਕਾਨਰਾ ਕਲਾਨਾ।" ਆਦਿ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤੀ ਪਰਖ ਪੜਚੋਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ, ਵਿਚਾਰ ਬੜੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੋਖ ਕੇ ਅਸੀਂ ਲੇਖਕ ਦੀ ਵਿਦਵਤਾ ਦਾ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਨ਼ੀ ਰੇ ਗ ਮੰ ਪ, ਗ ਮੰ ਧ ਨੀ ਸਾਂ

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਪ ਪ, ਮੰ ਗ ਰੇ, ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

ਮੁੱਖ ਅੰਗ : ਸਾਂ, ਨੀ ਰੇ ਗ, ਪ ਮੰ ਗ ਰੇ, ਨ਼ੀ ਰੇ ਸਾ।

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਮਾਰੈ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ॥
ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਮਨੁ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕਉ ਦੀਜੈ॥ ੧॥
ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ॥ ੨॥੧॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੨੧)

ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

	×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਨੀ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਮੰਧ	ਪਮੰ	ਗ	ਰੇ	ਗਮੰ	ਪ
								ਹ	ਮਾऽ	ਰੈऽ	ਇऽ	ਹऽ	ਕਿ	ਰ	ਪਾऽ	ऽ

ਰੇ	–	–	–	ਸਾ	–	–	–	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਮੰ	ਗ	–	ਗ
ਕੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜੈ	ऽ	ऽ	ऽ	ਅ	ਲਿ	ਮ	ਕ	ਰੰ	ऽ	ऽ	ਦ
ਮੰ	ਗ	ਮੰਧ	ਪ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀਰੇ	ਗਮੰ	ਗ	ਰੇਗ	ਮੰਪ	ਮੰ
ਚ	ਰ	ਨऽ	ਕ	ਮ	ਲ	ਸਿਉ	ऽ	ਮ	ਨੁ	ਫੇऽ	ऽऽ	ਰਿ	ਫੇऽ	ऽऽ	ਰਿ
ਨ਼ੀਰੇ	ਗਮੰ	ਧਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮੰਰਾ	ਰੇਸਾ									
ਰੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਝੇऽ	ऽऽ	ऽऽ									
							ਅੰਤਰਾ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਮੰਧਨੀਸਾਂ		ਸਾਂ	–
								ਆ	ऽ	ਨ	ਜ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਸਿਉ	ऽ
ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
ਕਾ	ऽ	ਜੁ	ਨ	ਕ	ਛੂ	ਐ	ਹਰਿ	ਬੂੰ	ऽ	ਦ	ਚਾ	ਤ੍ਰਿ	ਕ	ਕਉ	ऽ
ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਮੇਂ	ਧ	ਨ	–								
ਦੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ਜੈ	ऽ	ऽ	ऽ								
							ਮਾਝਾ	ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਗਮੰ	ਪਧ	ਪਮੰ	ਪ
								ਬਿ	ਨੁ	ਮਿ	ਲ	ਬੇऽ	ऽऽ	ਨਾऽ	ऽ
ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗਮੰ	ਪ	ਪ	ਪ
ਹੀ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ਤੋ	ऽ	ਖਾ	ਪੇਖਿ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਨਾऽ	ऽ	ਨ	ਕ
ਗਮੰ	ਧਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮੰਗ	ਰੇਸਾ									
ਜੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਜੈऽ	ऽऽ	ऽऽ									

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫

ਜਾਚਿਕੁ ਨਾਮੁ ਜਾਚੈ ਜਾਚੈ॥
ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਇਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕੇ ਦਾਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਗੈ ਭਾਵਨੀਆ ਸੋ ਪਾਈਐ॥ ੧॥
ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ॥

ਨਾਨਕ ਤਤ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧਾਈਐ॥ ੨॥ ੨॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੨੧)

ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ — **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
					ਸਥਾਈ						
ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇਗ	ਮ॑ਪ	ਪ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ
ਜਾ	ਚਿ	ਕੁ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਮੁ	ਜਾ	ऽ	ਚੈ	ਜਾ	ऽ	ਚੈ
ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਮ॑	ਗ	ਗ	ਰੇਗ	ਮ॑ਪ	ਮ॑	ਧ	ਪ	ਪ
ਸ	ਰ	ਬ	ਧਾ	ऽਰਿ	ਸ	ਰऽ	ਬऽ	ਕੇ	ਨਾ	ਇ	ਕ
ਮ॑ਪ	ਗ	ਮ॑	ਮ॑ਧ	ਨੀਸਾ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਧਪ	ਮ॑ਧ	ਪਮ॑	ਗਰੇ
ਸੁऽ	ਖ	ਸ	ਮੂऽ	ऽऽ	ਹ	ਕੇऽ	ऽ	ਦਾऽ	ऽऽ	ਤੇऽ	ऽऽ
					ਮਾਝਾ						
ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਰੇਗ	ਮ॑ਪ	ਪ	ਪਮ॑	ਗਮ॑	ਧ	ਪ	–	ਪ
ਕੇ	ऽ	ਤੀ	ਕੇऽ	ऽऽ	ਤੀ	ਮਾਂऽ	ਗऽ	ਨਿ	ਮਾ	ऽ	ਗੈ
ਮ॑	ਪ	ਗ	ਮ॑	ਮ॑ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਪਧ	ਮ॑ਪ	ਮ॑ਗ	ਰੇਸਾਂ
ਭਾ	ऽ	ਵ	ਨੀ	ਆऽ	ऽऽ	ਸੋਂऽ	ऽ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਈਐ	ऽऽ
					ਅੰਤਰਾ						
ਮ॑	ਗ	ਗ	ਮ॑ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸ	ਫ	ਲ	ਸऽ	ਫऽ	ਲ	ਸ	ਫ	ਲऽ	ਦਰ	ਸੁ	ਰੇ
ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਪ	ਰ	ਸਿ	ਪ	ਰ	ਸਿ	ਗੁ	ਨ	ਗਾऽ	ऽ	ਈਐ	ऽ
ਮ॑ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਮ॑	ਧ	ਪ	ਮ॑	ਗ	ਗ
ਨਾऽ	ऽऽ	ਨ	ਕ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਸਿਉ	ਮਿ	ਲੀ	ਐ

ਮ॑	ਰੇ	ਗ	ਮ॑	ਧ	ਨੀ	ਮ॑ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਪਮ॑	ਗਰੇ	ਸਾ
ਹੀ	ਰੈ	ऽ	ਹੀ	ਰੁ	ਥਿ	ਧਾऽ	ऽऽ	ਈਐ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫

ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ॥ ਸਦ ਨਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ॥ ੨॥
ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੇਖਨਾਗੈ ਸਗਲ ਜਪਹਿ ਤਰੰਗੀ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ॥ ੨॥ ੩॥

(ਗੁ: ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੨੨)

ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਮ॑	ਗ	ਮ॑ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਪਧ	ਮ॑ਪ	ਰੇ	ਸ
ਗ	–	–	–	–	–	ਮੇ	ਰੇ	ਲਾऽ	ऽऽ	ਲऽ	ਨ	ਕੀऽ	ऽऽ	ਸੋ	ऽ
ਗ	ਰ	ਮ॑	ਗ	–	–	–	–	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ਼	ਰੇ	ਮ॑	ਗ	ਪ	ਪ
ਭਾ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸ	ਦ	ਨ	ਵ	ਤ	ਨ	ਮ	ਨ
ਪਮ॑	ਗਰੇ	ਗਮ॑	ਪ	ਰੇ	ਸਾ										
ਰੰऽ	ऽऽ	ਗੀऽ	ऽ	ਸੋ	ਭਾ										
				ਮਾਝਾ				ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮ॑ਪ	ਪ	ਪ
								ਬ੍ਰ	ਹ	ਮ	ਮ	ਹੇऽ	ऽऽ	ऽ	ਸ
ਪ	ਪ	ਮ॑	ਗ	ਮ॑	ਧ	ਪ	–	ਮ॑ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਮ॑ਧ	ਮ॑ਨੀ	ਧ	ਪ
ਸਿ	ਧ	ਮੁ	ਨਿ	ਇੰ	ऽ	ਦ੍ਰਾ	ऽ	ਭऽ	ਗऽ	ਤਿऽ	ਦਾ	ऽऽ	ਨੁऽ	ਜ	ਸੁ
ਪਮ॑	ਗਰੇ	ਗਮ॑	ਪ	ਰੇ	ਸਾ										
ਮੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽ	ਗੀ	ऽ										

ਅੰਤਰਾ

								ਨੀਧ	ਨੀ	ਮ॑	ਗ	ਮ॑ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਜੋS	S	S	ਗ	ਗਿਆ	SS	ਨ	ਧਿਆ
–	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
S	ਨ	ਸੇ	ਖ	ਨਾ	S	ਗੈ	S	ਸ	ਗ	ਲ	ਜ	ਪਹਿ	S	S	ਤ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	–	–	ਨੀਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ॑	ਪ	ਗ	ਮ॑	ਮ॑ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ
ਰੰS	SS	S	S	ਗੀS	S	S	S	ਕ	ਹੁ	ਨਾ	2	ਨS	ਕS	ਸੰS	S
ਪਧ	ਮ॑ਪ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗਮ॑	ਪ	ਪ	ਪ
ਤS	ਨS	ਬ	ਲਿ	ਹਾ	S	ਰੈ	S	ਜੋ	S	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੇS	S	ਸ	ਦ
ਪਮ॑	ਗਰੇ	ਗਮ॑	ਪ	ਰੇ	ਸਾ										
ਸੰS	SS	SS	S	ਗੀ	S										

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨਿ॥
ਨੈਨ ਬੈਨ ਸ੍ਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਇਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸਿ ਰਵਿਉ ਮੇਰ ਤਿਨਹਿ ਸਮਾਨਿ॥ ੧॥
ਜਤ ਕਤਾ ਤਤ ਪੇਖੀਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਥੇ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ॥ ੨॥ ੧॥ ੪॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੨੨)

ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ **ਇਕਤਾਲ**

×		0		2		0		3		4	
									ਸਥਾਈ	ਮ॑	ਗ
										ਤੇ	ਰੈ
ਮ॑ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਮ॑	ਧ	ਪ	ਮ॑ਪ	ਮ॑ਗ
ਮਾS	SS	ਨਿ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਮਾ	S	ਨਿ	ਨੈS	SS

ਰੇ	ਰੇਗ	ਮੰਪ	ਮੰਪ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ
ਨ	ਬੈS	SS	ਨS	ਸ੍ਰ	ਵ	ਨ	ਸੁਂ	ਨੀ	ਐ	ਅੰ	S
ਗ	ਰੇ	ਗ	ਮੇ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਮੇਧ	ਪ		
ਗ	ਅੰ	ਗੇ	S	ਸੁ	ਖ	ਪ੍ਰਾS	SS	SS	ਨ		

ਮਾਝਾ

ਨੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮੰਪ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਪ	ਮੰਧ
ਇ	ਤ	ਉ	ਤ	ਦS	ਹS	ਦਿ	ਸ	ਰ	ਵਿ	ਓ	ਮੇS
ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਧਪ		
SS	ਰ	ਤਿ	ਨ	ਹਿ	ਸ	ਮਾS	SS	SS	ਨਿS		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮੰ	ਗ	ਮੰਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	-
ਜ	ਤ	ਕ	ਤਾS	SS	ਤ	ਤ	ਪੇS	SS	ਖੀ	ਐ	S
ਨੀਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸ਼ਾਂ	ਨੀਧ	ਮੰਧ	ਪ
ਹਰਿ	ਪੁ	ਰ	ਖ	ਪ	ਤਿ	ਪ	ਰ	ਧਾS	SS	SS	ਨ
ਮੰਪ	ਮੰਗ	ਰੇਮੰ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮੰਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਮੰ	ਧ
ਸਾS	SS	ਧS	ਸੈ	ਗਿ	ਭ੍ਰਮ	ਭੈS	SS	ਮਿS	ਟੇ	ਕ	ਥੇ
ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਨੀਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਧਪ		
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮ	ਗਿਆ	SS	SS	ਨS		

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਨ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ॥
ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਨ ਰਸਿਕ ਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥ ੧॥

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਗਿਆਨ ਭੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ
ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਖੰਡਲੀ।"
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਕਛੂ ਦੁਖੁ ਨ ਡੰਡਲੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੫॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੨੨)

ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

x		•		2				0				3			
				ਸਥਾਈ		ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਪਧ	ਮੰਪ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀਧ਼
						ਗੁ	ਨ	ਨਾ	ਦ	ਧੁS	ਨਿS	ਆ	ਨੰ	–	Sਦਾ
ਸਾ	–	–	–	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਪਧ	ਮੰਪ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀਧ਼
ਬੇ	S	S	S	ਦ	S	ਗੁ	ਨ	ਨਾ	ਦ	ਧੁS	ਨਿS	ਆ	ਨੰ	S	ਦS
ਸਾ	–	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ਼	ਪ਼	ਸਾ	ਨ਼ੀਰੇਗ	ਰੇ	ਗ	–	ਨੀ	ਧ
ਬੇ	S	ਦ	ਕ	ਥ	ਤ	ਸੁ	ਨ	ਤ	ਮੁ	ਨਿSSS	ਜ	ਨਾ	S	ਮਿ	ਲਿ
ਪਧ	ਮੰਪ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–										
ਸੰS	ਤS	ਮੰ	ਡ	ਲੀ	S										
			ਮਾਝਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗਮੰ	ਪ	ਮੰ	ਪ	-ਪ	ਪਪ
				ਗਿਆ	S	ਨ	ਧਿਆ	S	ਨ	ਮਾS	S	ਨ	ਦਾ	Sਨ	ਮਨ
ਗ	ਮੰ	ਗ	ਪ	ਮੰ	ਧ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਮੰ	ਧ	ਪੰ	ਪ	ਨੀ	ਧ	–	ਪਧ
ਰ	ਸਿ	ਕ	ਰ	ਸ	ਨ	ਨਾS	S	ਮੁ	ਜ	ਪ	ਤ	ਤ	ਹ	S	ਪਾS
ਮੰਪ	ਪ	ਰੇ	ਰ	ਸਾ	–										
SS	ਪ	ਖੰ	ਡ	ਲੀ	S										
						ਅੰਤਰਾ		ਮੰ	ਗ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਪ	ਮੰਧ	ਨੀਸਾਂ
								ਜੋ	S	ਗ	ਜੁ	ਗ	ਤਿ	ਗਿਆ	SS

ਨੀਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਧ
ਨੁऽ	ਭੁ	ਗ	ਤਿ	ਸੁ	ਰ	ਤਿ	ਸ	ਬ	ਦ	ਤ	ਤ	ਬੇ	ऽ	ऽ	ऽ
ਪ	-	ਨੀ	ਧ	ਪਧ	ਮ॑ਪ	ਪ	ਰੇ	-	ਰੇ	ਸਾ	-	ਨ਼ੀਰੇ	ਗਮ॑	ਗਰੇ	ਗਮ॑
ਤੇ	ऽ	ਜ	ਪੁ	ਤਤऽ	ਪੁऽ	ਅ	ਖੰ	ऽ	ਡ	ਲੀ	ऽ	ਓऽ	ऽऽ	ਤਿऽ	ਧੋऽ
ਪਧ	ਪਮ॑	ਗ	ਮੇ	ਗਮ॑	ਧਨੀ	ਧ	ਮ॑	ਧ	ਪ	ਮ॑	ਧ	ਮ॑	ਧ	ਨੀ	ਧ
ऽऽ	ਤਿऽ	ਮਿ	ਲਿ	ਜੋऽ	ऽऽ	ਤਿ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਕ	ਛੂ	ऽ	ਦੁ	ਖ	ਨ
ਪਧ	ਮ॑ਧ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	-										
ऽऽ	ऽऽ	ਡੰ	ਡ	ਲੀ	ऽ										

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫

ਕਉਨੁ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਕਹਾ ਕਰਉ॥
ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਸਤ੍ਰਗਿਆ ਅਜਰ ਪਦੁ ਕੈਸੇ ਜਰਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਕੈ ਦਰਿ ਸਰਨਿ ਪਰਉ॥ ੧॥
ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਰਾਜੁ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਸੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਹਉ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਗਹਉ॥ ੨॥ ੩॥ ੬॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੨੨)

ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
			ਸਥਾਈ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਪਧ	ਮ॑ਪ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਸਾ
				ਕਉ	ਨੁ	ਬਿ	ਧਿ	ਤਾऽ	ਕੀऽ	ऽ	ਕ	ਹਾ	ऽ	ऽ	ਕ
ਨ਼ੀ	-	-	-	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਸਾ	ਨ਼ੀ	-	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਪ਼	-	-	ਪ਼
ਰਉ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਧ	ਰ	ਤ	ਧਿਆऽ		ऽ	ਨ
ਸਾ	-	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗਾ	ਮ॑	ਮ॑ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ
ਗਿਆ	ऽ	ਨੁ	ਸ	ऽਸ	ਤ੍ਰ	ਗਿਆ	ਅ	ਜ	ਰ	ਪ	ਦੁ	ਕੈऽ	ऽऽ	ਸੇऽ	ਜ

ਪਧ	ਮੰਪ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ												
ਰਉ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												
						ਮਾਝਾ		ਗ	ਗ	ਮੰ	ਰੇ	ਗਮੰ	ਧਨੀ	ਨੀ	ਨੀਧ
								ਬਿ	ਸ	ਨ	ਮ	ਹੋऽ	ऽऽ	ऽ	ਸऽ
ਪਧ	ਮੰਪ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਪ	-	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮੰ	ਗ	ਮੰਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ
ਸਿऽ	ਧऽ	ਮੁ	ਨਿ	ਇੰ	ऽ	ਦ੍ਰਾ	ऽ	ਕੈऽ	ऽऽ	ਦ	ਰਿ	ਸऽ	ਰऽ	ਨਿऽ	ਪ
ਪਧ	ਮੰਧ	ਰੇਗ	ਰੇਸਾ			ਅੰਤਰਾ		-	ਪ	ਪ	ਪਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮੇ	ਗ
ਰਉ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ					ऽ	ਕਾ	ਹੂੰ	ਪੇਹਿ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਜ	ਕਾ
ਮੰਧ	ਨੀਸਾਂ	-	ਨੀਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	-	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਰੇਂ
ਹੂऽ	ऽऽ	ऽ	ਪਹਿ	ਸੁ	ਰ	ਗਾ	ऽ	ਕੋ	ਟਿ	ਮ	ਧੇ	ਮੁ	ਕ	ਤਿ	ਕ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾ	-	-	ਨੀਧ	ਨੀ	ਪ	-	-	ਪ	ਮੇ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਮੰਧ	ਨੀਸਾਂ
ਹਊ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਕ	ਹੁ	ਨਾ	ਨਾ	ਕ	ਨਾऽ	ऽऽ
ਨੀਧ	ਨੀ	ਪਧ	ਮੰਧ	ਰੇ	-	ਸਾ	-	ਨੀ	ਰੇ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ
ਮੁऽ	ऽ	ਰੁऽ	ਸੁऽ	ਪਾ	ऽ	ਈਐ	ऽ	ਸਾ	ऽ	ਧੂ	ऽ	ਚ	ਰ	ਨ	ਗ
ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀऽ	ਧਮੰ	ਗਰੇ												
ਹਉ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ												

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਖੇ॥
ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ਜਾਲ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਰਖੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਟੇਕ ਮੇਰੀ॥ ੧॥
ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਆਸਵੰਤ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਮਨਹਿ ਮੰਤ॥ ੨॥
ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨੂ॥ ਸਰਬ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਮ ਪਛਾਨੂ॥ ੩॥
ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸਰੋ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਆਸਰੋ॥ ੪॥ ੪॥ ੭॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੨੨)

ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
	ਸਥਾਈ			ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਰੇਗ	ਮੰਪ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਰੇ
				ਪ੍ਰਾ	ਨ	ਪ	ਤਿ	ਦਇਆ	ऽऽ	ਲ	ਪੁ	ਰ	ਖ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਸਾ	ਸਾ	–	–	–	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਨ਼ੀ	ਮੰ	ਗ	ਗ	ਪਗ	ਮੰ	ਰੇਗ	ਮੰਪ	ਮੰ
ਸ	ਖੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਗ	ਰ	ਭ	ਜੋ	ਨਿ	ਕ	ਲਿ	ऽ	ਕਾऽ	ऽऽ	ਲ
ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	–	ਮੰਪ	ਗ	ਮੰ	ਮੰਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਮੰਧ	ਮੰਨੀ	ਧ	ਪ
ਜਾ	ऽ	ऽ	ਲ	ऽ	ਦੁऽ	ਖ	ਬਿ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਸऽ	ਨ	ਹऽ	ਰਿऽ	ऽ	ਰ
ਪਮੰ	ਗਰੇ	ਨ਼ੀ	ਰੇਸਾ												
ਖੇऽ	ऽऽ	ऽ	ऽऽ												

ਅੰਤਰਾ

–	ਪ	ਮੰ	ਗ	ਮੰਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	–	–	–	–	–	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ
ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮ	ਧਾऽ	ऽऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸ	ਰ	ਨਿऽ
ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਮੰ	ਧਨੀ	ਸਾਂਨੀ
ਤੇ	ऽ	ਰੀ	ऽ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਦਇ	ਆ	ऽ	ऽ	ਲ	ਟੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਕऽ
ਧਪ	ਮੰਗਾ	ਰੇਸਾ	ਨੀਸਾ												
ਮੇऽ	ऽऽ	ਰੀऽ	ऽऽ												

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪੀਐ ਭਗਵਾਨ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਦਾ ਸੂਖ ਕਲਿਆਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਭਏ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ॥
ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੇ ਨਾਠਿਆ ਦੁਖ ਕਾਲ॥ ੧॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿਆ ਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸੇਵ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਦੇਵ॥ ੨॥ ੫॥ ੮॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੨੨)

ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
			ਸਥਾਈ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਮੰਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਪਧ	ਮੰਪ	ਰੇ	ਸਾ
				ਮ	ਨਿ	ਤ	ਨਿ	ਜਾS	SS	SS	ਪੀ	ਐS	SS	ਭ	ਗ
ਗ	ਰੇ	ਮੰ	ਗ	–	–	–	–	ਗ	ਰੇ	ਗਮੰ	ਪ	ਰੇ	–	ਸਾ	–
ਵਾ	S	S	ਨ	S	S	S	S	ਗੁ	ਰ	ਪੂS	S	ਰੇ	S	S	S
ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਪ਼	ਸਾ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਰੇ	–	ਗ	–	ਮੰ	ਧ	ਨੀ
ਸੁ	ਪ੍ਰ	ਸੰ	S	ਨ	ਭ	ਏ	S	ਸ	ਦਾ	S	ਸੂ	S	ਖ	ਕ	ਲਿ
ਮੰਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀਧ			ਅੰਤਰਾ		–	ਪ	ਮੰ	ਗ	ਮੰਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਆS	SS	SS	ਨS					S	ਸ	ਰ	ਬ	ਕਾS	SS	ਰ	ਜ
–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਮੰ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	–
S	ਸਿ	ਧਿ	ਭS	ਏ	S	S	S	ਗਾ	S	ਏ	S	ਗੁ	ਨ	ਗੁ	S
ਨੀ	ਧ	ਨੀ	–	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪਪ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਮੰਨੀ	ਧਨੀ	ਪ	ਪ
ਪਾ	S	S	S	S	S	S	ਲ	ਮਿਲਿ	ਸਾ	S	ਧ	ਸੰS	SS	ਗ	ਤਿ
–	ਗ	ਗ	ਮੰ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	–	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਨੀ
S	ਪ੍ਰ	ਭੂ	S	ਸਿ	ਮ	ਰੇ	S	ਨਾ	S	S	ਠਿ	ਆ	S	ਦੁ	ਖ
ਮੰਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀਧ												
ਕਾS	SS	SS	ਲS												

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ॥
ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਹਿਰਣੁ ਖਾਣੁ॥ ੧॥

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਭਾ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਧਨੁ ਮਾਣੁ ॥
ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਲਿਆਣੁ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੯ ॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੨੩)

ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਪਮ॑	ਗਮ॑	ਪਧ	ਮ॑ਪ	ਰੇ	-	ਸਾ	ਸਾ
								ਪ੍ਰS	ਭੁS	ਮੇS	ਰਾS	ਅੰ	S	ਤ	ਰ
ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਮ॑	ਗ	-	ਗ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗਮ॑	ਪ	ਪ	-
ਜਾ	S	ਮੀ	S	ਜਾ	S	S	ਣੁ	ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾS	S	ਪੂ	S
ਮ॑	ਪ	ਗ	ਮ॑	ਮ॑ਨੀ	ਧਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਮ॑	ਧਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਰ	ਨ	ਪ	ਰ	ਮੇS	SS	ਸ	ਰ	ਨਿਹ	ਚਲੁ	ਸ	ਚੁ	ਸ	ਬ	ਦੁ	ਨੀ
ਨੀਨੀ	ਧਪ	ਮ॑ਧ	ਗਮ॑	ਪਮ॑	ਗਰੇ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ								
ਸਾS	SS	SS	SS	SS	SS	SS	ਣੁ								
							ਅੰਤਰਾ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਹ	ਰਿ	ਬਿ	ਨੁ	ਆ	S	ਨ	ਨ
ਸਾਂ	-	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਕੋ	S	ਈ	S	ਸ	ਮ	ਰ	ਥੁ	ਤੇ	ਰੀ	ਆ	ਸ	ਤੇ	ਰਾ	ਮ	ਨ
ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ॑	ਪ	ਗ	ਮ॑	ਮ॑ਧ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਧ
ਤਾS	SS	S	S	S	S	S	ਣੁ	ਸ	ਰ	ਬ	ਘ	ਟਾS	SS	ਕੇ	S
ਮ॑ਪ	ਗਮ॑	ਧ	ਪ	ਰੇ	-	ਸਾ	-	ਨੀ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਮ॑	ਧ	ਨੀ
ਦਾS	SS	ਤੇ	S	ਸੁਆ	S	ਮੀ	S	ਦੇ	S	ਹਿ	ਸੁ	ਪ	ਹਿ	ਰ	ਣੁ
ਮ॑ਧ	ਨੀਰੇਂ	ਨੀਗਂ	ਰੇਂਨੀ	ਧਮ॑	ਗਰੇ	ਨ਼ੀਰੇ	ਸਾ								
ਖਾS	SS	SS	SS	SS	SS	SS	ਣੁ								

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕਲਿਆਨ ਕਰਨ॥
ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਖਾਵਨੋ॥ ੧॥
ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਨੋ॥
ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਲੁਬਧ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵਨੋ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੦॥

(ਗੁ: ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੨੩)

ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ	ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀਰੇ	ਗਮੰ	ਪ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾਰੇ	ਨ਼ੀਸਾ
						ਹ	ਰਿ	ਚS	ਰS	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	ਕS	ਲਿS
ਨ਼ੀ	ਧ਼	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਗ	ਪ	ਮੰ	ਧ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਗ	ਮ
ਆ	S	ਨ	ਕ	ਰ	ਨ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਨਾ	S	S	ਮੁ	ਪ	ਤਿ	S	ਤ
ਨ਼ੀਧ	ਪਮੰ	ਗਰੇ	ਗਮੰ	ਪ	ਰੇ										
ਪਾS	SS	SS	ਵS	ਨੋ	S										
					ਮਾਝਾ			ਮੰ	ਪ	ਗ	ਮੰ	ਮੰਨੀ	ਧਨੀ	ਪ	ਪ
								ਸਾ	S	S	ਧ	ਸੰS	SS	S	ਗਿ
ਧ	ਮੰ	ਪ	ਗ	ਮੰ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਨ਼ੀ	ਰੇ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਸਾਂ	ਨੀ	–
ਜ	ਪਿ	S	ਨਿ	ਸੰ	S	S	ਗ	ਜ	ਮ	ਕਾ	ਲੁ	ਤਿ	ਸੁ	ਨ	S
ਨ਼ੀਧ	ਪਮੰ	ਗਮੰ	ਪ	ਰੇ	ਸਾ										
ਖਾS	SS	SS	ਵ	ਨੋ	S										
					ਅੰਤਰਾ			ਪ	ਪ	ਮੰ	ਗ	ਮੰਧ	ਨੀਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਮੁ	ਕ	S	ਤਿ	ਜੁS	ਗS	S	ਤਿ

ਸਾਂ	ਸਾਂ	-	ਨੀਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਰੇਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਅ	ਨਿ	ऽ	ਕऽ	ਸੂ	ऽ	ਖ	ਹੁਰਿ	ਭ	ਗ	ऽ	ਤਿ	ਲ	ਵੈ	ऽ	ਨ
ਨੀਧ	ਨੀ	ਮ॑	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ	-	ਪਪ	ਪ	ਗ	ਮ॑	ਮ॑ਨੀ	ਧਨੀ	ਪ	ਪ
ਲਾऽ	ऽ	ऽ	ਵ	ਨੋ	ऽ	ऽ	ऽ	ਪ੍ਰਭ	ਦ	ਰ	ਸ	ਲੁऽ	ਬऽ	ऽ	ਧ
ਧ	ਮ॑	ਰੇ	-	ਗ	ਪ	ਮ॑	ਮ॑	ਪ	ਰੇ	ਗ਼ਾ	ਮ॑	ਮ॑ਧ	ਮ॑ਸਾਂ	ਨੀ	-
ਦਾ	ऽ	ਸ	-	ਨਾ	ऽ	ਨ	ਕ	ਬ	ਹੁ	ਜ਼ਿ	ਜੋ	ऽऽ	ਨਿऽ	ਨ	ऽ
ਪ	ਮ॑ਪ	ਗਮ॑	ਪਮ॑	ਗਰੇ	ਸਾ										
ਧਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਵऽ	ਨੋऽ	ऽ										

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ

ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਜਾਂ ਅਲਪ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੇ ਰਾਗੀਂ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਇਕ ਅਤਿਅੰਤ ਮਨੋਹਰ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਚਲਨ ਵਿਚ ਭੈਰਵ, ਰਾਮਕਲੀ, ਲਲਿਤ, ਕਾਲਿੰਗੜਾ, ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰੰਗਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗੋਚਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਨਿਖੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਕ ਭੈਰਵ ਅੰਗ ਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਲਿਆਣ ਅੰਗ ਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੰਨ ਗੋਚਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਬਜ਼ੁਰਗ ਕੀਰਤਨਕਾਰਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਰੂਪ ਆਵੱਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਆਧੁਨਿਕ ਨਾਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਗਿਆਨਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਭੈਰਵ ਥਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸਤ ਸੁਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਗਾਇਨ ਸਮਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਅਰਥਾਤ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪੂਰਵ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਵਿਚ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਿਅਮ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੁਰ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨਾ ਨੇ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਿਅਮ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਗੁਰ ਜਾਂ ਆਰੰਭਕ ਸੁਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਿਅਮ ਤੇ ਨਿਆਸ (ਠਹਿਰਾਉ) ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਰਾਗ ਬੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਿਅਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਤੇ ਤੀਬਰ ਮੱਧਿਅਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਲਿਤ ਅੰਗ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਾ ਰੇ ਗ ਮ ਮੰ ਮ ਗ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦਾ ਖੇਤਰ ਬੜਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਤਿੰਨਾਂ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਸਵੇਰ ਦਾ ਸੰਧੀਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਭਗਤੀ ਭਾਵ ਦੇ ਗੀਤ ਬੜੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਕੀਰਣ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਡਾ. ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ, "ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਹ ਭਿੰਨ ਰਾਗਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋਈ ਹੈ।" (ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਪੰਨਾ 30)

ਭਿੰਨ ਰਾਗਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਆਪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ "ਭਿੰਨ ਰਾਗਣੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਬੰਸ ਵਿਚੋਂ ਲਈ ਹੋਵੇ।"

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਰੇ ਗ ਮ, ਮੰ ਮ ਗ, ਮ ਪ ਧ ਨੀਸਾਂ

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਨੀ ਧਪ ਮ, ਮੰ ਮਗ, ਰੇ ਰੇ ਸਾ।

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਸ, ਗ ਮ ਮੰ, ਗ ਮ ਗਰੇ, ਸਾ, ਨੀ ਨੀ ਸਾ।

ਇਸ ਵਿਚ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਰਾਗ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਆਇਆ। ਇਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਰਾਗ ਨਿਰੋਲ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਆਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਧ ਕਾਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਨੇ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਰਾਗਮਾਲਾ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਗ ਦੇ ਲੜ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ :- ਮਾਝ, ਬਡਹੰਸ, ਤੁਖਾਰੀ, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਆਦਿ। ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਤਕ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਗੀਕਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਮਤ ਦੀ ਰਸਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਪੱਲੇ ਲਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੀ ਉਤਪੰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਰਾਗਮਾਲਾ ਵਿਚ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਰਾਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਹ ਇਕ ਅਤਿਅੰਤ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ̱ ਸਾ ਸਾ ਨ਼ੀ ਨ਼ੀ ਸਾ ਨ਼ੀ ਸਾ ਰੇ ਨ਼ੀਸਾ, ਧ਼̱ਧ਼̱ਪ਼, ਮ਼ ਮ਼॑ ਗ਼, ਗ਼ ਮ਼ ਪ਼
ਗ਼ ਮ਼ ਧ਼̱ ਧ਼̱ ਪ਼, ਮ਼ ਪ਼ ਗ਼ ਮ਼ ਧ̱ ਨ਼ੀਸਾ, ਨ਼ੀਸਾ ਰੇ̱ ਰੇ̱ਸਾ, ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ, ਗ ਗ ਰੇ̱ ਸਾ,
ਨ਼ੀਸਾ ਗ ਗ ਮ॑, ਨ਼ੀਸਾ ਗ ਮ ਮੇਮ ਗ, ਗ ਮ ਮ ਗਮ ਮ॑ ਮ॑ ਗ, ਮ ਗ ਰੇ ਸਾ,
ਨ਼ੀਸਾ ਗ ਗ ਮ।

2. ਸਾਰੇ̱ ਨ਼ੀਸਾ, ਗ ਮ ਰੇ̱ ਮ, ਮ॑ ਮ ਗ, ਨ਼ੀਸਾ ਗ ਮ ਪ ਮ ਮੇ ਗ, ਗ ਮ ਪ ਗਮ,
ਧ̱ ਧ̱ ਪ, ਮ ਮ॑ ਮਗ, ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਧ̱ ਧ̱ ਨੀ, ਨੀ ਨੀ ਧ̱ਪ ਧ̱ਪ, ਮ ਮ॑ ਗ,
ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਧ̱ ਨੀਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ, ਧ̱ਪ ਨੀ ਧ̱ ਮ ਗ ਪ, ਧ̱ਪ, ਧ̱ ਮ, ਮ ਮ॑ ਗ,
ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਧ̱ ਨੀਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ, ਧ̱ਪ, ਨੀ ਧ̱ ਮ ਗ ਪ, ਧ̱ਪ ਧ̱ਮ, ਮ ਮ॑ ਗ,
ਮ॑ ਗ ਰੇ̱ ਗ, ਮ ਗ, ਰੇ̱ ਸਾ, ਨ਼ੀਸਾ ਗ ਗ ਮ॑।

3. ਨ਼ੀਸਾ ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਧ̱ ਧ̱ ਨੀ, ਨੀ ਨੀ ਧ̱ਪ ਮ ਮ॑ ਗ, ਗ ਮ ਧ̱ ਧ̱,
ਨੀਸਾਂ, ਸਾਂਨੀ ਧ̱ਪ ਮ ਮ ਮਗ, ਗ ਮ ਧ̱, ਨੀਸਾਂ, ਧ̱ ਨੀਸਾਂ ਰੇ̱ਂ ਨੀਸਾਂ,
ਰੇ̱ਂ ਰੇ̱ਂ ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਗਂ, ਰੇ̱ਂ ਰੇ̱ਂ ਸਾਂ ਨੀਸਾਂ ਗਂ, ਮਂ, ਮਂ ਮ॑ ਗਂ, ਮਂ ਗਂ ਰੇ̱ਂ ਗ,
ਮਂ ਗਂ ਰੇ̱ਂ ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਗਂ ਮ॑ ਮਂ ਗਂ, ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਮਂ ਪਂ ਮਂ ਮ॑ ਗਂ, ਮਂ ਗਂ ਰੇ̱ਂ ਗਂ
ਰੇ̱ਂ ਰੇ̱ਂ ਸਾਂਨੀ ਸਾਂ ਧ̱ ਧ̱ ਪ, ਨੀ ਧ̱ਪ, ਧ̱ਪ, ਮ, ਮ ਮ ਗ, ਮ॑ ਗ ਰੇ̱ ਸਾ,
ਰੇ̱ਂ ਰੇ̱ਂ ਸਾਂਨੀ ਸਾਂ ਧ̱ ਧ̱ ਪ, ਨੀ ਧ̱ਪ, ਧ̱ਪ ਮ, ਮ ਮ॑ ਗ, ਮ॑ ਗ ਰੇ̱ ਸਾ,
ਨ਼ੀ ਸਾ, ਗ ਗ ਮ।

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਸੁ ਲੋਭਾ॥
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਨ ਕੈ ਭੰਡਾਰਿ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ॥ ੧ ॥
ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਜਨਾਈ॥
ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਈ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥
ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ॥
ਜਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹੈਰਾਨੈ॥ ੨ ॥
ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਸੋਇ॥ ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥
ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ੩॥

ਤਾ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਗਲ ਨਮਸਕਾਰੁ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਉਧਰੈ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੨॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੩੮)

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ (ਭੈਰਵ ਮੇਲ) **ਤਿੰਨ ਤਾਲ**

×				2				0				3			
							ਸਥਾਈ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ
								ਤੂ	ਮ	ਰੀ	ਭ	ਗ	ਤਿ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗਮਮੇਂ	ਮਮੇਂ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਤੁ	ਮ	ਹਿ	ਜ	ਨਾSS	SS	ਈ	S	ਕਾ	ਟਿ	ਜੇ	ਵ	ਹੀ	S	ਜ	ਨ
ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁਪ	ਧੁਪ	ਮ਼ਮੇ	ਮਗ								
ਲੀS	ਏS	SS	ਛS	ਡਾS	SS	ਈS	SS								
							ਅੰਤਰਾ	ਗ	ਮ਼	ਮ	-	ਧੁ	-	ਨੀ	-
								ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੀ	S	ਸੇ	S	ਵਾ	S
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	-	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	-	-	ਧੁ	-	ਧੁ	ਨੀ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਜ	ਨ	ਕੀ	S	ਸੋ	S	ਭਾ	S	S	ਕਾ	S	ਮ	ਕ੍ਰੋ	S	ਧ	ਮਿ
ਨੀਸਾਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਪ	-	ਪ	ਪ
ਟੇS	S	ਤਿ	ਸੁ	ਲੋS	SS	ਭਾ	S	ਨਾ	S	ਮੁ	ਤੇ	ਰਾ	S	ਜ	ਨ
ਮ	ਮੇਂ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ
ਕੈ	S	S	ਭੈ	ਡਾ	S	S	ਰਿ	ਗੁ	ਨ	ਗਾ	S	ਵ	ਹਿ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁਪ	ਧੁਪ	ਮਮੇਂ	ਮਗ								
ਦS	ਰS	SS	ਸS	ਪਿਆ	SS	SS	ਰਿS								

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਉ ਭਗਵੰਤ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਲਮਲ ਜਾਹਿ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ॥ ੧॥
ਸੁਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ॥
ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਮਾਰਗੁ ਸੀਧਾ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਗੀਧਾ॥
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ॥ ੨॥
ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਤਰਾਇਆ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹੈ ਨਹੀ ਮਾਇਆ॥
ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਸਵਾਰਿਆ। ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ॥
ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਤੇ ਕੀਆ ਗਿਆਨੀ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਗੁਰਦੇਵ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸੇਵ ॥ ੪॥ ੩॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੩੯)

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ (ਭੈਰਵ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨ ਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮ	ਗ	ਰੇ̱	–	ਸਾ
											ਸੁ	ऽ	ਮ	ऽ	ਤਿ
ਸਾ	–	ਸਾ	–	ਧ̣	–	ਨੀ̣	ਸਾ	ਰੇ̱	ਰੇ̱	ਸਾ	ਨੀ̣	ਸਾ	ਗ	–	ਮ
ਦੇ	ऽ	ਵਹੁ	ऽ	ਸੰ	ऽ	ऽ	ਤ	ਪਿਆ	ऽ	ਰੇ	ਸਿ	ਮ	ਰਉ	ऽ	ऽ
ਧ̱	–	ਪ	ਧ̱	ਮ	ਮ॑	ਮ	ਗ	ਮ॑ਗ	ਰੇ̱ਗ	ਰੇ̱ਸਾ					
ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਮੋ	ਹਿ	ऽ	ਨਿ	ਸ	ਤਾऽ	ऽऽ	ਰੇऽ					
								ਅੰਤਰਾ				ਪ	ਪ	ਪ	–
												ਗੁ	ਨ	ਗਾ	ऽ
ਧ̱	ਧ̱	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇ̱ਂਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇ̱ਗਂ	ਮਂ
ਵ	ਤ	ਮ	ਨਿ	ਹੋ	ऽ	ਇ	ਅ	ਨੰਦऽ	ऽऽ	ऽ	ਦ	ਆ	ऽ	ਠऽ	ਪ
ਗਂ	ਰੇ̱ਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇ̱ਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧ̱	ਪ	ਮ	ਮ॑	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪਧ̱	ਨੀਸਾਂ
ਹ	ਰ	ਸਿ	ਮ	ਰਉ	ऽऽ	ਭ	ਗ	ਵੰ	ऽ	ऽ	ਤ	ਜਾ	ऽ	ਕੈऽ	ऽऽ

ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਨੀ
ਸਿ	ਮ	ਰ	ਨਿ,	ਕ	ਲ	ਮ	ਲ	ਜਾ	ऽ	ऽ	ਹਿ	ਤਿ	ਸੁ	ਗੁ	ਰ
ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਮੰ	ਮੰਗ					
ਕੀ	ऽ	ਹ	ਮ	ਚੁऽ	ਰੁऽ	ਨੀਂऽ	ऽऽ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਹਿऽ					

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਦੀਏ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ॥ ੧॥
ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ॥
ਅਵਗਣ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਰਾਧੀ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਜਾਈ॥ ੨॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬਿਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਈਐ॥
ਲਾਹਾ ਖਾਟਿ ਹੋਈਐ ਧਨਵੰਤਾ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ॥ ੩॥
ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇਆ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੪॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੩੮-੩੯)

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭੈਰਵ ਥਾਟ — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
			ਸਥਾਈ	ਗਗ	ਰੇਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	-	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ
				ਹऽ	ਮऽ	ਬਾ	ऽ	ਰਿ	ਕ	ऽ	ਸ	ਰ	ਨਿ	ਪ੍ਰ	ਭ
ਮ	ਮੰ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	-	ਧੁ	ਮ	ਮ	ਮੰ	ਮ	ਗ
ਦਇਆ	ऽ	ऽ	ਲ	ਅ	ਵ	ਗ	ਣ	ਕਾ	ऽ	ਟਿ	ਕੀ	ਏ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭਿ
ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	-	ਗ	ਮ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ
ਅऽ	ਪੁऽ	ਨੇ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਖਿ	ਲੀ	ਏ	ऽ	ਮੇ	ਰੇ	ਗੁऽ	ਰऽ	ਗੋऽ	ऽऽ
ਧੁਪ	ਮਮੰ	ਮਗ	ਰੇਸਾ												
ਪਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਲਿऽ												

			ਅੰਤਰਾ	ਮੰ	ਮ	ਪ	–	ਧੁ	–	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਸਾਂ
				ਸ	ਗ	ਲੇ	ਙ	ਦੂ	ਙ	ਖ	ਮਿ	ਟੇ	ਙ	ਸੁ	ਖ
ਰੇਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਧੁ	ਪ
ਦੀ	ਙ	ਏ	ਙ	ਅ	ਪ	ਨਾ	ਙ	ਨਾ	ਙ	ਮੁ	ਜ	ਪਾਙ	ਙਙ	ਙ	ਙ
ਮ	ਮੰ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਮੰ	ਗ
ਇਆ	ਙ	ਙ	ਙ	ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਅ	ਪ	ਨੀ	ਸੇ	ਙ	ਵਾ	ਙ
ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ
ਲਾ	ਙ	ਏ	ਙ	ਸ	ਗ	ਲਾ	ਙ	ਦੁ	ਰ	ਤੁ	ਮਿ	ਟਾਙ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ
ਧੁਪ	ਮਮੰ	ਮਗ	ਰੇਸਾ												
ਇਆ	ਙਙ	ਙਙ	ਙਙ												

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਨ ਕਉ ਦੀਏ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਬਿੰਦ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਉਤਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ॥ ੧॥
ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ॥
ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮੀਠਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ॥ ੨॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਪਿਆਰੁ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ॥
ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਨ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਜਾਨਾਂ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨਾਂ॥ ੩॥
ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਮੀਤ ਸੁਹੇਲੇ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ॥ ੪॥ ੬॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੩੯)

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ (ਭੈਰਵ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
						ਸਥਾਈ		ਗ	ਰੇਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
								ਉ	ਬਙ	ਰੇ	ਙ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ

ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	-	ਮ
ਚ	ਰ	ਨੀ	ऽ	ਲਾ	ऽ	ऽ	ਗਿ	ਜੋ	ऽ	ਗੁ	ਰੁ	ਕ	ਹੈ	ऽ	ਸੋ
ਗਮ	ਨੀ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਮ॑	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ
ਈऽ	ऽ	ਭ	ਲ	ਮੀ	ऽ	ਠਾ	ऽ	ਮ	ਨ	ਕੀ	ऽ	ਮ	ऽ	ऽ	ਤਿ
ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਮ॑	ਮਗ	ਮਗ	ਰੇਸਾ								
ਤਿਆऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਗਿऽ								
							ਅੰਤਰਾ	ਨੀ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਪ	-	ਪ	ਪ
								ਕ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ऽ	ਅ	ਪੁ
ਧੁ	-	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	-	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਨੇ	ऽ	ਪ੍ਰ	ਭਿ	ਕੀ	ऽ	ਏ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਕਾ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਜ
ਨੀਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਮ॑	ਮ	ਗ	ਗਮ	ਪਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ਪऽ	ਨऽ	ਕਉ	ऽ	ਦੀ	ऽ	ਏ	ऽ	ਆऽ	ऽऽ	ਠ	ਪ	ਹ	ਰ	ਗੁ	ਨ
ਮ	ਮ॑	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਪ	-	ਗ	ਮ
ਗਾ	ऽ	ਇ	ਗੁ	ਬਿੰ	ऽ	ऽ	ਦ	ਭੈ	ऽ	ਬਿ	ਨ	ਸੇ	ऽ	ਉ	ਤ
ਪਧੁ	ਨੀਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਧੁਪ	ਮਮ॑	ਮਗ	ਰੇਸਾ								
ਗੋऽ	ऽऽ	ਸ	ਭ	ਚਿੰऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਦऽ								

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਸੇਈ ਸਚੁ ਸਾਹਾ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ॥ ੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੀਤ॥
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਰੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਈ॥ ੨॥
ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ॥ ੩॥
ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ॥ ੪॥ ੭॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੩੯)

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ (ਭੈਰਵ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ
												ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ
ਧੁ	-	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਮ'	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਧੁ਼	ਧੁ਼	ਨ਼ੀ	-
ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਜ	ਪ	ਹੁ	ਮ	ਨ	ਮੀ	ऽ	ऽ	ਤ	ਗੁ	ਰੁ	ਪੂ	ऽ
ਸਾ	-	ਸਾ	-	ਗ	ਰੇਗ	ਮ	ਗ	ਰੇ	-	ਸਾ	-	ਨ਼ੀ	ਸਾ	ਗ	ਮ
ਰਾ	ऽ	ਧਾ	ऽ	ਈਐ	ऽऽ	ਵ	ਡ	ਭਾ	ऽ	ਗੀ	ऽ	ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲ
ਪ	ਧੁ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਨੀਸਾਂ	ਧੁਪ	ਮਮ'	ਮਗ	ਰੇਸਾ				
ਪੂ	ऽ	ਰ	ਨ	ਗੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤਿऽ				
										ਅੰਤਰਾ		ਪ	-	ਪ	ਪ
												ਸੇ	ऽ	ਧ	ਨ
ਧੁ	ਧੁ	ਨੀ	-	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	-	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	ਮਂ
ਵੰ	ਤ	ਸੇ	ऽ	ਈ	ऽ	ਸ	ਚੁ	ਸਾ	ऽ	ਹਾ	ऽ	ਹ	ਰਿ	ਕੀ	ऽ
ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧੁਪ	ਮਮ'	ਮਗ	ਰੇਸਾ				
ਦ	ਰ	ਗ	ਹ	ਨਾऽ	ऽऽ	ਮੁ	ਵਿ	ਸਾऽ	ऽऽ	ਹਾऽ	ऽऽ				

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਤਾਕੀ ਕਲਾ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸਦ ਅਟਲਾ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਤਾ ਕਾ ਨਸੈ॥ ੧॥
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥
ਮੁਕਤੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ॥ ੧॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ॥ ਭਉ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੇ ਬਿਕਾਰ॥
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਾ॥ ਨਿਰਭੈ ਸਾਧ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਾ॥ ੨॥
ਅਨਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲ ਬਿਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ॥ ੩ ॥
ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਸਿਖ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲੈ ਮੇਲੇ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫਾਹਾ ਕਾਟਿਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਪੜਦਾ ਢਾਕਿਆ॥ ੪॥੮॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੩੯ - ੪੦)

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ (ਭੈਰਵ ਥਾਟ) — ਤਿੰਨਤਾਲ

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਮਗ	ਰੇਗ	ਰੇ	-	ਸਾ
											ਹS	ਰਿS	ਰੰ	S	ਗਿ
ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਧ਼	ਧ਼	ਨੀ	ਸਾ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਾ	ਗ	ਮ	ਧ	-	ਨੀ
ਰਾ	ਤਾ	ਮ	ਨੁ	ਰਾ	ਮ	ਗੁ	ਨ	ਗਾ	S	ਵੈ	ਮੁ	ਕ	ਤੋ	S	S
ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	-	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਮੰ	ਮਗ					
ਸਾ	S	ਧੂ	S	ਧੂS	SS	ਰੀS	SS	ਨਾS	SS	ਵੈS					
								ਅੰਤਰਾ			ਗ	ਮ	ਧ	-	ਨੀ
											ਗੁ	ਰੁ	ਪੂ	S	S
ਸਾਂ	-	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	-	ਨੀ	ਸਾਂ	ਗਂ	-	ਮਂ
ਰਾ	S	S	ਪੂ	ਰੀ	S	ਤਾ	ਕੀ	ਕ	ਲਾ	S	ਗੁ	ਰ	ਕਾ	S	S
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧ	ਧ	ਪ	ਨੀ	ਧ	ਮ	-	ਗ
ਸ	ਬ	ਦੁ	ਸ	ਦਾS	ਸS	ਦਾ	ਅ	ਟ	ਲਾ	S	ਗੁ	ਰ	ਕੀ	S	S
ਪ	-	ਪ	-	ਮ	ਮੰ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੇਸਾ	ਨੀ	ਸਾ	ਗ	-	ਮ
ਬਾ	S	ਣੀ	S	ਜਿ	ਸੁ	ਮ	ਨਿ	ਵ	ਸੈ	SS	ਦੂ	S	ਖੁ	S	ਦ
ਪ	ਧ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਨੀ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧੁਪ	ਮਮੰ	ਮਗ					
ਰ	ਦੁ	ਸ	ਭੁ	ਤਾS	SS	ਕਾS	SS	ਨS	ਸੈS	SS					

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ॥
ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ਥੀਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ।
ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਵੂਠੇ॥
ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਝੂਠੇ॥ ੧॥
ਨਿਤ ਉਠ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ੨॥
ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹ ਹਉ ਜਾਈ॥ ੩॥
ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਸਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ੪॥ ੬॥

(ਗੁ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੪੦)

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ		ਗ	ਪ	ਗਪ	ਧਸਾਂ	ਨੀਧ
											ਸ	ਤਿ	ਗੁऽ	ऽऽ	ਰਿऽ
ਨੀ	-	ਪ	-	ਪ	-	ਧ	ਗ	ਪ	-	-	ਗ	ਪ	ਗਪ	ਧਸਾ	ਨੀਧ
ਪੂ	ऽ	ਰੈ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਦੀ	ਆ	ऽ	ऽ	ਅ	ਨ	ਦऽ	ऽऽ	ਮੰऽ
ਨੀ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਗਪ	ਧ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਪ	ਪ
ਗ	ਲ	ਕ	ਲਿ	ਆऽ	ऽऽ	ਣ	ਸ	ਦਾ	ऽ	ਸੁਖ	ਕਾ	ऽ	ਰ	ऽ	ਜੁ
ਪ	ਧ	ਧ	-	ਧਪ	ਗਪ	ਧਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ ਪਗ		ਰੇਸਾ					
ਸ	ਗ	ਲਾ	ऽ	ਰਾऽ	ऽऽ	ਸਿऽ	ਥੀऽ	ਆऽ ऽऽ		ऽऽ					
									ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਗ	ਪ	-	ਧ
											ਚ	ਰ	ਨ	ऽ	ਕ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	-	ਪ
ਮ	ਲ	ਗੁ	ਰ	ਕੇऽ	ऽ	ਮ	ਨਿ	ਵੂ	ऽ	ਠੇ	ਦੂ	ऽ	ਖ	ऽ	ਦ
ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਗਪ	ਧ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ					
ਰ	ਦ	ਭ੍ਰ	ਮ	ਬਿऽ	ਨऽ	ਸੇ	ऽ	ਝੂ	ऽ	ਠੇ					

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੁ॥
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਿਲਬਿਖ ਮੇਟੇ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ॥ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨ ਹੋਆ ਜੋਗੁ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ॥ ੧॥
ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਰਾਖਿ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ॥
ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਤਾ ਕੇ ਆਚਾਰ॥ ੨॥
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਵੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਨ ਭਵੇ॥
ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰੇ॥ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ॥ ੩॥
ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਧਰਿਆ ਹਾਥੁ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਦਾਸੁ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੇਖੈ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰਸਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ॥ ੪ ॥੧੦॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੪੦)

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ (ਬਿਲਾਵਟ ਥਾਟ) ਤਿੰਨਤਾਲ

ਸਥਾਈ

×				2				0				3			
ਪ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਗ	ਪ	-	-	ਪ
ਪਾ	ऽ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮੁ	ਪ੍ਰ	ਭੁ	ਸੁ	ਘ	ੜ	ਸੁ	ਜਾ	ऽ	ऽ	ਣੁ
ਗ	ਪ	ਗਪ	ਧਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀ	ਪ	-	ਧਪ	ਗਪ	ਧ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	-
ਗੁ	ਰੁ	ਪੂऽ	ऽऽ	ਰਾऽ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਈਐ	ऽऽ	ਵ	ਡ	ਭਾ	ऽ	ऽਗੀ	ऽ
ਗ	ਗ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਧ	-	ਪਧ	ਸਾਂਰੇਂ	ਧਰੇਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀਪ	ਗਗ	ਰੇਸਾ
ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਕਉ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਈਐ	ऽऽ	ਕੁऽ	ਰऽ	ਬਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਣੁऽ

ਅੰਤਰਾ

×				2				0				3			
ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਪ	-	ਪ	-	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਕਿ	ਲ	ਬਿ	ਖ	ਮੇ	ऽ	ਟੇ	ऽ	ਸ	ਬ	ਦਿ	ਸੰ	ਤੋ	ऽ	ऽ	ਖੁ
ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗਾਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ	-	ਨੀਧ	ਨੀ	ਪ	ਪ
ਨਾ	ऽ	ਮੁ	ਅ	ਰਾ	ऽ	ਧ	ਨ	ਹੋऽ	ऽऽ	ਆ	ऽ	ਜੋऽ	ऽ	ऽ	ਗੁ
ਸਾਂ	-	ਧ	ਨੀ	-	ਪ	ਪ	-	ਗ	ਪ	ਗਧ	ਪਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਸਾਂ	ऽ	ਧ	ਸੰ	ऽ	ਗਿ	ਹੋ	ऽ	ਆ	ऽ	ਪऽ	ਰऽ	ਗਾ	ऽ	ऽ	ਸੁ

ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਪ	ਧ	ਗ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂਗਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਨੀਧ	ਨੀਧ	ਗਗ	ਰੇਸਾ
ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਮ	ਨ	ਮਾऽ	ऽऽ	ਹਿऽ	ਨਿऽ	ਵਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਸੁऽ

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅਪਨੇ॥
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸੁਣਤ ਨਿਹਾਲ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ॥ ੧॥
ਸਚ ਸਬਦੁ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਆਇਆ ਚੀਤਿ॥ ੨॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਕੀਨਾ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ॥ ੩॥
ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਦਇਆਲ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ॥ ੪॥ ੧੧॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੪੦ -੪੧)

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
									ਸਥਾਈ		ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਪ	ਪ
											ਕੁ	ਰ	ਬਾ	ऽ	ਣੁ
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀਧ	ਪਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਗ	ਪ	ਗ	ਪ	ਧ	–	ਸਾਂ
ਜਾ	ਈ	ਗੁ	ਰ	ਪੂऽ	ऽऽ	ਰੇ	ऽ	ਅ	ਪ	ਨੇ	ਜਿ	ऽ	ਸੁ	ऽ	ਪ੍ਰ
ਨੀਨੀ	ਧਨੀ	ਪ	ਪ	ਗ	ਪ	ਧ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ					
ਸਾऽ	ਦਿऽ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਪੁ	ਜ	ਪ	ਨੇਂ					
									ਅੰਤਰਾ		ਪ	ਗ	ਪ	–	ਧ
											ਅੰ	ऽ	ਮ੍ਰਿ	ऽ	ਤ
ਸਾਂ	–	ਸਾਂ	–	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਨੀ	–	ਧ
ਬਾ	ऽ	ਣੀ	ऽ	ਸੁऽ	ਣ	ਤ	ਨਿ	ਹਾऽ	ऽऽ	ਲ	ਬਿ	ਨ	ਸਿ	ऽ	ਗ
ਨੀਧ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਧੁਪ	ਗਪ	ਧ	ਪ	ਗਪ	ਗਰੇ	ਸਾ					
ਏऽ	ऽ	ਬਿ	ਖਿ	ਆऽ	ऽऽ	ਜੰ	ऽ	ਜਾऽ	ऽऽ	ਲ					

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਆਪਿ ਜਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸ॥ ੧॥
ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਮਨਿ ਵੂਠੇ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੂਠੇ ॥ ੨॥ ੧੨॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੪੧)

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ (ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ) **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
								ਸਥਾਈ			ਪ	ਪ	ਧ	–	ਗ
											ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ	S	ਰੁ
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗਪ	ਧਸਾਂ	ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਪ	ਗ	ਪੁ	ਧ	–	ਪ
ਕ	ਰ	ਤ	ਸ	ਦਾS	SS	ਸੁ	ਖੁ	ਪਾ	S	ਇਆ	ਦੀ	S	ਨ	S	ਦਇ
ਧ	–	ਪ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	ਪ	ਪ
ਅ	S	ਲ	ਭ	ਏ	S	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	S	ਲਾ	ਅ	ਪ	ਣਾ	S	S
ਧ	–	–	ਧ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਗਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਨੀ	ਧਪ					
ਨਾ	S	S	ਮੁ	ਆS	SS	ਪਿS	ਜS	ਪਾS	SS	ਇਆ					
								ਅੰਤਰਾ			ਪ	ਗ	ਪ	–	ਧ
											ਸੰ	S	ਤ	S	ਸੰ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਗਾਂ	ਗਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਗਾਂ	–	ਪਂ
ਗ	ਤਿ	ਮਿ	ਲਿ	ਭਇ	ਆ	SS	ਪ੍ਰ	ਗਾS	SS	ਸ	ਹ	ਰਿ	ਹ	S	ਰਿ
ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਧਰੇਂ	ਸਾਂਨੀ	ਧਪ	ਗਰੇ	ਸਾ					
ਜ	ਪ	ਤ	ਪੂ	ਰS	ਨS	ਭਈ	SS	ਆS	SS	ਸ					

ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਅਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਾਰਜ ਅੱਜ ਮਿਤੀ 4-9-84 ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਹੋਇਆ।

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ

ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਨਾਮ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੋ ਰਾਗਾਂ-ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਅਤੇ ਬਿਭਾਸ ਦੇ ਮਧੁਰ-ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੁਆਰਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੱਧਕਾਲੀਨ ਰਾਗ ਵਰਗੀਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਛਾਇਆਲਗ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗੋਚਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਨਾਦ ਲਹਿਰਾਂ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਭੈਰਵ ਥਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਮੁਚਾ ਚਲਨ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦੇ ਹੀ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਬਿਭਾਸ ਦੀ "ਪਗ ਰੇ ਸਾ" ਸੁਰਾਵਲੀ ਦੀ ਮਧੁਰ ਛੋਹ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਦਾਤਮਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ, ਮੱਧਿਅਮ ਦੋਵੇਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸਭ ਸੁਰ ਵਕਰ ਰੰਗ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜਾਤੀ ਵਕਰ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਦਾ ਸੰਧੀ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਮੇਂ, ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪੂਰਵ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਭਗਤੀ ਭਾਵ ਦੇ ਗੀਤ ਵੀ ਸੁਹਾਵਣੇ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ, ਰੇ ਗ ਮ, ਮ ਮੰ ਗ, ਪਗ, ਰੇ ਸਾ, ਗ ਮ ਧੁ ਨੀ ਸਾਂ

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ, ਮ ਮੰ ਗੇ, ਪਗ, ਰੇ ਸਾ।

ਅੰਗ : ਸਾਰੇ ਗਮ ਮੰ ਮ ਗ, ਪ ਗ, ਰੇ ਸਾ।

ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾ ਸਾ, ਨ਼ੀਸਾ, ਸਾ, ਪਗ, ਰੇ ਸਾ, ਸਾਰੇ ਨ਼ੀਸਾ, ਧੁ ਨ਼ੀਸਾ।
ਸਾਰੇ ਗ ਗ ਮ, ਰੇ ਗ ਮ, ਗ ਮ ਮੰ ਮਗ, ਰੇ, ਗ ਮ ਮ ਪ ਮ, ਮੰ ਮ ਗ,
ਗ ਗ ਰੇ ਸਾ, ਧੁ ਨ਼ੀ ਸਾਰੇ ਗ ਗ ਮ, ਰੇ ਗ ਗ ਮ ਮੰ ਮ ਗ, ਪ ਰ, ਰੇ ਸਾ
ਧੁ ਧੁ ਸਾ।
2. ਸਾ ਰੇ ਗ ਮ ਮੰ ਮ ਗ, ਪ ਗ ਰੇ ਸਾ ਨ਼ੀ ਸਾ ਗ ਗ ਮ, ਗ ਮ ਗ ਮ ਮੰ ਮਗ,
ਸਾਰੇ ਗ ਮਪ, ਮ ਮੰਗ, ਗਮ ਧੁ ਧੁ ਪ, ਮ ਮੰ ਮ ਗ, ਧੁ ਧੁ ਪ ਧੁ ਗ, ਪ,
ਮ ਮੰ ਗ, ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਧੁ ਧੁ ਨੀ ਨੀਧੁ ਮ ਗ ਪ, ਗ ਮ ਧੁ ਧੁ ਨੀ
ਨੀ ਨੀ ਧੁਪ, ਧੁ ਮ ਮੰ ਮੰ ਗ, ਪ ਗ, ਰੇ ਸਾ ਸਾ ਸਾ ਗ ਗ ਪ, ਗ ਮ ਧੁ ਧੁ
ਪ, ਧੁ ਪ ਗਪ ਧੁ ਧੁ ਪ, ਗ ਪ ਗ ਰੇ ਸਾ, ਧੁ ਧੁ ਰੇ ਸਾ।
3. ਸਾਰੇ ਗ ਮ ਮੰ ਮ ਗ, ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਧੁ ਧੁ ਨੀ ਨੀ ਨੀ ਧੁਪ ਧੁਮ,
ਮੰ ਮੰ ਗ, ਗ ਪ ਧੁ ਧੁ ਸਾਂ ਸਾਂਨੀ ਧੁਪ ਮ ਮੰਗ, ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਧੁ ਧੁ
ਸਾਂ, ਧੁ ਨੀ ਸਾਂਰੇਂ ਨੀਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀਸਾਂਗ ਮਂ ਮੰ ਮਂ ਗ,
ਪਂ ਗਂ, ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਗਂ ਮਂ ਮੰ ਮਂ ਗਂ, ਪਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਗਂ ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ
ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਨੀ ਸਾਂ ਧੁਪ, ਧੁਪ ਮ ਮੰ ਮ ਗ. ਪਗ ਰੇ ਸਾ, ਧੁ ਧੁ ਰੇ ਸਾ।

ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਬਿਭਾਸ ਰਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਿੰਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। (ੳ) ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, (ਅ) ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਅਤੇ (ੲ) ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਬਿਭਾਸ।

ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਾ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਰਾਵਲੀਆਂ ਬਿਭਾਸ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਾ ਚਲਨ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਬਿਭਾਸ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਵਲੀਆਂ ਵਿਚਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਰਾਗ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ "ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ।" (ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੪੧)

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਕਈ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਬੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਥੋਂ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ : "੧ੴ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ।"

ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ॥" (ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੫੫)

ਜਾਂ

"੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ॥

ਕਬੀਰ ਕੇ॥ (ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੮੭੦)

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਥੋਂ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਚਾਲੂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਕਿਸ ਭਗਤ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੈ ? "ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ" ਜਾਂ "ਕਬੀਰ ਕੇ" ਸੰਕੇਤ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਕਨੀਕ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਗਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ : "ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ॥" (ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੪੧)

ਸਾਡੇ ਅਧਿਐਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਰਾਗ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਬਿਭਾਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹੈ।

ਬਿਭਾਸ ਇਕ ਅਤਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਸੁਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗੱਦ ਲੇਖਕ "ਸੁਬੰਧੁ" "ਵਸਤਵਦੱਤਾ" ਨਾਮ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਜਿਸ ਦਾ ਸਮਾਂ 6 ਵੀਂ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਬਿਭਾਸ ਰਾਗ ਮੁਖਰ ਕਾਰਪਟਿਕ ਜਨੌ ਪਗਯਮਾਨੇ ਕਾਵਯ ਕਥਾਸੁ॥" (ਵਸਤਵਦੱਤਾ) ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਲ ਤੱਕ ਇਹ ਰਾਗ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜ ਅੰਗ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਜਨਕ - ਜੰਨਯ ਜਾਂ ਥਾਟ - ਰਾਗ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਭੈਰਵ ਥਾਟ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਗਾਂਗ ਪੱਧਤੀ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਭੈਰਵ ਅੰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਕੋਮਲ, ਮੱਧਿਅਮ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਦ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔਡਵ-ਔਡਵ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਵਿਚ

ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ ਦੇ ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਰਾਗ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ-ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਸ਼ੁਧ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਵਿਚ ਬਿਭਾਸ ਰਾਗ ਸਾਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਜੁਗਤੀ ਸੰਗੀਤ ਮਰਮੱਗ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਭੈਰਵ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਭ ਧੈਵਤ ਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਭਾਸ ਵਿਚ ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ੋਭਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਬੜੀ ਮਧੁਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :

"ਪ ਧੁ ਪ ਪ, ਗ ਪ', ਸਾ ਗ ਪ, ਗਪ, ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ, ਧੁਪ, ਗਪ, ਗਪ, ਧੁਪ, ਗ ਰੇ ਸਾ।" ਆਦਿ ਬਿਭਾਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਸ਼ਭ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ।

ਆਰੋਹ : ਸਾ ਰੇ ਗਪ, ਧੁ, ਸਾਂ

ਅਵਰੋਹ : ਸਾਂ ਧੁ, ਪ, ਗਪ, ਗਰੇ ਸਾ।

ਮੁਖ ਅੰਗ : ਪਧੁ ਧੁਪ, ਗਪ, ਗਰੇ ਸਾ।

ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ

ਸੁਰ ਵਿਸਤਾਰ

1. ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ, ਧ਼ੁਪ਼, ਗ਼ ਪ਼, ਗ਼ ਮ਼ ਧੁ ਧੁ਼ ਪ਼, ਧੁ਼ ਗ਼ ਪ਼, ਪ਼ ਧੁ਼ ਪ਼ ਪ਼
ਧੁ਼ ਧੁ਼ ਸਾ, ਧੁ ਰੇ ਸਾ, ਸਾਰੇ ਸਾਸਾ ਗ, ਗ ਗ ਰੇਸਾ, ਸਾਸਾ ਗ ਗ ਪ, ਪਗ,
ਪਗ, ਰੇ ਸਾ, ਗ ਗ ਪ, ਸਾਰੇ ਗਪ, ਧੁ ਧੁਪ ਪ ਧੁ ਪਪ ਗਪ, ਗ ਪ ਧੁ ਪ ਗ,
ਪ ਗ ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਸਾ ਧੁ਼ ਪ਼ ਧੁ਼ ਧੁ਼ ਸਾਂ, ਧੁ਼ ਰੇ ਸਾ।

2. ਗ ਗ ਰੇ ਸਾ ਸਾਰੇ ਗਪ ਧੁ, ਧੁ ਧੁਪ, ਧੁ ਗ ਪ, ਗਪ ਧੁ ਪ ਧੁ
ਸਾਂ ਧੁਪ, ਧੁ, ਪ, ਗ ਪ, ਧੁ ਧੁ਼ ਪ ਧੁਸਾਂ, ਧੁਪ ਗ ਪ ਧੁ ਧੁ ਸਾਂ, ਪ ਧੁ ਸਾਂ ਸਾਂ
ਰੇਂ ਰੇਂਸਾਂ, ਰੇਂ ਸਾਂ ਧੁਪ, ਪ ਧੁ ਸਾਂ ਧੁਪ, ਧੁਪ ਗਪ ਧੁਪ ਗਪ, ਪ ਧੁ ਪ ਪ ਗਪ,
ਗ, ਰੇ ਸਾ, ਪ ਰੇ ਪ, ਗ ਰੇ ਸਾ, ਰੇ ਸਾ, ਧੁ਼ ਧੁ਼ ਰੇ ਸਾ।

3. ਪ ਪ ਗ ਪ ਧੁ ਧੁਸਾਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਸਾਂ ਸਾਂ, ਧੁ ਪ ਗ ਪ ਧੁ ਧੁ ਸਾਂ,
ਪ ਧੁ ਸਾਂ ਸਾਂ ਰੇਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਪਧੁ ਪ ਪ, ਧ ਸਾਂ ਧੁ ਧੁ, ਪਧੁ ਰੇਂ ਰੇਂਸਾਂ, ਸਾਰੇਂ ਗਂ,
ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਸਾਂਰੇਂ ਗਂ ਪਂ, ਪਂ ਗਂ ਪਂ ਪ, ਗਂ ਪਂ, ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਗਂ ਰੇਂ ਸਾਂ, ਰੇਂ ਸਾਂ,
ਸਾਂਰੇਂ, ਸਾਂ ਸਾਂ, ਪਧੁ ਪ ਪ, ਗਪ, ਧੁ ਸਾਂ ਰੇਂ ਸਾਂ ਧੁ ਪ, ਸਾਂ ਧੁਪ, ਧੁਪ, ਧਪ,
ਧੁਪ, ਧੁਪ ਗਪ,, ਗ ਰੇ ਸਾ, ਪਗ, ਪ ਗ ਰੇ ਸਾ, ਧੁ਼ ਧੁ਼ ਰੇ ਸਾਂ।

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਭਾਸ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਭੁ ਸਾਜਿਆ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਰਚਿ ਜੋਤਿ ਨਿਵਾਜਿਆ॥
ਸਿਹਜਾ ਧਰਤਿ ਬਰਤਨ ਕਉ ਪਾਨੀ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਾਰਹੁ ਸੇਵਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ ੧॥
ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹੋਇ ਪਰਮ ਗਤੇ॥
ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾਂ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਾਪੜ ਭੋਗ ਰਸ ਅਨਿਕ ਭੁੰਚਾਏ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਗਲ ਬਨਾਏ॥
ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮੀਤ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤ॥ ੨॥
ਤਹਾ ਸਖਾਈ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਹੋਵੈ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਧੋਵੈ॥
ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਛੋਤਾਵੈ॥ ਏਕਾ ਬਖਸ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬੁਲਾਵੈ॥ ੩॥
ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਪਾਇਆ ਭਾਲਿ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ॥
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਏ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਮੁਰਾਰਿ॥ ੪॥ ੧॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੩੭-੩੮)

ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ (ਭੈਰਵ ਥਾਟ) — **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
					ਸਥਾਈ	ਪ	ਪ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ
						ਮ	ਨ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰੁ	ਸੇ	ਵਿ	ਹੋ	ਇ
ਪ	ਪ	ਧੁ	ਗ	ਪ	-	-	-	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ
ਪ	ਰ	ਮ	ਗ	ਤੇ	ऽ	ऽ	ऽ	ਹ	ਰ	ਖ	ਸੋ	ऽ	ਗ	ਤੇ	ऽ
ਧੁ̣	ਧੁ̣	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇ	-	ਸਾ	-	ਗ	-	ਪ	-	ਪਧੁ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂ	-
ਰ	ਹ	ਹਿ	ਨਿ	ਰਾ	ऽ	ਰਾ	ऽ	ਤਾਂ	ऽ	ਤੂ	ऽ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਵਹਿ	ऽ
ਸਾਂਰੇਂ	ਸਾਂਧੁ	ਸਾਂਧੁ	ਪਧੁ	ਗਪੁ	ਧੁਪ	ਗਰੇ	ਪਪ								
ਪऽ	ਰऽ	ਮऽ	ਗऽ	ਤੇऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮਨ								
							ਅੰਤਰਾ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਗ	ਪ	-	ਧੁ	-
								ਮ	ਨੁ	ਹ	ਰਿ	ਕੀ	ऽ	ਆ	ऽ

ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂ̱	ਰੇਂ̱	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	-	ਰੇਂ̱	ਗਂ	-	ਗਂ	ਰੇਂ̱	ਸਾਂ
ਤ	ਨੁ	ਸ	ਭੁ	ਸਾ	ਜਿ	ਆ	ऽ	ਪੰ	ऽ	ਚ	ਤ	ऽ	ਤ	ਰ	ਚਿ
ਰੇਂ̱ਸਾਂ	ਧ̱ਸਾਂ	ਰੇਂ̱	ਸਾਂ	ਧ̱	ਧ̱	ਪ	-	ਪ	ਧ̱	ਪਧ̱	ਸਾਂ	ਧ̱	ਧ̱	ਪ	ਪਪ
ਜੋऽ	ऽऽ	ਤਿ	ਨਿ	ਵਾ	ਜਿ	ਆ	ऽ	ਸਿ	ਹ	ਜਾऽ	ऽ	ਧ	ਰ	ਤਿ	ਬਰ
ਧ̱	ਗ	ਪ	-	ਗ	ਰੇ̱	ਸਾ	-	ਸਾ	ਰੇ̱	ਗ	ਪ	ਗ	ਧ̱	ਪ	-
ਤ	ਨ	ਕਉ	ऽ	ਪਾ	ऽ	ਨੀ	ऽ	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਨ	ਵਿ	ਸ	ਰਹੁ	ऽ
ਪਧ̱	ਸਾਂਰੇਂ̱	ਸਾਂਧ̱	ਪਧ̱	ਪਗ	ਪਗ	ਰੇ̱ਸਾ									
ਸਾऽ	ऽऽ	ਰਿऽ	ਗਾऽ	ਪਾऽ	ऽऽ	ਨੀऽ									

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਬਿਭਾਸ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਉ॥ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ॥
ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਲਿਆਨ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਹਿ ਸਗਲ ਕਾਮ॥ ੧॥
ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਲਗੈ ਏਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਦੂਖੁ ਭਾਗੈ ਸਰਨਿ ਪਾਲਨ ਜੋਗੁ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਮੁ ਨ ਤੇਟੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਹੋਵੈ ਸੰਜੋਗੁ॥ ੨॥
ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਜਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਜਿਸਹਿ ਪੂਰਨ ਕਰਮ॥ ੩॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਬਿਖਾਦ ਬਿਨਸੇ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੀਤ ਭਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੩॥

(ਗੁ. ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੧੩੪੧)

ਰਾਗ ਬਿਭਾਸ **ਤਿੰਨਤਾਲ**

×				2				0				3			
										ਸਥਾਈ		ਪ	ਪ	ਧ̱	ਗ
												ਹ	ਰਿ	ਕੋ	ऽ

ਪ	-	-	ਪ	ਗ	ਪ	ਗਪ	ਧੁਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਧੁ	-	ਧੁ	ਸਾ
ਨਾ	ऽ	ऽ	ਮੁ	ਜ	ਪੀ	ਐਂਡ	ऽऽ	ਨੀ	ऽ	ऽ	ਤ	ਕਾ	ऽ	ਮ	ਕੋ
-	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਰੇ	ਗਪ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੇ	ਸਾ	-	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	-
ऽ	ਧ	ਅ	ਹੰ	ਕਾऽ	ऽऽ	ਰੁ	ऽऽ	ਬਿ	ਨ	ਸੈ	ऽ	ਲ	ਗੈ	ऽ	ऽ
ਪ	ਧੁ	ਪ	-	ਪਧੁ	ਸਾਂਰੇਂ	ਧੁਰੇਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁਪ	ਗਪ	ਗਰੇ	ਸਾ				
ਏ	ऽ	ਕੈ	ऽ	ਪ੍ਰੀऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਤਿ				
											ਅੰਤਰਾ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
												ਅ	ਵ	ਰੁ	ਨ
ਧੁ	-	ਧੁ	-	ਪਧੁ	ਸਾਂ	-	-	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	-	ਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਂ
ਦੂ	ऽ	ਜਾ	ऽ	ਠਾऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਉ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨਾ	ऽ	ਹੀऽ	ऽ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਰੇਂਸਾਂ	ਧੁਸਾਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	-	ਪ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਸਾਂਸਾਂ
ਬਿ	ਨੁ	ਹ	ਰਿ	ਨਾऽ	ऽऽ	ऽ	ऽ	ਉ	ऽ	ऽ	ऽ	ਸ	ਰ	ऽऽ	ਬऽ
ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਗ	ਪ	-	-	ਪ				
ਸਿ	ਧਿ	ਕ	ਲਿ	ਆ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	ਨ				
												ਪ	ਪ	ਗ	ਪ
												ਪੂ	ਰ	ਨ	ਹੋ
ਗ	ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਂਰੇਂ	ਗਪ	ਧਸਾਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਸਾਂਧੁ	ਪਗ	ਪਗ	ਰੇਸਾ				
ਹਿ	ਸ	ਗ	ਲ	ਕਾऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ऽऽ	ਮऽ				